

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

27282.41.2

Harvard College Library

FROM THE

CONSTANTIUS FUND.

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." (Will, dated 1880.)

Received 23 April, 1890.

FABULAE ROMANENSES

GRAECE CONSCRIPTAE

EX RECENSIONE ET CUM ADNOTATIONIBUS

ALFREDI EBERHARD

VOLUMEN PRIUS

QUO CONTINENTUR

DE SYNTIPA ET DE AESOPO NARRATIONES
FABULOSAE PARTIM INEDITAE

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXII

27282.41.2

Constantius Jund.
I.

44

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

RUDOLFO HERCHER
ET
GUILELMO HIRSCHFELDER

D. D. D.

ALFRED EBERHARD

Quos libros iam duobus uoluminibus comprehensos edere institui, Syntipam dico, Aesopi uitas, Stephaniten et Ichnelaten — quibus, si per columnas licebit, addentur Callisthenes personatus et de Barlaamo narratio — eos illo tempore, quo cum litterae Graecae ipsae prorsus essent quasi effetae et decrepitae, tum Asiani et Graeci commercio frequentiore misceri coeperunt, id est saeculo fere decimo, ex oriente in occidentem peruenisse constat. neque solum integri illi libri, per Byzantium potissimum inuecti, apud Europae quoque gentes populares facti sunt, sed etiam narratiunculae ex illis petitae cum in conloquiis auditaee essent singulae a singulis hominibus in Europam translatae sunt: unde factum est ut per omnes exemplorum siue narrationum nouellarum ut aiunt libros Latinos Italos Francogallicos Hispanos Germanicos dispersae sint. ex Graecis autem libris popularibus, qui quidem sermone pedestri conscripti sunt, antiquissimam esse de Syntipa narrationem, quae nostratibus est *das Buch von den sieben weisen Meistern*, recte dixit Guilelmus Wagner (*Medieval Greek texts, part I. London 1870 p. XVI*). iure meritoque igitur mireris eius nullam fieri mentionem ab E. A. Sophocle, quamquam magnifico libri non magis ampli quam inanis (qui male sano uenditur pretio) titulo profitetur se omnia vocabula quae inde ab

a. 146 a. C. n. ad a. 1100 p. C. n. in usu fuerint explicaturum esse. (*Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods from b. C. 146 to a. D. 1100. By E. A. Sophocles. Boston 1870*). praeclare autem post Valentinum Schmidt Ioannem Dunlop Adalbertum Keller Theodorum Benfey Marcum Landau Adolfum Mussafia de eo libro egit Dominicus Comparetti (*Ricerche intorno al libro di Sindibād; Memorie del R. istituto Lombardo di scienze e lettere, vol. XI—II della serie II, fasc. II. Milano 1869*): quocum uiro et uariae et elegantis doctrinae copiis instructo ut plerumque consentio, aliis quidem interdum fundamentis nixus, ita in rebus nonnullis leuioribus dissentio. sed cum de his tum de horum opusculorum genere dicendi in praefatione alteri uolumini praemittenda accuratius disputandi locus erit. ad tempus autem quam breuissime de emendandi praesidiis dixisse satis habebo.

Syntipae qui dicitur codicibus usus sum quinque: e quibus Monacensis (525), in quo recensioem antiquiorem primus inueni, saec. XIV scriptus est. alterius recensiois pro fundamento posui Vindob. hist. Gr. 120 saec. XV exaratum: Parisinos autem, qui sunt 2912 (B) et e supplementariis 105 (A), ipse denuo non excussi: sed cum aliquam multis locis inspecti fidem facerent nihil auxilii ex eis sperandum esse, in Boissonadii conlatione hic illic aucta acquiescendum duxi. Ducangium autem, quamquam mirum quantum quae adfert discrepant ab eis quae in codicibus Parisinis exstant, tamen quod ne uno quidem loco illis ueriora praebet, quod saepe neglegenter in scriptura librorum excerpta uersatus est, denique

quod plerisque codicibus Parisinis usus est, mihi persuasum est alios libros non adhibuisse. tertiae recensiois, quae sermone Graecorum recentiore conscripta est, praesto erat liber Dresdensis, insigni praefectorum bibliothecae liberalitate, Francisco Schnorr de Carolsfeld intercedente, Berolinum transmissus. ex hoc libro plurimā, perpauca ex recensione omnino diuersa, quae Venetiis a. 1805 typis descripta est, lucratus sum. liber Dresdensis scriptus est mense Septembri a. 1626 ($\xi\rho\lambda\delta$, mundi 7134, f. 272) in forma oct. min. in charta orientali. erat olim 'Andreae Ernesti a Seidel, Arb. Brandenburg., emptus Argis;' 'ex penu manuscriptorum Seidelianorum Berolini emit [quinque thaleris] V. E. Loescherus, D.' huc adde quae p. 197 dixi.

Non uero impetraui, quamuis multam operam in ea re et ego et amici consumpserimus, ut codicis Mosquensis quem C. F. Matthiae repperit mihi facultas fieret. non periisse quidem librum ut ferebatur Kremlin incendio ueri simillimum reddunt quae Mus. Rhen. V p. 331 (a. 1837) leguntur. interim in eo acquiescamus quod codicem Monac. 525 habemus illius simillimum. memorabilis autem hic est liber, quod, si dis placet, eius qui librum Graece conuertit nomen seruauit unus. praemissum enim est narrationi de septem sapientibus hoc carmen, quod primus edidit C. F. Matthiae (Syntipae fab. Lips. 1781, p. VIII), deinde A. Coraes (*μύθων Αἰσωπειῶν συναγωγή, ἐν Παρισίοις, αὐτ', σ. μ.*), G. H. Grauert (de Aesopo p. 96), Boissonade, A. Keller (li Romans des sept sages p. XXIV), denique Comparetti:

Ἡ ἀρχὴ τῆς βίβλου ἔνε οὕτως·

Τοῦ μυθογράφου Συντίπα κατὰ Σύρους,
μαῖλλον δὲ Περσῶν τοῦ σοφοῦ λογογράφου,
αὕτη πέφυκεν ἣν βλέπεις δέλτος, φίλε.

- 5 ἣν καὶ Συριοῖς τοῖς λόγοις γεγραμμένην
εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὸς Ἑλλάδα φράσιν
μετήγαγόν τε καὶ γέγραφα τὴν βίβλον,
τῶν γραμματικῶν ἔσχατός γε τυγχάνων,
Ἀνδρεόπωλος Μιχαήλ, Χριστοῦ λάτρης,
10 ἔργον τεθεικὼς προστεταγμένον τόδε
παρὰ Γαβριήλ, τοῦ μεγιστάνων κλέους,
δουκὸς σεβαστοῦ πόλεως μελωνύμου,
ὃς ἐστι Χριστοῦ θερμὸς ὄντως οἰκέτης·
ὃς καὶ διωρίσατο γραφῆναι τάδε,
ὅτι γε μὴ πρόσεστι Ῥωμαίων βίβλοις.
16 ἡ συγγραφή γὰρ ἦδε τοὺς κακεργάτας
διασύρει μάλιστα, καὶ πρὸς τῷ τέλει
πράξεις ἐπαινεῖ τὰς καλῶς εἰργασμένας.

codicis vitia pleraque sustulit Matthiae: quae sub-
icio, erroribus tamen qui in accentibus tantum com-
missi sunt, praetermissis: 1 Ὁι | οὗτος | 2 τοὺς σο-
φοῦς λογογράφους: correxit Grauert | 4 πέφυκενῆς |
5 ἣν | συρικῆς | 6 ἐλλάδα | 8 τογραμματικὸν | 9 ἀν-
δρεόπωλος μιχαήλ | λάτρης | 10 πρὸς τετ. | 11 παρα-
γαβριήλ | μεγιστάνων Coraës: μεγιστάνου | 13 ὥς
ἐστὶν | θερμῶς ὄντος οἰκέτης | 14 ὥς | διῶρ. | 15 γεμὴ
πρὸς ἐστι ρ. | 16 ἦδε | 17 διάσυρι |

De Gabriele, Melitenes duce (11. 12), Compa-
retti haec exposuit (p. 30) 'Melitene era il capo-
luogo della terza Armenia, che il duca Gabriele
verso la fine del secolo XI reggeva a nome dell'
impero bizantino, dal quale egli nominalmente di-

pendeva, ma in fatto . . esercitava un' autorità di principe quasi indipendente. Il duca Gabriele fu preceduto nel governo di Melitene da Filartes (Filarète), il quale avea ritolta ai Turchi quella città e il territorio dipendente, di che l'imperatore bizantino lo premiò con doni e col titolo di Sebasto, che troviamo portato anche da Gabriele: (12).’ atque hac praefatione cum I. Fr. Boissonade commotus esset ut in libro suo — prodiit Parisiis 1828 — ‘de Syntipa et Cyri filio Andreopuli narrationem’ inesse profiteretur, ceteri ad unum omnes secuti sunt. at nihil amplius eo carmine efficitur quam Andreopulum illam recensionem edidisse, minime uero librum ipsum ex lingua Syriaca in Graecam transtulisse; respicias uelim praecipue uerba παροῦσαν μετήγαγον γέγραφα ἔσχατος Ῥωμαίων (6. 7. 8. 15). mos enim erat illorum hominum ut, si librum ad sui aevi sermonem leuiter immutatum denuo emiserunt, suum nomen, scilicet ut aeternae memoriae traderent, in dedicationem uersibus expressam inferrent. uelut in aliquot libris manuscriptis de Stephanite et Ichnelate narrationem, quam in Graecum sermonem a Simeonè Sethi uersum esse constat, simili carmine Eugenius Panormitanus sibi uindicat. neque aliter res se habet in Aesopi uita, quae in codicibus deterioribus Maximo Planudi tribuitur: sed cum dicendi genus a Planude discrepat, tum in melioribus libris omnibus quis eam conscripserit non dicitur. tantum igitur abest ut ille narrationem composuerit — altera enim recensio illo antiquior est —, ut ne haec quidem recensio iure ei tribui possit. ediderit autem ut anthologiam quae

dicitur scholarum in usum fabularum conlectionem, cui uitam praefixerat. omnis uero lis esset dirempta, si codex ille Leidensis, quem C. L. Roth sibi uisus est inuenisse, saeculo decimo, non saeculo decimo quinto scriptus esset. atque eam uitam ex sat multis libris emendauit: quorum haec est condicio. duo sunt genera, quorum alteri nihil deest (M, AP, QD), alterum lacuna hiat (296, 1). sed accidit ut ex priore genere unus codex M saec. XIV scriptus, ex altero unus V, exaratus ut ceteri omnes saec. XV, a corripientium libidine liber sit: atque hic illo in singulis rebus haud raro est praestantior. in his igitur libris M et V omnis emendatio posita est. ex eodem fonte autem manauerunt A et P, ex eodem Q et D, ex eodem E et H: itaque quae foeda uitia singulorum codicum, P maxime et Q, erant propria, ea interdum me posse praetermittere censui. ex altero genere ad librum V propius accedit R; deterrimi uero cum sint IF, ZK, illorum (IF) scripturas non omnibus locis sed tantummodo ubi utile uidebatur excerpere satis habui: qua in re non uereor ne nimis parcus fuisse uidear. librorum quoque in quibus altera (W Mo U) et tertia alterius similis (L) est recensio, quae prodibit altero uolumine, tum demum ascripsi auctoritates ubi necessarium duxi. his autem uitis adiungas quae a Suida in u. u. *Ἀἰσώπος* et *Ἀἰσώπειον αἶμα* adferuntur. cf. Corais praef. Aesopi ξγ'. ξδ', Westermanni Biographos p. 88, Grauert de Aesopo librum notissimum.

Reliquum est ut dicam me breuiter atque sine omni doctrinae adfectione ea interpretatum esse,

quae eum qui libros illos primum perlegit — bis enim non spero in eo multos tempus consumpturos esse — morari posse uidebantur.

Gratias autem ago amplissimas bibliothecarum Vindobonensis Dresdensis Leidensis Ambrosianae Marcianae Laurentianae praefectis humanissimis, Carolo Halm, Fr. Pfeifer, Guilelmo Du Rieu, Guilelmo Studemund, Godofredo Kinkel, Hermanno Hagen, qui multifariam in his libris edendis me adiuuerunt.

Haec autem postquam liber est typis expressus uidentur partim emendanda partim addenda:

2, 1 *ἦσαν* 2, 13 *χρόνους* cf. 91, 15 3, 5 [*μῆ*] *εἰδότα?*
 11, 5 *γάρ* 12, 11 *in adnot. pro u. uidetur scr.: i. e.*
μάλιστα. non autem... cf. 129, 10 15, 3 *dele* „ 15, 5 *τε*
corrigi τι 15, 7 cf. D p. 201 m. 16, 1 *adn. l. 6 scr. particulae ἀρα* 23, 4 cf. 8. 19 24, 7 cf. 203 s. f. 24, 15
cf. 92, 4 26, 19. 27, 1 cf. D p. 204 p. m. 36, 20 „*ἦν*
 37, 17 *περικαλῆ* V 38, 6 *ἦ. dele distinctionem quae est ante*
ἐμέ 39, 20 *ἦ* 42, 9 cf. 207, 4 47, 22 *et* 48, 12 cf. p.
 208, 6. 12 49, 1 *ζῶον subscripta l. i ut* 55, 21. 57, 10. 50,
 10 cf. D 51, 24 cf. 209, 2 56 *in adnot. corr. 22 pro* 21
 57, 33 *τοῦτο* 58, 17 *μῆ* cf. 141, 16. 137, 2: u. 38, 23.
 60, 20. 66, 5 61, 18 *in adn. u.* 62, 11. cl. 61, 17. 62, 17
 61, 19 cf. D 210 62, 15 *οὐ δῆ?* 62 *in adn. l. 3 ab imo*
margin. celare 63, 10 cf. D p. 210 64, 10 cf. 211, 2
 63, 22 *αὐτοὺς* 64, 27 *in adn. ad l. 2 post u. Monacensis*
commate distinguendum 65, 12 *in adn. adde: non nescius*
eorum quae dixi p. 208 ad 48, 12 67, 17 *δυνάμεθα?* cf. D
 69, 4 *in adn. διαβῆναι i. e. discedere* (73, 16), *tolli*
 69, 7 *ἐπὶ, non ἔτι, etiam M p. 144, 8. cl. 152, 23. 82, 16*
 69, 12 cf. 211 *extr.: ibi restitue* 69, 12 71, 2 *in adn.: τὰς*
inest etiam in M 145, 10 71, 12 cf. D p. 212 73, 1 *ὁ*
 73, 5 *ὅπως D. p. γάρ recentioribus Graecis non multum differt*
a p. δέ 75, 23 *in adn. ad l. 4 scr. post πεινᾶς, non post*
 77, 16 *praestat non addita praepositione περί delere uerba*
τῶν γυναικῶν, quae neque in M (148, 12) neque in D (213 extr.)
exstant 79, 4 *τὸν φ. τὸν τῶν ἑτέρων διαφορώτατον M*
recte 80, 5 *διέπεμψε i. e. ἀπέπεμψε* 80, 6 u. D p. 214
 80, 19 *σου* 84, 13 *τὸν..φόνον rectius uidetur deleri quam*
οὐδὲ..αἷτος, cum hoc membrum insit in M (154, 15), illud

praelermittatur. neutro autem egemus: atque utrumque om. D
cf. 85, 9. 86, 8. 88, 3. 87, 9 *καταπτάς* M *rectius: sed* D
ἐκατέβη 87, 24 *in adn.* 1 *παρεκ.*? 87, 29 *in adn.* ad 6:
omni liberaret 89, 3. 6 *ζῶον ζῶων* 91, 4 *ἄγνωστον - cui*
respondet γνωστικόν, - non ἄγνωμον (58, 17) *ut* 72, 15 91, 15
χρόνων cf. 2, 13. 92, 4 *κατὰ πολὺ*] *sic saepe recentiores*
92, 13 *cf.* D p. 217 *et* Hercher *in* *Hermae uol.* 2 p. 75 *extr.*
92, 21 *adde adn. haec: idem uitium tollendum e* Philogelo
225, 2 p. 49 (*ἵνα ἄρτων χορτάνη*) 91, 20 u. 74, 4 95, 11
cf. 64, 13 96, 10 *cf. add.* 69, 4 96, 15 *tolle distinctionem*
quae est post u. γραῦς 97, 7 *in adn. dele uu. an τότε?*
100, 4 u. *ἐπισώζεσθαι* *distribuendi notione adhibiti exempla duo*
ascripsit Sophocles *Greek Lex.* (1870) p. 514 100, 18 *ante,*
non post καὶ distinguendum 101, 16 *καὶ docet non esse scr.*
ὁ δὲ, id quod est in M 167, 12: *sed nescio an exciderit ἐκείνος*
105, 6 *γνωσθῆς* 105, 21 *cf.* 138, 23 108, 11 *οὐν non*
oportebat additum. καὶ εἰ μὲν ἴσος M 108, 15 *pro u. ζητῶν*
scr. erit non ὀφλήσεις, sed λήψη 110, 29 E] *scr.* D 111, 16
cum similia Graeci recentiores inde a Cassio Dione dixerint,
nihil fuerit mutandum 113, 1 *datium noli corrigere* 113
extr. in adn.: seruata 114, 18 *ταύτην, non ἐαντήν: cf.* 91,
12 *et* D p. 221 115, 14 *cf.* 46, 17 121, 21 *dele distinctionem*
quae est post ὅτι 124, 4 *συνῆλθεν? nam respondet*
συνῆλθε 7; *cf.* 188, 4. 7 124, 13 *ἐδίδαξεν;* 124, 20: *con-*
uertatur 128, 4 *cf. p.* 223: *in* M *est τιμῆς παρὰ πάντων*
ἀξιούμενος 129, 19 *cum u. εἶναι* 132, 9 *ἔχει sc. ὁ θεός;*
nam si alterum quoque membrum ad λογισμὸν refers, uu. ὥς et
ἔχει abundant, uu. μέγα τι δεινόν autem debebant post ἀλαζο-
νείαν conlocari 132, 15 *ζῶον* 133, 24 *pro* 2 *scr.* 3
141, 23 *δῆ]* *διηγς?* *cf.* 159, 7 146, 12 *ἐξειπὼν 'nachdem*
er ausgesaget hatte' non est mutandum 147, 15 *καὶ]* *καθί-*
σας πρὸ? *cf.* 76, 15 147 *in adnot. ad* 24 *morerer* 148,
8. 11. 149, 11. 15 *ἡ... ὅ... ἡ... ὅ* 150, 32 *cf.* 159, 24 *φαγεῖν.*
160, 26 *magis perspicuum fuisset καὶ γὰρ πρ. μεταδιώξεις*
161, 1 *ὑφίσταμαι;* 162, 16 *cf.* 173, 5. 168, 19 165, 1
παραινέδεντα? 165, 15 *cf.* 179, 15 *et add. ad* 114, 18
173, 30 *ad* 6: *confirmatio* 172, 32 *ad* 18: *de u. ἱκανοῦν u. So-*
phoclem Lex. 596 175, 31 *impubes* 176, 21 *καὶ* 178, 8
μοι] *οἶμαι?* 179, 17 *ὅς καὶ?* 181, 24 *ad* 8: *fere* 182, 23
πεπλούτηκεν non multum differt ab eo quod est in P *ἔχει;* u.
183, 7 191, 29 *ad* 16 a] *ex* 193, 15 *ἐπιμεμφόμενος,*
193, 20. *ὄντως φ.?* 232, 10 *uersus uestigia pellucet* 272, 6
fortasse scr. οὐτός ἐστιν· εἰ δὲ μίαν 307, 2 *uidentur quae-*
dam excidissee 307, 8 *ἰδίῳν i. e. ἰδιωτῶν* 308, 3 *ἐ. i. e.*
proprium 308, 5 *γὰρ i. q. δέ* 310, 5

Romances. (I.)
& Seven Wise Masters.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ
ΣΥΝΤΙΠΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΠΑΝΤ.

Πρόλογος

τοῦ λεγομένου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, μετα- 5
βληθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν αὐταῖς
λέξεσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν.

Διήγησις ἐμφιλόσοφος, συγγραφεῖσα παρ' ἡμῶν
περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνη-
σίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συν- 10
τίπα, καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἐπὶ φιλοσόφων
καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικός,
καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν
κατεσκεύασεν ἡ μητριὰ αὐτοῦ. ταύτην οὖν τὴν
διήγησιν προϋστόρησε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν 15
τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν.

1 Adposui scripturam codicum AB (Parisinorum, Supplem. 105 et 2912) V (Vindobonensis hist. Gr. 120) plenam, leuioribus quibusdam rebus neglectis, uelut si quis error in scribendo commissus a librario ipso sublatus est; recensionem Monacensem (M), infra descriptam, hic passim adhibui: quae uero Ducangius in Glossario e libro manuscripto attulit, praetermisi pleraque. neque multo crebrius uersionem lingua Graeca recentiore conscriptam (Ven) ad partes uocaui: quae quo iure mihi facere uisus sim, in praefatione exposui. D codex Dresd. est D 33. 1 Titulum ἱστορικὸν . . . πᾶν exhibui qualis in V non eadem quidem sed antiqua manu praescriptus est 6. 15 cf. praef. et 7, 17 8 φιλοσόφον BV 14 l. τ initialem om. V

- p. 4 B. Βασιλεύς τις ἦν Κῦρος ὀνόματι, ᾧ καὶ ἦσαν
 γυναικες ἐπτά· ἦν δὲ ἅπαις· ὅθεν καὶ παίδων ὀρε-
 γόμενος θερμοτάτως παρεκάλει τὸ θεῖον τοῦ τῆς
 ἀπαιδείας λυθῆναι δεσμοῦ. ἐπὶ πολὺν γοῦν περὶ τού-
 5 του δεόμενος ἔτυχε τῆς ἐφέσεως, καὶ γεννᾷ οὗτος
 υἱόν, ὃν καὶ ἀνατρέφων βασιλικῶς ἐξεπαίδευε· καὶ
 ὡς δένδρον ἄριστον ἠϋξῆνε τῇ-ἡλικίᾳ. τοῦτον τοί-
 νυν τὸν υἱὸν ὁ βασιλεὺς ἦδη τῆς πρώτης ἡλικίας
 κἂν τῷ τέλει ἀψάμενον, τῷ διδασκαλείῳ παρέδωκε,
 10 ἵνα τοῖς σοφιστικοῖς μαθήμασιν ἄριστος γένηται ἐν-
 διατρίψας. τρία δὲ ἔτη διανύσας ἐν τοῖς μαθήμασιν
 οὐδὲν ἐκαρπώσατο. καὶ ὁ βασιλεὺς· „εἰ καὶ πολλοὺς
 χρόνους παρὰ τῷ διδασκάλῳ ὁ υἱός μου ἐσχόλασε
 καὶ τὸ παράπαν οὐδὲν ἐπαιδεύθη, ἀλλ’ οὖν ἐπά-
 15 ναγκες δοῦναι αὐτὸν Συντίπᾳ τῷ φιλοσόφῳ, ὃν
 ἀκήκοα μάλα σοφὸν ἄνδρα ὑπάρχειν.“ καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ὁ βασιλεὺς εὐθὺς Συντίπαν μετεκαλέσατο καί
 φησι πρὸς αὐτὸν· „πῶς δοκεῖ σοι τὸν ἐμὸν υἱὸν
 ἐκπαιδεῦσαι, φιλόσοφε, φιλοσόφως;“ ὁ δὲ Συντί-
 20 πας ἔφη ὡς „ἐτοιμῶς ἔχω, βασιλεῦ· ἐπὶ μῆσιν ἔξ
 p. 5 B. τοῦτον ἐκπαιδεύσας, πάσης ἐμπλήσω φιλοσοφίας,
 ὥς μὴ τοῦ παιδὸς εὐρεθῆναι τινα φιλοσοφώτερον.
 εἰ δὲ ἐντὸς τοῦ τοιούτου χρόνου τὸν σὸν υἱὸν οὐ
 φιλόσοφον ἄριστον παραδῶσω σοι, σὺ, βασιλεῦ, χῶ-
 25 ρει κατὰ τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ πᾶς ὁ βίος μου τῷ

1 κύρος VD 7 ἠϋξῆνε A 9 κἂν] uernacule „etwa“.
 τῷ τέλει *dativus a u. ἀπτεσθαι pendet, qua structura Graeci
 recentiores usi sunt.* Boissonade κἂν διδασκαλίῳ V
 10 διατρίψας ABV: ἐνδιατρίψας scripsi 13 ἐσχόλασε ὁ
 υἱός μου A Boissonade *apodosin incipit a u.* καὶ 14 *et no-*
uum enuntiatum a u. ἀλλ’ οὖν 14 14 ἐπανάγκης A 15
 τοῦ φιλοσόφου A 16 μᾶλλον σοφῶν A 20 ἔχων A.
 22 *noli addere ἄν.* 20 ἐπὶ significat i. q. ἐντὸς 23 22 φι-
 λοσοφώτερον V 23 cf. 4, 13

ταμειῶ σου προσκληρούσθω. ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη τοιοῦ-
τον εὐτυχῇ βασιλέα καὶ τοιαύτην ἐπ' αὐτῷ ἐπαρχίαν,
πάσης συνέσεως γέμουσαν καὶ νοημάτων, μὴ φιλό-
σοφον (νέον) βασιλέα κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἱατρι-
κὴν ἐπιστήμην μὴ εἰδότα. εἰ γὰρ μὴ τοιούτου βασι- 5
λέως ἐπιστατοῦντος τοῖς πράγμασιν ἐν ἐκείνῳ τῷ
τόπῳ, οὐ δεῖ τινα τῶν ἀπάντων διατρίβειν ἐν ἐκείνῳ
τῷ τόπῳ. ἔμαθον γὰρ, ἔμαθον ὥς οὐδὲν οἱ βασι-
λεύοντες τῷ θυμῷ τοῦ καυστικοῦ πυρὸς διαφέρουσι·
καὶ δεῖ γε τούτους καὶ φιλοσόφους εἶναι ὅσον δυνα- 10
τόν, καὶ φιλοσόφους ἄνδρας προσομιλεῖν καὶ τούτων
ἀκούειν, ὥσπερ Ἀλέξανδρος, ἵνα μὴ τινων ὑποβολαῖς
περὶ τὸ ὑπήκοον ὠμότεροι τῶν ἰδιωτῶν ἀναδειχθῶ-
σιν. εἰ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, καθὼς σοι ἐπαγγέλλομαι, p. 6 B.
τέλειον τὸν νῖόν σου ἀποκαταστήσω φιλόσοφον, καὶ 15
τὴν σὴν βασιλείαν ἐπάναγκες φιλοτιμήσασθαι ἐπ' ἐμὲ
φιλοτιμῶς καὶ βασιλικῶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς
ταῦτα· „ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ ποθοῦμενον, καὶ εἴπερ ὑπάρ-
χει μοι ῥάδιον, τοῦτό σοι δώσω· εἰ δὲ ἀδύνατόν ἐστι
τὸ ζητούμενον, οὐκ ἔχω σοι δοῦναι.“ ὁ δὲ Συντί- 20

1 ταμειῶ V: ταμειῶ B *priore l. i. deleta*; παλαταμειῶ
A: *uolebat παλατιοταμειῶ τοιοῦτον εὐτυχῇ*] *uide indicem*

4 νέον *adiecti*; cf. 7, 11. (5, 3) 49, 6 B. *sed nescio an*
plura uerba etiam post βασιλέα 2 exciderint, uelut μὴ (ἔχειν)
νῖόν σοφόν. 1—14 om. D 5 εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτον ἔτη

[i. e. ἔτι] βασιλεὺς A in mg. BV σημειώσαι μὴ] εὐ?
6 ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ a scriptore *profecta esse possunt, cuius*
libellus plenus est uerborum ita repetitorum. 11 uerbo *προσο-*

μιλεῖν, ut aliis multis, praecipue uerbis dicendi, et datiuum et
accusatiuum subiunxit, cf. Corais Heliod. 56 m. et Atacta

12 τινῶν ταῖς ὑπ. 13 ὠμότεροι V 16 ἐπάναγκαις A

18 τί libri: ὅτι Boissonade. *quod recepi, quia scriptor*
alias hoc utitur pronomine, non quod eum illo usum esse negem.

ἦ σοι V, ἦ σοι B, σοι A καὶ *incommode, ut saepe, ad-*
ditum; fuisset aptum si praecessisset αἰτεῖ ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ πο-
θοῦμενον 19 ῥάδιον i. q. δυνατόν

πας ἀκούσας ἀπεκρίνατο τῷ βασιλεῖ ὡς „ἐν παρα-
 δείγματι ἄκουσον, ὦ βασιλεῦ· ὅπερ σὺ παρὰ τινος
 οὐ ῥαδίως ἔχεις λαβεῖν, μηδ' αὖ πάλιν σὺ ἐτέρῳ
 δοῦναι θελήσεις.“ τότε ὁ βασιλεὺς τῷ λόγῳ τούτῳ
 5 συγκαταβὰς ἦν καὶ μεγάλαις ἐλπίσι καὶ χρησταῖς
 τὸν φιλόσοφον ἐπληροφόρει. „ὅ τι ἂν“ φησὶν „αἰ-
 τήσης παρ' ἐμοῦ, ἔξεις δοθησόμενον.“ καὶ τούτων
 οὕτως παρ' ἀμφοτέρων λεχθέντων, συμβόλαιον βε-
 βαιώσεως ὁ φιλόσοφος τῷ **Κύρῳ** ἐξέθετο, ἐν ᾧ δὴ
 10 καὶ ἐγγράπτο, ὡς μετὰ μῆνας ἕξ καὶ ὥρας ἕξ εἰς
 τέλος δεδιδαγμένος ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ παρ' αὐτοῦ
 ἀποδοθήσεται· εἰ δὲ παρελθόντος τοῦ συμφωνη-
 π. 7 B. μένου καιροῦ οὐ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀποδώσει
 φιλόσοφον, κεφαλικῇ τιμωρίᾳ ὁ **Συντίπας** ἔσται
 15 ὑπεύθυνος.

Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν εἰς
 χεῖρας τοῦ φιλοσόφου παρέθετο. καὶ εἰς τὴν ἑαυ-
 τοῦ οἰκίαν εἰσήγαγεν· ἀνοικοδόμησε δὲ τῷ παιδὶ τοῦ
 βασιλέως νέον οἶκον εὐρύχωρον, καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ
 20 οἴκου καταλαμπρύνας, ἱστόρησεν ἐν τοῖς τοίχοις

1 quae Syntipas iste sapientissimus eloquitur plerumque mire
 abstrusa et obscura sunt. sed tamen uidendum ne aliquid sit
 corruptum. παράδειγμα ut in N. T. et V. T. Gr. παραβολή
 significat prouerbiū; δοῦναι θελήσεις circumscribendo t. fu-
 turo inseruit ut ἔχειν c. inf. coniunctum t. plusquamperfecto.

3 μὴ δ' V saepe. μὴ θελήσεις noli mutare. 6 φησὶν] φή-
 σας? 9 ἐξέθετο] nostrates einen Schein ausstellen. 10
 γέγραπτο A ὡς „μετὰ...“? 11 δεδιδασκόμενος A
 12 πλέον libri: scripsi παρελθόντος συμφωνημένου VB more
 Byzantinorum τοῦ σ. . . υἱὸν om. A, ab altero τοῦ ad al-
 terum transiliens 13 οὐ de consuetudine recentiorum βας
 A 16 Ἐ om. V cf. 11, 14 17 τῷ φιλοσόφῳ? 18 fre-
 quens apud Byzantinos subiecti mutatio 18 augmentum in hoc
 libello non raro deest, cum paulo post rursus adiciatur: ut in-
 certum sit an ubique sit restituendum 20 τοῖς V: om. AB.
 ἱστόρισε τοὺς τεῖχους του, D

τοῦ οἴκου ὅσα διδάξαι τὸν παῖδα ἔμελλε. καὶ ἐντὸς τοῦ οἴκου τὸν νέον καθίσας, φησὶν ὁ διδάσκαλος τῷ νέῳ βασιλεῖ· „πᾶσά σου ἡ ἀναστροφή καὶ ἡ δίαίτα ἐν τούτῳ ἔστω σοι τῷ οἰκῆματι, ἕως ἂν καλῶς ἐκμάθῃς ὅσα ἱστορήται ἐν τοῖς τοίχοις.“ ἔκτοτε 5 γοῦν ὁ φιλόσοφος τῷ παιδὶ παρεκάθητο καὶ δι’ ὅλου μετ’ αὐτοῦ συναναστρεφόμενος, ἐδίδασκεν αὐτῷ τὰ ἱστορηθέντα, ἔχων πᾶσαν χρεῖαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκ τοῦ βασιλέως. ἐπιμεληθεὶς οὖν τοῦ νέου μετὰ μεγάλης σπουδῆς ὁ φιλόσοφος, ἐντὸς τῆς διωρίας πὰ τῆς 10 διδασκαλίας ἀπήρτισε. καὶ δὴ μεμάθηκεν ὁ παῖς ἅπερ οὐδεὶς τῶν παίδων ἑτεροῦς ἠδυνήθη μάθεῖν. πρὸ γοῦν μιᾶς ἡμέρας τῆς προθεσμίας ὁ φιλόσοφος p. 8 B. ἐμηνύθη παρὰ βασιλέως ὡς „τὰ τῆς ὑποσχέσεως ἐτέλεσας;“ ὃ δὲ ἀντέφησε τῷ βασιλεῖ ὡς „εἰ τί σοι 15 ποθητόν, ὦ βασιλεῦ κράτιστε, γέγονεν· αὔριον γὰρ ὁ σὸς υἱὸς ἐρχεται σοι ἐν ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, καὶ ὄψει αὐτὸν καὶ χαρήσῃ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἀργελίᾳ γενόμενος περιχαρὴς καὶ ἰδὼν τὸν υἱόν, λέγει αὐτῷ· „ἦκεις, ὦ παῖ, γεγωνὼς καθὼς ὁ διδάσκαλος 20 εἶπεν;“ ὅτε καὶ ὁ νέος ἀπεκρίνατο· „ἄμα τῷ διδασκάλῳ προσελθόντες τῷ κράτει σου ἀναγγελοῦμεν.“ ὅτε καὶ ὁ φιλόσοφος ἰδίᾳ λέγει τῷ νέῳ· „ἔδοξε μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ποιῆσαι ζήτησιν περὶ τῆς ἀποκειμέ-

1 διδάξαι... ἔμελλε in his scriptoribus ferendum est 6 διόλου V qua scriptura hyphen plerumque utitur 7 dixit et αὐτὸν et αὐτῷ ἐδίδασκε 10 διωρίας BV δωρίας A διορίας Boissonade, (D). diuersae originis uocabula a scriptoribus ipsis uidentur confusa esse; utroque hodierni Graeci utuntur 14 ἐμηνύθη] monitus est βασιλεὺς modo caret modo instruitur articulo 15 ὃ δὲ] accentum ubique adieci εἰ τί σοι ποθητόν] urbanitatis formula 17 cf. 6, 21 18 χαρήσῃ ABV: χαρήσῃ Boisson. 19 καὶ hoc modo scriptor saepe addidit minus commode 22 ἀναγγελοῦμεν] quae didicimus proferamus 23 ἔδειξε B 24 ποιήσασθαι? cf. 6, 4. quamquam alterius quoque rationis

νης τῇ γεννήσει σου τύχης καὶ περὶ ταύτης ἀκριβῶς
 ἀστρολογῆσαι, ὥς ἂν, εἰ ἔστι σοι συμφέρον, οὕτω
 πέμψω σε τῷ πατρί σου.“ τὴν γοῦν τοιαύτην ἀστρο-
 λογικὴν συζήτησιν ποιησάμενος ὁ φιλόσοφος εὗρεν
 5 ὅτι οὐκ ἔστι συμφέρον προσαχθῆναι τῷ βασιλεῖ τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ, εἰ μὴ ἄλλαι ἐπὶ τὰς ἡμέρας μετὰ τὸν ὀρι-
 σθέντα καιρὸν παρὰ τοῦ φιλοσόφου διέλθωσιν· εἰ
 p. 9 B. γὰρ μὴ οὕτω γένηται, κίνδυνος τῇ ζωῇ τοῦ παιδίου
 γενήσεται. ταῦτα τοίνυν ὁ φιλόσοφος καταμαθὼν
 10 ἀπὸ τῆς ἀστρολογικῆς μεθόδου, διατεράχθη· καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς δεινῶς λυπούμε-
 νον, ἐπηρώτα λέγων· „διδάσκαλε, τί οὕτω σκυθρω-
 πὸς ἐγένου καὶ κατηφής;“ ὁ δὲ φιλόσοφος τὴν αἰ-
 τίαν δεδήλωκε τῷ παιδί· καὶ ὁ παῖς πρὸς αὐτόν·
 15 „εἰ ἄρα τοῦτο ἀρέσκει σοι, ὦ διδάσκαλε, οὐδ’ εἰς
 ὁλόκληρον μῆνα τῷ ἐμῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ ἀπο-
 λογήσομαι ὅλως, ἀλλ’ εἰς ὅσον θέλεις καιρὸν ἔσομαι
 σιωπῶν.“ ὁ δὲ φιλόσοφος εἶπεν· „ἀλλ’ ὑπεσχέθην
 τῷ πατρί σου, καὶ οὐ δύναμαι παραβῆναι τὰς ὑπο-
 20 σχέςεις· καὶ γὰρ τῇ αὔριον ἐπηγγειλάμην εἰς ὅσιν
 αὐτῷ παραστήσαι σε περὶ ὥραν δευτέραν τῆς ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ δύναμαι ψεύσασθαι τούτῳ. διὸ καὶ ἀπὸ
 τὴν αὔριον ἐγὼ κατακρύψω ἐμavτὸν ἐν τινι τόπῳ,
 καὶ σὺ κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς αὔριον ἄπιθι
 25 πρὸς τὸν πατέρα σου τὸν βασιλέα καὶ ἔμπροσθεν
 αὐτοῦ στήθι, καὶ ἔσο σιωπῶν καὶ παντελῶς ἄφω-

dicendi exempla apud istum scriptorem extant sat nulla. 1 γε-
 νέσει? γέννας D 5 ἔσται εἰ ἔστι B 6, 7. 7, 1 l. v finali
 carent libri 6 εἰ .. γένηται in hoc scriptore ferendum
hic loci non iubetur puer tacere 20 ἐπηγγειλάμην AB 21
 αὐτῷ V: αὐτοῦ AB δευτέραν cf. 5, 17 22 τούτῳ i. e.
 τῷ βασιλεῖ: ut non oporteat scribi τοῦτο (om. D) ἀπὸ τὴν
 scriptori ne eripias

νος, ἕως οὗ ἄλλαι ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσιν.“ ὅθεν p. 10 B.
καὶ πρῶτας ὁ παῖς κατὰ δευτέραν ὥραν παραγίνεται
καὶ ἐπὶ γῆς αὐτῷ προσκυνεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς πλη-
σιέστερον καλέσας αὐτὸν, ἀσμένως ἡσπάζετο καὶ μετὰ
χαρᾶς ἤρξατο προσλαλεῖν. ὁ δὲ υἱὸς οὐκ ἐλάλει τῷ 5
βασιλεῖ, ἀλλ' ἵστατο σιωπῶν, ἀτενίζων μόνον εἰς
τὸν πατέρα. καὶ ὁ μὲν πατὴρ πάλιν ἠρώτα τὸν παῖδα·
ὁ δὲ παῖς πάλιν ἄφωνος ἵστατο. τότε ὁ βασιλεὺς,
ὑπὸ περιχαρίας ἐφ' ὑψηλοῦ καθίσας τοῦ βήματος
καὶ πᾶσαν τὴν σύγκλητον πρὸς ἀκρόασιν τῶν μαθη- 10
μάτων τοῦ παιδὸς συγκαλέσας, ἐκπληττόμενος ἦν
καὶ θαυμάζων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀφωνίᾳ καὶ σιωπῇ,
καὶ φησι πρὸς τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ· „κἂν ὑμεῖς
τὸν υἱόν μου λαλήσατε· αὐτὸς γάρ, ὥς ἔοικε, φο-
βούμενος ἐμὲ σιωπᾷ.“ τῶν δὲ ἀρχόντων λόγους λα- 15
λησάντων τῷ νέῳ γλυκεῖς καὶ τοῦτον πρὸς ἀπό-
κρισιν ἐλκόντων, ἐκεῖνος ὥς τὸ πρότερον σιωπῶν
ἦν. ὅθεν ὁ βασιλεὺς περιαλγῆς γενόμενος, στρα-
τιώτας κελεύει εἰς τὴν τοῦ διδασκάλου ἀναζητήσιν.
οἱ δὲ ἐπιμελῶς αὐτὸν ἀναζητήσαντες οὐχ εὗρον. πά- 20
λιν οὖν ὁ βασιλεὺς λέγει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ· „τί
ἄρα ὑμῖν φαίνεται τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς ταύτης;“
εἰς δὲ τούτων ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ λέγων „δοκεῖ
μοι, ὦ βασιλεῦ, ὥς τῷ υἱῷ σου βότανόν τι δέδωκεν
ὁ διδάσκαλος, ὥστε διὰ τοῦ βοτάνου στερεώτερον 25

1 ἕως οὗ .. παρέλθωσιν est e consuetudine scriptorum re-
centissimorum 2 ὁ παῖς κ. δ. ὦ. ὁ παῖς A 3 αὐτῷ et
αὐτὸν προσκυνεῖ scriptor dixit 9 περιχαρείας oportebat
scriptum, id quod Boissonadium non fugit 13 κἂν ὑμεῖς id
est ὑμεῖς γε 14 cf. 3, 11 17 ἐλκόντων scripsi: ἔλκοντες
libri, sed poterat etiam nominatius absolutus οἱ δὲ ἄρχοντες ..
λαλήσαντες καὶ .. ἔλκοντες a scriptore profectus esse; cf. 1, 6
πρότερον] πρῶτως A 18 exciditne uerbum eundi? quam-
quam simili modo adhibetur u. μηνύειν ut sit i. q. ἔστειλεν D

διαβῆναι τὴν διδασκαλίαν ἐν αὐτῷ. καὶ στοχαζόμεθα
 ὅτι ἀπὸ τοῦ βοτάνου ἐκείνου ἐδεσμεύθη· ἢ καὶ ἀπὸ
 πολλῆς καὶ σκληρᾶς παιδεύσεως τοῦ διδασκάλου
 τοῦτο ἐγένετο.“ ἐπὶ τούτοις οὖν τοῦ βασιλέως ἀθυ-
 5 μούνητος καὶ λυπουμενός, μία τῶν αὐτοῦ γυναικῶν
 οὕτω λυπούμενον τὸν βασιλέα ἰδοῦσα, φησὶ πρὸς
 αὐτὸν· „ὦ βασιλεῦ, ἐπίτρεψον ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν σου
 κατὰ μόνας γενέσθαι, καὶ ἐμοὶ τὴν αἰτίαν τῆς σιω-
 πῆς ἀναγγελεῖ, ὅτι καὶ πρὸ ταύτης τῆς αἰτίας συνή-
 10 θειαν εἶχεν ἀνακαλύπτειν ἐμοὶ πάντα ὅσα εἶχεν αὐ-
 τός, ἅπερ οὐδὲ τῇ αὐτοῦ μητρὶ ἐδήλου.“ ἡ μέντοι
 μήτηρ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτὴ σφοδρότερον ἐτιτρώσκετο
 p. 12 B. τὴν καρδίαν. λέγει οὖν ὁ βασιλεὺς τῇ παμπονήρῳ
 τοῦ υἱοῦ μητρὶνᾳ· „λάβε οὖν σὺ τὸν υἱόν μου πρὸς
 15 ἑαυτὴν καὶ ὥς δύνασαι κολακευτικῶς αὐτῷ προσομί-
 λησον, ἵνα καὶ διὰ σοῦ, ὥς εἶπας, κινηθεῖ πρὸς
 τὸ λαλῆσαι. καὶ τότε νοήσεις αὐτὴ σὺ τί τὸ τῆς
 σιωπῆς ταύτης αἴτιον.“ ἡ δὲ γυνὴ τὸν παῖδα τῆς
 χειρὸς λαβοῦσα, πρὸς τὴν ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήγαγε
 20 καὶ συνομιλεῖν αὐτῷ λόγους πραεῖς καὶ ἡμέρους
 ἀπῆρξατο. ὁ δὲ παῖς ὥς καὶ πρότερον ὁμοίως
 ἐκράτει τὴν σιωπὴν, μηδ’ ὅλως τοῖς γλυκέσι λόγοις
 τῆς γυναικὸς ὑποχαυνούμενος καὶ ἀκούων. εἴτα λέ-
 γει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· „ὦ φίλτατε, νῦν
 25 ἀληθῶς ἔγνω ὡς ὑπὸ αἰτίαν τινὰ ὑπάρχεις. ἵνα τί

1 ἐν αὐτῷ i. e. εἰς αὐτόν. ἐν om. BV 7 ἐπίτρεψον
 A 9 ἀναγγέλοι V 9. 25 αἰτία] morbus (Boissonade) τῆς
 om. A 11 τῇ αὐτοῦ μητρὶ] talia reliqui qualia in codicibus
 extant; cf. 5. 12, 5. λάβε ABV 15 ἑαυτὴν] facile neque ta-
 men necessario corrigit aliquis σεαυτήν. cf. 9, 2 et indicem
 προσωμίλησον V 17 αὐτὴ habet quo offendat 19 οἰκίαν i. e.
 οἶκον, conclave cf. 9, 24. 20 συνομιλῶν A 22 μηδ’ ὅλως
 scripsi ubique. cf. 6, 15. 17. μηδ’ ὅλως (AB) Boiss., μηδ’ ὅλως
 V 24 πάλιν om. A 25 τῶρα ἐγνώρισεν τὴν αἰτίαν, διατί
 σιωπᾶς D

λοιπὸν ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν σιωπᾶς; ὅμως, εἰ φό-
 βον ἔχεις εἰς ἑαυτὸν μή τι τῶν ἀδοκῆτων ἐπέλθοι
 σοι, συμβουλευώ σοί τι πρᾶγμα ὠφέλιμον, καὶ οὐ
 χωρισθῆσομαί σου πρότερον, ἕως οὗ τὸ ἔργον ὃ
 λέξω σοι ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ σῇ ἐκπληρώσεις. ὃ δέ σοι 5
 λέγω, τοῦτό ἐστι· γινώσκεις καλῶς ὅτι ὁ σὸς πατήρ
 ἤδη γέρον ἐστὶ καὶ ἀδύνατος, σὺ δὲ ἰσχύεις τῇ δυ-
 νάμει καὶ αὐξάνεις τῇ νεότητι. ἐὰν φαίνεται σοι οὖν p. 13 B.
 καλὸν, ἐπιβουλήν τινα κατὰ τοῦ πατρός σου μελε-
 τήσω, καὶ ἐκείνον μὲν εἰς φόνον ἐκδώσω, σὺ δὲ 10
 λαβὼν τὴν βασιλείαν, λήψῃ καὶ εἰς γυναῖκα.
 ταῦτα τῆς πονηρᾶς γυναικὸς τῷ παιδί λαλησάσης,
 σφόδρα ὁ παῖς ἐπὶ τούτοις ὠργίζετο, καὶ τοσοῦτον
 καθ' ἑαυτὸν τῷ θυμῷ ἐταράχθη, ὥς καὶ τῆς τοῦ
 διδασκάλου αὐτῆς ἐντολῆς ἐπιλαθέσθαι καὶ πρὸ συμ- 15
 πληρώσεως τῶν ἐπτά ἡμερῶν λαλῆσαι. καὶ φησι
 πρὸς αὐτήν· „γίνωσκε, ὦ γύναι, ὥς τὸ νῦν λαλη-
 θέν παρὰ σοῦ οὐχ ἔξει ἀπόκρισιν παρ' ἐμοῦ ἕως
 συμπληρώσεως ἐπτά ἡμερῶν.“ οὕτω τοῦ παιδὸς εἰ-
 πόντος, ἡ γυνὴ περίφοβος γενομένη καὶ ἐντρομος, 20
 βουλήν κακίστην καὶ ὀλεθρίαν κατὰ τοῦ νέου ἐσκέ-
 ψατο· καὶ ἅμα διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ τὸ
 πρόσωπον τύπτουσα, μεγάλως ἐβόησεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἀκούσας τῆς φωνῆς καὶ ταραχθεὶς, τὴν γυναῖκα
 προσκαλεῖται καὶ λέγει· „τίς ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης 25
 σου ἀτάκτου βοῆς;“ καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη· „ἐγώ, p. 14 B.
 βασιλεῦ, μετὰ ἀγάπης πολλῆς κοπιῶσα καὶ προσομι-
 λούσα τὸν σὸν υἱόν, παρεκίνουν αὐτὸν τοῦ λαλῆ-

1 ἐπιτοσοῦτον V saepius ὅμως i. e. δὲ 2 αὐτὸν A

8 αὐξάνεις intransitiue ut aiunt adhibitum 15 αὐτῆς om.

A. αὐτοῦ? (τον D) προσυμπλ. V ut 11, 19: qualia abhinc
 non amplius notabo 17 γύναι cdd. τὸ νῦν] τὸν υἱὸν A
 (τῶρα D) 28 σὸν om. AB Boiss.

σαί σοι· οὗτος δὲ αἰφνιδίως ἐπιπесών μοι, ἐν-
 βρίσκει μου τῷ σώματι ἐπειράτο, ὥστε τῇ πολλῇ βίᾳ
 τὴν στολὴν μου ἐσπάραξεν, ὡς ὀργῆς, καὶ τὸ πρόσω-
 πον τοῖς ἰδίους κατετραυμάτισεν ὄνυξι. καὶ ἐγὼ μὲν
 5 ἐνόμιζον ὡς ἄλλοις τισὶν ἐλαττώμασι νεωτερικοῖς ὁ
 σὸς παῖς ἐκρατεῖτο· τοσαύτην δὲ ἀναίδειαν μυσαρὰν
 ἔχειν αὐτὸν οὐδ' ὅλως ἐστοχαζόμεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς
 τούτων τῶν λόγων ἀνελπίστως καὶ παρὰ πᾶσαν
 προσδοκίαν ἀκούσας, καὶ καταπλαγείς ἐπὶ τῷ παρα-
 10 δόξῳ τῆς διηγήσεως, κακῶς κατὰ τοῦ υἱοῦ διετέθη
 καὶ καθόλου αὐτὸν τῆς υἰότητος ἀπεξένωσεν. ἐπὶ
 πολὺ δὲ τῇ καρδίᾳ νυττόμενος καὶ πικρῶς τῇ λύπῃ
 βαλλόμενος, πολυτρόπους καὶ ξένους λογισμοὺς καθ'
 ἑαυτὸν ἀνεπόλει κατὰ τοῦ υἱοῦ· τέλος (δὲ) τῇ πολλῇ
 15 λύπῃ κατατρωθεὶς θάνατον κατὰ τοῦ παιδὸς ἀπε-
 φήνατο.

p. 15 B. Ὑπὸ τῶν οὖν τότε τῷ βασιλεῖ σύμβουλοι φιλό-
 σοφοὶ ἐπτά, οὓς καὶ συνήθειαν εἶχεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
 ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις συμβούλους καὶ συμπράκτο-
 20 ρας ἔχειν. τοιγαροῦν καὶ οὗτοι ἀκούσαντες τὴν ἐξε-
 νεχθεῖσαν ἀπόφασιν βασιλικὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τοῦ χωρὶς τῆς αὐτῶν συμβουλῆς, συνελογίσαντο
 καθ' ἑαυτούς, καταλαβόντες ὡς τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς
 καὶ ὑπερβάλλον τῆς πράξεως ἡττηθεὶς ὁ βασιλεὺς,

1 αἰφνιδίως V ἐν ὕβρισαί V 4 ὄνυξιν (AB) Boiss.
 6 τοσαύτην] cf. 3, 1. 11 ἐπιπολὺν libri 12 τῇ λύπῃ]
 nolli addere ἐν καὶ π. τῇ λ. βαλλόμενος om. A 13 πο-
 λυτρόπους A 14 ἀνεπὴλει B δὲ adieci πολλῇ in V
 corr. ex πολὺ m. pr. 15 καταπρωθεὶς V καταποθεὶς (AB)
 Boissonade: scripsi κατατρωθεὶς. cf. l. 13. 8, 12, p. 50. 74 B.
 17 τότε] τὸν καιρὸν ἐκεῖνον D 19 γενομένοις libri:
 scripsi γινομένοις 23 διὰ inter ὡς et τὸ inserendum uide-
 tur; hac enim sententia a Byzantinis cum accusatiuo non raro
 coniungitur 23 oratio quae dicitur directa fortasse inde a
 uerbis διὰ τὸ constituenda est; sic D

τὴν τῆς γυναικὸς κατηγορίαν πιστεύσας εἶναι ἀληθῆ,
 τὸν υἱὸν ἀνεξετάστως ἀποθανεῖν ἐκέλευσε· διὸ οὐ
 δεῖ γε ἡμᾶς σιωπῆσαι τὸ τοιοῦτον δρᾶμα οὐδὲ τὸν
 βασιλέα ἔᾶσαι σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνεξετάστως
 καὶ ἀπλῶς. διὰ τοῦτο (γὰρ), εἰ μὴ σπουδάσωμεν 5
 ἐμποδίσαι αὐτόν, ὅστερον μεταμεληθεὶς ἡμᾶς αἰτιά-
 σεται, καὶ εἰκότως, καὶ ὥς ἐχθροὺς ἀποστραφήσε-
 ται, ὅτι οὐκ ἐκωλύσαμεν αὐτόν ἀπὸ τοῦ τοιούτου
 φόνου. ἄγε δὴ τινα πρᾶξι ἐν ἀρμόζουσιν πρὸς τὸν
 βασιλέα ἐπινοήσωμεν, ἵνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῆς τοῦ 10
 ἀδίκου θανάτου καταδίκης ἐλευθερώσωμεν.“ εἶτα p. 16 B.
 ἐβουλεύσαντο εἰς ἕκαστος αὐτῶν ἐφ’ ἑκάστης ἡμέ-
 ρας μέχρι καὶ τῶν ἐπτά περὶ τοῦ υἱοῦ προσομιλεῖν
 τῷ βασιλεῖ. καὶ δῆτα εἰς τῶν ἐπτά, ὁ καὶ πρῶτος
 τῶν ἄλλων, φησὶν· „ἐγὼ σήμερον τῷ βασιλεῖ παρα- 15
 στάς, τοῦ θανάτου ἐλευθερώσω τὸν υἱὸν αὐτοῦ.“
 εὐθύς οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπέρχεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ
 μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας εἶπεν· „ὦ βασιλεῦ, οὐ
 δίκαιόν ἐστι τοὺς βασιλέας πρὸ ἐξετάσεως τῆς ἀλη-
 θείας ποιεῖν τι.“ ἤρξατο δὲ καὶ τοιοῦτόν τι διήγημα 20
 πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· „ἦν τις βασιλεύς, ὃς ἐπὶ
 τοσοῦτον ἡγάπα τὰς γυναῖκας, ὥς οὐδεὶς ἕτερος
 τῶν πάντων ἀνθρώπων· δαιμονιώδης γὰρ ἦν εἰς
 αὐτάς, ὥστε μὴ νομίζειν ἄλλο τι τῶν ἐν κόσμῳ ἡγα-
 πημενώτερον ἢ γλυκύτερον. οὗτος τοίνυν ὁ βασι- 25

3 τὸ] πρὸς τὸ? περὶ τὸ? 5 διατοῦτο V *hyphen ut saepe*.
 τὸ λοιπόν, D γὰρ *adieci* 7 ἐχθρὸν [BV ἐχθροῦ A
 ἐχθροὺς Boissonade 14 K l. *initialis ut saepissime in V om.*

18 *lemmata*: πρῶτον [A σοῦ i. e. α^{ον}] φιλοσόφον δη-
 μηγορία πρὸς τὸν βασιλέα VA πρώτη δημηγορία τοῦ πρῶ-
 του φιλοσόφου B 20 τι *om.* V 22 ὥς et 12, 1 παρα-
 κύψαι *infinitivus recte se habent* 24 ἡγαπημενότερον V
 ἄλλο τι V *saepe*

λεὺς ἔτυχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρακύψαι ἐκ τῶν τοῦ
 παλατίου καγκέλλων, ἀφ' ὧν ὄρᾳ γυναιῖκα μίαν
 σφόδρα ὥρασαν καὶ περικαλλῇ· καὶ ταύτης ἦλω τῷ
 p. 17 B. κάλλει, καὶ πολὺς ἔρως κατεδαπάνη καὶ ἔθλιβε τὴν
 5 καρδίαν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐκ-
 πληρῶσαι βουλόμενος, τὸν αὐτῆς ἄνδρα καλέσας
 ἐπὶ τινα βασιλικὴν ὑπηρεσίαν ἐκπέμπει. αὐτὸς δὲ
 νυκτὸς πρὸς τὴν γυναιῖκα παραγενόμενος, πρὸς
 συνουσίαν ταύτην ἠρέθιζεν. ἡ δὲ γυνὴ φρονήσεως
 10 καὶ νοῦ ὀξύτατου πλήρης τυγχάνουσα καὶ τῇ σω-
 φροσύνῃ μᾶλλον σεμνυνομένη, „δούλῃ μὲν ἐγὼ τοῦ
 κράτους σου“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, καὶ πρὸς τὸ σὸν
 „πρόσταγμα ἐκπληρῶσαι ἐτοιμοτάτη· ἀλλ' ἐν πρώ-
 „τοις δέομαι μίαν κάμου τῆς δούλης σου γενέσθαι
 15 „παρὰ τοῦ κράτους σου αἰτησιν.“ καὶ τοῦτο εἰ-
 ποῦσα, δείκνυσιν τῷ βασιλεῖ βίβλον τινὰ τοῦ ἀνδρὸς
 αὐτῆς, ἐν ᾗ περὶ σωφροσύνης ἐγγράπτο καὶ τῆς τῶν
 αἰσχροῶν καὶ ἀλόγων ὁρέξεων ἀποφυγῆς· καὶ ταύτην
 ἀνοίξασα, „ἀνάγνωθι, δέομαι, βασιλεῦ,“ ἔφη „καὶ
 20 „ἐξ αὐτῆς κατανόησον πῶς δεῖ τοὺς κατὰ σὲ βασιλέας
 „κρατεῖν τῶν ἡδονῶν· οὕτω γὰρ δικαίως ἂν βασι-
 p. 18 B. „λεῖς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἔχοιεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀφείδους τὰ ἐν τῇ βίβλῳ, παίζειν ἀσχημόνως ἐπεχείρει
 τῇ γυναικὶ καὶ ταύτης ἄπτεσθαι ἀτάκτως. οὐδὲν
 25 (δὲ) τῆς τοιαύτης ἀναισχυντίας ἀπέλανε· ἀλλὰ

1 μιᾷ τῶν ἡμερῶν *formula dicendi recentioribus usitatissima* 2 καγκέλλων *scripsi: καγκέλων VAB Boiss. cf. Corais Ael. p. 350. de altera scriptura u. Boissonade Anecd. 4, 384, 5*

3 περικαλλῇ V ἦλω V et 14 κάμου: *qualia semel monuisse sufficiet* 9 ἡ δὲ V: καὶ (AB) Boissonade. *sed certe articulus suppleri debebat* 11 μᾶλλον *codices: uidetur reponendum μάλα in his libris saepe cum illo permutatum; u. 2, 16; om. D* 12 πρὸς τὸ i. e. πρὸς τὸ τὸ, *ni praepositio delenda* 25 δὲ *adieci: ὅμως δὲν D ἀπέλαβεν V ea litterae β forma quae proxime abest a*

πολλὰ καμῶν ἐκείσε καὶ κεκοπιακῶς ἀνεχώρησε, μη-
 δὲν τῇ γυναικὶ διαπραξάμενος ἄτοπον. τὸ δὲ τού-
 του βασιλικὸν δακτύλιόν τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ὅτε
 τῇ γυναικὶ ἐρωτικῶς περιῦπτατο, μὴ εἰδυίας ὅλως
 αὐτῆς ὑπὸ τὴν κλίνην ἐκείνης λαθὼν ἀποπέπτωκεν. 5
 ὅτε δὲ ὁ αὐτῆς ἀνὴρ ἦλθε, [καὶ] καθεσθεις ὡς ἔθος
 ἐπὶ τῆς κλίνης, ὁρᾷ τὸν [βασιλικὸν] δακτύλιον ἐπὶ
 τῇ κλίνῃ κείμενον, καὶ περιεργότερον τούτῳ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς βαλὼν, ἔγνω γε ἅμα τοῦτον ὄντα βασι-
 λικόν. τοῖς λογισμοῖς οὖν ταραττόμενος ὁ ἀνὴρ καθ' 10
 ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ὁ βασιλεὺς τῆς γυναικὸς μου
 κατεξανέστη καὶ αὐτῇ συνεφθάρη.“ καὶ ἀπὸ τότε
 φόβος εἰς αὐτὸν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε, καὶ οὐκ ἔτι
 συγκοιμηθῆναι τῇ γυναικὶ ἐπεχείρησεν· ἀλλ' οὐδέ
 τινα λόγον περὶ τούτου τῇ γυναικὶ λελάληκεν. ἐπὶ 15
 πολὺν δὲ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς μὴ ἀψάμενος, ἔγνω p. 19 B.
 δεῖν σιγῇ φέρειν τὸ πρᾶγμα· τῆς δὲ γυναικὸς πρὸς
 τὸν ἴδιον πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐξιπούσης τὴν
 τοῦ ἀνδρὸς ἀποστροφὴν, ὁ πατὴρ καὶ οἱ ἀντάδελφοι
 παρενθὺς πρὸς τὸν βασιλέα παραγενόμενοι, τοῦ 20
 γαμβροῦ αὐτῶν κατεβόων οὕτως λέγοντες· „ὦ βα-
 σιλεῦ, ἄγρὸν ἡμέτερον τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἐκδεδώ-
 κκαμεν· ὃν καὶ ἐπὶ πολὺν ἐργασάμενος καιρὸν, νυνὶ
 „τοῦτον κατέλιπεν, ὥστε ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἀμελείας

1. u *Latinorum* 2 τῇ] ἐπὶ τῇ? cf. p. 118 B p. i. 4 τῇ
 γυναικὶ .. περιῦπτατο a scriptore ipso uidetur profectum. uide

commentationem 5 λαθὼν m. pr. V 5 ὑπὸ cf. 7 6 καὶ
 et 7 βασιλικὸν seclusi 7 τὸν] supra neutrum extat 8 quae
 in V post περιεργότερον extat lineola, uersus tantum explendi
 causa adscripta est; uidetur tamen ἐπὶ excidisse 12 αὐτῇ BV
 συνεφθάρη] i. e. συνεμίγη; alterum uocabulum de pruritu
 dicitur ἀπὸ τότε i. e. ἐκτοτε. cf. Lob. Phr. p. 47, 2
 15 λ. σκληρὸν D 17 πρὸς] περὶ A 19 ἀναστροφὴν BV
 24 κατέλειπεν libri: corr. Boisson.

„ἀποχερσωθῆναι πάλιν τὸν ἄγρὸν πεποιήκεν ὡς τὸ
 „πρότερον. διὸ καὶ τοῦ σοῦ κράτους δεόμεθα, ἵνα
 „ἢ τὸν ἄγρὸν ἐργάξῃται ὡς τὸ πρότερον, ἢ ἀποκα-
 „ταστήσῃ τοῦτον εἰς ἡμᾶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἐγ-
 5 κλησιν ταύτην ἀκηκοῶς, „τί οὗτοι λέγουσι;“ πρὸς
 τὸν ἄνδρα ἔφησε τῆς γυναικός. ὁ δὲ ἀνὴρ τῷ βασι-
 λεῖ ἀπεκρίνατο· „ὅσα τῷ κράτει σου παρ’ αὐτῶν
 „ἀνῆνέχθη, ἀληθῆ εἰσι· τὸν γὰρ ἄγρὸν, ὃν μοι δε-
 „δώκασιν, ὅση μοι δύναμις καλλιέργουν καὶ οὐδ’
 10 „ὅλως παρημέλουν· ἀλλ’ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν αὐτῷ
 p. 20 B. „ἐργαζόμενος ἔχνη λέοντος ἐντυχεῖν με συμβέβηκεν,
 „ἃ καὶ θεασάμενος οὐκ ἔτι τὸ ἀπ’ ἐκείνου πλησιά-
 „σαι τετόλμηκα τῷ ἄγρῳ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκεῖνος
 τῶν τοιούτων ῥημάτων ἀκούσας, τῷ ἀνδρὶ τῆς γυ-
 15 ναικός ἔφη· „ἀληθῶς λέγεις, ὃ ἄνθρωπε· ὁ γὰρ
 „λέων ἐν τῷ ἄγρῳ πάντως εἰσελήλυθεν, ἀλλ’ οὐ
 „κατά τι τὸν ἄγρὸν ἐλυμήνατο· ἀλλ’ οὐδὲ πάλιν
 „ἐκεῖσε εἰσελθεῖν ἐπιχειρήσει· λοιπὸν ὡς τὸ πρότε-
 „ρον τὸν ἐκδοθέντα σοι ἄγρὸν κράτει καὶ ἀφόβως
 20 „ἐργάξου.“

Ταύτην τὴν διήγησιν ὁ πρῶτος φιλόσοφος ἀνε-
 νεγκῶν τῷ βασιλεῖ λέγει· „ταῦτα διηγησάμην, ὃ
 βασιλεῦ, ἵνα γνῶς ἐξ αὐτῆς τῆς διηγήσεως, πῶς οὐ
 πάντα δεῖ τὰ κατηγορούμενα κατὰ τινος ἢ ὑποπτευ-
 25 ὀμενα πιστεύειν ὡς ἀληθῆ, ἀλλ’ οὐδὲ τὰς διαβολὰς
 εὐκόλως ἀκούειν καὶ ἀνεξετάστως δικάζειν καὶ ἀπο-

3 ἀποκαταστήσῃ? infinitiui subiectum est rex 8 nolī cor-
 rigere ἔστι 9 ἐκαλλιέργουν? καλλιέργουν? οὐδόλως alt-
 quotiens etiam V 11 ἔχνη ABV: scripserim ἔχνη .. ὃ, non
 immemor eorum quae dixi p. 3, 11 ἐντυχεῖν A 18 ἐλθεῖν
 V 22 σοι supplere non uidetur necessarium 23 πῶς i. e.
 ὡς. Corais Στοχ. αὐτοσχ. ante Aelianum ςθ' n. 2

φήνασθαι. καὶ ἄλλην πρὸς τούτοις, ὃ βασιλεῦ, διή-
 γησιν ἀκουσθεῖσάν μοι διηγήσῃμαι τῷ σῷ κράτει.
 „ἀνὴρ τις φυλῆς ἦν τῶν Ἀγαρηνῶν· οὗτος περιέρ- p. 21 B.
 γως τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου καὶ ποικίλως ἀκριβολο-
 γῶν, ὄρνεόν τε ὠνήσατο ἐνάρθρως φθειγγόμενον, 5
 ὅπερ ἡ κοινὴ συνήθεια ψιττακὸν οἶδε καλεῖν. καὶ τὸ
 ὄρνεον ἐν κλωβῷ βαλὼν, ἐν τῷ οἰκῆματι φέρων
 ἐφύλαττε, καὶ παρήγγειλε τῷ ὄρνέῳ προσεκτικῶς
 αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ὁρᾶν· „καὶ εἴ τι δ' ἂν ἀπόντος
 μου τῆς οἰκίας ἡ γυνὴ διαπράξῃται, παρατήρει τοῦ 10
 ἀπαγγεῖλαι μοι.“ οὕτως οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ψιττακῷ
 παραγγείλας, ἐπὶ τινα ὁδοιπορίαν ἀπῆλθε. τότε τοί-
 νυν τις ἄνθρωπος εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, μοι-
 χεύων ἦν τὴν γυναῖκα, συνειδυίας τοῦτο καὶ τῆς
 δούλης. ὅτε δὲ ὁ ἀνὴρ ἦκεν ἐκ τοῦ ταξειδίου, ἡρώτα 15
 τὸν ψιττακόν, τί ἄρα τὴν γυναῖκα ποιοῦσαν ἐθεά-
 σατο. ὁ δὲ ψιττακὸς πάντα τὰ τῇ γυναικὶ ἀκολάστως
 πραχθέντα τῷ κυρίῳ ἐξεφώνησε. καὶ ὁ ἀνὴρ δεινῶς
 τὴν καρδίαν δηχθεὶς, οὐκ ἔτι αὐτὴν συνεμίσγνυτο.
 καὶ ἡ γυνὴ τὴν ἑαυτῆς δούλην ὑπέλαβε τῷ ἀνδρὶ 20
 ἀναγγεῖλαι τὰ κατ' αὐτήν, καὶ προσκαλεσαμένη αὐ-

1 lemma: καὶ (om. V) ἕτερον (β^{ον} i. e. δεύτερον V, ἑτέρω
 A) 3 ἦν scripsi: ὦν ABV. cf. p. 78 et 48 B. τις τῆς
 φυλῆς? (ἀπὸ τοῦ γένος D) 4 τούτου i. e. ἑαυτοῦ, ut saepe
 5 φθειγγόμενον V 6 οἶδε] solet 7 κλωβῷ AV ἐν
 τῷ i. e. εἰς τὸ 9 ὁρᾶν] observare εἴ τι δ' ἂν ne te
 offendat in hoc scriptore 15 ταξειδίου] ἐπὶ πάσης ἀπλῶς
 πορείας τε καὶ ἐκδημίας, καὶ ἰδιαιτέρον ἐπὶ τῆς θαλασσο-
 πορείας τέθεικεν ἡ νῦν ἐπικρατοῦσα συνήθεια. Coraes ad
 Heliod. p. 296. Haase ad Leon. D. p. 441. ταξειδίου A ex
 usu Graecorum hodiernorum 18 ἀνδρὶ et in marg. κυρίῳ A
 19 δειχθεὶς BV αὐτήν] cf. n. ad 3, 11 20 ὑπέλαβε
 scripsi, ἔλεγε libri: quod etsi quodammodo explicari potuit ut sit
 i. q. ἔφασκεν illud Homericum, i. e. ἐνόμιζε, ὑπώπτενε, tamen
 propter alterum ἔλεγεν 16, 1 mutandum esse duxi

- p. 22 B. τήν, ὀργίλως καὶ πικρῶς ἔλεγεν „εἰ ἀληθῶς σὺ τῷ
 „ἀνδρὶ μου τὰ πρᾶχθέντα μοι πάντα ἀνήγγειλας;“
 ἡ δὲ δούλη μεγάλως ὤμνυνεν, ὥς οὐδ' ὅπως οὖν περὶ
 αὐτῆς τῷ κυρίῳ λελάληκεν· „ἀλλ' ὁ ψιττακός, ἴσθι,
 5 „κυρία, τὰ περὶ σοῦ ἅπαντα τῷ κυρίῳ ἐλάλησεν.“
 ἡ δὲ γυνὴ ταύτης ἀκούσασα τὴν παρὰ τοῦ ὀρνέου
 κατηγορίαν, ἐτεχνάσατο πῶς ψευδῇ τὸν ψιττακὸν
 ἀποδείξαι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 λαβοῦσα τὸν ψιττακὸν μετὰ τοῦ κλωβοῦ ἔνθα κοι-
 10 μωμένη ἐτύγγανε, χειρόμυλον πλησίον τοῦ ψιττα-
 κοῦ θείσα συνέστρεφεν, ἐξ οὗ κτύπος ἠκούετο ὡς
 βροντῇ· ἔμπροσθεν δὲ τούτου καθρέπτῃ περιεκύ-
 κλου τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀρνέου, ὡς δοκεῖν ἀστρα-
 πὰς ἀποπέμπειν· σὺν τούτοις καὶ σπόγγον βεβρεγμέ-
 15 νον ἔνωθεν τοῦ ψιττακοῦ κρεμάσασα, σταλαγμοὺς
 ὕδατος ἐπάνω τούτου ῥέειν πεποίηκεν. ὁ δὲ ψιττα-
 κὸς τούτων οὕτω γινομένων, τῇ γωνίᾳ τοῦ κλωβοῦ
 ὑπεκρύπτετο, (καὶ) αὐτῷ τῷ ὀρνέῳ ἐδόκει δι' ὅλης
 τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρέχειν, καὶ ἀστραπὰς καὶ βρον-

1 a u. εἰ Boissonade sermonem incipere recte indicavit.
 nam etsi non est quod dubitemus quin primo ut c. c. ὅτι apud
 omnes et ὡς apud recentiores scriptores ab initio enuntiatorum
 quae uerba loquentium ipsa referunt ponuntur, ita c. εἰ indican-
 dis interrogationibus quae dicuntur directis quoque inseruerit:
 tamen in sermone uolgari ita adhibetur ut omnino particulae εἰ
 locum teneat, uelut cum in N. T. haud raro post uocatiuum κύ-
 ριε conlocetur, itaque pro c. εἰ non est substituendum ἢ (om. D)
 2 ἀνήγγειλας scripsi: ἀπήγγειλας libri 6 ταύτης scripsi:
 τούτου libri. an τὴν παρὰ τοῦ ὀρνέου κατηγορίαν delenda
 sunt? 8 ἀποδείξαι VAB Boiss.: tum scriptum oportebat
 πῶς 11 συνέστρεψε ABV 12 καθρέπτῃ] speculum.
 uocabulum ut uidetur corruptum e u. κάτοπτρον περιεκύ-
 κλου... 14 ἀποπέμπειν om. A 14 σπόγγον V 17 locus
 maxime turbatus. uerba enim τῇ γωνίᾳ τοῦ κλ. ὑπεκρύπτετο
 (ἀπεκρύπτετο A) inter uu. βρέχειν καὶ ἐτ' ἀστραπὰς in libris
 leguntur: unde huc transtuli et καὶ ante αὐτῷ adieci; fortasse
 autem etiam ἀστραπὰς post ἀπανγάζεσθαι reponendum est.

τὰς ἀπηχεῖσθαι καὶ ἀπανγάζεσθαι. πρῶτας οὖν ὁ
 ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῷ ψιττακῷ προσελθὼν, φησί p. 23 B.
 πρὸς αὐτὸν· „τί δὴ ποτε τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἐώρακας;“
 ὁ δὲ ψιττακὸς ἀντέφησε· „τῆς νυκτὸς ἡ βροχὴ καὶ
 „αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ οὐκ ἀφείκασί με τὸ καθ’ 5
 „ὅλου ἰδεῖν τί ἄρα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐγεγόνει.“ ὁ δὲ
 ἀνὴρ τούτους τοὺς λόγους τοῦ ὄρνεου ἀκούσας,
 καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ὄντως οὐδὲν ἐστὶν ἀληθὲς ὅσα
 „ἀνῆγγειλέ μοι τὸ ὄρνεον, ἀλλὰ πάντα ὅσα μοι ἐλά-
 „λησε ψευδῇ πεφύκασι καὶ ἀπατηλά, καθὼς ἐστι 10
 „φανερὸν ἐξ ὧν τὰ νῦν μοι ἀποφθέγγεται· οὐδὲν
 „γὰρ τῇ νυκτὶ ταύτῃ συμβέβηκεν, οὔτε ὑετὸς κατη-
 „νέχθη οὔτε βρονταὶ ἀπηχῆθησαν οὔτε ἀστραπαὶ
 „ἀπηγύασαν· ὅθεν“ φησί „καὶ ὅσα μοι περὶ τῆς συ-
 „ξύγου ὁ ψιττακὸς εἶρηκε ψεῦδος ἦσαν ἀληθῶς καὶ 15
 „ἀπάτη.“ ταῦτα ἡ πονηρὰ ἐκείνη γυνὴ πονηρῶς
 τεχνευσαμένη, ἥδη, βασιλεῦ, ἀκούεις πῶς τὸν ἄνδρα
 ἠπάτησε καὶ τὴν ἐκείνου φρόνησιν ἐνίκησε τελείως
 καὶ τὸ ὄρνεον ψευδὲς ἀπέδειξε. καὶ οὕτως αὐτῇ ὁ
 ἀνὴρ διηλλάγη καὶ ὡς τὸ πρότερον ἐφίλει. γίνωσκε 20
 γάρ, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδεὶς δεδύνηται κατὰ τι τῶν p. 24 B.
 πονηρῶν γυναικῶν περιγενέσθαι τὸ σύνολον καὶ
 ταύτας νικῆσαι.“

καὶ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς ἐκρύβετον
 εἰς τὴν γωνίαν τοῦ κλωβίου Ven: qui ordo rerum si uerior
 est — correctior autem ille est quem exhibui — paullo leuiore
 mutatione ui. καὶ τῇ γ. τ. κλ. ὑπ. post ἀπανγάζεσθαι conlo-
 cari poterant 5 καὶ αἱ ἀστραπαὶ? (sic D) ἀφήκασι ABV:
 ἀφείκασι scripsi 8 ἐστὶν et 10 ἐστὶ libri: qualia alias non
 notavi 12 ταύτῃ τούτων? 14 ἀπηγυάσθησαν? 15 ἦσαν]
 non est quod reponatur ἢν 17 τεχνουσαμένη? 19 αὐτῇ
 V 20 διηλλάγει V 21 γάρ] ἄρα? λοιπὸν D. sed γί-
 νωσκε significat scito ὦ βασιλεῦ VD: om. AB Boiss.
 δύνηται BV forma barbara. δύναται D

Τούτων ὁ βασιλεὺς Κῦρος παρὰ τοῦ ἐνὸς φιλο-
 σόφου ἀκούσας, εὐθὺς ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόφασιν,
 μᾶλλον δὲ αὐτὴν ἀνατρέπει καὶ κελεύει μὴ ἀναιρεῖν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἡ μέντοι τοῦ βασιλέως πονηροτάτη
 5 παλλακὴ τῇ ἐπαύριον πάλιν πρὸς αὐτὸν παραγενο-
 μένη καὶ παραστᾶσα τούτῳ σὺν δάκρυσιν ἡ κατά-
 ρατος ἔλεγεν· „οὐ δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, τὸν
 ἅπαξ γεγονότα κατὰδικον καὶ τοῦ θανάτου ἔνοχον
 μὴ εὐθὺς ἀπολέσαι· εἰ γὰρ μὴ τὸν τοιοῦτον ἀναι-
 10 ρεῖσθαι προστάττεις, οὐδεὶς ἔσται πεποιθὼς καὶ
 θαρρῶν εἰς τὴν τοῦ κράτους σου δικαιοσύνην. ἦν
 γάρ τις ἀνὴρ, ὦ βασιλεῦ, πλύνων δέρματα· ὃς ἐν
 τινι ποταμῷ πλύνων, εἶχε σὺν αὐτῷ τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐν τοῖς ὕδασι παίζων τοῦ
 15 ποταμοῦ καὶ κολυμβῶν, εὐθὺς τὸν παῖδα ὁ ποταμὸς
 p. 25 B. κατέκλυσε καὶ ἀπέπνιγεν. εἰσελθὼν δὲ ὁ πατὴρ ὥστε
 τὸν παῖδα τοῦ κινδύνου ἐλευθερῶσαι, σπουδὴν εἶχε
 τὴν πρὸς αὐτόν· σφοδρῶς δὲ τῷ ρεύματι φερόμενος
 ὁ ποταμὸς ἀμφοτέρους κατακλύσας ἀπέπνιξεν. οὕτω
 20 καὶ σὺ, βασιλεῦ, ἀπολῇ, εἰ μὴ προαπολέσεις τὸν
 υἱόν σου θανάτῳ. εἰ γὰρ ὑπερτίθεται τὴν ἐκείνου
 ἀναίρεσιν, μικρὸν ὅσον κατεπαρθεὶς σοῦ πάντως ἐξ-
 αναστήσεται, καὶ μετὰ γε τῆς βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς
 ἀποστερήσει.“

25 Τούτων ἀκούσας τῶν λόγων ὁ Κῦρος πάλιν τὸν

1 τούτων] cf. n. ad p. 58 B. ἐνὸς] πρῶτον Boissonade;
 sed cf. p. 105 B. ὁ εἰς .. ὁ δευτέρος .. ὁ τρίτος .. ὁ τέταρ-
 τος. cl. 110. 142 B. 2 ἀνεβάλλετο? 3 αὐτὴν] τὴν A
 5 παλλακὴ V 11 lemma codd: διήγησις τῆς πονηρᾶς γυ-
 ναικός. 15 τὸν] αὐτόν A 16 εἰσελθὼν i. e. ἐμβαλὼν
 ὥστε] i. q. ἐφ' ὅτε ut p. 118 B. et in NT. 18 τὴν]
 μόνην? (σ... α. om. D) 20 ἀπολῇ et προαπωλέσεις V
 22 σον (AB) 23 ζωῆς σε? 24 lemma codd: δευτέρου φι-
 λосоφου δημηγορία

υἷὸν ἀποκτανθῆναι διακελεύεται. ὁ δὲ δεύτερος φι-
λόσοφος παραστὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνή-
θως προσκυνήσας, ἔφη· „βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα
ζῆθι. ἀκήκοα πάλιν σε κατὰ τοῦ σοῦ υἱοῦ θάνατον
ἀποφήνασθαι· διὸ καὶ δουλικῶς ἀναφέρω τῷ κρᾶ- 5
τι σου ὥς, εἰ καὶ ἑκατόν, εἰ δυνατόν, προϋπῆρχόν
σοι παῖδες, οὐκ ἔδει σε ἓνα τούτων θανάτῳ ὑποβα-
λεῖν, καὶ τὸ μεῖζον ἀναιτίως· πολλῷ μᾶλλον ἓνα
ἔχοντά σε παῖδα, πῶς σε χρή φιλοστόργως τῆς ζωῆς
αὐτοῦ περιέχεσθαι; σὺ δὲ τούναντίον ἅπαν, ὧ βα- 10
σιλεῦ, κελεύεις ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὅπου γε μᾶλλον p. 26 B.
πρέπει ἐρευνῆσαι πρότερον εἰ ἀληθῆς ἄρα καὶ οὐ
ψευδὴς καὶ πανοῦργος ὑπάρχει ἢ κατ' αὐτοῦ προ-
τεθεῖσα διαβολή. σκέψαι τοιγαροῦν, ὧ δέσποτα, μὴ
πῶς ἀδίκως τὸν υἱόν σου φονεύσεις, καὶ πικρῶς ἐς 15
ὑστερον μεταμεληθεὶς, σεαυτὸν ἀνωφελῶς αἰτιάσῃ
καὶ μέμψῃ, καὶ πολλὰ ζητήσας τὸν υἱὸν μετὰ δα-
κρύων καὶ πόνου οὐχ εὐρήσεις, καὶ συμβήσεται σοι
ὥσπερ τινὶ ἐμπόρῳ συμβεβηκέναι λέγεται τοῦτο.

Φασὶ γὰρ περὶ ἐκείνου, ὥς ἐάν τι ῥυπῶδες ἐώρα 20
εἰς τι τῶν ἐσθιομένων ἢ εἰς τι τῶν πινομένων εἰδῶν,
οὐδ' ὅλως αὐτοῦ μετελάμβανεν. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμε-
ρῶν ἐπὶ πραγματείαν ἐξεπορεύετο καὶ εἰς τινα πόλιν
καταλαβὼν, ἐν αὐτῇ κατέλυσεν. εἴτα τὸν αὐτῷ ὑπηρε-
τοῦντα νεανίσκον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐκπέμπει τὰ πρὸς 25
τροφήν αὐτοῦ ἐξωνήσασθαι. ὁ δὲ ἐντυγχάνει τινὶ νεά-

1 διακελεύεται i. e. κελεύει ὁ δ' ἕτερος et e corr. ὁ
δεύτερος A 9 πῶς i. e. ὥς cf. 14, 23 σὲ V 12 πρότερον
V 14 διάβοῃ D 15 τὸν . . πικρῶς om. A ἐσύτερον
V ut saepe 19 ὥσπερ V 20 lemma codd: παράδειγμα τοῦ
δευτέρου φιλοσόφου γὰρ om. V 21 εἰς i. e. ἐν εἰ-
δῶν] rerum 22 μετελάμβανε libri 24 καταλαβὼν] per-
ueniens

νιδι ἐν χερσὶ φερούσῃ δύο καθαρούς ἄρτους καὶ τού-
 τους εἰς ἀγορὰν προκαλουμένη τῷ βουλομένῳ παντί.
 τῇ γοῦν τῶν ἄρτων καθαρότητι καὶ τῷ τῆς θεωρίας
 p. 27 B. κάλλει εὐφρανθεῖς ὁ ὑπηρέτης τοὺς ἄρτους ἡγό-
 5 ρασε καὶ τῷ κυρίῳ προσήνεγκεν. ὁ δὲ ἔμπορος τοὺς
 ἄρτους φagών, ἠὺφράνθη πολλὰ τῇ αὐτῶν τροφῇ
 καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ· „καθ' ἡμέραν ἀπὸ τούτων
 „ἀγόραξέ μοι τῶν ἄρτων εἰς ἡμετέραν τροφήν.“ ὁ
 δὲ ὑπηρέτης οὕτως ἐποίει καθὼς παρηγγέλθη, ἀγο-
 10 ράξων ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκείνης καὶ κομίζων τῷ
 κυρίῳ αὐτοῦ. μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἀπελθὼν ὁ ὑπη-
 ρέτης εἰς τὴν ἀγορὰν, εὗρίσκει τὴν νεάνιδα μὴ ἔχου-
 σαν τοὺς συνήθεις ἄρτους, (καὶ) ἐπαναστρέψας πρὸς
 τὸν κύριον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· „γνωστὸν ἔστω σοι,
 15 „κύριέ μου, ὥς ἐξ ἐκείνου τοῦ ἄρτου οὐκ ἠδυνήθην
 „εὐρεῖν· μία γὰρ νεᾶνις ἐπώλει, καὶ νῦν οὐκ ἔχει
 „πωλῆσαι.“ ὁ δὲ ἔμπορός φησι τῷ ὑπηρέτῃ· „λάλη-
 „σόν μοι τὸ λοιπὸν ἐκείνην τὴν νεάνιδα, ὅπως ἡμῖν
 „εἴπη πῶς τὸν τοιοῦτον καλὸν ἄρτον οὕτως ἠδύτα-
 20 „τον κατεσκεύαζεν.“ ὅθεν καὶ ὁ ὑπηρέτης φέρει τὴν
 κόρην πρὸς τὸν ἔμπορον· ὅτε καὶ λέγει πρὸς τὴν
 κόρην ὁ ἄρχων· „λέγε, ᾧ νεᾶνις, μετὰ ἀληθείας πῶς
 p. 28 B. „τὸν ἄρτον, ὃν ἐπώλεις τῷ ἐμῷ ὑπηρέτῃ, οὕτως

1 καθαρός] ex polline optimo et minutissimo confectus
 2 εἰς ἀγορὰν non est in foro, sed ad emendum προκαλου-
 μένη non potest significare h. l. inuitans, sed nil nisi i. q. offerens,
 exponens; at dativus adiunctus offendit. an προβαλουμένη?
 5 προσήνεγκε libri 13 ἀναστρέψας BV καὶ adieci; et-
 enim ubi enuntiatum cum altero non conectitur particula aliqua,
 si dicendi uerbum adest, hoc ab initio conlocari solet. 16 εὐ-
 ρεῖν] uernacule bekommen γὰρ] δὲ BV (ὅτι D) οὐκέτι
 ἔχει? cf. D 17 λάλησον] κάλησον (uolebat sine dubio κάλε-
 σον) Boissonade 18 τοιοῦτον V saepe 20 φέρει i. e. ἄγει
 22 ἄρχων i. e. κύριος

„ἡδὺν κατεσκεύαζες· ἐπιθυμοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς
 „ὅμοιον ἄρτον ποιῆσαι καθὼς σὺ ἐποίεις.“ ἡ δὲ γυνή
 πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν ὥς „ἐν τοῖς ὅμοις τῆς κυρίας
 „μου τραῦμά τι ἀνεφάνη, καὶ περὶ τοῦ τραύματος
 „ἐκείνης ὁ ἰατρὸς εἶπέ μοι· „καθαρώτατον ἄλευρον, 5
 „ὧ γύναι, φέρουσα καὶ τοῦτο βουτύρῳ καὶ μέλιτι
 „φύρουσα καὶ μιννύουσα, ἐπιτίθει τῷ τραύματι,
 „μέχρις ἂν αὐτῷ [τῷ τραύματι] ἡ παντελὴς ὑγεία
 „προσγένηται.“ ἡ δὲ γε κυρία μου λοιπὸν κατὰ
 „τὴν τοῦ ἰατροῦ ἐποίει διάταξιν. ὁσάκις δὲ τὸ ζυ- 10
 „μῆριον τῆς πληγῆς ἀφηρείτο, αὐτίκα ἔρριπτεν αὐτό,
 „κἀγὼ ὕστερον τοῦτο ἐκ τῆς γῆς λαμβάνουσα εἰς
 „ἄρτους μετεσκεύαζον· καὶ ὁ σὸς ὑπηρέτης τούτους
 „εὐρίσκων ἡγόραζε. νῦν δὲ τοῦ τραύματος τῆς κυ-
 „ρίας μου παντελῶς ὑγιάναντος, οὐκ ἔτι χρεία ἐστὶν 15
 „ἐκείνον τὸν ἄρτον κατασκευάζειν.“ τούτων ἀκού-
 „σας τῶν λόγων, ὁ ἔμπορος πικρότατα βδελυξάμενος,
 ἀποθανεῖν παρεκάλει καὶ καθ' ἑαυτὸν διαπορούμε-
 νος τίνα θεραπείαν ἐπιθήσει τῷ πράγματι, ἔλεγε p. 29 B.
 πρὸς ἑαυτὸν· „τὸ μὲν στόμα καὶ τὰς χεῖρας εὐκόλως 20
 „ἀπονίψασθαι ἔχω, τὴν δὲ κοιλίαν ἐνδοθεν ἐκκαθα-
 „ραι οὐκ ἔχω.“ οὕτως οὖν, ὧ βασιλεῦ, πεφοβῆμαι
 μὴ πως ὅμοιον τι τῷ ἐμπόρῳ τὸ σὸν πάθη κράτος,
 καὶ ζητήσεις τὸν υἱόν σου ὥς ἐκεῖνος τοὺς ἄρτους
 καὶ οὐχ εὐρήσεις.“ 25

Ταῦτα ὁ δεύτερος σύμβουλος τῷ βασιλεῖ γε εἰ-

4 τραύματι V 6 φέρουσα i. e. λαβοῦσα τούτῳ V 7
 φύρουσα] φέρουσα A [τῷ τραύματι] seclusi 8 ὑγεία forma
 vulgaris 9 γε om. BV 11 ἀφηρείτω V 12 ἀναλαβοῦσα?

16 κατὰ ἡκάζειν A 18 παρεκάλει] precatus est, optauit,
 ᾗδετο cf. p. 35 B. extr. καθ' ἑαυτὸν] ἑλθε αὐτὸν A
 19 ἐπιτίθει V 21 ἐκκαθάραι V (AB) Boiss. 23 πάθει V
 24 ζητήσης (D) ne scribatur prohibet εὐρήσεις 24 inepte!

πάν, προσέθηκε τοῖς αὐτοῦ λόγοις καὶ τοῦτο, ὡς
 „τῶν γυναικῶν τοὺς δόλους, ὃ βασιλεῦ, πολλοὺς
 καὶ ποικίλους εἶναι ἀκήκοα, ἐξ ὧν ἓνα τρόπον κα-
 κίας γυναικὸς παρατίθημι εἰς διήγησιν. γυνή τις
 5 ἦν, ἔχουσα φίλον κατ' ἔρωτα, ὃς καὶ ὑπῆρχεν εἰς
 τῶν τοῦ βασιλέως στρατιωτῶν. ἔτυχε γοῦν τὸ κατ'
 ἐκεῖνο καιροῦ τὸν στρατιώτην πέμψαι τὸν δοῦλον
 αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐρωμένην καὶ πυθέσθαι αὐτῇ [ἥτοι
 ἐρωτῆσαι] εἰ καιρὸς ἀρμόδιός ἐστιν, ἀπόντος τοῦ
 10 ἀνδρὸς αὐτῆς, τὸν κύριον τούτου παραγενέσθαι. ὅτε
 p.30 B. καὶ ἡ ἀσελγὴς γυνὴ ἐρασθεῖσα τοῦ δούλου εἰς μίξιν
 τοῦτον ἐλθεῖν κατηνάγκασε. τούτου οὖν γενομένου
 καὶ τοῦ δούλου χρονίζοντος ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύ-
 ριον αὐτοῦ καὶ ἀπαγγεῖλαι τί γέγονεν, ὃ κύριος
 15 παρεγένετο πρὸς ζήτησιν τοῦ δούλου. ἡ δὲ γυνὴ αἰ-
 σθησόμενη τοῦτο, λέγει τῷ δούλῳ· „εἰσελθε σὺ εἰς τὸ
 ἐσώτερον οἶκῆμα.“ καὶ τούτου γενομένου, ὃ κύριος
 τοῦ δούλου ἐλθὼν πρὸς αὐτὴν συνεμίγνυντο. οὕτως
 οὖν ἐκείνων συμφθειρομένων καὶ τοῦ δούλου ἔσω
 20 προσκαρτεροῦντος, ἐξαίφνης ὃ τῆς γυναικὸς ἀνὴρ
 παρεγένετο. ἡ δὲ μοιχαλὶς φοβουμένη τὸν μοιχὸν
 εἰσάξει εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ αὐτόν, μή πως θεάσαιο
 τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον, ἄλλοτρόπως ἐνόησε τὰ καθ'
 ἑαυτὴν ἐξοικονομῆσαι, καὶ λέγει πρὸς τὸν μοιχόν·
 25 „γύμνωσόν σου τὴν σπάδην καὶ μετὰ θυμοῦ, φέρων

6 τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ] *formula recentioribus usitata*
 7 πέμψαι] cf. 15, 9 8 αὐτῇ non erit mutandum: vide com-
 mentationem [ἥτοι ἐρωτῆσαι] *delebat Boissonade* 9 ἐστὶ
 libri 11 ἐρασθεῖσα V μίξιν libri hic et infra 12 τοῦ-
 του libri: scripsi τοῦτον quod malebat Boissonade 14 τί
 γέγονεν] *fortasse formula sermonis uolgaris est; requiras autem*
potius τί δεῖ γίνεσθαι uel τί ἐπέσκηψεν, ἔλεγεν (ἢ γυνή) uel
προσετάχθη 16 λέγει om. A 22 θεάσαιο scripsi: θεά-
 σοιτο libri, quod dubitet aliquis an scriptori tribuendum sit

„ἐν χερσὶ τὴν μάχαιραν γυμνήν, προσποιητῶς ὕβριζε
 „καμὲ καὶ τοῦ οἰκήματος ἐξέρχου, τὸν δὲ ἄνδρα μου
 „μηδὲν τι ὅλως λαλήσης.“ καὶ ὁ μοιχὸς αὐτίκα τοῦτο p. 31 B.
 ἐποίησε, καὶ ξιφηφόρος τῆς οἰκίας ἐξερχόμενος τὴν
 γυναικα καθύβριζεν. ὁ δὲ κύριος τοῦ οἴκου εἰσελ- 5
 θὼν ἔνθα καὶ ἡ γυνὴ διέτριβεν, ἐπηρώτα αὐτὴν λέ-
 γων· „τίς ἡ τοῦ ξένου τούτου ἔλευσις πρὸς τὴν
 „οἰκίαν ἡμῶν, ὧ γύναι, καὶ αἱ ὕβρεις πρὸς σέ αἱ
 „μετὰ ξίφους;“ ὅτε καὶ ἡ γυνὴ „τούτου τοῦ ξένου
 „ὁ δοῦλος“ ἔφη „φεύγων κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν 10
 „ἡμῶν σύντρομος, φονευθῆναι δειλιῶν· καὶ παρ’
 „ἐμοῦ τοῦ δούλου κρυφθέντος, ὁ κύριος τούτου
 „χειρὶ βιαία ἐπειράτο τοῦτον λαβεῖν καὶ φονεῦσαι.
 „ἐμοῦ δὲ τοῦτον ἐμποδιζούσης ἐνδότερον εἰσελθεῖν,
 „ἴστατο, ὥς οἶδας, μετὰ θράσους καθυβρίζων με, 15
 „ἀννηρημένος τὴν σπάθην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ λέγει· „ποῦ
 „ἔστιν ὁ δοῦλος;“ ἡ δὲ γυνὴ „ἔσω“ ἔφη „τοῦ ἐν-
 „δοτέρου οἰκήματος.“ τοῦ δὲ οἰκοδεσπότου ἐξελ-
 θόντος θεάσασθαι εἰ ὁ δεσπότης τοῦ δούλου ὕπανε-
 γώρησε, καὶ ἄνω καὶ κάτω συστρέψας οὐκ εἶδεν 20
 αὐτόν· τότε στραφεὶς βλέπει τὸν δοῦλον καὶ λέγει p. 32 B.
 αὐτῷ· „ἄπελθε τὸ λοιπὸν ἐν εἰρήνῃ· ὁ γὰρ κύριός
 „σου μακρὰν ἀπὸ τῶν ὧδε ἐγένετο.“ καὶ στραφεὶς

3 λαλήσας ABV: λαλήσης scripsi 4 οἰκίας i. e. οἰκή-
 ματος? 6 διέτριβε libri 11 φονευθῆναι scripsi, ut legi-
 tur p. 67 B. λαλήσαι ἐδειλία: φονευθεὶς ABV, in quo latere
 formam φονευθῆν [uel φονευθῆ a recentioribus usurpatam]
 uidit Boissonade. φ. δ. om. D. ἐφοβήθη μὴ φονευθῇ Ven.

12 τὸν δοῦλον τοῦ δούλου A 15 ἴστατο non multum
 differt a u. διετέλει cf. p. 122 B. καθ’ ὕβρ. V ut saepe
 20 συστρέψας] caput conuertens, περιβλέψας. ἄνω καὶ κάτω
 quoque uersus e sermone uulgari desumptum uidetur. structura in-
 ματα (ἐξελθόντος .. συστρέψας) in hoc libro ne te offendat

21 i. e. ἐμβλέπει 22 ἐν εἰρήνῃ] formula Vet. et Noui
 T. 23 ὧδε] ibi, hic

πρὸς τὴν γυναῖκα λέγει· „μεγάλην εὐεργεσίαν ὑπο-
 „λαμβάνω τῷ δούλῳ τούτῳ ποιῆσαι σε.“ καὶ ἰδού,
 ὦ βασιλεῦ, ἀπεδείχθη τῷ κράτει σου ὡς οὐ πρόπει
 καθόλου τοῖς τῶν γυναικῶν ἀπατηλοῖς λόγοις ἀκο-
 5 λουθεῖν.“

Τούτων πάλιν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ δευτέρου
 ἀκούσας (φιλοσόφου τῶν) λόγων, κελεύει τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. ἡ δὲ πονηρὰ γυνὴ πάλιν
 τὴν ἀναβολὴν μαθοῦσα τῆς ἀναιρέσεως, παρέσθη
 10 αὐτῇς τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ λέγει
 αὐτῷ· „ὦ βασιλεῦ, οἱ σοφώτατοί σου σύμβουλοι
 μᾶλλον εἰσι μωροὶ καὶ κακότροποι, καὶ πολλὴν σοι
 τὴν βλάβην ποιῆσαι δοκιμάζουσιν.“ καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἔφη πρὸς αὐτήν· „πῶς, ὦ γύναι;“ ἡ δὲ ἔφη· „ἦν
 15 γάρ τις, ὡς λέγεται, βασιλεύς, [ὅς] ἔχων υἱὸν κατὰ
 πολὺ τὰ κυνηγέσια ὀρεγόμενον· καὶ μᾶ τῶν ἡμερῶν
 p. 33 B. ἔφη ὁ υἱὸς τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σοφώτατον σύμ-
 βουλον· „ζήτησον τὸν βασιλέα τὸν πατέρα μου, ἵνα
 „μοι ὀρίσῃ ἐξελθεῖν εἰς κυνήγιον.“ ὁ δὲ σύμβουλος
 20 ζητεῖ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπε-
 κρίνατο· „εἰάν καὶ σὺ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου ἐξέλθῃς,
 „γενέσθω τὸ αἵτημά σου.“ ἐξέρχεται οὖν μετὰ τοῦ
 υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὁ τοῦ πατρὸς σύμβουλος, καὶ
 ἀμφότεροι ἐπορεύοντο. καὶ ὁρῶσί τινα ὄναγρον ἐν
 25 τῷ ὄρει, καὶ λέγει ὁ σύμβουλος τῷ παιδί· „κατα-
 „δίωξον ὀπίσω τοῦ ὀνάγρου, καὶ σὺ μόνος αὐτὸν

2 ποιῆσαι *noli restituere genus medium* 3 ὡς] καὶ V

7 φιλοσόφου τῶν *adieci: nam siue hoc siue συμβούλων*
utique excludit; cf. D 13 δοκιμάζουσιν] *temptant* [τήν?]

14 lemma: διήγησις γυναικός 15 ὅς *seclusi, cf. p. 43. 24. 29.*
 71. 92. 115 B. *poterat etiam scribi ὅς εἶχεν, de qua formula*

dictum ad p. 63 B. 16 κυνηγέσια ὀρεγόμενον] *cf. p. 159 B.*
extr. 17 τὸν] *cf. 3, 11* 18 ζήτησον] *ora* *μὸς om. A*

„κυνήγησον.“ ὁ δὲ παῖς ἐδίωκε τὸν ὄναγρον. καὶ οὕτως, δρομαίως διώκων, μόνος ἐγένετο τῶν συν-
 τρόφων, καὶ μὴ εἰδὼς τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πορεύεται, μίαν
 ὁδὸν εὗρων, ταύτην ἐβάδιζεν. εἶτα εὗρίσκει κατὰ
 τὴν ὁδὸν γυναιῖκα θρηνοῦσαν νεάνιδα καὶ φησι πρὸς 5
 αὐτήν· „ὦ γύναι, τί κλαίεις; πόθεν εἰ σύ;“ ἡ δὲ
 νεᾶνις λέγει αὐτῇ· „βασιλέως εἰμὶ θυγάτηρ. καὶ
 „ἐπὶ ἐλέφαντος ἐκαθήμην καὶ τούτου ἐξολισθήσασα
 „ἔπεσον, μηδαμῶς ἐννοήσασα πῶς ἔπεσον. καὶ μό- p. 34 B.
 „λις τοῦ πτώματος ἀνένευσα καὶ ἀναβλέψασα ἰδεῖν 10
 „τινα τῶν ἐμῶν οἰκετῶν, οὐδένα εἶδρακα. ἔκτοτε
 „πλανηθεῖσα, οὐκ οἶδα ποῦ καὶ πόθεν πορεύομαι,
 „καὶ ἔτρεχόν γε σφοδρῶς, ἕως οὗ τὰ νῦν ἡγανά-
 „κτησα.“ ταῦτα τῆς κόρης εἰπούσης, ὁ τοῦ βασι-
 λέως υἱὸς ἐλέησας αὐτήν, ὀπισθεν τοῦ ἑαυτοῦ ἀνε- 15
 βίβασεν ἵππου. ἡ δὲ κόρη τούτοις τοῖς λόγοις αὐτὸν
 ἀπατήσασα, παρεσκεύασε διαφθεῖραι αὐτὸν ἐπὶ τινι
 ἀοίκῳ καταλύματι. καὶ λέγει τῇ νεανίσκῳ· „χρεία
 μοι ἐστὶν ἐν τῷδε εἰσελθεῖν.“ καὶ καταγαγόντος
 αὐτὴν τοῦ ἵππου καὶ εἰσελθούσης ἐκείνης, ἀκούει ὁ 20
 παῖς θόρυβον ἐντὸς καὶ ἀλαλαγμόν. καὶ ἀπελθὼν
 παρέκνυψε τοῦ ἰδεῖν τίς ὁ θόρυβος· καὶ ὁρᾷ τὴν κό-
 ρην ἐκείνην ὥς λάμιαν προσομιλοῦσαν ταῖς ἐτέραις
 λαμίαις καὶ λέγουσαν· „ἰδοὺ ἡγαγον ὑμῖν νεανίσκον
 „ἔφιππον.“ αἱ δὲ λάμμαι αὐτῇ ἔλεγον· „ἀπάγαγε 25
 „τοῦτον εἰς τὸ ἄλλο κατάλυμα.“ καὶ τούτων οὕτω

-2 οὕτως scripsi: οὗτος libri; om. D δρομέως V 9 ἐννόησα
 V ἐννοήσα B 10 ἀνάβλεψα A 17 αὐτήν ABV: αὐτὸν
 scripsi 19 ἐνθάδε? ὥδε? καταγαγόντος .. ἀκούει cf. 23,
 20 21 ἀπελθὼν] eo profectus 24 ὑμῖν] vobis est etiam in
 D et in versione Hebraea 25 ἀπαγάγετε B; ἀπάγαγε δὴ?
 26 ἄλλον V qua forma infima aetatis non abstinuit. cf. p. 59.
 80 B. τούτων οὕτω λεγομένων om. V. καὶ ὁ νέος τούτων

λεγομένων, ὁ νέος στραφεὶς ἅμα ἐπὶ τὸν τόπον ἐνθα
 p. 35 B. τὴν κόρην ἐκ τοῦ ἵππου κατήγαγεν, ὥρμησεν ἀπελ-
 θεῖν. καὶ ἐκείνη ταχέως πρὸς αὐτὸν ἦλθε καὶ ἐπέβη
 τοῦ ἵππου ὡς τὸ πρότερον. ὁ δὲ νέος σφόδρα ἐδε-
 5 δῖει καὶ ἔτρεμε ταύτην. καὶ λέγει αὐτῷ ἐκείνη· „τί
 „οὔτως, ὦ νεανία, τρέμεις καὶ δέδοικας;“ ὁ δὲ τοῦ
 βασιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὴν ἀντέφησεν· „ἐνθυμηθεὶς
 „τινος τῶν ὁμηλίκων καὶ ἐκείνου φοβούμενος ὑπο-
 „τρέμω.“ ἥ δὲ πρὸς αὐτὸν· „διὰ τί σὺ μὴ δωρεαῖς
 10 „καὶ χαρίσμασι τὸν ἐκείνου θυμὸν καταπραῦνεις;
 „λέγεις γὰρ εἶναι σε βασιλέως υἱὸν, καὶ πολλοῦ
 „χρυσίου εὐπορεῖς.“ καὶ ὁ νέος πάλιν φησὶν· „ἀλλ’
 „οὐ διὰ χαρισμάτων ἐκείνος ἐμοὶ φίλιαν ποιεῖ.“
 καὶ ἡ λάμια πρὸς αὐτόν· „παρακάλεσον τὸν πα-
 15 „τέρα σου, καὶ αὐτός σε τῆς κακίας ἐλευθερώσει.“
 καὶ ὁ νέος· „οὐδὲ ὁ πατήρ μου, νομίζω, δύναται·
 „ὅμως καλῶς εἶπας καὶ πρεπόντως ἔφησας.“ καὶ
 εὐθὺς εἰς οὐρανὸν ὁ νέος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατεί-
 νας καὶ τὰς χεῖρας, „δέσποτα Χριστέ,“ παρεκάλει
 20 λέγων, „δός μοι τῷ δούλῳ σου κατισχυῖσαι τοῦ δαι-
 p. 36 B. „μονίου τούτου, καὶ τῶν αὐτοῦ με μηχανημάτων
 „ἐξάρπασον.“ καὶ ταῦτα τούτου εὐξαμένου, ἐκείνη
 ἐαυτὴν κάτω ῥίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῷ χοῦ
 ἐνεκυλίετο, καὶ δοκιμάζουσα ἀναστῆναι οὐδ’ ὅλως
 25 ἴσχυεν. ὁ δὲ νέος ἅπαντα χαλινὸν χαλάσας, ἀκρα-

οὕτω λεγομένων νέος στραφεὶς A: itaque in communi libro archetypo tria illa uocabula omissa uel in margine uel intra lineas suppleta erant 1 τύπον A 2 κόριν A nonnunquam 8 ὁμηλίκων ABV: corr. Boissonade 11 πολλοῦ δ ἡ πον χρ.? 12 ἀπορεῖς A. εὐπορεῖν?? 13 ποιεῖ. καὶ] facile est corrigere ποιεῖται. καί: sed cf. p. 70 B. 15 αὐτός] οὗτός? (ἴσως D) 16 οὐδὲν A 20 .. ὅ .. libri 24 δοκιμάζουσα cf. 24, 13. 25 ἴσχυεν i. e. ἡδύνατο (D) χαλινὸν V ἀνὰ κράτος?

τῶς ἐκείθεν τὸν ἵππον ἤλαυνε, καὶ τὸ κάκιστον δαιμόνιον διαδράς μέχρι τῆς πατρῶας οἰκίας διασώζεται, ἔτι σύντρομος τυγχάνων ἀπὸ τῆς λαμίας. — Ἐκ ταύτης τῆς προτεθείσης σοι παρ' ἐμοῦ διηγήσεως γινῶθι ἀκριβῶς οἷόν ἐστι τὸ τῶν συμβούλων ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς ἔργον. καὶ αὐτὸν σὲ φενακίζοντες καὶ ἀπατῶντες λέγουσι ταῦτα τῷ κράτει σου. ὁθεν κἀγὼ διὰ τὴν εἰς ἐμὲ γενομένην ἀτοπίαν παρὰ τοῦ υἱοῦ σου γνωρίζω τῇ σκηπτουχίᾳ σου· οἱ σύμβουλοι ψεύδονται, (καὶ τὸ ἑαυτῶν μόνον κέρδος σκοποῦσι) κἂν μεγάλως φυλάττειν τὸν (σὸν) υἱὸν προσποιῶνται.“

Τούτων πάλιν τῶν λόγων τῆς μαινάδος ἀκούσας ὁ βασιλεὺς κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν σφαγῆναι. κατ' αὐτὴν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ ὁ τρίτος σύμβουλος τῷ βασιλεὶ παραστάς, προσεκύνησε κατὰ τὸ ἔθος, αἰτῶν τοῦτον τῷ παραδείγματι προσέχειν καὶ ἀκούειν προσηνῶς. ὅτε καὶ φησιν· „ὦ βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. ἔν σε αἰτῶ, προσέχειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις καὶ τούτων μὴ καταφρονεῖν ὡς ἐλαχίστων· οὕτω γὰρ

4 προτεθείσης V 6 ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς non apte interiecta sunt. ceterum quae sapiens ille tam grauiā commiserit quaque re deceperit regem non enarratur (cf. 24, 25). in Hebraea quidem uersione refertur ad regem reuersus ei falsum retulisse nuntium, filium a leone dilaniatum esse: sed idem commentum infra leges in altera narratione p. 44 B., quae apud Hebraeum a priore non seiuncta est ἀψευδὲς BV ἔργον etiam D: γένος?

9 σκηπτουχίᾳ V ὅτι οἱ? 10 καὶ τὸ ἐ. μ. κ. σκ. et σὸν adieci ut sententiam explerem 15 τὴν γ' ἡμέραν? ut p. 80 B et saepius. sed cf. p. 62 B et D. lemma τρίτος σύμβουλος 16 προσεκύνῃσα V 17 τοῦτον scripsi: τουτὶ libri 18 προσηνῶς scripsi: libri προσεχῶς; nisi u. u. καὶ ἀκ. πρ. omnino sunt delenda καὶ om. A 19 ἐν .. τῷ B „cum lacunula“ ἐν .. τῷ V trium fere litterarum spatium uacuum, ἐνῶται τῷ A: ἐν αἰτῷ Boissonade. σε addidi

ἐμάθομεν πολλάκις παρ' ἀνθρώποις γίνεσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, ὅπερ οὐδαμινὸν τυγχάνει, πολλάκις ἐπὶ μέγα αἰρουσι καὶ ὑψοῦσι καὶ ὥς ἐξαισίον διατρανοῦσιν. ἄκουσον οὖν διηγήσεως συμμαρτυρούσης
 5 τῷ λόγῳ μου.

„Δύο χωρία ὑπῆρχον περιφανῇ, ἅτινα διὰ μόνο-
 νου μελίσσειον κηρίου ὑπ' ἀλλήλων διώλοντο.“ τοῦ
 δὲ βασιλέως „πῶς καὶ τίνι“ φήσαντος „τρόπῳ;“ ὁ
 φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ἦν τις ἀνὴρ κυνηγός, καὶ
 10 ἐγένετο αὐτὸν μελίσσειον ἐφευρεῖν μετὰ κοφίνου.
 p. 38 B. ὅπερ λαβὼν ὁ ἀνὴρ ἔφερε τοῦ πωλῆσαι αὐτό. ἔτυχε
 δὲ ἓνα τῶν αὐτοῦ κυνηγετικῶν κυνῶν συμπορεύ-
 εσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ διακομισθῆναι παρὰ τοῦ
 κυνηγοῦ τὸ μελίσσειον ἐκεῖνο βαράδιον, ἐνέτυχεν
 15 τινι τῶν ἐν τοῖς τροφίμοις κατὰ τὴν ἀγορὰν συνή-
 θειαν ἐχόντων καθῆσθαι· καὶ ἰδὼν οὗτος ὀρεκτικὸς
 ἐγένετο τοῦ ἀγοράσαι τὸ μελίσσειον σὺν κηρίῳ, καὶ
 ἐντὸς τοῦ μέλιτος τὴν χεῖρα βαλὼν ἔνεκα θεωρίας
 καὶ γεύσεως, τὶ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατέχον-

1 V 6 AB in marg. ἀρχὴ τῆς διηγήσεως παρ' ἀν-
 θρώποις] uernacule in der Welt; ut non sit necessarium scri-
 bere ἀνθρώπων 3 αἰρουσι V 4 hanc narrationem Ven. om.
 (Boiss.) 6 μόνον V 7 μελίσσιον V, Du Cange; AB „ua-
 riant hic et infra exhibentes μελλίσσιον, μελίσσιον, μελήσιον,
 μελλήσιον“ Boissonade, qui μελίσσιον scripsit: ego reposui
 μελίσσιον ὑπ' adieci 10 εὐρεῖν μελήσιον ἐφευρεῖν VB;
 in V εὐρεῖν punctis infra positis deletum. εὐρεῖν μελλήσιον
 ἐφορεῖν A: inde Boissonade ἐφευρεῖν deleuit, ego potius εὐ-
 ρεῖν praetermittendum esse censui. 10. 14. 17 μελήσιον V
 μελίσσιον Boiss.: scripsi μελίσσειον, ut 29, 1 μελίσσειον, ubi V
 exhibet μελίσσιον 14 ἐκεῖνος VB βαράδιον i. e. σίμβλος.
 noli delere ἐνέτυχεν scripsi: ἐντυχῶν ABV: nisi uerba aliquot
 uelut ἐλάλει αὐτῷ exciderunt; id autem quod primo adpectu
 facillimum uidetur ut τινί mutetur in τις, cum dativus αὐτῷ ab-
 esse non possit, fieri nequit 16 οὗτος scripsi: τοῦτο ABV
 19 ἐκπεσὼν scripsi: ἐμπεσὼν ABV τὶ ... κατ. om. D

τος, εὐθὺς μέλισσά τις ἐλθοῦσα καὶ τοῦ μελισσείου
 σταλάγματος ἐπικαθίσασα ἤσθιεν. ἦν δέ τις γυνὴ ἐκ
 τοῦ (αὐτοῦ) ἐκείνου χωρίου, οὗ ὁ ἀγοράζων τότε
 κάκεινος ἐτύγχανεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἦτις καλῶς θεα-
 σαμένη ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔλεγεν ἐγνωκέναι τὸ 5
 μέλι καὶ τὸ βαράδιον (ὥς) ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν ἐστι.
 καὶ δραμῶν ὁ κυνηγὸς ἐκεῖνος βία κατέσχε βουλο-
 μένην ἀρπάσαι τὸ μέλι. καὶ πολλῆς φιλονεικίας γε-
 νομένης, ὁ κυνηγετικὸς ἐκεῖνος κύων, ἰδὼν τὴν τοῦ
 κυρίου αὐτοῦ μάχην, πρὸς τε τὴν γυναῖκα καὶ τὸν 10
 ἀγοραστὴν ἤρξατο ὑλακτεῖν. ὅθεν ὁ κυνηγὸς σπα-
 σάμενος καὶ τὴν μάχαιραν, ἐβούλετο τὸν ἀγοραστὴν
 ἀνελεῖν ὥς ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν λέγοντα κλέψαι
 αὐτό. καὶ γέρονε μεταξὺ τῶν δύο τούτων μάχη με-
 γίστη, τοῦ μὲν λέγοντος κεκλοφέναι, τοῦ δὲ εὐρεῖν. 15
 [ἦσαν γὰρ καὶ οἱ δύο κάτοικοι τῶν δύο χωρίων
 ἐκείνων τῶν περιφανῶν.] καὶ μεγάλως ἐκάτεροι
 παρακινηθέντες, θυμοῦ ἐπλήσθησαν, ὥς ἐκ τούτου
 καὶ τοὺς ὁμοχώρους παρακινηθῆναι, ὅτι ὁ μὲν θη-
 ρευτῆς ἐκ τοῦ ἐνὸς ὑπῆρχε χωρίου, ὁ δὲ ἀγοράζων 20
 τὸ μέλι ἐκ τοῦ ἑτέρου. ἐπαναστάντες δὲ ἀλλήλοις,

2 ἐπικαθήσασα V ἤσθιε libri 3 αὐτοῦ adieci 6
 μέλι καὶ τὸ] μελλίσσειον? ράδιον A post βαράδιον Boiss-
 sonade suspicabatur excidisse ὅτι: malui supplere ὡς quod legi-
 tur p. 60 m. B ἀκριβῶς γινώσκω σε . . ὥς . . γεγέννησαι
 7 κατέσχει V 10 ante πρὸς ego distinxi, ante ἤρξ. Boiss.
 cf. D 11 ὅθεν] ὅτε? conexio seriesque rerum neque hic
 neque 16—18 perspicua est 12 καλὴν libri: καὶ τὴν scripsi.
 nam etsi Graeci recentiores saepe ita dixerunt καλὸς ut sit i. q.
 Germanorum tüchtig (cf. etiam 91 B. Corais στοχ. αὐτ. ante
 Aelian. p. πδ'. ad Aesop. p. 434 ad 187. Heliod. 291), hoc
 loco neque quare additum sit liquet et articulus requiritur. 13
 κλέψειν ABV: κλέψαι Boissonade (D) 16 ἦσαν .. περιφανῶν
 seclusi utpote dittographiam enuntiat insequentis 19 ὅτι ὁ μὲν ..
 ἑτέρου (hoc om. D) 20 part. pr. ἀγοράζων substantiui loco
 est (3)

μαχαίρας ἔργον ἐγένοντο. θέασαι γοῦν, ὧ βασιλεῦ,
ἐκ ποταπῆς ἀφορμῆς ἡλίκα δεινὰ ἐτελέσθησαν. καὶ
νῦν ἐπάκουσόν μου, παρακαλῶ, καὶ μὴ ἀπὸ ψιλῆς
καὶ ἀπατηλῆς συσκευῆς τὸν σὸν νῖδον καὶ διάδοχον
5 ἀνεξετάστως ἀποκτείνειν θελήσης· ἀλλ' ἐπίσχες ἕως
οὗ τὸ ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ σοι βεβαιωθεῖ. ὅμως καὶ
ἄλλην διήγησιν ἀκουτισθεῖσάν μοι παρατίθημι.

p. 40 B.

„Ἀνὴρ γάρ τις τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον ἐπὶ τὴν
ἀγορὰν ἐπεμψεν ἀγοράσαι ἐνὸς ἀργυρίου ὀρύzion.
10 ἢ δὲ ἀπῆλθεν ἐν τινι τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐργα-
στηρίων καὶ δοῦσα τὸ ἀργύριον, ἔξωνεῖτο τὸ ὀρύ-
zion χωρὶς τοῦ καλουμένου σαχάρεως, μεθ' οὗ
ἐσθίειν τοῦτο συνήθειαν ἔχομεν οἱ ἄνθρωποι. ὁ δὲ
πωλὼν τὸ ὀρύzion ἔφη πρὸς τὴν γυναῖκα· „οὐδα-
15 μως, ὦ γύναι, τὸ ὀρύzion ἄνευ σαχάρεως ἐσθίεται·
τί σοι γοῦν ὄφελος ἀγοράσαι τοῦτο μόνον;“ ἢ δὲ
πρὸς αὐτὸν· „ἡμεῖς τοῦτο ἄρτυμα οὐκ ἔχομεν.“ ὁ
δὲ πρὸς αὐτὴν· „ἐὰν εἰς τὸ ἐνδότερον ἐργαστήριον
„συνεισέλθῃς μοι, καὶ ἐκ τῆς σαχάρεως δώσω σοι.“
20 ἢ δὲ ἀντέφησε· „δός μοι πρῶτον, καὶ τότε συνεισε-
„λεύσομαί σοι· γινώσκω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰς τῶν ἀν-
„δρῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ σταθμήσας δέδωκεν αὐτῇ

3 ψιλῆς] quae fundamento certo careat, tenuis. cf. D.
an ψευδοῦς? 6 ὅμως sic saepe adhibetur 7 lemma τοῦ αὐτοῦ
τρίτου φιλοσόφου διήγησις 10 ἐργαστήριον] taberna
11 ὀρύzion V semper et AB plerumque; in his enim nonnunquam
ὀρύzion, in A hoc loco τὸ ὀρύzion inest. ὀρίzion Du Cange, Bois-
sonade 13 ὁ δὲ scripsi dubitanter pro eo quod est in libris
ὁ γάρ. nam cum mutatione uix maiore restitui poterat etiam ὁ
γοῦν uel ὅτε ὁ, tum scriptores recentes mire interdum abutuntur
particula γάρ: quo de egit Coraes in Atactis. cf. not. ad p. 61 B.
πολλῶν V 16 ἀγοράσασα V 17 τοῦτο V τοῦτον B
τούτον A. fortasse scr. τοῦτο τὸ. forma τοῦτον infima aetas
non abstinuit. ἄρτυμαν V 19 ἐκ aliquotiens in hoc libello
sic usurpatur (20, 15) 20 πρῶτον i. q. πρότερον

ἐκ τῆς σαχάρως. ἐκείνη δὲ τό τε σάχαρ καὶ τὸ ὀρύ-
 ζιον ἐν τῷ μανδυνλίῳ κατέδησε καὶ τὸ μανδύλιον
 παρέθετο πρὸς τῷ παιδίῳ τῷ ὑπηρετοῦντι τὸ ἔργα-
 στήριον, καὶ αὐτίκα συνεισῆλθε τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ p. 41 B.
 ἐνδότερον οἶκημα, τοῦ πληρῶσαι τὸ ποθοῦμενον τοῦ 5
 ἐργαστηριακοῦ. ὁ δὲ παῖς λύσας ἀπὸ τοῦ μανδυ-
 λίου τὸ ὀρύζιον καὶ τὸ σάχαρ, χοῦν ἀντ' αὐτῶν εἰς-
 βαλὼν εἰς τὸ μανδύλιον ἐνέδησεν. ἡ δὲ γυνὴ θᾶτ-
 τον ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα σύντρομος καὶ φοβουμένη
 ὑπὸ τῆς ἐντροπῆς, ἄρασα τὸ μανδύλιον, εἰς τὴν 10
 ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήρχειτο. (καὶ) εἰσελθοῦσα παρὰ τὸν
 ἄνδρα, ἐγγιστα τούτου τὸ μανδύλιον ἔθηκε, καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγα-
 γεῖν χύτραν. ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λύσας τὸ μανδύλιον,
 ὄρα ἡ χοῦν ἐντὸς καὶ φησι πρὸς αὐτήν· „ὦ γύναι, τί 15
 „ἔστι τοῦτο; χοῦν μοι ἐκόμισας μᾶλλον ἢ ὀρύζιον.“
 γνοῦσα δὲ καθ' ἑαυτήν ἡ γυνὴ ὡς ὁ παῖς τοῦ μυ-
 ρεσοῦ τοῦτο εἰργάσατο, σινίατρον [ἦτοι κόσκινον]
 ἀντὶ τζουκαλίου ἐκόμισε καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ· „ἐν τῇ
 „ἀγορᾷ, ὦ ἄνερ, πορευομένης μου, ἵππος μοι ἐλά- 20
 „κτισε, καὶ πέπτωκα καὶ τὸ ἀργύριον ἀπώλεσα“ p. 42 B.
 „διόπερ τὸν χοῦν τοῦτον ἐκλεξαμένη ἤγαγον, ὅπως
 „αὐτὸν κοσκινίσω, εἰ ἴσως τὸ ἀργύριον εὑροίμι.“

2 μανδύλιον] Herodian. Epim. p. 150 Boiss. μανδήλιον
interpretatur χειρόμακτρον. Lex. Sched. v. 864 in Boiss. Anecd.
 4, 410 *χειρόμακτρον, μανδύλιον*; *ubi uide adn.* 3 τὸ παι-
 δίον τῷ ABV: *corr.* Boissonade ὑπηρετοῦν τι V τῷ
 ἐργαστηριακῷ? *habet quidem τὸ ἐργαστήριον quo defendatur*
 6 λύσας *mire dictum*; *cf. l. 14 et D*; *num κλέψας? συλήσας?*
 8 ἐνέδυσεν V 11 καὶ adieci 12 ἐγγιστα V 13 ἀγαγεῖν
i. e. φέρειν 16; V 18 ἦτοι κόσκινον *seclusi. κόσκινον* ABV:
 κόσκινον Boissonade, D σινίατρον *cribrum*. Lob. Phr. 131
 19- τζουκαλίον *i. e. χύτραν* 20 μοι] με? 23 *ex*
 κοσκινίσω in V m. pr. *fecit κοσκινίσω εἰ scripsi: καὶ libri;*
sed tum addendum erat ἄν. cf. D

ταῦτα αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ λαλησάσης, ἐκεῖνος πεπί-
στευκε καὶ αὐτοχείρως τὸν χοῦν ἐκοσκύνιζεν, ὥς καὶ
τὸ γένειον κονιορτοῦσθαι. Ταῦτα τοῦ μικροῦ γυ-
ναίου τὰ κατορθώματα· καὶ ἀπὸ τούτου γινῶθι, βα-
σιλεῦ, ὥς τῶν γυναικείων μηχανημάτων καὶ τῶν
οἰκείων αὐτῶν βουλευμάτων οὐδεὶς περιγενέσθαι
δύναται, ἂν μὴ γνώσει καὶ ἀρετῇ ἐμπεφραγμένος
ὑπάρχη.“

Τούτοις τοῖς λόγοις μαλακισθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν
10 ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διεκώλυσεν. ἡ δέ γε
πονηρὰ γυνὴ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν παρέστη τῷ
βασίλει μάχαιραν κατέχουσα τῇ χειρὶ καὶ φησι πρὸς
αὐτόν· „εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ παιδός σου θᾶττόν με ἐκ-
δικήσεις, ὦ βασιλεῦ, ταύτῃ τῇ μαχαίρᾳ φονεύσω
15 ἐμαυτήν· πέποιθα δὲ ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι κατὰ τῶνδε
τῶν ἐχθρῶν σου μᾶλλον ἢ συμβούλων σου, τῶν

2 ἐκοσκύνιζεν V κοσκύνισεν B (aor. D) 3 τὸ om. A
ταῦτα ἦν τοῦ? 5 καὶ τῶν om. A 7 ἐμπεφραγμένον V 10
διεκώλυσεν libri 11 lemmate caret V. τῆς μικρᾶς γυναικὸς
γ' B. τῆς μικρᾶς γυναικὸς A [τρίτην] et uxor die tertio iam
dixit, et postulant cum ordo narrationum hucusque seruatus tum
res ipsa ut mulier ubi illuxit ad regem se conferat de eo edocta
quod sub uesperum sapientes de salute iuuenis a rege impetra-
uerunt, neque uero ordine inuerso, quo fit ut incommode inter
edictum regis et prohibitum supplicium nox intercedat. in quem
errorem incidit non librarius sed scriptor (quem secuti sunt qui
utramque recensionem B et M confecerunt), ita ut die tertio
uxor bis, usque ad sextum post sapientes eodem quoque die
(p. 47. 58; 60. 71; 74. 80. B), septimo omnino non dicat (81. 83).
accedit quod quae mulier sexto protulisse fertur ei μὴ τὴν σή-
μερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῇ τὴν αὐρίον τῷ πατρὶ
λαλήσει septimo demum dici poterant, nam iuuenis rumpit silen-
tium octauo. itaque cum scriptor sero se a uero ordine ab-
errasse cognosceret, quae uxor septimo die fecit eisdem fere uer-
bis quibus de sexto usus est (p. 80) et tam confuse narrauit ut
intellegi uix possint (p. 81 B.). denique p. 80 B. seruauit M
κατὰ τὴν ἑκτὴν ἡμέραν ex archetypo, haec altera recensio ad-
ditum habet αὐτήν.

φιλοσόφων, νίκην τοιάνδε δῶή μοι, ὅποιαν δὴ καὶ
 τινι βασιλέως νίῳ κατὰ τοῦ φιλοσόφου καὶ συμβού-
 λου λέγεται τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγενῆσθαι.“ ὁ δὲ p. 43 B.
 βασιλεὺς λέγει τῇ γυναικί· „καὶ τίς ἦν ἐκείνου τοῦ
 σοφοῦ συμβούλου (ἡ) ὑπόθεσις;“ ἡ δὲ φησίν· „ἦν 5
 τις βασιλεὺς ἔχων υἱόν, καὶ ἐμνηστεύετο αὐτῷ θυ-
 γατέρα βασιλέως ἑτέρου, ἧς ὁ πατήρ ἐμήνυσε τῷ
 τοῦ γαμβροῦ πατρὶ εἰπών· „πέμψον πρὸς με τὸν
 „ἐμὸν γαμβρόν, ὥς ἂν ἐνταῦθα ἐκτελέσω τοὺς γά-
 „μους· καὶ μετὰ ταῦτα, ὅτε θελήσει ὁ υἱός σου, 10
 „μετὰ τῆς ὁμοζύγου αὐτοῦ αὐτόθι ἐπανήξει.“ ὁ δὲ
 πατήρ τοῦ γαμβροῦ ἅμα τὸν υἱὸν κελεύει πρὸς τὸν
 πενθερὸν ἀπιέναι. εἶχε δὲ τινα σοφώτατον σύμβου-
 λον ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, (ὄν) καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τοῦ ἀπελθεῖν ἐκέλευσε. καὶ δὴ ἀμφοτέρων τῆς ὁδοῦ 15
 ἐχομένων, ὁ ἀκολουθῶν αὐτοῖς ὄχλος ἦν ἐμπροσθεν
 πορευόμενος. καὶ ὁδοιποροῦντες δίψῃ μεγίστῃ ἐκρα-
 τήθησαν ὁ φιλόσοφος ἅμα τῷ γαμβρῷ· καὶ δὴ ὥδε
 κάκεισε διερχόμενοι ἐντυγχάνουσί τινι πηγῇ, ἣτις
 εἶχε τοιαύτην φύσιν, ὅτι ὁποῖος ἀνὴρ ἐξ αὐτῆς ἐπιεν, 20
 εἰς γυναικείαν εὐθὺς ὄψιν μετεμορφοῦτο. ὁ μέντοι
 σοφώτατος ἐκεῖνος τοῦ βασιλέως σύμβουλος ἐγίνωσκε p. 44 B.
 πρὸ τούτου τῆς πηγῆς ἐκείνης τὴν συνήθειαν, καὶ
 οὐδὲν περὶ τούτου τῷ νέῳ βασιλεῖ διεσάφησε· τοῦ-
 ναντίον δὲ λέγει αὐτῷ· „καρτέρησον παρὰ τῇδε τῇ 25

1 δῶή V: *requiras fut. uel coniunctivum loco futuri positum*;
 cf. 36, 1 5 ἡ ante ὑπόθεσις *addidi* 7 ἐμήνισε ABV: *corr.*
 Boissonade 8 πρὸς με] *sic aliquotiens* 11 αὐτόθι] *istuc*,
 om. D ἐπανοίξει V 12 ἅμα i. e. αὐτίκα 13 σύμβουλον
 om. V 14 ὄν *adieci* 16 ἐρχομένων A *ex corr.* ἐμ-
 προσθεν] i. e. περαιτέρω, εἰς τὸ ἐμπροσθεν. ὀπισθεν? p. 34,
 17. 40, 10. 41, 8. 18 ὥδε κάκεισε, *formula frequentissima*
 huc illuc 19 διερχόμενοι] *a via discedentes* 20 ὅτι etiam D
 ἐπὶε libri 23 καὶ] *ἀμῇ* D 25 καρτέρισον V

„πηγῇ, ἄχρῃς ἐγὼ μόνος μακρότερον προελθὼν γνώ-
 „σομαι εἴπερ ἄρα τὴν ὀρθὴν ὁδὸν πορευόμεθα.“ καὶ
 καταλιπὼν ἐκείσε τὸν τοῦ βασιλέως υἱόν, πρὸς τὸν
 αὐτοῦ πατέρα ὑπέστρεψε, καὶ τινα ἀγγελίαν πλασά-
 5 μενος λυπηρὰν ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ λέγων· „βασι-
 „λεῦ, οἱμοι· ὁ υἱός σου ὑπὸ λέοντος κατεβρώθη.“
 ὁ μέντοι παῖς παρὰ τῇ πηγῇ καρτερῶν ὑπῆρχε τὸν
 σύμβουλον· τῇ δὲ δίψῃ καταφλεχθεὶς αὐτίκα ἐξ
 ἐκείνης τῆς πηγῆς ἔπινε, καὶ ἅμα τῷ πίνειν εἰς γυναι-
 10 κείαν ὄψιν μετεποιήθη, καὶ διηπορεῖτο τί ἄρα ποιή-
 σειε. κηπωρὸς δὲ τις ἀνὴρ ἐκείσε παραγενόμενος,
 ἐπηρώτησε τὸν παῖδα λέγων· „πόθεν εἰ σὺ καὶ τί-
 „νος υἱὸς τυγχάνεις; καὶ τίς ἐνταῦθα σε ἤγαγεν;“
 ὁ δὲ παῖς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ βασιλέως τοῦ δαίμονος
 15 „τυγχάνω υἱὸς καὶ ἀπερχόμεν κατ’ ὀρίσμον τοῦ
 „πατρός μου πρὸς βασιλέα ἕτερον τὸν δαίμονα χάριν
 „τοῦ τελέσαι μου τοὺς γάμους, καὶ ἐμπροσθεν
 „πορευόμενος, τοῦ ἀκολουθοῦντός μοι ὄχλου μα-
 „κρὰν γεγωνῶς, ἀπεπλανήθην καὶ δίψῃ μεγάλη
 20 „συνεχόμενος, τῇ πηγῇ τῇδε προσπελάσας, ἔπιον
 „ἀπ’ αὐτῆς, καὶ ἅμα εἰς γυναικείαν ὄψιν μετεβλή-
 „θην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῶν ῥημάτων τοῦ νέου
 ἀκούσας, κατοίκτειρε τοῦτον τῆς συμφορᾶς καὶ λέ-
 γει αὐτῷ· „ἐγὼ ἀντὶ σοῦ εἰς γύναιον μεταμορφω-
 25 „θήσομαι καὶ ἐπὶ μῆνας τέσσαρας τῇ γυναικείᾳ
 „μορφῇ ἐγκάρτερήσω, ἄχρῃς ἂν σὺ τοὺς σοὺς γάμους

7 καρτερῶν τὸν σύμβουλον i. e. ἀναμένων 9 τῷ Bois-
 sonade: τὸ ABV 12 ἐπηρώτισε ABV: corr. Boissonade
 15 ἀπερχόμεν et paulo post κατοίκτειρε 23 incertum utrum
 librario an scriptori tribuenda sint 17 μου uel μοι scriben-
 dum erat: με ABV 23 κατοίκτειρε V 24 μεταμορφοθήσο-
 μαι V 26 ἐγκάρτερήσω scripsi: κατεργήσω ABV. prorsus
 autem differt Euripideum κατεργεῖν μάχη

„ἐκτελέσης· πλὴν ὁμοσόν μοι ὡς μετὰ τὴν τελείω-
 „σιν τῶν τεσσάρων μηνῶν πάλιν ἐλεύσῃ πρὸς με.“
 ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς ὥμοσε τῷ κηπώρῳ ἐκείνῳ
 ὡς ἐκ παντρός πρὸς αὐτὸν ἐλεύσεται. ὁ δὲ κη-
 πωρὸς παραχρῆμα εἰς γυναῖκα μετεβλήθη, καὶ ὑπέ- 5
 δειξεν αὐτῷ καὶ τὴν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ὁδὸν
 τὴν εὐθείαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν τεσσάρων μηνῶν
 περαιωθέντων, ἐμνήσθη ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῶν p. 46 B.
 μεθ' ὅρκου αὐτοῦ ὑποσχέσεων ὧν ὑπέσχετο τῷ κη-
 πωρῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν εὐθύς παραγίνεται τὴν γυ- 10
 ναικίαν ἔτι μορφῇ περικείμενον· εὗρίσκει δὲ αὐτὸν
 καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ἐν γαστρὶ ἔχοντα.
 καὶ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ ἐξογκουμένης οὔσης, φησὶ
 πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐξ εὐλόγου προ-
 φάσεως· „πῶς ἄρα γε νῦν ἀντὶ σοῦ εἰς γυναῖκα 15
 „μεταβληθῶ; καὶ γὰρ ὅτε με πλησίον τῆς πηγῆς ἐν
 „γυναικίᾳ μορφῇ εὔρηκας, παρθένος ἐγὼ τὸ σῶμα
 „ἐτύγχανον, καὶ σὺ γοῦν ἄρτι ἐν γαστρὶ ἔχεις·
 „πῶς ἐγὼ ἐγγαστρωμένος γενήσομαι;“ οὕτως οὖν
 διαλεχθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς νενίκηκεν ἅμα τὸν 20
 κηπωρὸν τῇ τοῦ λόγου πιθανότητι, καὶ πρὸς τὸν
 ἰδιον πατέρα καὶ βασιλέα μετὰ χαρᾶς ὑπέστρεψε.
 καὶ τῷ πατρὶ διηγῆσατο ὅσα παρὰ τοῦ κακοῦ συμ-
 βούλου τοῦ σοφωτάτου ἐκείνου ἐν τῇ ὁδῷ πέπον-
 θεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκείνος μέγας ὀργισθεὶς ἐπὶ 25
 τῇ συμβουλῇ καὶ πονηρίᾳ τοῦ κακοῦ συμβούλου
 ἐκείνου, ἀναιρεθῆναι προσέταξε τὸν φιλόσοφον. Οὕ-
 τως οὖν καὶ γὰρ, βασιλεῦ, ἐπὶ τῇ θείᾳ θαρρῶ κρίσει, p. 47 B.

1 ὥμοσον V 4 ἐκ παντὸς τρόπου ci. Boissonade cl.
 p. 63 B. 8 περαιωθέντων in tali scriptore ferendum neque
 in περανθέντων uel περατωθέντων mutandum 17 τὸ σ.,
 19 πῶς .. γεν. om. D 19 πῶς δ'? ἐγγαστρωμένος BV
 24 πέπονθε ABV 26 ἐπιβουλῇ?

ὅτι δῶή μοι ἐκδικηθῆναι ἀπὸ τούτων τῶν ἀναισχύν-
των καὶ σοφῶν σου τῇ κακίᾳ συμβούλων. εἰ δ' οὖν,
ὡς προεῖπόν σοι, ἐμαυτὴν διαχειρίσομαι, καὶ ἔσται
ἢ τοῦ ἁμαρτήματός μου αἰτία ἐπὶ σέ, ὅτι με ἀπὸ τοῦ
5 υἱοῦ σου οὐκ ἐκδίκησας ὡς ἔδει κατὰ τὸ δίκαιον καὶ
ἀληθές, ὅστις κατ' ἐμοῦ ἐχώρησεν εἰς τοσοῦτον μω-
ρίας καὶ ἀναισχυντίας καὶ παρανομίας.“

Τότε ὁ βασιλεὺς τοῖς τῆς γυναικὸς λόγοις ὑπα-
χθεῖς, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναιρεθῆναι. μετὰ
10 δὲ τὴν ἀπόφασιν πάλιν, κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν
ὁ τῶν φιλοσόφων αὐτοῦ καὶ συμβούλων τέταρτος
ἔρχεται. καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, „ξῆθι,
βασιλεῦ,“ εἶπεν „εἰς τὸν αἰῶνα. γνωρίζω τῷ κρά-
τει σου, ὡς οὐ χρὴ τίνα τῶν κατὰ σέ βασιλέων κατὰ
15 συναρπαγὴν τι τὸ σύνολον διαπράξασθαι, ἕως οὗ
καθαρώς ἐρευνήσης καὶ τὴν ἀλήθειαν στήσης, καὶ
ὅπερ ἀκούσης ἀκριβῶς ἐξετάσης, ὅπως μὴ συμβήσε-
p. 48 B. ται ὡς ἐν τινι τῶν βασιλέων λέγεται προγενέσθαι.“
ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ πῶς γε, σαφήνισόν με.“ (ὁ
20 δὲ ἔφη) ἦν γάρ τις υἱὸς βασιλέως· καὶ ἐγένετο ἐν
μιαῖ ἡμέρᾳ τοῦτον ἀπελθεῖν εἰς τὸ λουτρον τοῦ
ἀπολοῦσαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. ἦν δὲ αὐτὸς παχὺς ἄμα

1 δῶή cf. 33, 1. δώσει? δώση? θέλει δώσει D 2 εἰ δ'
οὖν, ὡς πρ. σοι εἰ. δ., καὶ εἰ. cf. p. 58 B. 5 ἐκδίκησας]
cf. 34, 15 6 ὅστις V 8 τοῖς om. A 12 ἔρχεται om. VA
ξῆθι .. αἰῶνα om. A lemma: ὁ (om. V) τέταρτος σύμ-
βουλος ABV 16 tertiam requiras personam; u. D de u.
στήσης dubitauerim 17 ἀκούσης V: ἀκούσεις AB. coniuncti-
uus apud scriptores recentiores sequitur pronomina et aduerbia
relativa etiam p. ἂν non addita σοι adiciendum uidetur ante
συμβήσεται μὴ om. V 18 καὶ τινι? ἐνι? βασιλέων?
u. 38, 19 παραγενέσθαι B. an προσγενέσθαι? 19 u. ὁ
δὲ ἔφη in libris praetermissa supplendi; u. D lemmata τοῦ τε-
τάρτου φιλοσόφου V. διήγησις τετάρτου τοῦ τετάρτου φιλο-
σόφου A 20 ἦν] ὢν B 22 αὐτός] οὗτος? om. D

καὶ εὐμεγέθης, ὡς ἐκ τοῦ πάχους μὴ καθορᾶσθαι
 τὰ τούτου αἰδοῖα. τοῦτον θεασάμενος ὁ λουτράριος
 ὡς κακοῦ ὄντος τοῦ πάθους ἐκλαιεν. ὁ δὲ τοῦ βα-
 σιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „ἵνα τί οὕτως θα-
 κρύνεις ἐλεεινῶς;“ ὁ δὲ ἀντέφησεν ὅτι „κλαίω, διότι 5
 „ὁρῶ σε, βασιλέως ὄντα σε υἱόν, σὺ δὲ υἱὸν οὐ
 „δυνήσῃ κτήσασθαι. ὁρῶ γάρ σε μὴ ἔχοντα τὰ τῶν
 „ἀνδρῶν αἰδοῖα· καὶ πῶς δυνήσῃ γυναικὶ συγγε-
 „νέσθαι;“ ὁ δὲ νέος τὰ ῥήματα τοῦ λουτραρίου
 εὐφροσύνως δεξάμενος, δέδωκεν αὐτῷ χρυσίον, λέ- 10
 ξας πρὸς αὐτόν· „θέλω γινώσκειν σε ὡς ὁ βασιλεὺς
 „ὁ πατήρ μου γυναικὰ μοι ἀγαγέσθαι βούλεται· καὶ
 „τοῦτο ὅπερ μοι εἶπας καὶ ἐγὼ γινώσκων, ἀπορῶ
 „τὰ μέγιστα, πῶς ἔσται μοι ἐκείνη τῇ γυναικὶ κατὰ p. 49 B.
 „τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν συναφθῆναι. ἀλλὰ νῦν λάβε 15
 „τουτονὶ τὸν χρυσὸν καὶ ἀπελθὼν φέρε μοί τινα
 „γυναικὰ περικαλλῇ, ὡς ἂν ἐπ’ αὐτῇ δοκιμάσω
 „ἐμαυτόν.“ ὁ δὲ λουτράριος τὸν χρυσὸν λαβὼν,
 ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· „ἐνέγκω ἐνθάδε τῷ νέῳ βασιλεῖ
 „τὴν ἐμὴν γυναικὰ, ἐπεὶ, ὡς ὁρῶ, οὐκ ἔχει μόριον 20
 „πρὸς συνουσίαν.“ καὶ ταῦτα συλλογισάμενος,
 ἀπελθὼν ὁ μάταιος ἤνεγκεν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ σύ-
 ζυγον. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς εἰσήγαγε τὴν γυ-
 ναῖκα ἐνθα ἡ στρωμνὴ ἐν τῷ λοετρῷ ἡτοιμάσται,
 καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὡς συνηθία τοῖς ἀνδράσι τῇ 25
 γυναικὶ συνεμίσγνυτο. εἶτα περὶ τὴν αὐγὴν παρα-
 κύψας ὁ λουτράριος ἀπὸ τινος ὀπῆς, ὁρᾷ τοῦτον

6 σε, nescio an delendum sit; potest tamen ab auctore pro-
 fectum esse, ut structura interrupta pergat l. 7. cf. p. 19, 9. 31,
 20. 38, 21. 23. 15 λάβε ABV; u. 8, 14 16. 18 χρυσὸν]
 χρυσὸν? 16 φέρε 22 ἤνεγκεν: cf. 20, 20 19 ἐνέγκω
 fut. loco est; ἄς φέρω D ἐνθάδε scripsi: τάδε ABV, om. D
 24 ἡτοιμάστο? 26 .. μμ.. V

γαυριῶντα μεγάλως καὶ ὥσπερ ἵππον μετὰ χρεμε-
 τισμού τῇ γυναικὶ μιγνύμενον· καὶ πικρῶς ὁ βαλα-
 νεὺς ἀνοιμῶξας ᾠδύρετο λέγων· „οἴμοι, τίς γένω-
 „μαι; τί πέπονθα ὁ τάλας; τί εἶπω τῇ γυναικί μου,
 5 „ἢ αὐτὴ τί εἶπη πρὸς με; ἄρα θελήσει ἐμοὶ συνοί-
 „κεῖν ἢ τὸν νέον ἀγαπήσασα, ἐμὲ καταλείψει;“ οὐ-
 p. 50 B. τως οὖν τοῦ ἀνδρὸς τῇ ἀθυμίᾳ τρυχομένου, ὥς ὁ
 νέος ἐπαύσατο, ὁρᾷ τὴν γυναῖκα ἐκείθεν ἔξερχομέ-
 νην καὶ φησι πρὸς αὐτὴν ὁ ματαιόφρων ἀνὴρ·
 10 „ἄπιθι τὸ λοιπόν, γύναι, πρὸς τὴν οἰκίαν ἡμῶν.“
 ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „πῶς ἄρα προθύμως
 „ἐπὶ τὴν οἰκίαν πορεύσομαι, οὕτως παρὰ σοῦ ὕβρι-
 „σθεῖσα ὀλόκληρον νύκτα, ὅς με τὴν σὴν γυναῖκα
 „οὐκ ἐνετράπης τῷ τοῦ βασιλέως νιῷ συγκοιτάσαι;“
 15 τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ τρωθεὶς, τῇ λύπῃ καὶ
 τῇ πολλῇ ἀθυμίᾳ λιποψυχήσας τὴν ζωὴν κατέστρεψε.
 Διὸ καὶ σύ, βασιλεῦ, μακροθύμησον καὶ μὴ σπεύ-
 σης οὕτως ἀνερευνήτως ἀπολέσαι σου τὸν νιόν, μὴ
 πῶς καὶ σὺ κατ' ἐκείνον τὸν μὴ ἔξετάσαντα βαλα-
 20 νέα πικρότατα μεταμεληθεὶς τὸ ζῆν ἐκμετρήσης. πῶς
 γὰρ ἓνα σε παῖδα καὶ μόνον κεκτημένον οὕτω συν-
 αρπάξεσθαι πρέπον εἰς τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν; καὶ
 ταῦτα μὴ γινώσκοντά σε καθαρῶς εἴτε ἀληθεῖς εἴτε
 ψευδὲς τὸ κατ' ἐκείνου λαλούμενον. καὶ δὴ πρὸς
 25 τούτοις ἕτερόν τί σε βούλομαι διηγῆσασθαι.

3 ἀνοιγώσας A τί ut D? u. Cobet V. L. 106 γέ-
 νομαι V 5 ἢ αὐτῇ V ἢ αὐτῇ A 6 ἢ VBD: ἢ A
 ἢ .. ἀγαπήσασα; Boiss. καταλίψει VB καταλίψει A: cor-
 rexit Boissonade 7 τρυχωμένου V 10 τοιοῦτον V sae-
 rius 12 πορεύομαι A 14 συγκοιτάσαι VAB Boiss.
 15 τοῖς om. A 18 ἀνερευνήτως VB ἀπολέσαι V
 20 μεληθεὶς A omissa praepositione ἐκμετρήσεις libri: u. 48,
 20 25 σε] cf. 3, 11

Γυνή τις ἀνδρὶ νομίμῳ συζῶσα, ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς p. 51 B.
 εἰς τινα ὁδοιπορίαν βουλόμενον ἀπελθεῖν καὶ τῆς αὐ-
 τοῦ ἐξιέναι οἰκίας, συνθήκας καὶ ὑποσχέσεις τοῦτον
 ἐήτησεν, ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς αὐτήν. καὶ ἄμφω
 συνετάξαντο πρὸς ἀλλήλους ὡς τὴν κοίτην αὐτῶν 5
 ἀμείαντον διαφυλάξουσι καὶ σωφρονοῦντες ἔσονται
 ἄχρι τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐπαναστροφῆς. εἶτα καὶ ἀριθμὸν
 ἡμερῶν δέδωκεν ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, ὅτι „μετὰ τὰς
 „ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανελεύσομαι.“ διὸ
 καὶ τῆς διωρίας τῶν ἡμερῶν τελεσθείσης, ἡ γυνή 10
 τῇ ὁδῷ ἐπλησίαζε. (καὶ) ὁρῶσα εἶπερ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 καθορᾶται ἐρχόμενος, οὐχ ἑώρα· ὅτε καὶ νέος τις
 αὐτήν θεασάμενος, ἦλω τῷ ταύτης ἔρωτι καὶ ἥρξατο
 περὶ τούτου αὐτῇ διαλέγεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῇ οὐδα-
 μῶς τοὺς περὶ ἔρωτος λόγους ἐδέχετο. ὁ δὲ νεα- 15
 νίας τῷ τῆς γυναικὸς ἔρωτι μάλα δηχθεὶς, πρὸς
 τινα γραῦν ἀπῆει πλησίον τῆς ἐρωμένης οἰκοῦσαν
 καὶ λέγει τῇ γραῖδι ὡς „ἐξαίφνης ἰδὼν τὴν σὴν γει-
 „τόνισσαν, ἠρώσθην αὐτήν καὶ πρὸς ὁμιλίαν ἐβί- p. 52 B.
 „σάμην· ἡ δὲ οὐδαμῶς εἰς τὸ παντελὲς ὑπακούει 20
 „μου, ἀλλὰ καὶ βαρέως τοὺς ἐμοὺς δέχεται λόγους.
 „εἰ οὖν σύ, ὦ μῆτερ, ταύτην καταπείσεις τοῖς ἐμοῖς
 „εἷξαι λόγοις, ὃ ἂν αἰτήσης με δώσω σοι.“ ἡ δὲ

1 lemma codd.: διήγησις τοῦ τετάρτου φιλοσόφου num
 delendum ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς? 6 διαφυλάξουσι libri 8 λέ-
 γων ὅτι? 9 ἐπανελεύσομαι A 10 διωρίας ABV: διορίας
 Boissonade 11 ἐπλησίαζεν Val. Schmidt. ego καὶ adieci:
 quod facere malui quam ἄλλ' addere ante οὐχ, quia tum dicendum
 erat ἐπλησίαζεν ὀφρομένη 12 ὅτε καὶ cf. 40, 10 16 δει-
 χθεὶς VB 18 γειτόνισσαν ABV: corr. Boissonade. cf. Corais
 Isocr. 110 (31) 19 ἠρώσθην A αὐτήν et 20 εἰς non sunt
 mutanda; cf. p. 159 B. extr. inde ab hoc loco ubique uer-
 sum politicorum dodecasyllaborum uestigia pellucunt 21 μου
 ABV: μοι? sed cf. Cobet. N. L. 520. 23 με scripsi: μοι
 ABV; quamquam u. 22, 8

γραῦς τῶν λόγων ἀκούσασα, λέγει τῷ νέῳ ὡς „ἐγὼ
 „τὴν κόρην εἰς θέλημα σὸν καταστήσω.“ καὶ τοῦτο
 εἰποῦσα, εὐθύς ἐγείρεται, καὶ τεχνικῶς τὰ τοῦ
 πράγματος κατορθοῖ· ἄλευρον γὰρ ἀγαγοῦσα καὶ
 5 τοῦτο μεθ' ὕδατος ὡς ζύμην σμίξασα, πεπέραως
 ὕστερον πολλοῦ γεμίζει τὸ ζυμάριον καὶ οὕτως αὐτὸ
 εἰς ψωμὸν κατασκευάζει. εἶτα ἐψήσασα καὶ τὸν ἄρ-
 τον λαβοῦσα, ἔτι δὲ καὶ ἦν εἶχε σκύλαν μεθ' ἑαν-
 τῆς, πρὸς τὴν κόρην πορεύεται. ἦν δὲ ἡ κύων
 10 ὅπισθεν τῆς γραῶς ἀκολουθοῦσα. ὅτε δὲ τῷ οἰκί-
 ματι τῆς ἐρωμένης ἐπλησίασε, ῥίπτει τῷ κυναρίῳ ἐκ
 τοῦ ἄρτου ἐκείνου· ἡ δὲ κύων φαγοῦσα τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς αὐτῆς δακρύων ἐγεμίσθη ἐκ τοῦ πεπέραως, καὶ
 p. 53 B. σφοδρῶς δακρύνουσα ἠκολούθει τῇ γραῖδι. ταύτης
 15 εἰσελθούσης πρὸς τὴν ἐρωμένην, ὁρᾷ αὕτη ἡ γυνὴ
 τὴν κύνα κλαίουσαν καὶ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀφιεῖσαν· λέγει τῇ γραῖδι· „τίς ἡ αἰτία τῶν δακρύων
 τῆς κυνός;“ ἡ δὲ γραῦς τῇ ἐρωτομωραιοπλοκοσυν-
 θέτῳ καὶ ποθαγαπημενοπλουμισμένῃ κόρῃ ἀπεκρί-

2. 9 κόριν A μεταστήσω? 4 cf. 21, 6 5 ὡς] εἰς ut fiat?
 σμίξασα ex εἰσμίξασα correptum recentiorum est, cf. Schäfer
 Greg. Cor. 679 n. πεπέραως VB 8 exciditne ἀγαγοῦσα?
 ἡ σκύλα, ἡ σκύλλα dicitur canis femina, ὁ σκύλος mas.
 cf. Corais Heliød. 105 m.. 10 δὲ VA: καὶ B. sed ὅτε καὶ
 idem est atque τότε 13 πεπέραως VB 15 ὁρᾷσα? an 17 καὶ
 λέγει? cf. 20, 13 17—19. 41, 6 uersus integri. etiam in monstris
 illis uerborum, in quibus procudendis Graeculorum aetas infima
 mirum quantum sibi placebat, dodecasyllorum uestigia restant.
 18 .. μωραιω .. ABV, .. μωραιω .. Boissonade qui explicat
 „dolis quos uesanus amor intexuit circumuentae“. ego inter-
 preter comis prae nimio (in maritum) amore artificiose cin-
 cinnatis, cum Val. Schmidtio πλοκοσύνθετος de cultu atque
 gradu capillorum intellegens .. μωραιω .. adtulit Du Cange;
 unde Val. Schmidt coniecit scr. esse .. μωριο .. 19 .. αγα-
 πημενω .. ABV: corr. Boissonade πλουμισμένη i. e. or-
 nata (cf. Corais Heliød. 299) 18. 19. 41, 1 tria illa adi.
 om. D

νατο μετὰ δακρύων· „αὕτη ἡ κύων, ἣν ὄρας, γλαυκο-
 „φθαλμοφρυδοβαπτόχειλε, θυγάτηρ μου, φεῦ, ἐτύγ-
 „χανέ ποτε, καὶ τις νεανίας ἀγαπήσας αὐτὴν πρὸς
 „συνουσίαν ἠνάγκασεν· αὕτη δὲ οὐδ' ὅλως ἐκείνῳ
 „ἤκουσε. καὶ ὁ νέος ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀθυμίας κατη- 5
 „ράσατο ταύτην ἐκ πολυπόνου καρδίας, καὶ εὐθύς
 „εἰς κύνα, οἰμοί, μετεβλήθη. καὶ ὁσάκις βουλευθῶ
 „ἐξελθεῖν τῆς οἰκίας, οὕτω πικρῶς κλαίουσα ὀπίσω
 „μου ἀκολουθεῖ.“ ταῦτα τῆς μαστροποῦ μετὰ δα-
 κρύων εἰπούσης, ἡ κόρη καταπλαγεῖσα ἐφ' οἷς 10
 ἤκουσε καὶ ἐώρακε, φόβῳ συλληφθεῖσα τὴν καρδίαν
 εἶχε πηδῶσαν καὶ πρὸς τὴν γραῦν ἔλεγε· „φόβος
 „μοι πολὺς προσεγένετο ἀπὸ τῆς σῆς διηγήσεως·
 „νεανίας γάρ τις ἰδὼν με παρακύψασαν ἐκ τοῦ πα- p. 54 B.
 „ραθυρίου, ἐκρατήθη τῷ ἐμῷ ἔρωτι, καὶ πρὸς 15
 „συνουσίαν ἀναγκασθεῖσα οὐκ ἤκουσα· διὸ φοβοῦ-
 „μαι μὴ ποτε πάθω, καθὼς πέπονθεν ἡ θυγάτηρ
 „σου, ἀπὸ κατάρας ἐκείνου. καὶ τὸ λοιπὸν ἀνα-
 „στᾶσα πορεύου καὶ εὐροῦσα τοῦτον ὥς ἐμὲ ὁδή-
 „γησον, καὶ ἐγὼ σε φιλοτίμως ἀμείψομαι.“ ἡ δὲ 20
 γραῦς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ κατὰ τὸ σὸν θέλημα τοῦ-
 „τον εὐροῦσα πρὸς σὲ φέρω. σὺ δ' ἀναστᾶσα κατα-
 „κόσμησον τὴν οἰκίαν σου καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἄμα

2 .. φρυδο.. om. VB. φρύδιον natum est ex ὀφρύδιον
 .. χειλε] Boissonade uocabulum exiisse suspicatur in .. χει-
 λης, interpretatus filia glaucis ocellis, superciliis labiisque
 pictis: cui officii βαπτο inter ὀφθαλμο et χειλε collocatum. mihi
 ante φρυδο nomen adiectivum uidetur excidisse et βαπτόχειλος,
 quod eodem errore a recentioribus formatum esse potest quo λε-
 πτόχειλος et παχύχειλος, intellegendum de labris quae ad basia
 incitant 3 τις Val. Schmidt: τινος ABV 4 ἠνάγκασε ABV
 ἐκείνη V. — an ἐκείνου? 11 συλληφθεῖσα V ληφθῆσα
 A 19 ὥς] structura apud hos scriptores rarissima; solent di-
 cere εἰς 22 φέρω u. 20, 20

„τῷ σώματι μύροις νίψον.“ καὶ ἡ κόρη ἀναστᾶσα
 ἐν τῇ ἑαυτῆς στρωμνῇ κοσμίως διετέθη, καὶ δεῖ-
 πνον πολυτελῇ προητοίμασεν. ἡ δέ γε μαστροπὸς
 τὸν νέον ἐκείνον ζητήσασα οὐχ εὔρεν· ἕτερον δὲ νέον
 5 ἀντ' ἐκείνου εὑροῦσα, „ἀκολούθει μοι“ ἔφη· τού-
 του δὲ ἐρωτήσαντος „ποῦ ἀπάγεις με;“ ἡ γραῦς
 ἔφη· „φέρω σε, ὦ νεανία, εἰς οἶκον κοσμιώτατον
 „πάνυ, ἐν ᾧ καὶ ὠραισιτάτη καὶ περικαλλῆς (τις)
 „κάθηται, ὁρόσον ἀποστάξουσα τῇ ὁσμῇ, καὶ κατὰ
 10 „ἀλγήθειαν σοι ἀρμοδία πρὸς συνουσίαν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ
 p. 55 B. τοῖς λόγοις τῆς γραῶς καταθελχθεὶς· „πορεύου ἔμ-
 „προσθὲν μου.“ καὶ κείνης ἔμπροσθεν (πορευομένης)
 καὶ τούτου ὀπισθεν, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ
 ἀνὴρ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἑωρακώς, συνεταράχθη τῇ
 15 λύπῃ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν ὥς „ἔοικε κατὰ ἀλή-
 „θειαν ὅτι τοιαῦτα διέπραττεν ἡ σύζυγός μου, ἀφ'
 „οὗ ἐγὼ τῶν ὧδε ἐξῆλθον.“ εἰσαγαγοῦσα δὲ αὐτὸν
 ἡ προαγωγὸς ἐπὶ τῆς συνήθους κλίνης καθεσθῆναι
 πεποιήκεν. Θεασαμένη δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 20 ἔστιν, εὐτέχνῳ τινὶ πανουργίᾳ ἐνήργησε, καὶ εὐθύς
 ἀναστᾶσα, χεῖρας ἐπέβαλε τῷ ἀνδρὶ καὶ τῆς αὐτοῦ
 γενειάδος ἀναιδῶς ἀψαμένη, πλήττει αὐτοῦ τὴν ὄψιν,
 καὶ σὺν δάκρυσιν ἐβόησε λέγουσα· „ὦ ἀκόλαστε καὶ
 „διεφθαρμένε, αὐταὶ ἡμῶν αἱ πρὸς ἀλλήλους συν-

3 πολυτελῇ] nam etiam ὁ δεῖπνος a recentioribus usurpa-
 tur προητοίμασε ABV. παρητοίμασεν? μαστροπὸς AV

8 περικαλλὲς V γυνὴ τις deesse suspicabatur Boisso-
 nade. ego τις addidi; cf. D et p. 12, 2 9 ὁσμῇ u. D 11
 καθελχθεὶς ABV: καταθελχθεὶς Val. Schmidt „πορεύου“
 ἔφη? 12 πορευομένης adieci; u. D 15 ἔλεγε ὥς ἔοικε A
 ἔλεγε· ὥς ἔοικε V ἔλεγεν· ὥς ἔοικε B 16 ὅτι τοιαῦτα scripsi
 cl. 43, 23: ὅτι αὐτὰ BV ὅτι αὐτὰ A, cf. D δι' ἐπραττεν A

21 ἐπέβαλε V λ eadem manu supra scriptum 23 συνδ. V

„θῆκαι τυγχάνουσιν; οὗτοι οἱ μεθ' ὄρκου δεσμοί;
 „οὐ σωφρονεῖν ἐπηγγείλω μοι μέχρι τοῦ ἐπαναστρέ-
 „ψαι σε εἰς τὸν οἶκον; ἵνα τί λοιπὸν εἰς οὐδὲν ταῦτα p. 56 B.
 „θέμενος, εἰς θέλημα καὶ λόγους ἦλθες τῆς γραδὸς
 „ταύτης;“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκπλαγείς σφόδρα ἐπὶ τῇ τοῦ 5
 γυναικίου τοσαύτῃ διανοίᾳ καὶ αἰφνιδίῳ ἀναισχυντία,
 „καὶ τί ἦν τὸ ζήτημα ὃ σήμερον συνέβη σοι;“ ἔφη
 „γύναι;“ αὕτη ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ σήμερον ἠκηκόειν
 „καταλαβεῖν σε τὰς θύρας τοῦ κάστρου, καὶ δοκι-
 „μὴν βουληθεῖσα ποιήσασθαι τῆς πρὸς ἐμέ σου ἀγά- 10
 „πης καὶ ὑποσχέσεως, τὴν οἰκίαν σκοπίσασα καὶ
 „ἐμμαντὴν κοσμήσασα, προσποιητῶς ταύτην τὴν
 „γγραῦν πρὸς σὲ ἔπεμψα, ἵνα δι' αὐτῆς δοκιμάσω
 „[σου] τὴν τῆς γνώμης σου βούλησιν καὶ εἰάνπερ
 „σωφροσύνην ἐτήρησας· καὶ ἰδοὺ ἐν γνώσει κακὰ 15
 „ἔχοντα εἰδὼν σε καὶ τῶν ἐνόρκων συνθηκῶν κατα-
 „φρονητὴν. λοιπὸν οὐκ ἔτι ἔσομαι μετὰ σοῦ εἰς γυ-
 „ναῖκα· ἀλλ' οὐδέποτε φιλίαν ἢ ἀγάπην ἔξω πρὸς
 „σὲ καθαράν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ μάταιος ἔφη πρὸς αὐ-
 τήν· „ὦ γύναι, ἐγὼ μᾶλλον κατὰ σοῦ ὑποψίαν εἰ- 20
 „χον καὶ τὰ ἐναντία ὑπενόουν, καὶ ὥς εἰδὼν σε
 „οὕτως κεκαλλωπισμένην καὶ πρὸς μῖξιν ἔτοιμον,
 „τοιαῦτα ἐνόμισα καὶ μετὰ ἐτέρων ἀνδρῶν ἐνεργεῖν p. 57 B.
 „σε. ἐπεὶ δέ, ὥς λέγεις, χάριν δοκιμῆς ἐπ' ἐμέ ταῦτα
 „ἐποίησας, φανεράν σοι ποιήσω καὶ τὴν ἐμὴν γνώ- 25

1 τυγχάνουσι ABV 3 εἰς οὐδέν] i. e. ἐν οὐδενὶ λόγῳ.
 παρ' οὐδέν 7 ὃ] τὸ A. 8 τὸ conl. Boissonade 8 καὶ
 αὕτη D 8 ἐνενοήκειν? 9 κάστρον i. e. τῆς πόλεως
 14 delendum σου alterutrum εἰάνπερ incertum utrum librario
 an scriptori tribuendum 15 γνώσει] γνώμη? 16 ἐνόρκω
 A: inde ci. Boissonade ἐν ὄρκῳ. sed tum scriptor videtur po-
 tius dicturus fuisse σὺν ὄρκῳ, μεθ' ὄρκον. ὄντα καταφρο-
 νητὴν? 17 εἰς] tamquam 22 μίξιν libri 23 ἐνομί-
 σασα V

- „μην. ἐγὼ τούτου χάριν ἠκολούθησα τῇ γραϊδί, τοῦ
 „ιδεῖν εἰ πρὸς τὴν ἐμὴν προσκαλεῖται οἰκίαν· εἰ γὰρ
 „εἰς ἄλλην τινὰ οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἔλεγέ μοι ἀπιέναι,
 „οὐκ ἂν ὑπέμενον καὶ ἀκοῇ τὸν λόγον ἀκουσαι.“
 5 ἡ δὲ γυνὴ σχηματοποιήσασα ὥς μὴ τοῖς λεγομένοις
 δῆθεν πιστεύουσα, καὶ ἰσχυροτέρως τῇ λύπῃ κατα-
 φερομένη, ἤρξατο τύπτειν τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἱμά-
 τια σχίζειν καὶ βοᾶν ὥς „οὐκ ἔτι τοῖς ὄρκοις πι-
 „στεύσω, ἐπεὶ μηδεμία ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια.“
 10 ταῦτα πρὸς τὸν ἄνδρα ποιήσασα, ἀρκετὸν καιρὸν
 προσποιητῶς τοῦτον ἐμνησικακεῖ μὴ λαλήσασα αὐ-
 τόν, καὶ οὐ πρότερον ἀγάπην τούτῳ πεποίηκεν ἄχρῃς
 οὗ ἐκεῖνος πολλὴν ἐξοδὸν καλλωπισμοῦ ἐκ χρυσοῦ
 p. 58 B. ταύτῃ ἐχαρίσατο, ἅμα δὲ καὶ ἱμάτια. Καὶ νῦν, ὧ
 15 βασιλεῦ, ἀπὸ ταύτης γινῶθι τῆς διηγρήσεως, ὥς οὐ-
 δὲν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν μηχαν-
 ουργίας δύναται μαχέσασθαι.“

Οὕτω παρὰ τοῦ τετάρτου συμβούλου ὁ βασιλεὺς
 ἀκροασάμενος, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ μὴ ἀποκταν-
 20 θῆναι. ἡ δὲ μαινὰς ἐκείνη τοῦ βασιλέως παλλακὴ
 νοήσασα τὴν τοῦ βασιλέως ἀναβολήν, ἣν περὶ τὸν
 ἄδικον φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναβάλλεται, κατὰ

2 εἶδειν V 6 δῆθεν a scriptore profectum καταφερο-
 μένη V ut saepius 8 u. D 9 μὴ δὲ μία V 11 τοῦτον ἐμνη-
 σικακεῖ scriptores Byzantini dixerunt, praecedente fortasse Xen.
 Eph. II, 9, 1 p. 353, 25 Hr. ubi u. not. p. 229 Peerlk.

λαλήσασα scripsit λαλῆσαι ABV 12 πεποίηκεν cf. p. 70 B.

13 ἡ ἐξοδὸς e sermone uolgari iam a Polybio, τὸ ἐξοδὸν
 a Graecis hodiernis dicitur expensa. neque tamen maritus pe-
 cuniam ei donauit unde ornatum sibi pararet, quod ne sumamus
 prohibent et ἐκ χρυσοῦ et ἱμάτια, sed mundum muliebrem ipsum.

15 οὐδεὶς? nisi significat nichts auf der Welt 18 οὕτω
 solet dicere τούτων τῶν λόγων uel τούτων. (p. 24. 60. 70 B.)
 ἔτηξ D 20 ἡ in V librarius rubro colore addere oblitus est:
 id quod plerumque non adnotauit παλλακὴ V

τὴν τετάρτην ἡμέραν παρέστη τῷ βασιλεῖ κρατοῦσα
ἐν ταῖν χεροῖν δεσμόν τινα βοτανῶν καὶ λέγει αὐτῷ·
„ἰδοῦ, βασιλεῦ, φάρμακον δηλητήριο ἐπιφέρομαι,
καὶ σοὶ τὸν ζῶντα θεὸν ἐπόμνυμι ὥς (εἰ) μὴ ἀπὸ τοῦ
σοῦ παιδὸς ἐκδικήσεις με καὶ ξίφει αὐτὸν ἀναλώ- 5
σεις ὅτι ἐνύβρισεν ἀναισχύντως σῶφρονι οὔσῃ κακ
σωφρόνων γονέων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ βλαπτικοῦ καὶ θα-
νατηφόρου φαρμάκου πίομαι καὶ βιαίως τῆς ψυχῆς
ἀποχωρισθῆσομαι· καὶ ἔσται σοὶ θεόθεν τῆς ἀπω-
λείας μου ἕνεκα ἀσυγχώρητος ἡ κατάκρισις. πόθεν 10
δὲ οὗτοι οἱ σοφοὶ σου σύμβουλοι ὠφελῆσαι σε δυ- p. 59 B.
νήσονται; ἀλλὰ μᾶλλον νομίζω, συμβήσεται σοὶ ὑπ'
αὐτῶν ὥσπερ καὶ τινι τῶν χοίρων ἐγένετο. Συνή-
θως γὰρ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ χοῖρος ἐπὶ τινα συκῆν
[δένδρον] πορευέσθαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα ἐκ τοῦ 15
δένδρου σῦκα ἐσθίειν. καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ
ἐθισμένον πορευθεὶς πρὸς τὴν συκῆν, ὁρᾷ τινα
πίθηκα [κατὰ] τῆς συκῆς ἐπαναβάντα καὶ τὰ σῦκα
ἐσθίοντα. ὁ δὲ γε πίθηξ τὸν χοῖρον θεασάμενος,
ρίπτει αὐτὸν κάτω ἐν σῦκον, ὅπερ φαγὼν ὁ χοῖρος, 20
γλυκύτερον τῶν ἄλλων τῶν κάτω πιπτόντων σῦκων
κατεφάνη. καὶ πάλιν ἄλλο σῦκον ἐκ τοῦ πίθηκος

1 κρατοῦσα tenens 4 καὶ σοὶ V ἐπ' ὥμνυμι V
εἰ adiecit Boissonade 6 με ὑβρίσεν A ὑβρίσεν BV: scripsi
ἐνύβρισεν. quo nisi duceret quod in A est, dativum uerbo ὑβρί-
ζειν quod hic scriptor subiunxerit non magis mirer quam quod
subiunxit Cinnamus uerbo λυπεῖν 11 οὗτοι] τότε? 13

λ

lemma: πέμπτον (AB; πάλιν V) παράδειγμα τῆς γυ-
ναικός σννήθειαν V, D. cf. p. 11. 38. 40. 125. 143 B.

14. 17 συκῆν et 16. 18 σῦκα V: talia plerumque praetermisi

15 δένδρον seclusi; om. D 18 κατὰ seclusi 20 αὐτῷ?

κάτωθεν ABV: ἀνωθεν requiritur. scripsi κάτω ἐν 22 κατε-
φώνη scripsi: κατέφαγε libri; quod ut potius quam φαγὼν cor-
ruptum iudicauerim effecit γλυκύτερον; u. D ἄλλον ABV: ἄλλο

καταλαβεῖν ἤλπιζεν. ὥς δ' ὁ πίθηξ ἄλλο σῦκον οὐκ ἔρριψεν, ἵστατο κάτωθεν ὁ χοῖρος ἐκτεταμένον ἔχων ἄνω τὸν τράχηλον καὶ βλέπων ἀδιαλείπτως τὸν πίθηκα. ἐπὶ πολὺ δὲ τοῦ χοίρου ἄνω τοὺς ὀφθαλμοὺς
 5 ἔχοντας, αἱ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ φλέβες ἀπεψύγησαν· καὶ παρευθὺς ὁ χοῖρος τῆς ζωῆς ἀπερράγη.“

p. 60 B.

Τούτων ὁ Κῦρος παρὰ τῆς γυναικὸς ἀκούσας καὶ φοβηθεὶς μὴ πῶς ἑαυτὴν τῷ βλαβερῷ ἐκείνῳ κτείνῃ φαρμάκῳ, καὶ αὐτὸς αἰτία φανήσεται τοῦ
 10 θανάτου αὐτῆς, κελεύει πάλιν τὸν νῖον ἀναιρεθῆναι. Τότε ὁ πέμπτος σύμβουλος καὶ φιλόσοφος κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν εἰσεῖσι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, φησί· „ζῶοις εἰς τὸν αἰῶνα, βασιλεῦ. ἀκριβῶς γινώσκω σε, βασιλεῦ, ὥς
 15 ἄκρος τῇ γνώσει καὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ παιδεύσει γεγένησαι· ἵνα τί τοίνυν ὁ οὕτω συνέσεως ἔχων ἀσυλλόγιστον ἀποφαίνῃ τὴν καταδίκην, εἰ μὴ πρότερον συζητεῖς καὶ ἐρευνᾷς τὴν ἀλήθειαν; ὅθεν καὶ ἄκουσόν μου τῆς διηγήσεως.

20 Ἦν γάρ τις στρατιώτης ἀνὴρ, ὅστις τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἄρχουσιν ὠκεῖωτο καὶ ἡγαπᾶτο

Boissonade. cf. p. 25, 26 1 λαβεῖν A. ἂν non est addendum ἄλλο AB: ἄλλον V 2 ἵστατο Boissonade: ἵσα τό A ἵσα τὸ V ἵσα τὸ B 3 βλέπων u. 23, 21 5 ἀπεψύγησαν V 7 τούτων cf. p. 44, 18 9 αἰτίος? φανήσεται scriptoris est, cf. 21, 24. 48, 20. p. 72 B. 11 lemmate caret V. πέμπτος φιλόσοφος AB 13 ζῶοις cf. n. ad Babr. 12, 7. uidetur scribendum ζῶοις 14 ἀκριβῶς γ. σε ὡ β. om. V, ab altero βασιλεῦ ἀκρ. ad alterum transiēns 15 ἄκρος ABV: correxit Boissonade 17 εἰ μὴ] sententia ex his duabus confusa ἵνα τί .. ἀσυλλόγιστον ἀποφαίνῃ τ. κ. μὴ π. συζητῶν (eo quod —) et ἀσυλλ. ἀποφ. τ. κ. εἰ μὴ π. συζητεῖς, cum scriptoris menti obuersaretur quod facis nisi cum —. an pro u. εἰ legendum ὅτι? 18 σὺ ζητεῖς V 20 lemma διηγήσις πέμπτου φιλοσόφου 21 ὠκεῖωτο V

(τῆς) γενναιότητος καὶ ἀνδρείας. ὁ δὲ τοιοῦτος
στρατιώτης σκύλον ἀνέθρεψε μικρόθεν, καὶ ὅσα ἐνε-
τείλατο τῷ σκυλακίῳ, ἐποίει, ὡς λόγον ἔχον· ὅθεν
καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἔτρεφεν ὁ στρατιώτης τὸν ^{p. 61 B.}
κύνα. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς σύζυ- 5
γος πρὸς τοὺς ἑαυτῆς ἀπῆλθε γονεῖς καὶ τὸ αὐτῆς
νηπιᾶζον παιδίον ἀφῆκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, παραγγεί-
λασα αὐτῷ πολλὰ περὶ τοῦ παιδίου, ὥστε βλέπειν
καὶ προσέχεεν αὐτό. εἶπε γὰρ τῷ ἀνδρὶ ὅτι „οὐκ
„ἀργήσω, ἀλλὰ συντόμως ἐλεύσομαι,“ καὶ οὕτως 10
εἰπούσα, τὸ παιδίον ἐκοίμησε καὶ ἀπῆλθε. τοῦ δὲ
ἀνδρὸς (ἐν) τῇ οἰκίᾳ καθημένου καὶ τοῦ παιδίου
κοιμωμένου, ἑξαίφνης τις τῶν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε
στρατιωτῶν· καὶ τὴν θύραν κρούσαντος, ἐξελθὼν ὁ
ἄνθρωπος, ἰδὼν τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως πεμφθέντα, λέ- 15
γει αὐτῷ· „τί σὺ θέλεις;“ ὁ δὲ λέγει· „ὁ βασιλεὺς
καλεῖ σε.“ καὶ ὁ στρατιώτης ἅμα τῷ λόγῳ τὰ στρα-
τιωτικά ἐνεδύσατο ἄρματα καὶ τὴν σπάθην ἀράμε-
νος, προσκαλεῖται τὸν σκύλον καὶ παραγγέλλει αὐτῷ
φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ τὸ παιδίον, μηδένα ἐάσας 20
εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον. ὁ μὲν οὖν στρατιώτης τὸν
κύνα παραγγείλας, ἀπῆλθε πρὸς τὸ παλάτιον· τοῦ
δὲ σκύλου τῷ παιδί παρακαθημένου καὶ τοῦ παιδὸς ^{p. 62 B.}

1 τῆς adiecti 2 σκύλον cf. 40, 8 ἐντείλετο τῷ
σκυλακίῳ VB ἐνέτειλε τὸ σκυλακίον A: emendavit Val. Schmidt.
ἐνέτειλε, τὸ σκυλακίον Boissonade 3 ἔχων ABV: correxit
Boissonade 7 παραγγείλας VB παραγγείλας A: correxit
Boissonade 8 πολλὰ V: om. (AB) Boissonade 9 αὐτῷ?
γὰρ] δὲ? cf. n. ad p. 30, 13. 17, 21 10 ἐλεύσομαι ex
sermone uolgarī dictum pro u. composito ἐπάνειμι 12 ἐν ad-
didi 13 ἦλθε? 14 καὶ] οὐ? 18 ἄρματα AB, ἄρμα V
uno addito puncto, quod significat i, cum duo l. α reddant: ἄρ-
ματα Boissonade, D. fortiore aspiratione hodierni Graeci uti
dicuntur 21 οὕτω τὸν? u. D

κοιμωμένου, ὅρᾳ ὁ κύων ὄφιν τινὰ παμμεγέθη ἐρ-
 χόμενον κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτοῦ ἐκροφῆσαι τὸ
 αἷμα σπουνδάζοντα. καὶ παρευθὺς ὁ κύων ἐγερεθεὶς
 πόλεμον πρὸς τὸν ὄφιν ἐποίησε καὶ καταδακνὼν αὐ-
 5 τόν, νεκρὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν
 ὥραν ἦλθε καὶ ὁ στρατιώτης, καὶ ὁ κύων μετὰ χαρᾶς
 τούτῳ ἀπήντησεν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατιώτης τὸ στόμα
 τοῦ σκύλου ἡμαγμένον, ἔδοξεν αὐτῷ ὡς ὁ κύων τὸ
 παιδίον ἔφαγε, καὶ κρούσας αὐτὸν τῷ ξίφει ἀπέκτει-
 10 νεν. εἴτα ἐντὸς τοῦ οἴκου γενόμενος, ὅρᾳ τὸν παῖδα
 κοιμῶμενον ἀβλαβῇ, θεωρεῖ δὲ καὶ τὸν ὄφιν σκοτω-
 μένον καὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδίου κείμενον·
 καὶ ἄμα ἔγνω ὡς ὁ κύων τὸν ὄφιν ἐφόνευσεν, καὶ
 πικρῶς ὠλοφύρετο ὅτι χωρὶς ἀφορμῆς τὸ τοιοῦτον
 15 ἀπέκτεινε κυνάριον. οὐδὲν δὲ ὁ κύων ἐκ τῆς τοῦ
 αὐθεντοῦ αὐτοῦ μεταμελείας ὠφελήθηται ἡδυνήθη,
 οὐδὲ ὁ στρατιώτης ἡδυνήθη ἀπὸ τῆς λύπης καὶ τῆς
 μεταμελείας ἐγείρει τὸν κύνα. Διὸ καὶ σύ, βασι-
 p. 63 B. λεῦ, μὴ οὕτως ἀσκέπτως τὸν υἱόν σου φονεύσης,
 20 μὴ πως καὶ τῷ σῷ κράτει μετὰ μέλος γενήσεται ὅστε-
 ρον ὡς τῷ στρατιώτῃ. καὶ ἴσως ἐκεῖνος περὶ τινος

1 ἔρχοντα? 3 σπουνδάζοντος ABV et 7 ἀπήντισεν
 ABV: *correxit* Boissonade 5 τὴν ὥραν cf. 27, 15 7 *ante*
 τὸ στόμα in V *extat alterum* ἰδὼν 11 ἀβλαβῶς A σκοτω-
 μένον i. e. *interfectum scripsi*, ut D: σκοτούμενον ABV. *ἐσκοτω-*
μένον dicere debebat. σκοτούμενον Du Cange 14 ὀλοφύ-
 ρετο ABV: *uitium tam frequens cum Boissonadio tollere malui*
τοιοῦτον] ex usu scriptoris nescio an addendum sit *adie-*
ctium πιστόν 16 αὐθεντοῦ] *uide ind. et p. 94 B.* 17
 οὐδὲ ὁ στρ. ἡδ. om. A *more solito* 20 πως V: πῶ (AB)
 Boissonade *γενήσεται scriptoris est* 21 ἴσως] ἀλλ' ἐκεῖ-
 νος ἐμετανόησε διὰ σκύλον Ven; cf. D. *itaque fieri potuit ut hic*
exciderit post ἴσως (suo iure): μετεμελήθη οὕτως. sed nescio
an quae insunt in libris ita possint explicari ut sapiens dicturus
fuerit ἴσως (fortasse) ἐκεῖνος περὶ ζῴων (quippe qui in bestiam

ζώου καὶ ταῦτα κυνὸς ὄντος φιλοδεσπότου· σὺ δὲ περὶ υἱοῦ τίνα ἔξεις ἀπολογία, ἀδίκως καὶ ἐξ ἀκοῆς μόνης τοιαῦτα ἐπιχειρήσας; ὅμως μέντοι γε, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἄλλης διηγήσεως ἐπισχὼν ἄκουσον, παρακαλῶ.

5

Ἄνθρωπος τις ἦν τῇ γνώμῃ σαθρός, ἀκόλαστος τῇ φύσει καὶ πορνοκόπος· ὃς ὁπότεν περὶ τινος ὥραιας γυναικὸς τι ἤκουε, πᾶν πρᾶγμα δευτέρου λόγου ἐποιεῖτο, καὶ ἐν πρώτοις ὅσον ἡδύνετο ἐσπούδαζεν ἕως οὗ αὐτὴν ἐκ παντὸς τρόπου συμμιγῇ. τοῦτω 10 γοῦν τοιούτῳ τὴν φύσιν ὄντι περὶ τινος ἤκουσται γυναικὸς λίαν ὥραιότητος, ἥτις καὶ ἐν τινι χώρᾳ τὴν οἴκησιν ἐποιεῖτο· ἐν ᾧ χωρίῳ ἀπέστειλεν ὁ ἐραστής ἐκεῖνος, καὶ παρακαλῶν καὶ βιαζόμενος πρὸς συνάφειαν. ἡ δὲ γυνὴ σωφρονεστάτη οὖσα, οὐ 15 προσεδέξατο τὴν τοῦ ἀνδρὸς παράκλησιν ἢ ἀπειλήν. ὁ δὲ γε θηλυμανὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ μὴ οὕτως ἀποδιωχθεὶς παρὰ γυναικὸς παρητήσατο, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῳ p.64 B. τῷ χωρίῳ παραγενόμενος, ἀναισχύντως ὥς εἰς ξενοδοχεῖον καταλύει ἐν τῷ οἰκήματι τῆς ἐρωμένης. εἶτα 20 ὥς τὸ πρότερον ἐπεχείρει ταύτην βιάζεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῶς εἶξε τοῖς λόγοις αὐτοῦ. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ἔρωτι τῆς γυναικὸς τρωθεὶς, ἀπέρχεται πρὸς τινα γραῖαν καὶ διηγεῖται τὰ περὶ τοῦ πράγματος. καὶ

tantum peccauerit) καὶ ταῦτα (quamuis) κυνὸς ὄντος φιλοδεσπότου ἔξει τίνα ἀπολογία, σὺ δὲ περὶ υἱοῦ οὐχ ἔξεις, a qua structura prae magno animi motu discesserit 3 γε V: om. (AB) Boissonade 4 παρακαλῶ om. A 6 lemma in B: ἐτέρᾳ τοῦ αὐτοῦ 7 ὃς scripsi: ὡς ABV. cf. p. 16. 32. 88. 125; 60. 118. 148 B. 9 ἡδύνετο ei αὐτὴν scriptoris sunt 11 ἤκουστο? 12 ἐν τινι Boissonade: ἐν τι ABV 13 ἐν ᾧ i. e. εἰς ὃ 14 ἐκεῖνος, καὶ] ἐκεῖνος πολλάνκις,? 16 ἡ] καὶ? 18 παρὰ τῆς? παρητήσατο] incepto destitit 22 οὗτος] οὕτως? 24 καὶ] ἡ καὶ?

ἡ γραῦς τούτῳ ἀπελογήσατο εἰποῦσα· „ὦ ἄνθρωπε,
 „ἀκαίρως ζητεῖς καὶ κοπιᾷς εἰς μάτην περὶ αὐτῆς·
 „αὕτη γὰρ τῶν πάνυ σωφρόνων ἐστί, καὶ οὐ τῶν
 „πορνῶν ὡς σὺ ἐνόμισας.“ καὶ ὁ ἀνὴρ· „ὦ μήτηρ,
 5 „ἐὰν καταπείσῃς αὐτὴν τῷ ἐμῷ θελήματι, εὐθύς εἴ
 „τι ζητήσεις παρ' ἐμοῦ, εὐκόλως σοι ἀποδώσω.“ ἡ
 δὲ γραῦς τὴν δόσιν τοῦ χρυσίου ἀκούσασα, „ἐγὼ“
 φησὶ τῷ ἀνδρὶ „τὴν ἐπιθυμίαν σου ἐκτελέσω. τὸ
 „λοιπὸν ἄπελθε πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκείνης, καὶ εὐρή-
 10 „σεις αὐτὸν σκεπασμένον μετὰ ρούχου [ἢ σινδόνην
 „ἢ ἐφάπλωμα]. ζήτησον οὖν τοῦ πωλῆσαι σοι αὐτό·
 „καὶ λαβὼν τὸ ρούχον φέρε μοι ἐδώ.“ ὁ δὲ νέος ἅμα
 p. 65 B. τῷ λόγῳ πορεύεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ σχῆμα
 τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν παρ' αὐτῆς καὶ τὸ ἐργαστήριον.
 15 ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· „πώλησόν μοι τόδε σου
 „τὸ ἱμάτιον.“ ὁ δὲ διεπώλησεν αὐτῷ. καὶ λαβὼν ὁ
 νέος τὸ ἐπιπλον διεκόμισε τῇ γραῖδι. ἡ δὲ γραῦς
 μετὰ χαρᾶς τοῦτο δεξαμένη, εὐθύς τρία μέρη τοῦ
 σκεπάσματος ἐκείνου κατέκλυσεν καὶ τῷ ἐραστῇ ἔφησε·
 20 „κάθου ὧδε ἐν τῷ ἐμῷ ὀσπητίῳ, καὶ μηδεὶς ἔξω ἄν-
 „θρωπος ἴδῃ σε.“ τὸ δὲ ἐπιπλον λαβοῦσα ἐπορεύθη
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός, καὶ ἑξαίφνης εἰς τὴν
 οἰκίαν εἰσελθοῦσα καὶ τὸ βλέμμα ὑποκλέψασα τῆς
 κόρης, ἔθηκεν ὑποκάτω τοῦ προσκεφαλαίου τῆς κλί-
 25 νης τοῦ ἀνδρός· καὶ ὀλίγην ὥραν τῇ γυναικὶ ὁμι-

1 τούτῳ V cl. D: οὕτως (AB) Boiss. 9 ἐκείνης] αὐτῆς V
 10 αὐτὸν] ἐκείνον V σκεπασμένον i. e. ἐσκεπασμένον
 μετὰ ρούχου i. e. ἱματίῳ ἢ σινδόνην (σινδόνην V) ἢ ἐφά-
 πλωμα *delevit* Boissonade 11 ζήτησον οὖν] *num adiciendum*
 αὐτόν? 12 ἐδώ uel ἐδῶ *est huc* . 16 αὐτῷ *scripsi*: αὐτό
 ABV 20 ὀσπητίῳ VB ὀσπητίῳ A: ὀσπιτίῳ Boissonade.
hodierni Graeci dicunt et ὀσπίτιον et ὀσπήτιον; sunt etiam qui
ῥσπήτιον probrant. sine dubio autem est Latinorum hospitium

λήσασα, ἀπῆλθε, τῆς γυναικὸς μὴδ' ὅλως γινωσκού-
 σης τὸ πραχθὲν παρὰ τῆς γραός. περὶ δὲ τὴν ὥραν
 τῆς τροφῆς ὁ ἀνὴρ ἐλθὼν ὁ τῆς γυναικὸς ἀνέπεσεν
 ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. τοῦ δὲ προσκεφαλαίου ὑψη-
 λοῦ ὄντος, ἀνασηκώσας τοῦ τιθέναι καλῶς, βλέπει 5
 ὑπ' αὐτῷ κείμενον τὸ ρούχον, ὅπερ ἐπώλησε τὸν
 νεανίσκον· καὶ πρὸς μὲν τὴν ὁμόζυγον οὐδὲν περὶ
 τοῦ ρούχου ἐφθέγγετο, ἀλλ' εὐθύς ἐγερεθείς, τὰς p. 66 B.
 χεῖρας ἐπέβαλε τῇ γυναικὶ καὶ πολλὰς πληγὰς αὐτῇ
 περιέθηκεν. ἡ δὲ γυνὴ δεινοπαθήσασα τὴν καρδίαν, 10
 τῆς οἰκίας ἐξῆλθε καὶ πρὸς τοὺς ἐαυτῆς γονεῖς πα-
 ραγίνεται. καὶ διηπόρει καθ' ἑαυτήν καὶ ἐστέναζε,
 δι' ἣν αἰτίαν ἔδειρεν αὐτήν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ταῦτα δὲ
 μαθοῦσα ἡ γραῦς παρὰ τινων, πορεύεται καὶ αὐτῇ
 ὅπου ἦν ἡ κόρη [πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς]. καὶ εἰς- 15
 ἐλθοῦσα πρὸς τὴν κόρην, περιπαθῶς λυπουμενὴ
 ἔλεγε πρὸς αὐτήν· „ἤκουσα πῶς ἀνὴρ σου σφοδρῶς
 „σε ἔδειρε, καὶ γίνωσκε ὅτι τὴν σὴν χολὴν καὶ [τὴν]
 „λύπην ἐμὴν ἐλογισάμην.“ ἡ δὲ γυνὴ τῇ γραϊδί
 ἀντέφησεν· „ὁ μὲν ἀνὴρ μου χαλεπῶς με ἔτυψεν· 20
 „ἐγὼ δὲ οὐ γινώσκω διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο πεποί-
 ηκε.“ καὶ ἡ γραῦς ἀπεκρίνατο· „γίνωσκε καλῶς ὥς
 „ἐκ μάγων τινῶν καὶ χαιρεκάκων ἀνδρῶν ταῦτα
 „συμβέβηκε· πλὴν ἐάν σοι καλὸν φαίνεται, ἐλθὲ
 „ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν· ὑπάρχει γὰρ ἐν ἡμῖν ἰατρός 25
 „τις ἀνὴρ, καὶ καλλίων ἰατρὸς τούτου οὐκ ἔνι, καὶ

1 ἀπῆλθεν V 5 ἀνασικώσας AB ἀνασικώσας V: cor-
 rexit Boissonade. ἀνασηκῶναι est tollere. cf. Corais Isocr.
 p. 37 m. 6 ἐπ' ABV: scripsi ὑπ' quod iam Boissonade ma-
 luerat. u. D 15 πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς seclusi 16 κόριν A
 λυπουμενὴ tristitiam uultu prae se ferens, ut non sit ne-
 cessarium reponere accusatiuum 17 ἀνὴρ libri: ἀνὴρ reposui;
 u. D 18 τὴν seclusi 26 ἔνι a scriptore profectum

- „ἐκείνος παντοίαν θεραπείαν ποιήσει σε· μᾶλλον δὲ
 p. 67 B. „καὶ ἀπὸ τῆς δοκιμῆς καὶ σὺ νοήσεις τὸν ἄνθρω-
 „πον ὅποιος ὑπάρχει εἰς τὴν τέχνην, ἣν ζητήσεις
 „αὐτόν.“ ἡ δὲ γυνὴ τοῖς τῆς γραφῆς στέρξασα λόγοις,
 5 „ἐγὼ μὲν“ ἔφη „ἐτοίμως ἀκολουθήσω σοι· σὺ δὲ
 „ἐάν μοι ποιήσης τρόπον εἰρήνης μετὰ τοῦ ἀνδρός
 „μου διὰ τούτου δὴ τοῦ ἱατροῦ, φιλοτίμως ἀμεί-
 „ψομαί σοι.“ ἐσπέρας δὲ γενομένης, προλαβοῦσα ἡ
 γραῦς ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς (ἀπήει), καὶ τῷ ἐραστῇ
 10 λέγει· „ἰδοὺ τὸ κυνήγιον ἐν τοῖς δικτύοις.“ καὶ
 τῆς γυναικὸς εἰσελθούσης, ὁ δῆθεν ἱατρὸς ἐκρά-
 τησε τὴν γυναῖκα καὶ συνεμίγη. ἐκείνη δὲ ὑβρίζο-
 μένη ἡνιάτο καὶ ἥσχαλλεν, ὅμως δὲ λαλῆσαι ἐδειλία·
 ὕστερον δὲ μετὰ τὴν συνουσίαν ἐξελθοῦσα, συντό-
 15 μως [ἀπήει] πρὸς τοὺς γεννήτορας ἐπανῆκε. πρῶτας
 δὲ γενομένης ὁ ἀνὴρ πορευθεὶς πρὸς τὴν γραῦν
 εἶπε· „διὰ μὲν τοῦ ἔργου, οὗ μοι ἐποίησας, πολλά
 „σοι χρεωστῶ· ἐπὶ δὲ τῇ γενομένῃ ταραχῇ μέσου
 „τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς μέγας λελύπημαι,

1 acc. σε pendet a uu. θεραπείαν ποιήσει quippe quae sim-
 plicis uerbi θεραπεύειν uice fungantur: an pro u. ποιήσει scri-
 bendum θεραπεύσει? 5 σὺ non est mutandum in σοι 8
 mutaui λαβοῦσα in προλαβοῦσα (i. e. φθάνουσα; poterat etiam
 scribi λαθοῦσα) et adieci ἀπήει, quod in margine fortasse ad-
 scriptum, infra l. 15 loco non opportuno in uerba scriptoris in-
 repsit. si quis autem λαβοῦσα seruandum censet, ei sumendum
 est ante ἡ γραῦς excidisse αὐτὴν ἡγαγεν. cui fauent D et Ven
 (ἀφόντες γοῦν ἐβραδίασεν, ἐπῆγαν ἀντάμα μὲ τὴν γραῖαν
 εἰς τὸ σπιτί της, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητον ὁ ἀγαπητικός), non
 fauet l. 10. 11 12 συνεμίγη V 13 ἡνιάτο] ἡνιάτο V
 μὲν additum expectes. sed eam particulam sermo uolgaris inde
 a Polybii temporibus saepissime praetermittit. ἥσχαλεν V
 15 ἀπήει πρὸς ABV: καὶ addidit Boissonade ante πρὸς; cf. D.
 ego ἀπήει quippe sua sede motum et alieno loco intrusum suo
 restitui l. 9 16 ὁ ἀνὴρ i. e. iuuenis, non maritus 17 διὰ a
 Byzantinis hoc sensu etiam cum genetiuo coniungitur πολλάς
 σοι A

„ὅτι αἷτιος ἐγὼ ὑπάρχω τῆς ὀχλήσεως.“ ἡ δὲ γραῦς
 λέγει· „μὴ λυποῦ, νεανία· ἐγὼ γὰρ διὰ τινος τεχνι-
 κῆς μηχανουργίας ποιήσω ἐκείνους φιλιωθῆναι. σὺ p. 68 B.
 „δὲ λοιπὸν ἄπελθε εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τὸν ἄνδρα
 „τῆς γυναικὸς καὶ μικρὸν ἐκεῖ ἀκαρτέρησον. καὶ 5
 „ἐκείνος ἅμα ἐξετάσει σε περὶ τοῦ ρούχου ὅπερ σοι
 „ἐπώλησε· σὺ δὲ εἰπὲ αὐτῷ ὅτι „τὸ ρούχόν σου φο-
 „ρέσας ἐκάθισα ἐπάνω κλιβάνου, καὶ ἐμοῦ μὴ εἰ-
 „δότος, εἰς τρία μέρη ἐκαύθη· ἐγὼ δὲ πολλὰ λυπη-
 „θεις ἐπὶ τῷ γεγονότι, δέδωκα τὸ ρούχον πρὸς τινα 10
 „γραῦν ἣν ἐγνώριζον, ὅπως δώσει αὐτό τινα ὑφαν-
 „τὴν, καὶ τὰ καυθέντα μέρη ποιήσει ὑγιή· ἐξ ὅτου
 „γοῦν ἡ γραῦς ἐκείνη τὸ ρούχον ἔλαβεν, οὐκ ἔτι
 „αὐτὴν εἶδον, ἀλλ’ οὐδὲ (οἶδα) τὸ ρούχον ἐκείνο τί
 „γέγονεν.“ ταῦτα τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς εἶπε· καὶ 15
 „μετὰ ταῦτα,“ εἶπεν ἡ γραῦς, „ἐγὼ ἐμαυτὴν φανε-
 „ρώσω ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ πρὸς-
 „ποιήσομαι διὰ δουλείαν μου πορεύεσθαι. καὶ εὐθὺς
 „ὥς ἂν ἴδῃς με, φανέρωσον τῷ ἀνδρὶ εἰπὼν ὅτι
 „ἰδοὺ ἡ γραῦς ἣν εἰπόν σοι· αὕτη ἐστὶν ἣτις καὶ τὸ 20
 „ρούχον ἔλαβε.“ καὶ ἅμα λάλησόν με καὶ ἐρώτησον·
 „ὦ γύναι, τί τὸ ρούχον ἐκείνο γέγονεν; ἐγὼ δὲ
 „τότε ἅμ’ εὐθὺς καλῶς μάλα ἀπολογήσομαι καὶ ὥς p. 69 B.
 „δεῖ.“ ἀναστὰς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐποίησε καθὼς
 ἐδιδάχθη παρ’ αὐτῆς· καὶ ἐντυχὼν τῷ ἀνδρὶ εἶπεν 25
 ἅπαντα· καὶ τῆς γραδὸς ἐνώπιον αὐτῶν διερχομένης,

5 ἀκαρτερεῖν ex usu recentiorum est
 correxit Boissonade 12 ποιήσει] sc. οὗτος ὑγιᾶ infra
 ἐξότου ABV 14 οἶδα post οὐδὲ adieci 17 ποιήσομαι
 ABV: προσποιήσομαι coniecit Boissonade 18 δουλείαν] ne-
 gotium 19 post ἀνδρὶ V addit σου 21 λάλησον] infra
 54, 1 ἐκάλεσε 22 γέγονε ABV 23 παρενθὺς? om. D
 26 διερχομένης] praetereuntis. διερχομένης BV

ὁ τῆς μοιχείας ἐργάτης αὐτὴν ἐκάλεσε καὶ περὶ τοῦ
 ρούχου ἀνηρώτα. ἡ δὲ γραῦς ἀπιδούσα πρὸς τὸν
 ἄνδρα τῆς γυναικὸς, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους λέγουσα
 αὐτῷ· „ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς ἀδίκους ὀχλήσεις
 5 τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε. καὶ γὰρ σκέπασμά τι ρούχου μοι
 ἔδωκεν, ἵνα φέρω τοῦτο πρὸς τινα τῶν τεχνιτῶν,
 ἵνα τὰ διακαυθέντα τοῦ ρούχου μέρη ὡς δυνατόν
 ὑγιαῖ κατασκευάσῃ· ἐγὼ δέ, οὐκ οἶδα διὰ τί, παρὰ
 τὴν σὴν εἰσῆλθον ὁμόζυγον, καὶ παντελῶς ἐπελαθό-
 10 „μην ἢ ταλαίπωρος ποῦ τὸ ρούχον ἐκείνο ἀφῆκα,
 „ἢ ἐν τῷ σῷ οἴκῳ, ἢ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ· οὐδαμῶς γὰρ
 „δύναμαι ἐνθυμηθῆναι τί γε ἄρα γέγονεν.“ οὕτως
 τῆς γραδὸς εἰπούσης τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς, ἐκεῖνος
 ἀντέφησε πρὸς αὐτήν· „ἀλλὰ σοι γνωστὸν ἔστω, ὅτι
 15 „δι’ ἐκεῖνο τὸ ἐπιπλον μεγάλη ταραχὴ ἐν τῷ οἴκῳ
 „μου γέγονε.“ καὶ ἅμα δέδωκε καὶ τοὺς δύο τὸ
 p. 70 B. ἐπιπλον ἐκεῖνο· καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
 μετὰ τῆς γυναικὸς φιλίαν ἐποίησε· καὶ ὁ τάλας
 χαρίσμασι καὶ δωρεαῖς μεγάλαις αὐτὴν ἐτίμησε, θεό-
 20 μενος ἵνα μετ’ αὐτοῦ διαλλαγὴν καὶ ἀγάπην ποιήσῃ.
 ἡ δὲ μόλις ἐποίησεν ἀγάπην μετ’ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν γίνωσκε λοιπόν, ὦ βασιλεῦ, ὅτι οὐκ
 ἔχει τέλος ἡ τῶν αἰσχυρῶν καὶ φανύλων γυναικῶν

4 etiam ἀπὸ cum acc. a recentissimis coniungitur 5 σκε-
 πάσματι ABV: correxit Boissonade, qui tamen deleri malebat
 servata quae in A est scriptura ρούχον 6 ἔδωκε ABV
 τοῦτο V: om. (AB) Boiss. τὸ D 8 διὰ τί scripsi: καὶ ABV.
 καὶ ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος οὐδὲν ἠξεύρω τί ἔκαμα τοῦτο· ἐπειδὴ
 ἐδιάβησα εἰς σπῆτι σου. Ven. (cf. D): unde aliquid perisse
 suspicabatur Boissonade. sed ut cetera taceam, nihilo minus illud
 καὶ offenderet: quare inmutavi 11 ἢ — ἢ] εἰ .. ἢ? 15
 μεγάλη καὶ τ. A: unde vocabulum velut συγχυσις excidisse
 suspicabatur Boissonade; u. D 16 καὶ om. D, Boissonade
 delebat; sed arcte cum u. δέδωκε coniungendum videtur: et
 dixit et dedit 19 μεγάλως A 20 ποιήσῃ om. A

πονηρία· ἀλλ' οὐδὲ χεῖρον κακὸν γυναικὸς πονηρᾶς
 ἔστιν, ὥσπερ οὐδὲ καλῆς καὶ ἀνδρείας γυναικὸς οὐ-
 δέν τι κρείττον ἔστι· κατὰ διάμετρον γὰρ καλῆς γυ-
 ναικὸς καὶ χείρονος μέγα χάσμα ἔστί, καὶν καὶ ἴσῃν
 ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν· ἀμφοτέραι γὰρ γυναῖκες κα- 5
 λοῦνται καὶ εἰσὶν· ἀλλ' ἡ μὲν θηρίῳ ἔοικε πολυ-
 μόρφῳ καὶ πολυκεφάλῳ, οἷον εἰπεῖν τῷ τῆς ὕδρας,
 ἡ δὲ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἀσυγκρίτῳ. ὅθεν καὶ ἀπὸ
 τῆς πονηρίας αὐτῶν πολλοὶ ἀδίκως ἐφθάρησαν.
 ὥσπερ δὴ συνέβη γενέσθαι καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀνδρὸς 10
 ἐκείνου γυναῖκα διὰ τὴν τῆς γραδὸς πονηρίαν. πρόσ-
 ξε οὖν σεαυτῷ, ὦ βασιλεῦ.“

Τούτων ἀκούσας ὁ Κῦρος διεκώλυσε τὸν τοῦ
 παιδὸς φόνον. ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐκείνη παλλακὴ p. 71 B.
 ταῦτα μαθοῦσα, πάλιν εἰσέρχεται πρὸς αὐτὸν κατὰ 15
 τὴν πέμπτην ἡμέραν καὶ μετὰ δακρύων πολλῶν αὐτῷ
 ἔλεγεν ὅτι „θαρσῶ, ὦ βασιλεῦ, ὡς τοιαύτην μοι δί-
 κην κατὰ τῶνδ' ἐσὺ τῶν φιλοσόφων καὶ τάχα συμ-
 βούλων [ὡς] ὁ θεὸς ποιήσῃ, ὥσπερ κατὰ τινος
 λέοντος καὶ πίθηκος πεποιηκέναι λέγεται.“ καὶ ὁ 20
 βασιλεὺς· „καὶ πῶς ἐγένετο κατ' ἐκεῖνα τὰ ζῶα;“
 ἡ δὲ ἀπεκρίνατο·

„Ἦν τις λαὸς καὶ πλῆθος πραγματευτῶν ἀπερχό-
 μενον ἐπὶ τινὰ πραγματείαν. ἦσαν δὲ ἐν ἐκείνοις
 καὶ μουλάρια πολλά. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης ἐφθα- 25

1 V in margine σημειῶσαι 2 ἥσπερ A. ἥπερ conlect
 Boissonade 4 μέγα χάσμα] Eu. Luc. 16, 26 5 dubites
 an ἔχωσι sit reponendum ἐπωνυμίαν scripsi: ὁμωνυμίαν
 ABVD. quo servato reposuissem ἴσως, nisi p. καὶ prohibuisset
 7 πολυμόρφον V ὕδρας A 8 noli corrigere ὑπὸ
 14 lemma διήγησις γυναικὸς παλακὴ V 19 ὡς deleui et
 ποιήσεον in ποιήσῃ mutavi. aoristi optativus certe ἂν adiungi
 debebat 23 καὶ πλῆθος] videntur delenda. sed cf. p. 103 B. m.
 25 μουλάρια] muli ἐφθασαν] peruenerunt (64, 12)

σαν εἰς ξενοδοχεῖον ἀκαεῖ ἀνέπεσον κοιμηθῆναι· καὶ
 τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἐπελάθοντο σφਾਲίσαι. καὶ κατὰ
 τὴν νύκτα εἰσῆλθε λέων εἰς τὸ πανδοχεῖον καὶ μέσον
 τῶν μουλαρίων ἀνέπεσε, μηδεμίαν ταραχὴν ποιησά-
 5 μενος· καὶ οὐδεὶς τῶν πραγματευτῶν κατενόησε.
 μεταδὲ τινα ὥραν εἰσῆλθέ τις κλέπτῃς εἰς τὸ παν-
 p. 72 B. δοχεῖον κλέψαι ἐκ τῶν μουλαρίων· καὶ δὴ σκοτίας
 οὔσης μὴ βλέπων, ἐψηλάφα τὸ πατερόν τῶν ὑπο-
 ξυγίων καὶ λεληθότως τοῦ λέοντος ἤψατο. καὶ παχύν
 10 τοῦτον κατανοήσας ὥς μουλάριον, ἐκάθισεν ἐπάνω
 αὐτοῦ. ἔξερχομένου δὲ τοῦ κλέπτου ἐπάνω τοῦ
 λέοντος, ὁ λέων καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἀληθῶς οὐ-
 „τός ἐστιν ὁ δαίμων, ὃν λέγουσι τῆς νυκτὸς εἶναι
 „φύλακα· διὸ καὶ ἐπάνω μου καθέσθῃ.“ καὶ ταῦτα
 15 λέγων ὁ λέων καθ' ἑαυτὸν ἐφοβεῖτο τὸν κλέπτην.
 καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κλέπτην βαστάζων ἐπο-
 ρεύετο. ὁ δὲ κλέπτῃς ἐπιγνοὺς ἐπικαθέζεσθαι λέοντι,
 ἐφοβήθη, μὴ πως αὐτὸν διασχίσει καὶ τροφὴν ἰδίαν
 ποιήσεται. πρῶτας δὲ γενομένης ἔτυχεν ὁ λέων ὑπο-
 20 κάτω δένδρου διέρχεσθαι, καὶ διὰ συντόμων ὁ κλέ-
 πτης ἐκτείνας τὴν δεξιάν, τοῖς τοῦ δένδρου κλάδοις
 ἑαυτὸν ἐκρέμασε καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ δένδρον τὸν τοῦ
 λέοντος κίνδυνον διέφυγε. καὶ ὁ λέων πάλιν, ὥς
 τὸν φύλακα τῆς νυκτὸς φοβούμενος, συναπῆλθε
 25 σπουδῇ· ὅπου καὶ ὁ πλῆθξ αὐτῷ συναντᾷ, καὶ ἡρώ-
 τησε τὸν λέοντα· „τί οὕτως ὑπάρχεις φοβούμενος

2 σφαλῆσαι V 4 μηδεμίαν V ut saepe 7 σκοτίας
 scripsi: σκοτίας ABV. cf. Philogelon 8. 117. p. 63, 2 8
 πάτερον V 11 αὐτοῦ] num excidit καὶ ἐξήλασεν? 16 καὶ
 δι' ὁ. τ. ν. in V bis scripta 18 διασχίσει Boissonade: δια-
 σχίσῃ ABV. quamquam cf. 46, 9. 19 ἰδίαν i. e. αὐτοῦ
 20 συντόμως ABV: correxit Boissonade 21 τοῦ] cf. p. 57,
 9. 10. 23 ὥς τὸν scripsi: ὥς ὁ A ὥς BV 24 συν- simul
 25 ἡρώτισε V

„καὶ τρέμων;“ ὁ δὲ λέων ἀπεκρίνατο· „ὁ τῆς νυ- p. 73 B.
 „κτὸς φύλαξ λεγόμενος ἐμὲ πιάσας, ὅλην τὴν νύκτα
 „ἐπάνω μου φερόμενος ἔσυρέ με.“ καὶ ὁ πίθηξ „ποῦ
 „ἔστιν ἐκεῖνος;“ ἔφη. καὶ ὁ λέων· „ἐπάνω τοῦ
 „δένδρου ἐκάθισεν τοῦ ἡμῶν ἐμπροσθεν ὄντος.“ ὁ 5
 δὲ πίθηξ εὐθὺς ἐπ’ ἐκεῖνο τὸ δένδρον ἀπῆλθε· καὶ
 ὁ λέων μακρὰν ἵστατο βλέπων τί ἄρα γένηται. τοῦ
 μέντοι πίθηκος τοῦ δένδρου ἐπαναβάντος, ὁ κλέ-
 πτης ὁμοῦ ἐφοβήθη τοὺς δύο, καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου
 τῶν δύο ζώων ἀγωνιζόμενος, εἰς τὴν σχισμάδα τοῦ 10
 δένδρου εἰσῆλθεν. ὁ δὲ πίθηξ τῇ χειρὶ τὸν λέοντα
 ἔνευε τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐλθὼν
 τοῖνον ὁ λέων ἐκείσε, ἵστατο κάτω τοῦ δένδρου. ὁ
 δὲ πίθηξ ὑπῆρχεν ἔχων ὄρχεις λίαν μεγάλους. καὶ
 ὁ ἀνὴρ ὥς εἶδεν αὐτούς, ὀλίγον θάρσος ἀνέλαβε· 15
 καὶ ἐξαίφνης φορικτῶς πιάσας τοὺς ὄρχεις τοῦ πίθη-
 κος ἔδησε. καὶ ἅμα ὁ πίθηξ ἀπέθανε πεσὼν κάτω.
 καὶ ὁ λέων ἰδὼν αὐτὸν πεσόντα νεκρόν, ἔλεγε καθ’
 ἑαυτόν· „ἀληθῶς ὥς ὁ τῇ νυκτὶ ἐμὲ σύρων φύλαξ
 „αὐτὸς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε.“ καὶ συντόμως ἔφυ- 20
 γεν. οὕτως ὁ ἀνὴρ τὰ δύο ζῶα νικήσας ἡλευθερώθη. p. 74 B.
 Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θαρρῶ καὶ γώ, βασιλεῦ,
 εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ὅτι δώσει κάμοι νικῆσαι
 τοὺς φιλοσόφους, ὅτι περ μέσον σοῦ καὶ ἐμοῦ τοσαύ-
 την ἔθηκαν σύγχυσιν. τοῦτο δὲ ἐγὼ ἀπὸ θεοῦ δέο- 25

2 πιάσας i. e. συλλαβῶν (cf. Corais Isocr. p. 3 in.) 6
 ἀπῆλθε] noli corrigere ἀνῆλθε 7 γένηται] coniunctivus fu-
 turi loco usurpatus 10 ἀγωνιζόμενος] metu exanimatus i. q.
 ἀγωνιῶν, cf. ind. 11 εἰσῆλθε ABV 16 φορικτῶς BV:
 σφικτῶς A. Boiss. cf. D 19 ἀληθῶς ὥς i. e. ὥς ἀληθῶς ut θαν-
 μαστῶς ὥς, ὑπερφνωῶς ὥς, ἀμηχανῶς ὥς et similia apud Pla-
 tonem, πλείστοι ὅτι apud Niceph. Bryenn. Boissonade ante ὥς
 et post φύλαξ distinxit 25 τουτο] ut inimici moriantur?

μαι δοθῆναι μοι, εἰ μὴ σύγε, ὦ βασιλεῦ, ἐκδική-
σης ἐφ' οἷς ἐργαῖς ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι παρὰ
τοῦ υἱοῦ σου.“

Τούτοις πάλιν τοῖς λόγοις ὁ βασιλεὺς τρωθεὶς
5 τὴν καρδίαν, ὥρισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποκτανθῆναι
πάλιν. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως ἑκτος σύμβουλος καὶ
φιλόσοφος τὴν τοιαύτην μαθὼν ἀπόφασιν, πρὸς τὸν
βασιλέα εἰσέρχεται ἡμέρᾳ ἑκτη καὶ προσκυνήσας,
,,ἤθι, βασιλεῦ,“ ἔφη „εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπὶ μα-
10 κροῦς χρόνους ἡ ἐξουσία σου διαμένοι. γινώσκεις
δὲ σου τὸ κράτος δουλοπρεπῶς ἀξιώ, ὅτι ἐὰν μὴδ'
ὅλως ἔτυχεν υἱὸν ἔχειν σε, ἔδει μετὰ πολλῆς ἀγά-
πης καὶ θερμῆς καρδίας καὶ ἐπιμόνου παρακλήσεως
p. 75 B. παρακαλεῖν τὸν θεὸν τοῦ δοῦναί σοι παιδίον, ὥς
15 ἔχειν τοῦτο κληρονόμον καὶ διάδοχον τοῦ κράτους
σου· νῦν δὲ παῖδα ἔχων, πειρᾶσαι τοῦτον φονεῦσαι
συμβουλῇ κακογνώμου γυναικός, καὶ ταῦτα μὴ γι-
νώσκων εἴτε αἰτιὸς ἐστὶν ὁ παῖς θανάτου, εἴτε καὶ
μὴ. καὶ ἐὰν τοῦτο ὃ λέγεις ἀνεξετάστως γένηται, ἐς
20 ὕστερον σὺ θανατηφόρον ἐπιλήψῃ τὴν λύπην, ὥστε
σχεδὸν ὑπὸ τῆς λύπης ἑαυτὸν διαχειρίσεις· ἀλλὰ καὶ

1 μὴ] μοι V 2 ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι] coactus sum
ut uim paterer: simplicius dixisset ὑβρίσθην omisso cogendi
uerbo. M in ea parte narrationis quae respondet huius recen-
sionis p. 111 B. ὑφ' ἧς καὶ ἀπαγχονισθῆναι κατηναγκάξεται
4 τοῖς om. A 6 lemma ἑκτον φιλοσόφον λόγοι συμ-
βουλῆς 8 ἡμέρᾳ scripsi: ὥρᾳ VAB; u. D 10 διαμένοις scri-
ptori ipsi tribuere uix est quod dubites 11 εἰ μὴ pro u. εἰ ad-
hibitum cf. p. 95 B. μὴδ' ὅλος V 16 πειρᾶσαι i. q. πειρᾶ
recentiorum est 17 κακογνώμονος? qua forma ceteroquin usus
est. Niceph. Bryenn. dixit τὸ σκληρόγνωμον, τὸ ἀμφίγνωμον,
ἄνδρα βαθύγνωμον, αἰὶ δίγνωμος διχόγνωμος ἄγνωμος
18 καὶ μὴ V: μὴ (AB) Boiss. 19 ἐσῦστερον V ut saepe
21 ἑαυτὸν] cf. ad 8, 15 διαχειρίσεις ABV: διαχειρίσεις
Boissonade

γενήσεται σοι ὥσπερ δὴ τινι συνέβη περιστερεᾶ. Λέ-
γεται γὰρ περὶ ἐκείνης ὅτιπερ κατῶκει πλησίον
τινῶν χωραφίων· καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους
ἐκείνων τῶν χωραφίων ὑπῆρχεν ἡ περιστερεὰ ἀκο-
λουθοῦσα ὀπισθεν τῶν θεριστῶν, συνάγουσα τὸν 5
σίτον καὶ ἐσθίουσα. ὥς δὲ ἐχόρτανε, τὸ περισσὸν
σιτάριον ἐσύναξεν εἰς τινα τρύπαν τοῦ τοίχου. μιᾷ
γούν τῶν ἡμερῶν φέρουσα ἡ περιστερεὰ κατὰ τὴν
συνήθειαν σιτάριον, ἵνα θήσῃ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ὀπὴν
ἐκείνην τοῦ τοίχου, ἐγένετο γεμίσαι τὴν τρύπαν· 10
καὶ λέγει τὸ ἀρσενικὸν περιστέρειν πρὸς τὸ θηλυκόν·
„πρόσεξον· μηδεὶς ἀφ’ ἡμῶν προσεγγίσῃ τῷδε τῷ p. 76 B.
„σίτῳ, ἕως ὃ τοῦ χειμῶνος ἔλθῃ καιρὸς, ὅταν οὐκ
„ἔστι ποσῶς σιτάριον εὔρεῖν. τότε καὶ αἱ δύο ἀμφο-
„τεραι διατραφῶμεν ἐκ τοῦδε τοῦ σιταρίου.“ ἡ δὲ 15
θήλεια πρὸς τὸ ἀρσενικὸν εἶπε· „καλῶς τοῦτο καὶ
„συμφερόντως μέσον ἡμῶν φυλάξαι ἔταξας, ὃ οὐ-
„τος, καὶ οὕτω ποιήσομεν ὡς εἶπας.“ καὶ ἔκτοτε αἱ
περιστεραὶ ἔξω ἐβόσκοντο. τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος
τῇ ὀπῇ ἐκείνῃ, ἐξηράνθη σφοδρῶς ὁ σίτος, διότι 20

1 lemma διήγησις λέγεται γὰρ] ab hac formula plerae-
que narrationes in libro qui inscribitur Stephanites et Ichnela-
tes incipiunt 3 τινῶν scripsi: τῶν ABV χωραφίων i. e.
ἀγρῶν. cf. Corals Isoer. p. 100, 3 7 σιτάρι A ἐσύναξεν
V; ἐσύναξεν i. e. συνέγαγεν 7. 10 τρύπαν dicunt Graeci
quoque hodierni falso: nam v producitur, α corrigitur, ut scribi
τῷ

oporteat τρύπαν 9 σι noto compendio VB 10 γεμίσαι
i. q. γεγεμίσθαι. act. hodiernis Graecis etiam est plenum esse

11 περιστέρειν et 14 σιτάριον formae barbarae non ma-
gis sunt mutandae quam θήσῃ 9 uel ἀφ’ 12 uel ὅταν ἔστι 13

12 προσεγγίσει V 12 τῷ om. A 13 ἕως] non opus
est ἂν addi, α u. ὅταν demi 14 [αἱ δύο]? 15 σίτον A

17 φυλάξαι ἔταξας scripsi: ἐφυλάξας libri. u. D ὃ οὐ-
τος scripsi: τοῦτος A τοῦτο VB 19 ἐπιλάμποντος?

χλωρὸς ἦν ὅτε συνήγετο. καὶ δὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
 ἐλθοῦσα ἡ περιστερά, ἥτις ἔθηκε τὸν σῖτον, βλέπει
 τοὺς κόκκους ὀλίγους ὑπὸ τῆς ξηρότητος καὶ λέγει
 πρὸς τὴν θήλειαν· „τί ἐνι τοῦτο ὃ θεωρῶ; οὐκ εἴ-
 5 πόν σοι ἵνα μηδεὶς ἡμῶν ἄψηται τούτου τοῦ σίτου;“
 καὶ ἡ ὁμοζυγος ἔφη· „οὐχ ἡψάμην αὐτῶν οὐδ' ὅλως.“
 ὁ δὲ ἄρσεν μὴδαμῶς πιστεύσας τὴν θήλειαν, περισσο-
 τέρως ἄγριος ἦν, καὶ ἰσχυρῶς κρούει ταύτην καὶ τῆς
 ζωῆς διακόπτει. καὶ ἀπέμεινε μοναχὸς ὁ ἄρσενικός.
 10 τοῦ δὲ χειμῶνος ἐλθόντος καὶ πολλῶν βροχῶν γενο-
 π. 77 B. μένων καὶ χιόνος κατενεχθείσης, πάλιν ὁ κεκρυμμέ-
 νος σῖτος τῇ τοῦ ἀέρος ὑγρότητι διανοτισθεὶς ὅλην
 ἐκείνην τὴν θυρίδα ἐγέμωσεν ὡς τὸ πρότερον. καὶ
 τοῦτο ἰδοῦσα ἡ περιστερὰ ἐνόησε τὴν αἰτίαν τῆς
 15 ἐλλείψεως καὶ τῆς ὕστερον τοῦ σίτου ἀναπληρώ-
 σεως, καὶ πικρῶς ἔκλαιε μεταμελόμενος ἐπὶ τῷ θά-
 νάτῳ τῆς ὁμοζύγου· οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῆς μεταμελείας
 ὠφελήθηκεν. Τὸν ἴσον τρόπον οὖν οἶδα, ὃ βασι-
 λεῦ, ὅτι καὶ σὺ ἐὰν τὸν υἱόν σου φονεύσης ἐκ μό-
 20 νης διαβολῆς τοῦ καταράτου γυναιίου, καὶ ταῦτα μὴ
 γινώσκοντός σου εἰ ἐκεῖνος ταῖς ἀληθείαις κατάκρι-
 τος ὑπάρχει καὶ ἔνοχος θανάτου ἐστί, συμβήσεται
 καὶ τῷ σὺ κράτει ὡς ἐκείνῃ τῇ περιστερᾷ συμβέβηκε,

3 ὀλίγους] Kr. Gr. Spr. 56, 7, 4 *hic incipit M*
 καὶ ... τοῦτο (4) om. A 4 ἐνι] cf. 51, 26 6 αὐτῶν] αὐ-
 τοῦ? αὐτῷ cod. M cf. 2, 9 7 τὴν θήλειαν cf. 3, 11 8
 ἄγριος ἦν] ἀγρίαν? cf. p. 4, 18 11 κεκρυμμένος V 12
 ἀγρότητι V 13 ἐγέμωσεν scripsi: ἐγέμοσεν libri. cf. Corais
 Isocr. p. 259 (21). Heliod. p. 121 m. 16 μεταμελόμενος
quamquam antecessit ἰδοῦσα ἡ περιστερὰ quia sequitur τῆς
ὁμοζύγου 18 ὠφελήθηκεν] aoristi forma barbara quae
recentioribus Graecis adhiberi solet; uide praefationem 19 σὺ
 σοι Boissonade: sed apud hos scriptores talis structurae inmi-
 tatio facile toleratur; distinctionem modo quae erat post σὺ su-
 stuli

καὶ τοῖς κέντροις τῆς μεταμελείας χαλεπῶς ἔση κεν-
τούμενος, καὶ οὐδεμία σοι ἀπὸ τούτου ὠφέλεια
προσγενήσεται, ἀλλὰ μᾶλλον βλάβη πρὸς θάνατον.
καὶ ἄλλης δέ μου διηγήσεως ἄκουσον, ὧ βασιλεῦ,
δηλοποιούσης σαφέστατα περὶ τῶν γυναικείων πρα- 5
γμάτων, ἧγουν τῶν πανουργιῶν.

Ἄνθρωπος τις ἦν γεωργός. οὗτος οὖν μιᾷ τῶν ἡμε- p. 78 B.
ρῶν ἐξῆλθε τοῦ σπείραι τὸ χωράφιον αὐτοῦ. ἡ δὲ
γυνὴ αὐτοῦ ἐτοιμάσασα ἐψητὰ μαγειρεύματα καὶ ὄρ-
νιθα καὶ μελίπηκτον ἔδεσμα, ἐν σπυρίδι ἐνθείσα 10
πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ αὐτὴν πορευο-
μένην διαβῆναι ἀπὸ τινος ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ἦσαν
ἄνθρωποι ὁδοιπόροι ἀναπαυόμενοι· καὶ ὥς εἶδον τὴν
γυναῖκα, ἐκράτησαν αὐτὴν καὶ ἔσω τοῦ ξενοδοχείου
εἰσάξαντες, ἅπαντες συνεμίγησαν καὶ τὰ βρώματα 15
ἅπαντα ἔφαγον. ὀλίγον δὲ ἀπὸ τοῦ μελίπηκτον [ἧγουν
τὴν μουςτόπιτα,] ἀφέντες, κατεσκεύασαν αὐτὸ εἰς
εἶδος καὶ μορφήν ἐλέφαντος, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
τῇ σπυρίδι, μὴ εἰδυίας ὅλως τῆς γυναικὸς περὶ
τούτου, καὶ τὴν σπυρίδα σκεπάσαντες, ἀφῆκαν αὐ- 20
τὴν ἀπελθεῖν. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν σπυρίδα ὥς τὸ
πρότερον σκεπασμένην, μὴ εἰδυῖα ὅτι κατέφαγον
ἅπαντα, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα φέρουσα ταῦτα. ὃ
δὲ ἀποσκεπάσας τὴν σπυρίδα, οὐδὲν ἄλλο ἐν αὐτῇ

lemma 4 V 6 AB ἑτέρα διήγησις τοῦ αὐτοῦ ἔκτου φιλο-
σόφου 5 πραγμάτων ἧγουν τῶν om. MD: fortasse ἧγουν
τῶν πανουργιῶν emendandi causa supra u. πραγμάτων scri-
ptum erat 8 Matth. 13, 3. Luc. 8, 4. Marc. 4, 3 10 μελί-
πυκτον ABV 10 et BV 16: 16 μελίπικτον A. μελίπηκτον M.
Du Cange 12 διαβῆναι] praeterire, u. 53, 26 ἀπὸ] prope
ab, praeter 16 πάντα A ἧγουν τὴν μ.] deleui. hodierni
Graeci μουςτόπιτα et μουςτόπιττα nuncupant 18 an de-
leuda u. καὶ μορφήν? 19 μηδὲν? ὅλως τι? 22 πρότερον]
πρώτως A. cf. 7, 17 σκεπασμένην] cf. 50, 10

- p. 79 B. βλέπει ἢ τὴν μουστόπιτα καὶ πρὸς τὴν γυναῖκά φη-
 σιν· „ὦ γυναῖ, τί τοῦτο;“ ἢ δὲ θεασαμένη τοῦτο,
 εὐθὺς τὸ ἐπ’ αὐτῇ γεγονὸς πανούργως διαμηχανᾷ-
 ται καὶ ψευδοποιεῖ, καὶ φησὶ πρὸς τὸν ἄνδρα· „ἔδοξέ
 5 „μοι ἐν ὕπνοις καθῆσθαι με ἐπάνω ἐλέφαντος, καὶ
 „πεσοῦσα ἐκ τοῦ ἐλέφαντος συμπατηθῆναι τοῖς
 „ποσὶν αὐτοῦ. ἔξυπνίσασα δὲ πολλῶ τῷ φόβῳ συν-
 „εκρατούμην, καὶ αὐτίκα ἀπῆλθον πρὸς ὄνειροκρί-
 „την καὶ τὰ ὀραθέντα διηγησάμην. καὶ ἐκεῖνος εὐ-
 10 „θὺς τὸ ὄναρ διέλυσε καὶ παρήγγειλέ μοι εἰπῶν·
 „πρέπει σε ποιῆσαι ὥς ἐλέφαντος μορφὴν ἐκ μέλιτος
 „ἔξυμωμένην, καὶ τῷ ἀνδρὶ σου ἀπόδος φαγεῖν, ἵνα
 „τὸ ὄναρ ἀκινδύνως διαλυθῇ.“ καὶ ἰδοὺ κατὰ τοὺς
 „λόγους τοῦ ὄνειροκρίτου, ὥς βλέπεις, τοῦτο πε-
 15 „ποίηκα. σὺ δέ; ὦ ἄνερ, λοιπὸν προθυμότερα λάβε
 „καὶ φάγε, ὥς ἂν μηδεὶς ἐμοὶ γενήσεται κίνδυνος.“
 ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτίκα τὴν μουστόπιταν ἔφαγε. καὶ οὐ-
 τως ἢ γυνὴ τοιαύτην πρόφασιν ποιησαμένη, τὸ ἀνύ-
 p. 80 B. ποπτον ἑαυτῇ, ὅσα ἔπαθε τῷ ἀνδρὶ κατασκεπάσασα,

3 διαμηχανᾷται] callide celat? κρύπτειν ἐκμηχανᾷται
 M. fortasse κρύπτειν ante διαμηχανᾷται, aut post εὐθὺς ex-
 cidit εἰς; u. D 4 ψευδοποιεῖ scripsi: ψευδοτοποιοεῖ ABV. nihil

το

enim uidetur esse nisi ditlogographia ψευδοποιεῖ. nam hodierni
 Graeci dicunt etiam ψευτοποιεῖν. an laetel ψευδολογοποιεῖ? 5
 καὶ πεσοῦσα (..αν?) ἐκ τοῦ ἐλέφαντος om. A more suo 7 ἔξυ-
 πνήσασα V (D). cf. n. ad Philogelon p. 64 extr. Lob. Phr. 224

10 παρήγγειλέν μοι A 11 πρέπει i. e. δεῖ 16 aut ἂν
 omittere aut coniunctiuo uti debebat. ὥς ἂν .. προσγένοιτο M

19 κατασκευνάσασα libri. quod, cum praecesserit ὅσα ἔπαθε,
 ad ea quae mulier de elephanto commenta est referri non potest.
 contra ὅσα ἔπαθε apte quidem dicitur uis ei inlata, sed non
 recte ipsa ὅσα ἔπαθε κατασκευνάζειν i. e. fingendo et in-
 mutando ita componere ut ipsi uidetur, sed celare, κατασι-
 γήσασα ὅσα ἔπαθε uel certe περὶ ὅσα ἔπαθε κατασκευνάσασα;
 scripsi igitur κατασκεπάσασα. cf. p. 63, 6. 15; breuius D

περιεποιήσατο· ὅλα γὰρ ὅσα ἔλεγεν ἡ γυνὴ χωρὶς
 τινος ἀντιλογίας ἐπίστευεν ὁ ἀνὴρ. Λοιπὸν οὖν, ὃ
 βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς γίνωσκε τὸ ποικίλον τῶν παν-
 ουργιῶν τῶν φάυλων καὶ πονηρῶν γυναικῶν, καὶ
 ὅτι γε, εἴ τι ἂν βουλευθῶσιν, ἐτοιμῶς ἔχουσι πονη- 5
 ρεύεσθαι καὶ κατασκευάζειν ἅπερ θελήσουσι.“

Τούτων πάλιν τῶν λόγων ἀκηκοὺς ὁ Κῦρος
 προσέταξε μὴ φονευθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. κατ'
 αὐτὴν δὲ τὴν ἑκτην ἡμέραν σφόδρα καὶ μεγάλως ἡ
 γυνή, ὥς πολὺ κακὸν παθοῦσα, λελύπηται ἐπὶ τῷ 10
 τοῦ βασιλέως προστάγματι καὶ καθ' ἑαυτὴν ἔλεγεν
 ὥς „εἴ μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῇ,
 τῇ αὔριον πάντως τῷ αὐτοῦ πατρὶ λαλήσει, καὶ
 εὐθὺς διὰ τῆς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ συντυχίας τὰ
 τῆς ἐμῆς κατασκευῆς πονηρὰ ἔργα φανερωθήσονται, 15
 καὶ τῷ θανάτῳ παραδοθήσομαι. πρέπει λοιπὸν ἑμαυ-
 τὴν αὐτοχείρως φονεῦσαι· οὐδ' ὅλως γάρ τι ἄλλο
 τολμήσω εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ.“ ταῦτα ἐν ἑαυτῇ ἡ πο- p. 81 B.
 νηρὰ γυνὴ βουλευσαμένη καὶ τῷ φόβῳ δεινῶς ταρατ-
 τομένη, πρῶτα μὲν συνέλεξε πάντα τὰ πράγματα 20
 αὐτῆς καὶ τοῖς συγγενέσι καὶ γείτοσι διεμοίρασεν·
 εἶτα παρακαλεῖ αὐτοὺς συνάξαι ξύλα ξηρὰ καὶ φρύ-
 γανα. οἱ δέ γε συγγενεῖς καὶ γείτονες διὰ συντό-
 μων ἐσώρευσαν τὴν ὕλην καὶ μεγάλην ἀνῆψαν πυρ-
 καϊάν. ταύτης δὲ καιομένης, ὥρμησεν ἡ γυνὴ ἑαυ- 25

1 ὅσα om. V 2 ἐπ. ὁ ἀνὴρ] ἐπίστευσεν ἡ γυνὴ A
 5 εἴ τι ἂν βουλευθῶσι a scriptore profectum 6 .. σιν V
 9 αὐτὴν om. M, archetypi scripturam reddens 12 εἴ .. φο-
 νευθῇ crebro dixit 13 αὔριον] cf. ad 32, 11 15 πονηρὰ
 ἔργα om. M commode 17 τι ἄλλο mihi non liquet. M uix
 differt: οὐδαμῶς γάρ τι ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι τολ-
 μήσω. u. D ἄλλον ABV: ἄλλο Boissonade V in marg.
 σημειῶσαι 23 διὰ τὸ συντόμως V διὰ συντόμως AB
 24 κακείνη ἀνῆψε M

τὴν ἐμβαλεῖν τῇ καμίνῳ, ὅτι ὑπώπτευε τῇ ἐπ' αὐτοῦ
 ὃ μέλλει πείσεσθαι. καὶ ἐπειδὴ περ ἡ ἐβδόμη ἤλθεν
 ἡμέρα, ἐν ᾗ ὁ παῖς λαλῆσαι τῷ βασιλεῖ ἔμελλε, διὰ
 τοῦτο ἡ γυνὴ ἡγωνίζετο καὶ πολλαῖς μερίμναις τὴν
 5 καρδίαν ἐβάλλετο· ἐγίνωσκε γὰρ ἀκριβῶς ἡ παμπό-
 νηρος ὅτι ὁπότε ὁ παῖς λαλήσει τῷ πατρί, οὐ μόνον
 ἐντροπὴν λάβη, ἀλλὰ καὶ θανάτῳ κακῷ παραδοθή-
 σεται διὰ τοὺς λόγους οὓς εἶπε πρὸς τὸν παῖδα
 αἰσχύνης γέμοντας καὶ ἐπιβουλῆς. τοῦ γοῦν τοιού-
 10 του παραδόξου τῆς γυναικὸς [κακοῦ] βουλευμάτος
 p. 82 B. εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κάστρου λεγομένου καὶ ὑπὸ
 πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου, φθάνει ποτὲ καὶ εἰς
 τὰς τοῦ βασιλέως ἀκοάς· καὶ συντόμως διαμηνύσας
 τὴν γυναῖκα, φησὶ πρὸς αὐτήν· „διὰ ποίαν ἀφορ-
 15 μὴν, ὧ γύναι, παραδίδεις σεαυτὴν τῷ πυρί;“ ἡ δὲ
 εἶπεν ὅτι „οὐκ ἤκουσάς μου, μὴ ἐκδικήσας με ἀπὸ
 τοῦ παιδὸς σου, καὶ οὐκ ἐφόνευσας αὐτὸν ὡς ἔπρεπε.“

1 ὑπόπτευε ABVD: ὑπώπτευε Boissonade 2 ὃ μέλλει]
inter haec uocabula quaedam uidentur excidisse. ὑποφῶτο τῇ
ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσεσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ τὸν
κατάγελον. M. u. D καὶ ἐπειδὴ περ] antecessit p. 63, 25 ὥρμη-
σεν αὐτήν ἐμβαλεῖν: quidni fecit? mire hiat narratio in utra-
que recensione: nam oportebat referri eam prohibitam esse et a
quo tandem prohibita sit. accedit quod quae inde a 63, 12 nar-
rata sunt hic repetuntur. culpam autem in eum referendam ui-
deri qui priorem recensionem ex qua utraque, et Parisina (Vin-
dobonensis) et Monacensis deriuata est concinnauit dixi ad p. 82, 11.
cf. D 3 ἡμέρα VMD: om. (AB) Boiss. uocabulum non neces-
sarium retinui quia ex Boissonadii silentio tantum concludi potest
in A et B deesse 4 ἡγωνίζετο] cf. 57, 10 5 ἐβάλλετο V
7 λάβη i. e. λήψεται κακῷ V: om. (AB) Boissonade
10 κακοῦ seclusi; τ. γ. τοιούτου αὐτῆς χαλεποῦ β. M; u. D
11 καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου om. VB, D
13 διαμηνύσας] i. e. arcessens, μεταπεμψάμενος, qua signifi-
catione etiam κελεύειν scriptor adhibuit; u. 7, 18 14 ποίαν
π
i. e. τίνα 15 παραδίδεις dicunt recentiores 17 ἔπρεπε V
ἔπρεπεν (AB) Boiss.

καὶ ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ὑπαχθεὶς, ὄρκους στε-
 ρεοὺς αὐτῇ δέδωκεν, ὅτι χωρὶς τινος ἀμφιβολίας τὸν
 υἱὸν φονεύσει. ἡ δὲ μιὰ παλλακὴ καὶ πόρνη ἀπο-
 δεξαμένη τὸν λόγον, ἐκράτησεν ἑαυτὴν τοῦ τοιούτου
 ἐγγειρήματος [τοῦ πυρός]. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτίκα 5
 δέδωκε τὴν ἀπόφασιν μετ' ὀργῆς φονευθῆναι ἀν-
 υπερθέτως τὸν υἱὸν αὐτοῦ. τῆς οὖν ἀναισχύντου
 καὶ ἀπανθρώπου καὶ ὠμοτάτης καὶ θηριώδους ἀπο-
 φάσεως ἐξεληούσης, ὁ τοῦ βασιλέως ἑβδομος καὶ
 φιλοσοφώτατος σύμβουλος ἀκούσας καὶ οἱ λοιποὶ 10
 [ἔτεροι] ἔξ σφόδρα ἠγανάκτησαν ἀνιαθέντες ἐπὶ τῷ
 τοῦ βασιλέως νύμφῃ, ὀργῶντες ἀναίτιον [καὶ] ὥς κακοῦρ-
 γον κινδυνεύοντα. καὶ ὁμοῦ ἐφίστανται τῷ τοῦ
 βασιλέως σπεκουλάτωρι ἥδη τὴν σπάθην πρὸς τὴν p. 83 B.
 σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἐτοίμην φέροντι, παρακαλοῦντες 15
 ὀλίγον ἀκαρτερεῖν τὸν τοῦ παιδὸς φόνον, ἕως ἂν
 ὁ τῶν συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἑβδομος πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ. οὐ μόνον δὲ τὸν σπε-
 κουλάτωρα παρεκάλουν, ἀλλὰ καὶ δῶρα δεδώκασιν.
 ὅστις καὶ τοὺς τοιούτους ἐντραπεῖς ἄνδρας, ἤκουσε 20
 τὴν αὐτῶν παρακλήσιν καὶ ἀνέμεινε. ὁ δὲ τῶν
 συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἑβδομος πρὸς τὸν βασι-
 λέα ἐλθὼν καὶ κατὰ τὸ ἔθος προσκυνήσας, „ξῆθι“
 ἔφη „ὦ βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.“ καὶ φησι· „γι-
 νώσκειν σου τὸ κράτος παρακαλῶ, ὅτι ἐξαίσιον 25

3 φονεύσει scripsi: φονεύσειεν ABV διαχειρίζεται M
 παλλακὴ V 5 τοῦ πυρός, quibus caret M, seclusi 6 μετ'
 ὀργῆς in MD quoque inest 11 ἔτεροι A: om. VBD. malui cum
 his libris omittere quam mutare in ἑταῖροι: σὺν αὐτῷ οἱ ἔτεροι
 ἔξ συμφιλόσοφοι M 12 καὶ, quod om. M, seclusi 14 σπε-
 κουλάτωρι ABV semper: σπεκουλάτωρι M et Du Cange; quam
 formam ubique restitui 15 ἑτοιμον supra 16 ἀκαρτερεῖσαι
 φόνον differre, uernacule warten mit — 21 ἀνέμεινε ABV
 lemma: ἑβδομος φιλόσοφος

πρᾶγμα καὶ ἔξω φύσεως καὶ ἀδικώτατον δοκιμάξεις
 ποιῆσαι, ὅτι σου τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι
 προσέταξας διὰ μικρὰν γυναικὸς ὑπόσχεσιν καὶ ὄρ-
 κον οὕτως ἀνεξετάστως κρατηθεὶς καὶ ἀκούσας τῶν
 5 λόγων αὐτῆς, καὶ ταῦτα μὴ γινώσκοντός σου καὶ
 ἀληθῆ καὶ ψευδῆ τὰ λεγόμενα κατ' αὐτοῦ. ἤκουσα
 p. 84 B. δὲ καὶ τοῦτο, ὥς διὰ πολλῶν εὐχῶν καὶ νηστειῶν
 ἔτι γε μὴν καὶ ἐλεημοσυνῶν ἀπὸ θεοῦ ἢ τούτου μῆ-
 τηρ τὸν παῖδα ἐξαιτήσατο· ὃν γοῦν ὁ θεὸς διπλῶς
 10 σοι δέδωκε, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὰς τῆς δεσποίνης
 ἱκεσίας, διὰ ῥῆμα γυναικὸς ἀνεξέταστον θανάτῳ
 αὐτὸν παραδίδως; ἀλλ' ὅμως νῦν ἱκετεύω ἀκούσάί
 μου τῶν ῥημάτων τουτωνί·

Ἀνὴρ τις δαιμόνιον εἶχε, μαντενόμενος καὶ
 15 λέγων ὅσα ἐρωτοῦσαν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι· ὅστις
 δαίμων ἐκαλεῖτο πνεῦμα πύθωνος· τάχα δὲ λέγων
 οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δαίμονος συνῆγε κέρδη
 πολλά. οὐ μόνον δὲ προέλεγεν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς μαν-
 τείας καὶ ἱατρικῇ ἐγνώριζε. λοιπὸν εἴ τις ἄνθρω-
 20 πος ἠρώτα αὐτὸν περὶ ἀφανῶν πραγμάτων, τὰς

1 ἀδικώτητα A noto compendio, quod extat in V quoque,
 deceptus 2 μαχαίρας ἔργον γενέσθαι dixit etiam Cinnamus
 aliiue similiter cf. p. 30, 1. Wyttenb. St. Th., Boiss. ad Nic. Eug.
 p. 59 3 μικρὰν ABV(D): μικρὰς? sed M ψιλήν 5 λόγων αὐ-
 τῆς] in structura ne offendas ταύτη A 7 εὐχῶν VBMD: om.
 A 9 debebat ἐξητήσατο ul exhibet M (σύ τε καὶ ἡ μήτηρ
 ἐξητήσασθε) et supra legimus 10 καὶ κατὰ τὰς? 12 τὸν
 scripsi: μου ABV. utrumque pronomen ferri posse uidebatur
 restituta ea qua scriptor crebro utitur structura ἱκετεύω, ἀκου-
 σον: sed in ea, qua nec ipsa abstinuit, ἱκετεύω ἀκούσαι, prius
 μου delendum erat. u. D 14 lemmata: διήγησις τοῦ ἐβδόμου
 φιλοσόφου ABV, add. ἡ τελευταία A καὶ τελευταίου B nihil
 V: narratione caret Ven. 15 ἐρωτοῦσαν i. e. ἠρώτων forma
 barbarā; uide praefationem 16 πνεῦμα πύθωνα Act. Ap.
 16, 16 optimi libri: ubi uide quae Meyer conguessit 18 ne ru-
 tes pro δὲ scribendum esse γάρ uel pro u. λέγων 16 προλέγων:

ἀπολογίας ἐτοίμως ἀπέδιδεν. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ
 τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως ἐπεσώρρευε χρήματα πολλά.
 μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ κατοικοῦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 πνεῦμα εἶπεν ὥς „ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπέρχομαι ἀπὸ
 „σοῦ, καὶ πλέον οὐκ ἔχεις με. πλήν πρὸ τοῦ ἔξελ-⁵
 „θεῖν με ἀπὸ σοῦ, λόγους τρεῖς παραγγέλλω σοι· καὶ ^{P. 85 B.}
 „οἶον ἂν (διὰ) τῶν τριῶν λόγων ζητήσης παρὰ θεοῦ,
 „εὐθύς δοθήσεται.“ ταῦτα εἰπὼν ὁ δαίμων τῷ ἀν-
 δρῇ ἐφανερώσε καὶ τοὺς τρεῖς λόγους. εἶτα μακρὰν
 διέβη τοῦ ἀνδρός. καὶ ὁ ἄνθρωπος, τοῦ μαντικοῦ ¹⁰
 δαίμονος ἀπ’ αὐτοῦ ἔξελθόντος, μετὰ λύπης ἦλθεν
 καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσέδν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
 ἡ γυνή, „τί οὕτως“ ἔφησε „σκυθρωπὸς καὶ ὠχρο-
 „τατος γέγονας;“ καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπεκρίνατο· „ὦ γύ-
 „ναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκεῖνο πνεῦμα, δι’ οὗ ἔμαν- ¹⁵
 „τευόμην καὶ τὰς ἰατρείας ἐποιοῦν, ἔξηλθεν ἀπ’
 „ἐμοῦ τελείως· καὶ διὰ τοῦτο πῶς δύναμαι ζῆν;
 „παρ’ ἐκείνου γὰρ τοὺς λόγους ἐδιδασκόμην καὶ
 „προέλεγον καὶ εἶχον τὰ κέρδη.“ ἡ δὲ γυνὴ τῶν
 λόγων ἀκούσασα, κἀκείνη ἐλυπήθη. ὁρῶν δὲ αὐτὴν ²⁰
 ὁ ἀνὴρ πικρῶς κλαίουσαν, ἐπεχείρει παραμυθεῖσθαι
 αὐτὴν καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· „μὴ λυποῦ, ὦ γύναι·
 „τὸ γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο τρεῖς λόγους με παρήγγειλεν,
 „ᾧστε δι’ ἐκείνων τῶν τριῶν λόγων ὅπερ ἂν ἀπὸ ^{P. 86 B.}

nam προέλεγεν respicit u. μαντευόμενος 1 ἀπέδιδε libri.
cf. 64, 15 οὗτος] οὕτως M 5 οὐκέτι ἔξεις M 6 λόγους]
precandi formulas „Sprüche“ σοι] σοῦ V 7 διὰ adieci
cl. 24, quamquam fortasse non librarium sed qui hanc recensionem
confectit corrigens, ut sententia constet. ἐν ἐκάστῳ τούτων ὁ
 ἂν θεόθεν αἰτήσης M. u. D ζητήσεις ABV: ζητήσης Boiss.
 αἰτήσης M 8 εὐθύς σοι? addit σοι M, σοῦ D 11 ἀπῆλθεν?
 14 παραγέγονας M 23 με *supra scriptis l. oi alia ut uide-*

tur manu V. μοι M μου D παρήγγειλε AB παρή V

„τοῦ θεοῦ ζητήσω, ἔξω ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐφανε-
 „ρωσέ μοι ὅτι ἅμα τοῦ ζητῆσαι ἐμὲ γενήσεται.“ τοῦ-
 τοις τοῖς λόγοις ἡ γυνὴ καλοκαρδίσασα, „ὦ ἄνερ,
 ἀρκετά σοι“ ἔφη „τὰ τρία λόγια εἰς τὸ ἐμπροσθεν.“
 5 ὁ δὲ ἀνὴρ πάλιν λέγει· „τί οὖν συμβουλευείς μοι
 αἰτήσασθαι ἐκ θεοῦ;“ ἡ δὲ γυνὴ πονηροτάτη ὑπ-
 ἀρχουσα καὶ πρὸς ἀπρεπεῖς ὀρέξεις καὶ παραλό-
 γους δεδουλωμένη καὶ τὴν συνουσίαν ἀγαπῶσα,
 φησὶν· „οἶδα, ὦ ἄνερ, ὡς καὶ σὺ τοῦτο γνωρίζεις·
 10 „οὐδὲν ἄλλο ἀγαπητικώτερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 „ἔστιν ἢ μόνον τὸ κοιμᾶσθαι ἄνδρα μετὰ γυναικός·
 „ζήτησον οὖν τὸν θεὸν πολλοὺς ὄρχεις γενέσθαι ἐν
 „τῷ σώματί σου.“ ὁ δὲ ἄφρων ἐκεῖνος ἀνὴρ τὴν
 τοιαύτην ἅμα δέησιν ἐποιεῖτο, καὶ ἅμα τῇ εὐχῇ αὐ-
 15 τοῦ ὅλον τὸ σῶμα γέγονε μεστὸν καὶ νεφρῶν καὶ
 ὄρχεων· ἅπερ ἰδὼν ὁ ἄθλιος ἑαυτὸν ἐβδελύττετο,
 καὶ τὴν γυναιῖκα ἰσχυρῶς τύπτει καὶ καθυβρίζει. καὶ
 p. 87 B. τοσοῦτον ἡγριώθη κατ' ἐκείνης, ὥς βουληθῆναι καὶ
 αὐτὴν ἀποκτεῖναι, λέγων πρὸς αὐτήν· „αὕτη σου
 20 „ἔστιν ἡ καλὴ συμβουλὴ, ὥς κατάρατον γύναιον, ἡ
 „φέρουσα ἡμῖν κέρδος; οὐκ ἐνετράπης αὐτὴν τὴν
 „πονηρὰν βουλήν καὶ αἰσχύνης γέμουσαν βουλεύ-
 „σασθαι με;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί
 „τοσοῦτον ὀργίζεσαι, ἄνθρωπε; μηδὲν ταραχθῆς ἡ

1 ἔξω V 2 ἅμα τοῦ *Malalas aliique Byzantini dixerunt*
 4 τὸ ἐμπροσθεν] *tempus futurum* 8 τὴν οὐσίαν V
 9 φησὶν M φησί ABV 10 ἀλλ' A ἀγαπητικώτερον ABV:
corr. Boissonade, D εἰς] „für“ 11 ἔστι ABV 16 ὄρ-
 χέων ABV: *correxīt Boissonade* [καὶ ὄρχεων]? ὅπερ? *uide*
 69, 5 ὄρχεων 6 ἅπερ *quasi antecesserit νεφρῶν* 18 καὶ *iun-*
gendum cum u. ἀποκτεῖναι. cf. 65, 18. 19 21 αὐτὴν] *cum*
non sequatur superlativius πονηροτάτην nescio an scribendum sit
ταύτην uel αὐτῇ 24 ὀργίζεσαι] *cf. n. ad 58, 16*

„λυπηθῆς περὶ τούτου· ἕτεροι γὰρ δύο λόγοι ἀπέ-
 „μεινάν σοι. καὶ παρακάλεσον τὸν θεὸν διὰ τοῦ
 „ἐνὸς ῥήματος τοὺς ἰθυφάλλους τοὺςδε ἀπὸ σοῦ
 „διαβῆναι.“ καὶ ἅμα, τῇ συζύγῳ πεισθεῖς, αἰτεῖται
 παρὰ θεοῦ καὶ ἡλευθερώθη τῶν ὄρχεων· ἔχασε δὲ 5
 μετὰ τούτων καὶ ἅσπερ εἶχεν ἀπὸ γενέσεως. εὐθὺς
 οὖν ὁ ἀνὴρ πάλιν ἀπὸ τῆς λύπης ἐπὶ πλεόν κατα
 τῆς γυναικὸς ἀγριοῦται καὶ δοκιμὴν ποιεῖται τοῦ
 θανατῶσαι αὐτήν. ἣ δέ φησι· „διὰ τί ὀρμαῖς θανα-
 „τῶσαι με; μηδὲν γὰρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ νῦν λυποῦ· 10
 „εἰς γὰρ ἔτι λόγος σοι ἀπέμεινε. καὶ ζήτησον τὸν
 „θεὸν τοὺς ἀπὸ γεννήσεώς σου ὄρχεις ἀπολαβεῖν.“
 ὃ δὲ τοῦτο ζητήσας μόλις ἔτυχε τοῦ ζητήματος.

Βλέπε οὖν, ὦ βασιλεῦ, ὅποια ἔργα τῷ ἀνδρὶ p. 88 B.
 ἐκείνῳ συμβέβηκε, διότι ἀσυλλογίστως τῇ πονηρᾷ 15
 βουλῇ τῆς γυναικὸς ὁ μάταιος ἐπίστευε. καὶ νῦν
 λοιπὸν μακροθύμησον, παρακαλῶ, καὶ μὴ σπουδάξε
 πρὸς τὸν ἄδικον τοῦ υἱοῦ σου φόνον, μηδὲ συναρ-
 παγῆς τῇ τῆς γυναικὸς πονηρᾷ καὶ ἀναισχύντῳ συμ-
 βουλῇ· μᾶλλον γὰρ ὅταν ὑπάρχη ἡ διαβάλλουσα 20
 γυνὴ κατὰ πολὺ κακότεροπος καὶ πρὸς φόνον ἐρε-
 θίζουσα, φαίνεται ὅτι οὐ διὰ δίκαιόν τι συμβουλεύει

1 ἀπέμεινάν σοι scripsi: ἀπεμείνασι libri forma barbara
 in hoc ceteroquin scriptore ferenda: sed quod sententia requirit
 pronomen est in M ἕτεροι γὰρ σοι δύο ὑπελείφθησαν λόγοι
 et infra 11: D om. σοι 2. 11 3 ἰθυφάλλους V 5 ἡλευ-
 θερώθη ABD ὄρχεων ABV ἔχασε V. amisit 6 ἅσπερ
 scripsi: ἅπερ ABV. cf. ad 68, 16. ἃ δὲ γεννητὰ αἰδοῖα M.
 u. D 8 δοκιμῇ] conatus 10 μηδὲ A μὴδὲ V 11 καὶ
 δὴ? 12 γενέσεως? ἀπολαβεῖν scripsi ut est in M: λα-
 βεῖν ABV 13 μόλις M 15 ἀσυλλογίστως V relicto tamen
 litterae λ alterius spatio 17 σπονδάξης V: σπονδάξης?
 κατεπειγόν M 18 et p. 70, 6 μὴδὲ V ut saepissime 20

ὑπάρ V ὑπάρχει A 21 καταπολὺ ABV ut διατοῦτο V p.
 70, 1 et alibi saepissime

καὶ ἐπαινετόν, ἀλλὰ δι' ὄρεξιν καὶ μανίαν. καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῶς οὐδαμῇ πρέπει πιστεύειν αὐτήν. ὁμῶς καὶ ἄλλης διηγήσεώς μου ἀκοῦσαι παρακαλῶ.

- Ἀνὴρ τις ὑπῆρχεν, ὃς ᾤμοσεν εἰς ἑαυτὸν τοῦ μὴ
 5 καθίσει εἰς ἓνα τόπον ἢ εἰς παραδιαβασμούς ὡς νέος περιπατῆσαι μηδὲ γυναιῖκα λαβεῖν, ἕως ὅτου νὰ μάθῃ τὰς πονηρίας ὅλας καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν κακῶν γυναικῶν. καὶ τὸν λογισμόν τοῦτον ἔχων ἐν ἑαυτῷ,
 p. 89 B. ἐξῆλθε τῆς ιδίας πατρίδος, καὶ περιεπάτει κατὰ πό-
 10 λιν καὶ χώραν, μαθεῖν σπουδάζων ἅπερ ἡβούλετο. ἄλλος δέ τις ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ συναντήσας, ἠρώτησεν αὐτόν· καὶ ὡς ἤκουσεν αὐτοῦ, ὅτι διὰ τῶν πονηριῶν τῶν γυναικῶν περιπατεῖ, μαθεῖν βου-
 λόμενος [τὰς πονηρίας], „ὦ ἄνθρωπε, μάτην κο-
 15 πιᾶς“ φησὶν „οὐ γὰρ θυνήσῃ τὰς τῶν γυναικῶν „γνώμας καὶ πονηρίας εὐρεῖν ἢ μαθεῖν. εἰ δὲ θέ-
 „λεις μαθεῖν ὀλίγα τινὰ ὡς ἀμετρήτων οὐσῶν, εὐρὲ
 „τόπον τινὰ μοναξόν, καὶ σύναξε στάκτην ἢ κονι-
 „ορτὸν τῆς γῆς πολὺν καὶ κάθισον ἐπάνω αὐτοῦ
 20 „τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίως, ἐσθίαν

3 διηγήσεώς μου] hanc inclinandi rationem etsi falsum esse
 puto tamen reliqui ἀκοῦσαί σε? ἄκουσον? 4 lemma διή-
 γησις τοῦ αὐτοῦ ἐβδόμου φιλοσόφου 5 καθίσει] sedem
 atque domicilium constituere παραδιαβασμούς] libidinibus
 indulgentem circumuagari 6 λαβεῖν docet inf. aor. esse a
 scriptore profectum νὰ barbarum est in ABV, D. (ὅτυναμάθη
 V). ἕως ἂν ἐπισταίῃ M 12 ἠρώτισεν V καὶ ὡς ἤκου-
 σεν αὐτόν (AB) Boiss.: om. V. scripsi αὐτοῦ: μαθὼν πρὸς
 αὐτοῦ M. u. D διὰ τῶν πονηριῶν i. e. διὰ τὰς πονηρίας uel
 potius τῶν πονηριῶν ἕνεκα 14 τὰς πονηρίας deleui; μαθεῖν
 βουλόμενος quodque fortasse eicere debebam 15 τὰς] πάσας
 τὰς? 17 οὐσῶν BV αὐτῶν A. αὐτῶν οὐσῶν Boissonade
 εὐρε ABVD, forma uolgari 18 σύναξε] σύναξαι? sed
 hodierni Graeci ita scribunt ἢ κονιορτὸν om. D: propter u.
 πολὺν et ἐπάνω αὐτοῦ deleri non potest; sed fortasse u. στά-
 κτην ἢ eicienda sunt 20 ὁμοίως V: ὁμοίως (AB) Boiss.
 om. D

„καὶ πίνων ὀλίγον· καὶ τότε θέλεις δυνηθῇν εὐρεῖν
 „τὰς πανουργίας τῶν γυναικῶν.“ ὁ δὲ νέος τῶν
 λόγων τούτων ἀκούσας, ἐποίησε καθὼς ἐκεῖνος ἐδί-
 दाξε, καὶ ἦν καθήμενος ἐπὶ σποδοῦ τρώγων ὀλίγα·
 καὶ ἐφ’ ὅλαις τεσσαράκοντα ἡμέραις καὶ τεσσαρά- 5
 κοντα νύκταις ἀπεγράφετο τὰς τῶν γυναικῶν πα-
 νουργίας. καὶ ὥς ἐτελέσθησαν αἱ ἡμέραι καὶ νύκται, p. 90 B.
 ὥς ὕστερον ἐφάνη αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν
 γυναικῶν ἀφῆκεν ἄγραφον, ἔλαβε τὰς πονηρίας αἷς
 ἔγραψε καὶ ἐστράφη εἰς τὸ ὁσπῆτιον αὐτοῦ. καὶ 10
 ἐπανερχόμενος εὐρὼν χωρίον, ἔμεινε ἐκεῖ ἀναπαυ-
 θῆναι μικρόν. ἐν τῷ χωρίῳ γοῦν ἐποίησέ τις τρα-
 πέξιν μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· μετὰ πάντων δὲ
 ἐκάλεσε καὶ τὸν ξένον· ὃς καὶ ἐλθὼν ἐκαθέσθη μετὰ
 τῶν λοιπῶν, μὴ ἐσθίων ὁμοίως ἐκείνοις τὰ ἐν τῇ 15
 τραπέξῃ. ὅτε καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἔχων τὴν τρα-
 πέξαν· „πόθεν εἶσαι καὶ τίς εἶσαι, ὦ φίλε;“ ὁ δὲ
 εἶπε· „στρατοκόπος ὑπάρχω, καθὼς ὀρεῖς, καὶ ἀπὸ
 „μακροῦ τόπου ἦλθον ἐνταῦθα. καὶ γὰρ ἐξῆλθον
 „ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, ὅπως νὰ μάθω φρόνησιν 20
 „καὶ νὰ ἐγνωρίσω τὰ τῶν πονηρῶν γυναικῶν πονη-
 „ρεύματα.“ τότε λέγει ὁ οἰκοδεσπότης πρὸς τὴν
 ἑαυτοῦ γυναῖκα· „ὁ ἄνθρωπος οὗτος ξένος ἐστὶ τοῦ
 „χωρίου ἡμῶν καὶ οὐδ’ ὅλως ἤκουσε φαγεῖν εἰς τὴν

1 δυνηθεῖν ABV, δυνηθῇ D. θέλεις δυνηθῇν *circumscribendo tempori futuro inseruit, quod exhibet M* 2 τὰς] τινὰς?
cf. p. 70, 17. μέρος τι D 5 ἐφ’ ὅλαις i. e. παρ’ ὅλας M
 6 νύκταις *forma barbara recentiores uluntur* 8 ὕστερον] de-
 nique. ἑσῦστερον M ἐφάνη i. e. ἐδόκει M 10 ὁσπῆτιον
 BV 11 ἔμεινε (AB) Boiss. 12 τραπέξιν] *coenam. cf. n. ad*
 59, 11 14 ἦλθε A 17 ἦσαι A. εἶσαι *est forma uulgata*
 18 στρατοκόπος] *peregrinator* 20 ὅπως νὰ μαμάθω V, *sed sta-*
tim νὰ ἐγνωρίσω. uerbum ἐγνωρίζειν scriptori non est eripien-
dum. cf. p. 141, 6 B. 24 ἤκουσε] i. e. ὑπακούει ὥστε φα-
 γεῖν, nisi reponendum ἡξίωσε εἰς] *uernacule „an“*

„τράπεξαν ἡμῶν· ἐξέβη γὰρ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐ-
 p. 91 B. „τοῦ καὶ ὅλας τὰς χώρας περιεπάτησε καὶ πάσας τὰς
 „πονηρίας τῶν γυναικῶν ἔμαθε καὶ ἔγραψεν. ἀλλ’
 „ἀναστᾶσα, γύναι, οἰκονόμησον αὐτῷ ἰδίως τὰ πρὸς
 5 „τροφὴν αὐτοῦ, ὥς ἂν παρ’ ἡμῖν οὗτος ὁ ξένος
 „μετὰ καλῆς φιλίας τραφῇ.“ ἡ δὲ γυνὴ πάντα
 ἐποίησε καθὼς ὁ ἀνὴρ ἐνετείλατο, καὶ τὸν ξένον
 εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐνδότερον οἶκημα καὶ παρέθηκε
 τράπεξαν μεστὴν τροφῶν. εἶτα ἐπηρώτησεν αὐτὸν
 10 λέγουσα· „τί ἐποίησας, ὦ ἄνθρωπε; γέγραφας πά-
 „σας τὰς τῶν γυναικῶν πονηρίας;“ ὁ δὲ „ναί“-
 „φησίν „οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν γυναικῶν ἢ ἐπιβου-
 „λὴν ἢ κατασκευὴν κακὴν ἄγραφον ἀφῆκα.“ ἡ δὲ
 γυνὴ τῶν λόγων τούτων ἀκούσασα, κατέλαβεν αὐ-
 15 τὸν εἶναι ἄγνωστον καὶ ματαιόφρονα, καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν εἰρωνευομένη ἔλεγεν· „ἐπειδὴ, ὥς λέγεις, ὦ
 „ξένε, πάντα τὰ πονηρεύματα ἔγραψες, ἀδύνατόν
 „ἔστι γυναιῖκα, ἔάν καὶ ἐγὼ εἰμι, τεχνάσασθαι τι
 p. 92 B. „πρὸς σέ πονηρὸν ἢ διὰ λόγου ἢ ἔργου; πλὴν, ὥς
 20 „ἂν λέγω σοι μιᾶς γυναικὸς ἔργον, ἄκουσον ἔάν
 „ἔχῃς γραμμένον τοῦτο.“ ὁ δὲ εἶπεν· „εἰπέ.“ ἡ δὲ
 γυνὴ ἔφη·

„ἦν τις ἀνὴρ ἔχων γυναιῖκα τιμίαν καὶ φρόνι-
 μον, ὅστις ἀεὶ περισύρων τὰς γυναικας ὅλας ἐτύγ-
 25 χανεν. ἡ δὲ γυνὴ ἀντέλεγε τῷ ἀνδρί· „μὴ ὕβριζε

4 οἰκονόμησον VB οἰκονόμισον A: correxi 5 παρ’ ἡμῶν
 M 6 καλῆς] πάσης? cf. ad 29, 12 9 ἐπηρώτισεν V
 15 ἄγνωστον] cf. p. 114 B. m. 17 ἔγραψες pro eo quod
 est ἔγραψας dicunt Graeci recentissimi; eidem ἔάν εἰμι 18
 19 λόγον et λόγου A ἢ ἔργου] praepositionem repetunt MD
 interrogandi signum posui ὥς ἔάν ABV: scripsi ὥς ἂν
 „ut hoc utar exemplo“ 20 ἔάν] num 21 γραμμένον cf.
 50, 10 εἶπε V 23 hanc narrationem praeetermisit M

„πάσας, ἀλλὰ τὰς κακάς.“ ὁ δὲ ἀντέφησεν· „ὅλας.“
 ἢ δὲ „μὴ οὕτως λέγε,“ φησὶν, „ἐπείτοι γε οὐκ ἔτυ-
 „χες ἐμπλακῆναι ἐν μιᾷ τούτων.“ ὁ δὲ λέγει· „εἰ
 „ἐτύγχανον ἐν μιᾷ τούτων κακῇ, ἐμελλον αὐτὴν
 „φιντοτομησαί.“ πλησίον γὰρ τῷ οἰκῆματι αὐτοῦ 5
 φιλονεικοῦσαι ἐτύγχανον αἱ γειτόνισσαι, καὶ οὗτος
 καθ’ ἑαυτὸν ὕβριζεν αὐτάς. ἢ δὲ γυνὴ λέγει τῷ ἀν-
 δρὶ· „σήμερον τί ποιεῖς;“ ὁ δὲ λέγει· „ἀπέρχομαι
 „εἰς τὸ χωράφιον· καὶ σὺ ἀργὰ μαγεύουσόν τι καὶ
 „φέρε μοι ἔξω νὰ φάγω.“ ἢ δὲ ἀπελθοῦσα εὗρεν 10
 ὀψάρια κατὰ πῆν ὁδὸν καὶ ἠγόρασε. καὶ τὸ μὲν μα-
 γέρευμα μετὰ τοῦ τζουκαλίου ἐκόμισε τῷ ἀνδρὶ αὐ-
 τῆς φαγεῖν. αὕτη στρεφομένη πρὸς τὸ ὀσπῆτιον
 ῥίπτει κατὰ τὴν τοῦ ἀρότρου σκαφὴν ἐν γυλλάριον, p. 93 B.
 ἀλλαχοῦ δὲ δύο, ἕως ὅτου ἐρριψεν ὅλα. καὶ ὁ ἀνὴρ, 15
 τῆς γυναικὸς διαβάσης, ἐρχόμενος μετὰ τῶν βοῶν
 ἀροτριᾶν, εὐρίσκει τὰ ὀψάρια ἐρριμμένα, ποῦ μὲν
 δύο, ποῦ δὲ τρία, καὶ ἐσύναξεν αὐτά. καὶ ἀργὰ
 σχολάσας ἄπεισιν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ λέγει τῇ γυ-
 ναικί· „οὐκ ἐποίησάς τι, ὥστε φαγεῖν ἡμᾶς ὀψέ;“ 20
 ἢ δὲ „μὴ ἔχουσά τι“ εἶπεν „ἢ κρέας ἢ ὀψάριον ἢ
 „ἄλλο τι, οὐκ ἐμαγεύρευσα.“ καὶ ὅς φησιν· „ἰδοὺ

2 ἔτυχεν ABV: ἔτυχες scripsi. τυγχάνειν cum infinitivo
 coniunctum ne te offendat 6 γειτόνισσαι VB γειτόνησαι A:
 correxit Boissonade 9 ἀργὰ i. e. ἀργῶς „in aller Ruhe“
 10 εὗρε ABV 11 μαγέρευμα forma uolgaris 12 τζο-
 καλίου V cf. 31, 19 13 αὕτη] εἶτα? ὀσπῆτιον VB
 14 τὴν om. VB τοῦ] τῶν A „in A est compendium quod
 ad γυλλάρι [γυλάρι Du Cange] fere ducit“ Boissonade.
 16 διαβαίνειν est discedere 17 ἐρριμμένα V ποῦ μὲν ..
 ποῦ δὲ scribitur, non ποῦ μὲν .. ποῦ δὲ 18 ἐσύναξεν cf.
 59, 7 [ἀργὰ]? nisi σχολάσας interpreteris laborem finiens.
 om. D. 20 ποιεῖν ut nostrates ὀψέ] uernacule zu Abend
 21 εἰπεῖν A ὀψάρια A (D) 22 ἄλλο τι V ut saepius
 ἢ καὶ ἐμαγεύρευσα] „ich habe nicht gekocht“

„ὀψάρια, ἃ εὗρον ἐν τῷ χωράφῳ, καὶ ἔψησον αὐτά.“
 ἡ δὲ ἀκούσασα, τὰ μὲν ὀψάρια λαβοῦσα ἔκρουσε·
 τράπεξαν δὲ θείσα, λέγει ὁ ἀνὴρ· „τὰ ὀψάρια ποῦ;“
 ἡ δέ, „ποῖα ὀψάρια;“ φησὶν. ὁ δὲ λέγει· „μωρή,
 5 „οὐκ ἔφερά σοι ἀρτίως ὀψάρια, ἃ εὗρον εἰς τὸ χω-
 „ράφιν;“ ἡ δὲ ἅμα ταῖς ὄνυξι σπαράξασα τὰς πα-
 ρειὰς ἐβόησε· „ἀκούσατε, γείτονες.“ καὶ τῶν γει-
 τόνων συναχθέντων λέγει ἡ γυνή· „ἀκούσατε, ἄρ-
 „χοντες· ὀψάρια [γυλλάρια] λέγει μοι ἐπῆσαι ἃ ἔφερεν
 10 „ἀπὸ τοῦ χωράφου.“ καὶ οἱ ἄνθρωποι συναχθέντες
 p. 94 B. λέγουσι τῷ ἀνθρώπῳ· „τί λέγεις; ἐν τῷ ἀγρῷ ὀψάρια
 „εὐρίσκονται;“ ὁ δὲ λέγει· „αὐθέντες καὶ ἀδελφοί,
 „ἐγὼ εὗρον αὐτὰ ἐκεῖσε· πῶς δὲ εὐρέθησαν οὐκ
 „οἶδα.“ τότε τῆς γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον
 15 „ἔχει οὗτος,“ οἱ δὲ γείτονες ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ πέ-
 δαις σιδηραῖς ἔβαλον· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ δειλαιοὺς
 ἔλεγε· „καὶ οὐχ εὗρον τὰ γυλλάρια καὶ κομίσας δέ-
 „δωκα τῇ κυνὶ ταύτῃ, εἰπὼν Ἐψησον αὐτά; κατὰ τὴ
 δὲ ἐσιδέρωσάν με;“ τῆς δὲ πάλιν βοώσης, καὶ ἡμέρας
 20 ἐπιγενομένης, παραγίνονται οἱ γείτονες ἐρωτῶντες·
 „τί γέγονας;“ ὅτε καὶ αὐθις τὴν ἀλήθειαν ὁ ἄτυχος

3 θείσα *nominatiuus in hoc scriptore utique ferendus*
 4 φησί libri μωρή *ut aliae formae ionicæ, ἔφερα aoristus,*
 εἰς τὸ χωράφιν *in uerbis loquentis ipsis minus etiam offen-*
dunt 6 ταῖς] *sic libri* 8 ἄρχοντες] *more nostro omnes ui-*
cinos adloquitur dominos 9 γυλλάρια *seclusi; om. D* 12 αὐ-
 θέντες] *uide indicem* 13 πῶς] *qui factum sit ut inueniri*
potuerint 15 δὲ *om. B. sed talis structura apud recentiores*
non infrequens est ἐν ποσὶ πέδαις ἔβαλον mire dictum: πέ-
δαις ἔβαλον uidetur in unum quasi uerbum coaluisse uincire.
ἐν τῇ ποσὶ A, unde Boissonade malebat ἐν τοῖς ποσὶ 16
νύκτα VD: νύκταν (AB) Boiss. 19 σίδερος *Graeci recentio-*
res dicunt, in multis uocabulis praesertim ubi insequitur l. q pro
l. η substituentes ε, uelut in θερίον καὶ hoc modo minus
commode saepe additur 21 γέγονας? *sed u. 38, 3 ὅτε*
Boissonade: ὁ δὲ libri; u. D ἄτυχος utique scriptoris est

ἔλεγε. τῆς δὲ γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον ἔχει,“
οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως ἐπίστανον τὴν γυναῖκα, καὶ
ἔλεγον· „ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ἔπαθ' ἐτι.“ μετὰ δὲ
τρίτην ἡμέραν λέγει ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ· „πεινᾶς; ἵνα
„σοι δώσω τι φαγεῖν.“ ὁ δὲ λέγει· „ναί· καὶ τί 5
„ἔχεις δοῦναι μοι φαγεῖν;“ ἡ δέ· „ὀψάρια τηγάνου.“
ὁ δέ· „καλῶς εἶπας, ὦ γύναι· ἃ σοι ἐκόμισα ὀψάρια
„ἀπὸ τὸ χωράφιν, ταῦτά εἰσι;“ καὶ ἅμα ἡ γυνή·
„ἄρχοντες χριστιανοί, ἀκόμη τὸ δαιμόνιον κατέχει p. 95 B.
„τοῦτον, καὶ πάλιν ὀψάρια λέγει.“ τοῦ δὲ εἰπόντος 10
„οὐκ ἔτι τὸν λόγον εἶπω τοῦτον,“ ἡ γυνὴ ἔδωκεν
αὐτῷ καὶ ἔφαγεν ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ἐκεῖνῶν, μὴ εἰ-
πὼν ἔτι λόγον περὶ τούτου. ὕστερον δὲ λέγει τῇ
γυναικί „λύσον με.“ ἡ δὲ λέγει· „μὴ ὀψαρίων μέ-
„μνησαι;“ ὁ δὲ λέγει· „οὐκ οἶδα τί λέγεις.“ τότε 15
ἔλυσεν αὐτόν, καὶ λέγει· „ὦ ἄνερ, ὅσα εἶπας, καλῶς
„εἶπας· ἀλλὰ διότι ὕβριζες οὐχὶ τὰς κακὰς γυναῖκας
„μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς καλὰς, καὶ γὰρ σοι εἶπον „Σιώπα,“
„σὺ δὲ εἶπας „Ἄν εἶχον ἐγὼ τοιαύτην πονηρὰν γυ-
„ναῖκα, ἔμελλον αὐτὴν ἀνελεῖν,“ διὰ τοῦτό σοι 20
„ἐποίησα ὅσα εἶδες· καὶ μηκέτι καυχᾶσαι περιγενέ-
„σθαι τῶν γυναικῶν.“ τούτοις οὖν τοῖς λόγοις

1 πάλιν βοώσης? 4 post πεινᾶς neque post φαγεῖν
interrogandi signum posui. nam ἵνα significat hoc eo consilio
ex te quaero ut —. cf. p. 104 B. δώσω autem est coniunctivus
aoristi barbarus 6 τηγάνον i. e. τηγανιστά 9 ἄρχοντες
cf. 74, 8 ἀκόμι A ἀκόμα D: ἀκόμη BV i. e. ἔτι. u.
Corais στοχασμ. αὐτοσχ. ante Aelianum p. μὴ n. 3; ad Isocr.
p. 3 med. 306 (29). 312 m. 342 m. et saepius 11 εἶπω con-
iunctivus pro futuro est 12 ἐκεῖνων om. (AB) Boiss. εἰ-
πὼν ἔτι scripsi: εἰπὼντι VB εἰπέν τι A; u. D. aptius autem visum
est ἔτι reponere quam quod aliquando proposueram u. λόγον
deleto scribere εἰπὼν τι. 13 δὲ om. V 18 καλῶς cf. n.
ad 29, 12. neque opus est addi καγαθὰς 19 ἂν εἶχον i. q.
εἰ εἶχον ut saepe; cf. 59, 13 21 καυχᾶσαι est coniunctivus
temporis praesentis

προσέθηκε τῷ ξένῳ καὶ λέγει αὐτῷ· „τὸν ἐμὸν ἄν-
 „δρα βλέπεις, ὃ ξένε, κατὰ πολὺ γηραιὸν ὄντα καὶ μὲ
 „πάλιν νέαν καὶ εὖμορφον καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν
 „ὁμιλίαν ἀγαπῶσαν πολλά, σὲ δὲ νέον ὄντα καὶ δυ-
 5 „νάμενον τὴν ἐπιθυμίαν μου χορτάσαι. ὁ ἀνὴρ μου
 p. 96 B. „ἔστιν ἔξω μετὰ τῶν φίλων· καὶ σὺ ἀναστὰς πλή-
 „ρωσον τὴν ἐπιθυμίαν μου.“ ὁ δὲ ξένος ἐκείνος
 ἀπατηθεὶς ἔλυσεν τὴν ζώνην τοῦ βρακίου τοῦ ἀναβῆ-
 ναι τῇ κλίνῃ. ὥς γοῦν εἶδεν ἡ γυνὴ τὸ πρὸς συνου-
 10 σίαν σύντομον τοῦ ξένου, ἅμα βαλοῦσα τὰς χεῖρας
 ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, τὴν κόμην ἐσπάραττε βο-
 ῶσα· „βαβαί! ὅττοτί!“ καὶ τότε οἱ ἐν τῷ χωρίῳ
 οἰκοῦντες προσέδραμον καὶ οἱ καλεσμένοι. ὁ δὲ ξέ-
 νος αὐτὴν βοῶσαν ἰδὼν καὶ τὸ πλῆθος εἰσρέον εἰς
 15 τὸν οἶκον, πάλιν ἐκάθισεν ἐμπροσθεν τῆς καιμένης
 αὐτῷ τραπέξης, φόβῳ συνεχόμενος πολλῷ καὶ μὴ
 ἔχων τι διαπράξασθαι. οἱ δὲ γεωργοὶ εἰσελθόντες
 λέγουσι τῇ γυναικί· „πῶς ἔπαθες; καὶ τίς ἡ αἰτία
 „τῆς τοσαύτης σου βοῆς;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν·
 20 „οὗτος ὁ ξένος, ὁ παρ' ἡμῶν φιλοφρονούμενος, ἀπὸ
 „τῆς τραπέξης ἐσθίων, ὑπό τινος θρύμματος [ψίχας]

1 προσέθηκε] urgere. uernacule quoque zusetzen 2 κατὰ
 πολὺ] uide ind. — καταπολύ V ut saepe 4 ἀγαπῶσαν scri-
 psi: ἀγαπῶσα V ἀγαπῶ (AB) Boiss.: utramque structuram in
 hoc scriptore praesertim cum τὴν ὁμιλίαν antecederet ferendam
 duxissem si esset unde penderet σέ. itaque Boissonade qui ante
 καὶ 3 distinxit addere debebat, quod est in M, ὀρῶ post σέ δὲ; u. D
 5 ὁ δ' ? 6 καὶ δὴ σὺ ? 8 βρακίον] braca ἐπαναβῆ-
 ναι M rectius 13 καλεσμένοι i. e. κεκλημένοι. Boiss. Anecd.
 Gr. 4, 387. 14 ἰδὼν scripsi: εἰδὼς ABV. u. D εἰς ῥέον
 V 15 καιμένης i. e. παρακαιμένης 17 τί V 18 πῶς
 non est mutandum 20 ὁ om. M 21 τῆςδε τῆς M θρύμ-
 ματος M: θρύματος ABV cf. Corais Heliod. p. 63 (19)
 ψίχας seclusi: Boissonade malebat ψιχός. ψίχας V, ψύχας et
 ψίχας B, ψύχας A; om. M. u. D

„τὸν λαιμὸν ἐκρατήθη κακῶς, καὶ παρὰ μικρὸν
 „ἐκινδύνευε πνιγῆναι. ἐγὼ δὲ ἐξαίφνης ἰδοῦσα τὸ
 „συμβὰν καὶ δειλιάσασα τὸν θάνατον τοῦ ξένου, p. 97 B.
 „οὕτως ὡς ἠκούσατέ μου ἐβόησα. νῦν δὲ ἡ τοῦ θεοῦ
 „βοήθεια προφθάσασα ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τῆς ἀνάγ- 5
 „κῆς τοῦ πνιγμοῦ, αὐτῷ τὴν ὑγίαν χαρισαμένη.“
 ταῦτα τῆς γυναικὸς εἰπούσης, ἅπαντες διέβησαν. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκείνη πλησιάσασα τῷ ξένῳ, λέγει πρὸς
 αὐτόν· „ἄρα ὅσον σοι διηγησάμην καὶ ὅσον ἄρτι
 „ἐποίησα ἔχεις γεγραμμένον;“ ὁ δὲ ξένος „οὐδα- 10
 „μῶς,“ ἔφη. ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· „μάτην λοιπόν, ὦ
 „ἄνθρωπε, τοὺς τοσοῦτους κόπους καὶ τὰς ἐξόδους
 „ἐποίησας· πολλὰ γὰρ σπουδάσας οὐδὲν ἐποίησας,
 „καὶ τὰς τῶν γυναικῶν μηχανουργίας οὐκ ἔκατε-
 „νόησας.“ ὁ δὲ ἅμα τῷ λόγῳ ἐκείνης ἀναστὰς καὶ 15
 τὰ γεγραμμένα παρ’ αὐτοῦ (περὶ) τῶν γυναικῶν
 λαβὼν, τῷ πυρὶ ἐνέβαλε καὶ θαυμάζων ἔλεγεν· „ὡς
 „οὐδεὶς ἀνθρώπων γνωρίσαι δύναται τὰ τῶν γυ-
 „ναικῶν πανουργεύματα.“ μετὰ δὲ ταῦτα διαπο-
 ρήσας καὶ μὴ ἔχων τι διαπραΰνασθαι, οὐ προσέθηκε 20
 ζητῆσαι πλέον τὰ γυναικεῖα κακά. καὶ οὕτως εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ πατρίδα ὑπέστρεψε καὶ ἀπλῶς γυναικῶν ἔργμην.

Ἀπὸ τούτων γοῦν, ὦ βασιλεῦ, τῶν ἐξηγηθέν- p. 98 B.
 των τῷ κράτει σου παρὰ τῆς ἐμῆς οὐθενότητος καὶ
 εὐτελείας γινῶθι ἀκριβῶς ὡς ἀτελεῖωτός ἐστιν ἡ τῶν 25

6 αὐτήν BV . 9 ἄρα V ut saepius ὅσον i. e. ὅπερ M
 σοι om. V 16 περὶ adieci: κατὰ addit Ven., quod praefert
 Boissonade 17 θαυμάζων] θειαζόμενος M ἔλεγεν· ὡς
 V (AB) Boissonade: ἔ. ὅτι D. M om. ὡς, ut uideatur legisse
 ἔλεγεν ὡς „οὐδεὶς 20 καὶ μὴ ἔ. τι (τί V) διαπορ. fortasse
 cum M praetermittenda; cf. 76, 17. sed etiam διαπορήσας mallet
 abesse, firmatum illud quidem codicis M quoque testimonio
 21 τὰ τῶν γυναικεῖα A, ex linea scilicet 18 24 οὐθενό-
 τητος] & huic certe scriptori tribuendum

γυναικῶν πονηρία, καὶ μὴ οὕτως ἀπλῶς καὶ ἀνεξε-
τάστως ὑπακούσης πρὸς τὸν τοῦ υἱοῦ σου φόνον
διὰ μόνην ἄκαιρον καὶ μανιώδη γυναικὸς κατηγορίαν.
εἰ γὰρ τὸν σὸν παῖδα φονεύσεις, τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
5 τῆς σῆς βασιλείας διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ γέ-
νους σου καὶ τῆς ἀρχῆς; μὴ ἡ κακοσύμβουλος γυνή
τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν διαδέξεται; καὶ τίς
ἐστὶν ὁ θαρρήσας ἐπὶ τὸ σὸν κράτος ὥστε δουλεῦ-
σαί σοι; καὶ εἰ οὐ φθάσει ἀμοιβὰς παρὰ σοῦ λαβεῖν
10 ἔνεκα ὧν σοι δεδούλευκε, παρὰ τίνος ἔξει τὰς ἀμοι-
βάς, τοῦ υἱοῦ σου ἀδίκως παρὰ σοῦ φονευθέντος;
ὅπερ καὶ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ὄνειδος ἔσται σοι
αἰῶνιον.“

Τούτων ὁ Κῦρος τῶν λόγων καὶ παραδειγμάτων
15 καὶ διηγήσεων παρὰ τοῦ ἐβδόμου συμβούλου καὶ φι-
λοσόφου ἀκροασάμενος, τὰ σπλάγχνα μελιχθεῖς, ἔνα
p. 99 B. τῶν αὐτοῦ δορυφόρων οἰκειότατον [δορυφόρον] προσ-
καλεσάμενος, πρὸς τὸν σπεκουλάτωρα ἔπεμψε, κε-
λεύων μηδαμῶς ἀποκτεῖναι τὸν ἐαυτοῦ υἱόν.
20 Εἶτα τῆς ὀργδότης ἐπιστάσης ἡμέρας λύεται μὲν
τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἢ τοῦ παιδὸς γλῶσσα. καὶ

4. 8 *requiras* ἔσται 6 κακοσύμβουλος *scripsi*: κακὴ
σύμβουλος ABV. *sed tum saltem γυνή deleri oportebat. u. D*
7 ἀρχὴν] ταραχὴν A 9. 11 παρασοῦ V 11 V in marg.
σημείωσαι 15 καὶ φιλοσόφον] τοῦ φιλοσοφωτάτου M
16 *μαλαχθεῖς dubitantly proposuit* Boissonade 17 δορυφό-
ρον VB: δορυφόρων in A a correctore in δορυφόρον *mutatum*:
deleui igitur uocabulum fortasse scriptorem emendans 18 σπε-

κουλάτωρα (AB) Boiss. σπεκουλά^{το} V 21 τῆς τοῦ δεσμοῦ
σιωπῆς ABV (δεσμονσιωπῆς, V): *correxerat* Boissonade cl.
τοῦ δεσμοῦ

80, 4, *ut est in M. uidetur sic scriptum fuisse. τῆς σιωπῆς. neque*
tamen ideo alterum pro glossa alterius habendum esse censui, prae-
sertim cum in M quoque extet utrumque. τοῦ δ. om. D

ἀρξάμενος λαλεῖν, λέγει πρὸς τινα γυναῖκα ἱσταμένην ἐμπροσθεν αὐτοῦ· „συντόμως ἀπελθοῦσα, ὦ „γύναι, κάλεσόν μοι τὸν πρῶτον τοῦ πατρός μου „σύμβουλον καὶ φιλόσοφον.“ ἡ δὲ πρὸς τὸν φιλόσοφον [ἄνδρα] τῶν ἄλλων διαφορώτατον ἀπελθοῦσα, 5 λέγει τῷ ἀνδρὶ ὡς „ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς μηνύει σε „πρὸς αὐτὸν παραγενέσθαι.“ ὁ δὲ φιλόσοφος δρομαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον ἀσμένως ἐναγκαλισάμενος ἡσπάσατο. καὶ ὁ παῖς ἅμα τῷ φιλοσόφῳ ἐφανέρωσε τὴν αἰτίαν, δι’ ἣν τὰς ἐπτά 10 ἡμέρας ἦν σιωπῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἡ παλλακὴ τοῦ βασιλέως εἶπε πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθηκε λέγων καὶ τοῦτο ὅτι „μεγάλας καὶ πολλὰς (ἔχω) χάριτας τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν, ὅτι με ἀδίκον θανάτου τὸν ἀναίτιον ἐλυτρώσασθε καὶ τῶν κατασκευῶν τῆς μιαιφάνου γυναικός, 15 ὃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐξηρπάσατε. ἀλλὰ νῦν, φίλων πιστῶν ἀληθέστατε, πορεύθητι πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν βασιλέα, καὶ ὅσα σοι εἶπον φανέρωσον πρὸ τοῦ τὸ μιαιφόνον γύναιον εἰσελθεῖν καὶ τὰς ἀκοὰς τούτου διαφθεῖραι.“ καὶ ὁ φιλόσοφος· „γίνωσκε, ὦ δέσποτα καὶ νεανία, ὡς καὶ ὁ σὸς διδάσκαλος εὐθύς (μετὰ) τὸ ἀκοῦσαί σε φθέγγασθαι, πρὸς τὸν βασιλέα πορεύσεται.“ ἅμα τοίνυν τῷ λόγῳ μετὰ σπουδῆς ὁ φιλόσοφος ἦκε πρὸς βασι-

5 ἄνδρα offendit, cum 6 ex usu horum scriptorum apte adiectum sit: itaque eieci διαφορώτατον V 6 μηνύει] ad 64, 13 9 ἐν ἀγκ. V 11 παλλακὴ V 12 προσέθετο M 13 ἔχω adiecti: ὑπέχω M. cf. D et p. 104 B. 16 καὶ τὸν πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς μοιχθῆρας σκαιωριῶν ἐξηρπάσατε M. u. D 17 νῦν] μοι M σὺ ὦ D 21 δέσποτα καὶ om. M; sed καὶ ipsum non offendit 22 μετὰ adiecti: εὐθύς τὸ ABV ἅμα τῷ M. εὐθύς τῷ Boissonade „subaudito ἅμα.“ ego contra ut non dubito quin Byzantini εὐθύς cum datiuo ipso coniungere potuerint ita exemplum desidero φθέγγασθαι V 24 πρὸς βασιλέα] u. βασιλέως apud Byzantinos saepissime, apud non-

λέα καὶ συνήθως προσκυνήσας, „ξῆθι, βασιλεῦ,“
 ἔφη, „εἰς τὸν αἰῶνα μετὰ τοῦ διαδόχου σου. χαρᾶς
 „ἦκω εὐαγγέλια κομιζων σοι σήμερον· ὁ γὰρ υἱός
 „σου, τῶν (τῆς) σιωπῆς δεσμῶν λυθείς, ἄρτι ὡς
 5 „ἀηδῶν λαλεῖν ἤρξατο καμὲ πρὸς τὸ σὸν κράτος διέ-
 „πεμψε ταῦτα διασαφῆσαι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τούτων
 ἀκούσας τῶν λόγων, χαρᾶς ἀπείρου πλησθεὶς καὶ
 ὥσπερ ἄλλος ἐξ ἄλλου ὑφ’ ἡδονῆς γενόμενος, πρῶτα
 μὲν δώροις ἐδεξιώσατο τὸν φιλόσοφον, εἶτα καὶ δο-
 10 ρυφόρους στείλλας μετεκαλεῖτο τὸν παῖδα. ὁ δὲ παῖς
 p.101 B. παραγενόμενος τῷ πατρὶ προσεκύνησεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς καὶ πατὴρ τοῦ θρόνου ἀναστὰς ὑπὸ περιχαρίας,
 τῷ υἱῷ χαριέντως προσυπῆντησε καὶ τοῦτον ἀγκαλι-
 σάμενος ποθεινότατα ἡσπάζετο. ὁ δὲ παῖς ἀνοίξας
 15 τὸ στόμα χαίρειν τῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ προσεφθέγγ-
 ξατο. ὁ δὲ πατὴρ τῆς χειρὸς κρατήσας, συνεδριάξειν
 αὐτῷ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς καθέδρας ἐκέλευσεν. εἰτά
 φησι πρὸς τὸν φίλτατον υἱόν· „τίς ἐτύγχανεν, ὃ
 παιδίον ἐρασμιώτατον, ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης σοῦ σιω-
 20 πῆς καὶ ἀφωνίας ἐπὶ ταῖς παρελθούσαις ἐπὶ τὰς ἡμέ-
 ραις; καὶ διὰ τί οὐδ’ ὅλως ἐν αὐταῖς μοι λειλάληκας,
 ὡς καὶ ἐμὲ ὑπὸ τῶν τῆς γυναικὸς ῥημάτων διὰ τὴν
 σιωπὴν ὑπαχθῆναί σε ἀνελεῖν;“ ὁ δὲ νέος τῷ βα-
 σιλεῖ καὶ πατρὶ ἀπεκρίνατο· „ὁ θεός, ὃ βασιλεῦ,
 25 ὅστις ἐστὶ βοηθὸς αἰεὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, οὗτός
 με τῆς ἀδίκου σφαγῆς διεφύλαξεν. ὅτι δὲ οὐκ ἐφθεγ-

nullos uelut Ioannem Cinnamum ex regula fere caret articulo
 3 ut in N. T. σήμερον γὰρ ὁ M 4 τῆς adieci, ut est in M.
 u. D 6 ταῦτα] πάντα? τὰ περὶ αὐτοῦ ἅπαντα M 10 με-
 τεκαλεῖται A 12 περιχαρίας? 13 προσυπῆντησε V
 ἀγκαλισάμενος] ἐναγκαλισάμενος 79, 9 16 τοῦτον ante κρα-
 τήσας addit M, τὸν D 19 ἡ adieci, et est in MD 21 διατί
 V 25 βοηθός . . γένει] uersus dodecasyllabus politicus
 ἀνθρωπείῳ M 26 ἀδίκου om. M, τ. ἀ. σ. om. D

γόμεν τῷ κράτει σου ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ἡμέραις,
 γίνωσκε, δέσποτα, ὡς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μου Συν-
 τίπα παρηγγελμένος ἦμην τοῦ μηδ' ὅλως ἐντὸς ἐπτά p. 102 B.
 ἡμερῶν λόγον λαλῆσαι τινα. ὅτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη
 πρὸς τὴν σφαγὴν μου τὸ κράτος σου παρεκίνει, γνω- 5
 ρῖω σοι, βασιλεῦ, καὶ περὶ τούτου ὡς ὅταν ὁ και-
 ρὸς τοῦ μαθήματός μου ἐπλήρωσε καὶ ὁ διδάσκαλος
 ἐπεμψέ με πρὸς σέ καὶ ἐλθὼν οὐκ ἐλάλουν σοι.
 παρέδωκάς με δὲ αὐτῇ· ἡ καὶ ἀπήγαγέ με εἰς τὴν
 οἰκίαν αὐτῆς καὶ ἀρξαμένη λαλεῖν με, ἐφάνη ἀκό- 10
 λαστος καὶ πόρνη, πρὸς συνουσίαν καὶ μῖξιν ἐαν-
 τῆς παρακινουῖσα· προηρεῖτο γὰρ συγγενέσθαι με
 αὐτῇ· ἐγὼ γοῦν τὸ ἀναιδὲς ἰδὼν τῆς γυναικὸς καὶ
 τὸ ἄπρεπον τοῦ λόγου ἀκούσας, καὶ κατ' αὐτῆς με-
 γάλως θυμωθεὶς, ἐπελαθόμεν καὶ τῆς τοῦ διδασκά- 15
 λου μου παραγγελίας διὰ τὴν ἄτακτον ὁρμὴν αὐτῆς,
 καὶ λύσας τὴν σιωπὴν εἶπον πρὸς αὐτὴν ἡμέρως καὶ
 προσηνῶς ὅτι „οὐκ ἀπολογήσομαι ὅσα μοι λέγεις, ὦ
 „γύναι, πρὸς σέ, ἕως οὗ ἐπτά ἡμέραι παρέλθωσιν
 „ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ τῶν ἡμερῶν παρελθουσῶν 20
 „ἀπολογήσομαί σοι τότε καθὼς πρέπει σοι περὶ ὧν

1 ἐφθεγκ. V 3 τοῦ ex usu illius aevi additum 6 ταύ-
 της M ὅτε M rectius 7 ἐπληρώθη coniecit Boiss. fortasse
 tamen ἐπλήρωσε intransitive, ut aiunt, dictum quemadmodum u.
 γεμίζειν recentiores uti observauimus 59, 10 9 apodosis et sen-
 tentia postulante et altera recensione M adstipulante incipere
 debebat a uerbis ἀρξαμένη λ. με, ἐφάνη... sed scriptor inde
 a u. ἡ καὶ.. 9 a structura incepta liberius discessit. itaque
 non amplius probo quod aliquando suspicatus sum pro u. δὲ 9
 restituendum esse τότε 11 μῖξιν ABV 12 με παρακι-
 νουῖσα? με ἡρέθιζε M. u. D ἡρεῖτο M με αὐτῇ, ut est
 in M, scripsi: μοι αὐτῇ VAB αὐτῇ Boissonade. cf. D 13
 ἀναιδὲς V 14 ἄπρεπον Graeci hodierni dicere solent καὶ
 ante κατ' non commode a scriptore adiectum 18 ἀπολογήσομαι
 i. e. ἀποκρινούμαι ὅσα] περὶ ὧν M. εἰς ὅσα? u. D

p.103 B. „ἐλάλησας πρὸς ἐμέ.“ ταῦτα οὖν, ὦ βασιλεῦ, τῇ
 γυναικὶ ἀπεκρίθηκα, μηδὲν ἕτερον πρὸς αὐτὴν εἰ-
 πὼν ἢ λαλήσας· ἀλλ’ οὐδὲ ἄλλῳ τινὶ λελάληκα ἕως
 τῆς παρούσης ἡμέρας. διότι γοῦν ἔγωγε οὐκ ἐποίησα
 5 ἅπερ ἡ γυνὴ ἡγάπα, ἐκείνη φοβηθεῖσα καὶ ὑπολα-
 βοῦσα ὅτι δι’ ἃ μοι εἶπεν, ἐὰν ἄρξωμαι λαλεῖν, κιν-
 δυνεῦσαι μέλλει, ἡγωνίζετο ἐντὸς τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν
 ἀπολέσαι με, καὶ τὸ σὸν κράτος πρὸς τὴν σφαγὴν
 μου ἢ κακὴ καὶ δολία γυνὴ παρεκίνει. αὕτη ἡ αἰτία
 10 τῆς σιωπῆς, δέσποτα, ἣν ἐδήλωσα τῇ σκηπτουχίᾳ
 σου. τὸ λοιπόν, ὦ βασιλεῦ, εἰ θέλει τὸ κράτος σου,
 ὀρισάτω ἐλθεῖν ἄρκετὸν ὄχλον καὶ λαὸν καὶ πάντας
 τοὺς φιλοσόφους, ὅπως ἀκούοντων αὐτῶν ἐγὼ φα-
 νερώσω ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βήματος ὅσα διδασκαλι-
 15 κῶς ὁ φιλόσοφος Συντίπας ἐδίδαξέ με.“ τούτων
 τῶν ἐκ τοῦ νιῶ λόγων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 πολὺ ἔχαιρε καὶ ἡγαλλιᾶτο. καὶ προστάττει πάντας
 τοὺς φιλοσόφους καὶ ἀπλῶς τοὺς λόγου μετέχοντας
 καὶ τοὺς αὐτοῦ μεγιστάνους καὶ ἄρχοντας παραγε-
 20 νέσθαι. καὶ δὴ πάντων συνελθόντων καθὼς ὁ βα-
 p.104 B. σιλεὺς διωρίσατο, ἦλθε καὶ ὁ τοῦ παιδὸς διδάσκαλος
 καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας, ἐκάθισεν. ὅτε καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἔφη αὐτῷ· „ποῦ ἦσουν μέχρι τοῦ νῦν,
 ὦ σοφώτατε Συντίπα; ὅτι καὶ διὰ τὸ σέ μὴ φαίνε-
 25 σθαι παρὰ μικρὸν ἀπέκτεινον ἂν τὸν νιόν μου.“ ὁ
 δὲ Συντίπας τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ, βασι-
 λεῦ, τῷ νιῷ σου παρήγγειλα ἐν ἡμέραις ἐπτὰ σιω-

2 ἀπεκρίθηκα] *ad* 60, 18 4 παρελθούσης V τῆςδε τῆς
 σήμερον M 6 δι’ ἃ] διὰ V 7 *cf.* 5, 1 ἡγωνίζετο]
operam dabat 11 ἐθέλοι M 23 ἦσουν] *i. e.* ἦσθα M
 24 ὡ *haec rec. nullo certo consilio et posuit et praetermisit:*
praetermisit autem, ut hoc loco, crebrius M ὅτι καὶ] ὅτι γε
 M 25 *aor., om. p. ἂν* M

πᾶν, διότι τὰ τῆς αὐτοῦ τύχης δι' ἀστρολογικῆς
 ἐρευνήσας μεθόδου, ἐγνώρισα εὐρὼν ὥς εἰ ἐντὸς
 ἑπτὰ ἡμερῶν λαλήσει, θανάτῳ ὑποβληθεῖν. διὰ τοῦτο
 καὶ γὰρ μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας σου ἐκρύβην, ἕως
 οὗ παρέλθῃ ἡ διωρία αὕτη. ὅθεν καὶ καλῶς πε- 5
 ποίηκε μηδ' ὅλως λαλήσας σοι ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέ-
 ραις.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· „χάρις μεγίστη λοιπὸν
 τῷ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἀδίκου σφαγῆς
 διεφύλαξεν· εἰ γὰρ ὁ υἱός μου ἐφονεύετο παρ' ἐμοῦ,
 ἐκινδύνευεν ἐξαλειφθῆναι ἐκ γῆς τὸ ἐμὸν ὄνομα.“ 10
 ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται τοὺς φιλοσό- p.105B.
 φους αὐτοῦ καὶ πλησιέστερον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Συν-
 τίπα παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συγ-
 καθέδρου ὑπάρχοντος, ἡρώτα τοὺς φιλοσόφους λέ-
 γων· „εἰπατέ μοι νῦν, ὧ ἄνδρες· ἐὰν τὸν υἱὸν μου 15
 ἐφόνευον ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, τί νι τὸ αἴτιον τοῦ
 φόνου ἐπεγέγραπτο, ἐμοί, τῷ υἱῷ μου, ἢ τῇ γυ-
 ναικί;“

Τότε δὴ τῶν φιλοσόφων τέσσαρες ἐγγίζουσι πλη-
 σίον τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ εἰς ἀπ' αὐτῶν εἶπεν· „ὦ 20
 βασιλεῦ, ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φόνου τοῦ

2 ὥς εἰ ἐντὸς M, Boissonade: ὥς εἰτὸς A ὥς ἐντὸς BV;
 u. D 3 λαλήσει] φθέγγετο M 4 καὶ γὰρ V (D): ἐγὼ AB,
 Boiss. ὅθεν καὶ M. καὶ *pertinet ad u.* ἐκρύβην. u. 68, 18

5 παρέλθῃ] ἂν περαιωθεῖ M διωρία ABVM. cf. 5, 10

6 ταῦταις? M *habet ἐν αὐταῖς omissis ui. ταῖς ἡμέραις:*
recte, nam antecessit 5 non ἢ διωρία αὕτη sed ἢ τῶν ἑπτὰ
ἡμερῶν διωρία. itaque uidetur in archetypo fuisse idem quod
in M, sed qui hanc confecit recensionem utrumque immutauit. u. D

10 ἐκινδύνευεν] ἂν add. M 14 τοὺς φιλοσόφους *repe-*
ritum more recentiorum 15 ἐὰν i. e. εἰ M. cf. 75, 18 18

Syntipas de consilio uidetur praetermitti 19 δὴ scripsi: οἱ

ABV, om. MD τέτταρες M ἐγγίζουσι V 20 εἰς] α'

i. e. πρῶτος? cf. 18, 1 et 87, 20 ἀπ' scriptoris est εἶπεν

ὥς: ὦ β., v. contecerat Boissonade 21 ἐγὼ scripsi: ὥς ABV.

cf. D

Συντίπα ἦν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐγίνωσκεν ὡς ἐὰν
 λαλήσῃ ὁ παῖς ἐντὸς τῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, θανάτῳ
 ὑποπεσεῖται, διὰ τί οὐκ ἐκράτει μετ' αὐτοῦ τὸν υἱόν
 σου, ἀλλ' ἐπεμψέ σοι αὐτόν;“ καὶ ὁ δεύτερος ἐπε-
 5 κρίνατο· „οὐκ ἔστι τοῦτο εὐάρμοστον. διότι οὐκ
 ἠδύνατο ὀλιγῶσαι ἢ πλεονάσαι τὸν καιρὸν ὃν συνε-
 φώνησε τῷ βασιλεῖ καὶ διὸ οὐκ ἦν δυνατὸν ψεύσα-
 p.106 B. σθαι αὐτόν, ἐπεμψε τὸν παῖδα πρὸς τὸν πατέρα κατὰ
 τὴν συμφωνίαν, ἑαυτὸν δὲ μακράν που ἀπέκρουσε.
 10 λοιπὸν ἡ αἰτία οὐκ ἔστι τοῦ Συντίπα, ἀλλὰ μᾶλλον,
 ὅσον μοι δοκεῖ, τοῦ βασιλέως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ τὸν
 φόνον ὀρίσαντος φονευθῆναι.“ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 τρίτος ἔφη· „οὐχ οὕτω μοι δοκεῖ, τὸν βασιλέα αἰτιον
 εἶναι τοῦ φόνου· οὐδὲ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ πράγμα-
 15 τος αἷτιος· ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἔστι λίθου ψυχρότερον
 ἄλλο οὐδ' ἐλαφρότερον ἰσχας τῆς ἐκ ξύλου γενομέ-
 νης, πυρεκβολουμένου δὲ τοῦ λίθου μετὰ σιδήρου
 καὶ ἰσχας φλόγα γεννᾷσιν, οὕτω καὶ ἄνθρωπος μετὰ
 γυναικὸς πεσὼν, κἂν πολλὰ ἐστι νοῶν κἂν πολλὰ
 20 φρόνιμος, ἅμα τοῦ συμμιγῆναι ὁ τοιοῦτος ἢ τῇ γυ-

4 ἀλλὰ V σοι scripsi: σε ABV quod mutavi ut senten-
 tia perspicua esset. cf. 5, 17. 6, 3. σεαυτὸν V. πρὸς τὸ σὸν κρά-
 τος M. ἀλλ' ἐπεμψε πρὸς σὲ μόνον κρύψας ἑαυτὸν? cf. D
 11 τοῦ βασιλέως om. M scite ἡ αἰτία α scriptore ipso uidetur
 repetitum 12 φόνον] υἱόν? τῷ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναίρεσιν
 ἐπιτάξαντι M cf. D ὀρίσαντος καὶ ὀρίσαντος A 13 τὸν ..
 φόνον delendane? om. D 16 ἄλλο scripsi: ἀλλ' ABV. tum uero ti
 post ἔστι addendum erat; u. D ἰσχας] genetivus est ut ψίχας
 76, 21. ἰσχα, ἰσκα (D), ἦσκα, ὕσκα uel v addito ἰσκα ἦσκα
 ὕσκα a recentioribus Graecis dicitur fomes; cf. St. Th. 8, 506 in
 ὕσκα; quod uocabulum Boissonadio ab esca, mihi a u. ἰσχναίνω
 ἰσχαίνω deriuandum uidetur 17 πυρεκβολούμενα VAB:
 πυρεκβολουμένου scripsi 18 φλόγα V 19 παίζων dubi-
 tanter proposuit Boissonade, sed nescio an ex prouerbio expli-
 cari possit der Bauer liegt so lange mit der Frau auf einem
 Kissen, bis sie beide kriegen ein Gewissen 20 ἅμα τοῦ
 more Byzantinorum cf. 68, 2: ἅμα τῷ M M non habet ἢ —

ναικί ἢ τῇ ἐρωμένη ἔλκεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς
 γυναικὸς καὶ τὸ θέλημα· διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἡ γυνή
 ἐστὶν [ἡ] αἰτία τοῦ φόβου· ψευδῶς γὰρ κατηγοροῦσα
 τοῦ παιδὸς, ὥς μὴ αὐτῆς ἀκούσαντος, παρεκίνηει τὸν p.107 B.
 βασιλέα πρὸς φόβον διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὴν καὶ διὰ 5
 τὸ μὴ φθάσαι τὸν υἱὸν συντυχεῖν τῷ πατρὶ καὶ εἰ-
 πεῖν τὴν τῆς γυναικὸς ἀναισχυντίαν καὶ τᾶλλα.“
 τότε ὁ τέταρτος ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον, ἔφη· „οὐδ’
 οὕτως μοι δοκεῖ ἔχειν ὥς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ἡ γυνή
 αἰτία ἐγένετο, ἐπεὶ συνήθειά ἐστὶν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖ- 10
 στον κινεῖσθαι τὰς γυναῖκας καὶ κομπόνεσθαι ὁπό-
 ταν ἴδωσι νεανίσκον εὐπρεπῆ· ἡ γὰρ ὥραιότης τοῦ
 νέου ἀγρεύει τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ὥς ἀσθενε-
 στέραν· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχωσιν οἱ
 δύο μόνοι λαλεῖν· τότε γὰρ πλεον ἐν μοναξίᾳ γαρ- 15
 γαλλίζεται ἡ γυνή πρὸς συνουσίαν καὶ παρακινεῖ τὸν
 νέον εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς. λοιπὸν
 καὶ ἡ πονηρὰ αὕτη γυνή τοιαύτη ἀγάπῃ ἐκρατήθη
 τῷ κάλλει τοῦ νέου. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤκουσεν αὐτὴν ὁ
 τοῦ βασιλέως υἱός, ἀλλὰ μᾶλλον ἐφάνη αὐτὴν ἀπει- 20
 λῶν καὶ φοβερίζων περισσοτέρως, ἐφοβεῖτο καὶ
 ἐτρεμεν αὐτὸν ἡ γυνή, καὶ ἐσπουδάξεν ἐλευθερῶσαι
 αὐτὴν καὶ φυλάξαι ἀπὸ φόβου καὶ κίνδυνου ὃν προσ- p.108 B.

ἡ *sed pergit* καὶ μᾶλλον τῇ ποθομένην 3 ἡ *seclusi*; cf. 10.
 86, 8 4 *u.* ὥς μὴ α. ἀκούσαντος *facile careremus, omit-*
tilque M. atque magis etiam offendunt quae inde a διὰ τὸ α. (5)
usque ad τᾶλλα (7) *in hac recensione leguntur, ab altera M et a D*
absunt 9 λέγεται A εἴρηται M. *uidetur hoc suadere etiam*
οὐδέ. sed cf. 88, 5 et D 11 κομπόνεσθαι *uel κομβό-*
νεσθαι prurigne laborare interpretatur Boissonade, u. κόμ-
βος i. e. περὶνῃ, de τῇ κλιτορίδει intellegens; sed cum κόμβος
etiam significet laqueum, κομβόνω fallere, ita capiendum potius
uidetur ut sit laqueis quasi irretire 14 τύχωσιν λαλεῖν cf.
 73, 2 23 αὐτὴν *scripsi: αὐτὴν ABV* ἐαυτὴν M φόβων
καὶ κινδύνων ὧν reponere ut facile ita non necessarium est

εδόκα παθεῖν διὰ τοὺς λόγους αὐτῆς τοὺς κακοὺς,
καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἠναγκάζετο μετὰ τέχνης
θανατῶσαι τὸν παῖδα. τὸ λοιπὸν ἡ αἰτία τοῦ νέου
ἐστίν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου ἐτήρησεν
5 ἵνα σιωπήσῃ, ἀλλ' ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα λόγον
σκληρὸν καὶ φόβον γέμοντα. τότε ἀποκριθεὶς καὶ
ὁ Συντίπας λέγει· „οὐκ ἔστι, καθὼς νομίζω, οὕτως
ὡς ὑμεῖς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ὁ παῖς αἰτία ἐγένετο.
ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀληθείας ἐστὶ τι μείζον [ἢ ἀληθέστε-
10 ρον]· καὶ γὰρ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις λέγει ἑαυτὸν
σοφιστὴν ἢ ῥήτορα ἢ διδάσκαλον εἶναι ἢ φιλόσοφον,
εἴτα ψεύδεται πλεῖστα, κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος
ἔξω γίνεται τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως ἀπάσης, καὶ οὔτε
σοφός ἐστιν οὔτε ῥήτωρ ἢ σοφιστής, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ
15 μέρους τῶν λογίων ἀριθμεῖται, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς
τῶν ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν συνοδίας καὶ ξυν-
αυλίας.“

Ὑπολαβὼν δὲ τὸν λόγον καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς
p.109 B. λέγει τῷ πατρί· „δέσποτα, ὄρισον καὶ ἀπολογίαν
20 τινὰ πρὸς ταῦτα δοῦναι καὶ ὑμῖν ἐμφανίσαι.“ ὅτε
καὶ ὁ βασιλεὺς προέτρεψε τοῦτο. κακεῖνος εὐθύς
τοῖς φιλοσόφοις φησὶν· „ἡ ἐμὴ γνώσις πρὸς τὴν
ὑμετέραν σοφίαν ὡς μυῖα πρὸς ἐλέφαντα παραβάλ-
λεται· ἀλλ' ὅμως τῶν ῥημάτων μου ἀκούσατε.

25 „Ἀνθρῳπὸς τις τράπεξαν πολυτελεῆ οἰκονομήσας,

1 παθεῖν recentiores, ἂν παθεῖν vel πείσεσθαι priores
4 ἐτήρησε V 8 αἰτίας M 9 ἢ ἀληθέστερον secludere
malui quam ἀσφαλέστερον reponere; om. MD 12 differunt MD
14 οὐδέ του? 19 ὠρισον V ἀπολογίαν] ἀπόλογον M
i. e. narratiunculam: quod etsi illo praestat, tamen ἀπολογίαν
i. e. responsum a scriptore profectum esse efficit δοῦναι. non
intellexerat igitur quod in archetypo inuenerat u. ἀπόλογον
23 ἐλέφαντα] δρακοντα M 25 lemma τοῦ νέου βασιλέως
νόημα

πολλοὺς διὰ φιλίαν φαγεῖν προκαλέσατο. εἶτα τῶν
 κεκλημένων καθεσθέντων καὶ ἐσθιόντων, ὠκονόμη-
 σεν αὐτοῖς πιεῖν γάλα. καὶ πέμψας (τὴν δούλην)
 εἰς τὸν φόρον τοῦ ἀγοράσαι γάλα τοῖς κεκλημένοις,
 ἀνέμενεν αὐτήν. αὕτη δὲ ἀγοράσασα τὸ γάλα καὶ 5
 ἐπιθήσασα [τὸ γάλα] ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, ὥς
 ἔθος τισὶ γυναιξὶ ποιεῖν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δεσπό-
 του αὐτῆς ἐπανήρχετο. ταύτης δὲ ἐρχομένης, ἄνω-
 θεν λούπος καταβὰς ὄφιν τινὰ ἤρπασε κρατῶν αὐ-
 τὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ ὄνυξι. πετόμενος δὲ ἴσα κατέπη 10
 τοῦ τζουκαλίου· καὶ ὁ ὄφις σφιγγόμενος σφόδρα ^{p 110 B.}
 ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης
 ἐξήμεσε τὸ φάρμακον· κάκεινο χυθὲν κατέβη ἴσα εἰς
 τὸ στόμα τοῦ τζουκαλίου. καὶ οὕτω γενομένου, οὐδ’
 ὅλως ἐνόησε τοῦτο ἡ δούλη, φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς 15
 τὸ τζουκάλιον. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸ
 γάλα κομίσασα τοῖς ἐσθίουσιν, ἅπαντες ἔπιον ἐξ
 αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἀπέθανον. εἶπατε οὖν μοι, φι-
 λόσοφοι, τίς τούτου τοῦ θανάτου γέγονεν αἷτιος.“

Εἰς δέ τις τῶν φιλοσόφων ἀποκριθεὶς ἔφη· „ὁ 20
 τὴν τράπεζαν ποιήσας· ἔπρεπε γὰρ αὐτόν, πρὸ τοῦ
 πιεῖν τοὺς ἐν τῇ τραπέξῃ καθημένους ἐκ τοῦ γάλα-
 κτος ἐκείνου, πρότερον εἰπεῖν τῇ δούλῃ γεύσασθαι

1 προσκ.? παρακ? 3 τὴν δούλην om. ABV, supplevit
 Boissonade: est in M ἔστειλεν .. τὴν ἑαυτοῦ δούλην et in D.
 ἔστειλε μίαν γυναῖκα Ven. 4 φόρον] i. e. ἀγοράν M, fo-
 rum 6 ἐπιθήσασα i. e. ἐπιθεῖσα M τὸ γάλα seclasi
 ὥς .. ποιεῖν om. M; addidit scriptor ut seruum culpa omni
 liberet; ideo fortasse pro u. τισι scribendum ταῖς, cf. D 7 πιεῖν
 V 8 ἐπανήρχετο .. ἐρχομένη ut in M non multum ab initio
 occurrit διελθεῖν. ἐλθούσης δέ. a qua ueterum scriptorum con-
 suetudine ne recentissimi quidem discesserunt 9 λούπος D;
 ad Philogel. 257 10 πετώμενος V ἴσα τοῦ i. e. εὐθὺς
 τοῦ 15 ἐνόησε V 19 τούτων? 22 ποιεῖν A

ἐξ αὐτοῦ, εἴτα μεταδοῦναι τοῖς φίλοις.“ ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ ἄλλος φιλόσοφος ἔφη· „οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ
 πράγματος· οὐ γὰρ ὁ ποιήσας τὴν τράπεζαν ἐγένετο
 p.111 B. αἰτίος, ἀλλὰ τοῦ ὄψεως ἦν ἡ αἰτία.“ Ὑπολαβὼν δὲ
 5 ὁ ἕτερος ἔφη· „οὐδὲ οὕτως ἔχει ὥς ὑμεῖς λέγετε·
 οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφεις τῆς μέμψεως ἄξιος, ἐπειδήπερ τῇ
 ἀνάγκῃ τιμωρούμενος καὶ βιαζόμενος σφόδρα, μέλ-
 λων φουρκισθῆναι, τὸ φάρμακον αὐτοῦ ἐξέμεσεν.“
 εἴτα καὶ ὁ ἄλλος τῶν φιλοσόφων ἀπεκρίνατο· „ἡ
 10 ἀφορμὴ αὕτη τοῦ θανάτου τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
 τῶν ἄλλων τῷ λούπῳ ἀρμόζει, διόπερ ἐκείνου τὸν
 ὄφιν ἰσχυρῶς κρατοῦντος καὶ πνίγοντος, ἐπὶ τοσοῦ-
 τον ἠναγκάσθη ὁ ὄφεις ὥστε τὸ φάρμακον ἐκβαλεῖν.“
 εἰσελθὼν δὲ ὁ Συντίπας εἶπε· „γνωστὸν πάντως
 15 ἔστω τῷ κράτει σου, βασιλεῦ, ὥς οὐδὲν τῆς σοφι-
 στικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ καθόλου ἀφῆκα, ὅπερ
 μὴ ὅλον τῷ νῦν σου ἐδίδαξα, καὶ τοιοῦτον (ἀπέ-
 δειξα ὥς) ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας καὶ προαιρέσεως
 θεοῦ χάριτι τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων
 20 εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ’ οὐδὲ δεῦτερον αὐτὸν καθεστάν-
 ναι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν τὸν λόγον τοῦ Συν-

1 φίλοις] δοῦλοις B 2 ὁ] cf. 5. 9. 5 λέγετε] φασί
 M. cf. 85, 9 6 τῆς om. M 8 φουρκισθῆναι i. e. ἀπαγχονι-
 σθῆναι M ἐξέμεσε ABV: ἐξήμεσεν ut ceteroquin? 10 τοῦ
 θ. τῶν α. om. M rectius, cum adiectum sit αὕτη (hoc om. D)
 μᾶλλον] μάλα A 14—89, 2 om. M rectissime: nam quae inde
 a 89, 2 respondet Syntipas, cum eis quae modo legimus arcte co-
 haerent; contra quae intericiuntur ut 90, 5 apte dicuntur ita
 hoc loco inepte praecipiantur; sed tamen ab eo qui hanc recen-
 sionem conferit ipso huc relata esse evincit cum 89, 1. 2 tum 90, 6
 ὥς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα εἰσελθὼν] παρελθὼν M
 πάντῃ BV om. D 17 νῦν] νῦν 90, 9: uerbo διδάσκειν recentio-
 res Graeci dativum subiungunt ἀπέδειξα ὥς adiecti, cf. 90, 9

19 in margine BV: ἐκ τοῦ εἰπεῖν δεῦτερον (β^{ov} V. οὐδὲ
 addebat Boissonade), τὰ πρῶτα δέδωκε

τίπα, πρὸς τοὺς μεγιστάνους ἔφη ὅτι „πάλιν ἀκού- p.112 B.
 σωμεν τοῦ Συντίπα.“ καὶ ὃς ἀπεκρίνατο ὅτι „γνωστὸν
 καὶ ὑμῖν ἔστω, ὅτι πᾶν ζῶον ἐκ θεοῦ δημιουργηθὲν
 καὶ ἐν ἐαυτῷ ἔχον δύναμιν ζωτικὴν οὐδὲν ἄλλο
 τρώγει, εἰ μὴ ὅπερ προσέταξεν αὐτῷ ὁ θεός. λοι- 5
 πὸν καὶ ὁ λοῦπος ἐκ τῶν τῆς γῆς ζώων τρέφεσθαι
 ταχθεῖς, ἀναίτιός ἐστιν ἐπὶ τῷ συμβάντι.“ καὶ ὁ
 βασιλεὺς, ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων καὶ ὕστε-
 ρον τοῦ Συντίπα, ἐνατενίσας τῷ νῖῳ αὐτοῦ ἔφη·
 „ὑπολαμβάνω, νιέ, ὥς οἱ παρόντες οὗτοι φιλόσο- 10
 φοι οὐ γινώσκουσι τίνι πάντων ἀρμόζει ἢ τοῦ συμ-
 βάντος αἰτία. πλὴν εἰπέ μοι σύ, τίς ὁ αἷτιος τοῦ
 τοιούτου θανάτου τῶν ἀναιτίων.“ ὁ δὲ παῖς τῷ
 βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „εἰς οὐδέν, ὡς δέσποτα βασιλεῦ,
 οἱ φιλόσοφοι σφάλλουσιν, οὐδὲ ὥς τῇ ἀληθείᾳ προσ- 15
 κρούοντες, ἄλλος ἄλλο τι σφάλλονται. πλὴν ὁ τοῖς
 τὸ γάλα πεπωκόσι (συμβεβηκώς) κίνδυνος ἐπέκειτο
 αὐτοῖς γενέσθαι ὑπὸ τῆς τύχης αὐτῶν, καὶ ἔμελλον
 ἐκεῖνοι τοιῷδε τρόπῳ τῆς ζωῆς ἐξελθεῖν.“ ὁ δὲ βασι- p.113 P.
 λεὺς τὸν λόγον τοῦ παιδὸς ὥς πολλὰ εὐάρμοστον ἀπο- 20
 δεξάμενος, λίαν ἠὺφράνθη ἐπὶ τῇ τοῦ νιοῦ συννοίᾳ
 καὶ φρονήσει· καὶ τάχα ἐπὶ τῇ συλλογιστικῇ καὶ

3 καὶ ὑμῖν] ὑμῖν om. p. καὶ M. γνωστὸν ἔστω καὶ ὑμῖν
 ἔστω A. fort. γνωστὸν σοι καὶ ὑμῖν ἔστω. (om. D) 7 ταχθεῖς
 A (D) ὀρισεῖς M: τεχθεῖς BV 9 ἐνατενήσας V 14 εἰς om.
 B V in margine ὅρα 15 σφάλλουσιν AB σφάλουσιν V (D):
 σφάλλονται M προσκρούονται ABV: προσκρούοντες scri-
 psi, ut est in M 16 σφάλλονται AB σφάλονται V: φά-
 σκουσι M rectius; utrum uero σφάλλονται ad emendandum σφάλ-
 λουσιν in margine adscriptum locum uerbi φάσκουσι errore librarii
 cepit, an qui hanc recensitionem composuit ipse uerbis σφάλλου-
 σιν .. σφάλλονται luserit, dubitari potest 17 πεπωκόσι V πε-
 ποιηκόσι B συμβεβηκώς om. in ABV (D), adieci: συμβεβηκόςι
 M quod correxi ἀπέκειτο M rectius 21 συννοία V 22
 τάχα ἐπὶ et 90, 1 φρονήσει καὶ om. M ante φησί addens καί:

σοφιστικῇ αὐτοῦ φρονήσει καὶ ἀποκρισε φησὶ πρὸς
τὸν Συντίπαν· „ζήτησον ὅπερ ἂν ἐθέλῃς παρὰ τῆς
ἐμῆς βασιλείας καὶ δοθήσεται σοι. ἀλλὰ καὶ εἴ τις
ἐτέρα διδασκαλία τινῶν πρόσσεστι μαθημάτων, (τὸν
5 υἱόν μου) ἐκδίδαξον.“ „γνωστόν σοι ἔστω, ὦ βα-
σιλεῦ,“ ὁ Συντίπας ἔφη, „ὥς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι
ἐδήλωσα, ὥς οὐδὲν τῆς σοφιστικῆς τέχνης καὶ λο-
γιώτητος ἀφῆκα καθόλου ὅπερ οὐκ ἐδίδαξα τὸν υἱέα
σου, ὥς καὶ πάντων, θαρρῶ λέγειν, τῶν ὑπὸ τὴν
10 βασιλείαν σου φιλοσόφων εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ’ οὐδὲ
δεύτερον καταστήσαι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν λόγον
ὑπολαβών, τοῖς μεγιστᾶσιν ἔφη καὶ φιλοσόφοις·
„ἄρά γε ταῦτα ἡμῖν φιλαλήθως ὁ Συντίπας λαλεῖ;“
οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι „καὶ μάλα πολλὰ ἀληθεύει,
15 ὦ δέσποτα.“ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας πρὸς τὸν
p.114 B. υἱὸν αὐτοῦ λέγει· „σὺ δέ, ὦ υἱέ, τί λέγεις; ἐν ἀλη-
θείᾳ περὶ σοῦ ὁ σὸς διδάσκαλος [καλῶς] φθέγγεται;“
καὶ οἱ φιλόσοφοι ἅμα εἶπον ἀποκριθέντες ἀντὶ τοῦ
παιδός· „οὐδεὶς, ὦ βασιλεῦ, ὥς ὁ υἱός σου ἐστίν,
20 ὁ ὑπερέχων τῇ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν λόγων ἐπι-
στήμῃ, ῥητορικῇ τε φαμὲν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ.“ τότε
καὶ ὁ παῖς λέγει τῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ· „γνωρίζω
σου τῷ κράτει, ὦ δέσποτα, ὥς εἰάν τις τῶν ἀνθρώ-

*quo sit ut ἀποκρισε respondeat a u. ἡ ὑφ’ ἁν’ ἔστι ἐπὶ (89, 21),
indeque a u. καὶ φησι nouum incipiat enuntiatum: quam stru-
cturam inepte φρονήσει repetens nulla de causa mutauit qui hanc
recensionem confecit* 1 καὶ σοφιστικῇ om. V 2 Ev. Marc.
6, 22 4 τὸν υἱόν μου adieci. καὶ τήνδε τὸν υἱόν μου ἐκ-
δίδαξον M; cf. D 5 γν. σοι ἔστω σοι A 6 ὥς .. ἐδήλωσα om.
M; cf. n. ad 88, 14 8 τὸν υἱέα AB τὸν υἱόν σου υἱέα A
uitio frequenti. u. D. τόν σου υἱέα Boiss. 10 οὐδὲ] οὐ A
11 καταστήσαι M rectius; supra 88, 20 καθ’ ἑστέαναι

17 καλῶς seclusi quippe e postremis syllabis u. antecedentis or-
tum; non est in MD φθέγγεται V 20 ὁ ὑπερέχων πάντων
τῇ? cf. p. 131, 3 B. 21 ῥητορικῇ V φιλοσοφίᾳ A (D)

πων οὐ τελείαν λάβῃ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν μάθη-
 σιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς εὐεργέταις αὐτοῦ
 καὶ διδασκάλοις· τὸν δὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδευτον ἄν-
 θρωπον ἄγνωστον καὶ ἄφρονα παντελῶς ὀνομάζειν
 πρέπει, ἀλλ' οὐδαμῶς καλόνουν καὶ γνωστικόν. ὁ ⁵
 δὲ διδάσκαλός μου Συντίπας σπουδαίως καὶ ἀκρι-
 βῶς ἐπιμελησάμενός μου, δοκιμώτατόν με τῇ φιλο-
 σοφίᾳ, δυνάμει θεοῦ, καὶ τῇ γνώσει κατέστησε· καὶ
 πρέπει τοῦτον παρὰ τοῦ σοῦ κράτους ἀξίαν τῆς
 σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας λαβεῖν καὶ τὴν ἀμοιβήν. ¹⁰
 ἐπειδὴ δέ, ὡς βασιλεῦ, καὶ οὗτοί σου οἱ φιλόσοφοι
 συμμαρτυροῦσί μοι, ὅτι ὑπερβάλλω τούτους τοῖς ^{p.115 B.}
 λόγοις, δέομαί σου ἀκριβῶς ἀκροάσασθαι τῆς διη-
 γήσεως ταύτης·

δύο παιδιὰ ἦσαν ἐν τινι τόπῳ, τὸ μὲν ἐν χρό- ¹⁵
 νων πέντε, τὸ δὲ ἕτερον τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνὴρ
 γηραιὸς καὶ καμπύρῃς, ἅμα δὲ καὶ παράλυτος, ὅστις
 ἦτον γεμάτος τῇ φρονήσει καὶ νοήμασι, σὺν τοῖς
 παισὶν ἐκείνοις.“

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνακόψας τὸν λόγον τῆς διηγῆ- ²⁰
 σεως λέγει τῷ υἱῷ· „καὶ τίς ἦν, τέκνον, ἡ ἐκείνων
 ὑπόθεσις;“ ἀναλαβὼν δὲ πάλιν ὁ παῖς ἀρχῇθεν
 τὸν λόγον λέγει·

1 μὴ M 3 τὸν δὲ τοιοῦτον ἀμαθῆ? τὸν μέντοι τοι-
 οῦτον διάστροφον μᾶλλον εἶναι γινώσκομεν M 11 ἐπεὶ δὲ
 AVM; u. D 12 ἐπιμαρτυροῦσι M ὑπερβάλλω V 13 ἀκριβῶς
 om. BVD 15 lemma "Ἰδιον" (διον VB *omissa littera initiali*)
 νόημα τοῦ υἱοῦ τοῦ (τοῦ om. A) βασιλέως. in B *corrector*
uolebat rescribere διανόημα. Boissonade διον *mutabat in* δεύ-
 τερον δύο γάρ M χρόνων] annorum 17 καμπύρῃς
scripsi (i. e. κυρτός, *uide* Corais Isocr. p. 161 *extr.*): ἀμαθῆς
 ABVD ἀνάπῃρος M *recte. mutatione leuiore* ἀσθενής uel ἐνμα-
 θῆς *non multum lucraremur* 17 ὁ. . . ἐ. 19 om. D 18 ἦτον
 i. e. ἦν γεμάτος] *plenus* [τῇ]?

„ἀνὴρ τις ἦν πανοῦργος λίαν καὶ πόρνος· ὅταν
 δὲ ἤκουε περὶ γυναικὸς εὐμόρφου, πρὸς ἐκείνην εὐ-
 θὺς ἐπορεύετο ἕνεκεν ὁμιλίας. ἐδηλώθη οὖν αὐτῷ
 μᾶ τῶν ἡμερῶν περὶ τινος γυναικὸς κατὰ πολὺ
 5 ὥραιάς· καὶ ἅμα πρὸς ἐκείνην ἀπῆλθε τοῦ συμμι-
 γῆναι αὐτῇ. εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παῖδα τριετῇ ὄντα. ἔτυχε
 δὲ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ λέγειν τὸν παῖδα τῇ μητρί· „ποι-
 ησόν μοι μαγέρευσμά τι φαγεῖν.“ ἡ δὲ γυνὴ ὁρῶσα
 p.116 B. τὸν ἄνδρα σπουδάζοντα πρὸς μῆξιν, λέγει αὐτῷ·
 10 „ὀλίγον μοι ἀκαρτέρησον, ἄνθρωπε, ἕως οὗ τὸ παι-
 „δάριον ἀναπαύσω.“ ὃ δὲ λέγει τῇ γυναικί· „κατὰ
 „τὸ παρὸν τὴν τοῦ παιδὸς σου φροντίδα ἔασον καὶ
 „τὰ τῆς ἐπιθυμίας μου πλήρωσον, μή πως ἀργήσω.“
 ἡ δὲ ἀντέφησεν· „ἐὰν ἐγίνωσκες, ὦ ἄνθρωπε, τὴν
 15 „γυνῶσιν τούτου μου τοῦ παιδός, οὐκ ἂν μοι τοιαῦτα
 „ἔλεγεσ ῥήματα.“ καὶ ταῦτα εἰποῦσα, διὰ συντόμων
 ἐγείρεται καὶ ὀρύζιον ἐψήσασα τῷ παιδί παρέθηκεν.
 ὃ δὲ παῖς, εἰ καὶ πολλὰ μικρὸς οὐκ ἦτον, ἀλλ’ οὖν
 ὑπῆρχε κλαίων καὶ τὴν μητέρα ἠνάγκαζε παραθεῖ-
 20 ναι αὐτῷ πλείον ὀρύζιον· ἔλεγε γὰρ ὅτι „ἀκμὴν οὐκ
 „ἐχόρτανα, ἀλλ’ ὀρέγομαι περισσότερον.“ καὶ ἡ μή-

1 „hanc narrationem omisit Ven.“ Boissonade ἡ γυνὴ
 ἡκηκόει M 4 καταπολὺ V ut saepe 6 lemma περὶ τοῦ
 τριετοῦς παιδός τριετῇ] scribendum potius τριέτη cf. Poll.
 1, 54. Göttl. Acc. 323 7 λέγειν] infinitivus est in M quo-
 que. cf. 73, 2 8 μαγερύματι V. cf. 73, 11. 20 9 μῆξιν ABV
 10 μοι ABV: με M, om. D. ille dativus qui dicitur ethicus potest
 esse. cf. 53, 5 τῷ παιδαρίῳ ABV: τὸ παιδάριον scripsi.
 cf. D. sed factum esse poterat etiam ut exciderit τὴν ὀρεξιν,
 τὴν πείναν, τὸν λιμόν. τῷ ἐμῷ παιδί βρώσιμόν τι παρα-
 σκευάσω M 13 ἀργήσω] „verbum obscenum“ Boissonade;
 ego interpretes morari ut est in M μήπως γένοιτό με χρονί-
 σαι ὥδε 14 ἐάν] cf. 75, 18 16 συντόμως ABV: cor-
 rexit Boissonade 17. 20 ὀρύζιον BVM ὀρύζιον A. cf. 30, 11
 18 πολλὰ] valde. cf. 84, 19 21 ἐχόρτανα scripsi: ἐχόρ-
 τασα ABV πλείονος ὀρέγομαι M. cf. n. ad p. 165 B.

τηρ ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ παιδίου. ὁ δὲ παῖς πάλιν θέλων καὶ ἕτερον παράδειγμα, πρὸς τὴν μητέρα ἐθρήνει. ὁ μέντοι ἀκόλαστος ἐκεῖνος λυπούμενος ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀνάγκῃ καὶ τῷ κλαυθμῷ, λέγει πρὸς αὐτόν· „πολλὰ εἶσαι, ὦ παῖ, ἀναισχυντος καὶ⁵ „ἀχόρταστος καί, ὡς ὄρω, γινῶσιν ὅλως οὐκ ἔχεις. p.117 B.
„εἰ γὰρ τὸ τοσοῦτον ἔψημα παρετίθετο πέντε ἀνδράσι, καὶ ἀρκετὸν ἦν αὐτοῖς ὥστε κορέσai.“ ὁ δὲ παῖς αὐτῷ εἶπεν· „ἐκεῖνος μᾶλλον ἐστέρεται φρονήσεως, ὅστις ἑαυτῷ ἐπιζητεῖ, καθάπερ σὺ νῦν τῇ¹⁰ „ἐμῇ μητρὶ· λέγεις γὰρ ἀπρεπῶς [καὶ ἐπιζητεῖς] καὶ „πρᾶξιν μεταδιώκεις ἣν ὁ θεὸς μεμισσημένην ἔχει καὶ „βδελύσσεται. ἐν ἐμοὶ δὲ τί ὀρᾷς φρονήσεως ἔστε-
„ρημένον; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ, „ὅπερ ἀναισχυντίαν καλεῖς, τίνα ὅλως νομίζεις ζη-¹⁵ „μίαν πανθάνειν με; μᾶλλον μὲν (οὖν) καὶ οἱ „ὀφθαλμοί μου διὰ τῶν δακρύων καθαρθέντες ἐπὶ

1 κατὰ τὸ θέλημα M 4 ἀνάγκῃ] „das Drängen.“ ἀσελ-
γεία M 5 εἶσαι, ut D, scripsi: ἦσαι ABV 7 τοσοῦτον scri-
psi: τοιοῦτον ABV τόσον D παρετίθη M, παρετίθειτο?
8 ἂν διήρκεσεν M 11 μητρὶ] cf. 22, 8. p. 151, 4 B. Esra 4, 2
ἐζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. sed utique offendunt u. ἐπιζητεῖ carens
obiecto dativique ἑαυτῷ et τῇ μητρὶ diversa sententia ad idem
verbum relati. neque puto ἐπὶ ut 94, 11 uel ἐν addendum esse
ut Reg. II 1, 2 ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ: hoc enim interpre-
ter. in templo Baalis oraculum consulite; sed videtur qui hanc
recensionem confecit dativum τῇ μητρὶ qui pendebat a u. λέγειν
ab eo male setinxisse moreque recentiorum cum u. ἐπιζητεῖν
coniunxisse. in M legitur rectissime τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητοῦμε-
νον καὶ ἐμῇ μητρὶ ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαυτὸν ἐπιζητεῖ
(sucht dich heim, kommt über dein Haupt, sé γ' ἐμελλε
κηχθήσθαι κακὰ ἔργα) καὶ πρᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμισση-
μένην. cf. D. aliquanto melius procederet oratio deletis u. γὰρ et
καὶ ἐπιζητεῖς (11) sublataque post μητρὶ distinctione 12 με-
μισσημένην ἔχει i. e. μεμίσηκε καὶ νῦν μισεῖ 15 ὅπερ M
quoque 16 οὖν adieci ex M cf. 135 B.; praestaret quidem
pro u. μὲν reponere γάρ

„πλεῖον διεφωτίσθησαν, καὶ οἱ μυκτῆρές μου τῆς ἐν
 „αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἐκαθαρίσθησαν, καὶ τὸ παρα-
 „τεθέν μοι ἐψητὸν πρὸς τροφήν διὰ τοῦ κλαυθμοῦ
 „μου, εἴ τι καὶ ἤθελον, εὐκόλως μοι ἦλθε.“ τούτων
 5 τῶν λόγων τοῦ παιδὸς ἀκούσας ὁ ἀνὴρ ἐνόησεν ὡς
 τὸ παιδίον μεῖζόν ἐστι τῇ γνώσει ἢ αὐτός, καὶ ἀνα-
 p.118 B. στάς αὐτίκα προσεκύνησεν αὐτό, εἰπὼν πρὸς αὐτό·
 „ἄξιῶ, μὴ κατηγορήσης με περὶ ὧν ἐλάλησα πρὸς
 „σέ· οὐ γὰρ ἐγίνωσκον ὅτι τοσαύτην ἔχεις τὴν φρο-
 10 „νησιν.“ καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, μηδὲν ἀπρεπὲς
 ἐπὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐργασάμενος.

”Ἀκουσον (δέ), ὦ βασιλεῦ, καὶ περὶ τοῦ πενταετοῦς
 παιδὸς τῆς διηγρήσεως. ἄνδρες πραγματευταὶ ὑπῆρ-
 χον τρεῖς, οἵτινες καὶ πρὸς ἀλλήλους εἶχον συντρο-
 15 φίαν. καὶ ἀπῆλθον εἰς χώραν τινὰ διὰ πραγματεῖαν.
 τῆς ὁδοιπορίας οὖν ἀρξάμενοι κατῆλθον εἰς χωρίον,
 ὥστε ἐν αὐτῷ μέναι, εὐρόντες οἰκίαν γραῖδος τινός.
 μετὰ δὲ τὸ ἀναπαύσασθαι αὐτούς, ἔδοξεν ἀπελθεῖν
 εἰς βαλανεῖον καὶ λουθῆναι· καὶ λέγουσι τῇ γραῖδι·
 20 „ἐτοίμασον ἡμῖν, ὦ γύναι, τὰ πρὸς τὸ λοετρὸν
 χρειώδη, σκεύη τε καὶ ἱμάτια.“ μόνου δὲ τοῦ κτενὸς

2 αὐτῆς V παρατιθέν ABV: quod correxi 3 πρὸς
 τροφήν] προσετέθη μοι καὶ M 5 ἐνόησεν V 8 με] quia
 κατηγορεῖν iam nihil aliud est nisi μέμφεσθαι, quod exhibet M
 9 τοσαύτην ego, D: τοιαύτην ABVM 12 lemma περὶ
 τοῦ πενταετοῦς παιδὸς potius πενταέτους cf. 92, 6
 ἀκουσον] coniunctionem aliquam excidisse ut certum est, ita est
 incertum utrum ἀλλ' an δέ an οὖν an νῦν an τοίνυν, quod praebet
 M (λοιπὸν D), fuerit: interim adieci δέ cl. 124 B. extr. 16 ἀρ-
 ξάμενοι] ἐχόμενοι M 17 ὥστε] cf. 18, 16 ἐν αὐτῷ om. A
 20 λοετρὸν] formae ionicae in sermonem uulgarem non raro
 immiscentur 21 μόνον B ἢ δὲ πάντα αὐτοῖς ἡτοιμάσατο,
 μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο M. ἐπελάθετο AM: ἐπελάθοντο
 BV cl. D: quod seruandum erat cum quid uetula fecerit non relatum
 sit: sed ex communi codd. A et M testimonio ueri simillimum fit

ἐπελάθοντο. εἴτα οἱ πραγματευταὶ βαλόντες ἄπερ
 εἶχον, χρυσίον καὶ ἀργύριον, εἰς βαλάντια τρία, δε-
 δώκασιν τῇ γραῖδι εἰπόντες αὐτῇ· „ὦ γύναι, λάβε p.119 B.
 „ταῦτα τὰ τρία βαλάντια τοῦ χρυσοῦ καὶ φύλαττε
 „καλῶς ἐν ἑαυτῇ, καὶ μηδὲν ἀπὸ τούτων δώσης τινὶ 5
 „ἂφ' ἡμῶν, εἰ μὴ νὰ ἴδῃς καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς.“
 ταῦτα εἰπόντες, ἀπῆλθον εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ ἐν
 τῇ ὁδῷ ἰδόντες ὅτι κτένιον οὐ κρατοῦσι, στέλλουσιν
 ἓνα ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὴν γραῖαν τοῦ λαβεῖν τὸ κτέ-
 νιον. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὴν γραῦν λέγει αὐτῇ· 10
 „οἱ σύντροφοί μου μηνουσί σε δι' ἐμοῦ· Πέμπσον
 „ἡμῖν τὸ χρυσίον τό σε ἐδώκαμεν.“ ἡ δὲ γυνὴ λέ-
 γει τῷ ἀνδρί· „οὐδαμῶς δώσω σοι, ἕως οὗ ἔλθετε
 „καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ.“ καὶ ὁ ἀνὴρ „ἰδού“, λέγει „οἱ
 „σύντροφοί μου μακρόθεν κατ' ὄψιν σου ἴστανται, 15
 „καὶ ἐκεῖνοι λέγουσί σοι δοῦναί μοι τὸ χρυσίον.“
 καὶ ταῦτα εἰπὼν τῇ γραῖδι, στρέφεται πρὸς τοὺς
 συντρόφους αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ἀνωνύμως „οὐ
 δίδει μοι ἡ γραῦς“, μήτε κτένιον εἰπὼν μήτε χρυ-
 σίον. ἐκεῖνοι δὲ νομίσαντες τὸ κτένιον ζητεῖν αὐτόν, 20

in hac quoque recensione ante μόνον enuntiatum quale est in M
 praetermissum esse 1 ὅπερ? 2 χρυσᾶ (χρυσᾶ V) καὶ ἀρ-
 γυρον ABV: χρυσίον καὶ ἀργύριον scripsi; quod malui quam
 leuiore fortasse mutatione ὅπερ ... χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, quia
 χρυσίον, ut est rei aptissimum uocabulum, in tota hac narratione
 repetitur, χρυσοῦ nonnisi l. 4 legitur neque dubitatione liberum
 est. αἵτινα ἐπεφέροντο (cod. ἀπ.) χρυσίον τρία βαλάντια M
 4 τοῦ] τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων p. 132, 10. 12. 136, 7 B. et M
 nonnunquam 5 ἐν i. e. παρ' M; 51, 25 δώσης scriptoris est
 6 εἰ μὴ νὰ] ἓνα A ἡμᾶς noti mutare cl. 14 8 κτένιν A
 forma barbara κρατοῦσι i. e. ἔχουσι 11 „variant codices
 et Ven. in accentus sede σύντροφοι [V 96, 3. 5 et 123, 3 B.] et
 συντρόφοι [V l. 11. 15, D] exhibentes.“ Boissonade μηνουσί
 μηνύουσι coniecit Boissonade. δηλοῦσι M εἶπαν D 12 τὸ
 i. e. ὁ e sermone uolgari 13 ἔλθῃτε? 19 μὴ .. μήτε V
 structura apud recentes non infrequenti

- p.120 B. λέγουσι τῇ γρατῃ μετὰ νεύματος „δός, γύναι, αὐτό.“
 ἡ δὲ ἐκβαλοῦσα τὸ χρυσίον δέδωκεν αὐτῷ. ὁ δὲ
 τοῦτο λαβὼν εὐθέως ἀπ' ἐκεῖσε ἐφυγεν. οἱ δὲ σύν-
 τροφοὶ αὐτοῦ περιμένοντες αὐτόν, οὐκ ἦλθε· καὶ
 5 μεγάλη φωνῇ λέγουσι τῇ γρατῃ· „ποῦ ἐστὶν ὁ σύν-
 τροφος ἡμῶν, ὃν ἀπεστείλαμεν εἰς σέ, καὶ οὐδ'
 „ὅλως εἰς ἡμᾶς ἀνεφάνη;“ ἡ δὲ γραῦς εἶπε τοῖς
 ἀνθρώποις ἐκείνοις ὡς „τὸν* θησαυρὸν παρ' ἐμοῦ
 „λαβὼν κατὰ τὴν ἰδικήν σας φωνὴν καὶ τὸν λόγον,
 10 „διέβη ἀπὸ τὸ ὁσπίτι μου· ἐμοῦ γὰρ τὸ χρυσίον
 „αὐτῷ μὴ διδούσης, ὑμεῖς προσεφωνήσατέ μοι· Ἄδός
 „αὐτῷ τὸ ζητούμενον παρ' αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ κατὰ
 „τὸν λόγον ὑμῶν δέδωκα τὸ βαλάντιον.“ οὐδὲ ἀντι-
 πον τῇ γυναικί· „ἡμεῖς τοῦ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ κτένιον
 15 „ἐπέμψαμεν.“ ἡ δὲ γραῦς, „οὐ κτένιον ἐξήτει,
 φησὶν „ἀλλὰ τὸ χρυσίον ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐξήτησεν
 „ὡς ἀπὸ ἰδικοῦ σας θελήματος· ἐμοῦ δὲ μὴ πιστευ-
 „σάσης ἐκείνον ἀληθῆ λέγειν, ὑμεῖς διὰ νεύματος
 „προετρέψασθέ με ὕστερον δοῦναι αὐτῷ, κἀγὼ ἐκ-
 20 „βαλοῦσα δέδωκα.“ ταῦτα οἱ πραγματευταὶ παρὰ
 p.121 B. τῆς γυναικὸς ἀνεπίστως ἀκούσαντες καὶ πικρῶς τῇ
 λύπῃ κρατηθέντες, λαβόντες εὐθύς ἀνάρπαστον τὴν
 γρατῃα, πορεύονται πρὸς τὸν τῆς χώρας ἐκείνης ἄρ-

1 αὐτό] malim αὐτῷ, quod est in M. cf. 12. sed fortasse dixisse illi finguntur αὐτό, intellexisse illa αὐτῷ i. e. illi etiam soli
 2 αὐτῷ AM: αὐτό BV Ven. του το D 7 ἀνεφάνη AM: ἐφάνη BVD 9. 17 σας i. e. ὑμῶν αὐτῶν; cf. Corais στοχ. ἀντ. ante Aelian. οβ' 10 διέβην ABV: διέβη Boissonade, adnotans „sic 125 B. ἀπεσώθην et 141 ἀπεκρίθην [insequente uocall]: quae etsi soloeca mutare forsitan non debuissim: nam sic loquuntur et nunc homines ineruditiores.“ cum error tam promptus sit, perspicuitatis caussa formam antiquam prae tuli. de praepositione cf. 73, 16 ὁσπίτι (AB) Boiss.: ὁσπήτι V, i. η, ut uidetur, mutata in ι 17 ἰδικούσας V 19 cf. 71, 8

χοντα καὶ αὐτῷ τὰ τοῦ πράγματος διηγοῦνται μετὰ
 λύπης. ὁ δὲ ἄρχων ἔφη τῇ γυναικί· „δὸς τοῖς ἀν-
 „θρώποις τὸ χρυσίον, ὅπερ σοι ἐναπέθεντο.“ ἡ δὲ
 γυνή· „αὐθέντη, ἐγὼ τὸ χρυσίον αὐτοῖς δέδωκα.“
 οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀντέλεγον πάντῃ πρὸς τὸν λόγον 5
 τῆς γυναικὸς ἀληθῆ εἶναι δοκοῦντα· [οἱ δὲ λέγουσι
 τῷ ἄρχοντι] „ἡμεῖς, ὦ κύριε, [οἱ] τρεῖς ὑπάρχοντες,
 „ὅτε τὸν θησαυρὸν ἐνεθέμεθα, τοιαύτην αὐτῇ παραγ-
 „γελίαν δεδώκαμεν, ὥς μηδένα ἀφ’ ἡμῶν διδόναι
 „ποτέ, εἰ μὴ καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς αὐτοψεῖ θεάσεται 10
 „τὴν παρακαταθήκην ζητοῦντας.“ ὁ δὲ ἄρχων πάλιν
 τῇ γυναικί φησιν· „ἀπόδος τοῖς ἀνθρώποις τὸ χρυ-
 „σίον, ὦ γύναι, καὶ μηδαμῶς ἔχῃς ἄλλον τινὰ λο-
 „γισμόν περὶ τούτου.“ τότε ἡ γραῦς μετὰ δακρύων
 ἀπῆλθεν ἐκ προσώπου τοῦ ἄρχοντος μετὰ κλαυθμοῦ 15
 πικρῶς ἀλαλάζουσα. ταύτης οὖν ἀπερχομένης καὶ p.122 B.
 ὀδυρομένης, συναντᾷ ταύτῃ παιδίον χρόνων πέντε
 ὑπάρχον. καὶ τὸ παιδίον αὐτὴν ὀρῶν κλαίουσαν
 μετ’ ὀδύνης πολλῆς, ἠλέησε τῆς πικροτάτης οἰμω-
 γῆς. καὶ λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα τὸ παιδίον· „τί 20
 „οὔτως, ὦ γύναι, κλαίεις ἐλεεινῶς;“ ἡ δὲ εἶπεν·
 „ἄφες με, τέκνον, τὴν ἀθλίαν, τοῦ κλαίνει με ἀθλίως
 „τὴν ἐμὴν πενίαν καὶ συμφοράν.“ τὸ δὲ παιδίον

2 ἔφη MV: φησὶ (AB) Boiss. (D) ἀπόδος M et infra 12
 BV 4 αὐθέντη] ἦνα τι A. αὐθέντη ἵνα τί; coniecit Boiss-
 sonade. ἐγώ, κύριε μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς M 6 οἱ δὲ λέ-
 γουσι τῷ ἄρχοντι *seclusi; absunt ab M. u. u. τῷ ἄρχοντι autem
 fortasse seruari possunt. u. D* 7 οἱ *seclusi: om. M. an τότε?*

8 ἐναπέθεμεθα? cf. 3. παρεθέμεθα M αὐτῇ V
 9 μηδένα V 10 ἡμᾶς] cf. 95, 6 13 ἔχῃς ABVD: ἔχῃς
 Boissonade, *quem praesentis temporis coniunctivum recentiores
 p. μὴ subintraverunt* 16 ἀπερχομένης cf. 87, 8 19 ὀδυ-
 νης V οἰμωγῆς V 20 in margine ὄρα τὴν τοῦ παιδὸς ἀγγί-
 νοιαν (ἀγγίνιαν V) ABV 22 με prius Boissonade MD: μοι
 ABV ἀθλίως] ἀθλίως A; u. D 23 τὸ δὲ παιδαρίω A

ἐπὶ πλεον ἴστατο ἀναγκάζον αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν
 τῆς λύπης αὐτῆς ἡρώτα ἐπιμόνως· καὶ οὐ πρότερον
 ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ παῖς, ἄχρις οὗ τὰ τοῦ πράγματος
 ὡς ἐγένοντο κατὰ μέρος ἢ γυνὴ τῷ παιδαριῷ διεσά-
 5 φησεν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας κατὰ μέρος, τῇ γραΐᾳ
 διηρομήνευσεν εἰπών· „ἐγὼ τῆς κρατούσης σε συμ-
 φορᾶς ἐλευθερώσω. καὶ ἐὰν θέλῃς ἵνα σοι ποιήσω
 ὅπερ λέγω, δός μοι ἀργύριον ὅπως ἀγοράσω κάρυα.“
 ἢ δὲ γυνὴ ἔφη· „ἐὰν ταύτης ἐλευθερώσῃς με τῆς
 10 συμφορᾶς καὶ ἀνεπιόστου ζημίας, δώσω σοι τὸ ἀρ-
 p.123 B. γύριον.“ τότε λέγει ὁ παῖς τῇ γρατῖδι· „ὑπόστρε-
 „ψον εἰς τὸν ἄρχοντα [τὸν ἡγεμόνα] καὶ εἰπὲ αὐτῷ
 „οὕτως· „γνωρίζω σοι, κύριέ μου, ὡς τρεῖς σύν-
 „τροφοὶ ἦσαν οἱ δεδωκότες μοι τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
 15 „χρυσίον, παραγγείλαντές μοι μηδενὶ ἀπὸ τούτων
 „τῶν τριῶν συντροφῶν δοῦναι τὸ χρυσίον, εἰ μὴ
 „καὶ οἱ τρεῖς παρῶσι· καὶ νῦν τὸ χρυσίον ἐστὶ παρ’
 „ἐμοί, καὶ τὴν ἐνδοξότητά σου ἱκετεύω, ἵνα ὀρίσῃς
 „καὶ παραγίνωνται καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ· καὶ οὕτως
 20 „ἐγὼ αὐτοῖς τὸν συντροφικὸν θησαυρόν, ὃν ἔθηκαν
 „εἰς ἐμέ, ἀποδώσω.“ λοιπὸν ἢ γυνὴ ἐπὶ ταύταις
 ταῖς τοῦ παιδὸς παραγγελίαις πολλὰ εὐφρανθεῖσα,
 εὐθὺς εἰς τὸν ἡγεμόνα ὑπέστρεψε καὶ τὰ τοῦ παιδὸς
 ῥήματα, ὀλίγα καὶ φρόνιμα ὄντα, εἶπε τῷ ἡγεμόνι.
 25 ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν εὐλόγως λέγουσαν καὶ δικαίως,
 διαμηνύσας τοὺς ἐμπόρους λέγει· „δικαίως νῦν
 „ἔγνωκα ὅτι ἢ γραῦς ὑμῖν ἀνθίσταται καὶ τὸν θη-

1 ἴστατο] cf. p. 23, 15. ἐπέκειτο M ἀναγκάζων V
 ἀναγκάζων A 5 τὰ κατὰ μέρος? γρατῖδι ἡρομήνευσεν A
 6 σε om. A 8 μοι VM μου D: με (AB) Boiss. 9 με
 ego, D: μοι ABV 12 τὸν ἡγεμόνα *seclusi*; u. D 17 καὶ
 cf. 19. 99, 1 et 97, 10 ἐὰν .. παραγενοίμεθα M 18 ἐν-
 δοξώτητα V 26 διαμηνύσας] cf. 64, 13

„σαυρόν οὐκ ἀποδίδει. λοιπὸν ἔλθετε καὶ οἱ τρεῖς,
 „καθὼς εἶπατε τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ οὕτως ὁμοῦ καὶ
 „οἱ τρεῖς τὸ χρυσίον λήψετε.“ τῆς γοῦν τοιαύτης ^{p.124 B.}
 ἀποφάσεως παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξεληθούσης δικαίως
 ὁμοῦ καὶ ἀναμφιβόλου, καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ ⁵
 τῶν δύο συφομένης, ἐνόησεν ὁ δικάζων ὅτι ἡ γυνή
 παρὰ τινος φρονίμου τὴν τοιαύτην ἤκουσεν ἀπολο-
 γίαν, καὶ πρὸς ἑαυτὸν καλέσας τὴν γυναικα ἠρώτα·
 „ὦ γύναι, τίς εἶπέ σοι τὸν τοιοῦτον ἄριστον καὶ πι-
 „θανώτατον λόγον;“ ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· „ὦ κύριέ ¹⁰
 „μου, παιδίον πενταετὲς συνήνητῆσέ με καὶ κλαίον-
 „σάν με ἰδὼν καὶ ἀκοῦσαν παρ' ἐμοῦ τὴν αἰτίαν,
 „ταύτην εἶπέ μοι τὴν ἀπολογία ἀποκριθῆναι εἰς τὸ
 „βῆμά σου.“ ὁ δὲ ἡγεμὼν αὐτίκα πρὸς ἑαυτὸν τὸν
 παῖδα ἐκάλεσε καὶ αὐτὸν ἐπηρώτα λέγων· „σύ, ὦ ¹⁵
 παιδάριον, τῇ γραῖδι τὸν λόγον τοῦτον παρήγγειλας;“
 „ναί,“ φησὶν ὁ παῖς, „κύριέ μου.“ καὶ ὁ δικαστὴς
 ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς φρονήσει καὶ ὀξύτητι
 τοῦ νοὸς εὐθύς αὐτὸν διδάσκαλον προεβάλετο ρητό-
 ρων καὶ φιλοσόφων.

20

Ἄκουσον δέ, ὦ θειότατε βασιλεῦ, καὶ τῆς περὶ
 τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. ἄνθρωπός τις ἦν, ^{p.125 B.}
 ὃς εἶχε συνήθειαν πραγματεύεσθαι ξύλα μυριστικά·
 ὃς καὶ ἤκουσε παρὰ ἀνθρώπων ὅτι τὰ μυριστικά

2 καταρχὰς ABV 5 μηκέτι V 6 ἐνόησεν V 8
 ἑαυτὴν V καλέσας scripsi: λαλήσας ABV (καλήσας Bois-
 sonade) cf. 15. προσκαλεσάμενος M 9 πιθανώτατον V
 10 ὦ κυριέ μου V: om. (AB) Boiss. 11 scribendum πεν-

ταετες cf. 92, 6 συνήντισε VAB 12 ἰδὼν V
 ἀκούσας ABV: correxit Boissonade 16 παρήγγειλες V more
 recentiorum. u. ἔγραψες 72, 17 19 νοὸς] uide indicem
 διδάσκαλον] καθηγητὴν M. suspicabar διδασκαλίᾳ 21 τῆς
 περὶ scripsi, ut est in M: περὶ τῆς ABV 24 ἀνθρώπων
 τινῶν ὅτι? cf. D. (Hdt. 9, 16 extr.)

7*

ξύλα εἰς τόδε τὸ κάστρον ἀκριβῶς εὐρίσκονται. καὶ
 εὐθύς ὁ ἔμπορος ἄπερ εἶχεν ἀρωματικὰ ξύλα ἀγο-
 ρασμένα λαβὼν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. ὥς
 δὲ ἐπεσώθη ἐκεῖ, κατεσκήνωσεν ἔξω τῆς πόλεως
 5 ἐκείνης, ἵνα μάθῃ πῶς ἡ τιμὴ τῶν ξύλων ἐκείνων
 ἐν τῇ πόλει ἐστὶ. διὰ μέσου δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
 ἰδοῦσα αὐτὸν μία δούλη τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν
 ἐργωρίων ἠρώτησεν αὐτόν· „σὺ τίς εἶ; καὶ τί τὰ
 „ἐπιφερόμενα πράγματα;“ ὁ δὲ ἔφη· „ἔμπορός εἰμι,
 10 „καὶ ταῦτα τὰ ξύλα μυριστικά.“ ἡ δὲ δούλη ἐκείνη
 τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ ὅσα λελάληκεν αὐτῇ ὁ ἔμπορος
 ἐφανέρωσεν. ὁ δὲ κύριος τῆς δούλης πολυέυρος ὢν
 εὐθέως συνῆξεν ὅσα ἀρωματικὰ εἶχε ξύλα καὶ εἰς τὸ
 πῦρ ἔβαλε· καὶ ἀνάψαντος τοῦ πυρός, πολλὴ εὐθύς
 15 ἔξῃλθεν εὐωδία ἐκεῖθεν. ἐκεῖ γοῦν πλησίον ὁ ἔμπο-
 ρος ὑπάρχων καὶ τῆς ὁσμῆς ἐκείνης πλησθεὶς, εἶπε
 p.126 B. τοῖς ἐκεῖ οὖσιν ἀνθρώποις· „πολλῆς εὐωδίας ξύλων
 „μυριστικῶν ἐμπίπλαμαι καί, παρακαλῶ, θεάσασθε
 „μήπως τις εἰς τὰ ἐμὰ ξύλα πυρκαϊὰν ἀνῆψε καὶ
 20 „καίονται τὰ ἡμέτερα.“ οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον·

1 εἰς i. e. ἐν ἀκριβῶς i. e. magno pretio dicunt recentissimi εὐρίσκονται] uenduntur, stant 2 ἀγορασμένα cf. 102, 9 4 ἐπεσώθη ABV: ἐπεσώθη Boissonade. cf. 96, 10. ex Xenophonte illo ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν (Hell. I, 3, 22) recentiores ita u. (ἀπο)σώνειν adhibuerunt ut modo significet feliciter peruenire. ἐπεσώθη an alibi hoc sensu uel omnino usurpatum sit nescio: id uero patet perueniendi notionem magis etiam exprimi praepositione ἐπί 5 πῶς ἢ] πόση ἢ? quamquam u. D et 102, 15. πῶς .. ἔχει .. ἡ ὄνησις M 6 διὰ μέσου] uernacule im Verlaufe, während 8 ἠρώτισεν V τ[cf. 101, 4. τίνα εἶσιν M. uide Corais *Heliod.* p. 208 12 πολυέυρος ABVD i. e. πολυμήχανος. ποικίλος καὶ πανούργος τὸν τρόπον M 15 ἐκεῖθεν nequis suspicetur u. ἐκεῖ deleto cum eis quae insequuntur coniungendum esse prohibent MD 16 καὶ ut saepe incommode additum 17 τοῖς] τῆς V. τοῖς περὶ αὐτὸν M. τοῖς ἀκολουθοῦσιν? 18 ἐμπίπλαμα V 19 μήπως τίς V μήπως τις (AB) Boiss. 20 ὁ δὲ V

„οὐδαμῶς ἐν τῷ σῶ φόρτῳ ἀνῆψέ τις πυρκαϊάν ἢ
 „σπινθῆρα.“ καὶ πρῶτας γενομένης, εἰσῆλθεν εἰς
 τὴν πόλιν ἐκείνην ὁ ἔμπορος, καὶ συναντᾷ αὐτῷ ὁ
 τῆς δούλης ἐκείνης δεσπότης καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· „τί
 ἄρα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ φόρτῳ φερόμενα;“ ὁ δὲ ἔμπο- 5
 ρος ἔφη· „ἀρωματικὰ ξύλα ἔφερον.“ ὁ δὲ ἐργώ-
 ριος πρὸς τὸν ἔμπορον εἶπε· „τίς σε, ὦ ἄνθρωπε,
 „κατηνάρκασε τὰ τοιαῦτα ξύλα πρὸς ταύτην τὴν
 „πόλιν κομίσαι, παραιτησάμενος ἄλλα εἶδη ἀφ’ ὧν
 „ἔμελλες κερδᾶναι; γίνωσκε γὰρ ὅτι ταῦτα τὰ ξύλα 10
 „ἐνθάδε χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν· οἱ γὰρ κατοικοῦντες
 „ἄνθρωποι ὧδε ὡς καύσιμα ἔχουσι καὶ τούτοις χρῶν-
 „ται εἰς κλίβανον καὶ φουῖνον.“ καὶ ὁ ἔμπορος·
 „καὶ πῶς ἔστι τοῦτο, ὅτι ἐγὼ ἤκουσα ὅτι πλέον ἢ
 „πόλις αὕτη χρήζει τῶν τοιούτων ξύλων ἢ ἄλλαι 15
 „πόλεις;“ ὅτε καὶ πρὸς τὸν ἔμπορον ἀπεκρίνατο· p.127 B.
 „οἱ ταῦτα εἰπόντες σε, μεγάλως σε ἠπάτησαν.“ τοῦ-
 τοις τοῖς λόγοις ὁ ἔμπορος τὴν καρδίαν πληγείς,
 ἔμεινε λυπούμενος. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἰδὼν τὸν ἔμ-
 πορον σφόδρα λελυπημένον, λέγει πρὸς αὐτόν· „βλέ- 20
 „πω σε, φίλε, σφόδρα γεγονότα περιλύπον, καὶ
 „έλεῶ σε πολλὰ διὰ τὴν λύπην σου ταύτην. διὰ
 „τοῦτο τοίνυν, ἂν χρήξης, ἐλθὲ καὶ πώλησόν με
 „τὴν πραγματείαν σου ὅλην, καὶ εἴ τι θέλεις, δώσω
 „σοι εἰς πινάκιν γεμάτων.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀνελογί- 25

1 ἢ σπινθ. *inest in M quoque* 9 παραιτησάμενος] de-
 precatus i. e. prohibens. an παραιτησάμενον praetermitten-
 tem? hoc enim significat Graecis recentibus; cf. D. παραλιπεῖν M
 10 κερδᾶναι ABV, in quo non latet κερδανεῖν 12 ἔχουσι]
 eodem loco habent. cf. p. 162 B. προσανέχουσι M 13 καὶ
 φουῖνον *videntur delenda*. πρὸς ἔκκασιν καμίνου M 17 εἰρη-
 κότες σοι M 19 ἔμεινε VB. συνεσχέθη τῇ λύπῃ M. u. D 24
 πραγματεῖαν i. e. φόρτον M 25 εἰς] usque adeo ut impleatur?
 ἔν? u. D. 102, 9. πινάκιν cf. 59, 11 ἀνελογίζετο κ. ἑ. λέγων]

ζετο καθ' ἑαυτὸν λέγων· „στοχάζομαι ὅτι κάλλιον
 „ἔστι τοῦ δοῦναι τὴν πραγματείαν μου ὅλην τῷ ἀν-
 „δρὶ τούτῳ ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπούλητα·
 „καὶ ὅσα βούλεται δοῦναί μοι λήψομαι· τοῦτο γὰρ
 5 „κρεῖττον ἐστὶν ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπώλητα.“
 καὶ τοῦτο ἐν τῷ νοῦ βουλευσάμενος, ἐπώλησε τὴν
 πραγματείαν πᾶσαν αὐτοῦ ὁ ἔμπορος πρὸς τὸν ἐγ-
 χώριον, συμβιβασθεὶς λαβεῖν, εἴ τι ἄρα καὶ ζητήσῃ,
 ἓνα πῖνακα γεμισμένον. λαβὼν οὖν ὁ ἀγοράσας τὴν
 10 πραγματείαν τοῦ ἐμπόρου ἤγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, μηδενὸς τὸ καθ' ὅλου γινώσκοντος περὶ τού-
 του. ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐκείνος περιπατῶν ἐν τῇ
 πόλει, εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν γραῖδος τινὸς μετὰ τῶν
 συντροφῶν αὐτοῦ τοῦ κατακλιθῆναι ἐκεῖ, καὶ ἐπη-
 15 ρώτα τὴν γραῦν ὁ ἔμπορος λέγων· „πῶς ἄρα, ὦ
 γύναι, τὰ ἀρωματικὰ ξύλα ὥδε πωλῶνται;“ ἢ δὲ
 ἔφη· „ἰσόσταθμα τῷ χρυσῷ ταῦτα πωλῶνται. πλὴν
 „λέγω σοι, ἔμπορε, πρόσεχε καλῶς ἀπὸ τῶν πολιτῶν
 „τῆςδε τῆς πόλεως· πανοῦργοι γὰρ καὶ δόλιοί εἰσιν
 20 „ἅπαντες καὶ ποικίλοι ταῖς πράξεσι, καὶ οὐκ ἔστι
 „δυνατὸν τὸν ἐνταῦθα ἐλθόντα ξένον μὴ παρὰ τού-
 „των φθοράν, εἰ δυνατόν, (καὶ) τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ὑπο-

διελογίζοντο Eu. Luc. 5, 21 c. notis interpretum. συλλογισάμενος
 M (D) 2 articulus τοῦ saepe ab recentioribus praesertimque ab
 hoc scriptore infinitivo additur; hoc autem loco nescio an eiciendus
 uel in τὸ mutandus sit ut sententia fiat perspicua 3 ἀπούλητα]
 incertum utrum librario an scriptori tribuendum; paulo post recte
 ἀπώλητα. u. D 8 συμβιβασθεῖς] convenit cum eo. p. 136 B:
 εἴ τι συνεβίβασθημεν περὶ τοῦ φόρτου 9 γεμισμένον] cf. 50, 10
 12 μὲν οὖν] μέντοι M 15 πῶς i. e. πόσον. cf. 100, 5
 16. 17 πωλοῦνται D priore, πωλῶνται ABV utroque loco: sed
 quamquam Graecos recentissimos in sermone uulgari etiam ὡ ubi
 debant ov adhibuisse constat, tamen cum in M sit ἀπεμπολοῦν-
 ται, hic bis scribendum censeo ἐμπολῶνται, illic ἀπεμπολῶνται.
 cf. Lob. Phr. 584. Piers. Moer. 156 17 ἰσοστάθμῳ αὐτοῖς
 χρυσίῳ M melius; cf. D 21 δυνατόν om. M 22 καὶ adieci; cf. D

„μειναι.“ ταῦτα εἰπούσης τῆς γραῖδος ἐκείνης,
 ἔξῃλθε τῆς οἰκίας αὐτῆς ὁ ἔμπορος θεάσασθαι τὰ ἐν
 τῇ πόλει, καὶ ὁρᾷ τρεῖς ἄνδρας ὁμοῦ ἐπὶ τὸ ἔργον
 καθεζομένους καὶ ἰστάμενος συγχῶς ἐνατενίζων
 ἔβλεπε τούτους. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἑωρακότες τὸν ⁵
 ἔμπορον, εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν λέγει πρὸς αὐ-
 τόν· „ἔλθέ, ὦ πάτερ, καὶ διαλεχθῶμεν ἐγὼ καὶ σὺ ^{p.129 B.}
 „πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὅστις ἀφ’ ἡμῶν νικήσει ἐπὶ τῇ
 „τῶν λόγων στροφῇ καὶ πιθανότητι, ἐπιταξάτω τῷ
 „νενικημένῳ ποιῆσαι ὅ τι καὶ βούλεται ὁ νενικηκώς.“ ¹⁰
 ὁ δὲ ἔμπορος ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπλοϊκῇ τῇ
 ψυχῇ· „ναί,“ φησί, „στέργω, καὶ γενέσθω ὡς ἐκέ-
 „λευσας.“ εἴτα ἐκάθισαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμε-
 νοι. καὶ νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῦθος ἐκεῖνος καὶ
 πανοῦργος ἀνὴρ καὶ φησι πρὸς αὐτόν· „ἰδοῦ, ὡς ¹⁵
 „ὁρᾷς, ἐνίκησά σε τοῖς λόγοις μου, καὶ κατὰ τὴν
 „συμφωνίαν ἡμῶν ἐπιτρέπω σε πιεῖν πάντα τὰ τῆς
 „θαλάττης ὕδατα.“ ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ ἔμπορος ἐν
 ἀπορίᾳ γέρονε, μὴ δυνάμενός τινα μηχανὴν εὖρη-
 κέναι εὐλογοφανῇ καὶ προβαλέσθαι τῷ μίμῳ εἰς ἀν- ²⁰
 τίθεσιν, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διαφυγεῖν. ἦν δὲ ὁ
 ἔμπορος τὴν ὄρασιν γλαυκόφθαλμος, ἔτυχε δὲ εἶναι
 καὶ τὸν ἕνα ἀπὸ τῶν τριῶν μίμων ἐκείνων μονόφθαλ-
 μον, γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλ-
 μόν. ἀκκείνος δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ²⁵
p.130 B.

6 in αὐτόν desinit in V f. 80^r; pergitur f. 80^v ἰδοῦ (15),
 mediis (6—15) propter uu. πρὸς αὐτόν repetita omittis ¹⁵
 ἰδοῦ, ὡς ὁρᾷς non raro coniungitur ¹⁷ πιεῖν] cum additum
 sit πάντα, non oportet scribi ἐκπιεῖν. καταπιεῖν M. cf. 107, 7
 18 θαλάσσης VM ¹⁹ εὖρηκέναι] inf. perf. ab his scri-
 ptoribus crebro adhibentur loco inf. aor. ²⁰ εὐλοφανεῖ A
 προβαλέσθω V ²¹ διεκφυγεῖν M ²³ p. καὶ sententia refe-
 rendā ad γλαυκὸν (24)

ἐμποροῦ λέγων· „σὺ τὸν ἕνα μου ἐκλεψας ὀφθαλμόν·
 „διὸ ἀπέλθωμεν πρὸς τὸν κριτὴν τῆς πόλεως, ὅπως
 „αὐτὸς ὀρίσῃ καὶ ἀποδώσῃς μοι τὸν ὀφθαλμόν ὃν
 „ἐκλεψας.“ ἤκουσεν ἡ γραῦς ἡ ὑποδεξαμένη τὸν
 5 ἐμπορον, ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα ἔσυρεν ὁ
 μῖμος τὸν ἐμπορον. καὶ συναντήσασα τούτοις, εἶπε
 πρὸς τὸν μῖμον ἡ γραῦς· „ἄφες, ἄξιῶ, σήμερον ἐγ-
 „γνητικῶς τὸν ἐμπορον, καὶ ἐγὼ αὐτὸν αὖριον πρῶτ·
 „ἐὰν ζητήσῃς, - παραστήσω σοι.“ ὁ δὲ μῖμος ὑπα-
 10 κούσας τῇ αἰτήσει, κατέλιπε τὸν ἐμπορον. καὶ κείνη
 μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰδιον οἶκον ἦλθε καὶ λέγει πρὸς
 αὐτόν· „ἐγὼ πάντως πρότερον παρήγγειλά σοι προσ-
 „έχειν ἀπὸ τῶν ἀνδρώπων τῆς πόλεως, ὅτι ἐπὶ πᾶσι
 „τοῖς ξένοις κακοὶ λίαν φαίνονται καὶ ἄγαν πονηροί,
 15 „καὶ μηδαμῶς φανερώς ἐξέλθῃς ποτέ· σὺ δὲ ἐπεὶ
 „οὐκ ἤκουσάς μου τῆς συμβουλῆς, εὗρες καὶ τῆς
 „παρακοῆς τὰς ἀντιμισθίας. καὶ νῦν ἄκουσόν μου
 „ἀρτίως περὶ ὧν συμβουλευσαί σοι θέλω, ἐπεὶ τὰ
 p.181 B. „πρῶτα ἐσφάλης. γνωρίζω γάρ σοι ὡς οἱ τοιοῦτοι
 20 „μῖμοι ἔχουσιν τινα καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον, ὅστις
 „τῇ πονηρίᾳ τῶν ἄλλων πάντων ὑπερέχει καὶ νικᾷ
 „ἅπαντας. πρὸς αὐτὸν γοῦν ὡς διδάσκαλον πάντες
 „οἱ μῖμοι καθ' ἐκάστην ἐσπέραν πορεύονται, καὶ
 „ἀπαγγέλλουσιν ἅπερ ἕκαστος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας

1 ὀφθαλμῶν A, Boiss. 3 ὀρίσει, καὶ ἀποδώσεις?
 4 ἤκουσε δ' ἢ ἠκηκόει δὲ M. cf. 106, 11 7 μῖμον V et M
 nonnunquam: quae non magis notavi quam γῆναι ἀνδρᾶσι σίτος
 similia 7 ἐγκνητικῶς V 10 καὶ κείνη scripsi: καὶ ABV.
 ἡ γραῦς add. M, αὐτῇ D 12 πρότερον] πρῶτως A 15
 φανερώς] ita ut te peregrinum esse cognoscat. καὶ μηδαμῶς..
 ποτέ uidetur huius recensiois auctor aptavisse a u. παρήγγειλα.
 cum in M rectissime relata sint ad ea quae uetula iam in posterum
 mercatori suadet. u. D 19 post οἱ in V τοῦ ab eadem munus
 deletum 20 γηραιὸν add. M. in margine V ἐνταῦθα ὄρα
 22 πρὸς om. VB

„εἶπε καὶ ἔπραξε. νῦν οὖν ἑάσας πάντα, ἐπάκουσόν
 „μου τῆς ὠφελήμου ταύτης συμβουλῆς· ἐγερθεῖς
 „ἄλλαξόν σου τὸ σχῆμα, καὶ τὸν ἑαυτόν σου ποιή-
 „σον ὡς ἓνα τῶν μίμων, φορέσας καὶ ἱμάτια ὅμοια·
 „εἶτα κρυφίως ἀπελθὼν, σμίξον σαυτὸν τῇ ἐκείνων 5
 „συντροφίᾳ· πλὴν πρόσεχε ἵνα μὴ γνωσθῇς ὑπ’ αὐ-
 „τῶν. συμπορεύθητι γοῦν πρὸς τὸν διδάσκαλον
 „αὐτῶν καὶ στῆθι ἐκεῖ πλησίον που, ὡς εἰς τῶν τυ-
 „χόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως, καὶ ἄκουσον ὅσα
 „ἀπαγγελοῦσιν αὐτῷ οἱ μετὰ σοῦ ὁμιλήσαντες καὶ 10
 „ὅσα ἐκεῖνος πάλιν αὐτοῖς ἀποκριθῆσεται, καὶ πᾶν
 „ὃ τι αὐτοῖς παρὰ τοῦ διδασκάλου λαληθῆσεται ἐν
 „τῇ διανοίᾳ σου σημείωσον, ἵνα ἔχῃς ὅσα ἐκεῖνος p.132 B.
 „ἀποκριθῇ πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἐχθρῶν
 „τῶν πολεμούντων σε, καὶ μετὰ δυνάμεως πολλῆς 15
 „νικήσῃς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· καὶ δὴ ἀπὸ τούτου
 „τοῦ πρὸς σοὶ μέγα σοὶ προσγενήσεται κέρδος.“ ὁ δὲ
 „ἔμπορος ἐποίησεν ὡς παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθηκεν.
 „ὅθεν καὶ μετέλλαξε τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα καὶ ἀπελθὼν
 „ἔστη ἔγγιστα τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου. καὶ πρῶτα μὲν 20
 „ἑώρακει ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐκείνον τὸν ἀγοράσαντα

1 ἔπραξε A ἄκουσόν A, D 2 ὠφελήμου VB φελῆμον
 A: *correat* Boissonade 3 τὸν ἑαυτόν σου] *cf.* 106, 12. Co-
 rraiz Στοχ. ἀντ. ante Aelianum p. κβ' not. m. τὸν et σου ab
 M *abest* 5 σμίξον] *cf.* 40, 5 14 ἀποκριθῇ] *coni.* aor. loco
futuri usurpatus 16 νικήσεις? δὴ *scripti*: σὺ ABV, om. D.
 σοι Boissonade et M: *sed tum praeterea aut μέγα σοι in μέ-*
γιστον mutandum est, id quod in M legitur, aut excidisse λέγω
sumendum: καὶ σοὶ λέγω, ἀπό 18 ἐδιδάχθηκεν *cf.* 60, 18
 20 in *marginē* ὁ ἔμπορος μετεσχηματίσθη (μετεσχιμ. V)
 ὡς ξένος· καὶ ἀκούει τὰς πράξεις ὡς ποιοῦσιν οἱ κακοὶ δια-
 βολεῖς καὶ ἄδικοι καὶ (καὶ om. A) πλάνοι καὶ πολύτροποι

ABV ἔγγιστα M ἔγγιστα V ἔγκιστα AB 21 ἑώρακει M
quoque

τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων, ὅστις ἀπήγγειλε τῷ καθη-
 γητῇ λέγων· „ἐγὼ συνήντησά τινα ἐμπόρῳ, ξύλα
 „πωλοῦντι τῶν ἀρωμάτων, καὶ τὸν φόρτον αὐτοῦ
 „ἅπαντα ἡγόρασα, συμφωνήσας δοῦναι αὐτῷ διὰ
 5 „τὴν τιμὴν τῶν ξύλων πίνακα γεμάτον ἐκ τῶν εἰ-
 „δῶν τῶν παρ' ἡμῖν, ὧν ἂν ἐπιζητήσῃ.“ ὁ δὲ διδά-
 σκαλος ἡρώτησε· „τίνα γέ εἰσι τὰ παρὰ σοῦ συμ-
 „φωνηθέντα; ἄρα γε χρυσὸς ἢ ἄργυρος;“ ὁ δὲ
 μῖμος „οὐχί,“ φησί „κύριέ μου, ἀλλὰ εἶδη ἀνώνυμα,
 10 „ἅπερ ἐκείνος ἐθέλησει ζητῆσαι, πίνακα πεπληρω-
 „μένον.“ ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· „μεγάλως
 „ἔσφαλες τὸν ἑαυτὸν σου· ἔστω γὰρ τυχόν· ἐὰν δόξῃ
 „τῷ ἐμπόρῳ ζητῆσαι ἀπὸ σοῦ ψύλλας ὅσας ἂν ὁ πί-
 „ναξ χωρῇ, εἶτα τὸ μὲν ἡμῖσιν πληθὺς τῶν ψύλλων
 15 „ἔστω θῆλυ, τὸ δὲ ἕτερον ἡμῖσιν ἄρσεν, καὶ μὴ μό-
 „νον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαύρους,
 „ἀλλὰ καὶ γλανκοειδεῖς, ἄρα δύνασαι τοιαύτην δό-
 „σιν δοῦναι αὐτῷ; πῶς γενήσεται σοι ἐλευθερωθῆ-
 „ναι τῆς ὀχλήσεως αὐτοῦ;“ καὶ ὁ μῖμος· „οὐ το-
 20 „σοῦτον, ὦ κύριέ μου, ὁ ἔμπορος σεσόφισται οὐδὲ
 „τοιαῦτα πονηρεύεσθαι ὁ αὐτοῦ νοῦς ἱκανὸς ἐστίν·
 „ἀλλ' ὥς ὑπολαμβάνω, χρυσὸν ἢ ἄργυρον ὁ τοιοῦ-
 „τος ζητήσει παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἄλλο (τι).“ προσελ-
 θὼν οὖν καὶ ὁ ἐν τῇ διαλέξει νενικηκὼς μῖμος τὸν

1 τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἀρώματος M. cf. 2 et p. 109, 8
 ἀνήγγειλε M 2 συνήντησα V sed η mutatum in ι, συν-
 ἦντισα AB τῷ ἐμπόρῳ τινί A: uidetur uoluisse τῷ 4 δοῦ-
 ναι] antiquiores dixissent δώσειν 7 ἡρώτησε V γε εἰσὶ
 V: qualia plerumque non adscripsi 8 ἄρα V fere ubique
 11 ἔφη δὲ M; u. 20, 13 12 ἔσφαλες τὸν ε. σου a scriptore
 uidetur profectum esse; u. D. μεγάλως ἐσφαλῆς M 14 χω-
 ρεῖ V ψύλλων] cf. 16 et M 16 ὑπόμαυρους BV ὑπό-
 μαύρους A 17 γλανκοειδεῖς V 20 ὦ om. ABMD Boiss.
 23 τι adieci: ἄλλον τί ποτα D

ἔμπορον, ἀπήγγειλε τῷ καθηγητῇ ὡς „ἐγὼ τῷ ἐμ-
 „πόρῳ τούτῳ συναγωνισάμενος εἰς πόλεμον λόγων,
 „ὅτι οἷος τὸν ἕτερον νικήσει, (ἐπιταξάτω τῷ νενικη-
 „μένῳ ὅτι ἂν βούληται, καὶ τοῦτον δεῖ) ἐκπληρώ-
 „ναι ἅπαντα τὰ ἐπιταχθέντα παρὰ τοῦ νενικηκότος 5
 „αὐτῷ· λοιπὸν ἐγὼ νικήσας ἐν πάσῃ τῇ διαλέξει, ^{p.134 B.}
 „εὐθὺς ἐπέτρεψα αὐτῷ ἐκπιεῖν τὰ τῆς θαλάττης
 „ὕδατα.“ ὅτε καὶ ὁ καθηγητῆς πρὸς ἐκείνον ἀπεκρί-
 „νατο· „οὐδὲ σὺ καλῶς ἐποίησας· ἔστω γὰρ ἴσως
 „ἐκείνον εἰπεῖν πρὸς σέ· ἀπελθὼν πρότερον κράτη- 10
 „σον τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ῥέοντας ποταμοὺς καὶ τὰς
 „πηγὰς, εἴτα ἐγὼ τὰ τῆς θαλάττης ἐκροφήσω ὕδατα,
 „ἅπερ καὶ μόνον ὑπεσχέθην σοι πεπωκέναι. εἰ οὖν
 „ταῦτα ὁ ἔμπορος ἀντιλέξει σοι, δύναμις ἔστι σοι
 „τοῦ εὐκόλως ἐμποδίσαι τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς- 15
 „ρέοντας ποταμοὺς καὶ πηγὰς;“ ὁ δὲ μῦθος ἔφη·
 „γίνωσκε, κύριέ μου, ὡς οὐκ ἔστι δυνατὴ ἡ τοῦ ἐμ-
 „πόρου φρόνησις τὴν τοιαύτην ἀπολογίαν δοῦναι.“
 εἴτα προσελθὼν καὶ ὁ μονόφθαλμος μῦθος φησι τῷ
 καθηγητῇ· „σήμερον, κύριέ μου, ἐώρακα ἐν τῇ ἀγορᾷ 20
 „ἄνδρα τινὰ ἔμπορον ξένον γλαυκοειδὲς ἔχοντα
 „ὀφθαλμοὺς, καὶ τοῦτον ἐκράτησα ἰσχυρῶς λέγων·

3 ἐπιταξάτω ... δεῖ adieci, cl. 103, 9, et mutavi ἐκπλη-
 ρεῖν in ἐκπληρῶναι; alius forsitan maluerit ἐκπληροῦν. ὅτι intactum reliqui cum exstet etiam in Ven.: om. D. οὕτω .. συμπεφώνητο
 ὡς ἐπὶ λόγοις τὸν νικηθησόμενον, εἴ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπείη
 πρὸς τοῦ νικήσαντος, δέξασθαι καὶ ποιήσασθαι M. ἐβάλα-
 μεν σίγημα, ὅτι εἴ τις νίκησῃ εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ λόγον,
 καὶ καμῇ ὁ νικώμενος τὰ ὅσα τὸν ὀρίσῃ ἐκείνος ὁποῦ νι-
 κήσῃ. Ven. νίκησῃ A 7 ἐκπιεῖν scripsi: πιεῖν ABV. cf.
 12. 109, 23. 103, 17. πιεῖν τὰ θαλάττια ὕδατα ἅπαντα M:
 cf. D 9 ἔστω scripsi ut est in M: ἔσται ABV 11 τῇ
 VM (D): om. (AB) Boiss. 12 ἐκροφήσω et 15 εἰσρέοντας V
 13 ποποκέναι V. cf. 103, 19 14 ἔσται? εὐχερῶς ἔξεις
 M 22 τοὺς ὀφθαλμοὺς?

- „σύ τε κἀγὼ γλαυκοὶ ὑπάρχομεν, καὶ σύ μου τὸν
 p.135 B. „ἕνα ἔκλεψας ὀφθαλμόν· λοιπὸν οὖν οὐδαμῶς ἀφήσω
 „σε, εἰ μὴ τὸν ἕνα σου ἐκβάλω ὀφθαλμόν ἢ σύ τὸν
 „ἐμὸν ὀφθαλμόν ἰατρεύσης, κἂν πάντα σου τὸν
 5 „πλοῦτον ἐξοδιάσῃς.“ τότε εἶπεν αὐτῷ ὁ καθηγητής·
 „οὐδέ σύ τι κατώρθωσας· ἐὰν γὰρ φανῇ τῷ ἐμπόρῳ
 „εἰπεῖν σοι ὅτι „τοῦτο πρῶτον σημεῖόν ἐστι τῆς
 „προτάσεώς σου, ἵνα καὶ τὸν ὀφθαλμόν ὃν ἔχεις ἐκ-
 „βάλῃς κἀγὼ τὸν ἕνα μου ὀφθαλμόν, καὶ ἐν ζυγίῳ
 10 „σταθμίσωμεν; καὶ οὕτως ἡ ἀλήθεια εὐρεθήσεται·
 „εἰ μὲν (οὖν) ἴσος εὐρεθῇ ὁ ἐμὸς ὀφθαλμὸς τῷ σῷ,
 „ἔχε αὐτόν, εἰ δὲ κατὰ τι ἄνισος, ἢ βαρύτερος ἢ
 „ἐλαφρότερος, τότε ὥς ψευδῇ μου κατηγορήσας καὶ
 „τὸν ἐμὸν ὀφθαλμόν ἐκβαλὼν εὐθύνας καὶ τιμωρίας
 15 „καὶ ζημίαν (μεγίστην) ὀφλήσεις.“ τί ποιήσεις τότε,
 „ἐὰν οὕτως ὁ ἔμπορος ἀπολογηθήσεται; καὶ τὸ δὴ
 „χεῖρον, ὅτι εἰ τοῦτο ἐπὶ σοὶ γένηται, σύ μὲν τε-
 „λειῶς ἔση τυφλὸς καὶ πάντῃ ἀόμματος, ἐκείνος δὲ
 „τὸν ἕνα ὀφθαλμόν ἔχων, πάλιν τὸ φῶς βλέπων

4 ἰατρεύσεις VB. aliter M. (om. D) σου τὸν πλοῦτον σου V:
 σὺ τ. πλ. σου? 6 κατώρθωσας ABV: κατώρθωσας Boissonade. cf. 4, 18. 7 ἔστω? ἔσται? 8 in u. ἵνα desinit in V
 f. 83, pergitur f. 84 βαλὼν (14): media desunt ἐκβάλλῃς B
 11 οὖν adieci; quamquam cf. 93, 16 εὐρεθῇ] optatius
 est in M 12 comparatius restitui: βαρὺς ἢ ἐλαφρὸς AB. u. D
 14 βαλὼν V in folii initio 15 μεγίστην adieci ὀφλήσεις
 scripsi: ζητῶν ABV ζητῶ Boissonade; sed cum tempus prae-
 sens (requiris ζητήσω) tum structura (136, 11. 12) offendit; quare
 audacius mutavi; singularis autem ζημίαν arguit adi. μεγίστην
 uel σκληρὰν uel ἀξίαν excidisse; si tribus nominibus unum suis-
 set adiectivum, non displicisset ζημιωθήσῃ. ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ
 ἐκβολῆς ἀξίως εὐθυνθήσῃ M. — ζητῶν, τί ποιήσεις· τοῦτο·
 ἐὰν A ζητῶν, τί ποιήσεις· τότο· ἐὰν BV. rectius distinguit
 Boissonade scripsitque τότε (D): an τούτῳ? 16 ἀπηλογη-
 θήσεται V. ἀπολογηθῇ σε? 18 πάντως? παντελῶς D 19
 πάλιν ABVMD: ἀκμήν? ἐπὶ πλέον?

„ἔσται.“ πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μῖμος ἀπε- p.136 B.
 „κρίθη τῷ καθηγητῇ· „ἀλλ’ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτόν ἐστιν
 „ὁ ἔμπορος πονηρός, ὥστε τοιαῦτα λόγια ἀντιπαρα-
 „θεῖναι.“ ταῦτα οὕτω παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν
 μίμων λαληθέντων, ὁ ἔμπορος ἡκροᾶτο παρ’ ὅλην 5
 τὴν νύκτα, φυλάττων αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
 πρωίας δὲ γενομένης παραγίνεται ὁ ἔμπορος πρὸς
 τὸν ἀγοράσαντα τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων καὶ φησι
 πρὸς αὐτόν· „ἀπόδος μοι, φίλε, εἴ τι συνεβιβάσθη-
 „μεν περὶ τοῦ φόρτου, οὗ σε ἐπώλησα.“ ὁ δὲ μῖμος 10
 ἔφη· „ζήτησον, εἴ τι βούλει, κἀγὼ ἐτοιμῶς ἀποδώσω
 „σοι.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀποκριθεὶς λέγει· „θέλω ἵνα
 „μοι δώσης ἐν τῷδε τῷ πίνακι ψύλλας ὅσας χωρεῖ,
 „ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν ψύλλων τὸ ἥμισυ ἄρσεν, τὸ δὲ
 „λοιπὸν ἥμισυ θῆλυ, καὶ μὴ μόνον καὶ ὑπομαύρους 15
 „εἶναι τὰς ψύλλας, ἀλλὰ καὶ γλανκοειδεῖς.“ οὕτως
 εἰπὼν ὁ ἔμπορος τῷ μίμῳ ἰσχυρῶς ὑπῆρχεν ἀναγ-
 κάζων αὐτόν καὶ βιαζόμενος κατὰ πολὺ, ἕως οὗ ὁ
 μῖμος ἔδωκε τῷ ἐμπόρῳ πλείονα τιμὴν τῆς δικαίας
 τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν ξύλων· καὶ τότε μόλις ἀφῆκεν 20
 αὐτόν τῆς ὀχλήσεως. εὐρὼν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους δύο p.137 B.
 μίμους, τῷ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ζητοῦντι καὶ τῷ
 τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν ἐπιτρέψαντι αὐτῷ, ἔπνιγε
 γοῦν αὐτοὺς ἀναγκάζων ποιῆσαι ὅσα κρυφίως τοῦ
 διδασκάλου αὐτῶν λέγοντος αὐτοῖς (ἡκηκόει), καὶ 25

4 καὶ] κατὰ D 6 αὐτὰ] ταῦτα V (M) 7 πρὶν V
 13 δῶς M 15 ὑπομαύρους BV 19 τιμὴ V 20 τιμῆς
 non est delendum 21 ἐντυχῶν δὲ καὶ τοῖς ἑτέροις δυοὶ μί-
 μοις M. itaque aut περιτυχῶν .. τοῖς ἄλλοις δ. μίμοις aut τὸν
 τὸν ὁ. α. ζητοῦντα καὶ τὸν τ. θ. ἐ. ἐπιτρέψαντα scriptum
 oportebat. sed nescio an is qui librum recensebat, ut repetitum
 τὸν uideret, adpositionem falsam admisserit: talia enim artificia
 apud Malalam et Ducam haud pauca est uidere 25 ἡκουσε
 adiecerat Boissonade (D). ἡκηκόει ego ex M

- τοσοῦτον αὐτοὺς ἔσυρε βιαίως, ἕως οὗ ἔλαβεν ἀπὸ
 τούτων ὡς νικήσας ὅσα ἠθέλησεν ὁ ἔμπορος· καὶ
 τότε ἀφῆκεν αὐτούς. Καὶ νῦν, ὃ δέσποτα βασιλεῦ,
 5 ἔξ ὧν σοι διηγησάμην γίνωσκε ὡς ἐκείνοι οἱ δύο
 παῖδες, ὁ τριετής, φημί, καὶ ὁ πενταετής, περὶ ὧν
 πρώην εἶπον τῷ κράτει σου, καὶ οὗτος ὁ γηραιὸς
 καθηγητῆς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κεκό-
 σμηντο. καὶ ἐμέ, ὡς νομίζω, κατ' ἐκείνους ὁ ἐμὸς
 διδάσκαλος ἀπετέλεσεν.“
- 10 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς τὸν υἱόν· „γνώρισόν
 μοι λοιπόν, ὃ νιέ, πῶς ἐν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν
 ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι
 λογιότητα, νῦν δὲ ἐν μόνοις τοῖς ἑξ μῆσιν ἐπὶ τοσοῦ-
 p.138B. τον σοφίας ἤρθης;“ καὶ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο· „τότε,
 15 ὃ βασιλεῦ, νηπίον ὄντος μου, οὐ συνήργουν ἀλλή-
 λαις αἱ ὑπάρχουσάι μου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος
 αἰσθήσεις. ἐν ἡλικίᾳ γὰρ παιδὸς ὄντος μου τότε οὔτε
 οἱ ὀφθαλμοὶ ἢ ἡ γλῶττα, οὔτε ὁ νοῦς ἢ ἡ καρδία
 ἀλλήλοις ἠδύναντο βοηθῆσαι πρὸς τὴν τῶν μαθημά-
 20 των διδασκαλίαν· οὐδὲ δυνατόν ἐστιν ἔτι νηπιό-
 φρονα ὄντα εὐκόλως γινῶσιν ἐκδιδάσκεσθαι, καθότι
 ἅπαν παιδίον, τοῖς παιγνίοις καὶ τῇ ἀργίᾳ εὐφραι-
 νόμενον, οὐ προσέχει τὸν νοῦν ἐν τοῖς μαθήμασι.
 κἀγώ, ὃ βασιλεῦ, τὸν ὅμοιον τρόπον τότε τῇ ἡλικίᾳ
 25 καὶ τῇ γνώσει τυγχάνων, οὐδὲν ὅλως τῶν διδασκο-

2 ὁ ἔμπορος *noli delere* 5 cf. 92, 6 7 καθηγητῆς
 om. V: *exhibet M quoque* 10 β. ὑπολαβὼν ἔφη M 12
 προσγενομένην *scripsi ut est in M: προσγινομένην ABV; cf.*
 E 16 μου] μοι M 17 ἐν . . κ. 18 om. D 22 ἀργεία
 V 23 [ἐν]? *sed quamquam male additum, a scriptore tamen*
profectum esse potuit. προσέχειν *cum praep.* εἰς (D) *recentiores*
saepe coniunxerunt. περὶ τὰς διδασκαλίας M 25 τυγχάνων
 i. e. διακείμενος M

μένων ἡδυνάμην καρπώσασθαι, ἅτε μοι τούτοις τοῖς
 παιγνίοις τὸν νοῦν μου στερεοῦσιν· ἀλλ', ὡς νη-
 πιώδης, τὸν νοῦν εἶχον διακεχωρισμένον. νῦν δὲ ὁ
 διδάσκαλός μου Συντίπας θεωρῶν τὸ νέον τῆς ἡλι-
 κίας μου, οὐ βαρέως καὶ ἀναγκαστῶς με ἐδίδασκεν 5
 οὐδὲ τοῖς βαρυτέροις ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο πρὸς με μαθή-
 μασιν, ἵνα μὴ νέος ὢν ἐγὼ ἀγανακτήσω καὶ βαρυνθῶ
 διὰ τὸ μὴ κατανοεῖν με τὰ λεγόμενα καὶ ἅπαντα τὰ
 διδασκόμενα πόρρω τῆς ἐμῆς ἀπορρίψω διανοίας,
 καὶ ὅτι ἐγίνωσκεν ὁ διδάσκαλός μου ὡς ἐὰν ἐξ ἀρ- 10
 χῆς εἰς μεγάλα καὶ μακρὰ μαθήματα βάλλῃ με, εὐκό-
 λως εἶχον ἀλαξονεύσασθαι καὶ ἐκφυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ,
 ἅτε βασιλέως ὑπάρχων υἱός· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν προ-
 οδοποιῶν ἐν τοῖς λόγοις, οὕτω με πρὸς τὸ τέλειον
 τῆς ἐπιστήμης τῶν λόγων ἀνέφερε. καὶ ἐγὼ πάλιν 15
 τελεωτέρας (μέτοχος) γεγονῶς τῆς φρονήσεως, ἐφύ-
 λαττον ἐν τῇ καρδίᾳ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ διδασκό-
 μενα, καὶ συνάξας τὸν πρῶην διεσπαρμένον μου
 νοῦν καὶ (τῷ ὧτε) ἀνοίξας πρὸς τὸ ἀκούειν, καὶ τὴν
 γλῶτταν εὐστροφον καταστήσας πρὸς τὴν τῶν λόγων 20
 πλοκὴν τῶν μεμελετημένων, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν

2 τὸ νοῦν V στερεοῦσιν] u. στερεόω στερεόω (*hodiernis Graecis στερεώνω*) significat durum reddere, στ. νοῦν mentem ita durum reddere ut nihil sine quod discat siue cui obsequatur intrare possit: quae imago, ab agro desumpta, cum ex aliis scriptoribus tum ex V. T. et N. T. est notissima. ceterum dativus est absolutus qui dicitur. Boissonade coniecit στερεοῦσιν uel στερεοῦσιν. aliter D, et M: ἅτε μὴ τούτοις τὸν ἐμμαντοῦ νοῦν προσερείδων 10 ὅτι respondet participio θεωρῶν. καὶ γὰρ M melius ἐγίνωσκεν] ἐδίδασκεν B 11 μικρὰ ABV: correxit Boiss.; om. D 12 ἂν εἶχον M 14 [ἐν]? omittit M 15 ἀνέφερε i. e. ἀνήγαγε M 16 γεγονῶς] ἐφαπτόμενος M. u. D. offendit τῆς. τετευχῶς? ἐπήβολος γεγονῶς? interim adieci μέτοχος 18 συναγαγών M διεσπαρμένον V 19 νοῦν] νῦν V τῷ ὧτε adieci ut est in M; om. D 20 τὴν τῶν] τῶν om. A 21 μελετημένων BV. cf. 72, 21 et 102, 9 τὰς χεῖρας πρὸς

λογισμὸν τῶν λέξεων μεμαθηκὸς ἐξυπηρετεῖν. οὐ-
 τως οὖν, ὃ βασιλεὺς θειότατε πάτερ, ἐπὶ τῶν ἐξ μη-
 νῶν τὸν καιρὸν πάντα τὰ διδασκόμενα κατέλαβον
 ἀκριβέστατα, συμμαχοῦσης καὶ τῆς θείας δυνάμεως
 ἡμῖν, (καὶ) μετέλαβον τὴν εἰδησιν ἀπάσης φιλοσοφίας,
 ὅσον δυνατόν ἐστίν ἀνθρώποις ἡμῖν οὖσι καὶ ἐξ
 ἀνθρώπων.“

Τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ παιδὸς ὁ βασιλεὺς πολλὰ
 τὴν καρδίαν εὐφρανθεὶς, εὐχαριστηρίους λόγους
 10 ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ
 φιλοσοφίαν δοξάζων καὶ ἐπαινῶν ὑπῆρχε τὰ μέγιστα
 καὶ τῷ φιλοσόφῳ καὶ διδασκάλῳ μεγάλως εὐχαρι-
 στῶν ἦν. μετὰ δὲ ταῦτα πάντα κελεύει τὴν πονηρὰν
 ἐκείνην παραστῆναι γυναῖκα, ἥτις τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
 15 τοιοῦτον ὄντα, ἐτεχνεύετο φονευθῆναι. ἥς καὶ πα-
 ραστάσης, ὁ βασιλεὺς λέγει αὐτῇ· „φανέρωσόν μοι,
 ὃ γύναι, καὶ μηδὲν διὰ φόβον ὑποκρύψης, διὰ
 ποίαν αἰτίαν τὸν υἱόν μου ἐσπούδαζες φονευθῆναι
 καὶ τίς ἦν ἡ ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης σου κατασκευῆς
 20 καὶ μανίας;“ ἥ δὲ ἀποκριθεῖσα ἔφη· „γινώσκεις, ὃ
 κράτιστε βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν ἐστὶ (τινι) τῶν ἐν κόσμῳ
 βιούντων ἀγαπητικώτερον ὥς ἡ ζωὴ [τοῦ ἀνθρώπου].

διάστιξιν συλλαβεῖν M. cf. D. agitur de actione sententiis con-

gruente τῶν λογισμῶν V 5 καὶ adieci. u. D. ἀκριβέστατα
 κατέλαβον καὶ ἐν μεθέξει πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως
 γέγονα, συναραμμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως.. M.
 adcuratius fortasse M expressissem addita p. καὶ ante vel δὲ
 post συμμαχοῦσης 8 in margine ὁ βασιλεὺς ἀποδεξάμενος
 μάλα τὸν Συντίπαν φιλόσοφον τὸν τοῦ υἱοῦ διδάσκαλον,

ἐπευφραίνεται [ἐπευφρα^{ντ} V ἐπευφραίνετο (AB) Boissonade]
 λίαν ταῖς τοῦ παιδὸς εὐκαιροῖς ἀπολογίαις ABV 11 Eu.
 Luc. 2, 20 21 τινι adieci et 22 τοῦ ἀνθρώπου seclusi; prae-
 terea ὡς suspicionem mouet etiam ἄλλο exacidisse. M exhibet:

κἂν γάρ τις ἐστὶ πένης ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἢ δι' p.141 B.
 ἀνάγκην τινὰ ἔχασε τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀδί-
 κως ἀναγκάζεται παρὰ τινος, ἀλλ' ὅμως τῆς ἰδίας
 ζωῆς φροντίζει. καὶ ἐγὼ λοιπὸν τὸν παῖδά σου διὰ
 τοῦτο ἔλαβον αὐτὴ κατὰ μόνας μετ' ἐμοῦ, διὰ τὴν 5
 τοῦ κράτους σου θεραπέειαν, ὅπως κατὰ μόνας δυ-
 νηθῶ ἐγνωρίσαι διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ λαλεῖ. καὶ μετὰ
 ἐρωτήσεων καὶ κολακείων ἡμην συντυγχάνουσα αὐτῷ
 καὶ λόγους πραεῖς τούτῳ προέτεινα καὶ ἡγαπημέ-
 νους. ἐμαλάκισα δὲ τὸ στερεὸν αὐτοῦ τῆς σιωπῆς 10
 μετὰ τοιούτων λόγων, ἕως οὗ οἰκονόμησα αὐτὸν
 ἀποκριθῆναί μοι κἂν ἓνα λόγον. καὶ ἀπεκρίθη εἰπὼν
 μοι· „νῦν οὐκ ἀποκρίνομαι, ἕως οὗ ἀπὸ τῆς σήμε-
 „ρον ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσι, καὶ ὕστερον ὥς ἔνι
 „δίκαιον ἀπολογήσομαι.“ ἐγὼ τοίνυν, τῷ λόγῳ 15
 τούτῳ διαταραχθεῖσα καὶ περίφοβος λίαν ὅτι μάλι-
 στα γενομένη, ὅτι εἰ ὁ παῖς λαλήσει, ἀπαγγελεῖ σου
 τῷ κράτει ὅσα ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρακινή-
 θείσα κατεῖπον καὶ παρεκίνησα τοῦτον, καὶ πανούρ- p.142 B.

ὡς οὐδέν τι τῶν ἀνθρώπων τῆς ἰδίας ζωῆς καθέστηκεν προσ-
 φιλέστερον. *per se quidem ἀνθρώπου quamquam de uolpecula in-*
sequitur narratio in hoc scriptore nihil haberet offensionis, sed et
superfluum est et datius requireretur: itaque tamquam explicandi
caussa adscriptum deleui. nam quod duplici aliquando mutatione
effeceram οὐδέν ἐστὶ τῶν ἐν κόσμῳ βιωτικῶν ἀγαπητικώτε-
ρον ὥς ἡ ζωὴ τῷ ἀνθρώπῳ minus concinit cum M ἀγαπη-
τικότερον V ἀγαπητικώτως A 2 ἔχασε] cf. 69, 5. ἔχασε V
more recentiorum 5 αὐτὴ scripsi: αὐτόν ABV, om. D 7 ἐγνω-
ρίσαι] cf. 71, 21 10 ἐμαλάκισα V 11 οἰκονόμησα? cf.
4, 18 12 ἀπεκρίθη ABV: ἀπεκρίθη Boissonade. cf. 96, 10
13 ἀποκρινοῦμαι? ἀποκριθήσομαι M. cf. 9, 18. 81, 21
ἀπολογήσομαι 14 καὶ] ἀλλ'? ἐνὶ i. e. ἐστὶ 19 παρε-
κίνησα] malim παρεκίνουν uel forma barbara παρεκινούσα
conata sum seducere. coniungenda sunt ὅσα κατεῖπον καὶ
παρεκίνησα et apodosis a u. u. καὶ πανούργως est incipienda.
melius quidem p. καὶ abesset, sed ex archetypo structura immu-
lata minus apte seruatum esse docet M. cf. D

γως ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ σφάλμα μου γινώσκω καὶ φανερώς τὸ πταῖσμά μου καθομολογῶ καὶ εἰς οὐδένα λόγον ἀρνοῦμαι τοῦτο. λοιπόν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ, ὃ σοι φαίνεται ποιήσον εἰς ἐμέ, ὡς ἂν ὀρίσῃ τὸ εὖσπλαγχνον καὶ θεοπροβλήτον κράτος σου.“ ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας καὶ ἰδὼν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ χιλιάρχοις, εἶπεν αὐτοῖς· „τίνα βουλήν δίδετε ὑμεῖς ἐμοὶ περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης, ὅπερ ἐποίησε πονηρὸν ἔργον, καὶ ποίαν τιμωρίαν ἐστὶν ἄξιον αὐτῇ διδόναι;“ εἰς δέ τις τῶν μεγιστάνων λέγει· αὐτῷ· „δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, χεῖρας καὶ πόδας τῆς γυναικὸς ἀποτιμηθῆναι.“ ἕτερος δὲ ἀπεκρίνατο· „οὐχ οὕτως ἔχει τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ζωσῆς αὐτῆς ἐξορυχθῆναι τὴν καρδίαν.“ ἄλλος δὲ τῶν μεγιστάνων ἔφη· „τὴν γλωτταν αὐτῆς ἐκκοπῆναι πρέπον ἐστί.“ καὶ ἡ γυνὴ τῶν τοιούτων ἀκούσασα ἀποφάσεων καὶ οἷας τιμωρίας ἀξίαν ἀποφαίνονται ταύτην, τοιοῦτόν τινα μῦθον πρὸς ἐκείνους ἀπεφθέγγετο·

20 „ὦ μεγιστᾶνες, φαίνονται τὰ παρ’ ὑμῶν λεγόμενα κατ’ ἐμοῦ πρὸς παράδειγμά τινος ἀλώπεκος, ἥτις διὰ πάσης νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. καὶ ἦν ἡ ταύτης εἰσέλευσις διὰ θυρίδος τινὸς ἀνθρώπου δέρματα ἐργαζομένου· καὶ ὅσας φορὰς εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἔτρωγε τὰ ἐκείνου δέρματα. εἴτα ὁ ἐργαστὴς ἐκείνος ἰδὼν ὅσα σχίσματα

1 cognosces Noui Testamenti sermonem 7 ἰδὼν ABV, ἐμβλέψας M: ne tamen ἐνιδὼν reponeretur officere uidebatur p. 123, b ubi uide quae adnotavi 9 ἡπερ Boissonade. sed tum utique addendus articulus τὸ πονηρὸν ἔργον. ὅπερ est i. q. καθ’ ὅπερ. an εἰς ὅπερ? 18 αὐτὴν? u. D 20 lemma μῦθος τῆς πονηρᾶς γυναικὸς 24 ὅσας φορὰς] quotiens. φορὰ est uernacule Mal. u. Corais Aesop. p. 441 ad 277 26 ἐραστῆς B εἴτα ὁ σκυτεὺς ἐκείνος ἑωρακῶς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ δερ-

ἐποίει, [ὁ ἐργαστὴς ἐκεῖνος] ἐξετάσας (γίνεσθαι) διὰ τῆς ἀλώπεκος, εὐθὺς κατ' αὐτῆς παγίδα στερεὰν ἔστησε. καὶ ἡ ἀλώπηξ κατὰ τὴν συνήθειαν βουληθεῖσα εἰσελθεῖν διὰ τῆς θυρίδος, ἐκρατήθη εἰς τὴν παγίδα. πονηρὰ δὲ οὖσα ἡ ἀλώπηξ καὶ πολύτροπος, 5 διὰ τινος εὐτέχνου μηχανῆς τὴν κρατήσασαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε καὶ περιεπάτει κύκλῳ ἐκείνην τὴν πόλιν τοῦ εὐρεῖν ἄλλην τινὰ θυρίδα, ὅπως δυννηθῇ ἐξελθεῖν τῆς πόλεως. ὥς δὲ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς περιπατοῦσα, οὐχ εὗρε τόπον τοῦ ἐκβῆναι, ἐπεὶ 10 κύκλῳ τετειχισμένη ἡ πόλις ἦν, καὶ τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῇ· „ἐὰν ἡμέρα γένηται, πάν- p.144 B. τως ὑπὸ τῶν σκύλων κρατηθήσομαι, καὶ οὐκ ἑάσουσί με πρότερον, εἰ μὴ τὰς σάρκας μου διαρ- „ρήξουσιν. ἀλλ' ἐγὼ γινώσκω τί με δεῖ ποιῆσαι.“ 15 καὶ δὴ πορεύεται ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς πόλεως καὶ ἑαυτὴν πλησίον που τῆς φλιάς [τοῦ κατωφλίου] κατέκλινεν, προσποιουμένη νεκρὰν καὶ ἄπνουν ἑαυτὴν εἶναι. οὕτω δὲ αὐτῆς κειμένης ὥς νεκρᾶς καὶ τῆς πύλης τὸ πρῶτ' ἀνοιχθείσης ὥς ἔθος παρὰ τοῦ 20 πορταρίου, εἶδε τις αὐτὴν κειμένην καὶ λέγει πρὸς

μασι σπαράγματα, εὐθὺς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτάτην ἔστησιν. M. itaque plura non videntur omissa esse. γίνεσθαι adieci et ui. ὁ ἐργαστὴς ἐκεῖνος seclusi, non quin eadem uerba, praesertim subiecta enuntiatorum, ab hoc scriptore crebro repetantur, sed quia interuallum nimis paruum uidetur 3 τὸ αὐτῇ σύνηθες M cf. 45, 13 4 πάλιν addunt MD 11 καὶ coniungit duo enuntiatia ὥς .. οὐχ εὗρε et τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ut non recte ante et post καὶ distinxerit Boissonade; in M est καὶ .. κοπιάσασα οὐδ' ὅλως .. ἴσχυσε, τῆς δὲ γε ἡμέρας διαυγαζούσης .. sed malim pro p. καὶ reponi ἥδη ἐγγιζούσης V 12 πάντων V 17 φλοιᾶς τοῦ κατοφλίου ABV: correxit Boissonade. ego τοῦ κατωφλίου seclusi, nam significat κατωφλιον limen inferius ut ἀνώφλιον superius, non portam ipsam. explicando igitur uerbo φλιάς adscriptum puto. u. D 21 πορταρίου] statim πορτάρης, qua forma hodierni Graeci adhuc

- τὸν πορτάρην· „κατὰ ἀλήθειαν ἢ οὐρὰ τῆς ἀλεποῦς
 „ταύτης πολλά ἐστι καλὴ εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μυ-
 „λῶνα.“ καὶ εὐθὺς ὁ τοῦτο εἰπὼν λαβόμενος μά-
 χαιραν, ἔκοψε τὴν οὐρὰν αὐτῆς. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀν-
 5 δρεῖως ὑπέμεινε τὸν πόνον τῆς οὐρᾶς. εἰτά τις ἑτε-
 ρος αὐτὴν ἰδὼν, ἔφη· „ἐὰν ἔχη τις παιδίον μικρὸν
 „κλαῖον πολλά, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰς θεραπείαν
 „καλόν, εἰ μὴ τὰ ὅτα τῆς ἀλεποῦς, τοῦ κρατεῖν αὐτὰ
 p.145 B. „πάντοτε ἐπάνω τοῦ παιδός.“ καὶ εὐθὺς ἔκοψε καὶ
 10 αὐτὸς τὰ ὅτα αὐτῆς. καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τοῦτον τὸν
 πόνον γενναίως ὑπέμεινε. ἄλλος τις πάλιν παρερ-
 χόμενος τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ταύτην ἰδὼν ὡς νε-
 κράν, εἶπεν· „ἀκήκοά τινος λέγοντος ὡς ἐάν τις τοὺς
 „ὀδόντας πονῇ, καὶ θήσῃ ἐπάνω ὀδόντα ἀλεποῦς,
 15 „εὐθὺς τοῦ πόνου ἐλευθεροῦται.“ καὶ ἅμα τῷ λόγῳ
 λίθον λαβὼν, ἅπαντας τοὺς ὀδόντας ἐκείνης συνέ-
 τριψε. καὶ ἡ ἀλώπηξ πάντα τὰ δεινὰ ταῦτα ὑπέμει-
 νεν ἀνδρικῶς, ἕως οὗ ἄλλος ἄνθρωπος περιπατῶν
 εἶπεν· „ἐγὼ ἀκήκοα εἰς πᾶσαν ὀδύνην ὠφελεῖν τῆς
 20 „ἀλώπεκος τὴν καρδίαν, καὶ (ὡς) εἰς ἅπαν νόσημά
 „ἐστὶ θεραπευτική.“ οὕτως εἰπόντος τοῦ ἀνθρώπου
 ἐκείνου καὶ μάχαιραν λαβόντος πρὸς τὸ τὴν καρδίαν

utuntur. πορτάρην Du Cange. cf. Corais Isocr. p. 308

1 ἀλεποῦς] ἀλωποῦ ἀλουποῦ ἀλεποῦ dicitur Graecis recentis-
 simis uolpecula. in ἀλωπῶ Vossium Hesychii ἀλωπά mutandum
 censuisse adnotauit Boissonade. sed Ignatius dixit ἡ ἀλωπὸς et
 ἀλεποῦς (1. 8) deriuandum est a nominatio ἀλεποῦ 2 πολλὰ
 cf. 92, 18. λίαν M σπογγίζειν A μύλωνα ABV 3
 μάχαιραν in his scriptoribus accusatiuus ferendus est. recte l. 22;
 σπασάμενος M 4 ἔκοψε cf. 9 5 τῆς οὐρᾶς om. D 8
 κρατεῖν cf. 45, 1 et D 11 ἄλλος V ἑτερος δέ τις M

omisso u. πάλιν 14 ὀδόντα BV ὀδόν M i. e. ὀδόντα: ὀδόν-
 τας A (D) 15 τὸν πόνον A. uolebatne τῶν πόνων? 17
 ὑπέμεινε A 20 ὡς adieci; M exhibet utroque loco ὅτι. u.
 D et 26, 11

αὐτῆς ἐκβαλεῖν, ἡ ἀλώπηξ εὐθέως ἐκπηδήσασα, σπουδαίως διὰ τῆς θύρας τοῦ κάστρου ἐξέφυγεν — ἔτυχε γὰρ τὴν πύλην τότε ἡνεωργμένην εὐρεθῆναι — καὶ τοῦ φόνου οὗ ἔμελλε παθεῖν ἡλευθερώθη. Καὶ p.146 B.
ἐγὼ νῦν ἡ ἀθλία, ὦ βασιλεῦ, πάντα ὅσα οἱ ἄρχοντες 5 σου συμβουλεύονται σοι ἐτοίμη εἰμὶ ὑπομεῖναι, τὴν δὲ καρδίαν μου ἐκβαλεῖν βιαίως οὐ δύναμαι ὑπομεῖναι· θάνατος γάρ 'έστι τοῦτο πικρὸς καὶ ὀδυνηρός.“

Ἐπὶ τούτοις ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς 10 λέγει τῷ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστῶσιν ἄρχουσιν· „ἀληθῶς ἡ γυνὴ λέγει καὶ πρεπόντως· οὐδὲ γὰρ πρέπει τοὺς φρονίμους καὶ συνετοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ τῶν γυναικῶν σφάλματα εἰς ἀφορμὴν καὶ μέμψιν καὶ κατηγορίαν μεγάλην ἔχειν· καὶ οὐδὲ αὐτὴν τὴν 15 γυναικα πρέπει μεγάλης τιμωρίας καὶ παιδεύσεως ἀπόφασις. ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἔστι δίκαιον αὐτῇ γενέσθαι, ἵνα ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ξυρισθῇ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς μουντζωθῇ, καὶ ἐπάνω ὄνου ἐξόπισθεν

1 ἐκπηδήσασα scripsi ut est in M: πηδήσασα ABV (D)
6 ἔτοιμη V 8 λίαν πικρὸς? 13 ἀνθρώπων] uidetur emendandum ἀνδρῶν quod est in M 15 καὶ οὐδὲ αὐτὴν] sententia postulat λοιπόν uel οὐκοῦν οὐδὲ ταύτην „ergo ne hanc quidem,“ et sic fere est in M. sed nescio an is qui librum recensedit errorem ipsum commiserit 16 παιδεύσεις] castigatio

18 ἵνα more recentiorum 19. 118, 1 μουντζωθῇ — καθίση — ἐκπομπευθῇ scripsi: μουντζωθῆναι — καθίσαι — ἐκπομπευθῆναι libri. quam structuræ immutationem scriptori tribuere etiam minus dubitarem, tamen ut corrigērem effecit et πορεύονται 118, 2 et subiectum ad infinitivum καθίσαι non additum et quod ultimum ita est in propinquo et quod in MD Ven. structura non est interrupta 19 μουντζωθῇ i. e. ἀσβόλῃ περιχρισθῇ M. μου(ν)τζώνειν μου(ν)τζουρώνειν significat inquinare coeno uel fulgine indeque illudere; minus recte Boissonade explicat κολαφιστικῶς τυφθῆναι: quae significatio ut in uerbo inesse possit (de quo dubito: deriuauit autem Boissonade ni fallor ex u. μουντζουνιά) hoc loco non est apta

καθίσῃ καὶ εἰς πᾶσαν ἐκπομπευθῇ τὴν πόλιν, δύο
 δὲ κήρυκες [ἦτοι πλατῆζαριοι] πορεύονται μετ' αὐτῆς
 ἔμπροσθέν τε καὶ ὀπίσθεν, καὶ (δεῖ) λέγειν αὐτοῖς
 φωνῇ μεγάλη ὥστε πάντας ἀκούειν, εἴ τι ἄρα κακὸν
 5 αὕτη εἰργασται. οὕτως εἰπόντος τοῦ νιού τοῦ βα-
 p.147 B. σιλέως, ἠὺφράνθη ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχον-
 τες ἐστερέωσαν τὰ λαληθέντα, ἀποδεξάμενοι τὴν
 τοιαύτην βουλήν. ὁ δὲ βασιλεὺς φησι πρὸς τὸν νιὸν
 αὐτοῦ· „ὦ τέκνον, καλῶς λελάληκας καὶ φρονίμως
 10 ἡμῖν συνεβούλευσας. λοιπὸν γενέσθω ἐπ' αὐτῇ καθὼς
 ὁ νιός μου ἡμῖν συνεβουλεύσατο.“ καὶ ἅμα πάντα
 ἐγένετο ἐπ' ἐκείνῃ τῇ πονηρᾷ γυναικὶ ὅσα ὁ νέος
 τοῦ βασιλέως νιὸς συνεβουλεύσατο.

Εἰτά φησιν ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπα·
 15 „φανέρωσόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀληθῶς ἀπόδειξον
 πόθεν ἡ τοσαύτη γνῶσις καὶ φιλοσοφία προσεγένετο
 τῷ νιῷ μου; μὴ ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικὴν
 ἔλαβε τὴν λογίοντα; ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμε-
 λείας σεσόφισται;“ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Συντίπας λέγει
 20 τῷ βασιλεῖ· „ἡ τοῦ νιού σου, δέσποτα, σύνεσις ἅμα
 καὶ γνῶσις ἐκ θεοῦ ἐν πρώτοις κεχάριται· ἀλλὰ
 καὶ αὐτὴ ἡ τύχη τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τὸ τῆς γνῶ-
 σεως προτέρημα ἔχει· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐμὴ ἐπιμέλεια καὶ
 p.148 B. σπουδὴ ἐσμίχθη τούτοις τοῖς δύο, καὶ διὰ τοῦτο
 25 ἔλαβεν ὁ νιός σου τὸ ὑπερβάλλειν πάντας ἐν γνῶσει.

1 ἐκπομπευθῆναι ABV: ἐκπομπευθῆναι Boissonade, ἐκ-
 πομπευθῆ scripsi 2 ἦτοι πλατῆζαριοι uncis saepsi πο-
 ρεύονται scripsi: πορεύονται ABV 3 ὀπίσθε V δεῖ
 adieci. καὶ ὀφείλουσιν βοᾶν M. u. D 4 φωνῇ μεγάλη V
 αὕτη κακὸν V 11. 13 συνεβουλεύσατο] recentiores uerbum
 medium loco actiui, quod est in M, adhibent 12 v. om. M,
 13 τ. β. v. om. D 17. 22 γενέσεως? 21 κεχάριται scri-
 psi: κεχώριται ABV. κεχωρήγηται (sic) M. cf. 123, 14 24
 ἐσμίχθη] cf. 40, 5

πλὴν περὶ τούτου καὶ τινός μου διηγήσεως ἄκουσον.“
ὁ βασιλεὺς ἔφη· „εἰπὲ ὃ βούλει, *Συντίπα*, τῇ ἀλη-
θείᾳ φιλοσοφώτατε.“ ὁ δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξ-
ηγήσεως ἀπήρξατο·

„Βασιλεὺς τις ἦν ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, ὅστις ⁵
εἶχε μετ' αὐτοῦ πολλοὺς φιλοσόφους, ἐξ ὧν εἷς
ὑπῆρχε τῶν ἄλλων μειζότερος λίαν. ἦν δὲ παρ'
ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ ἄνθρωπός τις τὴν ἀστρολογικὴν
τέχνην μεγάλως γινώσκων καὶ μετερχόμενος. τῷ γοῦν
πρώτῳ φιλοσόφῳ ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως γεννᾶται τότε ¹⁰
υἱός. καὶ εἶπον τοῦτο τῷ βασιλεῖ ὡς „ὁ δεῖνα φιλό-
σοφος ἐγέννησεν υἱὸν σήμερον.“ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐ-
θὺς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο. καὶ ὁ ἀστρο-
λόγος πρότερον, τὴν γέννησιν τοῦ παιδὸς ἀκούσας,
ἐξέτασεν ἐν τοῖς ἄστροις περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός· ¹⁵
καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐλάλησε τοῦ ἐρωτῆσαι αὐ-
τὸν περὶ τοῦ παιδός, αὐτὸς ἅμα λέγει τῷ βασιλεῖ· ^{p.149 B.}
„ὁ παῖς οὗτος, ὃ δέσποτα, ὁ νῦν γεννηθείς, ἐξ ὧν
ἡμε διδάσκουσιν οἱ τῶν ἀστέρων δρόμοι, τὴν τῶν
ἡλιστῶν καὶ κακούργων κακὴν τύχην ἔχει, καὶ πολ- ²⁰
λὺς ἐπιζήσει χρόνους, καὶ τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει

1 lemma: διήγησις τοῦ φιλοσόφου *Συντίπα* 7 μειζό-
τερος Byzantini non raro dixerunt. u. Reiske in Dindorfii
Praef. Malal. p. VI sq. Corsis Aelian. πβ' 11 in u. υἱός.
καὶ desinit cod. V f. 91; f. 92 incipit a u. ἀκούσας (14); media
praetermissa sunt 13 καὶ ὁ] καὶ A 14 γένεσιν? cf. l. 12. 18
τὴν .. ἀκούσας deest in M. ἀκούσας i. e. non per re-
gem sed iam antea de ea re certior factus 15 ἐξέτασεν?
ἐξήτασεν M cf. 113, 11 16 ἐλάλησε] Boissonade malebat ἐκά-
λησε (potius ἐκάλεσε). sed iam antecessit προσεκαλέσατο, ut sit
ἐλάλησε adlocutus est eo consilio ut eum percontaretur
16. 17. καὶ .. παιδός om. V ab altero u. παιδός ad alterum
transiliens 20 τύχην ἔχει] πονηρίαν κέντηται M. num
τέχνην? sed potest τύχη κακὴ ita intellegi ut non sit infortu-
nium, calamitas sed sors miserabilis, deprecanda

„τῆς ζωῆς αὐτοῦ μέγα κακὸν καὶ κλεψίαν ποιήσει.“
 τούτων οὕτως λαληθέντων παρὰ τοῦ ἀστρολόγου,
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ τοῦ τεχθέντος παιδός·
 „νῦν λοιπὸν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν ἐφανερώσας τῷ βα-
 5 „σιλεῖ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος μοι παιδός;“ ὁ δὲ
 „ναί,“ φησὶν, „ὦ φιλόσοφε· καὶ γὰρ ἀκριβῶς ἐξέ-
 „τασα τὰ περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός, καὶ εὖρον ὅτι-
 „περ ληστῆς γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλεπώτατος.“
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ·
 10 „ἐγὼ λοιπὸν τὸν ἐμὸν παῖδα παιδεύσω οὕτως ἐν τάξει
 „τοιαύτῃ, τοῦ μὴ ποιῆσαι αὐτὸν τοιαύτην ποτὲ πρᾶ-
 „ξιν· ἀλλὰ μᾶλλον ποιήσω αὐτὸν φεύγειν ἐκ τῶν
 „ἀπηγορευμένων [καὶ κακῶν] πράξεων.“ ὁ μὲν οὖν
 γεννηθεὶς παῖς ὀκτὼ μηνῶν γεγονώς, διέκοψεν αὐ-
 15 τὸν τοῦ βυζάνειν τὸ γάλα τῆς μητρός· ὕστερον δὲ ὁ
 p.150 B. πατήρ αὐτοῦ ἐγκατακλείει αὐτὸν ἐν ὀσπητίῳ τινὶ
 καὶ τρέφει αὐτὸν μὲ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ βρώσιμα
 καὶ πᾶσαν παιδευσιν αὐτὸν ἐκδιδάσκει καὶ ἐντιμό-
 τητα. καὶ οὕτως τὸν υἱὸν μετὰ πάσης ἀκριβείας παι-
 20 δεύων, οὐκ ἀφῆκεν ὅλως τινὰ ποτε τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
 αὐτόν, οὐδὲ τὸ παιδίον ἔξω τοῦ ὀσπητίου περιπατεῖν.
 ἀλλ’ οὐδέ τι κακὸν τῶν τοῦ κόσμου ἀφῆκε τὸν παῖδα
 μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι. καὶ οὕτως ἀνατρεφόμενος ἤρξατο

1 κλεψίαν i. e. κλοπὴν M 6 ἐξέτασα cf. 119, 15. ἐξ-
 ετάσασα V. ἐξετάσας καὶ συνητήσας εὖρον M 8 ὁ χαλε-
 πώτατος M quoque habet 11 πράξιν ποτέ A 13 καὶ om.
 BV. καὶ κακῶν om. M: seclusi. u. D 14 ὀκτὼ μηνῶν γεγονώς
 (cl. 122, 22) saepe scriptores dixerunt inde a Polybio: de quo
 iniuria dubitavit Cobet διέκοψεν BV (sc. pater; MD): διέ-
 κοψαν A 15 βυζάνειν] sugere cf. Corais Heliod. p. 5 med.
 16 ὀσπητίῳ V 17 μὲ i. q. διὰ c. gen. coniunctum, Ger-
 manorum mit, e sermone uolgari Graecorum recentissimorum de-
 sumitum. μετρυφερὰ V 20 τοῦ] prohibuit ne quis ueniret
 21 ὀσπητίου V

τὸν πεντεκαδέκατον χρόνον. καὶ λέγει ὁ πατήρ πρὸς
τὸν παῖδα· „αὐριον, ὦ παῖ, βουλόμενος ἀπελθεῖν
„πρὸς τὸν βασιλέα, βούλομαι καὶ σέ γε λαβεῖν· καὶ
„γίνωσκε πῶς μετὰ τὴν συνήθη προσκύνησιν χαιρε-
„τήσεις τὸν βασιλέα καὶ ὡς πρέπει χαιρετήσεις αὐ- 5
„τόν.“ οὕτω μὲν οὖν ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τῷ υἱῷ· ὁ
δὲ νέος ἀκούσας τὴν πρὸς τὸν βασιλέα παρουσίαν
αὐτοῦ, ἡγωνίζετο μᾶλλον ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ πατρὸς
καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν ὅτι „ἐγὼ οὐδέποτε βασιλέα
„τινὰ εἶδον, καὶ ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου ἀρτίως λέγει μοι 10
„προσκυνῆσαι τούτῳ, πρέπει με ἀρωματικά εἶδη p.151 B.
„προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὅπως διὰ τῆς ὁσμῆς τού-
„των καὶ εὐωδίας ἐγκωμιάσαι τὸν βασιλέα. ἀλλὰ
„ἐντρέπομαι ζητῆσαι ταῦτα τῷ πατρί μου· ἀλλ' ὅμως
„πρέπει ποιῆσαι με τοῦτο.“ ὅτε καὶ τῇ ἐπελθούσῃ 15
νυκτὶ ἐξέρχεται κρυφίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
ἀπέρχεται εἰς τὸ παλάτιον καὶ τρυπήσας τὸν τοῖχον
τοῦ παλατίου, εἰσῆλθεν ἐντὸς εἰς τὸ βασιλικὸν κραβ-
βάτιον. καὶ ὁ βασιλεύς, ἅμα γενόμενος ἐξυπνος, εἶ-
δεν αὐτὸν καὶ ἐταράχθη, καὶ δειλιάσας καὶ πολλὰ 20
φοβηθεὶς ἔλεγε πρὸς ἑαυτὸν ὅτι, „ἐὰν μὴ οὗτος ὁ
„κλέπτης εἶχε πολλὴν δύναμιν, οὐκ ἂν οὕτως περὶ

1 χρόνον] cf. 91, 15. *de structura non est quod dubites*
2 τὸν om. V 3 λαβεῖν] i. e. λαβόντα ἀπαγαγεῖν cf.
122, 11. *an post βούλομαι addendum μετ' ἑμοῦ? καὶ σὲ μεθ'*
ἑαυτοῦ ἀπαγαγεῖν πρὸς αὐτὸν βούλομαι M 4. 5 χαιρετή-
σεις mira repetitum; u. χαιρετῶν ipsum Graecis hodiernis est in
usu 11 εἶδη] *res; nostrum Specereien* 12 ὅπως cum in-
stitutio Byzantini coniunxerunt. non necessaria igitur quamvis
facili mutatione Boissonade scribebat ἐγκωμιάσω. ἐγκωμιά A
14 τῷ πατρί cf. 93, 11. ἀπὸ τοῦ ἑμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι
M 17 πέρχεται A 18 κραββάτιον V: κραβάτιον (AB)
Boiss. (D). *significatur cubiculum. ἕως τοῦ κοιτῶνος* M 21 ἐὰν]
cf. 75, 19

„τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐτόλμησεν εἰσελθεῖν· καὶ ἔαν
 „ἀντιπαραστῶ αὐτῷ, ἐπιχειρήσει ἀνελεῖν με.“ ταῦτα
 καθ’ ἑαυτὸν βουλευσάμενος καὶ σιωπήσας, ἀφῆκεν
 ἄδειαν τῷ κλέπτῃ· τότε ὁ νέος ἀδείας ἐπιλαβόμενος,
 5 ἀπλώσας εἰς τὰ ροῦχα τοῦ βασιλέως, ἔλαβε μίαν
 σινδόνα πολλῆς τιμῆς ἁξίαν. ἐκείνην γοῦν μόνην
 p.152B. τὴν σινδόνα λαβὼν, ἐξῆλθε τοῦ παλατίου. καὶ εὐ-
 θὺς ταύτην διαπωλήσας, ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆς σινδό-
 νος μυρσίνας καὶ ἄλλα μυριστικὰ ἡγόρασε πολλά. ὁ
 10 μὲν οὖν βασιλεὺς οὐκ ἐγνώρισε τὸν κλέπτῃν τῇ νυκτὶ
 ἐκείνῃ· τῇ δ’ ἐπαύριον λαβὼν ὁ πατὴρ τὸν παῖδα
 πρὸς τὸν βασιλέα ἐπορεύετο. καὶ εἰσελθόντες προσ-
 ἐκύνησαν αὐτὸν μέχρις ἐδάφους· καὶ ὁ παῖς ἅμα τὰ
 εἶδη ἅπερ ἡγόρασε μυριστικὰ καὶ λίαν εὖμορφα τῷ
 15 βασιλεῖ προσήνεγκε, καὶ χωρὶς τῶν μυριστικῶν ἐκεί-
 νων ἤρξατο ἐγκωμιάζειν καὶ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα.
 εἶπε δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ὦ βασιλεῦ, ξῆδι
 „εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοὺ, καθὼς ὀφᾶς, τῇ βασιλείᾳ σου
 „προσέφερον τὸν παῖδά μου, ὑπὲρ οὗ ὁ ἀστρολόγος
 20 „σου εἶπεν· ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας
 „αὐτοῦ μέλλει ἄρξασθαι τοῦ γενέσθαι ληστής· καὶ
 „νῦν ἰδοὺ πεντεκαίδεκα ἔτων γεγονὼς οὐδὲ καὶν

1 ἔαν τι παραστῶ V 4 τῆς ἀδείας? 5 ἀπλώσας
 i. e. ἐκτείνας τὰς χεῖρας M, ex usu recentiorum 6 μόνην
 AM: om. BV 7. 8 u. τὴν σινδόνα et τῆς σινδόνης libenter
 careas 8 ἀπεμπολήσας M rectius: nam stragula uestis una est
 neque potest diuendi; sed praepositionis uis ita euauit ut u. διαπω-
 λειν nihil differat a simplici uerbo πωλεῖν. cf. 50, 16 15
 χωρὶς scripsi: χάριν ABV. δι’ αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς M
 omissis u. καὶ ἐπαινεῖν (16). nescio tamen an huius recensionis
 auctor uocabulo χάριν male interpretatus sit quod in archetypo
 inuenerat pr. δια 22 ἔτων cf. 120, 14 καὶν explicari qui-
 dem potest ut sit uel (tantum abest ut latro sit factus, ut ne
 furtum quidem fecerit): sed dubito an praestet, praesertim cum
 in M insit οὐδαμῶς, reponere οὐδὲ μίαν. cf. D

„κλεψίαν ἐποίησε· καὶ λοιπὸν ὁ ἀστρολόγος σου
 „ψευδῆς φαίνεται· καὶ ἀπὸ τούτου ὅσα φαίνεται
 „προλέγων φλυαρίαι ἀπεδείχθησαν νῦν.“ ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀκριβῶς καὶ μετὰ p. 153 B.
 περιεργείας ἀτενίσας τῷ προσώπῳ τοῦ παιδὸς καὶ 5
 τῷ σχήματι, ἐγνώρισεν ὡς αὐτός ἐστιν ὁ τὸν τοῖχον
 τρυπήσας καὶ ὡς τολμηρὸς κλέπτης καὶ ἀναίσχυντος
 τὴν ἐν τῇ στρωμνῇ τοῦ βασιλέως συνδόνα οὗτος
 ἐκλεψε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ φιλο-
 σόφῳ· „οὗτός ἐστιν ὁ κατὰ τῆς βασιλείας εἰσελθὼν 10
 κλέπτης.“ καὶ ἀπὸ τούτου μᾶλλον ἐπιστεύθη ἢ τοῦ
 ἀστρολόγου πρόγνωσις ἀληθῆς εἶναι. Ἀπὸ ταύτης
 οὖν τῆς διηγήσεως λοιπὸν γίνωσκε, ὡς κράτιστε βα-
 σιλεῦ, ὅτι ἐκάστου ἀνθρώπου τῇ γεννήσει χωρισμένη
 τις ἀπὸ θεοῦ κεῖται τελείωσις ἐγνωσμένη, οὐχ ὅρις- 15
 μένη ἡμῖν, ἢ εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας, ἀλλ’ οὐδὲ προ-

2 ψευδῆς VBM: ψεύστης A (D) φαίνεται] non inter-
 prete uidetur, etsi per linguae leges uel potius licentiam hoc
 liceat, sed sollemniter in publico (tamquam certissima) effatur
 atque praecinit 5 περιέργεια ea forma est qua hodierni
 Graeci utuntur: quare non restitui περιεργίας 6 τῷ σχήματι
 scripsi: τὸ σχῆμα ABV. περιέργως τῇ ὄψει τοῦ παιδὸς ἐνα-
 τενίσας ἐπεγνώκει αὐτόν M. ἀτενίσας cum datiuo in libris
 potissimum N. T. coniungitur. cf. 114, 7 ἰδὼν τοῖς μεγιστά-
 σιν οὗτος M 10 τῆς βασιλείας μου M. u. D 11 ἐπι-
 στεύθη] quamquam in M (D) extat καὶ ἐπιστάθη μᾶλλον ἐπ’
 αὐτῷ ἢ τοῦ ἀστρολόγου προαγόρευσις, et per se aptior sil hoc
 loco confirmandi quam credendi significatio, tamen addita uu.
 ἀληθῆς εἶναι huius recensiois auctorem scripsisse ἐπιστεύθη,
 quamquam in archetypo inuenerat ἐπιστάθη, ueri simillimum
 reddunt. 14 et 124, 1. 5 γεννήσει] cf. 119, 14 14 χω-
 ρισμένη i. e. ἰδίᾳ M. de formis χωρισμένη et ὀρισμένη u. 50,
 10 15 θεοῦ VMD: τοῦ θεοῦ (AB) Boiss. ἀπὸ scriptori
 relinquendum. ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐτυχίας ceteris
 uerbis ἐγνωσμένη .. θεοῦ carens M. recte ἢ ἀτυχίας in hac rec.,
 ἢ δυστ. in D additur, cetera autem non in archetypo inuenta esse
 arbitror. ἐγνωσμένη est praedestinata, ὀρισμένη ἡμῖν a no-
 bis libero arbitrio electa et constituta; sed illud προτρεπο-

τρεπομένη παρὰ θεοῦ· καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει
 τοῦ σοῦ υἱοῦ γέγονεν, ὅτι οὐκ ἐν ἀρχῇ τῆς ἡλικίας
 παιδίον ὦν ἔμαθεν, ἀλλ' ὕστερον εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν
 ἔλθων· συνῆλθον οὖν αὐτῷ τὰ καλὰ καὶ ἐπαινέτα
 5 καὶ εὐτυχίας γέμοντα ἔργα. ἐν δὲ τῇ γεννήσει τοῦ
 p.154 B. παιδὸς τοῦ φιλοσόφου ἐκείνου, οὗ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ
 βασιλεὺς, συνῆλθε τῇ τύχῃ αὐτοῦ τὰ μυσσὰ καὶ
 ἀτυχίας μεστά.“

Ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρῳ τοῦ Συντίπα διηγησα-
 10 μένου, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα·
 „εἰπέ μοι, περιπόθητόν μου παιδίον, πῶς ἄρα καὶ
 ποίῳ τρόπῳ ὁ διδάσκαλός σου Συντίπας τὴν τοσαύ-
 την (σε) φιλοσοφίαν ἐδίδαξεν.“ ὁ δὲ παῖς τῷ πατρὶ
 ἀπεκρίνατο· „ἐπειδήπερ νῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ζητεῖς
 15 μαθεῖν, ὦ βασιλεῦ, γνωρίζω πάλιν τῷ κράτει σου,
 ὡς παραλαβὼν με ἀπὸ σοῦ ὁ διδάσκαλος καὶ ἀγαγὼν
 με εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εὐθύς ἐκτισε νέον οἶκον,
 καὶ κρίσας αὐτὸν μετὰ λευκοῦ [ἀσβέστου δηλονότι]

μένη non expedit scribendumque censeo παρατρεπομένη uel
 ἀποτρεπομένη, quae conuertetur, inmutetur. quo quidem sensu
 etsi ipsum uerbum προτρέπειν adhibuisse Hippocratem Galenus
 auctor est (St. Th. 6, 2074 D), tamen num id iure fecerit ad-
 modum est dubium. longe minus etiam a lingua, minus a sententia
 commendatur altera de qua quis cogitare possit explicatio ut προ-
 τρεπομένη sit εἰς ἣν τις προτρέπεται quo deus leni quasi
 manu ducat 2 τοῦ σοῦ υἱοῦ VM: τοῦ υἱοῦ σου (AB) Boiss., D
 2 ὅτι .. 4 καλὰ] horum loco habet M tantum ἑσώστερον
 ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα. pro u. ὅτι .. ἔμαθεν Boissonade
 malebat ὅτι .. ἔπαθεν: sed cf. 110, 12 3 παιδίον ὦν scri-
 psi: παιδὶ ὦν V παιδίον (AB) Boiss. 7 μισσὰ V
 12 σου VD: om. (AB) Boissonade. ὁ σὸς μυσταγωγός M 13
 σε adieci, ut est in MD πατρὶ] παιδὶ V 15 πάλιν i. e.
 αὐτίς M. om. D 18 κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι κα-
 ταγλαίσας M. pr. μετὰ e consuetudine linguarum recentiorum
 explicanda; 120, 17 ἀσβέστου δηλονότι seclusi. ἀσβεστος uer-
 nacule dicitur ungelöschter Kalk

κατελάμπρυνε τοῦτον. εἶτα ὅσα ἔμελλε τοῦ διδάξαι
 με, ἰστορήσεν αὐτὰ ἐν τοῖς τοίχοις τοῦ οἴκου καὶ
 πᾶσαν τὴν ἱστορίαν ἐχώρισε διὰ γραμμάτων καὶ μετὰ
 ἀκριβείας ἅπαντα συνετάξατο καὶ τὸν ἥλιον δὲ καὶ
 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐκεῖ ἐξωγράφησεν. 5
 ἔγραψε δὲ καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς σοφίας καὶ τῆς
 γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὦν (τὸ) πρῶτον κε- p.155 B.
 φάλαιον περὶ ἀπαιδευτοῦ καὶ ὑβριστοῦ ἀνδρός· ὁ
 γὰρ τοιοῦτος ἄνθρωπος μέσον ἀδελφῶν καὶ φίλων
 φιλονεικίας καὶ μάχης ἐγείρει. τὸ δεῦτερον κεφά- 10
 λαιον περὶ φιλοσόφου ἐδίδαξεν ἀνδρός· ὁ γὰρ τοι-
 οῦτος ἄνθρωπος μεγάλην ὠφέλειαν ποιεῖ τῷ φίλῳ
 αὐτοῦ. τὸ τρίτον κεφάλαιον περὶ δολιόφρονος ἀν-
 δρός καὶ πονηροῦ, καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος 15
 οὐδέποτε ἀγανακτεῖ (εἰ) δόλους κατασκευάζει καὶ 15
 κακοῖς κακὰ συρράπτει κατὰ τοῦ πλησίον, ἐκείνου
 μὴ γινώσκοντος. τὸ τέταρτον κεφάλαιον ἦν περὶ ἀν-
 θρώπου ὀνειδίζοντος ἀπρεπῶς ἑτέρῳ ἀνθρώπῳ πῶς
 ἢ ἀπὸ ἀρρωστίας ἢ ἀπὸ ἀσθενείας ἐπισυμβάσης λε-
 πρὸς γέγονεν ἢ ἀφ' ἑτέρου συμβάματος ἀνθρωπίνου 20
 ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι περιφέρει ἀσχημοσύνην. τὸ πέμ-
 πτον, ὥς οὐ πρόπει τινὰ κριτὴν ἢ ἄρχοντα ἢ βασιλέα
 ἀπόφασιν ποιεῖν περὶ παντὸς πράγματος, πρὶν κα-
 λῶς ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὴν τοῦ πράγματος ἀλή- 25

2 τοῦ recentiores sic addere solent 3 ἐχώρισε] διεστί-
 ξατο M 4 ἀνετάξατο M 5 ἐξωγράφησε ABV 6 δέκα]
 ιβ' B 6. 7 τῆς ter om. A, 7 τῆς ante διδασκαλίας habent
 BMD: om. AV τὸ adiecti, ut est in MD. fortasse ὦν ἦν τὸ.
 παρεισάγει M 12 ἐμποιεῖ M 15 aut ei adiciendum erat,
 quod feci, aut participia κατασκευάζων et συρράπτων resti-
 tuenda 18 πῶς ABVD: noli emendare ὅς: a Graeculis
 pro u. ὥς ea sententia usurpatur qua boni scriptores ὅτι ad-
 libent; 14, 23 20 συμβάντος V 21 [τ]ὸ ὥς V τὸ εὖν ἔως
 A 24 ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ scripti: ἀκούσει καὶ ἐξετάσει

θειαν. τὸ ἔκτον κεφάλαιον, ὅτι οὐ πρέπει τινὰ ἐλπί-
 ζειν εἰς ἄνθρωπον ἄφρονα καὶ παντελῶς ιδιώτην.
 p. 156 B. τὸ ἑβδομον ἐρμήνευε περὶ ἀνδρὸς φθονεροῦ, ζηλο-
 τυποῦντος ἄλλους ἀνθρώπους καλῶς πράττοντας καὶ
 5 εὐτυχοῦντας, ἣ διότι ἔχουσι προτέρημα ἀξιεπαινον
 καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦσιν ἢ διότι ἀγωνίζονται περιτ-
 τὸν βίον ἢ διότι ἀπὸ πατέρων ἐκληρονόμησαν· καὶ
 ὁ ἄνθρωπος ὁρῶν αὐτοὺς φθονεῖ καὶ λυπεῖται καὶ
 μαραίνεται, διότι μᾶλλον οὐ δύναται βλάψαι αὐτούς.
 10 τὸ ὄγδοον κεφάλαιον διδάσκον ἔλεγε· „δίκαιόν ἐστι
 „καὶ πρέπον πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν, καὶ μὴ τῷ
 „κακῶς ποιήσαντι ἀνταποδοῦναι κακόν.“ τὸ ἔννατον,
 ὅτι πρέπει ὡς θέλει τις ἵνα ποιῇ ἄνθρωπος εἰς αὐ-
 τόν, (ἵνα) καὶ αὐτὸς ποιῇ ἄλλους ὁμοίως. τὸ δέκα-
 15 τον κεφάλαιον συνεβούλευε καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομέ-
 νων τὰ ἀσεβῆ ἔργα καὶ πράξεις κακὰς, καὶ δυνα-
 στευνόντων τοὺς πτωχοὺς μὴ φιλίαν ὅλως ποιεῖν, μηδὲ

ABV. eo minus autem ἂν est addendum quia scriptoris menti
 illud μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης (Bergki
 Poët. Lyr. p. 464) obuersabatur: qui uersus etiam Symeoni Sethi
 notus erat 3 ἐρμήνευε] cf. 4, 18 6 καὶ .. 7 ἐκληρονό-
 μησαν non sunt in M 6 ἀγωνίζονται puto esse intento la-
 bore sibi parant; acquirendi enim non solum laborandi signi-
 ficatio hoc loco apta est: quare περιττὸν scripsi: περὶ τὸν ABVD
 8 ὁ] noli addere ὅδε cf. 79, 6. 127, 6. 9 βλαίψαι suprascripto
 βλέψαι A 11 I Thess. 5, 15. Rom. 12, 17. I Petr. 3, 9 se-
 cundum Prou. 20, 22 13 Eu. Matth. 7, 12. Luc. 6, 31. Tob.
 4, 15 cl. Prou. 24, 29. in margine ABV: τοῦτο ἔοικε τῷ εὐ-
 αγγελικῷ ῥητῷ 14 ἵνα adieci; ἵνα ποιῇ i. e. ὅτι ποιεῖ. cf.
 D. in M est infinitivus ἄλλους] dativus M et Evangelistae usi
 sunt rectius 16 δυναστευνόντων scripsi: δυναστεύοντας ABV.
 quod non ideo mutavi quod putauerim hunc scriptorem praep.
 μετὰ cum accusativus non coniunxisse (120, 17) aut structuram
 non ita immutare potuisse ut a genetivus ad accusativum trans-
 iret (7, 17), sed quia δυναστεύοντας ex accusativus adposito
 τοὺς πτωχοὺς errore librarii natum uidebatur 17 φιλίαν]
 λίαν V

τὰ ἴσα πρᾶττειν τοῖς ἀδίκους καὶ πλεονεξίαις καὶ ἄρπαγαῖς χρωμένοις καὶ χαίρουσι.“

Ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τοῦ υἱοῦ εὐ-
χαριστηρίους λόγους ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὸν αὐ-
τοῦ διδάσκαλον ἐκάθητο ἐγκωμιάζων καὶ δώροις ⁵
πολυτελέσι καὶ φιλοτίμοις ἐδεξιοῦτο τὸν ἄνδρα. εἴτα ^{p.157 B.}
λέγει ὁ βασιλεὺς τῷ παιδὶ οὕτως· „γνώρισόν μοι,
ἐρασμιώτατόν μου παιδίον· ἄρᾳ γε τὰ συμβαίνοντά
τινι ἐξ εἰμαρμένης καὶ τύχης τινὸς συμβαίνειν εἰ-
ωθεν;“ ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ· „πολλοὶ τῶν ¹⁰
ἀνθρώπων, ὧς δέσποτα, ὑπολαμβάνουσιν οὕτως ἔχειν·
πλὴν πλανώμενοί εἰσιν οἱ οὕτω δοξάζοντες. ἀλλ’
ἐμοί γε δοκεῖ ὥς ἡ ἀφορμὴ τῶν λυπηρῶν τῶν ἐπερ-
χομένων τοῖς ἀνθρώποις γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώ-
πων πλεονεξίας· οὐδὲ γὰρ δικαίως ποιοῦσι τὰς ¹⁵
πράξεις αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι ἀλλ’ ἀδίκως καὶ πονη-
ρῶς. συνήθεια γὰρ ἔστι τοῖς ἀνθρώποις, ὅταν τινὰ
τῶν φιλοσόφων καὶ δικαίων ἀνδρῶν εὗρωσι, καὶ τὰ
χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα συμβουλευῇ αὐτοῖς, ἔστι δὲ
πτωχὸς καὶ (οὐ τιμαῖς διαπρέπων,) οὐ τιμῶσιν αὐτὸν ²⁰
οἱ πλούσιοι, οὐδὲ ὁ κοινὸς λαὸς δοξάζει ἢ ἀκούει ἢ

2 χαίρουσι] *hic desinit Ven.* 5 ἐκάθητο *i. e.* διετέλει
M 10 in margine ABV εὐγε ὧ καὶ βασιλέως 13 ἐμοίγε
V 17 in margine πάθος ἀναμφίβολον (ἀναφίβ. V) τοῦ
Καφᾶ, ἥτοι τῶν ἐγγωρίων AV. *itaque de patria non eius qui
cod. A scripsit, quod putabat Boissonade, sed eius qui horum
librum archetypum exaravit, edocemur. cf. Du Cange ad Niceph.
Greg. hist. 13, 12 p. 683, 17 et Pontan. ad Cantacuz. hist. IV
26 p. 192, 6 ed. Bonn. p. 560. in B nihil est nisi σημειῶσαι*
18 καὶ τὰ χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα om. VBD 19 συμβου-
λεύει A συμβουλευῇ B e corr., inde a u. ἔστι δὲ *structura in-
cepta interrumpitur* 20 οὐ τιμαῖς διαπρέπων *propter u. καὶ
adieci: nam in M leguntur haec εἰ μὴ καὶ πλουτονομῶν καὶ
τιμῆς διαπρέπων ὁ τοιοῦτος ὑπάρχει. οὐ de consilio scripsi
quia uerba illa propter simile initium uidentur praetermissa esse*
21 ἀκούει *incommodè inter δοξάζει et τιμᾷ interiectum.*

τιμᾶ αὐτόν, οὐδὲ ὡς φιλόσοφον λέγουσι καὶ τιμῶ-
 σιν, ἀλλ' ὡς ἰδιώτην παραβλέπουσιν [ὡς πτωχόν].
 p.158 B. ἐὰν δέ τις ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ εὐτυχῆς ᾖ,
 [τιμῶσιν αὐτὸν πάντες πλούσιοι καὶ μέσοι,] ἐνὶ δ'
 5 ἐστερημένος πάσης σοφίας καὶ γνώσεως καὶ παιδεύ-
 σεως παντελῶς, ἐκείνῳ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι προσ-
 ἔρχονται καὶ θαρροῦσι, καὶ ἀκούουσι καὶ τιμῶσι,
 καὶ μέγαν ἄνθρωπον καλοῦσι καὶ σοφὸν διὰ τὸν
 πλοῦτον· πλανώμενοι γοῦν ὄντες καὶ ἀπαίδευτοι καὶ
 10 μωροί, οὐ ποιοῦσι τοῦτο καλῶς, ἀλλὰ κακοτρόπως
 καὶ ἀπατηλῶς, καὶ μετὰ φευκατισμοῦ καὶ ἀναισθη-
 σίας. ἀφ' οὗ συμβαίνει τὰς πολλὰς πόλεις ἀσθενεῖν
 καὶ κινδυνεύειν· οὐδὲ γὰρ συνιστῶσιν οἱ πλούσιοι
 ἀπαίδευτοι καὶ ἄλογοι καὶ μωροὶ διὰ τοῦ πλούτου,
 15 ἀλλ' οἱ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι ἀπὸ τῆς διαταγῆς αὐτῶν.
 Ὁ οὖν βασιλεὺς ἐπηρώτα τῷ υἱῷ· „ποτα ἄρα τὸν
 βασιλέα προσήκει ποιεῖν;“ ὁ δὲ υἱὸς λέγει· „τὸ εἶ-
 ναι συνετὸν καὶ φρόνιμον, καὶ ἐμπειρίαν ἐν τοῖς

melior autem ordo est 7. itaque ἢ τιμᾶ, nimis repetitione insu-
 per molestum, deleuerim 1 ante λέγουσι codicis V librarius
scripturus erat αὐτόν, sed deleuit ipse inceptum αὐ 2 ὡς
πτωχὸν seclusi 3 ἢ scripsi: ἦν VB καὶ A 4 τιμῶσιν ..
μέσοι seclusi similemque structuram effeci ei quae antecessit et
quae est in M; si uerba deleta genuina essent, praeterea ἐνὶ in
κᾶν ἢ mutandum fuisset. adieci autem (cl. 127, 19) l. 4 δ' : ἐνὶ ..
στερημένος duarum litterarum spatium relicto V, ἐνὶ ἐστερημένος
cum lacunula B, ἐνιστερημένος A. de u. ἐνὶ uide 113, 14
 6 παντελῶν V ἐκείνων V μᾶλλον M προσανέχουσι
 M 8 καὶ ante σοφὸν adiciunt Boissonade, D 9 in margine
 τοῦτο ὅλον A ἀρμόδιον τοῖς ἐγγαστροῖς κατὰ AV
 γοῦν ὄντες] γοῦντες A 7—10 μ., 11—15 non habet M
 13 συνιστῶσιν αὐτάς? u. D 15 ἀπὸ i. e. διὰ ἀπὸ τῆς]
 ἀπὸ τε BV, με τὴν D 16 „hic et in sequentibus sunt in A
 lemmata ἐρώτησις, ἀπόκρισις“ Boiss. τῷ υἱῷ] τὸν υἱόν MD
recte: quoniam de altera structura in hoc scriptore non est
dubitandum τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει M 17 εἶναι
non bene concinit cum u. ποιεῖν (17)

πράγμασιν ἔχοντα καὶ ἐλεημοσύνην, πρὸς τῷ καὶ
 δίκαιος εἶναι· ὅφ' ὧν καὶ ὁ λαὸς ὁ ὑπ' αὐτὸν κυ-
 βερνώμενος ἐλεεῖται καὶ οὐκ ἀδικεῖται, οὐχ ὥς ἄρ-
 χοντα ἔχων τὸν βασιλέα, ἀλλ' ἐν τάξει πατρός, ὃς p.159 B.
 καὶ οὐ προσάξει ἀδίκως καὶ ἀνεξετάστως τινὶ τιμω- 5
 ρίαν, ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθὰ δώσει, τοῖς δὲ κα-
 κοῖς μετ' ἐξετάσεως κακὰ, καὶ πρὸ πάντων τὸν τοῦ
 θεοῦ φόβον ἔχει διὰ παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ μη-
 δὲν ἄλλο τι τούτου τιμιώτερον ἡγεῖται.“ Εἶπε δὲ
 αὐτῷ πάλιν ὁ βασιλεὺς· „ποία βασιλεία ἀσφαλεστέρα 10
 ἐγένετο;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ἢ τὸ δίκαιον καὶ φιλάν-
 θρωπον ζητοῦσα. καὶ τοὺς πένητας ἐλεεῖ καὶ τοὺς
 δουλεύοντας καὶ ὑποτασσομένους αὐτῷ· καὶ ὑπὸ
 πειρασμῶν τοῦ κόσμου στενοχωρούμενοι εὐρίσκουσι
 βοήθειαν καὶ κουφισμὸν δι' εὐεργεσιῶν αὐτοῦ. οὐδὲ 15
 γὰρ κατὰ τι ἄλλο διαφέρει παντὸς ἀνθρώπου ἢ μό-
 νον διὰ τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους.“ Ὁ βασιλεὺς·
 „ἐν ποίᾳ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι;“ καὶ ὁ

1 participium saepe cum εἶναι coniungitur, ut non sit ne-
 cessarium scribere ἔχειν τε, de quo aliquando cogitaueram
 τῷ Boissonade: τὸ ABV (D) 2 potius δίκαιον neque αὐτὸν
 est mutandum neque κυβερνώμενος (κυβερνόμενος V) delendum

3 ἄρχον^τ ἔχον^τ BV 5 προσέξει BV. u. D 7 μετ' ἐξε-
 τασιν? sed fortasse scriptor μετ' ἐξετάσεως oppositum esse
 voluit illi ἀνεξετάστως 8 ἔχει praesens ut ἡγεῖται (9)
 διαπαντὸς V ut saepe 9 ἄλλότι V 10 ἀσφαλεστέρα sc.
 τῶν ἄλλων, i. e. ἀσφαλεστάτη: qui usus est scriptorum recen-
 tiorum similis Francogallorum et Italorum consuetudini cf. 161 B
 τὴν καλλιωτέραν, 162 B πλέον; 165 B βαρυντέρων 11
 ἢ V: ἢ (AB) Boiss. sed ut alia praetermittam τὸ δ. κ. φ. ζ.
 subiungi u. τ. π. ἐλεεῖ non potuit. quare post ζητοῦσα nouum
 incepti enuntiatum structura interrupta ut est p. 162, 1. 2 B. ma-
 lim quidem ἦτις καὶ .. ἐλεεῖ. uide MD 16 μόνον Boissonade:
 μόνον ABV 17 ὁ non addita coniunctione καὶ uel δέ etiam MD
 18 ἐν i. e. ἐπὶ: quare pergitur u. τῇ, non ἐν τῇ

παῖς· „τῇ ἐκ θείας προνοίας πρῶτον γενομένη καὶ
τῇ δικαίως πολιτευομένη καὶ τοὺς ἐχθρούς, ὅση δύ-
ναμις, ἀμυννομένη καὶ τοὺς ἀγαθοὺς προνοουμένη.“

- p.160 B. Αὐτίς ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τὸν νιδόν· „ἄρα, ὦ
5 παῖ, ἡ σοφία τῶν φιλοσόφων καὶ ἡ γνῶσις σφόδρα
τῆς πανουργίας νικᾷ;“ ὁ νιδὸς ἔφη· „καὶ εἰς ὅλα
αὕτη ἡ σοφία τὸ νίκος ἔχει, διότι γινώσκει καλῶς
τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς καὶ χωρίζει τὰ φύσει
καλὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἡ δὲ πανουργία καὶ πονη-
10 ρία, ἣν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐ φρονήσεως καὶ
σοφίας ἐστίν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ λογισμοῦ
κακοῦ καὶ κακῆς προαιρέσεως, ἀπὸ τοῦ διαβόλου
ἐρχομένη.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνος ἔνεκεν οἱ
γραμματικοὶ οὐκ ἐντρέπονται τινα, ἀλλὰ μέσον πάν-
15 των ἀπλώνουσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ ἀφόβως
παρρησιάζονται;“ καὶ ὁ παῖς· „τούτου ἔνεκα, ὦ βα-
σιλεῦ, τὸ πεπαρρησιασμένον ἔχουσιν, ὅπερ τινὲς
ιδιῶται ἀναίσχυντον εἰώθασι καλεῖν, διότι ἀγαποῦσι
διδάσκειν πάντας, καὶ μάλιστα τοὺς φρονιμωτέρους
20 καὶ τοὺς τὴν σοφίαν ἀγαπῶντας· εἰ γὰρ ἐφθονοῦ-
p.161 B. σαν, οὐκ ἂν ἐδίδασκόν τι·“ Καὶ ὁ βασιλεὺς· „τί-

1 καὶ τῇ M quoque. τῇ melius abesset 3 τοὺς ἀγαθοὺς]
u. 39, 19. 116, 3. ὁρέγεται p. 24, 16. 92, 21. 134, 11 (θεὸν ἐνθου-
μεῖται 134, 11) 4 ἠρώτισε V 5 ἡ γνῶσις σ. τ. π. ν. uersus
politicus. genetium subiunxit scriptor uerbo νικᾷν actiuo qui apud
antiquos aptus est a passiuo. prorsus diuersi generis sunt de
quibus agit Dorv. Charit. p. 345 extr. 7 αὐτῇ B αὐτῇ V, ac-
centu acuto mutato in grauem; om. D 10 οἱ πολλοί? 12
ἀπὸ coniecit Boissonade: ὅπῃ ABVD 15 ἀπλώνειν recentio-
res Graeci dicunt. προΐεiere ἀπλοῦν 16 παρρησιάζεται A
17 τό, τε παρρησιασμένον V 18 εἰώθασι V ἀγα-
ποῦσι] uerba in αὐτῷ a recentioribus saepe ad similitudinem uer-
borum in εἶω flectuntur 19 φρονιμωτέρους V 20 ἀγαπῶν-
τας in A correctum ex ἀγαποῦντας ἐφθονοῦσαν tempus
imperfectum est 21 ἐδίδασκόν] cf. 88, 17. 5, 7. 128, 16;
acc. D

νες εἰσὶν οἱ παρὰ τῶν φιλοσόφων μισούμενοι;“ καὶ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὅσους ὁρῶσι μὴ μετὰ ἀγαθῆς καὶ καθαρᾶς γνώμης προσερχομένους τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν, ἐπιθυμητῇ οὕσῃ τοῖς νοῦν ἔχουσιν· ἀλλὰ τοὺς τῶν γραμματικῶν ἐλέγχους βαρέως ὑπομένονσι, 5 καὶ ὡς τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιούμενοι δικαίως μισοῦνται παρὰ τῶν σοφῶν.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἔφη· „ποῖος θησαυρὸς τῶν ἄλλων ἐστὶ μεγαλῶτερος;“ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων καὶ πράξεων.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνος χρεῖαν ἔχει τις κατὰ 10 τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ;“ καὶ ὁ παῖς εἶπε· „τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ τὸν θεόν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς κατὰ ἀλήθειαν ἐγένετο πλούσιος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὁ τῶν καλῶν ἔργων ἐπιμελούμενος καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν ἡλπικῶς.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς ἐστὶν ὁ τὴν καλλιωτέραν ἔχων 15 ἀνάπυσιν;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ὁ μὴ φθονῶν τινα, καὶ p.162 B. ἑαυτὸν μὲν κατακρίνων, ἕτερον δὲ μήτε μέμφεται, μηδὲ κρίνει τί πράττει.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίς κατὰ ἀλήθειαν μωρὸς καὶ ἄφρων ὑπάρχει;“ ὁ παῖς ἔφη·

4 ἔχουσιν in V correctum ex ἔχουσιν: uolebat librarius nimirum νουνεχέσιν 5 ὑπομένονσι] a structura incepta ὅσους ὁρῶσι . . προσερχομένους deflexit oratio, pro accusatiuo participii et uerbo actiui ὑπομένοντος καὶ . . ἐναντιούμενους δικαίως μισοῦσι inferens uerbum finitum ὑπομένονσι et uerbum passivum, in archetypo autem ab initio eam orationis formam inuisse quae interrogationi simul accurate respondet docet M: ὅσοι μὴ . . προσίενται, ἀλλὰ τοὺς . . ἐλέγχους πικρῶς ὑποφέρουσιν ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες (cod. προσκρούονται) 8 μεγαλῶτερος] p. 133, 1 cf. Corais στοιχ. αὐτ. ante Aelian. πβ. hodiernis enim Graecis adiectivum est μέγας 10 τίνος scripsi: τίνα ABV, ποῖαν D. τίνος χρῆζει M 15 καλλιωτέραν ab adiectiui κάλλιος derivatus quod rursus ex comp. καλλίων originem duxit; hodierni Graeci dicunt καλλήτερος 16 φθονῶν τινα cf. 3, 11 17 debebat pergere μεμφόμενος . . κρίνων cf. 129, 11. καὶ ἑαυτὸν μὲν ἐπιμεμφόμενος, ἕτερον δὲ μὴ κατακρίνων M 18 et 132, 5 μηδὲ V κρίνη V

- „ὁ μὴ γινώσκων τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα, καὶ μὴ ἀκούων τοῦ συμβουλευόντος αὐτῷ ἀγαθά.“ Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε· „τίς τῶν ἀνθρώπων ἔχει καλὴν καὶ φιλικὴν τὴν διάθεσιν τῆς ἀγάπης;“ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
- 5 „ὁ μὴ τίνα ποσῶς λυπήσας, μηδὲ εἰς τίνα ἔχων ζηλοτυπίαν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποῖος λογισμὸς ὑπάρχει τῷ θεῷ μεμιασμένος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὅστις ἔχει ἔργα μισαρὰ καὶ πράξεις, πρὸς τούτοις δὲ ὡς μέγα τι θεινὸν ἔχει καὶ τὴν ὑπερηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν.“
- 10 Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποία τῶν αἰσχυρῶν πράξεων πλεόν εἰς ἁμαρτίαν βάλλει τὸν πράττοντα;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὁ φθόνος καὶ ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεο-
- p.163B. νεξία καὶ τὸ πορεύεσθαι εἰς τὸ ἴδιον θέλημα, διὰ τὸ μὴ φοβεῖσθαι θεόν, εἰς ὅσα παρὰ λόγους ὡς ἄλογον
- 15 ζῶον ἁμαρτάνει καὶ οὐκ ἐντρέπεται. αὐταὶ οὖν αἱ πράξεις τοῦ τάλανος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἁμαρτίαις.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ γινώσκων ταῦτα [καὶ φοβούμενος τὸν θεόν];“ ὁ υἱὸς· „ὅστις ἐστὶν ἀχόρταστος ἐν πᾶσι πράγμασιν, εἴτε
- 20 τροφαῖς εἴτε ἱματίοις εἴτε χρήμασιν εἴτε δόξῃ εἴτε κτήμασιν εἴτε θεραπείᾳ δοσίων.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίνα πρέπει φοβεῖσθαι καὶ τρέμειν;“ ὁ νέος εἶπε·

1 πειθόμενος τῷ . . συμβουλευόντι M 3 ἠρώτισε V
 4 τῆς ἀγάπης ABVD: non habet M rectius ἀπεκρίθη V
 5 ποσῶς] τὸ παράπαν M 7 μεμιασμένος] βδελυκτός M. μεμιασμένος? ἔχει] confecit et nunc quasi possidet (hat an sich)? ἔχει εἰργασμένα? 8 μισαρὰ ABVD: correxit Boissonade ὡς praedicatum indicat; ἔχει ὡς i. e. habet pro. p. 101, 12. Corais Isocr. p. 181. in u. μέγα τι desinit V (fol. 99)
 9 ἀλαζονίαν libri 11 πλεόν cf. 129, 10. πλεῖα τῇ ἁμαρτία περιβάλλει M ὁ δὲ v. ἔ. ὁ om. A 14 uberius M
 εἰς ὅσα i. e. ἐν οἷς, ἐφ' οἷς M ἄλλοσον A 15 καὶ] καὶν A 18 καὶ φ. τ. θ., quae uerba in M non extant, seclusi quippe quae tamquam responsum margine adscripta fuisse putem ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θεόν 22 πρέπει] i. e. ὀφείλει τις M

„τὸν μὴ φοβούμενον τὸν θεὸν μηδὲ τὴν μεγαλωτέραν
 ἀρχήν, μηδὲ χωρίζοντα τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου.
 ἀλλὰ λέγω σοι, βασιλεῦ, οὐ πρέπει ποιεῖν φίλον
 ἄνθρωπον δολιόφρονα, πονηρὸν καὶ ὑποκριτήν, ὅστις
 ἀλλὰ μὲν τῷ στόματι λέγει, ἀλλὰ δὲ τῇ καρδίᾳ πο- 5
 νηρῶς συλλογίζεται.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „πῶς ἄρα
 οἱ ἄνθρωποι τὴν φιλίαν ἀγαπῶντες, ἐν καιρῷ πολὺ
 ἐπὶ πλεόν τὴν ἐχθραν ποιοῦσιν;“ ὁ νέος εἶπε· „διὰ p.164 B.
 τοῦτο· τὸ ζημιῶσαί τινα εὐκόλόν ἐστι, τὸ δὲ ποιῆ-
 σαί τινα καλῶς, δύσκολον.“ Καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς· 10
 „πῶς οἱ ἄρρωστοι τοὺς λόγους τῶν ἰατρῶν δέχονται
 καὶ ὑπομένουσι, κἂν βαρέοι εἰσίν, οἱ δὲ ἄνθρωποι,
 ὅταν ἀκούωσι τὴν ἀλήθειαν, βαροῦνται ἐπ’ αὐτῇ καὶ
 δυσχεραίνουσιν;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὅτι ὁ ἄρρωστος
 τὰ βότανα καὶ τὰ ζουλάπια τὰ φερόμενα πρὸς αὐτόν 15
 ὑπομένει καὶ δέχεται, κἂν δριμέα κἂν πικρὰ ὑπάρχωσι,
 διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐλπίζει
 διὰ τῶν βοτανῶν ὑγίαν, καὶ τὰς φωνὰς τῶν ἰατρῶν
 ὑπομένει νομίζων ὅτι δι’ ὑγίαν φασὶ ταῦτα πρὸς
 αὐτόν· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ ἀσύνετος, ὅταν ἀκούῃ 20
 τάληθῇ καὶ τὰ πρόποντα, βαρεῖται καὶ δυσχεραίνει
 πρὸς τὰ λόγια, ὅτι οὐκ ἀναγκάζεται ὑπὸ τινος, ὥς
 ὁ ἄρρωστος ὑπὸ τῆς νόσου. διὰ τοῦτο καὶ γέγρα-

1 μεγαλωτέραν cf. 131, 8 2 agnoscis sermonem Noui
 Foederis 3 ἀλλὰ μὴν πτοεῖσθαι δεῖ καὶ φίλον δολιόφρονα
 M scitius 5 sententia inde ab Homero uolgata 5 ἐν τῇ? 10
 καλῶς scripsi: καλὸν AB. καλὸν ποιεῖν absolute ut atunt positum
 adhibuit qui Iesaiam uertit 1, 17; καλοποιεῖν hodierni Graeci di-
 cunt eadem sententia qua εὐεργετεῖν. quamquam igitur scribere
 poteram καλὸν τι, malui καλῶς. uide Eu. Luc. 6, 26. 27
 12 κἂν .. εἰσίν] κἂν .. δοκοῦσιν M βαρέοι] hodierni Graeci
 βαρειοὶ dicere solent δὲ om. B 14 ὅτι ὁ BD: ὅστις A
 Boiss. ὅτιπερ ὁ νοσῶν M 16 δριμέα Boissonade: δρι-
 μαῖα AB 22 ὑπὸ τινος βίας εἴτε ὀδύνης M 23 γέγρα-
 πται] Prouerb. Sal. 9, 8 cl. 15, 5. 12. 10, 23. 12, 1. 13, 1 etc.
 sententia etiam a Symeone Sethi adhibetur

πται· „ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ μὴ ἔλεγχε
 p.1C5 B. „ἄφρονας [ἦτοι κακοὺς] ἵνα μὴ μισήσωσί σε.“ Πά-
 λιν ὁ βασιλεὺς ἔφη τῷ υἱῷ· „πῶς ἄρα ὁ μὲν πλού-
 σιος ἐν τροφαῖς εὐθὺς τρώγων εὐκόλως χορταίνεται,
 5 ὁ δὲ ἀχόρταστος τῶν χρημάτων καὶ ἀγαπῶν αὐτὰ
 ἀχόρταστον ἔχει τὴν ὄρεξιν αὐτῶν;“ ὁ νέος εἶπεν·
 „ἢ μὲν τῶν πλουσίων γαστήρ, ἢ δεχομένη τὰς τρο-
 φάς, μετὰ τὸ λαβεῖν τὰς πολλὰς ἐκείνας τροφὰς
 χορταίνεται, κἂν οὐ θέλει· ὁ δὲ ὀφθαλμός, λαίμαργος
 10 ὑπάρχων καὶ ἀχόρταστος, καθ' ὅσον ὁρᾷ τὰ χρη-
 ματα, ἐπὶ τοσοῦτον ὀρέγεται αὐτά, καὶ θεὸν οὐκ
 ἐνθυμεῖται, ἕως ὅτου διὰ θανάτου καλύψει ἢ γῇ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.“ Πάλιν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς·
 „ποῖος ἄρα γίνεται ὁ θάνατος τοῦ βασικάνου ἀνδρός;“
 15 ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ θάνατος τοῦ τοιοῦτου ἀν-
 θρώπου χαρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις γίνεται· οὐδὲ
 γὰρ ἐν ἄλλο χεῖρον τῶν βαρύτερων ἀμαρτιῶν, ὥς
 ἢ τῆς βασκανίας καὶ τοῦ φθόνου ἀμαρτία. καὶ πρέ-
 πει πάντα ἄνθρωπον θερμῶς παρακαλεῖν τὸν θεόν,

2 ἦτοι κακοὺς *deleui utpote ex Prouerbiorum loco, ubi μὴ ἔλεγχε κακοὺς legitur, adscriptum* 3 πλούσιος ἐν τροφαῖς (τροφαῖς B cl. D): *aptius M ὁ μὲν δαψιλῶς ἐσθίαν* 4 9 χορταίνεται *intransitiue ut aiunt dictum i. e. κορέννυται M* 5 χρημάτων *scripsi: βρωμάτων AB, φαγίων D. cf. 10 et M* 6 ἀχόρταστον *ut est in M?* 7 ἢ μὲν] ἡμῶν B ἢ *noli delere; cf. M* 9 θέλει BD: θέλη A. *illud propter u. οὐ πραετι. κἂν μὴ βούληται M* 11 ἐπὶ τοσοῦτον] „in his nocibus destitit A, cuius scilicet folium ultimum fuit auolsum“. Boissonade αὐτὰ] *cf. 130, 3* θεὸν .. ἐνθυμεῖται] „ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἐπὶ μὲν πράγματος πρὸς αἰτιατικὴν (συναπτει) ..., ἐπὶ δὲ προσώπου, τὸ συναμφοτέρον, οἷον Σε ἐνθυμοῦμαι καὶ Σοῦ ἐνθυμοῦμαι.“ *Coraës ad Isocr. p. 15 (19) et 73 (23) cl. 13 (9)* 12 καλύψει] *scripsitne more suo καλύψη? μέχρις ἂν .. καλυφθῇ cod. M* 16 Ies. Sirac. 5, 17 17 ἐν] *cf. 113, 14. 51, 26* βαρύτερων BD: βαρυντάτων Boissonade; *cf. 129, 10* ὥς *de consuetudine recentiorum*

ὅπως ἐκ τῶν τοιούτων τελείως ἐξέλθῃ ὁ φθόνος ἐκ
 τῆς καρδίας αὐτοῦ. γίνωσκε οὖν, ὦ πάτερ καὶ βα-
 σιλεῦ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὁ μὴ βασκαίνων καὶ φθο- p.166 B.
 νῶν γλυκέως ἐσθίει, γλυκέως πίνει, ἡδέως κοιμᾶ-
 ται· αἱ πράξεις αὐτοῦ φροντίδα οὐκ ἔχουσιν· εὐκό- 5
 λως γὰρ ὃ βούλεται πράττει, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ χωρὶς
 ἀνάγκης γίνεται· καθήμενός ἐστιν ἀμέριμνος, ἰστά-
 μενος οὐ κοιπᾷ. ταύτας οὖν, κράτιστε βασιλεῦ, ὥσπερ
 παρ' ἐμοῦ ἀκήκοας ἀποκρίσεις ἀρκετὰς εἶναι νόμιζε
 περὶ πάντων.“ 10

1 ἐκ τῶν τοιούτων] propterea. omittit M

3 ὁ om. M

4 γλυκαίως bis B: correxit Boissonade
 10 περὶ πάντων] uberius M

7 sermo Vete-

Narrationis de Syntipa

altera recensio

qualis extat in cod. Mon. 525 fol. 51—66.

p. 60, 3 ... λέγει οὖν πρὸς τὴν ὁμόζυγον· τί ἐστὶ τοῦτο ὅπερ
 νῦν τεθέαμαι; οὐ διεσπειλάμην σοι μηδ' ὅλως τού-
 τοις ἡμῶν προσπαύειν τοῖς σιτίοις; ἡ δ' ὁμόζυγος
 „καὶ οὐχ ἡψάμην αὐτῶν“ ἀπεκρίνατο. ἡ δὲ οὐδαμῶς
 5 ταύτῃ πεπίστευκεν, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτῆς ἀγριά-
 νασα, πλήττει θρασέως αὐτὴν καὶ τῆς ζωῆς ἀπορ-
 ρήγνυσι, καὶ μονωτάτῃ καταλιμπάνεται. ἐπιστάντος
 δὲ τοῦ χειμῶνος καὶ πολλῶν ὑετῶν τε καὶ νιφετῶν
 καταφερομένων, καὶ αὐθις ὁ σῖτος ἐκείνος τῇ τοῦ ἀέ-
 10 ρος ὑγρότητι νοτισθεὶς ὅλην ἐκείνην ὡς τὸ πρότερον
 τὴν θυρίδα πεπλήρωκεν. ὅπερ θεασαμένη ἡ περι-
 στερὰ τὴν αἰτίαν τῆς τε ἐλλείψεως καὶ τῆς ὥς πρῶην
 ὕστερον ἀναπληρώσεως καθ' ἑαυτὴν ἐπέγνω. καὶ
 τὸ ἀπ' ἐκείνου πικρῶς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς ὁμοζύγου
 15 μετεμέλετο, οὐδὲν δὲ τῆς μεταμελείας ἀπώνατο. οὐ-
 τως οὖν ἐπίσταμαι, ὦ βασιλεῦ, ὡς εἶπερ καὶ σὺ τὸν

*In hoc imo margine nullo addito signo exhibentur codicis
 scripturae, supra a me mutatae, leuioribus quibusdam rebus prae-
 termissis; interrogandi signo adposito coniecturas a me dubitanter
 propositas indicari scito; littera P alteram recensionem libri
 significat, quam discrepare uel concinere hic illic ubi necessarium
 uidebatur notauī 2 μηδ' ὅλως scripsi ubique 4 καίτοι?
 αὐτῷ cod.; cf. 2, 9. 60, 6 13 ὑστέρως ἐαυτὸν*

νίόν σου διαχειρίσῃ ἐκ ψιλῆς διαβολῆς τοῦ καταρά-
 του τοῦδε γυναιόν, καὶ ταῦτά τι τοιοῦτο μὴ εἰδῶς
 ἐκείνου, καὶ τῷ σῷ κράτει ὡσαύτως συμβήσεται ὡς
 τῇ εἰρημένῃ περιστερά, καὶ τοῖς κέντροις τῆς μετα- p. 61
 μελείας χαλεπῶς ἔσῃ νυττόμενος, ἀλλ' οὐδέν σοι 5
 ὄφελος ἔσται. καὶ ἄλλης δέ μου διηγήσεως ἄκουσον,
 ὦ βασιλεῦ, περὶ τῶν γυναικείων σοι δηλούσης πα-
 νουργιῶν. Ἄνῃρ τις ἦν γεωργικὴν μετιῶν ἐπιστήμην.
 οὗτος οὖν ἐν μιᾷ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἄγρον αὐτοῦ τοῦ
 κατασπεῖραι αὐτόν. περὶ δέ γε τὴν ὥραν τοῦ ἀρί- 10
 στοῦ ἢ τοῦ γεωργοῦ σύζυγος ὅψα ἡτοίμασεν ὄρνιθός
 τε καὶ μελιπήκτου ἐδέσματος. ἃ δὴ σπυρίδι ἐνθείσα
 πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ πορευομένην αὐ-
 τὴν διὰ τινος καταλύματος διελθεῖν. ἐλθοῦσαν δὲ
 ὁδοστάται ποθέν τινες ἐξορμήσαντες κατέσχον αὐτὴν 15
 καὶ ἐν ἐκείνῳ εἰσαγαγόντες τῷ καταλύματι βιαίως
 αὐτῇ συνεγένοντο, καὶ ἃ διεκόμιζεν ὅψα κατήδοντο
 ἀφελόμενοι. μικρὸν δέ τι τοῦ μελιπήκτου ἐδέσματος
 ὕστερον καταλιπόντες, καὶ εἰς μόρφωσιν ἐλέφαντος
 τουτὶ τὸ καταλειφθὲν ἐπισκευάσαντες, τῇ σπυρίδι 20
 ἐναπέθετο, μηδέν τι περὶ τοῦδε εἰδυίας τῆς γυναι-
 κός, καὶ τὴν σπυρίδα κατεκάλυψαν. ἡ δὲ γυνὴ ταύ-
 την ἀνελομένη κεκαλυμμένην οὔσαν ὡς πρότερον καὶ
 ἀγνοοῦσα ὡς τὰ ἐν αὐτῇ παρ' ἐκείνων ὅψα ἐβρώθη,

1 διαχειρίσῃ 2 τι: τὸ? μήπω? 141, 16 εἰδότης cod.:
sed tum debebat dici εἰδότης σου περὶ ἐκείνου. leuiore mutatione
scripsi εἰδῶς 6 ὄφελος 9 ἐν μιᾷ *idem est quod* μιᾷ τῶν
 ἡμερῶν P 14 διὰ] ἀπὸ P ἐλθοῦσαν cod.: ἐλθοῦσης *malim*
ponere quam ἐλθοῦσα. *sed* P (καὶ ὡς εἶδον τὴν γυναῖκα
ἐκράτησαν αὐτήν) eo ducit ut in libro archetypo additum fuisse
suspicietur ἰδόντες: ἐλθοῦσαν δὲ ὁ. ἰδόντες, ἐξ. κ. α. *ceterum*
praepositio διὰ *ad* ἐλθοῦσης *suppletur* ut 87, 8 17 κατή-

δοντο *utique scriptoris est* 19 ὕστερον *post* σπυρίδι *ponen-*
dum cf. 71, 8; 24 ὅψα *sic conlocatum ne te offendant* 22
 ἐναπεκάλυψαν

τὴν σπυρίδα πρὸ τῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀποθεῖσα
ὀμμάτων διέστη βραχύ. ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἐκκαλύπτει
καὶ ὄρᾳ μηδὲν ἕτερον ἔχουσιν τὴν σπυρίδα ἢ μόνον
p. 62 τὸ μελίπηκτον ἔδεσμα, τὸ τὴν μορφὴν ἔχον τοῦ ἐλέ-
5 φαντος. ὅπερ ἰδὼν, „τί τοῦτο, γύναι;“ πρὸς τὴν
σύζυγον ἔφησεν. ἡ δὲ τὰς ὄψεις τῷ ὀρωμένῳ ἐπιβα-
λοῦσα, εὐθὺς τὸ αὐτῇ συμβεβηκὸς δρᾶμα κρύπτειν
ἐκμηχανᾶται. καὶ φησι πρὸς τὸν ἄνδρα· „ταῦτη τῇ
νυκτί, καθευδούσης μου, ὄναρ ἐφάνη μοι ξένον.
10 ἔδοξα γὰρ ἐλέφαντι ἐποχεῖσθαι καθ' ὕπνου, καὶ
τούτου ὀλισθήσασάν με τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συμπατη-
θῆναι. ἔξυπνος δὲ γενομένη πολλῶ συνειχόμεν φόβῳ,
καὶ αὐτίκα πρὸς τὸν ὄνειροκρίτην ἔσπευσα πορευ-
θῆναι σὺν τάχει, ᾧ καὶ τὰ ὀραθέντα διηγησάμην·
15 καὶ ὃς τὸν ὄνειρον διαλύσας ἐντεῖλατό μοι οὕτως
εἰπὼν· (ὥς) ἐλέφαντος μορφὴν σε χρή, ᾧ γύναι,
ἐκ μελιπήκτου κατασκευάσαι ἐδέσματος καὶ τῷ ἀνδρί
σου εἰς βρωσιν ἀποκομίσαι, ὥς ἂν ὁ ὄνειρος οὗτος
ἀκινδύνως σοι διαλυθῇ. καὶ νῦν κατὰ ταύτας
20 τὰς ὑποθήκας ὥς ὄρᾳς σοι πεποίηκα μὲν ἐγώ, σὺ δὲ
λοιπόν, ᾧ ἄνερ, προθυμότερα φάγε, ὥς ἂν μηδεὶς
μοι προσγένειτο κίνδυνος.“ καὶ ὃς τὸ μελίπηκτον
εὐθὺς ἐδηδόκει. ἡ δὲ γυνὴ τοιούτως πρὸς αὐτὸν
πρόφασισαμένη ἐξ ἀνυπόπτου, τὸν τοῦ συνεύνου
25 κίνδυνον ὑπεξέφυγεν ἑαυτὴν περιποιησαμένη τὰ μά-
p. 63 λιστα. ὁ γὰρ ἀνὴρ αὐτῆς πᾶσιν οἷς αὐτῷ περὶ τού-
του λελάληκεν ἀναμφιλέκτως πεπίστευκε. τοίνυν, ᾧ

4 τοῦ *etsi habet quo offendat, non deleuerim*
μένω? 16 ὥς *in codice legitur post γύναι*

18. 21 ὥς ἂν
διαλυθῇ *et similia in hoc scriptore ferenda censui* 23 ἐδηδό-
κε] *aoristi loco est* 24 ἐκ τοῦ? *ad 56, 22 (21)* 27 τοίνυν]
Lob. Phr. 342. *ita Pollianus A. P. XI, 127, Leo Diaconus, Ioannes*

βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς ἐπίγνωθι τὸ ποικίλον τῶν γυναι-
 κείων μηχανημάτων· καὶ ὅτι περ ἂν καὶ βουλευθεῖεν, εὐ-
 φυῶς (εἰς) τὸ πονηρεῦσθαι καὶ συσκευάζειν ἔχουσι.“
 Τούτων δ' ὁ Κῦρος καὶ πάλιν ἀκηκοὺς τῶν φημά-
 των, μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν υἱὸν ἐγκελεύει. 5

Κατὰ δὲ τὴν ἑκτην ἡμέραν σφόδρα ἡ γυνὴ ἐπὶ
 τῷδε τῷ προστάγματι τοῦ βασιλέως χαλεπήνασα καὶ
 δεινοπαθήσασα, καθ' ἑαυτὴν οὕτως ἔλεγεν, ὥς „εἰ
 μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἀποκτανθείη,
 τὴν αὖριον πάντως προσφθέγξεται τῷ ἰδίῳ πατρί, 10
 καὶ εὐθέως διὰ τῆς αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας τὰ
 τῆς ἐμῆς σκαιωρίας ἔσται κατάδηλα, καὶ θανάτῳ
 παραδοθήσομαι. χρὴ οὖν ἑμαυτὴν διαχειρίσασθαι·
 οὐδαμῶς γάρ τι ἕτερον τῷ βασιλεὶ ἀναγγεῖλαι τολ-
 μήσω.“ ταῦτα καθ' ἑαυτὴν ἡ κακότροπος ἐκείνη 15
 γυνὴ συλλογισαμένη καὶ δέει συσχεθεῖσα πολλῶ,
 πρῶτα μὲν τὰ ἑαυτῆς συνελέξατο πράγματα τῆς οὐ-
 σίας καὶ γε τοῖς γνωστοῖς καὶ τοῖς γείτοσιν ἐμερί-
 σατο. εἶτα καὶ ἀξιοὶ ὕλην αὐτοὺς καυστικὴν συνα-
 γαγεῖν αὐτῇ· οἱ δὲ δαψιλῇ συναγείρουσι. κακείνη 20
 δι' αὐτῆς σφοδρὰν ἀνῆψε πυράν· ἥς δὴ ἀναφθείσσης,
 ὠρμησεν ἡ γυνὴ τῇ καμίνῳ ἑαυτὴν ἐμβαλεῖν, ὅτι περ p. 64
 ὑφωράτο τῇ ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσεσθαι
 τὴν αἰσχύνην· καὶ τὸν κατάγελων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ
 ἐβδόμη ὥς ἐν τοσοῦτῳ ἡμέρα ἐφέστηκε, καθ' ἣν καὶ 25

Cinnamus, Byzantini alii. cf. Jacobs ad Ael. N. A. II 66 p. 55.
infra in narratione de astrologo iterum inuenies 3 εἰς adieci.
 ut structura similis euadat ei quae est in P ἐτοιμῶς ἔχουσι
 πονηρεῦσθαι, sed nescio an εὐφυῶς tantum mutandum sit in
 ἐκ φύσεως 5 ἐγκ. non mutandum cf. 19, 1 6 κατ' αὐτὴν
 δὲ P 13 διαχειρησασθαι 17 [τῆς οὐσίας]? om. P
 18 ἐμέρισεν? διεμοίρασεν P 23 αὐτὴν 24 κατάγελων
 cf. not. ad p. 64, 2 in margine 1ε': quo non uidetur indicari
 caput, sed folium XV libri e quo M descriptus est

ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ καὶ πατρὶ προσφθέγξασθαι ἤμελλεν, ὥς γε κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου παρήγγελλτο, ἢ γυνὴ αὐτῇ λίαν ὥς εἰκὸς ἡγωνία καὶ ἐφρόντιζε, καὶ μερίμναις καὶ ἀλγηδόσι τὴν καρδίαν ἐβάλλετο. ἦδει γὰρ ὥς ἡνίκα τῷ βασιλεῖ ὁ παῖς φθέγγαιτο, οὐ μόνον αὐτῇ κατασχυνθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὀλέθρῳ μετὰ τῆς αἰσχύνης παραδοθήσεται, ἐφ' οἷς πάντως τῷ παιδίῳ ἀτόπως λελάληκε. τοῦ γοῦν τοιούτου αὐτῆς χαλεποῦ βουλευματος πολλαχῇ γε τῇ φήμῃ θρυλλομένου καὶ διαθέντος, ἐφθασε καὶ εἰς τὰς τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἀκοάς. καὶ μὴν σὺν τάχει τὴν γυναικα προφθάνει καὶ φησιν αὐτῇ· „τίνος χάριν, ὦ γύναι, πυρὶ σεαυτὴν παραδίδως;“ ἢ δέ „μὴ ὥς ἔδει με ἀπὸ τοῦ παιδός σου“ ἔφη „ἐξεδίκησας οὐδὲ αὐτὸν ἀπέκτεινας καθάπερ προσῆκεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἅμα τῷ λόγῳ πίστεις αὐτῇ ἐνόρκους δέδωκεν ἀσφαλεῖς, ὥς ἀναμφιλέκτως τὸν παῖδα διαχειρίζεται. ἢ δὲ ἀποδεξαμένη τὸν λόγον, ἐπέσχεν ἑαυτὴν τοῦ τοιοῦδ' ἐγχειρήματος. καὶ αὐτίκα ὁ βασιλεὺς μετ' ὀργῆς ἀπεφήνατο ἀνυπερθέτως τὸν υἱὸν ὑποβληθῆναι τῷ ξίφει. τῆς οὖν τοιαύτης ἰταμωτάτης ἐξενεχθείσης ἀποφάσεως, ὁ τοῦ βασιλέως φιλοσοφώτατος ἑβδομος σύμβουλος περὶ ταύτης ἐνωτισάμενος καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἕτεροι ἔξ συμφιλόσοφοι, ἐπὶ τῷ γόνῳ τῆς πορφύρας σφόδρα λελύπηνται καὶ ἤλγησαν τὰς ψυχάς, ὁρῶντες τὸν ἀνεύθυνον ὥς

1 φθέγξασθαι ἤμελλεν *quin scriptor dixerit ut P, non est quod dubites* 6 αὐτῇ 11 αὐτό μὲν 12 προφθάνει] διαμηνύσας P 13 plenius P 15 οὔτε *cod.: quamquam dubites an error sit scriptoris* 17 ἀσφαλεῖς *noli delere* 20 τὸν υἱὸν αὐτοῦ P: *sed cf. 141, 14* 21 ἰταμωτάτης 23 ἐνωτισάμενος] *infra ἐνωτισθείς* 25 γόνῳ τῆς πορφύρας *orientalium populorum sermonem sapit*

κακοῦργον κινδυνεύοντα. καὶ πορευθέντες ἐφίσταν-
ται τῷ τοῦ βασιλέως σπεκουλάτῳρι, ἥδη τὸ ξίφος
πρὸς τὴν σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἀνατείνοντι, ἐπιμόνως
αὐτὸν ἀξιοῦντες βραχύ τι τὴν τοῦ παιδὸς ὑπερθέ-
σθαι ἀναίρεσιν, ἄχρῃς ἂν ὁ τῶν φιλοσόφων ἑβδομος 5
πρὸς τὸν βασιλέα εἰσέλθοι ἅμα τε καὶ ἐξέλθοι. οὐ
μὴν ἀλλὰ καὶ δώροις τὸν ἄνδρα ἐδεξιώσαντο. ὃ δὲ
τοὺς φιλοσόφους αἰδεσθεῖς, τῇ αὐτῶν συγκατανεύει
αἰτήσῃ. εἴτα ὁ τῶν φιλοσόφων ἑβδομος σύμβουλος
πρὸς τὸν βασιλέα ἐκείθεν πορεύεται· καὶ εἰσελθὼν 10
προσεκύνησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φῆσι· „βασιλεῦ,
ξῆθι. γινώσκεις σου τὸ κράτος ἐκδυσωπῶ, ὥς ἐξαί-
σιον ἅμα καὶ ἀνόσιον δρᾶμα πειρᾶσαι ποιήσασθαι, p. 66
ὅτιπερ τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι προσέταξας,
ψιλῇ γυναικὸς ὑποθήκη οὕτως ἀνεξετάστως συναρ- 15
παγείς, καὶ ταῦτα μήπω ἐγνωκώς, καὶ ἀληθῇ σοι
καὶ ψευδῇ λελάληκεν. ἤκουσται δέ μοι καὶ τοῦτο,
ὥς διὰ πολλῶν εὐχῶν, νηστειῶν τε καὶ εὐποιῶν
θεόθεν τοῦτον τὸν παῖδα σύ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐξητή-
σασθε· καὶ διὰ γυναικὸς ῥῆμα ὀλέθρῳ αὐτὸν παρα- 20
δίδως; ἀλλ’ ὅμως μου τῶν ῥημάτων ἄκουσον.

Ἄνθρω γάρ τις ἦν πύθωνος πνεῦμα ἔχων, καὶ
τοῖς βουλομένοις τὰ μέλλοντα δὴ μαντευόμενος καὶ
δαψιλῇ ποριζόμενος κέρδη· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἰατρι-
κῆς τέχνης τῇ μαντεία ἔμπειρος ἦν. ὅθεν καὶ πᾶσι 25
τοῖς παρ’ αὐτοῦ πυνθανομένοις περὶ τινων ἀδήλων
ἐτοιμοὺς ἐποιεῖτο τὰς ἀπολύσεις. οὕτως οὖν ὁ ἄνθρω p. 67

6 εἰσέλθῃ — ἐξέλθῃ *coniunctiuos restituas ex P* 12
litteram γ librarius omiserat. rubro colore postea additurus; quod
crebro factum abhinc notare supersedebo 13 πειρᾶσαι, i. e.
πειρᾶ, iam supra notatum 14 ὅτι σου τὸν υἱὸν P. cf. 66, 2 19
ἐξητήσασθε^{αι} 20 καὶ] καὶ νῦν? καὶ δὴ? 23 κἀντεῦθεν?
27 οντος P_i

ἐπιστημόνως ἔχων οὐκ ὀλίγον αὐτῷ πλουτοῦν ἐθη-
 σαύρισε. μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ ἐνοικοῦν αὐτῷ
 μαντικὸν πνεῦμα πρὸς τὸν ἄνδρα εἰρήκει· „ἐγὼ γε
 τοῦ λοιποῦ ὑπαναχωρήσαι σου βούλομαι, καὶ οὐκέτι
 5 ἔξεις με. πλὴν πρὸ τῆς ἐκδημίας μου λόγους τρεῖς
 διαστελῶ σοι, καὶ δὴ ἐν ἐκάστῳ τούτων ὃ ἂν θεόθεν
 αἰτήσῃ, παραχρῆμά σοι παρασχεθήσεται.“ καὶ ταῦτα
 λέξαν τὸ πνεῦμα τὰς τρεῖς ῥήσεις τάνδρῃ δεδήλωκεν.
 εἴτα πόρρω μὲν αὐτὸ γέγονεν, ὃ δ' ἀνὴρ ἐκείνος
 10 ἀνακεχώρηκός τοῦ πνεύματος οἵκαδε σὺν ἀθυμῇ
 πολλῇ ἀφῆκτο. καὶ τοῦτον ἡ σύζυγος οὕτως ἔχοντα
 θεασαμένη, „τί οὕτως“ ἔφησε „στυγνὸς καὶ ὠχρῶν
 παραγέγονας;“ ὃ δὲ αὐτῇ ἀπεκρίνατο· „ὅτι περ, ὧ
 γύναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκεῖνο πνεῦμα, ὃ δὴ ἐνε-
 15 κατῴκει μοι, δι' οὗ ἐμαντευόμην καὶ τὰς νόσους
 ἐθεράπευον, νῦν ἀπ' ἐμοῦ ἐξελθόν, τελέως ἀνεχώ-
 ρησε. καὶ τούτου ἐρημωθεὶς, αὐτήν, ἴσθι, τὴν ζωὴν
 μου ἀπολέγομαι. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ ἅπαν ἀπόρρητον
 ἐμνούμην καὶ δαψιλῇ κέρδη ἐποριζόμην.“ ἡ δὲ γυνὴ
 20 ταῦτα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀκούσασα, σφόδρα κακείνη
 ἐπὶ τῷ συμβάντι ἥλγησεν. ὄρῳν δὲ ταύτην ἐκείνος
 ἀνιωμένην πικρότερον, παρηγορεῖν ὥς ἐνὸν τὴν γυ-
 ναῖκα ἐπεχείρησε, καὶ εἶρηκε πρὸς αὐτήν· „θάρσει,
 ὧ γύναι, καὶ μὴ λυποῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο ῥή-
 25 σεις μοι διεστείλατο τρεῖς, ὥστε 'δι' ἐκάστου αὐτῶν
 πᾶν εἴ τι θυμῆρές μοι θεόθεν ἐξαιτήσασθαι. καὶ δε-

3 εἰρήκει cf. 138, 23 ἐδηδόκει 6 ἐν scripsi: μὲν cod.:
 praep. ἐν hoc sensu frequens est in Noui Foederis libris; λόγοι
 autem sunt precandi formulae. cf. 8. 25. 144, 3 9 αὐτὸ πο-
 uidetur mutandum esse in αὐτοῦ, quo ducit P μακρὰν τοῦ ἀν-
 δρὸς, ita ut respondeant sibi αὐτὸ μὲν — ὃ δ' ἀνὴρ 13 γέ-
 γονας P 21 τὸ συμβάν

δῆλωκέ μοι ὥς εἴ τι δ' ἂν καὶ αἰτήσωμαι, (ἅμα) p. 68
 θεόθεν γενήσεται μοι.“ τούτοις τοῖς λόγοις ἐπὶ τὸ
 εὐθυμότερον ἢ γυνὴ γενομένη, „αὐτάρκη σοι τὸ λοι-
 πόν“ ἔφησε τῷ ἀνδρὶ „ταῦτα τὰ τρία φησεῖδια.“ ὁ
 δ' ἀνὴρ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτῆς ἀντέφησε· „τί οὖν, 5
 πρὸς θεοῦ, συμβουλεύεις μοι ἤδη αἰτήσασθαι;“ ἡ
 δὲ λίσαν οὕσα πονηροτάτη καὶ πρὸς ἀτάκτους ὁρμάς
 καὶ παραλόγους ὀρέξεις ἐνδοσίμος τε καὶ φιλοσώμα-
 τος, „οἷδας“ φησὶν „ὦ ἄνερ, καθὰ καὶ αὐτὴ ἐπίστα-
 μαι, ὥς οὐδὲν συνουσίας τοῖς ἀνθρώποις προσφι- 10
 λέστερον· αἰτῆσαι (τοῖνυν) τὸ θεῖον, πολλοὺς τῷ
 σώματί σου ἰθυφάλλους ἐπιφυῆναι.“ ὁ δὲ ματαιό-
 φρων ἐκείνος τὴν τοιαύτην αὐτίκα δέησιν προέθετο
 καὶ ἅμα τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γέγονε κατάκομον (καὶ
 μεστὸν ἰθυφάλλων). οὗς ἑωρακῶς ὁ δειλαιοὺς ἔαν- 15
 τὸν πικρῶς ἐμυσάττετο καὶ τὴν γυναῖκα θρασέως
 πλήττει καὶ καθυβρίζει, καὶ τοσοῦτον τῷ θυμῷ κατ'
 αὐτῆς ἡγριαίνετο, ὥς καὶ ἀνελεῖν αὐτὴν ἀνηλεῶς
 βεβουλεῦσθαι. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· „αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπω-
 φελὴς σου συμβουλία, ὦ κατάρατε; οὐκ ἡδέσθης 20
 τοιαύτης μοι ἀσχημοσύνης βουλὴν πονηρὰν ὑποθέ-
 σθαι;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί τοσοῦτον

1 εἴ τι δ' ἂν noli mutare in ὅτι ἂν uel ἐπειδάν. cf.
 63, 5 ἅμα adieci ne sententia quae antecessit repetatur;
 habet P 2 γενέσθαι cod.: ἐφανερώσέ μοι ὅτι .. γενήσεται
 P 4 φησεῖδια] cf. Ianson disserens de nom. demin. in Ann.
 Phil. Suppl. V, 2, 238 11 structura αἰτῆσαι τὸ θεῖον non
 caret exemplis; sed uidetur excidisse aut τοῖνυν, quod adieci
 (cf. 144, 3. 12), aut λοιπὸν aut alia quae idem significat coniunctio,
 uelut οὖν γοῦν δή. ζητήσον οὖν P 14 καὶ μεστὸν ἰθυφά-
 λων om. cod.: sed simile certe aliquid, ut est in P μεστὸν καὶ
 νεφρῶν καὶ ὄρχεων supplendum esse efficit pr. οὗς 16 tem-
 porum uerbi mutatio in P quoque inest 19 βεβουληῖσθαι?
 βουληθῆναι P 21 in margine ις'

ἐχαλέπηνας; μηδὲν σοι ἔσται περὶ τούτου φροντίς·
 [περὶ τούτου μὴ διαταραχθήσῃ] ἔτεροι γάρ σοι δύο
 ὑπελείφθησαν λόγοι· αἰτησαι τοίνυν τὸ θεῖον διὰ
 p. 69 τοῦ ἐνὸς ῥήματος, τοὺς ἰθυφάλλους τοὺςδε ἀφανί-
 5 σθῆναι ἀπὸ σοῦ.“ ὁ δὲ τῇ συζύγῳ πεισθείς, αἰτεῖ-
 ται τοῦτο παρὰ θεοῦ, καὶ εὐθύς ἐκείνων μὲν ἀπηλ-
 λάγη τῶν ἰθυφάλλων, ἀπώλεσε δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ
 ἃ δὴ γεννητὰ αἰδοῖα ἐκέκτητο. αὐτίς οὖν ἐπὶ πλέον
 τῆς γυναικὸς καταθρασύνεται καὶ αὐτὴν ἐκ παντὸς
 10 τρόπου ἀποκτεῖναι πειρᾶται. ἡ δὲ γυνή „ἵνα τί“
 φησὶν „ἀνελεῖν με σφαδάζεις; μηδ’ ἐπὶ τῷδε ἀσχάλ-
 λου. ἐν γάρ σοι ῥῆμα ὑπολέλειπται. αἰτησαι γοῦν
 τὸ θεῖον τὰ γεννητὰ σοῦ ἀπολαβεῖν αἰδοῖα.“ ὁ δὲ
 τοῦτο ποιήσας μόγις τοῦ αἰτηθέντος ἐπέτυχεν. Ἴδε
 15 οὖν, ὃ βασιλεῦ, οἷα ἐκείνῳ τάνδρῃ συμβέβηκεν, ὅτι-
 περ ἀσυλλογίστως τῇ τῆς γυναικὸς κακίστῃ βουλῇ
 ὁ μάταιος συγκατέθετο. καὶ νῦν λοιπὸν μακροθύ-
 μησον, ἀξιῶ, καὶ μὴ κατεπείγου πρὸς τὴν ἄδικον
 τοῦ υἱοῦ σου ἀναίρεσιν μηδὲ οὕτως ἀνεξετάστως
 20 συναρπαγῆς τῇ τῆς μοχθηρᾶς γυναικὸς σκαιωρίᾳ,
 p. 70 καὶ μᾶλλον ὅταν ἡ διαβάλλουσα δεινὴ λίαν ἢ καὶ
 κακότροπος. ἀλλὰ καὶ ἄλλης διηγήσεως ἄκουσον.

Ἀνὴρ τις ἦν, ὃς ἐνορκον ἑαυτῷ ὄρου ἔθετο μὴ
 ὅλως ἡρεμῆσαι ἢ ἑαυτῷ δοῦναι ἄνεσιν, μήτε μὴν
 25 ἀγαγέσθαι γυναῖκα, ἕως ἂν πᾶσι τοῖς τῶν γυναικῶν
 ἐπισταίῃ μηχανήμασι. καὶ εὐθύς τῆς πατρίδος ἐξιὼν,
 περιήει τὰς χώρας πληρώσων τὸ σπουδαζόμενον.

1 ἔστω? π. τ. μὴ δ. *quamquam in P legitur μηδὲν ταρ-
 χθῆς ἢ λυπηθῆς περὶ τούτου, seclusi, quia scriptorem dictu-
 rum fuisse puto μηδὲ π. τ. δ.* 11 σφαδάζης 23 μηδ’
 ὅλως? *sed cf. 126, 17 et indicem* 24 μηδὲ? 140, 15 26
 ἐπισταίῃ *mire dictum*

ἕτερος δέ τις αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν συνήντηκεν,
 ὃς καὶ μαθὼν πρὸς αὐτοῦ τὴν κατεπείγουσαν χρείαν,
 φησὶ τῷ ἀνδρί· „οὐ δυνήσῃ, ὦ ἄνθρωπε, τοὺς τῶν
 γυναικῶν κατανοῆσαι τρόπους οὐδὲ τὸ πέρας αὐ-
 τῶν ἐφευρεῖν, ἕως ἂν σποδιάν συναγαγὼν καὶ τινα ⁵
 τόπον δι' αὐτῆς καταπάσας τεσσαράκοντα ἡμέρας
 καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπ' αὐτῆς διατελέσῃς καθή-
 μενος καὶ μετρίας τροφῆς καὶ πόσεως μεταλαμβά- ^{p. 71}
 νων. οὕτω γὰρ δυνήσῃ ἀπαριθμῆσαι καὶ σημῆνασθαι
 τὰς τῶν γυναικῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ τῶν ῥημάτων ¹⁰
 τούτων ἀκούσας παρὰ τοῦ αὐτῷ συναντήσαντος,
 ἐποίησε καθὼς οὗτος αὐτῷ ἐνετείλατο, καὶ διετέλει
 ἐπὶ σποδιάς καθήμενος καὶ εὐτελεῖ τῇ διαίτῃ χρώ-
 μενος καὶ παρ' ὅλας τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
 τεσσαράκοντα νύκτας ἀπογραφόμενος τὰς τῶν γυν- ¹⁵
 ναικῶν μηχανουργίας· ἃς δὴ καὶ περαιωθῆναι ἐδόκει
 ἐσύστερον καὶ μηδεμίαν τούτων καταλιπεῖν ἄγρα-
 φον. λαβὼν οὖν ἃς ἐπεποιήκει ἀπογραφάς, πρὸς
 τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐπανῆει. πορευόμενος (δ') ἐπὶ τι
 χωρίον παρεγένετο, ἐν ᾧ καὶ κατέλυσεν. ἦν δέ τις ²⁰
 ἀνὴρ ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ, ὃς καὶ παρασκευασόμενος
 ἐστίασιν τινα, τοὺς τοῦ χωρίου οἰκήτορας κέκληκε·
 μεθ' ὧν κάκεινον τὸν ἀπογραφέα εἰς δεξιῶσιν μετε-
 καλέσατο. ὁ δὲ ἐλθὼν καὶ ἀναπεσὼν μετὰ τῶν ἄλλων
 δαιτυμόνων, οὐχ ὁμοίως αὐτοῖς τῶν παρατιθεμένων ²⁵
 ἥσθιεν, ἀλλ' ἄσιτος ἐκαθέζετο. λέγει οὖν ὁ ἐστίατωρ
 αὐτῷ· ‘πόθεν καὶ τίς εἶ, ὦ ἑταῖρε;’ ὁ δὲ ἀπεκρί-
 νατο· ‘ὁδίτης εἰμὶ, ὡς ὀρεῖς, καὶ μακρὰς παραγί-

5 ἀγαγὼν 6 καταπάσας 12 οὗτος] αὐτός *cod.*
 ἐκεῖνος P 17 μηδὲν *cod.*; οὐδεμίαν P *cf.* 146, 17 19 δ'
om. cod. καὶ ἐπανερχόμενος P 25 δαιτυμόνων *cod.*, *ni*
fallor παρατεθειμένων?

νομαι χώρας. ἐκ γὰρ τῆς ἐνεγκαμένης ἐξῆλθον τοῦ
σοφίαν μαθεῖν καὶ τὰ τῶν πονηρῶν κατανοῆσαι
γυναικῶν μηχανήματα. ταῦτα αὐτοῦ εἰρηκότος, φη-
σιν ὁ ἐστιάτωρ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον· ὁ ἀνὴρ
5 οὗτος ξένος τοῦδε τοῦ χωρίου πεφύκει καὶ οὐδὲν
p. 72 ὅλως ἔφαγεν. ἐξελθὼν δὲ τῆς ἰδίας πατρίδος καὶ
τὰς χώρας περιῶν, τὰς τῶν γυναικῶν ἀπάσας, ὡς
φησὶν, ἐκμεμαθήκει μηχανουργίας, καὶ ταύτας γραφῇ
παραδέδωκεν. ἀλλ' ἀναστᾶσα, γύναι, παρασκεύασον
10 αὐτῷ τὰ πρὸς βρωσὶν καὶ πόσιν ἀρμόζοντα αὐτῷ,
ὡς ἂν παρ' ἡμῶν δεόντως φιλοφρονηθῇ. ὁ μέντοι
ἀνὴρ ἐξειπὼν ἔξεισιν. ἡ δέ γε γυνὴ τὸν ὁδοιπόρον
(ἐρωτῶσα) 'τί πεποίηκας' φησὶν 'ἄνθρωπε; γέ-
γραφας πᾶσαν τῶν γυναικῶν τὴν πονηρίαν; ὃ δὲ
15 'ναί' φησὶ 'πάσας αὐτῶν ἀπεγραψάμην τὰς μηχαν-
ουργίας καὶ τοὺς αὐτῶν δόλους καὶ σκαιωρίας
διελαβόμεν, μηδὲν τι τούτων τὸ παράπαν ἑάσας
ἀσήμεντον.' ἐκείνη δὲ ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἐνωτισθεῖσα,
ἐγνώκεν ὡς ματαιόφρων ὁ ὁδοιπόρος καὶ ἀσύνητος
20 καθέστηκε. καὶ πρὸς αὐτὸν κατ' εἰρωνείαν ἐφθέγγ-
ξατο· 'καὶ ἐκείπερ, ὡς φάσκες, τὰ γυναικεῖα μηχαν-
νήματα γέγραφας, ἀδύνατόν ἐστι γυναικί, εἴτε κάμωι
αὐτῇ, τεχνάσασθαι τι πρὸς σὲ ἢ διὰ λόγου ἢ διὰ
p. 76 τινος πράξεως; πλὴν ἄκουσον τῶν ἐμῶν ῥημάτων.
25 ἰδοὺ [ὡς] ὁρᾷς τὸν ἐμὸν ἄνδρα ὡς εἰς βαθὺ ἐλθ-

1 ἐνεγκαμένη] patria 5 πεφύκει cf. 138, 23 6 καὶ
πάσας τὰς χώρας? — ὅλας P 8 ἐκμεμαθήκει? 11 ἡμῶν
P cf. 147, 20 φιλοφρονηθῇ] 138, 18. ὡς ἂν .. γραφῇ P 12
ἐξειπὼν ταῦτα? τὸν ὁδοιπόρον .. φησὶ in hac recensione
ferri nequit: itaque aut addendum erat πρὸς, aut quod feci,
ἐρωτῶσα quemadmodum exhibet P, aut restituendus dativus
13. 22 γέγραφας P quoque, ut non sit addenda praepositio
ἀπό 22 εἴτε] etsi uel 25 codex caret narratione quae
in P legitur p. 72, 23 — 75, 22 ὡς seclusi

λάκει γῆρας, νεᾶνις δ' ἐγὼ καὶ (τῆς) τῶν ἀνδρῶν
 συνουσίας πάνυ ἐφίεμαι. καὶ σὺ δ' ὥς ὀρῶ νέος εἶ,
 ἔτυχε δὲ καὶ κατακόρως φαγῶν καὶ πιῶν, ἔτυχε δ'
 ὥσαύτως καὶ ὁ σύνευνος ὁ ἐμὸς ἀποδημῶν. ἐρε-
 θεῖς οὖν, τὴν ἔφεσίν μοι ἐκπλήρου. ταῦτα εἰπούσης 5
 τῆς γυναικὸς πρὸς ἀπάτην τοῦ ὁδοιπόρου, πείθεται
 τοῖς λόγοις αὐτῆς. καὶ ἀναστὰς ὥς εὐήθης καὶ ὄν-
 τως ἡλίδιος, τὴν ζώνην ἔλυνε τοῦ ἰδίου φιμιναλίου
 τοῦ τὴν κλίνην ἐπαναβῆναι. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ τὸ
 πρὸς ἐπιμιξίαν αὐτοῦ ταχυρρεπὲς τε καὶ ῥάδιον, τὰς 10
 χεῖρας τῇ ἑαυτῆς ἐπιθεῖσα κεφαλῇ μεγαλοφώνως
 ἐκραύγασεν. εὐθέως δὲ οἱ τοῦ χωρίου κάτοικοι ἐπὶ
 τῇ αὐτῆς κραυγῇ πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπέθεον ἰδεῖν τί
 τοῦτ' ἦν. ὁ δὲ γε ὁδοιπόρος, ἐκείνης οὕτω βοώσης
 τῶν τ' ἐγγχωρίων πρὸς αὐτὴν ἐρχομένων καὶ τῆς 15
 τραπέξης ἔτι πρὸ αὐτοῦ ἰσταμένης, ἦν δεδιὼς ἐς τὰ
 μάλιστα, ἐρυθριῶν καὶ ἀμηχανῶν ἐπὶ τῷδε. εἰς-
 ἐλθόντες δὲ οἱ ἀγροῖκοι λέγουσι τῇ γυναικί· 'τίνος
 ἔνεκεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὦ γύναι, ἀνεβόησας'; ἡ δὲ φησι
 πρὸς αὐτούς· 'οὗτος ὁ ξένος παρ' ἡμῶν φιλοφρο- 20
 νούμενος καὶ ἀπὸ τῆςδε τῆς τραπέξης ἐσθίων, ὑπό p. 77
 τινος θρύμματος τὴν φάρυγγα χαλεπῶς ἐπεσκέθη
 καὶ μικρὸν ὅσον ἐκινδύνευεν ἀπαγχονισθῆναι. ἐγὼ
 δ' αὐτίκα ἐπὶ τῷδε τῷ συμβάντι ἀθρόον καιρῶς
 ἀλγήσασα καὶ τὸν ἄνδρα τελέως ἐκλιπεῖν ὑποτοπᾷ- 25

1 τῆς om 5 μοι] μου P 7 αὐτός εὐήθιος cod.,
 quod fortasse seruandum erat; est enim qui hoc nomine utitur
 8 φημιναλίου? sed uide Suid. in h. u. et in ἀναξυρίδας et Din-
 dorfium in St. Th. 2, 394 extr. in βρακίον 9 τοῦ] τῷ
 11 ἑαυτῆς: s m. pr. postea add. 11—15 plenius P 14 in mar-
 gine iς 16 ἑσταμάλιστα: quae scriptura hyphen in hoc libro
 frequentissima est 20 ὁ παρ' P ἡμῶν hoc loco P quoque
 exhibet 21 καὶ om P 24 καιρῶς adeo ut paene more-
 retur 25 ἄν ἐκλιπεῖν?

σασα οὕτως ἐκραύγασα. νυνὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἀρω-
 γῆς προφθασάσης, ἀπηλλάγη ταύτης τῆς συνοχῆς
 καὶ τῆς προτέρως εὐξίας ἐν καταστάσει γέγονε.
 ταῦτα εἰπούσης αὐτῆς ἐξίσιν οἱ ἐπιδραμόντες ἄπαν-
 5 τες. ἡ δὲ γυνὴ προσπελάσασα τῷ ὁδοιπόρῳ ἔφησεν
 οὕτως· ἄρα γε τοῦτο, ὅπερ ἤδη διεπραξάμην εἰς σέ,
 τοῖς λοιποῖς προσαπεγράψω; ὁ δὲ ξένος· οὐ, φη-
 σὶν· οὐδαμῶς. ἡ δὲ· μάτην τοίνυν, ὧ ἄνθρωπε,
 τοὺς κόπους καὶ τὴν δαπάνην ἀνάλωσας. πολλὰ γάρ
 10 ἀγωνισάμενος ἀνηνύτοις ἐπεχειρήσω, τὰς δὲ τῶν
 γυναικῶν μηχανουργίας οὐπω κατενόησας. ὁ δὲ,
 ἅμα τῷ λόγῳ διεγεργθεὶς καὶ τὰ γραφέντα διενεγκών,
 τῷ πυρὶ ἀπετέφρωσεν. εἶτα καὶ θειαζόμενος ἔλεγεν
 ὅτι οὐδὲις βροτῶν διαγινῶναι δύναται ἂν τὰ τῶν γυναι-
 15 κῶν πανουργεύματα. μετὰ δὲ ταῦτα διαπορούμενος
 καὶ μηκέτι προσθεὶς τὰ γυναικεῖα ζητεῖν, πρὸς τὴν
 ἰδίαν πατρίδα ἐπάνεισι καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ
 νόμιμον ἑαυτῷ γυναικεῖα ἡγάγετο.

Ἐκ τούτων τοίνυν, ὧ βασιλεῦ, τῶν τῷ κράτει
 20 σου νῦν ἐξηγημένων πρὸς τῆς ἐμῆς εὐτελείας, ἴσθι
 ἀσφαλῶς ὥς ἀπέραντος ἢ τῶν γυναικῶν μοχθηρία.
 p. 78 καὶ μὴ οὕτως ἀσυλλογίστως πρὸς τὴν τοῦ παιδὸς
 σου συναρπαγῆς διαχειρίσιν ψιλαῖς ὑποθήκαις οὕτω
 (κακοτρόπου) γυναικός. εἰ γὰρ τὸν υἱὸν θανάτῳ
 25 ὑποβάλῃς, τίς ἄρα ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῇ σῇ

1 ἀρωγῆς 4 δραμόντες 7 λοιποῖς ἀπεγράψω
 10 ἐπεχειρίσω? *quo uerbo medio Graeci recentiores utuntur*
 12 διενεγκῶν auferens 13 ἐπετέφρωσεν θειαζόμενος]
 θανυμάζων P 16 προθεῖς uel προσθεῖς *cod.*, προσέθηκε P:
 pergens 17 ἐπανεῖ? 23 διαχειρίσιν i. e. interfectio-
 nem: διαχείρησιν *cod.* 24 κακοτρόπον *om. cod.*; poterat
suppleri etiam κακογνώμου (58, 17) *πονηρᾶς πανούργου*
ἀναισχύντου uel horum simile adiectivum 25 uberius P

πεποιθὼς προσπαθεία; τούτων ὁ Κῦρος πρὸς τοῦ
 ἐβδόμου συμβούλου τοῦ σοφωτάτου ἀκροασάμενος,
 εὐθέως ἓνα τῶν δορυφόρων αὐτοῦ προσεκαλέσατο,
 στείλας τῷ σπεκουλάτῳ καὶ κελεύων μηδαμῶς ἀπο-
 κτεῖναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. εἶτα τῆς ὀγδόης ἐφισταμέ- 5
 νης ἡμέρας λύεται μὲν τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἡ
 τοῦ παιδὸς γλῶττα, καὶ ἀρξάμενος φθέγγεσθαι λέγει p. 79
 πρὸς τινα κόρην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἰστα-
 μένην· 'ταχέως ἀπελθοῦσα, νεᾶνις, κάλεσόν μοι τὸν
 τῶν φιλοσόφων τοῦ ἐμοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως πρῶ- 10
 τεύοντα.' ἡ δὲ τῆς φωνῆς ἀσμένως τοῦ νεανίσκου
 ἀκούσασα, πορεύεται πρὸς τὸν φιλόσοφον τὸν τῶν
 ἐτέρων διαφορώτατον καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ λέγουσα
 ὡς 'ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φθέγγεσθαι ἀπήρξατο καὶ
 προσκαλεῖται σε εἰς αὐτὸν παραγίνεσθαι.' ὁ δὲ αὐ- 15
 τیکا δρομαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον
 χαριέστατα περιπτυσσάμενος ἡσπάσατο. εἶτα ὁ παῖς
 προσφθεγγάμενος τῷ φιλοσόφῳ, ἀνακαλύπτει αὐτῷ
 ὅτου χάριν παρ' ὅλας τὰς ἐπτὰ ἡμέρας σιωπῶν διε-
 τέλει· ἀλλὰ μὴν καὶ ὅσα πρὸς αὐτὸν ἡ πονηρὰ τοῦ 20
 βασιλέως παλλακῆ ἀφρόνως λελάληκε, δῆλα τῷ φι-
 λοσόφῳ πεποίηκε. καὶ προσέθετο λέγων 'μεγάλας
 τὰς εὐχαριστίας ὑπέχω τῷ θεῷ τε καὶ ὑμῖν, ὅτι με
 βιαίου καὶ ἀδίκου θανάτου τὸν ἀναίτιον ἐλυτρώ-
 σασθε, καὶ τὸν πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς 25
 μοχθηρῶς σκαιωριῶν [γυναικὸς] ἐξηρπάσατε. ἀλλὰ
 μοι, κύριέ μου, πορεύθητι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ

4 στείλας] noli addere ἀπο 12 τὸν ἐτέροις cod.: ἄνδρα
 τῶν ἄλλων P 15 παραγενέσθαι P 22 προσέθηκε P
 25 τὸν π. μου καὶ β. om. P 26 γυναικὸς deleui, quamquam
 dubitans, cum Byzantini in uerborum ordine artificiose inmutando
 ualde sibi placuerint 27 μοι] νῦν P

γνώρισον αὐτῷ ὅσα σοι δεδήλωκα καὶ διωμίληκα,
 πρὶν ἢ κακότεροπος γυνὴ πρὸς αὐτὸν εἰσελθεῖν καὶ
 τὰς τούτου διαφθεῖραι ἀκοὰς ὡς τὸ πρότερον.' ὁ δὲ
 φιλόσοφος τῷ παιδί ἀπεκρίνατο· 'γίνωσκε, ὦ νεα-
 5 νία, ὡς καὶ ὁ σὸς διδάσκαλος ἅμα τῷ τὰ τῆς σῆς
 λαλιᾷς ἀκουτισθῆναι αὐτῷ πρὸς τὸν βασιλέα παρα-
 γενήσεται.' ὁ δὲ παῖς 'ἀληθῶς' φησί 'τοῦτο εἴπας,
 κύριέ μου· τὴν σήμερον γὰρ ἀκείνους πρὸς τὸν βα-
 σιλέα ἐλεύσεται.' τούτων οὕτω παρ' ἀμφοτέρων πρὸς
 10 ἀλλήλους διαλεχθέντων, ἐγείρεται ὁ φιλόσοφος μετὰ
 σπουδῆς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα πορεύεται. καὶ εἰσελ-
 p. 80 θὼν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν συνήθη τούτῳ ἀποδιδούς
 προσκύνησιν, λέγει αὐτῷ· 'βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν
 αἰῶνα. χαρᾶς σοι κομίζω εὐαγγέλια· σήμερον γὰρ ὁ
 15 υἱός σου τῶν τῆς σιωπῆς δεσμῶν λέλυται καὶ φθέγ-
 γεσθαι ἤρξατο καὶ με πρὸς τὸ σὸν ἐστείλατο κράτος
 δηλῶσαι τῇ σκηπτουχίᾳ σου τὰ περὶ αὐτοῦ ἅπαντα.
 καὶ ταῦτα εἰπὼν διεσάφησεν αὐτῷ ὅσα παρὰ τοῦ
 παιδὸς ἠκηκόει. ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς ὅτι πλείστης
 20 ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ φιλοσόφου πληρωθεὶς καὶ ὥσπερ
 ἄλλος ἐξ ἄλλου ὑφ' ἡδονῆς καταστάς, πρῶτα μὲν
 δώροισι τὸν ἄνδρα τῶν ἀγαθῶν εἵνεκεν ἀγγελιῶν
 ἐδεξιώσατο, εἶτα καὶ τινὰς τῶν αὐτοῦ δορυφύρων
 ἀπέστειλε, μετακαλούμενος τὸν παῖδα σὺν πολλῇ
 25 ταχυτήτι. ὃς πρὸς τὸν βασιλέα ταχὺ παραγίνεται καὶ
 εἰσελθὼν προσεκύνησεν αὐτῷ. ἀνέστη δὲ τοῦ θρό-
 νου ὁ βασιλεὺς ἐκ περιχαρίας καὶ τῷ υἱῷ χαριέντως
 προσυπήντησε καὶ αὐτὸν περιπτυσσάμενος ποθεινό-

2 optatium noli scriptori eripere 7 ὁ δὲ . . ἐλεύσεται
 9 om P 9 pr. παρὰ ne delendam censeas prohibet τού-
 των 14 Luc. 2, 10. 11. σήμερον· ὁ γὰρ P 16 ἔστειλεν?
 cf. 145, 12. 153, 7. 152, 1 27 περιχαρείας?

τατα ἡσπάσατο. ὁ δὲ παῖς ἀνοίξας τὸ στόμα, χαίρειν
 προσφθέγγεται τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ τῆς χειρὸς τοῦτον
 κρατήσας συνεδριάζειν αὐτῷ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κα-
 θέδρας ἐκέλευσεν. εἰτά φησι πρὸς τὸν φίλτατον υἱόν·
 'τίς ἄρα ἡ αἰτία ἐτύγγανεν, ὃ τέκνον ποθεινότατον, 5
 τῆς ἐπὶ ταῖς προλαβούσαις ἑπτὰ ἡμέραις τοσαύτης
 σου σιωπῆς καὶ ἀφωνίας, καὶ ὅτου χάριν οὐδ' ὅλως
 μοι ἐν αὐταῖς λελάληκας, ὥς καὶ μετὰ διὰ τῆς σῆς σιγῆς
 ὑπὸ τῶν τῆς γυναικὸς ῥημάτων πρὸς ὀλεθρόν σου
 συναρπάζεσθαι καὶ πειρᾶσθαι σε ἀνελεῖν; ὁ δὲ νέος 10
 τῷ βασιλεῖ καὶ πατρὶ ἀπεκρίνατο· 'ὁ θεός, βασιλεῦ,
 ὃς ἐστίν ἀρωγὸς τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, οὗτός με τῆς
 σφαγῆς διεφύλαξεν. ὅτι δὲ μὴ ἐφθεγγόμην τῷ κρά- p. 81
 τει σου ἐφ' ὅλαις ταῖς προλαβούσαις ἑπτὰ ἡμέραις,
 γίνωσκε, ὃ δέσποτα, ὥς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μου 15
 Συντίπα ἐντεταλμένος ἐτύγγανον, μὴ τὸ παράπαν
 ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν λόγον τινὰ φθέγγεσθαι. ὅτι
 δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη πρὸς τὴν σφαγὴν μου τὸ κράτος
 σου παρώρμα, γνωρίζω σοι, βασιλεῦ, καὶ περὶ ταύτης,
 ὥς ὅτε πρὸς σὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς διδασκαλίας τοῦ 20
 ἐμοῦ μυσταγωγοῦ παραγέγονα, καὶ με μετ' ὀλίγον
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ παρέδωκας, κακείνη με πρὸς τὴν
 αὐτῆς οἰκίαν ἀπήγαγεν, εὐθύς ἡ γυνὴ ἀκολάστως
 ἔχειν τυγχάνουσα, πρὸς συνουσίαν ἑαυτῆς με ἡρέ-
 θιζε καὶ ἡρεῖτο με συγγενέσθαι αὐτῇ. ἐγὼ δὲ σφο- 25
 δρῶς ἐπὶ τῷ ἀτόπῳ τοῦ πράγματος, ὥς ἔδει, χαλε-
 πήνας καὶ κατ' αὐτῆς ὀξύτατα θυμωθεὶς, ὑπὸ τῆς
 κατασχούσης με τότε τοῦ θυμοῦ συγχύσεως καὶ τα-
 ραχῆς ἐπελαθόμην τῆς τοῦ διδασκάλου ἐντολῆς, ἣν

3 αὐτῷ P quoque 12 ἀρωγός ἀνθρωπίνῳ P τῆς
 ἀδίκου σφαγῆς P ut 153, 15 16 ἐντεταλμένον cod., παρηγ-
 γελμένος ἡμην P 19 ταύτης] τούτου P in margine ιη'

μοι ἐν ταῖς ἐπτὰ ἡμέραις σιγᾶν διεστέλλατο. καὶ ἀποκριθεὶς ἔφην τῇ γυναικί· „οὐδὲν τό γε νῦν ἔχον περὶ ὧν μοι ἔφης, ὦ γύναι, πρὸς σέ ἀντιφθεγγόμεαι, ἄχρις ἂν ἐπτὰ ἡμέραι τὸ ἀπὸ τοῦδε παρέλθοιεν, πα-
 5 ραρρυσισῶν δὲ τούτων καθὼς σοι προσήκει περὶ ὧν
 p. 82 μοι λελάληκας ἀπολογήσομαι.“ ταῦτα οὖν, ὦ βασι-
 λεῦ, μόνα τῇ γυναικὶ τῷ τότε ἀντεφθεγγάμην, μηδὲν ἕτερον μηκέτι προσθεῖς ἢ ἄλλο τι φθεγγάμενος ἄχρι
 10 τῆςδε τῆς σήμερον ἡμέρας. καθὼς δέ γε τὰ τῇ γυ-
 ναικὶ ἀρεστὰ οὐδαμῶς ἐγὼ τότε διεπραξάμην, εὐθύς
 ἐκείνη πολλῷ δέει ληφθεῖσα κἀντεῦθεν κινδυνεῦσαι δι-
 ἐμοῦ ὑφορωμένη ἔσπευδεν ἐντὸς τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπωλείας με θέσθαι παρανάλωμα, καὶ σέ, ὦ βασιλεῦ,
 πρὸς τὴν σφαγὴν μου παρώτρυνεν ἢ κακότροπος.
 15 ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς ἐμῆς γε σιωπῆς αἴτιον ἦδη σου τῇ
 σκηπτουχίᾳ δεδήλωται· τοῦ λοιποῦ δὲ εἵπερ εὐδο-
 κοίῃ καὶ ἐθέλοι τὸ κράτος σου, προσταξάτω ἱκανὸν ὄχλον συνελθεῖν καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους, ὅπως
 ἐπ’ ἀκροάσει αὐτῶν ἀνακαλύψω ἐπὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ
 20 σου βήματος ἦν με διδασκαλίαν ὁ φιλόσοφος Συν-
 τίπας ἐξεδίδαξε.’

Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ τῶν
 ῥημάτων, ἐπὶ πλείον ἔχαιρε μᾶλλον καὶ σφόδρα ἡγαλ-
 λιᾶτο. ὃς καὶ κελεύει πάντας τοὺς φιλοσόφους καὶ
 25 εἰδήμονας συναθροισθῆναι, ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς με-
 ριστᾶνας αὐτοῦ. καὶ μὲν δὴ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 πρὸς τὸν βασιλέα συνῆλθον. παραγίνεται δὲ καὶ ὁ

4 τοαποτοῦδε *et sim.* 16. 23. 26. *cf.* 147, 16. ἄχρις
 ἂν . . . παρέλθοιεν *cf.* 138, 18 7 τῷ τότε *aliquotiens usur-*
paui 8 ἄλλο τι, *ut saepe* 9 σήμερον *non erit delendum*
 10 ἐγὼ τότε] ἔγωγε *ut P?* 12 ὑφωρωμένη *vel ὑφωρον-*
 μένη 19 ἐπ’ *non est quod mutetur in ἐν* 23 [μᾶλλον]?
 om P

τοῦ παιδὸς διδάσκαλος, καὶ εἰσελθὼν προσεκύνησε
 τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν
 ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ποῦ ἦσθα μέχρι τοῦ νῦν, σοφώ-
 τατε **Συντίπα**; ὅτι γε διὰ τῆς σῆς ἀποδημίας μικροῦ
 δεῖν τὸν υἱόν μου ἀπέκτεινα.' ὁ δὲ **Συντίπας** αὐτῷ 5
 ἀπεκρίνατο· 'ἐγώ, βασιλεῦ, τῷ υἱῷ σου ἐφ' ὅλαις
 ἡμέραις (ἐπτά) σιγᾶν ἐνετειλάμην, καθότι τὰ περὶ p. 88
 τῆς αὐτοῦ τύχης δι' ἀστρολογικῆς συζητήσεως ἐξε-
 ρευνήσας, ἔγνων ὡς, εἰ ἐντὸς τῶν ἐπτά ἡμερῶν
 φθέγγετο, παραχρῆμα θανάτῳ ὑποβληθείη· ὅθεν 10
 καὶ τοῦ σοῦ κράτους ἐμαυτὸν πόρρῳ πεποίηκα, ἕως
 ἂν ἡ τῶν ἐπτά ἡμερῶν περαιωθῇ διωρία. καὶ κα-
 λῶς ὁ υἱός σου πεποίηκε, μηδαμῶς σοι φθελγᾶμενος
 ἐν αὐταῖς.' ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· 'χάρις μεγίστη τοί-
 νυν τῷ ἀθανάτῳ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱόν τῆς σφαγῆς 15
 διεφύλαξεν. εἰ γὰρ τοῦτον παρ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι
 συνέβαινεν, ἐξαρθῆναι ἂν ἐκινδύνευε τὸ ἐμὸν τῆς
 γῆς ὄνομα.' ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται
 τοὺς φιλοσόφους, οὓς ἐγγυτέρῳ σὺν τῷ **Συντίπα**
 παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συνέδρου 20
 τῷ βασιλεῖ καθεστηκότος, ἐπηρώτα τοὺς φιλοσόφους
 λέγων· 'γνωρίσατέ μοι νῦν, εἴπερ ἄρα τὸν ἐμὸν
 υἱὸν ἐντὸς τῶν ἐπτά ἡμερῶν ἀνηρηκέναι εἶχον,
 τίτι τὸ αἴτιον τῆς ἐκείνου σφαγῆς ἐπεγράφετο, ἐμοί,
 τῷ υἱῷ μου ἢ τῇ γυναικί; ἐγγίξουσιν δὲ τῷ βασιλεῖ 25
 τέτταρες τῶν φιλοσόφων. ὧν θάτερος ἀποκριθεὶς
 ἔφη· 'ἡ αἰτία αὕτη, ὃ βασιλεῦ, τοῦ **Συντίπα** ἐτύγ- p. 84

4 γε] καὶ P διὰ τῆς σ. ἀποδημίας i. e. more Byzantinorum idem atque διὰ τῆς σῆς ἀποδημίας. διὰ τὸ σὲ μὴ φαίνεσθαι P 7 ἐπτά i. e. ζ' in codice excidit in pagina extrema 12 cf. 152, 4 19 τοὺς φιλοσόφους habet P quoniam
 20 συνεδρίου 23 ἀνηρηκέναι εἶχον] interfecissem
 24 ἐπεγράφητο P

χανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ὥς ἡ ἐντὸς τῶν ἐπτά
 ἡμερῶν τοῦ σοῦ παιδὸς λαλιά κίνδυνον αὐτῷ ᾗδει
 ὅτι ἐπάγει, ἵνα τί μὴ παρ' ἐαυτῷ τοῦτον ἐτήρει,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ σὸν κράτος ἀπέστειλεν; οὕτω τοῦ
 5 ἐνὸς φιλοσόφου εἰπόντος, ὁ δεῦτερος ἀπεκρίνατο·
 'οὐ τοῦτό γε ὃ φάσκεῖς εὐάρμοστον· οὐ γὰρ τις
 αἰτία τῷ Συντίπᾳ πρόσσεστι, καθότι οὐχ οἷός τε ἦν
 τὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ὑποσχεθέντα ὄρον
 ἐλλεῖψαι ἢ πλεονάσαι, οὔτε τῷ βασιλεῖ τὸ παράπαν
 10 διαψεύσασθαι. καὶ διὰ τοῦτο πόρρω τῶν ὀφθαλμῶν
 αὐτοῦ ἀπομακρύνας ἐαυτὸν ἀπέκρυψε, τὸν δέ γε
 παῖδα τῷ βασιλεῖ ἐξἀπέστειλεν. ὅθεν ἡ αἰτία τῷ τὴν
 τοῦ παιδὸς ἀναίρεσιν ἐπιτάξαντι πρόσσεστιν.' ἀπο-
 κριθεὶς δὲ καὶ ὁ τρίτος φιλόσοφος ἔφησεν· 'οὐχ
 15 οὕτως ἐστὶν ὥς σὺ φῆς· οὐ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ
 πράγματος αἷτιος· ἀλλ' ὥσπερ οὐδὲν ψυχρότερον
 τῆς τε καφουράς καὶ τοῦ ξύλου ὃ σάνταλον ἢ συνή-
 θεια οἶδε καλεῖν, ἀμφότερα δὲ ἀλλήλοις παρὰ τινος
 συντριβόμενα σπινθῆρας πυρὸς μᾶλλον ἀποτελοῦ-
 20 σιν, οὕτω καὶ ἅπας ἀνὴρ κἂν ἄγαν εἴη συνετὸς καὶ
 ἀγγλίνους, ἅμα τῷ αὐτὸν γυναικὶ προσομιλῆσαι καὶ
 p. 85 μᾶλλον τῇ παρ' ἐαυτοῦ ποθομένῃ, εὐθύς ὑπ' αὐ-
 τῆς τοῦ ἰδίου σκοποῦ πρὸς τὸ ταύτης μεθέλκεται
 θέλημα. ἡ γυνὴ τοίνυν τούτου ἐστὶν αἰτία τοῦ
 25 πράγματος, ὅτιπερ ψευδῶς τοῦ παιδὸς κάτειπουσα
 πρὸς ἀπώλειαν αὐτοῦ τὸν βασιλέα παρώτρυνε.' παρ-
 ελθὼν δὲ καὶ ὁ τέταρτος φιλόσοφος ἔφη· 'οὐδ'

1 ὥς noli delere 5 cf. 18, 1 8 accusatīvus τὸν .. ὄρον
 non est permutandus cum genetīvo. pro u. ἐλλεῖψαι P exhibet
 ὀλιγῶσαι τῷ βασιλεῖ dativum adiunctū u. διαψεύδομαι ut
 simplici u. ψεύδομαι Noui Foederis scriptores et Septuaginta qui
 dicuntur 16 aliter P 18 cf. 15, 6 19 μᾶλλον i. e.
 μάλιστα 20 εἴη scriptoris est 24 ἐστὶν

οὕτως ἔχει ὡς εἴρηται. οὐδὲ γὰρ ἡ γυνὴ αἰτία καθέστηκεν, ἐπεὶ καὶ εἴωθεν ὡς τὰ πολλὰ ὅψις εὖειδοὺς νεανίσκου θέλγειν τὴν φύσιν τῆς γυναικός, καὶ ὡς ἀπαλωτέραν θηρᾶσθαι μᾶλλον, εἰ ἐτύγχανε καὶ ἀλλήλοις αὐτοὺς κατὰ μόνας προσομιλεῖν. τότε γὰρ ἡ γυνὴ ἐπὶ πλεον πρὸς τὴν τοῦ νέου γαργαλίζεται συνουσίαν καὶ διερεθίζει αὐτὸν εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας ἐφέσεως. ὅθεν καὶ αὕτη ἡ γυνὴ τῷ αὐτῷ συνεσχέθη ἔρωτι, ἐπεὶ δὲ οὐδαμῶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς αὐτῇ συγκατέθετο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διαπειλεῖν ἐδόκει αὐτῇ, ἐδεδίει πάντως αὐτὸν ἡ γυνὴ καὶ ἐαυτὴν ἔσπευδεν ὑφορωμένου κινδύνου διατηρῆσαι, κάντεῦθεν τὴν τοῦ νέου ἀναίρεσιν ὡς αὐτῇ συμφέρουσαν ἐπετήδευεν. ὅθεν ἡ αἰτία τῷ νεανίσκῳ πρόσ-εστιν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου τετήρηκεν, ἀλλ' ἐφθέγξατο τῇ γυναικὶ δειμαλέον καὶ ἀπότομον λόγον. ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὁ Συντίπας λέγει 'οὐκ ἔστιν οὕτως ὡς ὑμεῖς φατε· οὐδὲ ὁ παῖς αἴτιος καθέστηκε. καὶ γὰρ οὐδὲν τῆς ἀληθείας μεῖζον, καὶ πᾶς ὃς φάσκει σοφιστικὸν ἑαυτὸν τυγχάνειν, καὶ διαψεύδεται ἐς τὰ μάλιστα, ἐξουδένωνται πᾶσα ἡ αὐτοῦ σύνεσις, καὶ οὐκ ἔστι σοφὸς ὁ τοιοῦτος οὔτε μοῖρα σοφῶν συνηρίθμηται, ἀλλὰ τῆς τῶν ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν ὁμηγύρεως καθέστηκεν.'

Ἐπολαβὼν δὲ καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς λέγει τῷ πατρὶ· 'δέσποτα βασιλεῦ, ἐπίτρεπον κάμοι ἀπόλογόν

4 θηρᾶσθαι, (καὶ ἔτι) μᾶλλον εἰ τυγχάνει? — ἀγρεύει... ὡς ἀσθενεστέραν· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχῃ... P 6 ἐκπλεόν cod., qualia plerumque non indicavi 8 αὐτοῦ? 12 in margine id' ὑφορωμένου] ὑφορωμένου τοῦ? 18 οὐδὲ γὰρ ut P? 20 τυγχάνειν, διαψεύδεται. καὶ ἐσταμάλιστα ἐ. cod., εἴτα ψεύδεται πλεῖστα P 22 οὐδὲ? cf. 144, 24. paullum differt P

τινα πρὸς ταῦτα εἰρηκέναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε
καὶ τὸν νῆδον ἀποκριθῆναι. κακείνος εὐθὺς τοῖς φι-
λοσόφοις φησὶν· ἡ ἐμὴ γνώσις πρὸς τὴν ὑμετέραν
σοφίαν ὥς μυῖα πρὸς δράκοντα πέφυκεν, ἀλλ' ὅμως
5 μου τῶν ῥημάτων ἀκούσατε. Ἦν γάρ τις ἀνὴρ ὃς
p. 87 ἐστίασιν τινα πολυτελῇ παρετοιμασάμενος πολλοὺς
δαιτυμόνας εἰς δεξίωσιν ἐκέληκεν. εἴτα τούτων ἀνα-
πεσόντων καὶ ἐσθιόντων, γάλα τούτους πεπωκέναι
παρεσκεύασεν. ἔστειλεν οὖν πρὸς τὴν ἀγορὰν τὴν
10 ἑαυτοῦ δούλην ὠνήσασθαι γάλα τοῖς κληθεῖσιν ἀν-
δράσιν. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν χύτραν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν
ἐπορεύθη καὶ γάλα ὠνήσατο, καὶ ἐπιθεῖσα τὴν χύ-
τραν τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ πρὸς τὴν τοῦ κυρίου αὐτῆς
οἰκίαν ἐπανήρχετο. αὐτῆς δὲ πορευομένης, λοῦπος
15 ἄνωθεν καταπτὰς, ὄφιν δὲ τινα ἐπιπερόμενος, ἐπὶ
τὴν χύτραν κατέρριψε τὸν ἰὸν τοῦ ὄφεως. οὗτος
γὰρ σφόδρα ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου συνεχό-
μενος, ἀπὸ τῆς πολλῆς βίας τὸν ἰὸν παρὰ τὸ τῆς
χύτρας ἐξήμεσε στόμιον. τοῦ δὲ γε ἰοῦ ἐν τῷ γάλακτι
20 ἐμεθέντος, οὐκ ἤσθετο περὶ τοῦδε (οὐδὲν) τὸ παρὰ-
παν ἢ δούλη. ἀχθέντος οὖν εἰς τὸν οἶκον τοῦδε τοῦ
γάλακτος, ἐκπεπώκεισαν οἱ δαιτυμόνες αὐτό, καὶ
εὐθέως τεθνήκασιν ἅπαντες· εἶπατε οὖν μοι, φιλό-
σοφοι, τίς τοῦ φόνου γέγονεν αἷτιος;“ εἰς δὲ τῶν
25 φιλοσόφων ὑπολαβὼν ἔφη· ὁ ἐστιάτωρ· ἔδει γὰρ
αὐτὸν τοὺς δαιτυμόνας μὴ πρὶν πιεῖν παραδοῦναι
τοῦ γάλακτος, ἄχρῃς ἂν ἐπιτρέψαι τὴν δούλην τοῦδε

4 ἐλέφαντα P 8 πεπωκέναι cf. 103, 19 18 ἀπὸ]
ὑπὸ P recte παρὰ] ἐπὶ? εἰς P 20 οὐδὲν adieci 22
ἐκπεπώκεισαν cf. 188, 23 αὐτό sede sua offendit, sed ne
αὐτοῦ reponatur prohibet ἐκπ.; ἐξ αὐτοῦ P 26 αὐτοῦ
τοῖς δαιτυμόσι? sed παραδοῦναι uidetur idem significare atque
ἔαν 27 ἂν ἐπιτρέψαι cf. 152, 4 τήνδε

τοῦ γάλακτος ἀπογεύσασθαι, εἰδ' οὕτω μετα- p. 88
 δοῦναι τοῖς φίλοις.“ ἀποκριθεὶς δὲ θάτερος τῶν
 αὐτῶν ἐφησε φιλοσόφων· ‘οὐχ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα·
 οὐ γὰρ ὁ ἐστιάτωρ παραίτιος, ἀλλὰ τῷ ὄφει ἡ αἰτία
 πρόσσεστιν.’ ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἑτερός φησιν· ‘οὐδὲ 5
 οὕτως ἔχει ὡς φατέ· οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφεις μέμψεως ἄξιος,
 ἐπειδήπερ τῇ βίᾳ τῆς πιεζούσης αὐτὸν συνοχῆς, ὑφ’
 ἧς καὶ ἀπαγχονισθῆναι κατηναγκάζεται, τὸν ἰὸν ἐξή-
 μεσεν.’ εἶτα καὶ ἄλλος ἀπεκρίνατο τῶν φιλοσόφων·
 ‘ἡ αἰτία αὕτη τῷ λούπῳ μᾶλλον πρόσσεστιν, ὅτιπερ 10
 ἐκείνου κραταιῶς τὸν ὄφιν συνέχοντός τε καὶ ἄγχον-
 τος, εἰς τὸ ἐμέσαι ὁ ὄφεις συνηλάθη.’ παρελθὼν δὲ p. 89
 καὶ ὁ Συντίπας φησί· ‘γνωστὸν ὑμῖν, ὧς ἄνδρες,
 ἔστω, ὡς ἅπαν θεοδημιούργητον ζῶον δύναμιν ἔχον
 ξωτικήν οὐδὲν ἑτερον ἐσθίει ἀλλ’ ὅπερ αὐτοῦ τῇ 15
 φύσει ὁ θεὸς ἀπέταξε. τοιγαροῦν καὶ ὁ λούπος ἀπὸ
 τῶν τῆς γῆς ἐρπετῶν διατρέφεσθαι ὀρισθεὶς, ἀναι-
 τιος ἐπὶ τῷ συμβάντι καθέστηκεν.’ ὁ δὲ βασιλεὺς
 ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων ἐνατενίσας τῷ νύμφῳ
 λέγει πρὸς αὐτόν· ‘οἶμαι, ὧς νύμφε, ὡς οἱ παρόντες 20
 φιλόσοφοι οὐκ ἐπίστανται τίτι τῶνδε προσυπῆρχε
 τὸ αἴτιον. πλὴν ἀλλὰ σὺ φράσον μοι, τίς ὁ γεγωνὼς
 αἴτιος.’ ὁ δὲ παῖς τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· ‘οὐ κατὰ
 τι, ὧς δέσποτα βασιλεῦ, οἱ φιλόσοφοι σφάλλονται,
 οὐδ’ ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες ἀλληναλλῶς 25
 φάσκουσι. πλὴν ὁ τοῖς τοῦ γάλακτος πεπωκόσι

8 κατηναγκάζεται cf. 58, 2 9 ὁ ἄλλος P 12 cf. 88,
 14 20 οἶμαι . . ὡς noli mutare 21 τῶνδε malia scribere
 quam τότε: τότε cod.: quod si tenes interpretatus huius rei,
 offendit tempus praeteritum προσυπῆρχε. τίτι πάντων P
 22 πλὴν ἀλλὰ saepe coniunguntur 25 ἀλληναλλῶς 26 φά-
 σκουσι] σφάλλονται P

συμβεβηκὼς κίνδυνος τῇ εἰμαρμένῃ τούτων ἀπέ-
 κειτο, καὶ ἤμελλον οὗτοι τῷ τοιῷδε τρόπῳ τοῦ
 βίου ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν λόγον ὡς
 π. 90 ⁵ λῖαν εὐάρμοστον ἀποδεξάμενος, ἤσθη ἐπὶ τῇ τοῦ
 υἱοῦ πάννυ συνέσει καὶ τῇ τούτου συλλογιστικῇ
 καὶ σοφιστικῇ ἀποκρίσει. καὶ φησι πρὸς τὸν Συν-
 τίπαν· ἄττησαι ὃ ἂν ἐθέλοις καὶ σοι πρὸς τῆς ἐμῆς
 βασιλείας βραβευθήσεται. ἀλλὰ καὶ εἴ τις περισσοτέρα
 σοι πρόσσεστι διδασκαλία, καὶ τήνδε τὸν υἱόν μου
 10 ἐκδίδαξον. ὁ δὲ Συντίπας ἔφη τῷ βασιλεῖ· γνωστὸν
 ἔστω τῷ κράτει σου, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τῆς σο-
 φιστικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ παράπαν ἐνέλιπον,
 ὅπερ μὴ τὸν υἱόν γε τὸν σὸν ἐξεδίδαξα, ὡς καὶ πάν-
 των τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων ὑπέρ-
 15 τερον αὐτὸν καταστήναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν
 πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν φιλοσό-
 φους ἔφη· ἄρά γε ταῦτα φιλαλήθως ἡμῖν ὁ Συν-
 τίπας φθέγγεται; οἱ δὲ ἀπεκρίναντο· καὶ μάλα,
 ὦ δέσποτα. ὁ δὲ τῷ υἱῷ ἐμβλέψας αὐτοῦ λέγει·
 20 σὺ δὲ τί φῆς, ὦ τέκνον; ἀληθείᾳ ταῦτα περὶ σοῦ
 γε ὁ σὸς φάσκει διδάσκαλος; οἱ δὲ φιλόσοφοι ἀντὶ
 τοῦ παιδὸς ἀποκριθέντες εἶπον· οὐδεὶς ὡς ὁ υἱός
 σου ἐν τῇ τῶν λόγων διαπρέπει κομψότητι. λέγει
 οὖν καὶ ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ· γνωρίζω σου τῷ κράτει,
 25 ὦ δέσποτα, ὡς εἴ τις τῶν ἀνθρώπων μὴ τελείαν
 π. 91 σχολήν σύνεσιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς αὐτὸν

1 συμβεβηκὼς ἐπέκειτο P minus recte. cf. 5, 24 3
 ὑπεξελθεῖν cf. 140, 1 5 συνέσει πάννυ? λῖαν ἤσθη P
 καὶ τῇ . . καὶ φησι] καὶ τάχα ἐπὶ τῇ σ. κ. σ. α. φρονήσει
 καὶ ἀποκρίσει φησὶ P 7 ὅπερ ἂν ἐθέλῃς P recte; cf.
 138, 18 15 καταστήσαι P 20 ἐν ἀληθείᾳ P. cf. Plut.
 de def. or. 37 p. 523, 2 Did; Pomp. 46, 3 26 τὴν σύνεσιν?
 τὴν φρόνησιν P

εὐεργετήσασι. τὸν μέντοι τοιοῦτον διάστροφον μᾶλλον εἶναι γινώσκομεν. οὗτος δὲ ἀκριβῶς ἐπιμελησάμενος δοκιμώτατόν με τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ γνώσει κατέστησε. καὶ χρὴ τοῦτον παρὰ τῆς σῆς βασιλείας ἀξίαν τῆς ἐπιμελείας καὶ τὴν ἀμοιβὴν κομίσασθαι. 5 ἐπεὶ δ', ὦ βασιλεῦ, καὶ οὗτοί σου οἱ φιλόσοφοι ἐπιμαρτυροῦσί μοι ὡς καὶ αὐτῶν δὴ τοῖς λόγοις ὑπερεφῶ, ἄκουσόν μου τῆς παρούσης διηγήσεως.

Δύο γάρ τινα παιδία ἐτύγχανον, τὸ μὲν χρόνων p. 92 πέντε, τὸ δὲ τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνὴρ γηραιὸς καὶ 10 ἀνάπηρος ἅμα καὶ παράλυτος, ὃς συνέσει καὶ ἀγχινοίᾳ σὺν ἐκείνοις ὑπῆρχε κατάκοσμος.“

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν εἰρμόν ἀνακόπτων τοῦ διηγήματος, λέγει τῷ νῖῳ ἔτι καὶ τίς ἦν, τέκνον, ἡ τούτων ὑπόθεσις; ἀναλαβὼν δὲ ὁ παῖς τὸν λόγον ἄνωθεν 15 διηγεῖτο λέγων·

Ἀνὴρ τις ἦν κίναιδος. ὃς ἥνικα περὶ γυναικὸς εὐεidoῦς ἠκηκόει, πρὸς ἐκείνην ἀκολασίας χάριν εὐδὺς ἐπορεύετο. ἐδηλώθη γοῦν αὐτῷ ἐν μιᾷ περὶ τινος ὠραιοτάτης γυναικὸς, καὶ ἀντίκα πρὸς αὐτὴν 20 ἀπελήλυθε συνουσίας εἵνεκεν. εἶχε δὲ παῖδα ἡ γυνὴ ἐκείνη ἐτῶν τριῶν τῇ ἡλικίᾳ τυγχάνοντα. ὃς τηνικαῦτα ἔτυχε λέγειν τῇ μητρί· παρασκεύασόν μοι, ὦ μῆτερ, ἕδεσμά τι τοῦ φαγεῖν. ἡ δὲ ὀρώσα τὸν ἄνδρα ἐκείνον πρὸς τὴν μετ' αὐτῆς κατεπειγόμενον 25 ἀκολασίαν, λέγει πρὸς αὐτόν· μικρόν με ἀνάμεινον,

6 συμμαρτυροῦσί P 7 ὑπερεφειν cod., ὅτι ὑπερβάλλω

P 9 in margine κ 9 χρόνον 12 ἐκείνοις κατάκομος cod.: quod reposui κατάκοσμος eo firmatur quod infra de eisdem hominibus dicitur πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κεκόσμηται 17 κύναιδος 19 ἐν μιᾷ cf. 137, 9 23 λέγειν cf. 118, 5

ἄνθρωπε, ἄχρῃς οὐ τῷ ἐμῷ παιδί βρώσιμόν τι παρα-
 σκεύασω. ὃ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη τῇ γυναικί· ἄφες
 τό γε νῦν ἔχον τὴν τοῦ παιδὸς φροντίδα καὶ τοῦτο
 δὴ τὸ ἡμέτερον ἐκπλήρωσον ἔργον, μήπως γένοιτό
 5 με χρονίσαι ὧδε. ἣ δὲ ἀντέφησα τῷ ἀνδρί· εἰ
 ἦδεις, ὦ ἄνθρωπε, ὅποیان οὗτος ὁ παῖς μου τὴν
 ἀγχίνοιαν κέκτηται, οὐκ ἂν τοιαῦτά μοι ἔλεγες. καὶ
 ταῦτα εἰποῦσα εὐθέως ἐγείρεται καὶ ὅπερ ἦν
 ἐψήσασα ἔδεσμα, ὀρύζιον τυγχάνον, παρέθηκε τῷ
 10 παιδί. ὃ δὲ εἰ καὶ μὴ πάντη νήπιος ἦν τῷ χρόνῳ,
 ἀλλ' οὖν ὀδυρόμενος διετέλει καὶ τὴν μητέρα
 ἠνάγκασε περισσότερον αὐτῷ παρατεθεικέναι ὀρύζιον.
 'οὐ γὰρ κεκόρεσμαι ἔτι', φησὶν, 'ἀλλὰ πλείονος.
 p. 93 ὀρέγομαι.' ἣ δὲ μήτηρ ἐποίησε κατὰ τὸ τοῦ παιδὸς
 15 θέλημα. ὃ δὲ αὐθις καὶ ἑτέρας παραθήκης ἐφιέμενος
 ἐπὶ πλεόν πρὸς τὴν μητέρα ὠλοφύρετο. ὁ μέντοι
 ἀκόλαστος ἐκεῖνος ἀνὴρ δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ ἀσελγείᾳ
 τοῦ παιδὸς καὶ τῷ τούτου ἀδιακόπτῳ κλαυθμῷ, λέ-
 γει πρὸς αὐτόν· 'λίαν τῷ ὄντι ἀναιδῆς καὶ ἀκόρεστος
 20 πέφυκας, καὶ οὐκ ἔνεστί σοι φρόνησις, ὥς ὀρῶ, τὸ
 παράπαν. εἰ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔδεσμα πέντε ἀνδράσι
 παρετέθη, θαυσιῶς ἂν αὐτοῖς εἰς κόρον διήρκεσεν.
 ὃ δὲ παῖς ὑπολαβὼν ἔφη· 'σὺ μᾶλλον πάσης ἀπε-
 στέρησαι φρονήσεως, ὥς τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητού-
 25 μενον καὶ ἐμῇ μητρὶ ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαυτὸν
 ἐπιζητεῖ καὶ πρᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμισσημένην.
 ἐν ἐμοὶ δὲ τί καθορᾶς φρονήσεως ἐστερημένον; ἀλλὰ
 καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ ὅπερ ἀναίδειαν

4 μήπως ἀργήσω P 12 παρατεθεικέναι cf. 103, 19
 13 ἔτι] ἀκμήν P 14 κατὰ om. P 17 ἀσελγεία] ἀνάγκη
 P 25 σεαυτὸν] cf. n. ad p. 93, 11 26 μεταδιώκει cf.
 93, 12 28 ὅπερ P quoque

σὺ καλεῖς, τίνα ζημίαν ὅλως ὑφίσταμαι, μᾶλλον μὲν
οὖν καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου τοῖς δάκρυσιν καθαρθέντες
ἐπὶ πλεῖον διεφωτίσθησαν, καὶ οἱ μυκτῆρές μου τῆς P. 94
ἐν αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἀπεσμήχθησαν, καὶ τὸ παρατεθέν
μοι ἔδесμα προσετέθη μοι, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ κλαυ- 5
θμοῦ εἴ τι ἄρα καὶ ἤθελον ῥαδίως μοι προσεγένετο.
τούτων ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῶν συνετῶν δημάτων ἀκη-
κοὺς συνῆκεν ὡς ὁ παῖς οὗτος αὐτοῦ μᾶλλον ὑπέρ-
κειται τῇ φρονήσει. καὶ ὃς ἀναστὰς καὶ σχηματίσας
ἄμφω τῷ χεῖρι τῷ παιδί προσεκύνησε καὶ φησι· 'μὴ 10
μέμψῃ μοι, ἄξιῶ, περὶ ὧν σοι ἀπεφθεγξάμην. οὐ
γὰρ ἤδειν ὡς τοιαύτην ἐκέκτησο φρόνησιν.' καὶ
τοῦτο εἰπὼν, εὐθύς ἐκείθεν ὑπανεχώρησε μηδὲν
ἄτοπον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ μητρὶ ἐργασάμενος.

"Ακουσον τοίνυν, ὦ δέσποτα βασιλεῦ, καὶ τῆς 15
περὶ τοῦ πενταετοῦς παιδὸς διηγήσεως. Ἄνδρες
ὑπῆρχόν τινες τρεῖς, οἱ καὶ ἀλλήλοις ἐτύγγανον
κοινωνοί. ἐπὶ τίνα δὲ δι' ἐμπορίαν χώραν μακρὰν
ἐστάλησαν. τῆς δέ γε ὁδοιπορίας ἐχόμενοι εἰς τίνα
κώμην εἰσέρχονται καὶ παρά τινι γραῖδι τὴν κατάλυσιν 20
ἔθεντο. μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ βα-
λανεῖον ἀπελθεῖν καὶ ἀπολύνεσθαι. καὶ λέγουσι
τῇ γραῖδι· 'ετοίμασον ἡμῖν, ὦ γύναι, τὰ χρειώδη
σκεύη καὶ ἐπιβλήματα.' ἡ δὲ πάντα αὐτοῖς ἡτοιμά-
σατο, μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο. ἐκεῖνοι δὲ 25
ἐκβαλόντες ἅτινα ἐπεφέροντο χρυσίου τρία βαλάν- P. 95
τια, ὧν ἕνδοθεν αὐτῶν τὸν κοινὸν θησαυρὸν εἶχον,
τῇ γραῖδι παραδεδώκασιν, καὶ ἐνετείλαντο αὐτῇ

4 ἀπεσμήχθησαν? ἐκαθαρίσθησαν P 5 προσετέθη
μοι καὶ] πρὸς τροφήν P. προσετέθη uidetur significare es be-
kam mir, concexi 16 cf. 92, 6 et infra 165, 16 πραγματευταί
add. P 18 ἐμπορεῖαν 22 εἶον charta abscissa perit

φυλάττειν αὐτὰ παρ' ἑαυτῇ· καὶ μὴ δώσης πρὸς
 τινὰ τι τούτων ἄχρις ὅτου τοὺς τρεῖς ὁμοῦ πρὸς σέ
 γεγονότας θεάσαιο· ταῦτα τῇ γραῖδι παραγγείλαν-
 τες, ἐπὶ τὸ βαλανεῖον ἀπήεσαν. καὶ εἰσελθόντες
 5 ἐπεὶ κτένιον ἔχειν οὐκ εἶδον, στέλλουσι θάτερον αὐ-
 τῶν τῇ γραῖδι τοῦ κομίσαι τὸ κτένιον. ὁ δὲ σταλεις
 εἶπεν αὐτῇ· 'οἱ κοινωνοί μου δι' ἐμοῦ σοι δηλοῦσιν,
 ὧ γύναι· στείλουν ἡμῖν τὸ παρ' ἡμῶν σοι παρατεθὲν
 χρυσίον.' ἡ δὲ λέγει αὐτῷ· 'οὐδαμῶς σοι δώσω τι,
 10 ἄχρις ἂν οἱ τρεῖς ὁμοῦ γένοισθε.' ὁ δὲ λέγει αὐτῇ·
 'κατ' ὅψιν ἰδοῦ σοι ἐστήκασιν, ὥς ὀρᾶς, οἱ κοινωνοί
 μου καὶ φωνοῦσί σοι πόρρωθεν, δοῦναι μοι τὸ τοι-
 οῦτον χρυσίον.' ταῦτα εἰπὼν φωνεῖ πρὸς ἐκείνους
 περὶ τοῦ κτενὸς αὐτοῖς ἀνωνύμως καὶ ἀδήλως οὐ-
 15 τωσὶ λέγων· 'οὐδέν μοι ἡ γραῦς παρέχει, εἰ μὴ
 ὑμεῖς αὐτῇ ἐπιτρέψοιτε.' οἱ δὲ ἐφώνησαν πρὸς αὐ-
 τὴν λέγοντες 'πάρασχε, ὧ γύναι, αὐτῷ.' ἡ δὲ ἐκβα-
 λούσα τὸ παρατεθὲν αὐτῇ χρυσίον ἐπέδωκεν αὐτῷ.
 ἐκεῖνος δὲ τοῦτο εἰληφῶς εὐθέως ἐκείθεν ἀπέδρα.
 20 οἱ δὲ κοινωνοὶ τούτου ἐπὶ πολὺ αὐτὸν διετέλουν
 προσμένοντες· εἶτα φωνοῦσι πρὸς τὴν γραῖδα· 'ποῦ
 ἐστὶν ὁ πρὸς σέ σταλεις ἐκεῖνος κοινωνὸς ἡμῶν, ὅτι
 μὴ ὅλως ἡμῖν ἀνεφάνη; ἡ δὲ γραῦς ἔφη τοῖς ἀν-
 δράσιν ὥς 'τὸν θησαυρὸν ὑμῶν παρ' ἐμοῦ ἐπεξή-
 25 τησε, καὶ κατὰ τὴν ὑμετέραν προσφώνησίν τε καὶ
 προτροπὴν παραδέδωκα τοῦτον αὐτῷ. ὃν καὶ λαβὼν
 ὑπεχώρησε τῆς οἰκίας μου.' οἱ δὲ ἀντεῖπον τῇ γυ-

1 δώσειν *cod.*: δώσης P 5 οὐκ ἔχειν εἶδον? 10 γέ-
 νοισθα *cf.* 152, 4 11 ὥς ὀρᾶς] *cf.* 103, 15 14 καὶ ἀδή-
 λως *om.* P 16 ἐπιτρέψαιτε? 17 πάρασχε, *quod est in*
codice, retinui 20 ἐπιπολὺ *ut saepe. in marg. κα* 23 ὁ κ.? *μηδ'* ὅλως? οὐδ' ὅλως P *cf.* 144, 23 24 ὡς *sic recentiores*

ναικί· 'ἡμεῖς κατ' ἐναντίον αὐτὸν ἡμῶν ἀπεστάλ-
 καμεν πρὸς σέ ζητῆσαι τὸ κτένιον.' ἡ δὲ γραῦς 'ἀλλ'
 ἐκεῖνος' φησί 'τὸ χρυσίον ὑμῶν ἐξ ἐμοῦ ἐπεζήτησεν
 ὡς ἂφ' ὑμετέρας προτροπῆς. κἀγὼ δὲ παρ' ὑμῶν,
 ὡς ἐφώνησε, προτραπεῖσα δοῦναι αὐτῷ, καθὼς 5
 ἔφητε ἐκβαλοῦσα τοῦτο ἐπιδέδωκα πρὸς αὐτόν.
 ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπροσδοκῆτως παρὰ τῆς γυναικὸς
 ἐνωτισθέντες καὶ πικρῶς ἀθυμία βαρεῖα κατασχε-
 θέντες, ταύτην ἀνάρπαστον ἅμα λαβόντες, πρὸς τὴν
 τῆς χώρας πορεύονται ἄρχοντα καὶ αὐτῷ τὰ τοῦ 10
 πράγματος ἐκτραγωδοῦσι περιπαθῶς. ὁ δὲ ἄρχων ^{p. 97}
 ἔφη τῇ γυναικί· 'ἀπόδος αὐτοῖς τὸ παρατεθέν σοι
 παρ' αὐτῶν χρυσίον.' ἡ δὲ γραῦς ἀπεκρίνατο αὐτῷ·
 'ἐγώ, κύριέ μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς τὸν θησαυρὸν αὐ-
 τῶν.' οἱ δ' ἔμποροι πρὸς τὸν ἀντίλογον αὐτῆς ἀν- 15
 θυπέφερον· 'ἡμεῖς, ὦ δικαστά, τρεῖς τυγχάνοντες
 κοινωνοί, ὅτε τῇ γραῖδι τὰ ἡμέτερα χρήματα παρε-
 θέμεθα, σὺν ἀσφαλείᾳ εὐθύς αὐτῇ ἐνετειλάμεθα
 εἰπόντες ὡς „μηδαμῶς γε τῶν σῶν χειρῶν, ὦ γύναι,
 ἢ τοιαύτη ἡμῶν ἐκβληθῆτω παραθήκη, εἰ μήτοι γε 20
 τοὺς τρεῖς ἡμᾶς ὁμοῦ θεάσαιο ταύτην ἐπιζητοῦντας
 λαβεῖν ἀπὸ σοῦ.“ ὁ δὲ ἄρχων πάλιν ἔφη πρὸς τὴν
 γραῖδα· 'ἀπόδος τὸ χρυσίον τοῖς ἐμπόροις, ὦ γύναι,
 καὶ μηδὲν μηκέτι πρὸς ταῦτα ἀμφίβαλλε.' ἡ δὲ γραῦς
 ἀπὸ προσώπου ἐξεισι τοῦ ἄρχοντος ὀδυρομένη πικρῶς 25
 καὶ γοερὸν ἀλαλάζουσα. μετὰ μικρὸν δὲ παῖς τις
 ἐτῶν πέντε τυγχάνων ἔφη τῇ γυναικί, συναντήσας

1 κατεναντίον ἐξ ἡμῶν? ἀπεστάλκαμεν uel ἀπε-
 στείλκαμεν cod. 8 πικρῶς habet P quoque 9 ἅμα λα-
 βόντες scripsi: ἀναλαβόντες cod., λαβόντες P 19 χωρῶν
 22 ἀπὸ i. e. παρὰ 25 ὀδυρομένη 27 num ἔφη τῇ
 γυναικί conlocanda post οἰμωγῆς?

αὐτῇ θρηνησούσῃ, ἣν καὶ κατάρκτειρε τῆς πικρᾶς
οἰμωγῆς· 'τί οὕτως οἰκτρῶς ὀλοφύρῃ, ὦ γύναι';
ἡ δὲ ἔφησε τῷ παιδί· 'ἔασόν με, παῖ, τὴν τάλαιναν
p. 98 ἀποδύρεσθαι μου τὴν συμφοράν.' ὁ δὲ ἐπέκειτο
5 βιάσων αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀδυρμοῦ πυνθα-
νόμενος, καὶ οὐ πρότερον ἀπέστη αὐτῆς ἄχρις οὗ
πάντα αὐτῷ ἡ γυνὴ διεσάφησεν. ὁ δὲ ἀντέφη αὐτῇ·
'ἐγὼ σε τῆς κατεχούσης ἀπαλλάξω νυνὶ συμφορᾶς.
ἀλλ' εἰ βούλοιο ποιῆσαι με τοῦτο, δός μοι πρότερον
10 ἀργυροῦν ἕνα, ἵνα δι' αὐτοῦ κάρυά μοι ἐξωνήσωμαι.'
ἡ δὲ γυνὴ φησιν· 'εἴπερ με τῆς χαλεπῆς ταύτης
συνοχῆς ἀπαλλάξεις, δώσω σοι τὸν ἀργυροῦν.' ὁ δὲ
παῖς λέγει αὐτῇ· 'ὑπόστρεψον τοίνυν πρὸς τὸν
ἄρχοντα καὶ λέξον αὐτῷ οὕτως· „γνωρίζω σοι, ὦ
15 κύριέ μου, ὡς τρεῖς ἦσαν τυγχάνοντες οἱ κοινωνοί,
οἱ τὸ χρυσίον μοι τοῦτο παρέθεντο, ὥσπερ δῆτα καὶ
πρὶν ἐδηλώθῃ σου τῇ μεγιστότητι. οἱ καὶ ἐνετεί-
λαντό μοι λέγοντες· „ὄρα μὴ δώσεις τινὶ ἐξ ἡμῶν
τὰ παρατεθέντα σοι χρήματα, ἐὰν μήτοι γε οἱ τρεῖς
20 ὁμοθυμαδὸν παραγενοίμεθα πρὸς σέ.“ νυνὶ δὲ,
κύριέ μου, ἰδού, τὸ χρυσίον παρ' ἐμοί ἐστι· πρόσ-
ταξον τοίνυν τοὺς τρεῖς κοινωνοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
παραστήναι μοι, καθάπερ, ὡς ἔφην, κἀκεῖνοι σὺν
ἀκριβείᾳ μοι κατηγγυήσαντο. καὶ οὕτως ὁ κοινὸς
25 αὐτῶν θησαυρὸς παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς ἀποδοθήσεται.'
ἐπὶ ταύταις τοιγαροῦν ταῖς τοῦ παιδὸς ἐκείνου πι-
θαναῖς ὑποθήκαις ἡ γυνὴ σφόδρα ἡσθεῖσα ταχέως
ὑποστρέφει πρὸς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὰ πρὸς τοῦ παι-

10. 12 ἀργυρον *cod.*, ἀργύριον P 10 κάραν 18 δώ-
σης? 170, 16 ὄρα μὴ φωραθῆς. *aliter* 166, 19 = 100, 19 19
ἐάν] *recte* εἰ 163, 20 22 ἐπιτοαντὸ ut 152, 26

δὸς παρατεθέντα [πρὸς αὐτὸν] ὥς εὐσύνοπτα καὶ
 συνετὰ πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο. ὁ δὲ ἡγεμὼν εὐ-
 λογοφανῶς λέγειν διαγνοὺς τὴν γυναικα, μεταστέλ-
 λεται τοὺς ἐμπόρους καὶ φησι πρὸς αὐτούς· 'εὐλόγως
 ἡμῖν ἢ γυνὴ ἢδε νυνὶ λέγει· ὅθεν αὐτῇ παραστή-
 σατε ὑμεῖς μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν ἕτερον ὑμῶν κοι-
 νωνόν, καθὼς ἄρα καὶ ὑμεῖς αὐτῇ ἐνετείλασθε.
 εἴθ' οὕτως οἱ τρεῖς ὁμοθυμαδὸν τὸ χρυσίον ἀπο-
 λήψεσθε.' τῆς οὖν τοιαύτης ἀποφάσεως παρὰ τοῦ
 δικαστοῦ ἐξενεχθείσης καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ 10
 τῶν δύο ἀνδρῶν ἐκείνων καθελκομένης, συνῆκεν ὁ
 ἄρχων ὥς παρ' ἑτέρου τινὸς ἢ ἐγκαλουμένη γραῦς
 τὸν ἔσχατον τόνδε ἀπόλογον ἐξεδίδακτο. καὶ προσ-
 καλεσάμενος αὐτὴν ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῆς, τίς
 ἄρα ταύτῃ τὴν πιθανὴν ἀντίθesis ταύτην ὑπέθετο. 15
 ἢ δὲ ἀπεκρίνατο· 'παῖς μοι πενταέτης ἐντυχὼν καὶ
 ὀδυρομένην ἑωρακώς, ᾧ κτερέ με καὶ τήνδε τὴν
 ἀντίθesis ὑπεσήμανεν.' ὁ δὲ ἡγεμὼν τὸν παῖδα
 πρὸς ἑαυτὸν εὐθύς μετεστέλλετο καὶ ἤξαντα ἐπηρώ-
 τησε λέγων αὐτῷ· 'σύ, ὦ παῖ, ἀληθῶς τόνδε τὸν 20
 λόγον τῇ γραῖδι ὑπέθου'; ὃ δὲ 'ναί,' φησὶν 'ὦ κύριέ
 μου.' ὁ δὲ δικαστὴς ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς
 συνέσει καὶ ἀγχινοῖα, εὐθέως αὐτὸν καθηγητὴν
 ῥητόρων καὶ φιλοσόφων προβάλλεται.

"Ακουσον δέ, ὦ δέσποτα βασιλεῦ, καὶ τῆς· περὶ 25
 τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. Ἀνὴρ τις ἦν ὃς εἰ-
 ωθῶς ἐμπορεύεσθαι, ἀρωματικὰ ξύλα εἰς ἐμπορίαν
 ὠνήσατο. ὃς καὶ μεμαθηκὼς περὶ τίνος πόλεως ὥς p. 100

1 πρὸς αὐτὸν *secludere malui quam scribere πρὸς αὐτὴν*
 ὑποτεθέντα? 15 αὐτῇ? 16 πενταέτης *recte*; cf. 161, 16
 17 ὀδυρομένην 18 ὑπεσήμανεν *recentiores dixerunt* 26
 ὅς] ὡς *cod.* 27 ἐμπορεῖαν

σπάνις αὐτῇ τῶν τοιούτων, τάχος τὰ ἐωνημένα
 παραλαβὼν, εἰς ταύτην ἤλαυνε τὴν πόλιν. ἡ πλη-
 σίον γενόμενος ἔξωθεν τὴν κατάλυσιν ἐποιήσατο,
 μαθεῖν ἐντεῦθεν πρότερον ἡρηνένος πῶς ἄρα ἐν
 5 ταύτῃ τῇ πόλει περὶ τούτων ἔχει τῶν ξύλων ἡ ὠνη-
 σις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ γυνή τις δούλη τῶν ἐν τῇ
 πόλει τινὸς τυγχάνουσα, τὸν ἔμπορον θεασαμένη,
 'πόθεν, ὦ ἑταῖρε;' πρὸς αὐτὸν ἔφη 'καὶ τίνα εἰσὶν
 ἃ ἐπιφέρῃ;' ὁ δ' ἔμπορος 'ἔγωγε' ἀπεκρίνατο 'ἃ
 10 ἐπιφέρουμαι ξύλα εἰσὶν ἀρωματικά.' ἡ δὲ εἰσελθοῦσα
 πρὸς τὸν ἑαυτῆς κύριον πάντα τὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν
 ἔμπορον αὐτῷ διεσάφησεν. ὁ δὲ ποικίλος ὢν καὶ
 πανοῦργος τὸν τρόπον, αὐτίκα συναγαγὼν ἃ παρ'
 ἑαυτὸν ἀρωματικὰ ξύλα ἐκέκτητο, ἐνέβαλε τῷ πυρὶ,
 15 ὀλίγα ταῦτα ὑπάρχοντα. καὶ ἐμφυσήσαντος πολλῇ
 τις ἐκεῖθεν εὐωδία ἐξεπέμπετο. ἥς ὁσφρανθεὶς ὁ
 ἔξωθεν ἔμπορος λέγει τοῖς περὶ αὐτόν· 'εὐωδίας
 πλείστης ἀρωματικῆς ὁσφραίνομαι. ἴδετε οὖν τὸ
 τάχος σὺν πολλῇ ἀκριβεῖα μήπως τινὲ τῶν ἡμετέρων
 20 γόμων πυρκαῖά τις προσήγγισε, καὶ ἡμέτερα καίεται
 p. 101 ἀρώματα.' οἱ δὲ φασιν· 'οὐδαμῶς πυρκαῖά τις ἢ
 σπινθήρ τὸ παράπαν τινὸς τῶν ἡμετέρων ἦψατο
 γόμων.' πρωίας δὲ γενομένης τὴν πόλιν εἰσέρχεται
 ὁ ἔμπορος· ὃ καὶ εἰσελαύνοντι συναντᾷ ὁ τῆς δού-
 25 λης ἐκείνης δεσπότης. εἶτα πυνθάνεται παρ' αὐτοῦ,

5 [περὶ]? 6 τῶν ἐν τῇ πόλει τινὸς] τινὸς τῶν ἀρχόν-
 των τῶν ἐγγχωρίων P 9 in margine κβ' 14 ἑαυτῷ? 15

α
 ὀλίγα^τ cod. ὀλίγα τινά? ἐμφυσήσαντος ἀνέμον? 18 πλήρης
 μυται in πλείστης. πολλῆς εὐωδίας ξύλων μυριστικῶν P.
 ἀρωματικῶν? 19 μήπω τινι cod., μήπως P 23 εἰσέρ-
 χεται habet codex, sed ita scriptum ut dubitare possis an sit
 ἐπέρχεται. εἰσῆλθεν εἰς P

τί ἄρα εἶεν ἂ ἐν τῷ φόρτῳ αὐτοῦ κέκτῃται. ὁ δ' ἔμπορος
 'ἀρωματικά' φησί 'κεκόμισμαι ξύλα εἰς ἐξώνησιν
 τοῖς βουλομένοις τῶν τῆς πόλεως τῆςδε κατοίκων'.
 αὐτίς δ' ἐκεῖνος 'τίς σε, ὦ ἄνθρωπε, κατηνάγκασε
 ταῦτα πρὸς ταύτην διακομίσαι τὴν πόλιν, τὰ δ' 5
 ἄλλ' ἂ σοι ἐπικερδῇ ἐτύγχανεν εἶδη παραλιπεῖν; ἐν
 ἀκριβείᾳ γὰρ ἴσθι ὥς τοῖς τοιούτοις οἱ ἐνταῦθα ἄν-
 θρωποι ξύλοις οἷα καυσίμῳ ὕλῃ τινὶ προσανέχουσι,
 καὶ πρὸς ἔκκαυσιν καμίνου αὐτοῖς χρῶνται.' 'ἀλλ'
 ἔγωγε' φησὶν ὁ ἔμπορος 'ἠνώτισμαι ὥς ὑπὲρ πάσας 10
 τὰς πόλεις αὕτη μάλιστα ἐνδεὴς καὶ σπανίζουσα τῶν
 τοιούτων.' ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· 'οἱ τοῦτ' εἰρηκότες
 σοι πολὺ σε ἠπάτησαν.' τούτοις τοῖς λόγοις τὴν
 καρδίαν πληγείς ὁ ἔμπορος συνεσχέθη τῇ λύπῃ. ὁ
 δέ γε ἀνὴρ ἐκεῖνος ἀνία τοῦτον συσχεθέντα ἑώρα- 15
 κῶς, ἔφη αὐτῷ· 'ὄρῳ σε δεινῶς, ὦ ἑταῖρε, γεγυότα
 περίλυπον, καὶ σε κατοικτεῖρω τῆς σφοδρᾶς ἀθυμίας.
 ἄγε δὴ λοιπὸν διάπρασόν μοι πάντα τὸν φόρτον σου,
 καὶ εἴ τι βούλει, παρὰσχῶ σοι ἐν πλήρει πίνακι.' ὁ
 δ' ἔμπορος συλλογισάμενος καθ' ἑαυτὸν ἔλεγε· 'βέλ- 20
 τῖόν μοι οὖν, ὥς στοχάζομαι, πέφυκεν, εἴ τι δὴ μοι p. 102
 καὶ δῶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰληφέναι ἢ τὴν ἐμ-
 πορίαν μου ὅλην ἐαθῆναι ἀδιάπρατον.' καὶ ταῦτα
 διανοησάμενος, διεπώλησεν αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ φόρ-
 τον ἅπαντα, συναρεσθεὶς ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἧς ἤμελλεν 25

6 ἔ. ἄν? 8 cf. 149, 26 ὕλη τινι ὥς καύσιμα ἔχουσι P
 18 διάπρασον] notes formam inusitatam antiquis 19 παρὰσχῶ
 futuri loco est quamquam facile esset reponere 19 ἐν πλήρει
 πινάκι et 168, 1 ἐν πινάκι πεπληρωμένον, nihil tamen censeo
 mutandum: ἐν enim videtur esse i. q. bestehend in. cf. 101, 25
 22 δῶσι. cf. Lob. Phr. 346. ἐμπορίαν 25 συναρεσθεὶς]
 συμβιβασθεὶς λαβεῖν .. ἕνα πίνακα γεμισμένον P. legit igitur
 etiam illud ἥτοι ἐν π. π.: nihilominus seclusi

εἰληφέναι [, ἦτοι ἐν πίνακι πεπληρωμένῳ]. λαβὼν
 οὖν ὁ ἀνὴρ τὰ ἐωνημένα εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκο-
 μίσατο. ὁ μέντοι ἔμπορος τὴν πόλιν διερχόμενος
 κατέλυσεν ἅμα τοῖς αὐτοῦ κοινωνοῖς παρὰ τινι γραῖδι
 5 γυναικί. καὶ αὐτῇ ἐπηρώτησε λέγων 'πῶς ἄρα, ὦ
 γύναι, τὰ τῶν ἀρωμάτων ξύλα ἀπεμπολοῦνται τῇ
 πόλει;' ἡ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἰσοστάθμῳ αὐτοῖς
 χρυσίῳ. πλήν, ὦ ἔμπορε, ἰδοὺ λέγω σοι, προσεκτι-
 κῶς ἔχε ἀπὸ τῶν τῆςδε τῆς πόλεως κατοίκων. παν-
 10 οὔργοι γὰρ ἅπαντες καὶ ποικίλοι πεφύκασι, καὶ οὐκ
 ἔστι τινὰ τῶν ὧδε ἡκόντων μὴ παρὰ τῶν πολιτῶν
 p. 103 αὐτῆς ὀλέθρῳ μικροῦ παρυφίστασθαι.' ταῦτα εἰ-
 πούσης τῆς γραῖδος, ἐξῆι τοῦ οἴκου αὐτῆς μετ'-
 ὀλίγον τὰ κατὰ τὴν πόλιν ὀψόμενος, καὶ ὁρᾷ τρεῖς
 15 ἄνδρας ἅμα καθεζομένους. οἷς θαμνὰ ἐνατενίζων
 εἰστήκει. κἀκείνων δὲ τὸν ἔμπορον τοῦτον ἑωρα-
 κότων, θάτερος τούτων εἰρήκει· 'δεῦρο, ὦ πάτερ,
 σύ τε κἀγὼ πρὸς ἀλλήλους διαλεχθῶμεν, καὶ ὃς ἂν
 τοῦ ἐτέρου ὑπερτερήσῃ, ἐπιταξάτω τῷ ἡττηθέντι
 20 ποιῆσαι, ὅπερ ἂν ὁ νενικηκὼς βούλοιο.' ὁ δ' ἔμ-
 πορος ἀπλοικῇ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώσει
 στοιχῶν 'ναί,' φησί· 'καὶ γενέσθω καθὼς ἐκέλευσας.'
 εἶτα ἐκαθέσθησαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι· καὶ
 νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῦθος ἐκείνος καὶ πανοῦργος

5 αὐτῇ ἐπηρώτησε cf. 128, 16 6 ἀπεμπολῶνται? cf.
 102, 16 ἐν τῇ πόλει? 7 ἰσοστάθμῳ τῷ χρυσῷ P minus
 apte 11 τινὰ] τις cod. οὐκ ἔστι δυνατόν τὸν ἐνταῦθα
 ἑλθόντα ξένον . . μὴ ὑπομεῖναι P 16 ἑωρακότες cod. :
 malui scribere ἑωρακότων quam κἀκείνοι. ἐκεῖνοι . . ἑωρακότες
 P structura recentioribus inprimis familiari 17 θατέρῳ cod.
 εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν P εἰρήκει cf. 142, 3 19 ὑπερ-
 τερήσοι. u. 173, 5. 171, 9 22 στοιχῶν] τυχῶν? sed uidetur
 explicari posse qua erat simplicitate obsecutus sc. illi
 καὶ] στέργω καὶ P 24 μῦθος codex ubique

ἀνὴρ, καὶ ἔφη αὐτῷ· ἴδού, ὡς ὀργῆς, τοῖς λόγοις
 περιγεγενημένην σου. λοιπὸν ὃ ἐπιτρέπω σοι ποίει.
 καταπιεῖν σε βούλομαι τὰ τῆς θαλάσσης ὕδατα· ἐπὶ
 τοῖςδε ὁ ἔμπορος ἐν ἀθυμῖα καὶ ἀμηχανίᾳ γενό-
 μενος, οὐκ ἠδύνατο εὐλογοφανῆ τινα τῷ μίμῳ ἀν- 5
 τίθεσιν προβαλέσθαι καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διεκ-
 φυγεῖν. ἦν δὲ ὁ ἔμπορος γλαυκόφθαλμος· ἔτυχε
 δὲ καὶ ὁ μῖμος ὁ ἕτερος τῶν τριῶν μονόφθαλμος
 μὲν ὁπάρχων, γλαυκὸν δὲ καὶ αὐτὸν ἔχων. ἀκείνους
 δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ἐμποροῦ λέγων 10
 ἑσύ μου τὸν ἕτερον ἐσύλησας ὀφθαλμόν. ἄγωμεν p. 104
 τοίνυν ἀμφοτέροι πρὸς τὸν τῆς πόλεως ἄρχοντα, ὡς
 ἂν δι' αὐτοῦ ἀποδώσῃς μοι ὃν σεσύληκάς μοι ὀφθαλ-
 μόν· ἡκηκόει δὲ ταῦτα καὶ ἡ τὸν ἔμπορον ὑποδε-
 δεγμένη γραῦς, καὶ ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα 15
 ὁ μῖμος ἐκείνος τὸν ἔμπορον εἶλκε. καὶ τούτοις
 ἀπιοῦσι συναντήσασα ἔφησε πρὸς τὸν μῖμον· ἔασον,
 ἀξιῶ, τὴν σήμερον ἐγγνητικῶς παρ' ἐμοὶ τὸν ἄνδρα
 τοῦτον τὸν ἔμπορον, κἀγὼ αὐτὸν ἔωθεν πρῶτ' παρα-
 στήσω σοι· ὃ δὲ εἰξας αὐτῆς τῇ αἰτήσει, δέδωκεν 20
 αὐτῇ τὸν ἄνθρωπον. ὃν καὶ λαβοῦσα ἡ γραῦς οἴκαδε
 ἀνεχώρησε. καὶ ἤρξατο κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγουσα
 οὐδέν σοι προπαρήγγειλα προσεκτικῶς ἔχειν ἀπὸ
 τῶν ἐν ταύτῃ (τῇ πόλει) πολιτῶν, ὅτι γε μῖμοι καὶ
 πονηροὶ τὴν γνώμην καὶ ποικίλοι πάντη πεφύκασι; 25

9 αὐτόν] *utrum supplendum τὸν ἕνα ὀφθαλμόν ex μο-
 νόφθαλμος an addendum ut legatur καὶ αὐτόν τὸν ἕνα uel
 καὶ αὐτόν τὸν ὀφθαλμόν? in P est γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐ-
 τοῦ κεκτημένον ὀφθαλμόν* 11 ἀπάγωμεν? ἀπέλθωμεν P.
*spreci autem ἄγ' ἴωμεν cum propter sententiam tum propter
 formam* 13 ἀποδώσεις μοι] μου? cf. 168, 5 19 [τὸν ἔμ-
 πορον]? 23 οὐδὲν omnino non 24 ἐν ταύτῃ] ἀπὸ τῶν
 ἀνθρώπων τῆς πόλεως P: *quare τῇ πόλει adieci potius quam
 ἐν ταύτῃ reponerem*

καὶ μηκέτ' οὖν εἰς τοῦμφανές αὐτοῖς διεξέλθης
 τὸ σύνολον· ἐπεὶ δὲ τὸ πρότερον οὐκ ἐπέισθης τῇ
 παραινέσει μου κἀντεῦθεν εὗρες τὰ τῆς παρακοῆς
 σου ἐπίχειρα, ἥδη γε νῦν μοι πείσθητι περὶ οὗ σοι
 5 συνθέσθαι βεβούλημαι. γνωρίζω γάρ σοι ὡς οἱ
 τοιοῦτοι μῖμοι ἔχουσιν τινα καθηγητὴν γηραιόν, ὃς
 καὶ τοῖς τῆς πονηρίας πλεονεκτήμασι μάλα τῶν
 ἄλλων διαφέρει καὶ ὑπερτερεῖ. ὅθεν καὶ πάντες οἱ
 μῖμοι καθ' ἐκάστην ἐσπέραν παρ' αὐτὸν ὡς καθη-
 10 γητὴν προσφοιτῶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐκάστῳ δι' ὅλης
 P. 105 τῆς ἡμέρας εἰρημένα καὶ πεπραγμένα λεπτομερῶς
 ἀπαγγέλλουσι. νῦν οὖν ἄκουσόν μου τῆς λυσιτελοῦς
 συμβουλίας, καὶ ἀναστάς, ἄμειψόν σου τὸ σχῆμα καὶ
 ἑαυτὸν ὡς ἓνα τῶν μίμων ἐκείνων ἀμφιάσον καὶ
 15 σχημάτισον. εἶτα λάθρα διελθὼν, ἐγκατάμειξον σε-
 αὐτὸν τῇ αὐτῶν ὁμηγύρει. πλὴν ὅρα, μὴ φωραθῇς
 ὑπ' αὐτῶν. συμπορεύθητί τε αὐτοῖς ἕως τοῦ καθη-
 γητοῦ, καὶ πλησίον αὐτῷ στάς λεληθότως οἶά τις
 τῶν τυχόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν, ἄκου-
 20 σον περὶ ὧν αὐτῷ ἀπαγγελοῦσιν οἱ ὁμιληκότες σοι
 καὶ ὧν ἐκείνος αὐτοῖς ἀποκριθήσεται. καὶ εἴ τι ἄρα
 παρ' αὐτοῦ αὐτοῖς λαληθήσεται, σημείωσον ἐν τῇ
 διανοίᾳ σου, ὡς ἂν τὰς πρὸς ἐκείνους αὐτοῦ ἀπο-
 κρίσεις τοῖς πολεμοῦσί σοι ἀντιπροθέμενος, κατὰ
 25 κράτος αὐτῶν τῆς πανουργίας περιγένοιο· καὶ σοι
 μέγιστον ἐντεῦθεν προσγενήσεται τὸ κέρδος. ὁ δ'

1 διεξέλθοις cod. ἐξέλθης P 2 τὸ σύνολον 5 συν-
 θέσθαι] συμβουλευθῆσαι P 9 in margine κγ' 10 διόλης
 13 καὶ om. P 15 ἀπελθὼν P 17 τε] γοῶν P 18 adverbio
 πλησίον recentiores scriptores etiam dativum subiungunt (166, 2)
 20 ὁμιληκότες 24 κατακράτος cod. μετὰ δυνάμεως P. num
 κατακρατῆς .. γένοιο? nam περιγένοιο scripsi: γένοιο cod.
 νικήσης P 26 προσγενήσεται τὸ scripsi: προσγενήσαιο
 cod. προσγενήσεται P

ἔμπορος ἐποίησεν, ὅσα πρὸς τῆς γραῶς ἐξεδίδακτο.
 καὶ μετὰ τὸ ἀμεῖψαι τὸ αὐτοῦ σχῆμα σταῖς ἐγγιστα
 τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου, πρῶτα μὲν ἑωράκει πρὸς αὐ-
 τὸν παραγενόμενον τὸν τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἄρώμα-
 τος ὠνησάμενον. ὃς καὶ ἀνήγγειλε τῷ καθηγητῇ ⁵
 ἐκείνῳ λέγων 'ἐγὼ συναντήσας ἐμπόρῳ τινὶ ξύλα ^{P. 106}
 ἄρωματικά τινα διακομίζοντι εἰς διάπρασιν, πάντα
 τὸν φόρτον αὐτοῦ ἐξωνησάμην, δούς αὐτῷ ὃ συμ-
 πεφωνήκα, ἦτοι πίνακα πεπληρωμένον ὧν ἂν δόξειεν
 αὐτῷ ἐπιζητῆσαι παρ' ἐμοῦ πραγμάτων.' ὁ δὲ κα- ¹⁰
 θηγητῆς ἀπεκρίνατο αὐτῷ λέγων 'καὶ τίνα γε ἄρα
 ἐστὶν ἃ συνεφωνήσας αὐτῷ δοῦναι; χρυσός; ἄργυ-
 ρος; ὁ δὲ μῆμος 'οὐχί' φησί 'κύριέ μου· τούτων
 οὐδέν, ἀλλ' εἶδη ἀνώνυμα ἅπερ αὐτὸς βουληθείη,
 πίνακα πεπληρωμένον.' ἔφη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ καθη- ¹⁵
 γητῆς· 'μεγάλως ἐσφάλης. εἰ γὰρ τετυχῇκε τὸν
 ἐμποδρον ἀπὸ σου ζητῆσαι ψύλλους, πίνακα πεπλη-
 ρωμένον, ὧν τὸ ἥμισυ θηλείας, τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ
 ἄρρενας ἔχειν, ἀλλὰ μὴν καὶ γλανκοειδεῖς ὑπάρχειν,
 ἄρα γε δυνάμεις σὺ εἶχες τοιαύτην δόσιν αὐτῷ πα- ²⁰
 ρασχεῖν; πῶς εἶχες αὐτὸν διαδραῖναι; ὁ δὲ μῆμος
 λέγει αὐτῷ· 'οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον, κύριέ μου, ὁ ἔμ-
 πορος οὗτος σεσφίσται, οὐδὲ τοιαῦτα πανουργεῖ-

2 ἐαυτοῦ P. 4 τοῦ ἄρώματος cf. 106, 1. 168, 6 5
 ἀπήγγειλε P cf. 172, 4 8 δούς] *adcuratius* δώσω. συμ-
 φωνήσας δοῦναι αὐτῷ P 9 δόξοιεν 12 cf. 174, 3 14
 ἂν βουληθείη? 15 πίνακος πεπληρωμένον *cod.*: *accusatiuus*
est in P 16 τῷ ἐμπόρῳ *cod.*, *quod si uerum est, excidisse*
δόξα statuendum est, ἔστω γὰρ τυχόν· ἐὰν δόξη P 17 ἀπὸ
 cf. 163, 2 18 ὧν] οὐ? *an* 19 ἔχειν] εἶναι? *sed nescio an*
possit hoc idem esse atque nostrum enthalten, bestehen, esse.
 καὶ μὴ μόνον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαύρους,
 ἀλλὰ καὶ γλανκοειδεῖς P. cf. *infra* 174, 7 20 δυνάμεις
scripsi: δυνάμεως *cod.* *an praetermissum est* οὕτως?

- σθαι ἱκανὸς ἦν ὁ νοῦς αὐτοῦ. ἀλλ', ὥς οἶμαι, εἴτε χρυσὸν εἴτε ἄργυρον ἐξ ἐμοῦ μέλλει ζητήσασθαι.
- p. 107 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τῇ διαλέξει τὸν ἔμπορον νενικηκώς, ἀπήγγειλε λέγων· 'κἀγὼ περὶ ὁμιλίας καὶ 5 πλοκῆς λόγων τῷ ἐμπόρῳ συναμιλληθεὶς καὶ νικήσας αὐτόν, τέταχα πιεῖν τὰ θαλάττια ὕδατα ἅπαντα. οὕτω γὰρ παρ' ἡμῶν συμπεφώνητο, ὥς ἐπὶ λόγοις τὸν νικηθισόμενον, εἴ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπείη πρὸς τοῦ νικήσαντος, δέξασθαι καὶ ποιήσασθαι.' ὁ δὲ 10 καθηγητῆς πρὸς αὐτόν ἀπεκρίνατο· 'οὐδὲ σύ γε καλῶς πέπραχας. ἔστω γὰρ ἴσως ὅτι ἐκεῖνος ἀντίποι σοι· „ἄπιθι πρότερον καὶ ἀνάστειλον τοὺς τῇ θαλάσῃ ἐπιρρέοντας ποταμούς· εἰθ' οὕτω πίομαι τὸ τῆς θαλάττης ὕδωρ, ὃ δὴ καὶ μόνον πεπωκέναι 15 συνεθέμην σοι.“ εἰ οὖν οὕτος οὕτω σοι λέξει, ἄρά γε σὺ εὐχερῶς ἔξεις τοὺς ποταμούς ἀναχαιτίσαι τῆς ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐπιρροῆς; ὁ δὲ μῆμος 'ἀλλ' ἴσθι', φησὶν 'ὥς οὐχ ἱκανοὶ ἢ τοῦ ἐμπορίου φρόνησις τὸν τοιοῦτον [μοι] ἀντιφράσαι μοι ἀπόλογον.' εἶτα καὶ 20 ὁ μονόφθαλμος μῆμος προσελθὼν ἔφη τῷ γηραιῷ· 'κἀγὼ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐώρακα, κύριέ μου, ἔμπορόν τινα ξένον, ὃς ἦν γλαυκοειδὴς τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ p. 108 τοῦτον κατασχὼν εἰρήκειν αὐτῷ· „σύ τε κἀγὼ γλαυκοὶ ἐσμεν ἄμφω, καὶ σὺ μου τὸν ἕνα ἐσύλησας ὀφθαλ-

1 ἦν] est, ut tum poteram cognoscere 6 πιεῖν aliter 13. cf. 107, 7 7 uu. ἐπὶ λόγοις, cum sententia non efferatur, minus recte ante articulum collocata sunt; qua in re minime diligentes sunt scriptores Byzantini. itaque ne deleueris. εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ λόγου Ven. 14 πεπωκέναι cf. 103, 19 18 ἱκανοὶ quamquam facile mutari potuit in ἱκανή, reliqui, cum apud Cinnamum eadem sententia adhibitum legatur ἱκανοῦσα: quod quidem Meinekius deriuabat a u. ἱκανεῖν. hodierni Graeci dicunt ἱκανεῦσιν 19 μοι seclusi

μόν. λοιπὸν οὐδαμῶς σου ἀπόσχωμαι, ἕως ἂν τὸν
 ἕνα σου ἐξελὼν ὀφθαλμὸν περιάψω μου τῷ μετώπῳ,
 ἢ διὰ πάσης σου ἀναρρύση τῆς περιουσίας. ὁ δὲ
 καθηγητῆς 'οὐδὲ σύ γέ τι κατώρθωσας' ἔφη 'εἰ
 γὰρ δόξει αὐτῷ ἀντιφράσαι σοι ὥς „πρότερον εἰς 5
 σύστασιν τῆς τοιαύτης σου προτάσεως ἐξελέ σου τὸν
 ἕνα τοῦτον ὃν ἔχεις ὀφθαλμόν, κἀγὼ δ' ὡσαύτως
 θάτερον τῶν ἐμῶν ἐκβαλῶ ὀφθαλμῶν, καὶ ἄμφω
 σταθμίσωμεν αὐτούς· καὶ εἰ μὲν ἰσόσταθμοι ἀλλή-
 λοις εὐρηθῇεν, εὐδηλον ὅτι γε σός ἐστιν ὁ ἐμὸς εἰς 10
 ὀφθαλμός· εἰ δέ τις τῶν σταθμιζομένων δύο ὀφθαλ-
 μῶν βαρύτερος τοῦ ἑτέρου ἐν τῇ τοῦ ζυγοῦ φανείη
 πλάστιγγι, οὐκ οὖν σός ἐστιν ὁ θάτερός μου ὀφθαλ-
 μός, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἐκβολῆς
 ἀξίως εὐθυνθήσῃ.“ εἰ οὖν ταῦτά σοι ἀντιλέξειεν 15
 ὁ ἔμπορος, οὐχὶ πάντη σε ἀποπειλεῖ τῆς ἀντιθέσεως;
 καὶ τὸ δὴ χεῖριστον, ὅτι γε τούτου ἐπὶ σοὶ γενομένου,
 σὺ μὲν τέλεον ἀποστερηθήσῃ τῆς ὀράσεως καὶ πάντη
 γενήσῃ ἀόμματος, οὗτος δὲ ἕνα τῶν ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
 μῶν ὕστερον ἔχων, πάλιν τὸ φῶς καθορῶν ἔσται. 20
 πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μῦθος ὑπολαβὼν λέγει p. 109
 τῷ καθηγητῇ· 'ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον πανοῦργος ὁ
 ἔμπορος οὗτος, ὥς τοιάνδε μοι πιθανὴν ἀντιπρο-
 θέσθαι ἀπολογίαν.' τούτων οὕτω παρὰ τε τῶν μίμων
 καὶ τοῦ αὐτῶν καθηγητοῦ λαλουμένων τε καὶ ἀντι- 25
 φθεγγομένων, ἡκροᾶτο μάλα καλῶς καὶ λαθραίως
 παρ' ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα ὁ ἔμπορος καὶ τῇ ἰδίᾳ
 ταῦτα συνετήρει καρδίᾳ. πρῶτας δὲ γενομένης

1 ἀπόσχωμαι: coniunctivum qui sit futuri loco restitui 5 δόξοι.
 cf. 22, 22 6 σύστασις] confirmatio 11 εἰς? 16 ἀποπείσῃ.
 deterrebit 20 πάλιν cf. 108, 19 23 τοιάνδε cf. 3, 1 26
 ἀντιφθεγγομένων derivandum a u. ἀντιφθέγγω 28 συνετήρει
 τῇ καρδίᾳ] Luc. 2, 19. 51. Dan. 7, 28. infra 176, 4

παραγίνεται πρὸς τὸν ἔμπορον ὁ τὰ ἀρωματικά ὠνη-
 σάμενος ξύλα. καί φησιν ὁ ἔμπορος· 'ἀπόδος μοι,
 ὦ ἑταῖρε, εἴ τί μοι συνεφώνησας παρασχεῖν ὑπὲρ
 τοῦ διαπραθέντος σοι φόρτου.' ὁ δὲ μῖμος ἔφη αὐτῷ·
 5 'ζήτησον εἴ τι καὶ βούλοιο, καὶ γὰρ ἐτοίμως παρὰσχῶ
 σοι.' ὁ δ' ἔμπορος· 'θέλω ἵνα μοι δῶς ἐν τῷ πίνακι
 ψύλλους καθ' ὅσον χωρήσειεν, ὧν τὸ μὲν ἡμῖς στῖφος
 ἄρσεν, θῆλυ δὲ τὸ ἕτερον ἡμῖς, καὶ πάντας γλαυ-
 κοειδεῖς τὴν ἰδέαν αὐτῶν.' οὕτως εἰπὼν τῷ μίμῳ ὁ
 10 ἔμπορος ἰσχυρῶς αὐτὸν διετέλει ἀπαναγκάζων καὶ
 πολλῇ τῇ βίᾳ πρὸς αὐτὸν κεχημένος, ἄχρις ἂν ὁ
 μῖμος καὶ ἄκων ἐδεδώκει αὐτῷ πλείονα ποσότητα
 τῆς δικαίας τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν αὐτοῦ ξύλων·
 καὶ οὕτως ἀπηλλάγη τῶν τοῦδε ὀχλήσεων. ἐντυχὼν
 15 δὲ καὶ τοῖς ἑτέροις δυσὶ μίμοις, τῷ τε περὶ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ διαμαχομένῳ καὶ τῷ τὴν θάλασσαν κατα-
 πιεῖν αὐτῷ ἐπιτρέψαντι, ἀπῆτει κάκείνους πεποιημέ-
 ναι ἅ λάθρα παρὰ τοῦ αὐτῶν καθηγητοῦ ἠκηκόει.
 P. 110 καὶ διετέλει ἄγχων κάκείνους, ἕως ἂν δι' ὅσων δο-
 20 μάτων ὁ ἔμπορος ἐξ αὐτῶν (πεισθῆναι) ἠθέλησεν
 ἀπολαβεῖν· καὶ οὕτως ἀπηλλάγησαν τῶν ὀχλήσεων.
 καὶ νῦν, ὦ δέσποτα βασιλεῦ, ἐξ ὧν σοι διηγησάμην
 γίνωσκε ὅτι οἱ τε δύο παῖδες ἐκείνοι, ὁ τριετὴς καὶ
 ὁ πενταετής, περὶ ὧν προειρήκειν σοι, καὶ οὗτος ὁ
 25 γηραιὸς καθηγητὴς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει
 κεκόσμηται· καὶ κατ' ἐκείνους κάμει ὁ διδάσκαλος
 ὁ ἐμὸς ἀπετέλεσε διδάσκαλον.'

7 στῖφος 9 in margine καθ' 10 ἀπαναγκάζων? 11.
 19 ἂν] οὐ? δὴ? ἕως οὐ P 20 πεισθῆναι adiecti 21
 ἀπολαβεῖν] uidetur scribendum ἀπέλαβεν (12). ἀπολάβη ne
 reponatur prohibet sententia. ἕως οὐ ἔλαβεν . . ὅσα ἠθέλη-
 σεν P 23 cf. 161, 16 27 διδάσκαλος cod., om. P

Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν ἔφη τῷ νίῳ· ὁ γινώρι-
 σόν μοι, τέκνον, πῶς ἐν μὲν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν
 ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι
 λογιότητα, νυνὶ δὲ ἐν μόνοις τοῖς παρελθοῦσιν ἔξ-
 μησὶν ἐπὶ τοσοῦτον ἐσοφίσθης; ὁ δὲ παῖς τῷ βασι- 5
 λεῖ ἀπεκρίνατο ὥς· τῷ τότε, ὦ βασιλεῦ, ἔτι μου
 νηπιάζοντος, οὐ συνήργουν ἀλλήλαις αἱ προσοῦσαι
 μοι τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αἰσθήσεις. τότε γάρ
 μου τὸ σῶμα ἀφήλικος πάντη τυγχάνοντος, οὔτε οἱ
 ὀφθαλμοὶ οὔτε ἡ γλῶττα οὔτε ἡ καρδιά ἀλλήλοις 10
 συνεκρότουν πρὸς τὴν τῆς διδασκαλίας μάθησιν.
 οὐδὲ γὰρ δυνατόν ἔτι νηπιόφρονα πεφυκότα γινῶσιν
 εὐχερῶς ἐκδιδάσκεσθαι, καθότι ἅπαν παιδίον ταῖς
 παιδιαῖς καὶ τῇ ἀργίᾳ ἐνηδόμενον, οὐ προσεκτικῶς
 τὸν νοῦν περὶ τὴν διδασκαλίαν διατίθεται. καὶ γὰρ 15
 δέ, ὦ βασιλεῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ τότε τῇ τε
 ἡλικίᾳ καὶ τῇ διανοίᾳ διακείμενος, οὐδὲν ὅλως τῶν p. 111
 διδασκόμενων ἡδυνάμην καρπώσασθαι, ἅτε μὴ τού-
 τοις, τὸ παράπαν τὸν ἑαυτοῦ νοῦν προσερείδων,
 ἀλλ' ὥς νηπιώδης διεσπαρμένον αὐτὸν ἔχων. ἤδη 20
 δὲ ὁ διδάσκαλός μου Συντίπας τὸ νεάζον τῆς ἐμῆς
 ἡλικίας περισκοπῶν, οὐκ ἐμβριθῶς με ἐξεδίδασκεν
 οὐδὲ τοῖς δυσχερεσί κατ' ἀρχὰς λόγοις πρὸς με
 ἐχρήσατο, ἵνα μὴ τῷ τῶν δυσχερῶν καὶ δυσλήπτων
 βάρει ἔξ ἀρχῆς καταπονηθεῖς πάντα τῆς ἐμῆς δια- 25
 νοίας ἀπορρίψω τὰ διδασκόμενα — καὶ γὰρ ἤδευ μου
 ὁ διδάσκαλος ὅτι περ, εἰ ἀμέτρως ἔξ ἀρχῆς με ἐκδι-
 δάξειεν, εὐχερῶς ἂν εἶχον ἀπ' αὐτοῦ ἀφηνιάσαι καὶ

5. 16 τῷ om. P. cf. 153, 7 7 συνήργουν 8 μου P
 τότε scripsi: οὔτε cod.; ἀφῆλιξ recentioribus est ἄνηβος
 impuber. Lob. Phr. 84. St. Th. I, 2, 2642 15 διατέθει-
 ται? 16 τῷ om. P 23 καταρχὰς ei 25. 27 ἐξαρχῆς
 28 ἀφηνιάσαι. cf. 153, 23

ἀποστῆναι, ἄτε βασιλέως τυγχάνων υἱός — ἀλλὰ κατὰ
 μικρὸν τοῖς λόγοις με διαρρηθμίζων οὕτω με δεξιῶς
 εἰς τὸ τέλειον τῆς φιλοσοφίας ἀνήγαγε. καὶ γὰρ δὲ
 τελεωτέρας ἐφαπτόμενος φρονήσεως συνετήρουν ἐν
 5 τῇ καρδίᾳ πάντα δὴ τὰ παρ' αὐτοῦ μοι ἐκδιδασκό-
 μενα, καὶ συναγαγὼν τὸν πρῶτον μου διασπαρέντα
 λογισμὸν, τῷτε ὥτε συντείνας πρὸς ἀκοὴν καὶ τὴν
 γλῶτταν πρὸς λόγων μελέτην τε καὶ πλοκὴν, καὶ
 p. 112 τὰς χεῖρας πρὸς διάστιξιν (μεμαθηκῶς) συλλαβεῖν,
 10 οὕτως ἐπὶ (τὸν) καιρὸν τῶν ἔξ καὶ μόνων μηνῶν
 πάντα δὴ τὰ διδαχθέντα μοι ἀκριβεστάτα κατέλα-
 βον, καὶ ἐν μεθ' ἑξὶ πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως
 γέγονα, συναραμμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως
 ἐμοί τε καὶ τῇ παρὰ τοῦ ἐμὲ μυσταγωγοῦντος σπουδῇ.
 15 τούτοις ὁ βασιλεὺς τοῖς τοῦ παιδὸς φήμασι σφόδρα
 τὴν καρδίαν ἡσθεῖς, εὐχαριστηρίους τῷ θεῷ λόγους
 ἀνέπεμπε καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ φιλοσοφίαν
 ἐκθειάζων διετέλει τὰ μέγιστα, καὶ τῷ Συντίκῃ
 ὡμολόγει τὰς χάριτας. εἶτα κελεύει παραστῆναι αὐτῷ
 20 τὴν πονηρὰν ἐκείνην γυναικα, ἥτις τὸν αὐτοῦ υἱὸν
 ἀπολέσαι ἐμηχανᾶτο καὶ ταύτης παραστάσης, λέγει
 πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεὺς· ἀνακάλυψόν μοι, ὦ γύναι,
 μηδὲν κατὰ φόβον ὑποστειλαμένη, τίνος χάριν τὸν
 ἐμὸν υἱὸν ἀπολέσαι ἔσπευδες, καὶ τίς ἦν ὁ τρόπος
 25 τῆς τοιαύτης σου σκαιωρίας; ὑπολαβοῦσα δὲ ἡ γυνή
 ἔφη· οἶδας, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, ὥς οὐδὲν τιμι τῶν
 ἀνθρώπων τῆς ιδίας ζωῆς καθέστηκεν προσφιλέστερον.

2 διαρρηθμίζων 5. 11 μοι om. P 9 μεμαθηκῶς ei 10
 τὸν adiecti, ut exstant in P. cf. 112, 1. 2 14 περὶ 19 ὁμο-
 λόγει 21 ἀπολέσαι m. pr., corr. m. sec. παραστησάσης
 26 οἶδας, non οἶσθα ut minus accurate inspicienti videat-
 tur, est in codice

καὶν γάρ τι; πενία εἴη συζῶν ἢ καὶ τινι βιωτικῇ περι- p. 113
 πετεία πιέζοιτο, ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτος τῆς ἰδίας ζωῆς
 περιέχεται. ἐγὼ τοίνυν τὸν παῖδά σου τούτου χάριν
 τῷ σῷ προστάγματι πρὸς ἐμαυτὴν ἔλαβον, ὥς διὰ
 τὴν τοῦ κράτους σου θεραπείαν κατὰ μόνας παρ' 5
 αὐτοῦ διαγνῶναι ὑπὸ ποίας αἰτίας ἐπεχόμενος οὐ
 φθέγγεται. καὶ διετέλουν παντοιοτρόποις πεύσεσι
 καὶ θωπείαις τοῦτον ὑπερχομένη καὶ τὸ τῆς σιγῆς
 αὐτοῦ σκληρὸν μελιχίους τοῖς λόγοις διαλαλίνουσα,
 ἄχρῃς ὅτου παρεσκεύασα τοῦτον ἓνα λόγον μοι ἀπο- 10
 κρίνασθαι. ὃν δὴ καὶ ὀργίλως καὶ ἀποτόμως φθεγ-
 ξάμενος εἰρήκει πρὸς με ὥς 'οὐδέν σοι, γύναι, τό γε
 νῦν ἔχον ἀποκριθῆσομαι, ἄχρῃς ὅτου ἐπτά ἡμέραι
 τὸ ἀπὸ τοῦδε παρέλθοιεν. εἰδ' οὕτως κατ' ἀξίαν
 σοι ἀπολογῆσομαι.' ἐγὼ δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ σφόδρα 15
 ἐκδροηθεῖσα καὶ περιδεῆς λίαν καταστᾶσα καὶ κιν-
 δύνῳ παρὰ τοῦ παιδὸς ὑποβληθῆναι ὑφορωμένη,
 συνειδὼν μηχανικῶς τὸν ἐξ αὐτοῦ διαφυγεῖν ὄλε-
 θρον. ἀντεῦθεν ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρορ-
 μηθεῖσα κατεψευσάμην τοῦ παιδός σου, καὶ δολερῶς 20
 αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ p. 114
 ἁμαρτηθὲν μοι ἐπίσταμαι καὶ φανερῶς τοῦτο καθο-
 μολογῶ μὴ κατὰ τι ἀπαρνουμένη. σὺ δ' ὦ μέγιστε
 βασιλεῦ, ἐπ' ἐμοὶ τὰ δοκοῦντά σοι πρᾶξον, καθὼς
 ἂν εὐδοκήσεις τὸ θεοκυβέρνητον κράτος σου.' ὁ δὲ 25

2 ἰδίας] in margine γρ. οικείας 6 διαγνῶναι cod.:
 διαγνοῖν? αἰτίας cf. 8, 9 9 non oportet scribi με-
 λιχωτάτοις διαλαλίνουσα] permulcens 14 τοαποτοῦδε
 16 ἐκδροηθεῖσα i. e. διαταραχθεῖσα P 17 ὑφορωμένη
 mutata l. o in ω m. sec. παιδός σου? ὑποβληθῆναι est i. q.
 antiquis ὑποβληθήσεσθαι 18 συνειδὼν .. διαφυγεῖν ut ἔδοξε
 μοι, ἔγνω δ. decreui; cf. Hase ad Leon. Diac. p. 468 sq.
 23 in margine κέ

βασιλεὺς ἐμβλέψας τοῖς παρισταμένοις μεγιστᾶσιν
 αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτούς· ὅποیان ὑμεῖς παρέχετε
 βουλὴν τῇ βασιλείᾳ μου περὶ τοῦ τοιούτου πράγμα-
 τος, καὶ ὁποίας ἡ γυνὴ αὕτη τῆς τιμωρίας (ἄν) εἴη
 5 ἄξια; εἰς δὲ τῶν μεγιστάνων ὑπολαβὼν λέγει τῷ
 βασιλεῖ· δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, χειρὰς καὶ πόδας
 ἀποτμηθῆναι αὐτῆς. ἕτερος δὲ οὐχ οὕτως εὖ ἔχει
 φησί· μοι τὸ δίκαιον· ἀλλὰ προσήκει ζώσης αὐτῆς
 ἐξορυχθῆναι τὴν καρδίαν. ἄλλος δὲ πάλιν αὐτῶν
 10 ἀντέφη τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἐκκοπῆναι. ἡ δὲ γυνὴ
 τῶν τοιούτων ἀκρωμένη ἀποφάσεων καὶ οἷας περὶ
 αὐτῆς τῷ βασιλεῖ τὰς τιμωρίας ὑποτιθέασι, τοιόνδε
 μῦθόν τινα πρὸς ἐκείνους ἐφθέγγετο, ἔοικεν, ὦ
 μεγιστᾶνες, λέγουσα· τὰ τε παρ' ὑμῶν ἀποφαινό-
 15 μενα κατ' ἐμοῦ παραδείγματι ἀλώπεκός τινος, ἥτις
 νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. ἦν δὲ ἡ αὐτῆς
 εἰσέλευσις διὰ θυρίδος οἰκίσκου γινομένη ἀνδρός
 τινος σκυτέως. ὁσάκις δὲ δι' αὐτῆς τὴν ἐκείνου οἰ-
 κίαν εἰσῆρχετο, τὰ τοῦδε κατήσθιε δέρματα. εἴτα ὁ
 20 σκυτεὺς ἐκεῖνος ἑωρακὼς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ
 δέρμασι σπαράγματα, εὐθὺς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτά-
 p. 115 τὴν ἴστησιν. ἡ δὲ ἀλώπηξ μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ αὐτῇ
 σύνηθες εἰσερχομένη δι' ἐκείνης πάλιν τῆς θυρίδος,
 παραχρῆμα τῇ παγίδι συλλαμβάνεται. πονηρὰ δὲ ἡ
 25 κερδῶ καὶ ποικιλότροπος οὔσα, διὰ τινος εὐμεθόδου
 μηχανῆς τὴν περιέχουσαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε.
 καὶ περιήρχετο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τοῦ ἐντυχεῖν
 τινι ἑτέρα θυρίδι, δι' ἧς δυνηθεῖν ἐξίεναι τῆς πό-
 λεως· ἡ δὲ πανταχόθεν τετείχιστο. καὶ παρ' ὅλην

2. 4 cf. 188, 12 4 ἄν adieci 8 μοι om. P. μοι δοκεῖ?

10 ἐκκοπῆναι πρέπον ἐστὶ P. exciditne πρόπει uel δεῖ?

τὴν νύκτα κοπιάσασα, οὐδ' ὅλως ἐξοδόν τινα εὕρηκέναι
 ἴσχυσε· τῆς δέ γε ἡμέρας διανυγάζουσης, διελογίσαστο
 καθ' ἑαυτὴν καὶ εἶπεν ὥς· εἴπερ ἡ ἡμέρα ἐπισταίῃ,
 ὑπὸ τῶν κυνῶν θεαθήσομαι, καὶ οὐ πρότερόν μου
 ἀπόσχονται, ἄχρῃς ἂν μου τὰς σάρκας διαμερίσων- 5
 ται. ἀλλ' ἔγωγε οἶδα, τί με δεῖ πεποιηκέναι· καὶ
 ταῦτα εἰποῦσα ἐπὶ τὴν πύλην πορεύεται τῆς πόλεως,
 καὶ ἑαυτὴν ἐγγὺς τῆς φλιάς ἔσωθεν ἐκτανύσασα,
 προσεποιεῖτο εἶναι νεκρά τε καὶ ἄπνους. τούτῳ δὲ
 τῷ τρόπῳ ἐχρήσατο προσμένουσα διανοιγῆναι τὴν 10
 τῆς πόλεως πύλην, ὥς εὐθύς ἑαυτὴν ἀθρόον δι'
 αὐτῆς φυγάδα ποιῆσαι καὶ τοῦ ὑφορωμένου ἀπαλ-
 λαγῆναι κινδύνου. οὕτῳ δὲ αὐτῆς ὥς νεκρᾶς ἐκτα-
 θείσης καὶ τῆς πύλης ὑπὸ τὴν ἔω διανοιχθείσης,
 ἑωράκει τις ταύτην καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἰρήκει· ὄντως 15
 ἡ κέρκος τῆς ἀλώπεκος τῆσδε λίαν ἐστὶ χρησιμεύουσα
 εἰς ἔτοιμον σπόγγον μυλικοῦ ἐργαστηρίου. ὅς τοῦτ'
 εἰπὼν τὴν ἑαυτοῦ σπασάμενος εὐθέως μάχαιραν,
 ἀπέτεμεν αὐτήν. ἡ δὲ ἀλώπηξ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς ἐκ-
 κοπίσης σιωπῶσα γενναίως ὑπήνεγκεν. εἰτά τις 20
 ἕτερος παριὼν καὶ ταύτην ἑωρακὼς ἔλεγεν οὕτως·
 ἄκῆκοα ὥς εἴ τις τῶν νηπιαζόντων ἐπὶ πολὺ διατε-
 λοίῃ κλαυθμηρίζων, οὐδὲν ἄτερον αὐτῷ εἰς θερα-
 πείαν καὶ ἀπόπασιν τοῦ κλαυθμοῦ αὐτοῦ ὥς ὧτα
 ἀλώπεκος. ἅτινα εἰ παρὰ τοῦ παιδίου τοῦδε φέροιτο, 25

1 εὕρηκέναι ἴσχυσε i. e. εὕρεῖν ἡδύνατο 4 θεαθήσο-
 μαι] θηραθήσομαι? κρατηθήσομαι M 5 ἀπόσχονται
 10 cf. 177, 17 11 ὥς scripsi: καὶ delendumne εὐθύς?
 186, 12—13, 12 ὑφορωμένου cod., l. o in ω mutata m. sec.
 15 ἑωράκει cf. 138, 23 17 ἔτοιμον] iam perfectum, cui
 nihil deest σπόγγον] εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μυλῶνα P
 23 ἄτερον] ἕτερον? εἰς θεραπείαν καλὸν P 25 παρὰ]
 ὑπὲρ in archetypo legit qui P recensuit: κρατεῖν αὐτὰ πάντοτε
 ἐπάνω τοῦ παιδός

οὐκ ἐπὶ πολὺ ὁ κλαυθμὸς αὐτῷ παρατείνει.' καὶ
 ταῦτα εἰπὼν τὰ τῆς ἀλώπεκος ἐκείνης ὅτα μαχαίρα
 ἀπέτεμεν. ἤνεγκε δὲ γενναίως καὶ τοῦτο ἡ ἀλώπηξ,
 (ἵνα) διὰ τὴν τῆς νεκρότητος (ἐμφασιν) ὑποφύγῃ
 5 θάνατον. ἕτερος δὲ τις ἐκείσε τὴν διέλευσιν ποιού-
 μενος, ἔφη πρὸς τοὺς ἐτέρους· 'κἀγὼ', φησὶν 'ὦ
 ἄνδρες, ἠνώτισμαι ὡς εἶπερ τις τοὺς ὀδόντας ἀλγῶν
 ἔσται καὶ ὀδυνώμενος, ὁφείλει ἀλώπεκος ἐκβαλεῖν
 ὀδόντ(α) καὶ τῷ πάσχοντι ἐπιτιθεῖναι ὀδόντι, καὶ
 10 εὐθὺς τῆς τοῦ πάθους θεραπειᾶς τεύξεται.' οὕτως
 οὖν κἀκεῖνος ὁ ἀνὴρ εἰρηκῶς, αὐτίκα λίθον ἀρά-
 μενος, πάντας τοὺς τῆς ἀλώπεκος ὀδόντας συνέτρι-
 ψεν· κἀκείνη δὲ καὶ ταύτην γενναίως ὑπέμεινε
 τὴν τιμωρίαν. καὶ οὕτω διετέλει τὰ ἀλγεινὰ ὑπομέ-
 15 νουσα, ἄχρις. ὅτου ἕτερός τις ἀνὴρ παρερχόμενος
 ἔφη ὡς 'κἀγὼ ἀκήκοα, ὅτι περ οὖν ἀκεσῶδυνον φάρ-
 μακον ἡ τῆς ἀλώπεκος χρησιμεύει καρδία, καὶ ὅτι
 πάσαις ταῖς νόσοις θεραπευτικὸν ἔστιν.' οὕτως οὖν
 κἀκεῖνος εἰπὼν, εὐθὺς μάχαιραν σπασάμενος ἐξορύξαι
 20 τὴν αὐτῆς ἐπειράτο καρδίαν. κατ' ἐκείνην δὲ τὴν
 ὥραν ἔτυχεν καὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως διανοιγῆναι·

4 ἵνα et ἐμφασιν adieci 5 τὸν θάνατον? inde a pr.
 διὰ in uersu extremo posita (cod. f. 62^v m.) usque ad u. εἰσέρ-
 χεται p. 186, 8 (cod. 63^b in margine superiore) ab alio homine
 postea exarata sunt, ut lacuna quam prior librarius reliquerat
 expleretur. hic autem pergit p. 186, 9 (f. 63^v) u. πρὸς τὸ us-
 que ad f. 64 versum 5 ab imo margine; inde usque ad libri finem
 omnia exarata sunt a librario altero. post ἐπιτεμένους 196, 21
 3³/₄ uel 4³/₄ uersuum spatium est uacuum διέλευσιν: sic sae-
 pissime 6 καγὼ 7 ἠνώτισ με ὑπέστρεψε ἀλγῶν: in-
 numeris locis sic peccauit librarius 8 ὀδυνώμενος ἐκβάλ-
 λεῖν 9 cf. 116, 14 ἐπὶ τηθῆναι 10 οὗτος 11 εἰρηκῶς] ὁ corr.
 m. sec. in ὦ 13 κἀκὴν γενναίως 14 ἀλγηνά 16 ἔφη
 ὡς 17 χρησιμέβη 18 νόσαις οὗτος 19 ἐξορύξαι
 20 κατεκείνην 21 διανοιγῆναι] i m. sec. corr. in oi

καὶ αὐτίκα ἡ ἀλώπηξ ἐκπηδήσασα πολλῷ τῷ τάχει p. 117
 διὰ τῆς πύλης ἀπέδρασε καὶ τὸν ἐπηρτημένον διέ-
 φυγεν κίνδυνον. Καὶ γὰρ δὲ τὰ νῦν ἡ ἀθλία, ὧ βα-
 σιλεῦ, πάντα μὲν τᾶλλα ἅπερ οἱ τοῦ κράτους σου
 μεγιστᾶνες συνεβουλεύσαντο τῇ βασιλείᾳ σου, ἐτοι- 5
 μως ἔχω ὑπομένειν, τὸ δὲ τὴν καρδίαν μου ἔξορυ-
 χθῆναι ὑπενεγκεῖν οὐ δεδύνημαι. θανάτου γὰρ βιαίου
 παραίτιον πέφυκεν.

Ἐπὶ τούτοις οὖν ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς
 λέγει τῷ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστηκόσι μεγιστάνοις 10
 ᾠθῶς ἡ γυνὴ καὶ πρεπόντως φησὶν· οὐ γὰρ
 τοὺς τῶν ἀνδρῶν συνετοὺς καὶ φρονήρεις τὰ παρὰ
 τῶν γυναικῶν σφαλλόμενα ὑπὸ μέμψιν καὶ αἰτίαςιν
 τιθέναι. λοιπὸν οὖν οὐδὲ ταύτῃ τῇ γυνῇ τιμωρίας
 καὶ ποίνης προσήκει ἀπόφασις, ἀλλὰ τοῦτο μόνον 15
 δέον ἐπ' αὐτῇ γενέσθαι, ἵνα ἡ αὐτῆς κεφαλὴ ἀπο-
 ξυρισθῇ καὶ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀσβόλῃ περιχρισθῇ, κώδωνά
 τε τοῦ αὐτῆς τραχήλου ἐξαρθήσωσιν, εἴτα καὶ ὄνω
 αὐτὴν ἀντιστροφῶς ἐποχεῖσθαι παρασκευάσαντες
 ἀνὰ πᾶσαν θριαμβεύσωσιν τὴν πόλιν, ἐμπροσθεν δὲ 20
 p. 118

1 τάχος m. pr., ei supra scripsit m. sec. 2 ἀπέδρασε
 sic recentiores 3 τανῦν 4 κράτου 5 ἔτοιμος 6 ὑπὸ
 μένειν m. pr., ei m. sec. mutavit in αι 7 ὑπενεκεῖν

8 παρ' αἰτιον πέφυ, 9 ἀποκρι, 11 ἄλη, πρεπόν et sic seer
 ubique syllaba extrema supplenda: suppleui autem, tum demum
 monito lectore ubi aliquid eius interesse uel dubitari posse uide-
 batur 10 παρεστικῶσι 12 τοὺς τῶν ἀνδρῶν συνετοὺς
 hoc ordine scriptor ipse protulerit φροινήροις, supra scri-
 ptum est φρονίμους 13 σφαλλόμενα ὑπομέμψιν ἐτί-
 σιν 14 in hoc scriptore non sum ausus reponere γυναικί sed
 intactum reliqui quod est in codice γυνῇ 15 προσελ in
 margine m. al. ἀποφάναι 16 ἀποξηρισθ in margine κς
 18 τοῦ] τὸ m. pr., τῆς m. sec. ἐξαρθήσουσιν 19

ἐποχεῖσθαι παρασκεβᾶσαν

αὐτῆς δύο συμπεριτρεχόντων κήρυκες, ὁ μὲν εἰς αὐτῆς προπορευόμενος, ὁ δὲ ἕτερος ὀπισθεν ἐπακολουθῶν· οἱ καὶ ὀφείλουσιν βοᾶν εἰς ἐπήκοον πάντων ὅπερ ἐξεργάσατο ἀτόπημα ἡ γυνή.' οὕτως
 5 εἰπόντος τοῦ παιδὸς ἦσθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῖς λαληθεῖσι, συνεμαρτύρουν δὲ καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἀποδεχόμενοι. καὶ φησι πρὸς τὸν παῖδα ὁ βασιλεὺς·
 'ἄριστα, ὦ τέκνον, λελάληκας καὶ συνετῶς τῷ ὄντι ἡμῖν συμβεβούλευκας. γενέσθω λοιπὸν ἐπὶ τῇ γυ-
 10 ναικί, ὅπερ ὁ ἐμὸς υἱὸς ἡμῖν συνεβούλευσεν.' καὶ διεπράχθη ἐπὶ τῇ πονηρᾷ γυναικὶ καὶ σκολιᾷ ὅπερ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῷ πατρὶ περὶ αὐτῆς συνήνεσεν.

Εἰτά φησιν ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπᾳ·
 'ἀνακάλυψόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀριδὴλως πα-
 15 ράστησον, πόθεν ἡ τοσαύτη σύνεσις καὶ φιλοσοφία τῷ υἱῷ μου προσεγένετο· μήτοι ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικὴν ἔσχε τὴν λογίότητα ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμελείας σεσόφισται; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Συντίπας λέγει τῷ βασιλεῖ· 'ἡ τοῦ υἱοῦ σου σύνεσις
 20 ἅμα καὶ γυνῶσις, ὦ βασιλεῦ, ἄνωθεν αὐτῷ ἐν πρώτοις κεχωρήγηται· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τύχη τὸ τῆς γνώσεως προτέρημα, ὥς σὺ μὲν ἔφης, πεπλούτηκεν· ἔπειτα δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐμῆς

1 συμπεριτρεχόντων κήρυκες ego: σὺν περιτρέχον κήρυκες cod. uolebat librarius συμπεριτρέχοντες nominatiuo absoluto; melius quidem dixisset συμπεριτρέχωσι 3 οἱ] εἰ cod. βοᾶν 4 ἐξεργάσατο οὗτος 5 ἦσθη] ἴσθη cod.

τῆς λαληθῆσι m. pr., corr. m. sec. 9 συν βεβούλευ γινέσθω

8. 12 τὸ 14 μοι] μ cod. 16 προσεγένετο μη cf. ad 119, 14. per compendium aliquotiens scriptum est quod ei γένεσις et γέννησις legi potest, aliquotiens disertè γέννησις 21 πρώτ κεχωρήγηται αὐτῇ 22 σὺ] σοὶ cod. μὲν] ἀκμήν i. e. ἄρτι? γε?

πάντως ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς τὸ ἐν γνώσει ἀπα-
ράμιλλον ἐσχῆκε. πλὴν περὶ τούτου καὶ τινός μου p. 119
διηγήσεως, ὡ βασιλεῦ, ἄκουσον. ὁ δὲ βασιλεὺς
ῥάσας, φησὶν ὡ βουλὴν σοφώτατε Συντίπα. ὁ
δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξηγήσεως ἀπήρξατο. 5

Ῥασιλεὺς τις ἦν ἐν τοῖς ἔκπαλαι χρόνοις· ὅς δὴ
καὶ πλείστους ἐφ' ἑαυτὸν φιλοσόφους ἐπλούτει. ὧν
ὁ εἰς ἐτύγχανεν τῶν ἄλλων μᾶλλον διαφορώτατος.
ἦν δὲ ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ τις ἑτερος ἀνὴρ τὴν
ἀστροθεάμονα τέχνην ἄκρως ἐξησκημένος. τῷ γοῦν 10
πρωτεύοντι ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως φιλοσόφῳ υἱὸς
γεννᾶται· περὶ οὗ καὶ τῷ βασιλεῖ ἀνηγγέλθη, ὁ δὲ
βασιλεὺς εὐθύς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο· καὶ
οὗτος περὶ τοῦ τεχθέντος τῷ φιλοσόφῳ παιδὸς πρό-
τερον μεμαθηκώς, ἐξήτασεν περὶ τῆς αὐτοῦ τύχης, 15
καὶ τῷ βασιλεῖ δεδήλωκεν ὥς ὁ παῖς οὗτος, ὃ δέ-
σποτα, ἐξ ὧν με οἱ τῶν ἀστέρων θεόμοι διδάσκουσι,
τὴν τῶν ληστῶν καὶ κακούργων πονηρίαν κέκτηται·
καὶ ἐπὶ μακροὺς βιοτεύσει τοὺς χρόνους· ἀλλὰ καὶ
κατ' αὐτὴν τὴν τρισκαίδεκαετίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς 20
p. 120

1 ἀπαράμιλλον 4 βον^λ σοφώτατε 5 τιαυτης
6 δὴ] δὲ cod. 7 πλίστους ἐφ' ἑαυτὸν i. e. παρ' ἑαυτῷ
ἐπλούτει cf. p. 182, 23 8 μάλον cod. cf. 12, 11. 186, 20
διαφορώτατος cod. διαφορώτερος? μειζότερος λίαν P 10 ἄκρος

ἐξ ἐσκημένος 14 οὗτος] τοῦ cod.; nolui tamen scribere τοῦ-
τον .. μεμαθηκός (15) cum propter subiectum l. 15. 16. importune
mutatum, tum quod u. περὶ τ. τ. φ. π. πρότερον μεμαθηκός non
solui abundarent, sed inepte addita essent. poterat quidem post
παιδὸς intercidisse ἡρώτησεν. ὁ δὲ 12. 16 τῷ] τὸ cod. 15 με-
μαθῆ^ν ἐξήτασεν P 18 κέκτηται iam nunc in se habet laten-
tem, ut non oporteat scribi κεκτῆσεται 19 βιωτεύ^σ 20 κταντην
τεως καὶ δεκαεταίαν. debebant quidem omnia illa uocabula
composita quorum posterior pars est ἔτος exire in εἴτεια, sed
exceunt in εἴτεια. alia est ratio u. ἀτυχία et similitum

μεγίστην κακουργίαν καὶ κλοπὴν διαπραΐζεται· τοῦ-
των δὲ οὕτως παρὰ τοῦ ἀστρολόγου φηθέντων, λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ τεχθέντος πατήρ· 'πάντα ἤδη
φιλαλήθως τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς τύχης τοῦ τεχθέντος
5 παιδὸς ἐγνώρισας;· ὃ δὲ 'ναί', φησὶν 'ὦ φιλόσοφε,
ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ παιδὸς ἐξετάσας καὶ συζητήσας
εὔρον ὅτι περ ληστῆς γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλε-
πώτατος καὶ ὀλεθριώτατος.' ὑπολαβὼν δὲ ὁ φιλό-
σοφος λέγει τῷ βασιλεῖ· 'ἐγώ γε λοιπὸν τὸν ἐμὸν
10 παῖδα φυθμίσω καὶ ἐκπαιδεύσω τοῦ μή τινα αὐτὸν
τοιαύτην πρᾶξιν νενοηκέναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀπη-
γορευμένων αὐτὸν πρακτέων ἀπέχεσθαι, τῶν δὲ
ἀγαθῶν καὶ ἀξιεπαίνων ἀντέχεσθαι.' ὁ μέντοι γεν-
νηθεὶς παῖς ὁκτὼ μῆνας τῆς ἡλικίας ἀμείψας, τοῦ
15 μητρῷου μαζοῦ εὐθὺς ἀποτέμνεται. τοῦτον δὲ μετὰ
ταῦτα ὁ πατήρ ἐντὸς οἰκίσκου τινὸς ἐγκατακλείει,
καὶ ἤρξατο αὐτὸν διὰ τινων ἀπαλῶν καὶ λυσιτελῶν
ἐδεσμάτων ἐκτρέφειν τε καὶ ἀνατρέφειν, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αὐτὸν ἀρετὴν ἐκδιδάσκειν καὶ
20 σεμνότητα. καὶ οὕτω σὺν ἀκριβείᾳ τὸν υἱὸν ἀν-
έτρεφεν· οὐκ εἶα τινὰ τὸ παράπαν πρὸς αὐτὸν
εἰσέρχεσθαι, οὐδὲ ἔξωθεν τοῦ οἴκου τὸν παῖδα

1 κλοπὴν διαπραΐζεται *cod.*, quod quidem ferri po-
terat 2 οὕτως] οὗτος *cod.* 8 ὁ ὀλεθριώτατος 9 ἐγώ

σε 10 φυθμίσω 11 τι αὐτὴν νενοηκέναι *scripsi*: νενο-
σηκέναι *cod.* quamquam u. νοσεῖν *scriptoribus recentissimis si*
quod aliud est in deliciis. uide St. Th. 5, 1567 D. ἐπιθυμίαν
νοσεῖν praeter Choricium Malalas quoque dixit τὸν ἀπη-
γορευμένον 12 πρακταίων *cod.*; πρακτέων *i. e. q. πρᾶ-*
ξεων 13 μέντι 14 ὁ κτῶμη 15 τοῦ 16 νὸς *euanuie*
ἐν κατακλείει 17 ἀπαλῶν 18 ἐκτρέφειν καὶ ἀνατρέφειν
20 οὗτο συνακριβεία 21 οὐ κεία *cod.*; οὐδ' εἶα? 22
τοῦ] τίς *cod.*; an τῆς οἰκίας?

προέρχεσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν πονηρῶν τοῦ ἀνθρώ-
 πίνου βίου πράξεων γνώριμόν τι τούτῳ καθίστατο
 συνόλως. καὶ οὕτως ὁ παῖς ἀνατρεφόμενος τῆς p. 121
 πεντεκαίδεκαέτους ἡλικίας ἤψατο. εἰτά φησι πρὸς
 αὐτὸν ὁ τούτου πατήρ· 'αὔριον, ὦ τέκνον, πρὸς 5
 τὸν βασιλέα πορεύσομαι καὶ σὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἀπαγα-
 γεῖν πρὸς αὐτὸν βούλομαι, ὥς ἂν χαίρειν αὐτῷ
 προσφθιγῇ καὶ ὥς δέον τούτῳ προσομιλήσῃς μετὰ
 γε τὴν συνήθη καὶ δουλοπρεπῇ προσκύνησιν. οὕτω
 μὲν (οὖν) ὁ φιλόσοφος τῷ ἑαυτοῦ νῖῳ ἔλεγε. καὶ 10
 ἦν τοῦτον ἄκρως τῆς διδασκαλίας ἐκπαιδεύσας, ἅτε
 σπεύδων ψευδῇ (ἐνδείξασθαι τὴν τοῦ ἀστρολόγου
 μαντείαν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας ὅτι αὐτὸν ὁ) πατήρ
 εἰς τὸν βασιλέα εἰσαγαγεῖν βούλεται, ἡγωνία μᾶλλον
 ἐπὶ τῇ ἀκούσει, καὶ λογισμῷ συνεστρέφετο λέγων 15

3 οὗτος τὴν πεντεκαίδεκα τοῦ ἔτους ἡλικίας *cod.*:
malui scribere τῆς πεντεκαίδεκαέτους ἡλικίας quam τῆς τοῦ
πεντεκαίδεκάτου ἔτους ἡλικίας 4 εἰτά *semper* 7 αὐτό

8 δέον. *uidetur librarius uoluisse δέοντα τοῦτο προ-*

σομηλῇ 9 *bibliopegae culpa folii 63^r uersus ultimus paucis*
apicibus exceptis totius, paenultimi pars inferior, folii 63^r uer-
sus primi pars superior interciderunt. quae e uestigiis cognosci
possunt litterae, eas adscripsi integras, quae perierunt, uncis
inclusi. notandum tamen in priore uersu praeterea accentuum
partem esse seruata. haec igitur in codice leguntur: (οὐ)τ(ο)
 (μ)ὲν(ὁ) φιλόσοφος τ(ῷ) ἑαυτοῦ νῖῳ ἔλεγε | καὶ ἦν τοῦ(τον)
 ἄκρως τῆς διδασκαλείας ἐκπαιδεύσ(ας) ἅτε σπεύδων ψευδ(ῇ)
 | | δὲ (δὲ *incertum est*) πατήρ εἰς τὸν βασιλ(έα) εἰσα-

γαγεῖν βουλέ [*i. e.* βούλε] ἡγον(ία) μαλλ(ον) ἐπιτιακονσ̄ καὶ
 λογισ̄ συνεστρεφέ [*i. e.* συνεστρέφε] λέγων 10 οὖν *adieci*
ex P. quae inde a u. καὶ ἦν usque ad μαντείαν le-
guntur non uidentur a libri auctore profecta; absunt etiam a P

11 ἄκρως, ἄκρον *i. e.* εἰς ἄκρον τὴν διδασκαλίαν
ut 183, 10? 12 ἐνδείξασθαι . . ὁ (13) *supplevi* 14 *cf.*
 186, 20

ὥς ὁ οὐδὲ ἄλλοτε τὸν βασιλέα τεθέσθαι, καὶ νῦν ὁ
 ἐμὸς πατὴρ εἰς αὐτὸν εἰσαγαγεῖν με βούλεται. καὶ
 (δὴ) καὶ μὲ μυρεψικά καὶ ἀρωματικά εἶδη αὐτῷ προσ-
 ενεργεῖν καὶ τι ἕτερον, καὶ τὸ κράτος αὐτοῦ ὥς τὸ
 5 εἰκὸς ἐγκωμιάσαι. πλὴν ἄλλ' ἐρυθριῶ τοιαῦτά τινα
 εἶδη ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι. ἐπίσταμαι
 οὖν ὅμως τί με δεῖ πεποιηκέναι. τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 ἐξέσχεται λάθρα τῆς πατρῴας οἰκίας καὶ εἰσέσχεται
 πρὸς τὸ τοῦ βασιλέως παλάτιον. εἴτα διορυγῆν τινα
 10 κατὰ κλέπτας ἐν τῷ τούτου τοίχῳ ποιησάμενος,
 εἰσέδω τὰ βασίλεια ἕως αὐτοῦ τοῦ βασιλικῷ κοιτῶ-
 νος. καὶ αὐτίκα ὁ βασιλεὺς ἔξυπνος γενόμενος
 ἀθρόον αὐτὸν ἐωράκει, καὶ τῇ αὐτοῦ θείᾳ δειλίᾳ
 συνεσχέθη. καὶ θροοῦμενος τὰ μέγιστα ἔλεγε καθ'
 15 ἑαυτὸν οὕτως, ὥς ἑῖ μὴ ἐπὶ πλείστον ὄντος ἐφ'
 p. 122 ἑαυτῷ τὸ θάρσος ἐκέκτητο, οὐκ ἂν οὕτως ἄωρὶ τῶν
 νυκτῶν τῆς ἐνθάδε κατετόλμησεν εἰσελεύσεως· καὶ
 εἴπερ αὐτῷ ἀντικαταστῆναι πειράσομαι, ἴσως ἀνελεῖν
 ἐπιχειρήσει με. ταῦτ' οὖν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος συλ-
 20 λογισάμενος καὶ μᾶλλον ἡσυχάσας, παραχωρεῖ τῷ
 νέῳ [τῆς ἐκεῖθεν ἀπολήψεως] τοῦ εἰληφέναι τῶν
 εἰδῶν εἴ τι καὶ βούλοιτο. ὃς καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας,
 τῶν ταύτῃ κειμένων βασιλικῶν ἤψατο ὑφασμάτων,

1 οὐδὲν ἄλλο τὸν cod.; οὐδένα ἄλλον propter u. αὐτόν
 (2) scribi non potuit. οὐδέποτε P 2 post καὶ addendum δὴ
 uel οὖν uel τοίνυν 3 καὶ αὐτόν προσσενεγῇ
 4 ὥς] ὃς cod. 5 ἐγκωμιάσαι ἄλλεριθριῶ τοι αὐτά 6
 εἶδη ut saepe 7 ὅμος δὴ καὶ τῇ 8 ἐπὶ οὐσῃ
 8 οἰκίας 9 a uerbo πρὸς manus prima loco consueto pagi-
 nam incipit: quae leguntur inde a u. (δὲ) πατὴρ εἰς τὴν (186,
 13) ob manu altera in superiore margine litteris minutis postea
 adscripta sunt διορυγῆν] Lob. Phr. 231 11 εἰσέδω τὰ
 nokī corrigere, 187, 25 14 θροοῦμενος] cf. 177, 16 18 ἀντι-
 παραστῆναι P 20 μᾶλλον cf. 129, 10; 12, 11 ipsum caus
 mutes 21 τῆς ἐκεῖθεν ἀπολήψεως deleui

καί τινα τούτων σινδόνα ἐξείλκυσσε πολλοῦ γε τιμίαν.
 ἦν δὴ καὶ μόνην ἀναλαβὼν τῶν ἀνακτόρων τε ἐξελ-
 θὼν ἀπῆει πόρρωθεν. τὴν μέντοι σινδόνα εὐθύς
 ἀπεμπόλησε καὶ τῆς τιμῆς μυρρίνης ἀρώματα καὶ
 ἑτερα μυρεψικά δαψιλῶς εἶδη ὠνήσατο. ὁ μέντοι ⁵
 βασιλεὺς οὐδενὶ τὴν τοῦ νέου νυκτερινὴν τὸ παρά-
 παν ἐπιστάσιαν ἐγνώρισεν. ἔωθεν οὖν ὁ φιλόσοφος
 τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παραλαβὼν, πρὸς τὸν βασιλέα
 πορεύεται. καὶ εἰσελθόντες, ἐπὶ τὴν γῆν αὐτὸν
 προσεκύνησαν. καὶ εὐθύς ὁ παῖς τὰ ἐωνημένα ¹⁰
 εὐώδη ἐκείνα καὶ τερπνότατα εἶδη τῷ ἄνακτι προσ-
 ἤνεγκε καὶ δι' αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς τοῦτον ἐγ-
 κωμιάζειν ἀπῆρξατο. ἔφη δὲ καὶ ὁ φιλόσοφος πρὸς
 αὐτόν· 'βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοὺ, ὡς
 ὀρεῖς, τῷ κράτει σου τουτονὶ μου τὸν παῖδα παρέ- ¹⁵
 στησα. ὃν ὁ σὸς ἀστρολόγος περὶ αὐτὴν τὴν τρις-
 καιδεκαετίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς ληστρικῆς ἐργασίας
 μέλλειν κατάρξασθαι προηγόρευσε. καὶ ἰδοὺ νῦν
 πεντεκαιδεκαέτης γέγρονε καὶ οὐδαμῶς κλοπὴν ἐξειρ-
 γάσατο. τοίνυν ψευδῆς ὁ ἀστρολόγος ἤδη πεφώρα- ²⁰
 ται, καὶ αἱ τούτου προορήσεις ληρώδεις ἀπεφάνθη-
 σαν.' ὁ δὲ βασιλεὺς περιέργως τῇ ὄψει τοῦ νεανίσκου
 ἐνατενίσας, ἐπεγνώκει αὐτόν, ὡς οὗτός ἐστιν ὁ τὴν
 διοφυγὴν τῇ νυκτὶ ἐργασάμενος κλέπτης καὶ τολ-
 μηρῶς εἰσδύς τὰ βασίλεια καὶ τὴν ἐν τῷ κοιτῶνι ²⁵
 αὐτοῦ κλοπὴν ποιησάμενος. καὶ ὑπολαβὼν, 'οὗτός
 ἐστιν' ἔφη 'ὁ κατὰ τῆς βασιλείας μου εἰσεληλυθὼς
 κλέπτης.' καὶ ἐπιστάθη μᾶλλον ἐπ' αὐτῷ ἢ τοῦ
 ἀστρολόγου προαγόρευσις. Ἐκ ταύτης μου τῆς διη-

5. 6 de conlocatione u. 149, 26 6 οὐδὲν 9 ἐπὶ i. e. ἕως
 εἰς 18 μέλλειν cf. 140, 1 20 τοίνυν] cf. 138, 27 23
 αὐτός P 24 ἐν τῇ? 27 μου non est in P cf. 123, 11

- γήσεως γυνῶθι, ὃ κράτιστε βασιλεῦ, ὡς ἐκάστου τῇ
γεννήσει ἰδία τις ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐ-
p. 124 τυχίας (ἢ ἀτυχίας). ὥσπερ ἐν μὲν τῇ τοῦ σοῦ υἱοῦ
γεννήσει ἐσύστερον ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα καὶ
5 ἐπαινετὰ καὶ εὐτυχίας ἀνάμεστα, ἐν δὲ τῇ γεννήσει
τοῦ τεχθέντος παιδὸς τῷ φιλοσόφῳ τοῦ βασιλέως
ἐκείνου, περὶ οὗ προδιελαβόμεν σοι, ἀπέβη τὰ
ἄχρηστα καὶ φευκτέα καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀτυχίας
πεπληρωμένα. ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρῳ τοῦ Συν-
10 τίπα διηγησαμένον, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ παῖδα· 'φράσον μοι, περιπόθητον τέκνον,
πῶς ἄρα καὶ ὁποῖω τρόπῳ ὁ σὸς μυσταγωγὸς Συν-
τίπας τὴν τοσαύτην σε φιλοσοφίαν ἐξεδίδαξεν;' ὁ
δὲ παῖς τῷ πατρὶ ἀπεκρίνατο· 'ἐπειδήπερ εἰσέτι,
15 ὃ δέσποτα, περὶ τούτου μαθεῖν σὺ ζητεῖς, γνωρίζω
αὐτίς τῷ κράτει σου, ὡς παραλαβὼν με ἀπὸ σοῦ ὁ
ἐμὸς διδάσκαλος καὶ εἰς τὸν αὐτοῦ οἶκον ἀπαγαγὼν,
p. 125 εὐθὺς οἰκίσκον νεωστί μοι ἐδείματο, καὶ τοῦτον
ἔσωθεν κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι κατα-
20 γλαῖσας, πάντα ὅσα ἐκδιδάξαι με ἔδει ἐν τοῖς τοῦ
οἴκου τοίχοις ἀνιστόρησε καὶ γράμμασι διεστιζάτο
τε καὶ ἀκριβῶς ἀνετάξατο. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν
ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐν τοῖςδε
ἀνεξωγράφησεν. ἐνεχάραξε δὲ τοῖς αὐτοῖς τοίχοις
25 ἐν καλλωπίσμασι καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς τε σοφίας
(καὶ) τῆς γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὦν τὸ
πρῶτον κεφάλαιον περὶ σκαιοῦ τε καὶ λοιδοροῦ

2, 3, 4, 5 cf. 182, 21 3 ἢ ἀτυχίας adieci, cf. 123, 16
12 ποίῳ P. non raro sermo uolgaris in locum pron. interr. di-
recti substituit indirectum idque praesertim in altero membro
14 εἰ σέ τι 16 ἀπὸ etiam P 22 συνετάξατο P. u. ἀνα-
τάττεσθαι sic adhibuerunt Lucas (initio evang.) aliique scri-
ptores recentiores 24 αὐτοῦ? 26 καὶ adieci

παρεισάγει ἀνδρός, ὃς μεταξὺ δύο τινῶν εἴτε ὁμαιμό-
νων εἴτε προσφιλῶν διενέξεις τε καὶ διαμάχας ἀναρ-
ριπίζει. τὸ δεύτερον περὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς παρίστη-
σιν, ὃς πολλὴν τῷ ἑαυτοῦ προσφιλεῖ ἐμποιεῖ τὴν
ὠφέλειαν. τὸ τρίτον περὶ δολιόφρονος ἀνδρὸς εἰς- 5
ηγεῖται, ὃς οὐκ ἐπινυστάζειν οἶδε πώποτε τοῖς κα-
κοῖς, δόλους καὶ σκαιωρίας κατὰ τοῦ ἐτέρου συρ-
ράπτων, ἐκείνου μὴ εἰδότος. τὸ τέταρτον περὶ ἀνδρὸς
ἐστὶν ἀπρεπῶς ἐτέρῳ προσονειδίζοντος τὴν ἐκείνου
τῷ σώματι ἐννυπάρχουσιν ἐκ λέπρας ἴσως ἀσχημο- 10
σύνην τινὰ ἢ ἑτερόν τι τοιόνδε. τὸ πέμπτον, περὶ
τοῦ μὴ δεῖν ἀποφαίνεσθαι τινα περὶ τίνος πράγμα-
τος ἢ κατηγορίας, πρὶν ἢ τὴν ταύτης βεβαιωθεῖν
ἀλήθειαν. τὸ ἕκτον κεφάλαιον περὶ τοῦ μὴ δεῖν τινα p. 126
ἐπὶ ἄφρονι ἀνδρὶ καὶ ἰδιωτικῶς ἔχοντι πεποιθέναι. 15
τὸ ἑβδομον κεφάλαιον περὶ φθονεροῦ ἀνδρὸς ἐκδι-
δάσκει, ζηλοτύπως πρὸς ἐτέρους ἄνδρας ἔχοντα διὰ
τὸ ἐκείνους χρηστοῦ τίνος ἐπαπολαύειν ἢ ἀξιεπαίνου
τινὸς προτερήματος ἐν μετουσίᾳ τυγχάνειν· ὃς δὴ
καὶ βασκαίνων ἐκείνοις ἀνιᾶται μὲν καθ' ἑαυτὸν καὶ 20
φθόνῳ τήκεται, τοὺς δέ γε φθονουμένους κατ' οὐ-
δένα τρόπον ἐντεῦθεν λυμαίνεται. τὸ ὄγδοον κεφά-
λαιον πέφυκε περὶ τοῦ δεῖν τινα πάντας ἀγαπᾶν
καὶ μηδαμῶς τῷ ποιήσαντι κακὸν ἀποδιδόναι τὰ

1 παρεισάγει *vocabulum recentioribus satis usitatum, iam nihil est nisi exponit, cum proprie fuerit inducit siue homines docentes siue exempla docentia* 2 διένεξις i. e. διαφορά discordia 6 οἶδε] u. 15, 6 12 in u. πράγματος desinit m. pr. in uersu extremo; a u. ἢ κατηγορίας uersum incipit m. alt.

13 βεβαιωθεί 14 μὴ τινὰ 15 ἰδιωτὶ 16 ἑβδομον 17 ζηλοτύπως 18 χριστοῦ τινὰ ἐπάπ. ἢ ἀξιεπ. 19 ὥς
21 τίκεται 22 λυμενε m. pr. 23 τινὰς παν ἀγα 24 τὸ (add. m. alt. l. ν) τὸν ποιήσαντα cod.; scripsi τῷ

ὁμοια. τὸ ἐννατον κεφάλαιον παρίστησιν ὅτι χρη-
καθώς τις θέλει ἵνα ποιῇ αὐτῷ ἕτερος, καὶ αὐτὸν
ἐκείνῳ ποιεῖν ὁμοίως. τὸ δὲ δέκατον κεφάλαιον δη-
p. 127 λοῖ περὶ τοῦ μὴ δεῖν τινα φιλιῶσθαι καὶ ἀδελφο-
5 ποιεῖν τοῖς ἀσεβῶς τῶν πράξεων καὶ τυραννικῶς
ἔχουσι καὶ ἀδικίαις καὶ πλεονεξίαις χρωμένοις.

Ταῦτα οὕτως ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐνη-
χηθεῖς, εὐχαριστηρίους τῷ θεῷ λόγους ἀναπέμπει,
καὶ τῷ Συντίπᾳ διετέλει ἐγκωμιάζων· οὐ μὴν ἀλλὰ
10 καὶ δώροις τὸν ἄνδρα φιλοτίμοις ἐδεξιόυτο. εἰτα
λέγει πρὸς τὸν παῖδα οὕτως· τέκνον ποθεινότατον,
ἄρα γε τὰ συμβαίνοντά τιμι ἐξ εἰμαρμένης τύχης
συμβαίνειν εἰώθασιν; ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ·
‘τοῦτο μὲν οὕτως ἔχειν, ὃ δέσποτα, πολλοὶ τῶν
15 ἀνθρώπων οἴονται· πλὴν τὸ αἴτιον τῶν συμβαινόν-
των λυπηρῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γίνεται μο-
χθηρίας. οὐ γὰρ δικαίως χρῶνται ταῖς πράξεσιν,
ἀλλὰ σκολιῶς καὶ ἀδίκως. ἕθος γὰρ ἔστιν αὐτοῖς,
ὅταν τινὲ τῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν ἐντυγχάνωσι, τῷ
20 τὰ χρηστὰ καὶ δέοντα καὶ λυσιτελῆ συμβουλεύοντι,
εἰ μὴ καὶ πλουτοκομῶν καὶ τιμῆς διαπρέπων ὁ τοι-

ποιήσαντι, ut est in P τῷ κακῶς ποιήσαντι 1 χρεὶ κα-
θῶς 3 ποιῇν δειλ’ 4 τοῦ μὴ τινὰ 5 τυραννί
7 14. οὕτως 7 ἐνήχη εὐχαριστηρίους τὸ 9 τὸ συντίπα
ἐγκωμιάζων 10 ne corrigas φιλοτίμως: 127, 6 11
distinxi ut est in P. codex: παῖδα. οὕτως, τ. π., ἄρα γε
12 συν βένοντα ἡμαρμένης 13 συμβένειν εἰ εἰώθασιν
τὸ (mutatum a m. alt. in τῷ) βασιλ’: hoc autem modo fere om-
nes u. βασιλεὺς casus exprimuntur 15 οἴονται 20 τα-
χρηστὰ λυσιτελεῖ 21 εἰμὲ πλουτοκομῶν cod.; signi-
ficatur diuitias colens τιμῆς est genetivus qui dicitur rela-
tionis (u. Krügeri Gr. 47, 26, 9); sed nescio an mutandus sit
in dativum τιμαῖς διὰπρέπων ὅτι οὗτος

οὗτος ὑπάρχει, περιφρονεῖν μᾶλλον αὐτὸν καὶ ὡς
ιδιωτικὸν παρορᾶν καὶ μὴ ἓνα τοῦτον ἡγεῖσθαι τῶν p. 128
φιλοσόφων· διὸ οὐδὲ τὸ οὗς τοῖς ἐκείνου λόγοις τὸ
παράπαν ὑποκλίνουσιν. εἰ δέ τις κατὰ τὸν βίον
εὐπραγῶν εἴη καὶ εὐθηνούμενος καὶ τιμῆς παρὰ 5
πάντων ἀξιούμενος, σοφίας δὲ καὶ συνέσεως παντε-
λῶς ἀπεστέρηται, ἐκείνῳ μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι προσ-
ανέχουσι, καὶν ιδιωτικῶς τοῦ νοὸς ἔχει. οὐ καλῶς
τοῦτο δρωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον κακο-
τρόπως. Αὐτίς οὖν ὁ βασιλεὺς τὸν υἱὸν ἐπερωτᾷ· 10
‘τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει;’ ὁ δὲ παῖς ‘τῷ
συνειῶ’ φησί· ‘καὶ ἐχέφρονι, ὡς ἂν ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ὑπήκοον καλῶς διακυβερνᾶται, καὶ μηδὲν τι ἄδικον p. 129
ὑπὸ τινος συγχωρῇται γίνεσθαι, μηδ’ αὖ ὁ βασι-
λεύων πρὸ τοῦ τὴν ἀλήθειαν εὐνόμως βεβαιοῦσθαι 15
καταδίκην τινὰ καθυποβάλλῃ, καὶ ὅπως τοῖς μὲν εὐ-
θέσι καὶ ἀγαθοῖς ἀγαθὰ ἀποδιδῶ, τοῖς δὲ σκαιοῖς
καὶ κακοτρόποις τὰ ἀναλογοῦντα λυπηρά, τὸν τε
τοῦ θεοῦ φόβον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχη καὶ μηδὲν τοῦ
δικαίου λογίζεται προτιμώτερον.’ Ἐφη δὲ πάλιν ὁ 20
βασιλεὺς τῷ υἱῷ· ‘ποία βασιλεία, ὣς τέκνον, ἀσφα-
λεστέρα καθέστηκε; καὶ φησιν ὁ παῖς· ‘ἡ τὸν θεὸν

2 ιδιότικόν ἓνα ἡγήσθαι 3 φιλοσόφον *m. pr.*,

corr. m. pr. οὗς ἐχει 5 εὐθηνούμενος τι (*quae non est sigla syllabae ων*) 7 μάλιστα P 8 ἔχη?? οὐκ-
οὖν? 9 ὀφῶντες? *confer P* 10 ἐπερωτᾷ· τίνη *cod.*,

ἐπηρώτα P 13 διακυβερνᾶ μὴ τί 14 ὑπὸ τινος οὖν

χωρῇται 16 κ(α)ταδί τι καθυποβάλλει. *cod. coniunctivus modus aptus est a ui.* ὡς ἂν μὴ 17 ἀποδίδωσι *cod.*; *an*

ἀποδώσει? 18 ἀναλίσκουσιν λοιπηρᾷ. τόν 19 ἔχειν

21 ποῖα ἀσφαλές καθέστηκε *cod.*, ἀσφαλεστέρα ἐγένετο P

εὐλαβομένη καὶ τὸ δίκαιον μεταδιώκουσα, ἥτις καὶ
 τοὺς πένητας οἰκτερεῖ καὶ τοὺς κακῶς ἔχοντας τῶν
 ὑπηκόων καὶ βιωτικαῖς περιπετείαις πιεζομένους
 ἀνακτᾷ καὶ εὐεργετεῖ. Ὁ βασιλεὺς ἔφη· 'καὶ
 5 ὅποια δὴ τῇ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι ἐπιτέρονται';
 p. 180 ὁ δὲ παῖς 'τῇ ἐκ θείας προνοίας γεγεννημένη' φησί
 'καὶ τῇ δικαίως πολιτευομένη καὶ πάσης ἀγαθοεργίας
 πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀντεχομένη'. Αὐτῷ δὲ
 ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐπυνθάνετο· 'ἄρά γε,
 10 ὦ τέκνον, ἡ σοφιστεία τῶν φιλοσόφων τῆς τῶν
 ἑτέρων περιγίνεται πανουργίας; ὁ δὲ υἱὸς ἔφη τῷ
 βασιλεῖ· 'σφόδρα τῆς πανουργίας ἡ γυνῶσις περι-
 γίνεται καὶ ἐφ' ἅπασιν αὐτῆς ὑπερτερεῖν δύναται,
 ἅτε τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς ἀσφαλῶς διακρί-
 15 νουσα καὶ τῶν φύσει καλῶν τὰ ἐναντία διαιρουῖσα.
 ἡ γὰρ ἐνυπάρχουσα τισι πανουργία οὐ συνέσεως
 καὶ σοφίας καθέστηκεν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ
 προθέσεως καὶ φρονήσεως'. Ὁ δὲ βασιλεὺς πάλιν
 ἐπερωτᾷ· 'τίνος χάριν οὐκ αἰδοῦνται τινα τὸ παρὰ-
 20 παν οἱ φιλόσοφοι, ἀλλ' ἰταμῶς τὴν αὐτῶν διδασκα-
 λίαν τοῖς πᾶσι προτείνονται; ὁ δὲ παῖς ὑπολαβὼν
 ἔφη· 'τούτου χάριν, βασιλεῦ, τὸ ἀναιδὲς ἔχουσιν,
 ἐφ' ᾧ διδάσκειν πάντας ἐπιποθοῦσι καὶ μάλιστα
 τοὺς συνεωτέρους καὶ τῆς σοφίας ἐφιεμένους.'

1 εὐλαβομένη ἡ τις 2 οἰκτήρας 3 ὑποκόων
 βιοτι περὶ πετλαῖς πιεζομένοις ἀνακτά τε καὶ εὐεργετεί 5
 ὅποια. cf. 188, 12 τὴν βασιλ' 6 θεία προνοία 7
 ἀγαθοεργίας 8 ἀντεχομένοις 13 ἐφ' ἅπασιν αὐτοῖς
 15 τῶν φύσει καλῶν τὰ ἐναντία διαιρουῖσα sc̄rpsi: τραφεῖσα
 καλῶς τὰ ἐναντία διαρουῖσα cod. cf. 130, 8 17 καθέστη-
 κεν (nata) est (ex) 19 ἐπερωτᾷ 20 ἀλλιτ. 23 ἐφ' ᾧ
 cum indicatio hic scriptor coniunxit ut exprimeret i. q. pro-
 pterea quod ἐπιποθοῦσι sc̄rpsi: ἐπεῖ ποθοῦσι cod. διότι
 ἀγαποῦσι διδάσκειν πάντας P μάλιστα 24 συνεωτέρους.

'Τίνες οὖν' φησὶν ὁ βασιλεὺς 'ὑπάρχουσιν οἱ παρὰ p. 131
 τῶν φιλοσόφων μισούμενοι; ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 'πάντες ὅσοι μὴ γνώμῃ εὐθυτάτῃ τὴν τούτων δι-
 δασκαλίαν προσίενται, ἀλλὰ τοὺς αὐτῶν ἐλέγχους
 πικρῶς ὑποφέρουσιν, ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες.' 5
 Καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἔφη· 'ποῖος θησαυρὸς τῶν
 ἄλλων ἐστὶν κρείσσων; ὑπολαβὼν ὁ υἱὸς αὐτῷ
 λέγει· 'ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων.' Ὁ βασιλεὺς λέγει·
 'τίνος χρηῖται κατὰ τῶν ἀντιπάλων; ὁ δὲ παῖς 'τῆς
 ἐπὶ τῷ θεῷ' φησὶ 'πεποιθήσεως.' Ὁ βασιλεὺς λέγει· 10
 'τίς τῷ ὄντι πλουσιώτατος πέφυκεν; ὁ δὲ παῖς ἔφη·
 'ὅς πέποιθεν ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀγαθοεργίαν κέκτη-
 ται.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'ποῖός ἐστιν ὁ τὴν κρείτ-
 τωνα κεκτημένος ἀνάπαυσιν; ὁ παῖς ἔφη· 'ὁ μὴ βα-
 σκαίνων τινί, καὶ ἑαυτὸν μὲν ἐπιμεμφόμενος ἔττερον 15
 δὲ μὴ κατακρίνων.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'τίς ἄφρων
 ὄντως τυγχάνει; ὁ δὲ παῖς λέγει· 'ὁ μὴ συνιῶν τὸ p. 132
 ἑαυτοῦ παράπτωμα καὶ μὴ πειθόμενος τῷ τὰ χρηστὰ
 αὐτῷ συμβουλευόντι.' Ὁ βασιλεὺς λέγει· 'τίς τῶν
 ἀνθρώπων ἀρίστην ἔχει καὶ φιλικὴν τὴν διάθεσιν; 20
 ὁ δὲ παῖς· 'ὁ μὴ τινα τὸ παράπαν ἀνιῶν, μηδὲ
 ζηλοτύπως πρὸς τινα διακείμενος.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν·
 'ποῖος λογισμὸς τῷ θεῷ καθέστηκε βδελυκτός; ὁ δὲ
 υἱὸς αὐτοῦ ἔφη· 'ὅς ἐστιν ὑπερήφανος καὶ ἀλαζών.

5 πικρὸς in margine κη' προσκρούονται 7 ὑπο-
 λαβῶν] non oportet addi δ' 9 χρηῖται] opus est? χρη-
 ζει τις? 10 πεποιθήσεως 11 τὸ πλουσιό-

12 κέκτηται 13 ποῖός ἐστιν κρείττονα cod., cf.
 129, 10 14 βασκαίνων aliter P 131, 17 15 ἕτερον
 noli mutare 16 ἄφρων ὄντος 17 συνιῶν i. e. συνιείς
 19 αὐτὸ συμβουλεύοντι 20 ἔχη φιλικωτάτην? διά-
 θεσιν] add. τῆς ἀγάπης P: ἔχει καλὴν καὶ φιλικὴν τὴν
 διάθεσιν τῆς ἀγάπης 21 ἀνύων cod. λυπήσας P
 24 αὐτῷ?

ἀλλὰ μὴν μεμίσηται αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη καὶ λόγων
 ἀπρεπῶν ἀδολεσχία· ὁ βασιλεὺς λέγει· 'ποία τῶν
 αἰσχυρῶν πράξεων πλέα τῇ ἁμαρτίᾳ περιβάλλει τὸν
 χρώμενον; ὁ νέος ἔφη· 'φθόνος καὶ ψευδομαρτυ-
 5 ρία, ἀπληστία τε καὶ πλεονεξία, καὶ τὸ πορεύεσθαι
 τινα ὀπίσω τῶν αὐτοῦ θελημάτων διὰ τὸ μήτε τὸν
 θεὸν φοβεῖσθαι μήτε ἄνθρωπον αἰσχύνεσθαι. ἔφ'
 οἷς ἀλόγως πλημμελεῖ τε καὶ ἁμαρτάνει. αὐταὶ δὲ αἱ
 πράξεις τοῦ ἐφαμάρτου βίου πεφύκασιν.' Ὁ βασιλεὺς
 10 λέγει· 'καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ ταῦτα συνιείς; ὁ νέος
 ἔφη· 'ὅς ἐστιν ἀκόρεστος ἐν πᾶσι καὶ λίαν φιλάρ-
 γυρος.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'τίνα ὀφείλει τις δεδοι-
 p. 133 κέναι καὶ ὑποτρέμειν; ὁ δὲ παῖς λέγει· 'τὸν μὴ φο-
 βούμενον (τὸν θεόν) μηδὲ δικαίως κρίνοντα. ἀλλὰ
 15 μὴν πτοεῖσθαι δεῖ καὶ φίλον δολιόφρονα καὶ ὑπο-
 κριτὴν δύσνον, ὃς ἄλλα μὲν τῷ στόματι φθέγγεται,
 ἄλλα δὲ τῇ καρδίᾳ πονήρως συλλογίζεται. Ὁ βασι-
 λεὺς ἔφη· 'πῶς ἄρα οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πλεῖον ἀλλή-
 λους ἐχθραίνονται, ἥπερ τὴν φιλίαν ἀσπάζονται;
 20 ὁ δὲ παῖς λέγει· 'ἐφ' ᾧ ἡ μὲν τῆς ζημίας πρᾶξις

1 μεμήσει αὐτὸ 2 αὐτὸ 3 πλέα hodiernis Graecis est idem
 atque πλέον, quod hoc loco in altera recensione legitur. de dativo
 autem πλέα cogitari non potest; sed dubito an sit scribendum

πλείστη 4 χρώμενον 5 ἀπληστία 6 ὁ πίσω 8
 πλημμελεῖται καὶ ἁμαρτάνη αὐταὶ δὲ ἐπράξεις 9 τοῦ
 τάλανος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἁμαρτίαις P. ἐφαμαρ cod.

10 τὰν συνιείς 14 τὸν θεὸν adieci, ut est in P
 μὴδε 15 δολιόφρονα, πονηρὸν καὶ ὑποκριτὴν, ὅστις
 ἄλλα μὲν P 16 δύσνον ὃς scripsi: δύσον cod., ὅστις P
 τὸ 17 πονηρῶς? cf. Lob. Phr. 389 συλλογίζεται 18
 ἄρα ἐπιπλεῖον cod. ἐπὶ πλέον P ἄλλῃ 19 εἶπερ
 20 ἐφ' ᾧ] cf. 192, 23 πρᾶξις

εὐχερῆς τῷ πράττοντι καθίσταται, ἡ δὲ τῆς εὐποιίας
 δυσχερῆς ἐστὶν μάλιστα.¹ Αὐτίς δὲ ὁ βασιλεὺς·
 'πῶς ὁ μὲν νοσῶν ἡδέως τὰς τῶν ἰατρῶν ἐντολὰς
 προσίεται· καὶ ἐπαχθεὶς εἶναι δοκοῦσιν, οἱ δὲ ἄνθρω-
 ποι, ὅταν αὐτοῖς ἡ ἀλήθεια φθέγγηται, βαρέως ⁵
 ταύτην φέρουσιν; ὁ δὲ υἱὸς ἔφη τῷ βασιλεῖ· 'ὅτι-
 περ ὁ μὲν νοσῶν τὰ τούτῳ προσφερόμενα φάρμακα,
 καὶ ἀηδῇ πως καὶ πικρότατα πεφύκασιν, ἀλλ' ὥς
 ὑγείας καὶ χαροποιοῦ εὐεξίας πρόξενα ἡδέως προσ-
 δέχεται· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ ἀσύνετος, ὅταν αὐτῷ ¹⁰
 ἀληθῆ τε καὶ δέοντα λέγεται, βαρέως ταῦτα φέρει
 καὶ δυσχεραίνει ἐπ' αὐτοῖς, καθ' ὅτι οὐχ ὑπὸ τινος
 βίας εἴτε ὀδύνης ὥσπερ ὁ νοσῶν συνωθεῖται πρὸς
 τὰ ἀρμόζοντα. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ γέγραπται· ἔλεγγε ^{p. 134}
 σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε· δίδου σοφῶ ἀφορμὴν καὶ ¹⁵
 σοφώτερος ἔσται. καὶ μὴ ἔλεγγε ἄφρονα, ἵνα μὴ σε
 μισήσῃ· καὶ εἰς ἄφρονος ὦτα μὴ λέγε τοὺς λόγους
 σου, ἵνα μὴ μυκτηρίσῃ αὐτούς.' Καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἔφη πάλιν τῷ υἱῷ· 'πῶς ἄρα ὁ μὲν δαψιλῶς ἐσθίων
 εὐθὺς καὶ κορέννυται, ὁ δὲ χρημάτων ἐρῶν ἀκόρε- ²⁰
 στον ἔχει τὴν περὶ ταῦτα ἔφεσιν; ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 'ἡ μὲν τὰ ὄψα δεχομένη τοῦ ἀνδρὸς γαστήρ μετὰ

1 vocabuli εὐποιίας altera l. i m. pr. corr. ex η 2 ἐστὶν
 μάλιστα 3. 9 ἡδέως, 4δοκοῦσι M. καὶ... εἰσί P ἐπαχθῆς

5 φθέγγεται 6 ταῦ. num ταῦτα? cf. 11 7. 9 πρὸς seiun-
 ctum ut saepissime 8 ἀειδῇ πῶς πεφύκασιν cod. ὑπάρχουσι
 P. cf. 4 ἀλλῶς ὑγείας 9 ἐβεξίας 10 ἡδέως πρὸς δέχονται

11 ἀλῆ τε καὶ δέον 11^α cod. τὰ ἀληθῆ? 11 ταῦ 12 δυσ-
 χαίρουν 13 εἴτε cod.; εἴτε semel quoque hac sententia po-
 nitur

15 ἀγαπήσῃ δίδου... ἔσται et καὶ
 εἰς... αὐτὰ omittuntur in Prouerbiis 16 σοφώτερος 17
 μισίση, l. finali η facta m. pr. ex ei ὦτα 18 μηκτι-

ρίση αὐτά 19 ἄρα 20 κορέννυται 21. 196, 4 ταῦ

τὴν τούτων δαψιλῇ μετάληψιν πάντως καὶ κόρον
 αὐτῶν, κἄν μὴ βούληται, λαμβάνει· ὀφθαλμοῦ δὲ
 λύχνος καθ' ὅσον ὁρᾷ τὰ χρήματα, κατὰ τοσοῦτον καὶ
 αὐτῶν ἐφίεται καὶ ἀκορέστως πρὸς ταῦτα ἔχει, μέ-
 5 χρις ἂν διὰ θανάτου ὑπὸ τὸν χοῦν ἢ αὐτοῦ ὄψις
 ὡς ἔθος καλυφθῇ. Φησὶν οὖν αὐτῷ ὁ βασιλεύς·
 'ὅποιος (ἂν) ἀποβαίῃ ἄρα ὁ τοῦ φθονεροῦ ἀνδρὸς καὶ
 βασκάνου θάνατος; καὶ ὁ παῖς· 'ἀνδρὸς τοιούτου
 (θάνατος) κέρδος τοῖς ἑτέροις γίνεται. οὐδεμία γὰρ
 10 τῶν ἀθέσμων πράξεων χείρων τῆς βασκανίας καθέ-
 p. 135 στηκε, καὶ χρηρῆ πάντα ἄνθρωπον θερμῶς αἰτεῖσθαι
 τὸ θεῖον ὅπως ὁ φθόνος τῆς ἑαυτοῦ καρδίας ἐξαρ-
 θεῖν τέλειον. γινῶθι δέ, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἅπας μὴ
 βασκαίνων ἄνθρωπος ἡδέως πάνυ ἐσθίει, ἡδέως δὲ
 15 πίνει, καὶ ἡδέως ὑπνώττει. ἢ γὰρ αὐτοῦ διαγωγὴ
 φροντίδος ἀπήλλακται, ὁ βίος αὐτοῦ ἀνώδυνος τέ-
 τακται, (ἢ) καθέδρα ἀμέριμνος καὶ ἡ στάσις ἄπικτος.
 Ταῦτα οὖν, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, ἅπερ παρ' ἐμοῦ
 ἀκήκοας, αὐτάρκη πεφύκασιν εἰς διαγωγὴν ἀρίστην
 20 καὶ βίον ἀκατάγνωστον τοῖς ἐχέφροσι κατὰ σὲ καὶ
 συνετοῖς ἀνδράσι καὶ φιλοσοφίας ἐφιεμένοις.'

1 πάν^τ 2 αὐτὸν^μ 3 τὸ σου^τ 6 καλυφθῇ^μ
 cod.: καλυφθῇ, non coniunctivum, reposui de scriptoris con-
 suetudine 7 ὁ ποῖος cf. 188, 12 ἂν adieci ἄρα πο-
 νηροῦ M, om P cf. D 8 τιούτου 9 θάνατος adieci
 9 οὐδὲν cod.; οὐδὲ γὰρ ἐν ἄλλο χεῖρον τῶν βαρυντέρων
 ἀμαρτιῶν P. an scribendum οὐδὲ γὰρ τῶν ἀ. π. χείρων τις
 τῆς? 12 ἐξαρθῇ cod.; cf. 6. ἐξέλθῃ P 13 ὁ μὴ P
 14. 15 ἰδέως ei bis ἰδέως 16 ἀπήλακται ἀνώδυνος 17
 (ἢ) adieci 19 πεφύκασιν 20 ἀκατὰ γνωστὸν 21 συνε-
 τοῦς desinit M f. 66^v m. cf. 180, 5

Excerpta

e codice Dresdensi D 33.

Liber sermone Graecorum recentiorum a. 1626 conscriptus est; manus s. XVII in tegumento inscripsit Erastus de VII sapientibus. indicaui autem ubicunque in rebus paullo grauioribus discrepat ab ea recensione quam supra expressi (P), interdum etiam ubi consensus scripturae librorum uel coniecturae aliquid fidei facere uidebatur. ab initio quidem totum descripsi atque ut ita dicam correxi: deinde uerba quae in codice extant reliqui non mutata, hic illic tantum addita siue emendatione siue explicatione: qua in re eis prospectum uolui qui Graecorum recentiorum sermonis sunt ignari.

Ἀὕτη ἡ ἱστορία ἐγράφη παρὰ τινος Πέρσου, ὄνομα Μοῦσος, εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων.

Εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς ἦτον ἓνας βασιλεὺς, Κῦρος τὸ ὄνομά του· ὁ ὁποῖος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Περσίαν· εἶχεν δὲ ὁ βασιλεὺς γυναῖκας ἑπτὰ· καὶ παιδὶ δὲν εἶχε, καὶ ἔλυ- 5
πᾶτο πολλὰ. ὅμως ἐδέετο καὶ ἐπαρκαλάει τὸν θεὸν νύκτα καὶ ἡμέρα, νὰ τοῦ δώσῃ κληρονομίαν εἰς διαδοχὴν τῆς βασιλείας του· καὶ εἰς ταῖς πολλαῖς δέησεις ἤκουσεν ὁ θεὸς, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν μίαν ἀπὸ ταῖς ἑπτὰ. λοιπὸν ἀνάθρεφεν αὐτὸν με προσοχὴν καὶ ἐπιστήμην μεγάλην, καὶ αὗξενεν 10
ἡμέρα τὴν ἡμέραν ὥσ᾽ ἓνας βλαστὸς δένδρου. καὶ ὥσ᾽ ἓν

1 αὕτη 2 ὠφ. 3 ἓνας Dubique: hodierni Graeci ἓνας i. e. εἰς κύρος: errores in accentibus ponendis commissos iam fere prae-termisi 4 ὁ ὁποῖος i. e. ὅς(τις) 5 παιδὶ ex παιδίον factum, δὲν ex οὐδὲν, νὰ (7) ex ἓνα ἔλυπᾶτο: uerba in εἰω a Graecis recentioribus flectuntur ad exemplum uerborum in αῶ 6 ὅμως i. e. δὲ 7 ἡμέρα i. e. ἡμέραν τοῦ i. e. αὐτῶ 8 δέησais cod.; acc. est 10 με i. e. μετὰ cum αὗξενεν: i. ὅξ prope euauuerunt 11 i. e. καθ' ἡμέραν plerumque ὥσ᾽ ἓν

ἔωσεν εἰς τὴν πρώτην ἡλικίαν, ἔστειλὲν τον ὁ πατήρ του
 εἰς τὸν διδάσκαλον, νὰ μάθῃ φιλοσοφικὰ καὶ γραμματικὰ
 μαθήματα. καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν διδάσκαλον χρόνους τρεῖς,
 καὶ οὐδεποσῶς ἔκαρπώθη ἀπὸ τὰ μαθήματα. βλέπωντας δὲ
 5 ὁ βασιλεὺς ἔτξῃ πῶς τόσον καιρὸν δὲν ἔμαθεν οὐδὲ ἐπαι-
 δεύθη εἰς τὰ μαθήματα, ἀνάγκῃ εἶναι εἶπεν ὅτι νὰ τὸν
 δώσῃ τοῦ Συντύπα τοῦ φιλοσόφου· τὸν ὁποῖον ἐγνωρίζω
 ὅτι εἶναι πρακτικός. ἐπρόσταξεν δὲ, καὶ ἦλθεν ὁ Συντύ-
 πας, καὶ λέγει τον· 'πῶς ἐγνωρίζεις τὸν υἱόν μου, φιλό-
 10 σοφε; δύνεσαι νὰ τὸν παιδεύῃς καὶ νὰ τὸν κάμῃς φιλό-
 σοφον;' καὶ αὐτὸς εἶπεν· 'ναί, βασιλεῦ· ἔτοιμος εἰμαι ὅτι
 διὰ ἔξῃ μῆνες νὰ σοῦ τὸν καταστήσω φιλόσοφον, ὅτι νὰ
 μὴν εὐρίσκεται δευτέρός του· καὶ νὰ σοῦ τὸν παραδώσω εἰς
 τὸν καιρὸν ὅπου σοῦ λέγω· εἰ δὲ καὶ εὐρεθῶ ψεύστης καὶ
 15 δὲν τὸν φιλοσοφίσω ἀπὸ ὅλους τοὺς φιλοσόφους σου, νὰ
 κόψῃς τὴν κεφαλὴν μου καὶ νὰ εἶναι καὶ ὁ βίος μου ἀνθεν-
 τικός.' καὶ ὁ βασιλεὺς λέγει τοῦ Συντύπα· 'ἂν ἐσὺ, φιλό-
 σοφε, κάμῃς ὥσάν λέγεις, εἴ τι ζητήσης, νὰ ἔχῃς, ἔξω ἀπὸ
 20 λέως· 'ἔνα μῦθον νὰ σου εἰπῶ, ὃ βασιλεῦ, καὶ ἄκουσον·
 ἐσὺ ὁμοιάξεις τὰ παιδία, ὅπου λέγουν· δός μου καὶ νὰ σοῦ
 δώσω. ἤγουν ἂν μάθῃ ὁ υἱός σου ὥσάν τάξω, καλόν· εἰ δὲ
 μὴ, ἄλλον δὲν ζητῶ τῆς βασιλείας σου, μάλιστα κακὸν θά-
 νατον νὰ πάρω ὡς ψεύστης.' καὶ ὁ βασιλεὺς πληροφοροῦν τὸν

1 ἔωσεν peruenit 2 plerumque νὰ cum uocabulo quod
 insequitur coniunxit librarius νὰμάθῃ 4 βλέπωντας part.
 absolutum, ut 9, 19 λέγοντας τὸ παιδί αὐτὰ, 13, 1 μάλιστα
 πολεμῶντας καὶ διώκοντάς τὴν, ἔπεσε τὸ δακτυλίδι του.
 13, 21 λέγοντας 5 ἔτξῃ i. e. οὕτως χρόνων cf. 91, 15
 7 συντύπα semper 8 εἶναι i. e. ἐστὶ 10 παιδεύσης] ἡς
 prope euauit κάμῃς i. e. ποιήσης 12 ἔξῃ prope ubique
 pro ἔξῃ i. e. ἔξ ὅτι νὰ i. e. ὥστε 13 μὴν i. e. μὴ
 σοῦ τὸν i. e. σοὶ τοῦτον 14 ψευστής 15 φιλοσοφήσω,
 ἔ supra ἢ 17 ἐσὺ et 19 μὴν uix sed certo leguntur; ἐσὺ
 i. e. σὺ 18 ζητίσης. structura ne te offendat 19 ἐκεῖνω
 19 i. e. ὅτι ἂν μὴ 21 δῶς νασου 22 τάξω i. e. τάσσω
 polliceor καλλόν 23 ἄλλον i. e. ἄλλο τῆς i. e. παρὰ
 τῆς σου, ἀλλὰ? μάλιστα 24 πάρω manai a u. παίρνω
 i. e. ἐπαίρω accipio. 18, 20 θέλεις παρῆς (. . ἡς) θάνατον.
 8, 14 λάβε ceteri, ἔπαρε D. 9, 11; 14, 26; saepius πληροφοροῦν

Συντύπα, ὅτι μεγάλαις τιμαῖς καὶ δωρεαῖς νὰ τοῦ δώσῃ. οὕτως ἐσύντυχαν μαζῇ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ φιλόσοφος καὶ ὅλοι οἱ πρῶτοι καὶ μεγάλοι ἄρχοντες. καὶ ἔκαμαν καὶ ὁμολογίαν, ὅτι διὰ ἕξ μῆνες καὶ ἕξ ὥραις νὰ γένῃ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως διδαγμένος τελείαν τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὸ ἄκρον. εἰ δὲ καὶ 5 δὲν γένῃ, νὰ κόπτουν τὴν κεφαλὴν τοῦ Συντύπα ὡσὰν ἐνὸς κακοῦ ληστοῦ, ὡς ὅτι δὲν τὸν ἔμαθεν· ἔτῃ ἔκαμεν.

4, 20 ἱστορίσε τοὺς τεῖχους του, ὡσὰν βιβλίᾳ καὶ δι-
δαχαῖς | 5, 3—13 ἐγνώριζε παιδί μου, ὅτι ὥσα εἶναι εἰς τοὺς
τεῖχους ἱστορισμένα, ὅλη σου ἡ σπουδὴ καὶ ἡ μάθησις εἶναι·
ὅμως μάθε καλλᾶ καὶ τεχνικά. καὶ ἐκάθισεν ὁ φ. καὶ ἐδίδασκέ
τον ταῖς ἱστορίαις· καὶ ὁ νέος με μεγάλην σπουδὴν καὶ ἐπι-
μέλειαν ἐκαρδιώθη καλλὰ τὰ μαθήματα. ἀλλὰ καὶ ὁ διδα-
σκαλὸς με μεγάλην διορίαν ἐμαθήτευσεν αὐτόν· τὰ ὁποῖα
οὐδὲνας ἄλλος διδάσκαλος δὲν ἠθέλε δυνηθῇ νὰ τὸν
μάθῃ. | 5, 15 λέγει· αὐριον κρ. β., ἔ. τὸ παιδί, καὶ νὰ χαρῆς
μεγάλος· ὅτι ἐκείνῳ ὅπου ἐπεθύμας νὰ ἰδῇς ἀπὸ πολλῆς,
ἰδοῦ εὐγῆκαν (i. e. ἐξέβησαν) αἱ ἐλπίδαι σου εἰς ἔργον.
ὅμως ἐπὶ τὴν αὐριον, ὥραν τρίτην τῆς ἡ., παραγίνεται ὁ
υἱὸς σου. | 5. 19 καὶ—22 om | 6, 3 εἰς τὸν πατέρα σου καὶ βα-
σιλέα | 6, 5—8 ὅτι .. γέν.] ὅτι ἂν τὸν στῇ (στείλῃ), καὶ να-
μὴν εἶναι καὶ ὁ φιλόσοφος μαζὴ του, | 6, 15—22 ἂν σου ἀρέ-
σκει, ναμὴν ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, ὅσον καιρὸν ὠρί-
σης, μήτε νὰ τοῦ συντύχω (cf. l. 2) παντελῶς. καὶ ἐκείνος
λέγει· δὲν δύνομαι νὰ εὗρω (i. e. ἐκβῶ) ἔξω ἀπὸ τὸν και-
ρὸν ὅπου ἔχωμεν τὴν διορίαν νὰ ὑπάγῃς· διότι αὐριον τε-
λειώνουν οἱ ἕξ μῆνες καὶ οἱ ἕξ ὥραις· καὶ δὲν θέλω νὰ
εὐρεθῶ ψεῦστης. | 6, 24 δευτέραν ὥραν | 6, 25 τὸν βασι-
λέα om. saepius | 7, 1 ἄλλαι om | 7, 13 καὶ ἐσεῖς | 7, 17
alia structura | ὡς καὶ πρῶτα | 7, 25—8, 1 νὰ θερμάνῃ τὸν
νοῦν του εἰς διδασκαλίαν καὶ μάθησιν τῆς φιλοσοφίας | 8, 2
om ἡ | 8, 8 καὶ ἴσως | 8, 12 ὡς ἤκουσεν οὕτως, ἐλυπάτο κατὰ
τ. κ. (om. καὶ α.) | 8, 17 καὶ .. σὺ] καὶ νὰ ὑπῇ (εἰπῇ i. e.
εἰπῇ) | 8, 25 τῶρα (nunc) ἐγνώρισα τὴν αἰτίαν διατὶ σιωπᾶς·
καὶ στέκαισαι (στέκεσαι i. e. ἔστηκας, εἰ) τόσον καιρὸν ἄλ-

2 ἐσύντυχαν] conlocuti sunt μαζῇ μαζὶ natum ex ὁμά-
διον est i. q. ὁμοῦ 4. 6 γένει 6 i. e. κόπτωσι 7 ἔμα-
θεν i. e. ἐδίδαξεν ἔκαμαν?

λαλος. ὁμως καθῶς βλέπω, φόβον μέγαν ἔχεις εἰς τὸν αὐτόν σου· βλέπε λοιπὸν ναμὴν σοῦ ἔλθουν ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ἐγνωρίζεις. πλὴν συμβουλεύω σε διὰ τὸ συμφέρον σου· καὶ ἐγὼ δὲν θέλω παραιτιθῆ (παραιτηθῆ, non desistam), να εἶμαι μετεσέννα (tecum; scr. ἡμαι) | 9, 9 να μελετήσωμεν, 10 κ. . . ε. om | 9, 11 εἰς om | 9, 16 κ. ἀπεκρήθη με θυμὸν καὶ λέγει της | 9, 22. 23 καὶ με τα νύχιά (i. e. τοῖς ὄνυξι) της αἱμάτωνεν τὸ προσωπόν της | 10, 1. 2. ε. . . ε.] ἐπολέμα καὶ ἐσυνώθη (ἐσηκώθη surrexit) να μαι πιάσι (με πιάση i. e. ἔλῃ) | 10, 4 ἐγὼ ἐνούμιζα, ἅν μου ἤθελεν ἐλθῇ ἡ τοιαύτη δυναστεῖα ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπον, να ἐμποδίσῃ αὐτός· ἀλλὰ αὐτὸς εἶχεν τέτοιαν (i. e. τοιαύτην) γνώμην καὶ μιὰν ἀναισχυντίαν εἰς ἐμὲ. | 10, 10 ἐμελέτησε κακὰ κ. τ. v. του· να τὸν ἀπόξενώσῃ ἀπὸ τὸν αὐτόν του | 10, 14 μᾶλλιστα ἀπὸ τὴν λύπην τὴν πολλὴν καὶ πικρίαν ὅπου εἶχεν, ἐπρός-ταξε να τὸν θανατώσουν ὡς κατὰδικον. | 10, 22 ἐσυλλογίσθη πᾶσα ἕνας εἰς τὸν αὐτόν του λέγων· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ὀργίσθη. *omnino quae p. 10—11, 5 exiant, in D liberius expressa sunt* |

11, 7 καὶ ε. om | 11, 11 διὰ να ἐλευθερῶ (i. e. . . ὡς) | 11, 13 ὅς παγένει πᾶσα ἕνας μας πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὸν βασιλέα, να συνομιλεῖ με αὐτόν, ἕως τὸν (τῶν) ἑπτὰ, λόγους εἰρηνοποιούς καὶ γλυκοὺς· οἱ οἱποιοὶ ἕως να καταπεῖσουν καὶ τρόπον τοιοῦτον, καὶ ἐλευθερώσωμεν τὸν υἱόν του ἀπὸ τὸν θάνατον. τότε καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων . . (ὅς παγένῃ i. e. ἄγε ἔλθῃ (ἔλθωμεν) cf. Mullach Gr. p. 223 n.) | 11, 19—21 να ἀποφασίζουσιν κρίσιν καὶ θάνατον ἀνθρώπων, χωρὶς να ἐξετάζουν καὶ να ἐρευνήζουσιν καταλεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ ἄκουσον βασιλεῦ, τούτην τὴν διήγησιν. | 12, 9 ἀλλὰ ἐκείνη | 12, 11 ἐγὼ εἶμαι δούλη σου, να κάμω τὸ θέλημά σου· | 12, 16 ἤφερον τοῦ βασιλέως τὸ βιβλίον τοῦ ἀνδρός της, τὸ ὁποῖον ἔγραφε διὰ τὴν σωφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, καὶ να φεῦγουν ἀπὸ τὴν αἰσχύνην καὶ αἰσχρὰν πράξιν | 12, 20—22 πῶς δὲν πρέπει τοὺς βασιλεῖς να διώκουν τοιοῦτην ἀναισχυντίαν τῶν ἡδονῶν (οὕτω . . ἔχ. om) | 13, 4—12 μᾶλλιστα πολεμῶντας καὶ διώκωντάς την, ἔπεσε τὸ δακτυλίδι του εἰς τὸ κρεβάτι . . . καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ ἄνδρας της, ἀκούμπισεν (accubuit) εἰς τὸ κρεβάτι κατὰ τὴν συνήθειαν· καὶ ἐβλέπει τὸ βασιλικὸν δακτυλίδι· καὶ ὡς τὸ εἶδεν, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του,

ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμοίχευσε τὴν γυνήν του. καὶ ἔσει^ε τὸ κεφάλῃ
 (. . λι) του καὶ λέγει· ἀλοῖμονον (vae) εἰς ἐμένα τὸν ἄθλιον.
 καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως | 13, 15 *τινα λ. π. τ.*] λόγον
 σκληρὸν | 13, 17 καὶ δὲν ἐσμίγεται με τὴν γυναῖκα του. καὶ
 ἐλεῖνη πλέον δὲν ὑπόρρασαι (*scr. ἡπόρρασε potuit*) νὰ ὑπομείνῃ
 τὴν πύραν ὅπου εἶχεν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τοὺς γονεῖς της
 13, 18 sq. 14, 5 *fusius D* | 14, 10 ἀμὴ ὕστερα με καιρὸν,
 ἐπῆγα νὰ τὸ ἰδῶ, καὶ βλέπω ὀμπλαῖς λεονταρίου | 11, 13 φο-
 βούμενος τὸ λεωντάρι *add D* | 14, 22 κατάλαβε ὦ β. ταῖς
 κατηγορίαις καὶ τοὺς διαβαλμοὺς ὅπου εἶπαν κατὰ τοῦ νιού σου·
 καὶ βλέπε μὴν πιστεύσης τινὰ· καὶ μὴν εἶσαι (ἦσαι) εὐκόλος νὰ
 ἀκούεις (26. 27 *uerbosius*) | 15, 1 ἄκουσον λοιπὸν, καὶ ἄλλην
 μίαν διήγησιν | 15, 3 ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ γένος τῶν
 ἀγαρινῶν, ἦτον πονηρὸς· καὶ ἀπὸ τὴν πονηρίαν του, ἀγώ-
 ρασεν ἕνα πολί (πουλῇ 15, 16 *i. e. πουλίον auicula*), τὸ
 ὅπολον, τὸ λέγουσιν παπαγὰ. καὶ ἄλλοι τὸ λέγουσιν ψιτακόν.
 ὅμως λέγουσιν τινές, πῶς αὐτὸς ὁ παπαγὰς μιμεῖται τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ συντυχένη τους. καὶ ὅταν τὸν ἀγῶρασεν, ἐβα-
 λέν τον εἰς ἕνα κλουβί (κλουβί(ον), *id quod infra aliquotiens*
legitur) καὶ ἐκρέμασέ τον εἰς τὴν μέσιν τοῦ σπητίου· (*legitime*
pro φέρων μέσῳ?) | 15, 9—15 ἐγὼ πάγω (*i. e. ἐπάγω*) εἰς τὸ
 ταξίδη μου (*scr. . . δι μου*), καὶ ἐσὺ ἔχει (ἔχε) ἔγνωια τὸ σπήτη
 μας ((ὁ)σπήτι(ον) *domus*), μῆπως ἔρχεται τινὰς καὶ μοι-
 χεῖται τὴν κυράν σου· καὶ εἰτι εἶδης, νὰ μοῦ τὸ υπῆς (ελ-
 πῆς *cf. D 8, 17*). καὶ ἡ γυναῖκα του ἐδιστροποῦσε (ἐδυστρ.)
 καὶ εἶχε φίλον ὅπου ἐμηχεῖτον (ἐμοιχεύετο)· καὶ ὅταν ἐμή-
 σευσεν (ἐμισ., *profectus est*) ἐκεῖνος, ἤλθεν ὁ μοιχὸς κατὰ
 τὴν συνήθειάν του· ἤξευρέ το δὲ καὶ ἡ δούλη ὅπου ἐμη-
 χεύετο με ἄλλον ἄνδρα. ὅμως ὁ παπαγὰς, ὅλα τὰ ἐβλεπεν
 ὅσα ἐγένονταν. | 15, 20 καὶ αὐτῇ ἐδιαλογίζετον· εἰς τὸν νοῦν
 της καὶ ἐθαροῦσεν (*existimabat*), ὅτι ἡ δούλη εἶπε τίποταις
 (. . ἔς) τοῦ ἀφεντός της (*i. e. τῷ αὐθέντῃ*) | 16, 6 καὶ ἡ γυνὴ ὥς
 ἤκουσεν, ὅτι | 16, 8—17, 1 καὶ τί κάμνη (*scr. . ει*) ἡ παμπό-
 νηρος; ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ κλουβί, εἰς τὴν ὀπίσω μεραῖαν ἔστησε
 χειρῶμειλον (*scr. o et u pro ω et ει*) καὶ εἰς τὴν ὀμπροστι-
 νήν, ἐκρέμασε καθρέπτῃν, καὶ ἀπάνω σφογκάρι με νερόν
 (aqua)· καὶ ἔσταζε τὸ νερόν εἰς τὴν μέσιν τοῦ κλουβίου. διατί

ὁ ἄνδρας της δὲν ἦτον ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ σπήτη.
 ὅμως (cf. 197, 6) ἔτξη ἔκαμε· καὶ τὴν νύκτα ἔφερε τὸν μοι-
 χὸν, καὶ κοιμάτον· καὶ ὁ παπαγὰς ἄκουε τὸν κτύπον τοῦ
 χειρομύλου, καὶ ἐνώμιζεν ὅτι βροντὰ (. . ᾠ)· ἔβλεπε καὶ τὸν
 καθρέπτην ἀγνάντια ὡσὰν ἀστραπὴν, ὅπου ἄστραφθεν ομ-
 πρὸς (i. e. ἐμπροσθεν) εἰς τὰ μάτια του (i. e. ὀμμάτια).
 ἔπειτα ἔσταξε καὶ τὸ νερὸν ἀπὸ το σφογὰρι ἐδῶθεν καὶ
 ἐκείθεν, καὶ ἔδειχεν (simile quid effecit) ὡσὰν βροχὴν. καὶ
 ὁ παπαγὰς ἀπὸ τὸν φόβον του, ἐστάθη εἰς μίαν μεραῖαν
 τοῦ κλουβίου ἡσυχαστικᾶ, καὶ δὲν εἶδεν τὸν μοιχὸν κοιμώ-
 μενον μαι (με) τὴν κυράν του. | 17, 5 ἄφησεν | 17, 11 τοῦ-
 την τὴν νύκτα οὔτε ἔβρεξεν, οὔτε ἄστραψεν, ἀλλ' οὔδὲ
 ἐβρόντισεν. κατὰ ἀλλήθειαν, λέγει, ψευδεσάι· ὅχη (ὅχι) μό-
 νον ὅσα λέγεις τώρα (τώρα, nunc) ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα ὡσα
 εἶπες, ὅλα ψεῦματα ἦτοῦ. καὶ ἀπὸ τότε ἀγάπησε τὴν γυ-
 ναῖκα του κάλοιον (κάλλιον) παρὰ πρῶτα, καὶ ἔτξη εἰρή-
 νευσαν. λοιπὸν τοιαῦτα ἐτεχνεῦθη ἡ παμπόνηρος ἐκείνη
 γυνὴ κατὰ τοῦ ἀνδρός της· (19. 20 καὶ . . ἐφ. ἀπὸ ταῦτα 16) |
 18, 1 ἐνός om | 18, 2. 3 εὐθύς . . ἄν.] ἐμετάλαξαι τὴν γνῶ-
 μην του | 18, 6. ἡ κατ. om | 18, 9 μ. ε. ἀ.] ἔτξη εὐκολα να
 τὸν ἐλευθερώσης | 18, 11 ἦν γὰρ] ὅμως ἄκουσον ᾧ βασιλεῦ·
 ἕνας ἄνθρωπος ἐπλενε τομάρια (cf. D 24, 14) | 18, 14 καὶ
 τὸ παιδί ὡς μικρὸν ὅπου ἦτον, ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν· καὶ
 ἔσερνέ το τὸ νερὸν, να πνυγῇ | 18, 22 θέλει ὑψωθῇ ἀπὸ
 ὀλίγον ὀλίγον. καὶ να δοξαστῇ· καὶ να σε θανατώσι·
 (... ση) | 19, 1 ὥρισε θάνατον | 19, 1 ἦκουσε (ἤκουσε) λοιπὸν
 καὶ ὁ δ. ὁ φ. πῶς ὁ βασιλεὺς ἐγύρισε εἰς τοὺς λόγους τῆς
 γυναικὸς, ἔδραμε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ | 19, 14
 ὅτι ἂν ἄδικα φωνεῦσης . . θέλεις μετάνοῃση καὶ | 19, 20
 ἦτον ἕνας πραγματεῦτης πολλᾶ ἐπιτήδιος καὶ παστρ(ι)κὸς
 (mundus) εἰς τὰ φαγία του· τόσον, ὅτι δὲν ἔτρωγεν καμίας
 λογῆς (nullius generis) φαγῖν, ἂν δὲν ἤθελε το εἶδῃ· μῆπως
 καὶ ἔχει τίποταις (. . ες) ἀπαστρίαν· ὁμοίως ἔκαμεν καὶ εἰς τὸ
 ποτόν του. | 20, 1—4 καὶ ἐκεῖ εὐλέπει (βλέπει) μίαν γυ-
 ναῖκα, ὅπου ἐβάστα δύο ψωμῖα, εὐμορφα καὶ καθαρά· καὶ
 λέγει της, τί τὰ κάμνης αὐτὰ τὰ ψωμῖα; καὶ αὐτὴ λέγει·
 πουλῶ τα, καὶ ὅποιος τὰ χρειάζεται (. . εἰά . .), ἄς τὰ ἀγοράσι
 (. . ση). ἔτξη ἀγόρασε· | 20, 13 . . ἐπόλεγε (. . ἦ . .) εἰς τὸ παζάρη

(. . ι), και δὲν εὔρε ψωμὶ νὰ ἀγωράσι· και ἐγύρισεν (reuertit) εἰς τὸν πραγματευτήν, και λέγει του· | 20, 15 ἀπὸ τὸ καλὸν ἐκεῖνω ψωμῇ (. . ι) | 20, 16—21, 2 και τῶρα πλέον δὲν ἔχει (sic 21, 15 δὲν ἔχει πλέον *pro* οὐκ ἔτι). και ὁ πραγματευτῆς λέγει· ἀλλήσε την να τὴν ἐρωτίσω, τί εἶναι ἡ ἀφορμῇ, και δὲν πουλῇ. ἐπῆγε λοιπὸν και τὴν ἤφερεν. και λέγει της ὁ πραγματευτῆς· ὦ γύναι, τί εἶναι ἡ αἰτία και δὲν κάμνης ἀπὸ ἐκεῖνω (. . ο) τὸ ψωμὶ ὁποῦ ἐπούληες τοῦ δούλου μου; και αὐτῇ λέγει· | 21, 4 π. τ. τρ. ἐ. om | 21, 8 μ. . . πρ.], πᾶσαν ἡμέραν, και ἔτξη θέλει υγιάνῃ (i. e. ὑγιανεῖ) | 21, 22 φοβούμαι πῶς μὴ πάθῃς και ἐσὺ τὰ ὅμοια τοῦ πραγματευτοῦ· και ζητήσης τὸν υἱόν σου ὡσὰν ἐκεῖνος τὸ ψωμῇ, και δὲν τὸν θέλῃς εὔροι (D 50, 10). | 22, 8 πρὸς . . ἐρ.] νὰ ἐρωτήσῃ | 22, 12 και ὡς τὸν εἶδεν ἡ πονηρὰ ἐκείνη γυνή, ἠθέλησαι (. . σε) να μοιχευθῇ καὶ με τὸν δούλον. και μοιχεύοντας (*part. absol.*) ἄργησε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν αὐθέντην του, διὰ να τοῦ δώσει (. . η) ἀπόκρισιν. και ἐκεῖνος ἐπῆγε | 22, 21—23, 3 και μοιχεύοντας, ἤλθε και ὁ ἄνδρας της· και ἐκείνη ἐφοβήθη να μὴ τὸν εὔροι εἰς τὸ σπήτι, και λέγει τοῦ μοιχοῦ· ἐξεσπάθωσε και ὑβρ(ι)ζέ με ὅσον δύνεσαι· και ἐγὼ εὐρίσκω ἀπόκρισιν νὰ δώσω τοῦ ἀνδρός μου | 23, 11—16 τρομασμένος, και ἐγὼ ἐκρυψά τον, ὅτι καθ' ὅλῃκα ἤθελε νὰ τὸν θανατώσῃ. | 23, 16 και ποῦ | 23, 18 και ἐκεῖνος ὁ πτωχὸς ὑπάγει και εὔρε τον κρυμμένον, και λέγει του· ἀδελφε, καρτέρεσαι (. . σε) ὀλίγον, καὶ να ἰδῶ ἂν ἐφυγεν ὁ αὐθέντης σου, και ἔτξη θέλεις εὔγει (ἐβγῇ: *ut sit futurum u. ἐβγαίνω i. e. ἐκβαίνω*). λοιπὸν ἐπῆγε και ἐκίταξεν (*scr. ἐκῦτ. u. D 25, 8*) ἄνω και κάτω. ἔπειτα ἐστράφη και λέγει του· σύρε εἰς τὸ καλλὸν, ὁ ἀφέντης σου ἐπήγεν ἀπ' ἐδῶ· | 24, 1 ὁ θεὸς να σὲ φυλάξῃ, ὅτι μεγάλην καλοσύνην ἔκαμες, και τὸν ἐλευθέρωσας (. . σε) ἀπὸ τὸν τοιούτον κίνδυνον. | 24, 7 ἀκούσας ταῦτα πάλιν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν δευτεροφιλόσοφον, εὐθὺς ὀρῖζει ναμὴν φονευθῇ ὁ υἱὸς του: *ut* 24, 7 *fortasse tantum* λόγων *in* φιλοσόφων *mutatum oportuerit* | 24, 11—13 ὁ σοφοὶ σου και σύμβουλοι εἶναι μ. και κ., και δοκιμάζουν να φονεύουν σε. | 24, 17 τινὸς φιλοσόφου και συμβούλου τοῦ πατρός του | 24, 14 ἄκουσον αὐθέντη· ἕνας β. εἶχεν υἱόν, και ἀγάπα πολλὰ τὰ κυνήγια | 24, 18 ἕνα θέλημα ζ. τὸν π. μου νὰ με ἀφύσει (ἀφήσῃ) νὰ ὑπάγῳ εἰς κυνήγῃ (. . γι(ον))

24, 24 καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ βουνῶ, ἐκυνήγισαν ἕνα ἀγριογάδουρον (25, 1.. δαρον) | 25, 3 καὶ ἔχασε καὶ τὸν δρόμον (verlor den Weg)· καὶ συναπαντὰ μίαν γυναῖκα εὐμορphen | 25, 8 ἐκύλισα καὶ ἔπεσα καὶ δὲν ἐγρίκησα (sensi cf. *Corais Atact.* 2, 95) καὶ ἀποκοιμήθηκα· καὶ ἐξύπνησα καὶ ἐκύταξα (circumspexi) καὶ δὲν εἶδα τινὰ ἀπὸ τοὺς δοῦλους μου. 25, 12 π. κ. π. π.] ποῦ ὑπῆ γένω μοναχῇ | 25, 13 καὶ ἐδῶ ἀπόστασα (ἀποστáινειν deficere) | 25, 16 ἔκπου] ἀλόγου ut *nostrates* auf sein Thier | 25, 17 εἰς ἕνα σήλαιον· καὶ λέγει του· ἐδῶ ἔχω χρεῖαν, καὶ κατεύασέ με νὰ ὑπάγω (scr. κατάρβασε i. e. κατάρβαλε) | 25, 23 ὡς λ. om | 25, 24 σὰς ἔφερα | 25, 25. 26 ἂ.. κ.] γέλασέ τον νάσέβη μέσα (νὰ σεβῇ *pellice eum ut ueniat intus: sic* 31, 4 ἐσέβη μέσα) | 26, 5 ταύτην om | 26, 7 τοὺς συντροφους μου (scr. τοῦ .. φον) ἐθυμήθυνα (. ηκα) ὅτι με ἄφησε μοναχὸν καὶ χάνωμαι διὰ ἐκείνον. καὶ εἰς τοῦτο φοβοῦμαι καὶ τρέμω. (χάνομαι h. l. significat non circummerro sed perditum eo, id quod coniunctivus loco futuri positus ostendit) καὶ ἡ λάμια λέγει του· ἐπειδὴ ἦσαι (37, 5) βασιλέως νίδος, διατὶ δὲν τον ἐδειδες (. . i. .; notes ipf!) δῶρα καὶ χ., νὰ κατὰπραύνης τὸν θυμόν του, καὶ νὰ σὲ φυλάγει· (. . η i. e. φυλάττη) καὶ αὐτὸς λέγει· ὅχη (. . i) μόνον χαρίσματα καὶ δῶρα εἶχα νὰ τὸν δώσω; ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔκαμνεν εἰς ἐμὲ μεγάλην φιλίαν. (26, 11 λέγεις .. εὐπορεῖς om D) | 26, 15 καὶ ἴσως νὰ σὲ ελευθερώσῃ τ. κ. | 26, 17 κ. π. ἔ.] πλεον εἶναι νὰ κάμω ἔτζη | 26, 19 τὰ χαίριά του ἄπλωσε: ut fortasse 26, 19 *exciderit* ἀπλώσας | 27, 1 καὶ ἔφηνεν· τὸ δὲ κ. δ., τὸν ἐκατ'ἐδείωξεν ἕως τὸ σπητι τοῦ π. του, καὶ οὕτως ἐλυτρώθη ἀπὸ τὴν λάμιαν τὴν ζωὴν του. (ἀπὸ 27, 3 *non mutare*) | 27, 6 ἡ ἔξυρε πῶς ποταπὸν εἶναι τὸ ἔργον τῶν συμβούλων σου, ἀπατιλὸν καὶ ψευτικόν. (οἶον 27, 5 *ad uerbi loco est ut saepe τοιοῦτον*) | 27, 9 ἀπὸ τὸν νιόν σου· οἱ φιλόσοφοι καὶ σύμβουλοι σου ψευδονται· οἱ οἱ ποιοῖσι προσποιονται, πῶς μεγάλως φυλάγουν τὸν νιόν σου. | 27, 15 κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν | 27, 16—18 αἰτῶν .. φ.] καὶ εἶπεν | 27, 19 ἔμαθα καὶ ἐγὼ πῶς ἐμελέτησαις (. . σε) θάνατον κατὰ τοῦ υἱοῦ σου καὶ μάλιστα ἀνεξετάστως καὶ χωρὶς νὰ γινώσκεις τὴν ἀλήθειαν, μόνον δια ψεῦματα γυναικὸς· δέομαι σου ἄκουσον αὐτὴν τὴν διήγησιν | 28, 6. δ. χ. εἰς ἕνα τόπον, ἦτον μεγάλη καὶ καλλῶ τὰ ὁποῖα ἐχάλασαν ἕνα

τὸ ἄλλω. *hanc narrationem D presse sequitur* | 28, 10 καὶ
 ἔλαχεν καὶ ἡῦρε ἕνα μελίσσι με τὸ κοφηνί. | 28, 13 ὁμως ὁ
 κυνηγὸς ἐφθασεν εἰς τὸ χωρίον με τὸ μελίσσι καὶ ἐκεῖ εἰς
 τὸ παζάρη ἐκάθετον ἄλλως (. . ος) ἄνθρωπος, καθὼς εἶναι
 ἡ συνήθεια. καὶ ἐκράτει ἕνα βαράδ(ι), καὶ βλέποντας τὸν
 κυνηγὸν, ἠθέλησε νὰ ἀγοράσῃ τὸ μελίσσι (*sic D semper*). καὶ
 ἔβαλαι (. . ε) τὸ χέρι του νὰ τὸ ἰδῇ καὶ νὰ τὸ γευθῇ, καὶ
 εὐθὺς ἦλθε μία μέλισσα, ἀπὸ τὸ στάλαγμα ἐκείνω, (*quod u. in hac uersione lineam 28, 19 excidisse arguit*) καὶ ἐτρώγε τὸ
 μέλι. ἦτον δὲ μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ χωρίον ἐκείνω, ὅπου
 ἦτον ὁ ἀγοραστὴς | 29, 5 ἔδραμε καὶ αὐτὴ εἰς το μελίσσι,
 καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐγνωρίζει το, ὁμοίως καὶ τὸ βαράδ(ι) ἐκείνω,
 πῶς ἦτον ἀπὸ τὸ χωρίον τους. καὶ ἔδραμεν ὁ κ. με βίαν,
 βουλῶμενος νὰ τὴν κρατήσῃ, καὶ εὐθὺς ἀρπάξει τὸ μελίσσι
 | 29, 10 ὡς εἶδε τὴν μάχην τοῦ ἀνθεντός του, ἄρχισε νὰ
 βαβίζῃ τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὴν γ. καὶ ὁ κ. εὐγαλαί (ἔβγαλε
 i. e. ἐξέβαλε) τὸ σπαθῇ (. . ι) | 29, 16 ὅτι ἦτον καὶ οἱ δύο,
 ἀπο τὰ χωρία ἐκεῖνα τὰ μεγάλα καὶ περιφανῇ καὶ ἐπαρ-
 κινήθησαν καὶ οἱ δύο μεγάλως . . 18 καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόθε-
 σιν αὐτὴν, ἐσυγχήστησαν (. . ὕσθ . .) καὶ τὰ δύο χωρία. καὶ
 ἔγεινε μεγάλη ἐπανάστασις καὶ ἐπατασφάγησαν . . | 30, 3 ἀπὸ
 ψηλὴν καὶ ψευτικὴν κατὰσκευὴν . . | 30, 9 νὰ ἀγοράσι
 πρ^ο
 ασ (i. e. ἄσπρου nummo) ὀρίζι (31, 1 με τὸρίζι. 31, 5. 16
 ορίζι) | 30, 11 καὶ δίδει τὸ ἄσπρο, νὰ πάρῃ (. . η) ὀρίξῃ χο-
 ρὶς τὸ καλούμενον σαχάρεως (*sic*) (15 χωρί τὸ σάχαρι 19 ἀπὸ
 τὸ σάχαριν. 31, 5) | 30, 17 ἐμεῖς δὲν τὸ ἔχομεν εἰς ἄρτυμα
 | 30, 22 ἔδωσε | 31, 2 μαντιλι: μανδύλι 31, 6. 10. 14 | 31, 3
 παρ . . ὑπ.] ἔθεσέν το, ἐμπροσθεν εἰς | 4 αὐτίκα] αὐτὴ | 31,
 5 τὴν ἐπιθυμίαν της καὶ τὸ παιδί τοῦ πούλητι ἔλυσεν τὸ
 μανδύλι, καὶ ἐπόλες (ἐπῆρε) τορίζῃ καὶ τὴν σάχαριν καὶ
 ἔβαλε μέσα χῶμα καὶ τὸ ἔδεσε καθὼς ἦτον πρῶτα | 31, 10
 ὃ τ. ἐ. om | 31, 11 εἶτα ἦλθε κοντὰ (celeriter) | 31, 18 καὶ
 ἔφερε κόσκινον ἀντιδια τζουκάλ(ι) (*sic* 14) | 31, 20 μὲ
 ἔκρουσεν ἕνα ἄλογον μίαν κλοτζέαν (ictus) | 31, 23 ἂν τύχῃ
 νὰ ἡρῶ το ἄσπρο | 32, 2 ἐκοσκύνησε τὸ χῶμα μοναχὸς | 32,
 3 ταῦτα] αὐτὰ εἶναι (i. e. ἐστι) | 32, 4. 5 καὶ . . ὡς] ὅτι | 32,
 7 περιφραγμένος | 32, 11 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν | 33, 1 δῶη]
 σῶση | 33, 5 τί εἶναι ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη | 33, 14 καὶ ἐπρόσ-

ταξε νὰ ὑπαγῇ καὶ ἐκεῖνος μαζὴ εἰς συντροφίαν τοῦ υἱοῦ
του· παγένωντας λοιπὸν, ὅλος ὁ λαὸς ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν,

δὲν

ἦτον ὁμπρὸς | 34, 14 τοῦ ὁδεῖνος β. 16 τὸν ο | 34, 17 καὶ ὁ
λαὸς ὁποῦ με ἀκολουθοῦσαν, ἐπῆγαν ὁμπρὸς· καὶ ἐγὼ ἐπει-
δὴ ἐμάκρυνα ἀπ' ἐκείνους, πλανοῦμαι ἐδῶθεν καὶ ἐκεῖ-
θεν· | 34, 26 καὶ νὰ σὲ ἀναμείνω ἕως τέσσαρα (*ita scriptum*
α ut possit esse ει) μῆνες, ἔτξη γυναῖκα | 35, 1 πλ. ὁμοσαι
(. . σε), ὅτι νὰ ἐλθῇς καὶ ναμῆν με γελάσης | 35, 12 ἐγκα-
στρομένην 35, 18 . . ἐνῇ | 35, 15 γε] ἐγὼ | 36, 2 εἰ δὲ ὥς τὸ
ἐπροεῖπα, θέλω φονεύσαι τοῦ λόγου μου ἀτίμον· καὶ θέλει
ἦστε (εἰσθαι, i. e. ἔσται) ἡ αφορμὴ καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀμαρτίας μου
εἰς τὸν λεμόν σου (λαιμόν)· διότι δὲν με ἐκδίκησας | 36, 8
τότε πάλιν 10 ταύτην τὴν ἀ. | 10 πάλιν *post* ἔρχεται 12 | 36,
14 δὲν πρέπει τινὰ τῶν β. (*om. κατὰ σέ*), ἀπλῶς καὶ ὥς
ἔτυχε· νὰ κάμνη κρίσιν καὶ νὰ ἀποφασίξει ἀνεξετάστως·
χωρὶς νὰ ἐρευνήσῃ καταλεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὥσάν μάρ-
της τὴν ἀλλήθειαν, τότε κάμνε κρίσιν δικαίαν. ναμῆν συν-
έβη καὶ πάθη ὅμοια καθῶς ἐσυνέβ(η) τινὸς βασιλέως προ-
γεννηστέρου | 36, 19 καὶ ἐκεῖνος λέγει | 37, 5 βλέποντας πῶς
εἶσαι υἱὸς βασιλέως, καὶ δὲν θέλῃς δυννηθῇ διὰ νῦνα ἀπο-
κτίσης υἱόν· διατὶ δὲν ἔχεις μόρια ἀπὸ τὸ πολλὴν πᾶχος |
37, 10 χρ.] ἄσπρον *ut* 30, 9, *et sic fere ubique* | 37, 21 σμίξῃ

πρ

μετ' αὐτὴν· καὶ θέλω κερδέσιτας (κερδέσει τὸ ἄσπρον) | 38,
3 αλοῖμονον καὶ τί νὰ γένω· | 38, 6 ἢ ἀγάπησε τὸν νέον καὶ
ἀφήνῃ με· | 38, 13 δια νὰ με δώσης τοιούτου θηρίου· καὶ
δὲν με ἄφηκεν οὐδὲ ποσῶς νὰ κοιμηθῶ, ἐτούτην τὴν νύκτα·
καὶ πῶς δὲν ἐντράπης νὰ με δώσης· | 38, 18 ἀνεξετάστως | 39, 1
μία γυναῖκα εἶχεν ἄνδρα, καὶ ἠθέλησεν ὁ ἄνδρας νὰ ὑπά-
γει | 39, 10 καὶ αὐτὴ ἐκίταξε (ἐκύν.) τὸν δρόμον, ἂν εἶναι
καὶ ἔρχεται ὁ ἄνδρας τῆς· τότε ἕνας νέος | 39, 15 ἐδέχθη
τοὺς λόγους τῆς (*scr. του*), φυλάγοντας τὴν τιμὴν τοῦ ἀν-
δρός τῆς | 40, 2 κατὰστήσω | 40, 4 *add.* καὶ ἄκουσον τί ἐκα-
μεν; | 40, 5 καὶ ἐξύμωσέ το με τὸ νερόν· | 40, 8 ὅμως εἶχε
καὶ μίαν σκύλα ἢ γοαῖα, καὶ τὴν ἐποίρεν (. . ἦ . .) με τοῦ λό-
γου τῆς. καὶ ὥσάν ἔφθασεν | 41, 6 καὶ παρ' εὐθύς ὧοι μαι,
ἐγύνηκε (. . ἴ . .) σκύλα ὥς βλέπεις | 41, 8 κλάλει | 42, 2 λοιπὸν
ἐσυνώθη (*u. D. 10, 1*) καὶ ἐστόλισαι (. . σε) τὸ κρεβάτι· καὶ ἐστό-

λισαι τὸ σπήτη· καὶ ἐμαγέρεψαι (.. ἐρευνε) καὶ καλλᾶ φα-
 γία | 42, 6 καὶ ποῦ με ὑπάγης· | 42, 8 ὅπου εἶναι μία γυ-
 ναίκα ὠραία καὶ καλὴ, ὅπου ἀπο τὰ χεῖλη της δρόσος
 σταῖσι. *recte τὰ χεῖλη: sed nisi u. τῇ ὁσμῇ significat i. q. τῇ*
ἀναπνοῇ, quid in eo lateat non expulo | 42, 11 ἐκατὰπίσθη..
 καὶ λέγει της· περιπάτει ομπρός· καὶ ἔτξη ἐπήγενεν (ἐπῆ-
 γαινευ *a ub. πηγαίνειν derivandum*) ἡ γραῖα ομπρός, καὶ
 ἐκεῖνος κατόπι· καὶ ἐσέβησαν εἰς τὸ σπήτι | 42, 16. 17 νο-
 μίζω νὰ τὸ κάμνη αὐτὸ, καὶ ὅταν ἐγὼ λύπω· (.. εἰ..) | 42, 20
 ἡθέλῃσε με καλλὴν τέχνην καὶ ἐνεργεῖαν, νὰ ἐνεργήσῃ τίποτα·
 (τίποτες?) καὶ τί κάμνει; | 43, 3 τὸ λοιπὸν διατὶ δὲν ἐφύλα-
 ξαίς (.. ες) τὴν συμφωνίαν μας, ἀμή (ἀμή *i. e. ἀλλὰ. natum*
ex ἂν μῇ. cf. Corais Aelian. p. πγ') γελαῖς μόνον ἔτξη· καί
 με τὸν λόγον τῆς γραῖας ἤλθες, ἀμὶδὲν (ἀμή δὲν) ἡρῶ-
 σουν· (ueniebas. exciditne ἐδῶ huc?) | 43, 7 τί ἦτον αὐτὸ
 ὅπου σοῦ ἐσυνεῖνει (.. ἐβῆ) σήμερον· καὶ αὐτὴ λέγει·
 ἦκουσα (ἦ. *cod.*) πῶς ἐφθασαίς εἰς ταῖς πόρτες (.. αἰς) τοῦ
 κ. | 43, 13—15 νὰ ἰδῶ τὴν γνώμην σου, καὶ ἂν ἐφύλαξαις
 τὴν παρθευσίαν σου· καὶ ἰδοῦ λοιπὸν σε ἐγνώρισα,
 πῶς τὰ ἐπαρέβης ὅλα, καὶ ἐκατὰφρόνησας τοὺς ὄρ-
 κους | 44, 8 τοὺς ὄρκους σου. (*docent ui. εἰς ἐσένα non oport-*
tere scribi 44, 8 τοῖς ὄρκοις σου) διατὶ καμία ἀλλήθεια εἰς
 ἐσένα δὲν εἶναι. τοιαῦτα πράγματα ἔκαμε τοῦ ἀνδρός της·
 καὶ ὅταν ἤθελε νὰ τοῦ συντύχῃ, με ὀργὴν καὶ με κακίαν
 τοῦ ἐλάλει· καὶ δὲν ἤθελε ποσῶς, νὰ κάμῃ ἀγάπην με ἐκεῖ-
 νον, ὥστε ὅπου ἐξοδίασε πολλὰ φλορία (φλωρία *i. e. aureos*)
 καὶ ἄσπρα εἰς φορέματα καὶ δούχα | 44, 15 ὅτι δὲν δύνε-
 ται οὐδένας ἄνθρωπος, νὰ πολεμήσῃ | 45, 6 με ὕβρισην,
ui. σωφρ. .. γον. omisis | 45, 9 καὶ ὁ θεὸς νὰ κάμῃ τὴν ἐκ-
 δίκησιν εἰς ἐμένα· καὶ ἡ κρίσις του νὰ εἶναι ἀσυγχώρητος
 εἰς ἐσένα· διὰνα ἰδῶ πόθεν οἱ φιλοσόφοι σου σύμβουλοι θέ-
 λουν δυνηθῇ νὰ σε ὀφελήσουν· | 45, 13 *addit* καὶ ἐκεῖνος
 λέγει πῶς ἔπαθεν· ἡ δὲ λέγει· | 45, 18 καὶ ἐκεῖ βλέπει μίαν
 μαιμοῦ, ὅπου ἀνέβῃ εἰς τὴν σκέαν· .. καὶ ἡ μαιμοῦ βλέ-
 ποντας τὸν χοῖρον κάτω, ἔρριψε του ἕνα σῦκω καὶ τὸ ἔφαγε.
 καὶ ἐφάνῃ του γλυκότερον: *inde firmatur quod antequam D uidi*
conieceram | 46, 2 ἔστηκεν κάτω | 46, 9 καὶ γίνῃ αὐτὸς αἰτία
 καὶ ἀφορμὴ τ. θ. της | 46, 11 τότε καὶ ὁ | 46, 17 διατὶ λοι-

πὸν δὲν ἐρευνᾷς καὶ νὰ ἐξετάξης πρῶτον τὴν ἀλλήθειαν·
 | 47, 1 τῆς γ. κ. ἀ. om | 47, 8 καὶ λέγει του· πρόσεχε το καλλὰ,
 καὶ ἐγὼ δὲν ἀργίζω, ἔρχομαι γλήγορα (statim)· ἔτζη ἐπήγε,
 καὶ ὁ στρατιώτης ἐκάθετο εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὸ βρέφος ἐκοι-
 μάτο. | 47, 13 ἐξαίφνης ἦλθεν | 47, 22 ἔτζη τοῦ ἐπαράγ-
 γειλε, *ut fortasse reddiderit* οὕτω τὸν κύνα παραγγείλας
 48, 1 ὁποῦ ἔρχοτον | 48, 3 καὶ ἐσπούδαξε ναρουφύση (νὰ
 δορυφήση *uel*.. ἴση) τὸ αἷμα του | 48, 5 εἰς ἐκείνην τὴν
 ὥραν | 48, 9 καὶ μετὰ πολλοῦ θυμοῦ κρούει καὶ σκοτω-
 νει τον | 48, 11. 12 καὶ .. κείμενον] καὶ τὸ φίδι (i. e.
 ὀφίδιον) σκοτωμένον σιμῶ του (*scr.* *συμά του?*). τότε ἐγνώ-
 ρισε (καὶ 48, 12 *non est delendum*: u. 5, 19) | 48, 14 καὶ ἐκλαυσε
 πικρῶς, καὶ ἐλυπύθη καὶ ἐδέρευτο, πῶς χωρὶς ἀφορμὴν
 τὸν ἐσκοτωσεν ὁποῦ ἦτον πολλῆς τιμῆς ἄξιος. | 48, 21 ὁμως
 ἐκεῖνος ἐμετάνοησε καὶ ἐλυπήθη δια τὸν σκύλων, ἄμι (ἄμῃ)
 ἐσὺ, πόσον θέλεις μετάνοησῃ διὰ νιδὸν μονογεννῇ· καὶ νὰ
 ἀναστενάξης πικρὸς (.. ὥς) καὶ ἀπὸ τὴν λύπην σου νὰ ἀποθάνης
 καὶ δὲν θέλῃς ὀφειλεθῇ τίποτα (42, 20)· καὶ τί ἀπολογίαν νὰ
 δώσης διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. ὁμως θέλῃ εἶσαι (.. εἶ ἦσαι)
 ὄνειδισμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. λοιπὸν ἄκουσον καὶ
 ἀ. δ. π. | 49, 7 καὶ τόσον ἦτον, ὅτι ὅταν ἤκουεν | 49, 12
 ἦτις .. χωρίζω om; καὶ στέλει μανλίστρια | 49, 16 οὐδὲ τοὺς
 φοβερισμούς του | 49, 18 καὶ ὁ πόρνος ἐκεῖνος δὲν ἐμετά-
 νόησε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν λογισμόν του | 49, 24 καὶ λέγει
 τῆς ὄλα | 50, 1 καὶ αὐτῇ ἀπεκρίθη καὶ λέγει του | 50, 7
 τὸ δώσιμον (om. τοῦ χρ.) | 50, 10 καὶ θέλεις τὸν εὐρῇ ὁποῦ
 πονλῇ δοῦχα καὶ παπλώματα· καὶ ζήτησέ του νὰ σοῦ πονύ-
 λῃση κανένα (aliquod): *utique magis perspicue, sed nescio an*
de coniectura metaphrastae | 50, 14 ἀπὸ τὴν κακογοραῖαν καὶ
 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ σ. καὶ τὸ ἐ. | 50, 15 τοῦτο τὸ
 δοῦχον (om. σου) | 50, 16 καὶ ἐκεῖνος τὸ ἔδωκαί· | 50, 19 τὸ
 ἔκαψε εἰς τρεῖς τόπους *ei* 53, 9 τὸ ἔκαψα εἰς τρεῖς τόπους *et*
 54, 7 τοὺς τόπους | 50, 24 ἀπὸκάτω εἰς τὸ πρ. (cf. 53, 8
 ἀπάνω εἰς) | 51, 5 ἐσύκωσεν, *ut fere ubique* | 51, 6 καὶ βλέ-
 πει καὶ εἶναι ἀπὸ κάτω, τὸ ῥ. | 51, 16 καὶ ὑπάγει καὶ τὴν
 εὐρίσκει· καὶ ἐκαμώθη πῶς μεγάλως ἐλύπάτω | 51, 17 πῶς
 ὁ ἀνδρας σου | 51, 18 καὶ ἤξευρε πῶς ἡ ἐδική σου λύπη καὶ

χολῇ, ἐφρανήσθη μου ὥσάν νά ἦτον ἐδική μου | 51, 24 σοῦ
 ἐσυννεῦει καὶ ἔγεινεν, *ut legisset uideatur* σοι συμβέβηκε | 52, 1
 μάλιστα | 52, 8 καὶ ὥσάν ἐνύκτοσεν, τὴν ἐποίρεν ἡ γραῖα
 καὶ τὴν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπήτην της· καὶ ὁ ἱατρὸς ἀπὸ μέσα
 ἐκράτησέν την | 52, 13 καὶ ἐφοβάτω νὰ συντύχη· καὶ ὅστε-
 ρον ἀφ' οὗ ἐμιάνηθη, ἐξέβη καὶ ὑπάγει εἰς τοὺς γονεῖς της. |
 52, 16 ὁ μοιχὸς | 52, 19 εἰς τὸ ἀνδρόγυνον | 53, 1 εἶμαι ἡ
 ἀφορμὴ τοῦ σκανδάλου | 53, 14 ἀλλὰ οὐδὲ τὸ δοῦχον ἤξευρω
 τί ἔγεινεν | 53, 15 αὐτὰ τὸν εἶπε νὰ ὑπῇ (εἰπῇ) τοῦ ἀνδρὸς
 τῆς γυναικὸς· ἔπειτα μ. τ. εἶπεν ἡ γραῖα, (*imperatīuo* εἰπὲ
non intellectu) | 53, 18 καὶ ἐγὼ ἔμπροστάσας, νὰ κάμω πῶς
 παγένω εἰς δ. (*om* μου) | 54, 1 ἐλάλησε | 54, 5 ἔδωσένασκέ-
 पासμα δοῦχον | 54, 8—12 καὶ δὲν ἤξεύρω ποῦ τὸ αλησμο-
 νησα ἡ τ.· ὑπῆγα καὶ εἰς τὴν γυναικα σου, ὑπῆγα καὶ ἀλοῦ,
 καὶ δὲν ἤξεύρω παντελῶς ποῦ τὸ ἄφησα. ἐτξη εἶπεν ἡ
 γραῖα | 54, 15 μεγάλη σύγχυσις ἔγινεν εἰς τὸ σπήτι μου | 54,
 22 πῶς ἡ π. τῶν κακῶν γ., ἔναι ὥσάν ὁ τόπος ὁποῦ πα-
 λεύουν οἱ ἄνθρωποι· δὲν εἶναι καλλίτερον πράγμα, ὥσάν
 τὴν καλλὴν καὶ ἀνδρείαν γυναῖκα καὶ σωφρονα | 55, 4 ἂν
 καλλὰ καὶ ἔχουσιν ἴσια τὴν ὁμωνυμίαν | 55, 17 θ. ὦ β. πῶς
 ὁ θεὸς θέλει κάμῃ τὴν τοιαύτην ἐκδίκησιν εἰς τοὺς σ. σου
 καὶ φ., ὥσάν | 55, 23 ἦσαν πολλοὶ πραγματευτάδες | 56, 1
 ἔπρασεν νὰ κοιμηθῶν | 56, 8 καὶ ἐψ. νὰ πάρῃ τὸ παχύτερον
 καὶ μὴ γνωρίζοντας ἐπίασε τὸ λεοντάρι καὶ νομίσας πῶς
 ἔναι παχύτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἐκαβαλίσεν ἐν τῷ | 56, 18 μί-
 πως τὸν καταφάγη | 56, 21 ἐπίασε τὰ κλαδιά τοῦ δ., καὶ
 ἔφυγε τὸν κίνδυνον. καὶ τὸ λεοντάρι φοβούμενον καὶ νομί-
 ζοντας πῶς ἔναι ὁ φύλακας τῆς νυκτὸς ὁ δαίμονας, ἔφυγε
 με σπουδῇ. | 57, 11 καὶ ἡ μαιμοῦ κράζει τὸ λεοντάρι νὰ
 ἔλθῃ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄνθρωπον | 57, 16 καὶ ἐ. ἔδραξε καὶ
 τὰ ἔσφιξεν ὅσον ἐδυνήθη· καὶ εὐθὺς ἐσφίσε ('*krepirte er*')
 καὶ ἔπασσε κάτω | 57, 19 ἀληθῶς ὁ δαίμονας ὁ φύλακας τῆς
 νυκτὸς, αὐτὸς ὁποῦ με ἔσυρνε ὅλην τὴν νύκτα, αὐτὸς ἐφό-
 νευσε καὶ τὴν μαιμοῦ | 57, 24 τ. φ. σου | 58, 8 ἔρχεται
 —ην
 πρὸς αὐτὸν τὴν ε· ἡμέραν | 58, 9 ἄμποτες νὰ ζῆς αἰῶνα, καὶ
 νὰ μακροημερεύῃς ὁ θεὸς τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς σου, καὶ
 ἡ βασιλεία σου νὰ μένῃ εἰς τὸν αἰῶνα· | 58, 17 *habet* κα-
 κογνώμον | 59, 3 πλ. εἰς τὰ χωράφια | 59, 5 ἐσύναξε | 59, 7

σιτάρι | 59, 7 τρύπαν | 59, 10 ἐγ. γ. τ. το. om | 59, 14—20 ἕως
 νὰ ἔλθῃ ὁ χειμῶνας, ὅπου δὲν εὐρίσκουμεν νὰ βόσκομεν·
 καὶ αὐτὸ λέγει· καλῶς εἶπας ἄς τὸ φυλάξωμεν· καὶ ἀπὸ τότε
 ἔβουσκον ἕξω εἰς τὰ χωράφια. λοιπὸν ὁπόταν ἐμάξωναν αὐτὸ
 τὸ σιτάρι τὰ περιστέρια, ἦτον χλορὸν· ὁμως ἐγινε πολὺ καύ-
 μα καὶ ἐξηράνθη· καὶ μίαν ἡμέραν | 60, 3 βλ. πῶς ὀλιγό-
 στευσεν τὸ σιτάρι | 60, 4 εἶπαμεν | 60, 6 ἐγὼ ποσῶς δὲν τὸ
 ἐπίασα· καὶ αὐτὸ δὲν ἐπίστευσεν παντελῶς, ἀμὶ ἔκρουσε
 (om ἄ. ἦν) | 60, 11 τὸ σιτάρι τὸ κρυμμένον, καὶ ἐγήμησεν
 (. . ισεν: cf. 68, 15 ἐγέμησεν ὁλος D et n. 59, 10) ὁ τόπος |
 60, 18 ὠφελήθη | 60, 19 μὴν πάθῃς καὶ ἐσὺ τὰ ὅμοια..
 καὶ θέλει συμβῇ (22) | 61, 3 ἄ. μ. β. π. θ. om | 61, 5 νὰ σοι
 φανερώσω καταλεπτῶς ταῖς πονηρίαις τῶν γυναικῶν | 61, 16
 καὶ ἐπῆρε καὶ μουστόπηταν | 61, 16 μόνον ἀπὸ τὴν μουστό-
 πιταν ἄφηκαν ὀλλῶν | 61, 18 καὶ μορφῇν om | 61, 19 μ.
 μὴ . . τούτου om D recte: melius deleuissem; u. 22 | 61, 22 ὡς
 πρῶτον | 62, 1 τὴν μουστόπιτα ἐκείνην εἰς εἶδος ἐλεφαντος
 | 62, 2 καὶ αὐτῇ τεχνεύεται καὶ σκεπᾶξῃ τὴν ὑπόθεσιν με
 τὴν πανουργίαν, διὰ νὰ μὴν τὸ γρικῇ (γροικ.) καὶ λέγει

του | 62, 6 καὶ ἐγκρέμισέ με καὶ ἐκατιπάτησέ με | 62, 7 ἐξυ-
 πνησα | 62, 8 εἰς τὸν ὄν. | 11 ἕνα εἶδος ὡς ἐκείνω τοῦ ἐλέφαν-
 τος, | 62, 15 λάβε καὶ om | 62, 17—63, 1 τὴν μουστόπιταν.
 τοιοῦτοτρόπως ἐκατόρθωσε τὸ πρᾶγμα ὡ βασιλεῦ· ὡς ἤκου-
 σες· ὅτι ὅσα ἔ. ἦγ. | 63, 5 εἴτι καὶ ἂν βουλευθῶν, δύνονται
 νὰ τὸ κάμουν. ἀκούσας π. | 63, 8 καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν
 ἢ γυνῇ ἢ παλακίς μεγάλως ἐλυπήθη, ὥσάν νὰ ᾔθιλεν πάθῃ
 (ut expresserit πεισομένη) | 63, 13 ,αὔριον βέβαια θέλῃ λαλήσῃ
 τοῦ πατρός του· νὰ φανερώσῃ τὰ πονηρὰ καὶ κακὰ μου
 ἔργα· καὶ ὅχι μόνον νὰ ἐντροπιασθῶ, ἀλλ νὰ με παραδώ-
 σουν καὶ εἰς θάνατον. λοιπὸν καλῆτερα νὰ φρονευσθῶ ἀπὸ
 τὰ ἐδικὰ μου χέρια, παρ' οὗ νὰ υπῶ ἄλλω τίποτε τοῦ βασι-
 λέως. | 63, 21 ἐμάξωξεν τὰ ροῦχα της· ἔπειτα εἶ τι καὶ ἂν
 εἶχε, τα ἐμοίρασε | 63, 24—64, 13 καὶ ἀναψαν μεγάλην στίαν
 (i. g. ἐστίαν, πυρᾶν). εἶτα ὄρμησεν ἡ γυνὴ νὰ πέσῃ νὰ καῇ· διότι
 ὑπόπτενε πῶς αὔριον θέλῃ πάθῃ τίποτε κακὸν. καὶ ἔσον-
 τας νὰ σώσῃ (adveniat) καὶ ἡ εὐδόμη ἡμέρα ὅπου ἔμελλεν νὰ
 λαλήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως· ἐμελλέτηεν νὰ κάμῃ καὶ αὐτῇ
 τοῦτο τὸ κακὸν καὶ παρὰξενον βούλευμα. λοιπὸν ἐλέγετο

αὐτῇ ἢ δουλείᾳ (i. e. ἔργον) εἰς πολλοὺς τόπους τοῦ κάστρου· ὁμῶς ἤκουσε καὶ ὁ βασιλεὺς· *expressit* 64, 10 καὶ κακοῦ β.: *sed offendit utique ordo; probarem* κακοῦ καὶ παραδόξου β. | 64, 14 τί εἶναι ἡ αἰτία καὶ θέλης νὰ καῖς | 64, 17 ἔπρεπε. | 65, 4 ἐδέχθη τ. λ. καὶ ἐπίστευσε· καὶ ἐβάσταξε τὸν θυμόν της, καὶ δὲν ἐβάλλθη εἰς τὴν στίαν· καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς πολλῆς, ἔδωκεν ἀπόφασιν | 65, 10 οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι οἱ ἔξ | 65, 12 βλέπωντές των ὡς κακούργον καὶ ληστὴν, καὶ χωρὶς αἰτίαν νὰ κινδυνεύῃ· καὶ ὅλοι ὁμοῦ | 65, 16 τ. τ. π. φ. *om* | 66, 3 διαμικρὸν τάξιμον γυναικὸς· χωρὶς νὰ ἐξετάσῃς τὴν ὑπόθεσιν, ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ ψευδής· ἀλλὰ ἐνικήθης καὶ ἤκουσες καὶ ἐπίστευσες γυναικὸς λόγια· καὶ βούλεσε νὰ κάμῃς αὐτὸν τὸν ἄδικον καὶ παρανόμον θάνατον· τὸν ἄξιον γέλωτος καὶ ὄνειδισμοῦ. ἤκουσε δὲ, ὅτι μετὰ πολλῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων καὶ νηστειῶν πολλῶν ἀνδρῶν, ἔτι δε καὶ διὰ πολλῶν ἐλεημοσυνῶν σου τὸν ἐχάρισεν ὁ θεός· καὶ τῶρα διὰ ἕναν λόγον γυναικὸς, ἀνεξέταστα θέλης νὰ τὸν θανατώσῃς· ὁμῶς παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω, νὰ μοῦ ἀκούσῃς τοὺς λόγους | 66, 16 μαντεύοντας καὶ λέγοντας. . 18 καὶ ὅχι μόνον ἐπρόλεγε εἴ τι τὸν ἐρωτούσαν | 67, 1 διὰ πρᾶγμα ἄδηλον (,) καὶ ἀκριβῆ [.] ἐτοίμως ἔδιδε τὴν ἀπόκρισιν· καὶ ἀπὸ τὴν μαντικὴν αὐτὴν, ἐσόφρευσε πολλὰ φλουρία καὶ ἄσπρα | 67, 5 καὶ π. δὲν με ἔχεις με τοῦ λόγου σου. πλὴν πρὶν παρὰ νὰ εὗρω (i. e. ἐκβῶ) παραγγέλω σοι τρεῖς λόγους· καὶ εἴ τι πρᾶγμα θέλης ζητίσῃ τὸν θεὸν με (i. e. μετὰ. 67, 24 μετ' ἐκείνους D) τοὺς λόγους ἐκείνους, θέλει σοῦ δοθῇ· | 67, 11 ἤλθε με μεγάλην λύπην εἰς το σπητι του, καὶ ἐσέβη μέσα. | 67, 14 ἔγινες | 67, 17 νὰ δυνηθούμεν νὰ ζήσωμεν· | 68, 1 ὁμῶς ἐφανέρωσέ μου τοὺς· καὶ αὐτῇ | 68, 11 μόνον *non reddit* D | 68, 12 νὰ γένουν εἰς τὸ κορμί σου πολλὰ αἰδία, ἡγουν ὀρχοῖδια | 68, 15—17 ἐγέμησεν ὅλος· καὶ ὡς τὰ εἶδεν ἐσυγχάθη πολλὰ, καὶ ἔστειλε καὶ ἠῦριξε τὴν γυναῖκα του· καὶ δυνατὰ τὴν ἔδειρεν· | 68, 18 καὶ *om* | 68, 21 *habet* αὐτὴν | 69, 2 ὅτι ἀκόμι δύο λόγια ἀνάμειναν· 11 ἐνέμεινεν ἀκόμι (*om.* σοι) | 69, 5, ἔλασε καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του· | 69, 11 νὰ πάρῃς, *ut uideatur inuenisse λαβεῖν* | 69, 17—70, 4 μακροθύμησον καὶ μὴ σπουδάξῃ νὰ φονευθῇ ἀδίκως ὁ υἱός σου· καὶ δὲν θέλῃ ἀργήσῃ ὁ θεός νὰ κάμῃ τὴν ἀνταμοιβὴν εἰς ἐσένα. ὁμῶς

ἀκουσον καὶ ἄλλην διήγησιν παρακαλῶ. | 70, 5 νὰ μὴν καθήσῃ εἰς ἕναν τόπον· ἢ νὰ περιπατίσῃ εἰς ξεφάντωσες (conuiuia) καὶ εἰς χαραῖς καὶ εἰς ἄλλα ὡσὰν τοὺς νέους· ὥστε νὰ ὑπάγῃ νὰ μάθῃ καὶ νὰ γράψῃ ὁλαῖς ταῖς πονηρίαις τῶν γυναικῶν. | 70, 12—14 καὶ ἐρωτᾷ τον πόθεν ἐρχεται καὶ ποῦ ὑπάγῃ· καὶ ἤκουσε πῶς θέλει νὰ μάθῃ ταῖς πονηρίαις καὶ τὰ τεχνέσματα τῶν γυναικῶν, καὶ λέγει· του· | 70, 16 ὅτι οἱ πονηρίαις τῶν γυναικῶν καὶ τὰ κατορθώματά τους, εἶναι ἀμέτρητα· εἰ δὲ καὶ θέλῃς νὰ μάθῃς ὀλίγον τί ποτα, εὔρε | 70, 18 ἔβαλαι στάκτη καὶ κάθησε ἀπάνω της ἡμέρας καὶ νύκτας, μ· | 71, 1 κ. τ. θέλῃς δυννηθῇ νὰ εὔρῃ καὶ νὰ μάθῃς μέρος τι· καὶ ἀκ. ὁ ν. τοὺς λόγους ἐκείνου, | 71, 5 ἐφ·] μέσα εἰς | 71, 7 καὶ ὡσὰν ἐτελείωσαν ἡμέραις, καθῶς ἐνώμηνεν (ἐνόμισεν) ἐκεῖνος, πῶς | 71, 11 ἔμ.] ἐκόνευσεν (substitit) | 71, 12 ἔκαμνε: quasi legerit ἐποίησεν | 71, 12. 16 τρ.] φιλλίαν | 71, 17 π. ἐρχεσθαι καὶ τίς εἶσαι, καὶ πῶς ὀνομάζεσθαι· | 71, 20 ,νὰ ἐγν. καὶ νὰ μ. ταῖς πονηρίαις καὶ ταῖς τέχναις τῶν γ· (om 20 φρ.) | 71, 24 δὲν ἤκουσε παντελῶς νὰ φάγῃ· | 72, 4 οἰκονόμησε τράπεζαν νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῇ· καὶ αὐτῇ (om. 4 αὐτῷ ἰδίως εἰ 6 μ. κ. φ.) | 72, 17—22 ,λοιπὸν καὶ ἐγὼ γυναῖκα εἶμαι καὶ θέλω νὰ τεχνενθῶ εἰς ἐσένα τίποτα πονηρόν· ἢ με λόγον ἢ με ἔργον, νὰ ἰδῶ ἂν τὸ ἔχεις γραμένον· ὅμως θέλω πρῶτα νὰ σοῦ εἰπῶ μιὰς γυναικὸς ἔργον καὶ ἀκουσον | 73, 1 καὶ αὐτὸς λέγει· ὁλαῖς ταῖς ὑβρίξω ὅτι εἶναι κακαῖς | 73, 2 ὅτι δὲν ἐτύχε ποτὲ νὰ σμίξῃς με καμία ἀπ' ἐκείναις. καὶ αὐτὸς λέγει, ἂν ἤθελε τύχῃ ἐγὼ νὰ ἔχω τέτοιαν γυναῖκα, ἐκοπτα τὴν μήτην της (nasum). ὅμως σιμὰ (συμὰ) εἰς τὸ σπήτι του ἐμάλωναν (rixabantur) πάντῳτε αἱ γυναῖκες ὡς εἶναι ἡ συνήθειά τους· | 73, 9 om ἀργὰ, 10 ἔξω, 10. 11 εὔρεν. . καὶ | 73, 13 καὶ αὐτῇ | 73, 14 κ. . . σκ.] εἰς τὸ χωράφι | 73, 15 καὶ ὅταν ἀπόφαγε καὶ ἐκεῖνος, ὑπήγε καὶ ἐπίασε τὸ ἀλέτρι, καὶ ἐρχώμενος | 73, 18 καὶ ὅταν ἐσχόλασεν, | 73, 21 δὲν εἶχα τίποτε· οὔτε κ. οὔτε ψάγια (om. ἢ ἄ. τι)· καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔκαμα τίποτα· | 74, 2 ἐκρυψέ τα· καὶ τὸ ἀργὰ τὸν δειπνον, ἔβαλαι μόνον ψωμὶ εἰς τὴν τράπεζαν | 74, 4. 5 μωρὴ . . ὄψ. om | 74, 5 με τα ὀνύχιά της | 74, 7 ἐβόα φωνῇ μεγάλῃ λέγοντας· (καὶ τῶν.. ἄρχ. om) ψάγια λέγει νὰ τοῦ ψήσω | 74, 10 καὶ ἤλθαν οἱ γείτωνες καὶ λέγουν του· τί λέγεις ἀνθρώπε, | 74, 12 αὐθ.

καὶ *om* | 74, 14 ἐβόα καὶ ἔλεγεν· ὃ γείνωνες παρακαλώσας (. . ὦ
 σας) δέσετέ τον ὅτι δαιμόνιον ἔχει· καὶ ἔδεσαν τον χείρας καὶ
 πόδας καὶ ἐβαλάν τον εἰς τὴν ἄλυσσον. | 74, 19 καὶ ἐκείνη πάλιν
 ἀκούσασα ἔκραξεν· ἐδαιμονίσθη ὁ ἄνδρας μου· ὅμως συλ-
 λογιζόμενος καὶ ἀπορῶν ἔτζη, ἐξημέρωσε. καὶ ἦλθαν οἱ γειτῶ-
 νοι καὶ ἐρωτούσαν τον, ἅρα γέ τι ἔγινες· | 74, 21 καὶ αὐτὸς
 πάλιν ὁ ἄθλιος | 75, 3—5 μετὰ . . φαγεῖν *om*; ἔπαθε τίποτα.
 καὶ ἐκείνος λέγει τῆς γυναικὸς του· ἔχεις τίποτα νά μου
 δώσης νὰ φάγω; καὶ αὐτὴ λέγει· ἔχω ψάρια τιγανισμένα· |
 75, 9 *χριστιανοί om* | 75, 11· πλέον δὲν λέγω τίποτα. | 75, 12
 ἀπὸ τὰ ψάρια ἐκέλνα· καὶ δὲν εἶπε τίποτε πλέον· (*om*
περὶ τ.) | 75, 18 μόνον, ἅμι ὕβριζαῖς ὀλαιοῖς καὶ ταῖς καλαῖς·
 εἰς τοῦτο σε ἐδοκίμασε ἔτζη τοιούτοτρόπως· καὶ πολλαῖς
 φοραῖς εἶπα σου νὰ σιωπᾷς, | 75, 20 θανατώσῃ· ἐκαμνά
 τῆς πολλὰ κακὰ· καὶ λοιπὸν μὴ κανχάσῃ | 76, 2 βλ. τὸν ἄ.
 μου πῶς εἶναι πολλὰ γέροντας, καὶ ἐγὼ εἶμαι νέα καὶ εὐ-
 μορφῃ, (*sic, non . . ἡς ut primo uidetur*) καὶ ἀγαπῶ τὴν πορ-
 νεϊάν· ὅμως ἐσὺ εἶσαι νέος καὶ δύνασαι νὰ χορτάσῃς τὴν
 ἐπιθυμίαν μου. ἐκείνος εἶναι ἔξω με τοὺς φίλους καὶ ἐσὺ
 κάμε νὰ πληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου· καὶ ὁ ταλαίπωρος
 ἐκ. ξ. ἐθάρεσε καὶ ἐγελάσθη εἰς τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς·
 καὶ ἐσυκώθη (ἐσηκ.) καὶ ἔλυσε τὸ βρακοζώνν (. . νι) του νὰ
 ἀνεβῇ εἰς τὸ κρεβάτι νὰ τὴν πορνεύσῃ. | 76, 12 (καὶ *om*)
 τότε ἔδραμαν ἀπόξω (*extrinsecus*) ὥς ἤκουσαν τὴν φωνὴν
 νὰ ἰδοῦν τί εἶναι. καὶ ἐκείνος ὥς τὴν εἶδε πῶς ἐλάλη καὶ
 ἐβόα· | 76, 15 πάλιν ἠγέσθη συντόμως καὶ ἐκάθησεν εἰς
 τὴν τρ.· (*om* *κειμ.*) | 76, 17 τί νὰ κάμῃ. ὅμως ἤρθαν καὶ
 ἐροτοῦσαν καὶ λέγουν τῆς, τί ἔπαθες· καὶ αὐτὴ λέγει, αὐ-
 τὸς ὁ ξένος ὅπου φιλεύομεν ἔτρωγε. καὶ τρώγοντας, ἔτυχε
 μία ψύχα ψωμίου καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν λεμόν του, καὶ εἰς
 ὀλίγων νὰ πνιγῇ. | 77, 6 καὶ ἔλαβε τὴν ὑγίαν του | 77, 9
 ἄραγε ἔχει τα γραμμένα ὅσα σοῦ ἐδιηγῆθηκα καὶ ὅσα ἔκα-
 μα; | 77, 12 ἐξοδιάσαις ἄνθρωπε τῶσαις ἐξοδαῖς καὶ τόσους
 κόπους | 77, 15 καὶ αὐτὸς με τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, εὐθύς
 πιάνη τὸ βιβλίον ὅπου ἔγραψε· καὶ ἐθαύμαζε καὶ ἔλεγε ὅτι
 οὐδένας | 77, 19 καὶ μετὰ ταῦτα εἶχε μεγάλην ἀπορίαν· ὅμως
 δὲν εἶχε τί νὰ κάμῃ καὶ ἐγύρισεν εἰς τὴν πατρίδα του καὶ
 ἐπῆρε γυναῖκα καὶ ἡσύχασεν. | 78, 6 μὴ ἐλπίζης ὅτι ἡ κα-
 κοσύμβουλος αὕτη γυνὴ θέλει δουλεύσῃ τὴν βασιλείαν σου·

ἐπειδὴ τοιούτοτρόπως ἀνελεημόνος (..ως) θανατώνης τὸν υἱόν σου, πῶσω μᾶλλον τοὺς ξένους καὶ δούλους σου· λοιπὸν ὅλοι θέλουν φύγη ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου, καὶ νὰ μείνης μοναχός. διατὶ θέλουν ὑπῆ (dicent), ἐὰν τὸν υἱόν του ἐθανάτωσεν, ἐμὰς τί θέλη μας κάμῃ. καὶ θέλεις ἦσται ὀνειδισμένος ἀπὸ ὅλην τὴν οἰκουμένην· νὰ ὀνειδίζεσε (..σαι) ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. | 78, 15 συμβ. καὶ om | 78, 16 ἡμερώθησαν τὰ σπλάγχνα του. καὶ μετεστράφη ἡ ὀργὴ ὅπου εἶχε καὶ ἔπαυσεν ὁ θυμὸς· τότε ἐπρόσταξεν ἕναν στρατιώτην ἐδικόν του πιστόν· | 78, 20 ἔπειτα ἦλθε καὶ ἡ ὀγδόη ἡμέρα καὶ ἐλύθη ἡ γλώσσα τοῦτου παιδίου ἀπὸ τὴν σιωπὴν καὶ ἐσύντυχεν· (cf. 199, 2) | 79, 1 ὅπου ἐκάθετον ἐκεῖ πλησίον· | 79, 3 ἀλάλησε | 79, 5 καὶ ἐκείνη ὑπῆ (scr. ὑπήγε) συντόμως καὶ λέγει τοῦ φιλοσόφου· | 79, 7 καὶ αὐτὸς ἐχάρη πολλὰ καὶ δρομαίως ἦλθε | 79, 12 εἶπε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν θεόν· δεύτερον δὲ ἐς αὖς μεγάλην χάριν ἔχω· ὅτι με ἐλυτρώσατε (79, 14 τὸν ἀναίτιον om) ἀπὸ τὸν ἄδικον θάνατον· καὶ ἐδραξατέ με ἀπο ταῖς κακαῖς κατὰσκευαῖς τῆς πονηρᾶς γυναικὸς, ὅπου ἔκαμε πρὸς τὸν πατέρα μου· ἀλλὰ σὺ ὦ φίλε πιστὲ καὶ ἀληθεῖνε | 79, 21 ἤξενρε ὦ φιλόσοφε καὶ νεανία, πῶς καὶ ὁ διδάσκαλός σου συντύπας ὅταν μάθῃ καὶ ἐλάλησαις, παρ' εὐθὺς θέλει ἔλθῃ | 79, 23. 24 εἰς τὸν βασιλέα | 80, 2 με τὸν υἱόν σου καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας σου· ἐγὼ ἦλθα σήμερον καὶ ἤφερα σου μαντάτα καὶ χαρὰς εὐαγγέλια· ἐγνώριξε ὅτι ἐλύθη ἡ γλώσσα τοῦ υἱοῦ σου ἀπὸ τὴν σιωπὴν· καὶ ἔστειλέ με νὰ σοῦ τὸ φανερώσω (exprimit igitur ταῦτα) | 80, 8 ὦ. .. γεν. om | 80, 10 μ.] καὶ ἤφεραν | 80, 11 εὐθὺς ἐπρ. | 80, 13 τῷ. .. πρ. om | 80, 16 καὶ ἐκείνος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ συνεκάθησέ τον εἰς θρόνον βασιλικόν (om. αἰ.) | 80, 20—22 καὶ ἅ. .. ὥς] καὶ δὲν ἐσυντύχεναις ταῖς ἀπερασμέναις ἡμέραις· καὶ διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσεν | 80, 26 αὐτὸς με ἐδιαφύλαξε. | 81, 4—13 τοιοῦτον ὦ βασιλεῦ, φανερώσω σου καὶ διὰ τὴν γυναῖκα. ἡ οποῖα ἐσπούδαξε τὴν σφαγὴν μου· καὶ ἀνάγκασε νὰ με θανατώσῃ· ἄκουσον· ὅταν ἔσωσεν ὁ καιρὸς τοῦ μαθήματός μου, με ἔστειλεν ὁ διδάσκαλός μου νὰ ἔλθω καὶ δὲν ἐσύντυχεν· καὶ ἐπαράδωσές με αὐτῆς, καὶ ἐπῆρε με εἰς τὸ σπήτι της, καὶ ἄρχησε νὰ με λαλῇ· καὶ ἐκεῖ ἐφάνη ἀνόλαστος καὶ πόρνη εἰς ἐμέ· καὶ ἐπαρὰμένα με νὰ πέσω (παίσω?)

μετ' αὐτήν. εἶπε δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι μόνον κοιμήσου μετ'
 ἐμένα, καὶ νὰ καταστήσω νὰ φονευθῇ ὁ πατήρ σου νὰ λά-
 βῃς τὴν βασιλείαν καὶ ἐμὲ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγὼ ὡσὰν εἶ-
 δα | (81, 17 ἔλυσα τ. σ.) | 81, 17 ἡμ. καὶ πρ. om | 81, 18
 δὲν σε ἀποκρένομαι εἰς ὅσα συντυχένης, | 82, 2—4 μηδὲν —
 ἡμέρας] καὶ ὅχι ἄλλο· | 82, 7 ἐσπούδαξε | 82, 10. 11 ἦν ἐ. τ. σ.]
 ὅπου δὲν ἐλάλουν | 82, 12 om ὁ. καὶ | 82, 12 ὅλοι σου οἱ φ. |
 82, 18 νὰ ἔλθουν ὅλοι οἱ φιλοσόφοι καὶ διδασκάλοι καὶ
 ὅσοι) ἡξεύρουν γράμματα | 82, 22· εἰτα ἐκάθῃσι τότε καὶ
 λέγει του· ὦ σ. σ., ποῦ ἦσουν ἕως τῶρα, καὶ διὰ νὰ μὴν
 φανῇς, ἐκινδύνευσε νὰ φωνεύσω | 83, 2 πῶς ἂν λαλήσει
 μέσα εἰς (sic etiam 83, 16) τὰς ἐπτά, θέλει ἀποθάνῃ κα-
 κῶς. δ. τ. καὶ ἐγὼ ἐκρύφθηκα μακριὰ ὥστε νὰ περάσουν·
 εἰς τοῦτο καὶ ὁ υἱός σου καλῶς ἔκαμε καὶ δὲν ἐλάλησεν αὐ-
 ταῖς ταῖς ἡ. | 83, 12 καὶ ἐκάθῃσέ τους σιμά του | 83, 15 ἂν
 ἐφονεύετον | 83, 16 τίνας ἦταν ἡ αἰτία τοῦ φ., ἐμὲ ἢ τοῦ
 υἱοῦ μου ἢ τῆς γυναικός· | 83, 20 καὶ λέγει ὁ ἕνας ἀπ'
 ἐκείνων· ὦ β., ὡς νομίζω ἐγὼ ἡ α. τ. φ. εἶναι τοῦ σ. | 84, 4
 ἄμιν ἔστειλὲν τον εἰς ἐσὲ· καὶ ὁ δ. | 84, 10—85, 1 ,ἀ. μάλιστα
 τ. β. εἶναι, ὅπου ὄρισε νὰ φωνεύσῃ τὸν υἱόν του· καὶ ἀπε-
 κρίθη ὁ τ. καὶ λέγει· ἐγὼ ὑπολαμβάνω πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν
 εἶναι ἡ αἰτία· ἀλλὰ καθὼς δὲν εἶναι ἄλλον πράγμα ψυ-
 χρώτερον τοῦ λίθου· οὐδὲ ἐλαφρότερον τῆς Ἰσκάς ὅπου
 γίνεται ἀπὸ ξύλον, καὶ πυροβολούμενα αὐτὰ τοῦ λίθου λέ-
 γω καὶ τοῦ σιδήρου γενῶσι φλόγα πυρὸς, ἔτζη καὶ ὁ ἄ.
 ὅπου πέσῃ με γυναῖκα· καὶ πολλὰ φρόνημος εἶναι, καὶ
 πολλὰ ἡξεύρη· τὸ νὰ σμιχθῇ ὁ τ. ἢ τὴν γυναῖκα του ἢ τὴν
 ἀγαπητικὴν του, ὑπάγῃ π. τ. σ. κ. τὸ θ. τῆς· εἰς τοῦτο ἡ αἰτία
 εἶναι ἡ γυνὴ ὅπου ἐκατηγόρει ψεύματα τὸ παιδί. καὶ διὰ νὰ
 μὴν κάμῃ τὸ θέλημά της, ἐπαραινέσῃ τὸν β. νὰ τὸν θανατώσῃ·
 τότε καὶ ὁ τ. λέγει· ἐγὼ νομίζω πῶς δὲν ἔχει τὸ πράγμα ὡς
 λέγεται ἐσεῖς· μήτε ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ αἰτία | 84, 14 οὐδὲ . . αἰ-
 τιος om D recte uidenturque delenda esse | 85, 11 νὰ κομπόνουνται
 | 85, 12 ἡ γὰρ] διότι ὡς λέγουν οἱ φιλόσοφοι, ἡ | 85, 13
 ὡς ἄ. om | 85, 15 λαλεῖν om | 85, 20 ,ἀ. μάλιστα ἐφάνη καὶ
 τὴν φοβερίζῃ, περισσότερον ἐφοβᾷτω | 85, 23 ἀπὸ τὸν φόβον
 τοῦ κινδύνου, ὅπου | 86, 2 ἀνάγκαζε | 86, 6 κ. φ. γ. om | 86,
 8 λέγεται ἐσεῖς· | 86, 9 ἀλλὰ οὐδὲ εἶναι ἄλλον πράγμα τί,
 μεγαλύτερον τῆς ἀληθείας· διατὶ πᾶς ἄνθρωπος ὅπου κρατεῖ

καὶ λέγει τοῦ λόγου του πῶς εἶναι σοφιστῆς ἡ ρήτωρ ἡ διδάσκαλος· κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ψεύδεται καὶ γίνεται ἔξω τῆς γνώσεώς του. καὶ οὐδὲ σοφὸς εἶναι οὐδὲ ρήτωρ, ἀλλ' οὐδὲ ἀριθμεῖται πῶς ἡξέυρη τὰ ὀκτῶ μέρη τοῦ λόγου· τὸ λοιπὸν οὕτως (οὕτος) ἀριθμεῖται μόνον με τοὺς ψεύστας καὶ ὑποκριτὰς· | 86, 19 νὰ δώσω τινὰ ἀπόκρισιν εἰς αὐτὰ. | 87, 1 ἐκάλεσαι.. νὰ φιλεύσῃ | 87, 3 καὶ στέλει τὴν δούλην του νὰ τὸ ἀγαράσῃ· λοιπὸν ἐπῆρε το καὶ ἔθηκε το εἰς τὸ κεφάλι της· ὡσὰν ἔχουν οἱ γυναῖκες συνήθειαν, ὅταν σικῶνουν (σηκ.) τίποτα, νὰ τὸ βάνουν εἰς τὸ κεφάλι τους. ἔπειτα ἐγύρισε καὶ ἤρχετο. καὶ ἐκεῖ ἔνα πονλλ ὁποῦ λέγεται λούππος (ππ 87, 12. 89, 6 π 88, 11), ἐκατέβη | 87, 10 καὶ πετώμενον ἀπάνω ἴσια εἰς τὸ τζουκάλι ὁποῦ εἶχε τὸ γάλα, καὶ τὸ φίδι σ. (om κατέπη 10) | 87, 13 κ. χ. κ. om | 87, 15 μόνον ἔφερνε.. καὶ ἐσέβη εἰς τὸ σπήτι· καὶ ὁ οἰκοκύρις ἐπῆρε το, καὶ ἔδωκε το τῶν ἀνθρώπων νὰ πίνουν· ὁμως ἔπιον ὅλοι | 87, 19 ἐκεινοῦ τοῦ θ. | 88, 5 ὡσὰν λέγεις ἐσὺ | 88, 7 μ. φ. om | 88, 9 εἶπε· ἡ αἰτία τ. θ. τ. ἀνθρ. εἶναι τοῦ λούπου | 88, 14 λοιπὸν ἦλθε καὶ ὁ σ. | 88, 16 λογι-κῆς | 88, 17—89, 3 καὶ.. ζῶον] ὥστε δὲν θέλης εὔρη ἄλλον σοφώτερόν του ἢ λογιώτερον εἰς ὅλην σου τὴν βασιλείαν. καὶ ὁ β. ὑπέλαβε τ. λ. τ. σ., καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀπεκρίθη καὶ λέγει· ὅτι πᾶσα ζῶον | 89, 7 ἐτάχθη.. νὰ τρώγῃ νὰ θρέφεται | 89, 7—90, 2 καὶ ὁ β. .. τ. Σ.] *pergit Syntipas* πλὴν εἶπε μου ἐσὺ ὦ παιδίον τίνος ἐναι ἡ αἰτία τοῦ θανάτου· καὶ αὐτὸ ἀπεκρίθη τοῦ βασιλέως λέγων· ὦ δέσποτα· οἱ φιλοσόφοι σου οὐδεποσῶς δὲν σφάλουν· ἀμὲν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐπίαν τὸ γάλα μελλούμενον ἦτον ἀπὸ τὴν τύχην νὰ τὸ πάθουν· καὶ με τέτοιον θάνατον νὰ ἀποθάνουν· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν λόγον ὡς εὐλογον καὶ ἐχάρη πολλὰ εἰς τὴν πολυμαθείαν τοῦ υἱοῦ του· καὶ ἴσος ἐπὶ τὴν συλλογιστικὴν καὶ σοφιστικὴν του φρόνησιν καὶ ἀπόκρισιν, καὶ λέγει τοῦ συντύπα· | 90, 4. 5 ἀκόμὲ μάθε (*doce*) τὸν υἱόν μου | 90, 6 καθῶς τὸ ἐπροεῖπα τῆς βασιλείας σου· | 90, 8—11 νὰ μὴν τὸ διδάξω τοῦ υἱοῦ σου· καὶ θαρρῶ νὰ σοῦ εἰποῦν καὶ ὅλοι οἱ φιλοσόφοι ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τὴν β. σου. καὶ ὁ β. ὑπ. | 90, 12 εἶπε τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν φ. | 90, 14 ὅτι] ὡς ἐξ' ἐνὸς στόματος· | 90, 16. 17 ἀλήθεια λέγει ὁ δ. σου διὰ σὲ; | 90, 18 ἀντὶ τ. π.] εὐθὺς ὡς ἀποστόματος τοῦ παιδίου

(αμα om) | 90, 19 ὃ β., οὐδένας δὲν εὐρίσκεται νὰ περνᾷ τὸν νόον σου εἰς τὴν τέχνην τῶν μαθημάτων· καὶ τῶν λόγων εἰς τὴν ρητορικὴν, εἰς φιλοσοφίαν καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα. | 91, 9 πρ. να τιμηθῇ μεγάλως καὶ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου ἀξίαν ἀνταμειβῆν. καὶ ἐπειδὴ ὃ β. αὐτοὶ οἱ φ. | 91, 15 *idem lemma: habet ἴδιον* | 91, 16 καὶ ἦτον καὶ ἕνας γέροντος ἀνθρώπος ἀμαθῆς καὶ παραλύτος, καὶ εὐρίσκετον με τὰ παλαιοὶ. καὶ ὃ β. ἔκοψε | 91, 21 ἦν] εἶναι (i. e. ἐστὶν) | 92, 3 ξ. ὁ.] νὰ τὴν ἴδει, καὶ τότε νὰ τὴν συντύχη. *non intellexit igitur quid hic sit ὁμιλία* | 92, 5 τ. σ. α. om | 92, 13 μὴπως καὶ ἀργήσω: *quod defendit Boissonadi explicationem ueram esse* | 92, 17—93, 1 καὶ ἔβαλεν ὀρίξην νὰ βράσῃ, νὰ δώσῃ τοῦ παιδίου νὰ φάγῃ. καὶ αὐτὸ διὰ εἶναι μικρόν, ἔκλεε καὶ ἐξήτει περισσότερον· ὅμως ἐκείνη ἔκαμε τὸ θ. του· καὶ αὐτὸ ἦθελε πάλιν καὶ ἄλλο· καὶ ἔλεγε τῆς μητρός του κλαίωντας θέλω ἀκόμι καὶ ἄλλω. | 93, 3 ἀ. πόρνος ἐ. | 93, 5 πῶς εἶσαι τόσον ἀδιάντροπον | 93, 7 ὅτι τόσον μαγέρευμα καὶ ὀρίξην, νὰ ἔτρωγαν π. ἃ. ἐχόρτεναν καὶ ἐπερίσσευε· καὶ ἐσὺ δὲν ἔχεις ἀκόμι χορτασμόν ἀμι ζητᾷς καὶ ἄλλο; καὶ αὐτὸ λέγει· ἐσὺ μάλιστα δὲν ἔχεις οὔτε γνώσιν οὔτε ἐντροπήν· ὅτι ζητᾷς τῆς μάνας μου πράγματα ἅπρεπα καὶ παράξενα· τὰ ὅποια εἶναι γεμάτα ἐντροπήν· καὶ διώχνης πράξιν | 93, 15 ὅπου καλῆς ἀδιάντροπον | 93, 16 μάλιστα δὲ καὶ τὰ μάτια μου ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ ἐφωτίσθησαν | 94, 2 ἐκ. ἀπὸ τὴν ἀκ. αὐτήν, καὶ αἰσχρὰν πράξιν ὅπου ἦθελες νὰ κάμῃς. καὶ τὸ μαγέρευμα ὅπου ἐπαράθισαν διὰ νὰ κλαίω, εἰ τι καὶ ἂν ἦθελα ἤλθαν εὐκολα. ('bekam mir gut') | 94, 9 πῶς ἔχεις τοσαύτην γνώσιν | 94, 11 εἰς τὴν μητέρα | 94, 16—18 τ. ὁδ... αὐτοῦς]. ὅμως ἔφθασαν εἰς ἕνα χωρίον, καὶ ἐκόνευσαν (*denersati sunt*) εἰς ἕνα σπήτη μιας γραίας. καὶ ὥσάν ἀναπαύθησαν ὀλίγον, | 94, 20 ἡτοίμασέ μας ὑποκάμισα καὶ δοῦχα διὰ τὸ λουτρὸν· καὶ πηγνόντας ἀλυσμόνησαν τὸ κτένυ. εἰτα ἔβαλεν τὰ φλωρία εἰς τρία πονγγία, καὶ ἔδωκάν τα τῆς γραίας νὰ τὰ φυλάγῃ· καὶ ναμὴν δώσης τινὸς ἀπὸ ἡμᾶς κανένα, ἂν δεν ἡμεσθεν καὶ οἱ τρεῖς μαζῇ. | 95, 10 καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐγύρευσε (*postulavit*) τὸ κτένυ, ἀλλὰ λέγει τῆς γραίας· μοῦ εἶπαν οἱ συντρόφοι νὰ μοῦ δώσης τὰ φλουρία· με τὰ πονγγία νὰ τὰ ὑπάγω ἐκεῖ. | 95, 13 ἂν δὲν ἔλθετε | 95, 18 αὐτ. ἀν. om. |

95, 18 δὲν με τὸ δ. | 95, 20 καὶ ἐκεῖνοι ἔκαμαν νόημα (scr. νεῦμα) τῆς γραΐας νομίζοντας ὅτι το κτένη ζητὰ· καὶ εἶπαν δὸς το ᾧ γ. | 96, 2 ἔδωκέ του το· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐπῆρεν, ἔφυγε καὶ δὲν ὑπῆγε εἰς τοὺς συντροφούς του. ὅμως ἐκεῖνοι ἐκαρτερούσαν νὰ ὑπαγῇ, καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐδιεύη (ἐδιέβη) παντελῶς. αὐτοὶ δὲ ἐρχονται εἰς τὴν γραΐαν καὶ λέγουν μετὰ μεγάλην φωνήν· | 96, 7 καὶ δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ | 96, 9 τὸν λόγον] νεύσιν | 96, 10 δ. . . μου] εὐγῆκε καὶ ὑπάγει. 10—13 ἐμοῦ. . βαλ. om | 96, 14 κτένι καὶ ὄχι χρυσάφι | 96, 16 ,μόνον τὰ πουργία με τὰ φλουρία, | 96, 18 καὶ ἐσεῖς ὅστερα ἐκάμετε νόημα (scr. νεῦμα) | 97, 2 ἔφη] λέγει | 97, 4 ἀθέντη ἐγὼ | 97, 5 καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγαν δέσποτα δὲν μας ἔδωσε τίποτα· καὶ πάλιν λέγουν τον· ἀθέντη ἡμεῖς ὅταν τῆς (i. e. αὐτῇ) ἐδώσαμεν | 97, 15 καὶ μ. κλ. ἐβόα καὶ ἔλεγε· ἀλοίμονον τί νὰ γένω ἡ ταλαίπωρος· ποῦ νὰ ἐγκρεμνησθῶ
ος

ἡ κακορίζηκα (scr. . ικος) | 97, 22 ἄφες με παιδί μου τὴν ἀθλίαν νὰ κλαίω ἐλεεινὸς (. . ὤς) τὴν πτωχείαν μου καὶ τὴν σ. μου. | 98, 1 περισσότερον τὴν ἀνέγκαζε νὰ τοῦ ὑπῇ (εἶπη) τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν αἰτίαν | 98, 5 ὥσάν ἤκουσε τὴν αἰτίαν, ἐρμήνευσέ της | 98, 8 ἔνα ἄσπρο | 98, 12 εἰς τὸν κριτὴν καὶ εἰπέ του· | 98, 17 καὶ τῶρα παρακαλῶ σαι το ἀνωρίσης νὰ ἔλθουν καὶ οἱ τρεῖς (om τὸ χρ. ἐ. π. ἐ. κ.) | 99, 1 δίδει τὸν θ., ἃν δὲν εἴσθε καὶ οἱ τρεῖς· λοιπὸν ἐλάτε καὶ οἱ τρεῖς | 99, 5 ἀμφίβολος | 99, 8 καὶ κραζει την καὶ λέγει της· τίς σε ἐνουθέτησεν αὐτὸν τὸν θαναμαστόν λόγον· καὶ αὐτῇ λέγει του ὅσα τὴν ἐρμήνευσε τὸ παιδί | 99, 19 καὶ εὐθὺς ὄρισε καὶ ἔκαμάν το διδάσκαλον ρ. καὶ φ. | 99, 21 καὶ ἄλλην διήγησιν ἀνθρώπου τινὸς γέροντος | 99, 24 ἀπομερικὸς ἀνθρώπους (μερικοί sunt nonnulli) | 100, 1 εἰς τὸ ὁδεῖνα κάστρον πουλοῦνται ἀκριβὰ | 100, 4 ἔφθασεν ἐκεῖ, ἐξηφόρτωσε τὴν ἔξωμερειαν | 100, 5 μάθη τὴν τιμὴν τ. ζ.· πῶς καὶ εἰς τί τιμὴν πωλοῦνται· καὶ τὴν ἔκτην ὥραν τῆς ἡμέρας | 100, 15 ἔβαλέ τα εἰς τὴν φωτίαν. καὶ ἐγινε πολλὴ φλόγα εὐγῆκεν εὐωδία πολλὴ ἀπ' ἐκεῖ· καὶ ὁ πραγματεύτης ἦτον ἐκεῖ σιμα (scr. συμὰ prope) | 100, 19. 20 καὶ κ. . . εἰπον om; εἰς τὰ ἐδικὰ μου ξύλα· ὅχι δὲν ἄναψε τινὰς φωτίαν ἐδὼ εἰς τὸ φορτίον σου, καὶ τὸ πουργὸν ἐσέβη εἰς τὸ κάστρον ὁ πραγματεύτης καὶ ἀπαντὰ τὸν ἀφέντην τ. δ. ἐ. |

101, 9 καὶ ἄφησες ἄλλα εἶδη ἀπὸ τὰ ὅποια ἤθελες κερδήσῃ
περισσότερον· | 101, 12 εἰς καύσιμον τὰ ἔχουν εἰς φούρνον
καὶ εἰς κάμινον (καὶ ὁ ἔμπ. om) | 101, 17 ἐκείνος ὅπου σοῦ εἶπε
πολλὰ σὲ ἐγέλασεν καὶ μ. ἀπ. | 101, 19 ἐλυπήθη καὶ ἐπικράνθη
πολλὰ | 101, 23 πούλησέ μου | 101, 25 νὰ σοῦ δώσω ἓνα πι-
νάκι γεμάτων | 101, 25 ἐσυλλογίζετο | 102, 5 παρὰ νὰ ἀνα-
μείνῃ ἀπώλυτος. καὶ εἰ τι με δώσῃ, ἄς πάρω. καὶ βουλ. |
102, 9 ἕως ἓνα πινάκι γεμάτων | 102, 10 ὑπήγεν | 102, 17
ἴσῃα με τὸ χρυσάφι ζυγιστὸν· (om παλ.) | 102, 18 καλῶς]
καὶ | 102, 21 δὲν εἶναι δ. ὅσοι ξένοι καὶ ἂν ἔλθουν νὰ μη-
δὲν γελασθοῦν, καὶ νὰ κινδυνεύσῃ καὶ ἡ ζωὴ τους | 103, 7
ὡ ἄνθρωπε | 103, 23 γλ.] διάστραβος ἦγουν ἀλήθορος (scr.
ἀλλήθορος) | 103, 24 μον. .. ὁφθ.] στραβὸς ἀπὸ τὸ ἓνα ὁ-
μάτι | 104, 9 παραδῶσω. καὶ οὕτως ἡ γυνὴ ἐγγίθητον νὰ
τὸν δώσῃ ἐπὶ τὴν αὔριον· καὶ ὁ μῦθος | 104, 12 δὲν σε ἐπα-
ράγγειλα νὰ φυλάγῃσαι πολλὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τό-
που τοῦτου ὅτι εἶναι πολλὰ κακοὶ καὶ πονηροὶ φαίνονται
εἰς τοὺς ξένους, ἐσὺ παντελῶς μὴν φανῇς εἰς αὐτοὺς, καὶ
ἐπειδὴ δὲν ἤκουσες τὴν συμβουλὴν μου, ἡῦρες καὶ τ. π. τὰ
ἐναντία· καὶ τῶρα ἄκ. μ. καθῶς σε συμβουλεύω. ἐπειδὴ
ἔφαλες τὸ πρῶτον ἐγνώριζε τοῦτο, | 104, 20 καθ. καὶ om |
104, 22 ὑπηγένουν εἰς ἐκείνον | 105, 1 ἄφες εἰ τι καὶ ἂν
ἔχῃς καὶ ἄκουσον αὐτὴν τὴν ὠφέλιμον σ. (om. μου). συκώ-
σου (scr. σηκώσου surge) καὶ ἄλλαξε τὸ σ. σου, ὁμοίως καὶ
τὰ ροῦχα σου· καὶ κάμε καὶ σὺ πῶς εἶδαι ἓνας ἀπο τοὺς
μ.· ἐπειτα φόρεσε ροῦχα ὅμοια· καὶ σμίξε κρυφὰ | 105, 11
καὶ μάθῃ πᾶσα πράγμα... καὶ σημείωσέ τα, | 106, 11 καὶ
ἐκεῖνος τοῦ εἶπε | 106, 12 ἔσφαλες εἰς τὸν ἐαυτόν σου | 106,
17 ξανθομανροκοκκινοεἰδεῖς, ἄρα γε | 107, 3 καὶ εἶπα του
ὅποιος νίκησῃ ἀπὸ τοὺς δύο μας, νὰ κάμῃ ὅσα τὸν ὀρίσῃ
ἐκεῖνος ὅπου νίκησῃ. λοιπὸν | 107, 7 ὀρισά τον να πῇ ὅλα
τὰ νερὰ τῆς θαλάσσου | 107, 11. 15 ὅπου τρέχουν εἰς τὴν
θάλασσαν | 107, 14 ἔχεις τόσῃν δύναμιν | 107, 19 καὶ ὁ στρα-
βὸς | 107, 21 μάτια ἀλήθωκα | 108, 1 ἤμεσθον στραβοὶ | 108,
3 ἡ.. λατρ. om | 108, 6 ἐκατόρθωσες | 108, 8 τὸ ἓνα μάτι |
108, 9 βάλαμεν εἰς τὸ ζύγι νὰ ἰδούμεν· καὶ ἂν εὐ-
ρεθῶν ἰαίκα τὰ δύο, ἔχε τα· καὶ θέλει ευρεθῇ καὶ ἡ
ἀλήθεια· καὶ ἂν δὲν εὐρεθῇ ἴσιον τὸ ἐδικόν μου με τὸ
ἐδικόν σου, ἢ βαρύτερον ἢ ἐλαφρότερον, τί θέλεις πάθῃ

τότε ὁποῦ τὸν ἐκατηγόρισες ψεύματα, καὶ εὐγαλεις τὸ μάτιόν
 του· τότε αὐτὸς θέλει ζητήσῃ νὰ σὲ τιμωρίσῃ καὶ νὰ σε ζημι-
 ώσῃ· καὶ νὰ σε σύρῃ εἰς κρίσεις καὶ εἰς πειρασμοὺς καὶ βάσανα
 καὶ ἂν ἀποκριθῇ ἐξῆς, τί θέλεις κάμῃ τότε· | 109, 1 ὁ στραβὸς
 | 109, 2 *add* κύριέ μου | 109, 4 τοιοῦτους λόγους ἤκουσεν ὁ
 πραγματευτῆς ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, κατὰ τὸν πονηρῶν μῖμον
 ἐκεῖνον· καὶ ὅλην τ. ν. τὰ ἐφύλαξεν εἰς τὴν καρδίαν του. |
 109, 13 ψύλλους ὅσους | 109, 16 ἀσπρομαῦροκοκκινοειδεῖς |
 109, 19 διπλὴν καὶ τριπλὴν τὴν τιμὴν ἀπο τί ἐξυγίαζαν τα
 ξύλα· καὶ πάλιν με βίας τὸν ἄφησεν· εὗρε λοιπὸν καὶ τοὺς
 ἁ. δ. μ., τὸν ἕνα ὁποῦ ἐξήτα τὸ μάτι, καὶ τὸν ἄλλον | 109,
 24 ὅσα ξμαθῆν καὶ ἤκουσεν ἀπὸ | 110, 3 *add* καὶ ἐγύρισεν
 εἰς τὸ σπήτι του κερδεμένος | 110, 7 διδάσκαλος | 110, 12
 πῶς... ἔκαμες εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ εἰς τὴν σπουδὴν,
 δὲν ξμαθῆς τίποτα· καὶ τῶρα | 111, 2 διὰ νὰ ἔχω τὸν νοῦν
 μου εἰς παιγνῆδια καὶ εἰς χαραῖς. καὶ ὁ δ. | 111, 4 *Συντ.*
om | 111, 8. 9 διανὰ μὴν· κατὰ νοῶ καὶ ναγρικῶ (νὰ γροικῶ
 ut intellegam) ὡς ἔπρεπε. καὶ διανὰ ἡξεύρη ὁ δ. | 111, 13
 ἐπίασε με ἀπο μικρὰ μαθήματα, καὶ ἠφερέ με εἰς μεγάλα·
 καὶ ἔδειξέ με τελείως τὴν ἐπιστήμην· καὶ ἐγὼ πάλιν ἦλθα
 εἰς τελείαν γνώσιν | 111, 19 καὶ ἄνοιξά τον πρὸς ἀκρόασιν
 | 111, 21 ξμαθα καὶ τα χαίριά μου νὰ δουλεύουν πρὸς τὸν
 λογισμὸν τῶν λέξεων· | 112, 5 καὶ ἐνόησα καὶ ἐγρίκησα
 (*cf. n. ad* 111, 8) καλῶς, ὅλην τὴν ε. τῆς φ. | 112, 9 *add.* καὶ
 ὕμνους | 112, 7 ὅσων εἶναι δυνατόν τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
 σεως | 112, 13 πάντα *om* | 112, 14 νὰ φέρουν: *ne suspiceris*
eum expressisse παραστῆσαι, *vide* 15. 16 ἐφέραν την | 112, 15
 τοιοῦτος ὢν εἰς τὴν σοφίαν καὶ γνώσιν· καὶ ὄχι μόνον τοῦ-
 το, ἅμι καὶ υἱὸς μονογενῆς | 112, 20 ἡξευρε (*i. e.* γίνωσκε),
 ὃ κράτιστε βασιλεῦ πῶς δὲν εἶναι κανένα πράγμα ἀγαπητι-
 κώτερον εἰς τὸν κόσμον, ὥσάν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου· *cf.* 11,
 24 | 113, 3 ἀναγκάσθη ἀπο τινὰν ἀνθρώπον ἢ καὶ ἑαυτὸ
 κακὰ ἔκαμε ἢ να ἔχει· ὅμως (*ceterum* 112, 1—113, 22 *meta-*
phrasta accuratissime sequitur recensionem antiquiorem) | 113,
 11 ἕως οὗ τον ἐκατάσκεύασα καὶ ἀπεκρίθη· λοιπὸν εἶπε
 μου πῶς δὲν μοῦ συντυχένη τῶρα | 113, 14 καὶ ὕστερα θέλω
 σοῦ ἀποκριθῇ | 113, 19· καὶ ἐπαραινέσάν τον με πανουργ-
 γίαν καὶ δόλον, ἐκατηγόρησά τον εἰς τὸ κράτος σου ἀδί-
 κως· (*om. igitur* καὶ 19, *verba falso distinguens*) | 114, 6 εἰς

τοὺς λόγους τοῦτους ἐκίταξε τοὺς μεγιστάνους καὶ εἶπε
 τους (*quod post ἐκίταξε in uersu extremo extat* ⁷, *indicat uerba*
ipsa adferri) | 114, 9 ,εἰς τὸ ἔργον τὸ π. ὁποῦ ἔκαμε· | 114, 13
 δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πάθῃ ἔτζη, ἀλλ' ἀνὰ (ἀλλὰ νὰ) τὴν
 σχύσουν (. . . .) ζωντανήν· (ζωντανήν, uiuam) | 114, 17 εἶναι
 ἄξιον νὰ πάθῃ, *ut fortasse pro ταύτην legerit παθεῖν* | 114,
 22 ἡ ὁποῖα . . , *hisce omissis*: καὶ ἦν ἡ τ. ε. | 114, 26 καὶ ὁ
 ταμπάκις ἐξέταξε καλλὰ καὶ ἐγνώριζε πῶς ἀπὸ τὴν ἀλεποῦ
 τὸ παθεῖν· καὶ εὐθὺς ἔστησε δόκανον νὰ τὴν πιάσῃ· |
 115, 3 κ. τ. σ. ὁποῦ εἶχε ἐβουλήθη πάλιν νὰ σέβῃ | 115, 7
 ἐπεριπάτει τὸ γύρον (*om* ἐ. τ. π.) . . . 11 ὅτι ἦτον ἡ π. κτι-
 σμένη το γύρον· | 115, 9 λοιπὸν ἐπεριπάτησεν . . 10 καὶ δὲν
 ἦρε . . 11 καὶ ὅταν ἄρχῃσιν . . , ἔλεγεν | 115, 17 καὶ ἔπεσεν
 ἐκεῖ σιμὰ εἰς τὸ κατώφλιον· καὶ ἔκαμε πῶς εἶναι νεκρὰ καὶ
 ψόφια ἐρριμένη· (*uolgatium igitur u. κατώφλιον substituit rariori*
φλιάς) | 115, 21 ἄνοιξεν ἡ πόρτα (π. τ. π. *om*) | 116, 1 τὸν
 πορτὰρι | 116, 1 π. ἀλεποῦ, *g. ἀλεποῦς D ubique* | 116, 3. 22
 ἐπῆρε | 116, 5 τῆς οὐράς *om* | 116, 8 καλῆτερον εἰς θ., ὡσὰν
 τὸ φτί (*scr. ὦτλ*) | 116, 8 τοῦ . . παιδ. *om* | 116, 11 ἄλλος δὲ
 πάλιν | 116, 14 δόντια ἀλεποῦς | 116, 19 ἤκουσα καὶ ἐγὼ
 πῶς ἡ κ. τῆς ἀλεποῦς, ὠφελεῖ εἰς πᾶσαν νόσον καὶ ἀσθί-
 νειαν, εἶναι θεραπευτικῇ· | 117, 1 ἐπιδόσσε με σπουδὴν καὶ
 ἔφυγεν | 117, 4 ἀπὸ τὸν πόνον | 117, 6—9 τὴν . . ὁδ. *om* |
 117, 13 τοὺς φρ. καὶ σ. ἀνθρώπους | 117, 15 οὐδὲ α. τ. γ.
 πρ. νὰ πάθῃ μεγάλην τιμωρίαν (15 καὶ *et* 16 κ. π. *om*) | 117,
 18 νὰ ξηρισθῇ . . καὶ νὰ μουζωθῇ . . καὶ νὰ τὴν καθίσουν
 εἰς τὸν γάδαρον καὶ νὰ τὴν γυρίσουν ὅλην τὴν χώραν νὰ
 τὴν ἐπομπεύσουν· καὶ νὰ ὑπαγέουν μαζὴ δύο τρουμπέ-
 ταις· ἡ μία ἐμπρὸς καὶ ἡ ἄλλη ὀπίσω· καὶ νὰ λέγουν μεγα-
 λοφῶνως νὰ ἀκούουν οἱ ἄνθρωποι· εἴ τι κακὸν ἔκαμε καὶ
 ἦθελε νὰ κατασκευάσῃ εἰς ἐμὲ· | 118, 21 ὦ δ., ἡ φρόνησις
 καὶ ἡ γ. τ. ν. σου, ὁμοῦ ἀπὸ θεοῦ τὴν ἔχει· | 118, 22 γεν-
 νήσεως *ubique in hac narratione* | 119, 2—4 ὁ . . ἀπ. *om* | 119,
 8 μεγαλῆτερος | 119, 8 *ubique* ἀστρονόμος . . τ. ἀστρονομικὴν
 τ. | 119, 14 καὶ ἐκείνος εἶχεν ἀκούσῃ προτίτερα τὴν γέννη-
 σιν τοῦ παιδίου ἐκεῖνον, καὶ ἐξέταξε τὰ ἄστρα | 119, 16
 ἐλάλησεν | 119, 20 ,τῶν λ. καὶ κακούργον ἀνθρώπων τύχην
 ἔχει | 120, 6 ἐξέταξα | 120, 8 κλέπτῃς, καὶ πρῶτος τῶν κλε-
 πτῶν καὶ ληστῶν. | 120, 12 νὰ φεύγῃ ἀπο τοιαῦτα κακὰ

πράγματα· | 120, 14 ἀπόκοψέ το ἀπὸ τὸ γάλα· | 120, 22 ἔξω·
 ἢ να μάθῃ, ἢ να ἀκούσῃ ἀπὸ τὰ κακὰ τοῦτου τοῦ κ. | 121,
 3 θέλω νὰ σε πάρω μαζή μου· | 121, 4 πῶς κατὰ τὴν συνή-
 θειαν νὰ προσκυνήσῃς τὸν β. καὶ νὰ τὸν χαιρετήσῃς καθὼς
 π. | 121, 8 ἐσπουδάξῃς μᾶλλιστα εἰς τὸν λόγον | 121, 12 νὰ
 ἐγκομιάσω | 121, 14 νὰ ζητήσω τοῦ πατρὸς μου | 121, 18 ὑπῆ-
 γεν εἰς τὸ κρεβάτι ὁποῦ ἐκοιμᾶτον ὁ β. | 122, 1 ἂν τὸν ἀν-
 τισταθῶ | 122, 3 καὶ 6.] ἔπεσεν εἰς τὸ στρόμα καὶ ἔδωκέ του
 ἄδειαν. καὶ ὁ νέος ἄπλωσεν εἰς τὰ ρ. τ. β., καὶ ἐπῆρεν ἕνα
 ἀκριβὸν φόρεμα καὶ ἐξέβη· καὶ εὐθὺς τὸ ἐπούλησε· | 122,
 13 καὶ ὁ νέος ἔδωκέ του τὰ μυριστικά εἶδη ἐκεῖνα μὲ τὴν
 εὐωδίαν τους· καὶ ἀρχίζει νὰ τὸν ἐγκομιάζει καὶ νὰ τὸν
 ἐπαινῇ· | 122, 22, καὶ οὐδεμίαν κλεψίαν ἔκαμε· | 123, 2 ψεύ-
 της | 123, 2 ὅσα προλέγει, φλυαρίαί ἐφάνησαν· | 123, 5 ἐκί-
 ταξε τὸ πρόσωπον. . καὶ τὸ σχίμα | 123, 6. 10 αὐτὸς | 123, 8
 ἐπῆρεν ἐκεῖνω τὸ ἀκριβὸν φοῦχον. | 123, 10 αὐτὸς εἶναι ὁ κ.
 ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸ παλάτι μου καὶ ἔκλεψε | 123, 11 καὶ ἀπὸ
 τοῦτο μᾶλλιστα ἐπιστάθη ἢ πρόγνωσις τοῦ ἀστρονόμου ὅτι
 εἶναι ἀληθινῇ· καὶ ὅσα λέγει, εἶναι πιστὰ καὶ βέβαια | 123,
 15, εἶναι κάποια τελείωσις χωρισμένη ἀπο Θεοῦ· ἢ τῆς εὐ-
 τυχίας ἢ τῆς δυστυχίας· καὶ ὅχι προτρεπομένη παρὰ Θεοῦ·
 (ἐγν., οὐχ ὁρ. om) | 124, 3 ἔμαθεν ὁποῦ ἦτον παιδί | 124, 8
 μ.] γέμοντα ἔργα | 124, 11 πῶς ἄρα καὶ ἀπὸ ποῖον τρόπον,
 σὲ ἐδ. ὁ δ. σου σ. τοσαύτην φ.· | 124, 9 ἀπὸ om | 124, 18
 καὶ ἔχρησέ το με ἀσβέστην | 125, 2 [ιστ.] ἱστορήσε καὶ ἔγρα-
 ψεν | 125, 3 καὶ ἱστόρησε καὶ ἔγραψε διὰ πραγμάτων | 125,
 4 ἐσύνταξεν | 125, 7 ὧν om; τὸ πρ. κ. ἔγραψε περὶ | 125,
 12 κάμνη | 125, 13 τὸ γ^{ον} ἔγραψε π. τοῦ κακοῦ ἀ. κ. π. | 125,
 15 ἀ., νὰ κατὰ σκευάζει δ.· καὶ με τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους
 νὰ συρράπητῃ κ. κ. τὸν π. του | 125, 17 εἶναι i. e. ἐστὶ | 21
 τὸ ε, ^{ον} ὅτι | 125, 23. 24, πρὶν νὰ ἐξετάζεται (post νὰ in uerba
 extremo ἐ) τὴν ὑπόθεσιν. | 126, 3 ἀ. φ., νὰ μὴ ζηλεύῃ | 126,
 6 ἢ ἀγωνίζονται περὶ τὸν β. | 126, 7 ἐκλ. τὶ· καὶ ὁ ἀ.
 126, 9, δια τί δὲν δύναται, νὰ τὸν βλέπει. | 126, 13 ὁ. π.
 καθὼς θέλει τινὰς ἄνθρωπος, νὰ κάμνουν ἄλλοι εἰς ἐκεί-
 νον, ὁμοίως τὰ κάμνη καὶ ἐκεῖνος εἰς ἄλλους | 126, 15 με
 ἐκεῖνους, ὁποῦ. . 16 καὶ ἐκεῖνους ὁποῦ.. | 127, 1 πλ. καὶ
 ἀρπ. καὶ ζούρας (usuras) | 127, 15—17 οὐδὲ .. ἀνθρ. om |

127, 15 (17) *πλεωνεξέων τους. ὅτι ὅταν εὗρουν τινὰ ἄνθρωπον πτωχόν, ἀπο σοφῶν καὶ δικαίων ὅπου νὰ τοὺς συμβουλεύει, οἱ πλούσιοι δὲν τον τιμοῦν(,) ὁ δὲ κοινὸς λαὸς δοξάζει, ἢ ακοῦει, ἢ τιμᾷ τον· ἀλλὰ οὐδε ὡς φιλόσοφον κρατοῦν αὐτὸν ἢ τιμοῦν· ἀλλὰ ὡς ἀμαθῆ καὶ ἀγράμματον παραβλέπουν, τιδιατὶ εἶναι πτωχός· ἐὰν δὲ τινὰς ἄνθρωπος εἶναι εὐτυχῆς καὶ πλούσιος εἰς τὴν ζωὴν του, ὅλοι πλούσιοι καὶ πένητες τὸν τιμοῦν· μάλιστα καὶ νὰ εἶναι ἐστερημένος πᾶσης φιλοσοφίας καὶ γ. κ. π. (om. παντ.)· εἰς ἐκεῖνον προέρχονται καὶ θαρροῦν. itaque in D quoque ui. τιμῶσιν.. μέσοι apodosin efficiunt, ut sententia postulet, si non essent subditiicia: quod ideo moneo ne quis me leniorem corrigendi uiam non uidisse arguat τιμῶσι δ' .. μέσοι, καὶ ἢ ἔστ... παντελῶς. ἐκείνῳ | 128, 8, 9 μ. ἄ. καὶ φρόνημον δ. τ. π.: καὶ ἂν ὑπῇ (εἰπῇ) τὸν λολότερον (maxime puerilem) λόγῳ, οἱ ἄνθρωποι τὸν ἔχουν διὰ φρονημώτερον· κατὰ ἀλλήθειαν οἱ ἄνθρωποι εἶναι πλανεμένοι κ. ἄ. (om καὶ μαροί) | 128, 10 ἄλλοι πάλιν κ. κ. ἄ. | 128, 13 οἱ πλ. καὶ ἄπ., (om καὶ ἄ. κ. μ. δ. τ. π') δὲν σῶνουν ταῖς χώραις (i. e. σώζουσι τὰς χώρας) με τὸν πλούτον τους, ἀλλὰ οἱ σ. κ. φ. με τὴν διαταγὴν καὶ νουθεσίαν ὅπου νουθετοῦν καὶ διδάσκουν καὶ συμβουλεύουν αὐταῖς. (κ)αὶ ὁ β. πάλιν ἐρωτᾷ τὸν υἱόν του· ἄρα ποῖα | 128, 17—129, 2 νὰ εἶναι συνετός, φρ.· νὰ ἔχει ἐμπ. .. πρὸς ταῦτα ὅλα, νὰ εἶναι δίκαιος δικαιοκρίτης· | 129, 2 νὰ κυβερνάτε ὁ λ. ὅπου εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς αὐτόν. | 129, 4—5 ὅς .. τιμ.] ὁ ὁποῖος βασιλεὺς νὰ προσέχεται ἀπὸ ἀδικίαν· νὰ μὴν ἀδικεῖ καὶ νὰ μὴ ἀδίκως χωρίση (corr. ea ἴζει) ἐξέτασιν καμίαν τιμωρίαν νὰ κάμει, οὐδε κρίσιν· | 129, 6 με ἐξέτασιν | 129, 10 βεβαιώτερον | 129, 11 καὶ ὁ νέος λέγει | 129, 11 ἐκείνη ὅπου ζητᾷ .. καὶ ἐλεῇ | 129, 15 διὰ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ εὐεργεσίαν αὐτῆς | 129, 15—17 οὐδὲ .. δεομ. om | 129, 18 ἐν] εἰς | 130, 1 εἰς ἐκείνην ὅπου στέκεται με δικαιοσύνην, καὶ πολεμεῖ τοὺς ἐχθρούς της με ὅσην δύναμιν ἔχει· καὶ νὰ ἐλεᾷ τοὺς πτωχοὺς· καὶ τοὺς καλοὺς νὰ προνοεῖ καὶ νὰ ἀγαπᾷ· καὶ τοὺς ἀτυχοὺς νὰ ἀποδιώκῃ· | 130, 7 διότι] ὅταν D: itaque uidetur legisse ὅτε | 130, 9 ἢ δὲ πον. καὶ ἢ παν. ὅπου ἔχουν οἱ ἄ., δὲν εἶναι τῆς φύσεως καὶ τῆς φρονήσεως τῇ σοφίας, ἀλλὰ τῆς ὑψηλῆς δ. κ. τοῦ κ. λ. κ. τῆς πρ. τῆς κ. | 130, 16 διατὶ τὸ ἔχουν παρησιασμένον | 130, 18. 20*

ἀγαποῦν | 130, 21 οὐδε ἕναν ἄνθρωπον δὲν ἐδίδασκαν | 131, 2—6 ὅσους βλέπει ὁποῦ δὲν ἔρχονται εἰς τὴν δ. τους με καθαρὴν καρδίαν καὶ γνώμην· ἐπιθυμηταὶ εἶναι τ. ν. ἔ.· ἀλλὰ β. ὑπομένουν· . . καὶ ὡς ἔ. τὴν ἀ. δ. μισοῦνται π. τ. σ. | 131, 10 ποῖαν χ. ἔ. | 131, 11 να θαρῶν τινὰς ἔ. τ. θ. | 131, 16. 17 ὅποιος δὲν φθονεῖ τινὰ καὶ δὲν κατακρένει ἄλλον, μόνον τοῦ λόγου του· καὶ ναμὴν φαίνεται νὰ μέμφεται ἄνθρωπον ἄλλον, μ. | 132, 6 λογισμὸς om | 132, 7 μολυσμένος | 132, 7 habet ἔχει ἔργα | 132, 8 ὡς μέγα] ἀκόμα | 132, 9 καὶ om; τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν κενοδοξίαν καὶ τὴν ἀλαζονίαν. | 132, 11 περισσότερον εἰς τὴν ἀ. | 132, 17 ὁποῦ ἡξενύρη αὐτὰ (om μὴ) καὶ φοβῆται τ. θ.· | 132, 22 ποῖος πρέπει νὰ φοβάτε καὶ να τρέμῃ· | 133, 3 ἀ. λ. σου β. καὶ τοῦτο· πῶς δὲν πρέπει τινὰς νὰ κάμῃ φ. δ. καὶ ὑπ. (om. ἄνθρ. et pon.) | 133, 5 εἰς τὴν καρδίαν | 133, 6—10 ὁ β. . καὶ π. om; 10 ὁ β. εἶπε | 133, 12 καὶ ὑπομ. om; | 133, 12 τὰ λόγια . . καὶ ἂν βαρέα εἶναι | 133, 15 τὰ β. καὶ ζουλάπια (om τὰ) | 133, 16 καὶ ἂν δρυμεῖα εἰσὶ καὶ πικρὰ | 133, 22 ὑπὸ τινος ἀνθρώπου ὡσάν | 133, 23 ἐγγράφηκε παρὰ τοῦ σολομῶν | 134, 2 ἄ. καὶ κακοὺς ἀνθρώπους | 134, 3 ὁ πλ. εἰς ταῖς χαραῖς τρώγει καὶ χορτένει (etiam l. 9) εὐκόλα | 134, 6 ἀχόρταγον ἔχει καὶ τὴν | 134, 7 ἡ κοιλία τῶν πλ. ὁποῦ δέχεται τὰ φαγία, ὅταν τὰ δεχθῇ τὰ πολλὰ ἐκείνα φαγία, | 134, 12. 13 ἕως . . αὐτοῦ] ἕως οὗ νὰ ἀποθάνῃ | 134, 14 τ. β. καὶ φθονεροῦ ἀνθρώπου. cf. 18 et M | 134, 17 ὡς] ὡσάν | 134, 19 τ. θ. με καθαρὴν καὶ θερμὴν καρδίαν, ἵνα ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους τ. ἐξεβῇ ὁ φ. ἀπὸ τὴν καρδίαν του | 135, 3 ὁποῦ δὲν βασκένει | 135, 4 τρώγει γλυκὰ, κοιμάτε γλυκὰ (om. γλ. πίνει) | 135, 8 λοιπὸν ὃ κρατίστε βασιλεὺς αὐταὶ αἱ ἀποκρισεὶς ταῖς ὁποῖαις ἤκουσες ἀπὸ ἐμένα νόμιζε λοιπὸν καὶ ὑπολάμβανε ὅτι ἀρκεταὶ εἶναι περὶ πάντων.

Vitae Aesopi

I

Vita Aesopi quae fertur a Maximo Planude conscripta

Codicibus usus sum hisce:

- A Laur. Abbat. 69
- D Laur. 58, 23
- E Ambros. L 43
- F Laur. 70, 31
- H Ambros. A 59
- J Riccardiano 27
- K Bernensi 629
- L Laur. 57, 30
- M Marciano 11, 2
- Mo Monac. 525
- P Paris. bibl. (imp.) 2899
- Q Paris. bibl. (imp.) 2900
- R Redigerano S. I 3, 2
- U Lugd. Vulcanii 93
- V Vindob. Philos. 192
- W Laur. Abbat. 2728
- Z Turicensi, bibl. ciu. C 136
- a ed. Aldina a. 1505 }
b ed. Basil. Froben. }^v
Φ = A P

ΒΙΟΣ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ.

p. 4 b.
1530

Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκριβώσαν
μὲν καὶ ἄλλοι, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς παρέδωκαν φέ-
ροντες· Αἰσωπος δὲ δοκεῖ μὴ πόρρωθειν ἑαυτοῦ ἐπι-
5 πνοίας τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας ἀψάμενος πολλῶ τῷ
μέτρῳ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν παρελάσαι. καὶ γὰρ οὗτ'
ἀποφαινόμενος, οὔτε συλλογιζόμενος, οὔτε μὴν ἐξ
ἱστορίας, ἣν ὁ πρὸ τῆς κατ' αὐτὸν ἡλικίας ἦνεγκε
χρόνος, τὴν νουθεσίαν διατιθέμενος, ἀλλὰ μύθοις τὰ
10 πάντα παιδοτριβῶν, οὕτω τὰς τῶν ἀκροωμένων
ἀγρεύει ψυχάς, ὥς αἰσχύνεσθαι ταῦτα τοὺς λογικοὺς
ποιεῖν ἢ φρονεῖν, ἃ μήτε ὄρνιθες μήτε ἀλώπεκες, καὶ
αὐτὸς πάλιν μὴ προσέχειν ἐκείνοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλό-
γων ἐν καιρῷ καὶ νουνεχῶς προσεσχηκότα μυθεύεται.

in M βίος αἰσώπων τοῦ μυθοποιοῦ in folio lacerato super-
est: cetera quidem pars lineae prope tota est abscissa, sed nihil
uidetur scripti periisse. τοῦ μυθοποιοῦ om. V αἰσ. β. τοῦ μ.,
μαξίμω τῷ πλανούδῃ συγγραφεῖς KZ v βίος αἰσ. τοῦ μ. συγγρα-
φεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου τοῦ
πλανούδῃ Q οὗτος ὁ βίος λέγεται συγγραφεῖς παρὰ τοῦ τιμιω-
τάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανούδῃ codicis P m. altera
saec. XV 3 μετὰ A 4 μὴ] μοι in rasura Z ἐπιπνοίας]
ipn in ras A 2 6 αὐτὸν E παρελάσας Q 7 συλλογι-
σόμενος Z 8 ἦν EP ὁ om. A ἡλικίας] ἱστορίας Φ
ἦνεγκεν P, post ἦνεγκε aliquid erasum in Q 11 ἀγρεύει M
sed ita abolitum ut cognoscere tibi uidearis ἀγροῖά ταῦτα om.
F J K Z v 12 ἢ euauit in M μήτε—μήτε V D Q μήτ'
—μήτε M R E H μήτ'—μήτ' Φ J F Z v 13 μὴ om. Q, in D
add. supra uersum 14 post καιρῷ om. καὶ Z K J F v, in D
deletum punctis μυθ.] θανατίζεται Q

ἐξ ὧν ἃ μὲν κινδύνους ἐπηρτημένους αὐτοῖς διέδρα,
 ἃ δὲ μεγίστης ἐν τοῖς καιρίοις τῆς ὠφελείας ἔτυχεν.
 οὗτος τοίνυν ὁ τὸν καθ' αὐτὸν βίον φιλοσόφου πολι-
 τείας εἰκόνα προθέμενος καὶ ἔργοις μᾶλλον ἢ λόγοις
 φιλοσοφήσας, τὸ μὲν γένος ἐξ Ἀμορίου τῆς Φρυγίας 5
 κατῆγε τῆς μεγάλης ἐπικλησιν, τὴν δὲ τύχην γέγονε
 δοῦλος. ἐφ' ᾧ καὶ σφόδρα μοι δοκεῖ τὸ τοῦ Πλάτω-
 νος ἐν Γοργία καλῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρησθαι· „ὥς
 τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτα“ φησὶν „ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν,
 ἢ τε φύσις καὶ ὁ νόμος“. Αἰσώπου γὰρ τὴν ψυχὴν ἢ 10
 μὲν φύσις ἐλευθέραν ἀπέδωκεν, ὁ δὲ παρ' ἀνθρώπων
 νόμος τὸ σῶμα πρὸς δουλείαν ἀπέδοτο. Ἰσχυσε μέντοι
 οὐδ' οὕτω τῇ τῆς ψυχῆς ἐλευθερίᾳ λυμῆνασθαι,
 ἀλλὰ καίτοι πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφέρων p. 6 b.
 τὸ σῶμα, τῆς οἰκείας ἐκείνην ἔδρας οὐχ οἷός τ' ἐγέ- 15
 νετο μεταστῆσαι. ἐτύγχανε δ' ὧν οὐ μόνον δοῦλος,
 ἀλλὰ καὶ δυσειδέστατα τῶν ἐπ' αὐτοῦ πάντων ἀν-
 θρώπων εἶχε. καὶ γὰρ φοξὸς ἦν, σιμὸς τὴν ῥίνα, σιμὸς

1 ἃ μὲν] ἃ om. (Z) b ἐπηρτημένους Z v ἐπηρτημένους F ἐπη-
 τημένους A q add. A 2 αὐτοῖς om. Φ. in M αὐτοῖς corr.
 ex αὐτοῖς 2 μεγίστοις REH, in D m. pr. ης factum ex
 οἰς καιροῖς R τῆς om. Q ἔτυχεν] v euanuit in M
 3 κατ' αὐτὸν V καθ' αὐτὸν M καθ' αὐτὸν E 5 φιλοσο-
 φίσας RP ἁμορίου D, ω add. D 2 7 Plat. Gorg. 482 extr.
 2, 80, 6 Bk. 8 ἡρεῖσθαι V 9 γὰρ] δὲ Plato: quare γὰρ cum
 φησιν coniungendum uidetur. τὰ π. γὰρ τ euanuerunt in M ἐναντί'
 M Φ 10 φύσις om. A, add. A 2; P in marg. manu rec. πλά-
 των et φύσις καὶ νόμος: qualia abhinc praetermitto. καὶ ὁ]
 ὁ om. R 11 παρ'] περὶ R 12 ἀπέδετο A ἀπέδωτο P
 οὐδῶτω P 13 τὴν τ. ψ. ἐλευθερίαν F J Z v τὸ τ. ψ. ἐλευ-
 θερίαν D, suprascr. ἦν D 2, τῆς τῆς ψ. ἐλευθερίας E, H
 (l. s priori articulo postea adiecta), τῇ—ἐλευθερία Q 1 unde
 Q 2 fecit τὴν—ἐλευθερίαν 14 μεταφέρων Q 15 ἐκείνην
 ante τῆς οἰκ. A οὐχ' D Q A ut saepe οἷός τ' M D Q E
 H A J F fere ubique 16 ἐτύχ. Q μόνως J 17 δυσειδέστα-
 τον Q ἐπ'] ἀπ' R 18 εἶχεν M R alterum σιμὸς ex
 σιμὸν fecit A 2

τὸν τράχηλον, πρόχειλος, μέλας — ὅθεν καὶ τοῦ ὀνό-
 ματος ἔτυχε· ταῦτόν γὰρ Αἰσωπος τῷ Αἰθίοπι — προ-
 γάστρω, βλαισὸς καὶ κυφός, τάχα καὶ τὸν Ὀμηρικὸν
 Θερόσιτην τῇ αἰσχροῦτι τοῦ εἵδους ὑπερβαλλόμενος.
 5 τὸ δὲ δὴ πάντων ἐν αὐτῷ χεῖριστον ἦν τὸ βραδύ-
 γλωσσον καὶ τὸ τῆς φωνῆς ἄσημόν τε καὶ ἀδιάφθω-
 τον. ἃ πάντα καὶ δοκεῖ τὴν δουλείαν Αἰσώπῳ παρα-
 σκευάσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ θαῦμα ἂν ἦν, εἰ οὕτως
 ἀτόπως ἔχοντι τοῦ σώματος ἐξεγένετο τὰς τῶν δου-
 10 λούντων ἄρκυς διαφυγεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοι-
 οῦτον ἦν τῷ ἀνδρί· τὴν δὲ ψυχὴν ἀγγινούστατος
 ἐπεφύκει καὶ πρὸς ἐπίνοιαν πᾶσαν ἐπηβολώτατος.
 I Ὁ κεκτημένος τοίνυν αὐτόν, ἅτε πρὸς οὐδὲν τῶν
 ἐντὸς οἰκίας ἔργων οἰκείως ἔχοντα, σκάπτειν εἰς ἄγρὸν
 15 ἔξαπέστειλεν. ὃ δ' ἀπελθὼν, τοῦ ἔργου προθύμως
 εἴλετο. ἀφικομένῳ δέ ποτε καὶ τῷ δεσπότῃ πρὸς τὸν
 ἄγρὸν ἐφ' ᾧ τῶν ἔργων ἐπισκοπὴν θέσθαι γεωργός τις
 σῦκα τῶν ἀγαθῶν δρεψάμενος δῶρον ἤνεγκεν. ὃ δ'
 ἐπὶ τῷ τῆς ὀπίρας ἡσθεὶς ὠραίῳ, Ἀγαθόποδι τῷ οἰ-

1 τὸν] τὸ (Z) b ; μέτρας A 2 ταυτὸν M D Q A E H
 J F v ut saepe αἰσωπον E H ^{αι} ἔσωπος Q τῷ] τὸ Q
 αἰθίωπι E Z 3 καὶ κυφός] κεκυφός E κεκυφώς P, τὸν
 om. Q 4 θερόσιτην E ὑπερβαλλόμενος Q, alterum λ add.
 Q 2 5 ἐν] ἐπ' Q τὸ ante βραδύ. om. Z βραδύγλωσ-
 σον] σσ ex corr. M 6 φωνῆς A 7 τῷ αἰσ. Q παρα-
 κενάσαι V 8 ἂν om. Φ εἰ οὕτως P 12 ἐπιβολώτα-
 τος V, A 2 (η in i mutavit A 2) ἐπιβουλώτατος E H ἐπηβου-
 λώτατος J ἐπίβολώτατος Q, η add. Q 2 13 οὐδὲν] οὐδὲν
 ἦν A τῶν ἐντὸς om. E H J F Z K v τῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας
 Q οἰκίας fecit ex οἰκίας A 2 14 ἔργον corr. ex ἔργων E
 15 ἀπέστειλεν A ὃ δ' restituit ubique cum parte libro-
 rum προθύμως τοῦ ἔργου E H J F K Z v 16 ἀφικο-
 μένῳ in marg. K τὸν om. V; τοὺς P 1, τὸν P 2 17 ἐφ' ᾧ
 M Q A H J F δόσθαι R γεωργός A γ add. A 2 18 ἤνεγκε
 A, P ex corr. m. pr. 19 ἀγαθὸ in M abscissum. ἀγαθόποιδι Φ

κέτη — τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί — φυλάττειν ἐκέ-
 λευσεν, ὡς αὐτῷ μετὰ τὸ λουτρον παραθεῖναι. συμβὰν
 δ' οὕτω, καὶ τοῦ Αἰσώπου κατὰ δὴ τινα χρεῖαν εἰσελ-
 θόντος εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὁ Ἀγαθόπους λαβό-
 μενος, βουλὴν τοιάνδε τῶν συνδούλων τινὶ προτείνει·⁵
 „ἐμφορηθῶμεν, εἰ δοκεῖ, τῶν σύκων, ὧς οὗτος, κἂν ὁ
 δεσπότης ἡμῶν ταῦτα ζητήσῃ, ἀλλ' ἡμεῖς γε τοῦ Αἰ-
 σώπου καταμαρτυρήσομεν ἅμφω ὡς εἰς τὴν οἰκίαν^{p. 8 b.}
 εἰσδραμόντος καὶ ἀδείας τυχόντος καὶ τὰ σύκα λάθρα
 καταφαγόντος, καὶ ἐπ' ἀληθείᾳ θεμελίῳ τῇ πρὸς τὸν¹⁰
 οἶκον εἰσόδῳ πολλὰ τῶν ψευδῶν ἐποικοδομήσομεν.
 καὶ τὸ μηδὲν ἔσται ὅγε εἰς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα
 μὴδ' ἄνευ ἐλέγχων διαῖραι ποτε τὴν γλῶτταν δύναμιν
 ἔχων“. δόξαντος δὴ τούτου πρὸς τοῦργον ἐχώρησαν,
 καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες ἔλεγον ἐφ' ἐκάστῳ σὺν γέ-¹⁵
 λωτι· „φεῦ σοι, δύστηνε Αἰσῶπε“. ὁ τοίνυν δεσπό-
 τής ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, καὶ τὰ σύκα ζητήσας
 καὶ ἀκούσας ὡς Αἰσώπος αὐτὰ κατεδήδοκε, τὸν τε
 Αἰσώπον σὺν ὀργῇ κελεύει κληθῆναι καὶ κληθέντι

1 ἦν om. A τῷ παιδί] αὐτῷ τῷ παιδί Q 2 αὐτῷ

R a αὐτὸ Z K αὐτὰ F, ὦ F 2 μετὰ δὲ οὕτω K παρα-
 θεῖναι R E H παρασθεῖναι P συμβὰν E, H ex corr.

3 εἰσώπου E et sic saepe καταδὴ E H F 4 ὁ om. P

5 βουλὴν om. Φ τινὶ ante τῶν συνδ. conlocal Φ 6 συ-
 κῶν D 1 corr. D 2 7 ζητήσῃ] αἰτήσῃ Φ ζητήσας E H

γε om. J F Z K v 8 καταμαρτυρήσομεν F P; in A v et η
 ex corr. A 2 9 καὶ ἀδ. τυχ. om. Z v τυχόντες P 10 ἐπα-

ληθεῖ R E H, Z (sed corr.), ἐπαλ' ἐνθεῖ uel ἐγθεῖ P θε-
 μελίῳ] τεκμηρίῳ A 11 ἐποικοδομήσομεν E H ἐποικοδομή-

σωμεν Q 12 τὸν b 1530. τότε? 13 μὴ δ' M A E H J F v
 μηδαν εὐελέγχων, διὰρ αἴποτε P: monstrum scripturae ut

sil ceterorum praetermissorum exempli loco semel ascripti.
 14 δὴ] δὲ K τούτου] τούτον P τούργον M Q D A v

ἐχώρησαν R 15 συκῶν R 16 ἔσωπε E 18 ὡς om. Φ

αἰσώπον — κατεδηδοκέναι Φ κατεδήδοκεν M R τε] δὲ Z

τόν τε αἰσώπον om. Φ 19 σ. ο. κληθῆναι αὐτὸν κελεύει Φ

φησί· „λέγε μοι, ὦ κατάρατε, οὕτω μου κατεφρονήσας,
 ὥς εἰς τὸ ταμείον εἰσελθεῖν καὶ τὰ ἐτοιμασθέντα μοι
 σῦκα θοινήσασθαι“; ὃ δὲ ἀκούων μὲν καὶ συνιείς ἦν,
 λαλεῖν δ' εἶχεν οὐδ' ὅπως οὖν διὰ τὸ βραδύγλωσσον
 5 μέλλων δὲ ἤδη τύπτεσθαι, τῶν κατηγόρων σφοδρότε-
 ρον ἐπικειμένων, πεσὼν πρὸς τοὺς τοῦ δεσπότου πό-
 δας, ἀνασχέσθαι μικρὸν ἐδεῖτο. δραμῶν δὲ καὶ χλιαρὸν
 ὕδωρ προσενεγκῶν, τούτου τε πέπωκε, καὶ τοὺς δα-
 κτύλους εἰς τὸ στόμα καθείς, αὐθις τὸ ὕγρὸν μόνον
 10 ἀνέβαλεν· οὐπω γὰρ τροφῆς ἀψάμενος ἔτυχεν. ἤντι-
 βόλει γοῦν αὐτὸ τοῦτο καὶ τοὺς διώκοντας δρᾶσαι,
 ὥς ἂν δῆλον γένηται, τίς ὁ τὰ σῦκα διαφορήσας. ὁ
 δὲ δεσπότης τὸ νοῆμον αὐτοῦ θαυμάσας, οὕτω ποιεῖν
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπέταξεν. οἱ δ' ἐβουλεύσαντο πιεῖν
 15 μὲν τοῦ ὕδατος, μὴ μέντοι καὶ καθεῖναι κατὰ τοῦ
 λαιμοῦ τοὺς δακτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν γνά-
 θων αὐτοὺς παραφέρειν. οὐκ ἔφθασαν δὲ πιόντες, καὶ
 τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκείνο ναυτίαν τοῖς πεπωκόσι παρα-
 χρῆμα ἐπενεγκόν, αὐτομάτην παρέσχε τὴν ὀπίωραν ἀνα-
 20 δοθῆναι. τότε τοίνυν πρὸ ὀφθαλμῶν πεσόντος τοῦ

1 φησὶν M E ὦ om. Φ μου] μοι R κατεφρ. fecit
 ex καταφρ. A 2 2 ταμείον E ἐλθεῖν Φ ἐτοιμασθέντα Q
 4 δὲ H E F Z K v δὲ οὐκ εἶχεν o. Φ οὐδοποσοῦν
 M D οὐδοποσοῦν H Z K J F βραδύγλ. E 5 μέλλον F
 σφοδρότερον scripsi: σφοδροτέρων libri 7 ἀνασχέσθαι E (sed
 erasa l. c.), H P ἀνέχεσθαι D (in marg. D 2 ἀνασχέσθαι), R
 9 αὐθις] εὐθὺς? ἀντίκα? sed cf. Hertlein ad Xen. An.
 III 2, 11 et Jahrb. f. Phil. 95, 475. iterum Liu. 21, 18, 14
 10 ἀνέβαλε V 13 δὲ om. R, D add. D 2 τὸ] τὸν A
 ποιεῖν corr. (ex πιεῖν?) A 2 14 τοὺς ἄλλους H E J F K Z v
 προσέταξεν V ποιεῖν K, πιεῖν in ποιεῖν mutavit A 2
 15 καὶ om. Φ H E J F K Z v καθῆναι Q R 16 γνά-
 θῶν A 17 περιφέρειν Q D R 18 πεποικηκόσι D o D 2
 πεποικόσι b πεπωκόσιν ἐπ. παρ. Φ 19 ἐπενεγκῶν H E J
 F K Z ὑπενεγκῶν R αὐτομάτον P παρέσχε τὴν R
 παρέσχεται A (om. τὴν) 20 ὀφθαμῶν V

τε κακουργήματος τῶν οἰκετῶν καὶ τῆς συκοφαν-^{p. 10 b.}
τίας, ὁ μὲν δεσπότης ἐκέλευσεν αὐτοὺς γυμνωθέντας
μαστιγέσθαι· οἱ δ' ἐπέγνωσαν σαφῶς κατὰ τὸν εἰ-
πόντα ὥς·

ὅστις καθ' ἐτέρου δόλια μηχανεύεται 5
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο ποιῶν λανθάνει.

Τῇ δ' ἐπιούσῃ τοῦ μὲν δεσπότου εἰς ἄστν ἐπανα- II
ξεύξαντος, τοῦ δ' Αἰσώπου σκάπτοντος ἢ προσετάγῃ,
ἱερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος εἰτ' ἄλλοι τινὲς ἄνθρωποι τῆς
ὁδοῦ πλανηθέντες καὶ τῷ Αἰσώπῳ περιτυχόντες, 10
προὔτρεποντο πρὸς Διὸς ξενίου τὸν ἄνδρα τὴν εἰς
ἄστν φέρουσαν αὐτοῖς ὑποδείξαι. ὁ δ' ὑπὸ σκιὰν
δένδρου τοὺς ἄνδρας ἀπαγαγὼν πρότερον καὶ λιτὸν
παραθέμενος δείπνον, εἶτα καὶ ἡγήσάμενος αὐτοῖς, εἰς
ἣν ἐξήτουν ὁδὸν εἰσήνεγκεν. οἱ μὲν οὖν τοῦτο μὲν 15
ἐπὶ τῇ ξενίᾳ, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ὁδηγίᾳ διαφερόν-
τως τοῦ ἀνδρὸς ἐξαρτηθέντες, τὰς τε χεῖρας εἰς οὐρα-
νὸν ἤραν καὶ εὐχῇ τὸν εὐεργέτην ἡμέψαντο. Αἰσω-
πος δ' ὑποστρέψας καὶ εἰς ὕπνον καταπεσὼν ὑπὸ

1 τῆς om. M V D R H Φ J F Z K καὶ τῆς om. K, in marg.
suppl. καὶ 4 ὥς om. Φ, in M abscisum periit 5 δούλους Φ
μηχανέβεται P 6 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο λανθάνει
ποιῶν V, M in margine (addito γρ.) (Lugd; cf. W): scripsi
ποιῶν λανθάνει non immemor eorum quae post Porsonem Din-
dorfius in praef. poet. scen. exposuit: αὐτῷ (αὐτῷ D E H F
Z K b) λέληθε τὸ κακὸν (κακῶν P) ἀρχιτεκτονῶν Q D R Φ
E H F I K Z, M in textu, v 7 μὲν om. Φ εἰ P cf. 11
ἐπανεξεύξαντος R ἀναξεύξαντος ed. Neuelet. 8 τοῦ δὲ Z,
καὶ τοῦ (om. δὲ) Φ κάμνοντος Q προσετάγῃ V: προσε-
τάχθη ceteri (Z ex proet. corr.) 9 εἰτ' ἄλλοι τινὲς om. D
11 προὔτρεποντο Q D Φ H J F K Z v: qualia in posterum
non notabo ἐς A 12 ὑποσκιὰν E H 13 ἀπαγῶν F Z

καὶ ante λιτὸν om. a λῦτὸν Q 15 ante ὁδὸν in A
add. εἰς A 2 οὕτω, in margine γρ. τοῦτο (m. pr.?) Q, ante
τοῦτο in A erasum τοῦτο 16 δὲ καὶ] δὲ om. E διαφε-
ρόντως om. Φ 18 ἤρον F τοῦ εὐεργέτην (ην factum ex
εἰν) P εὐεργετήν R ἀμείψαντο Z

τε τοῦ συνεχοῦς πόνου καὶ καύματος, ἔδοξεν ἰδεῖν
 τὴν Τύχην ἐπιστᾶσαν αὐτῷ, καὶ λύσιν τῆς γλώττης
 καὶ λόγου δρόμον καὶ σοφίαν τὴν τῶν μύθων χαρι-
 ζομένην. εὐθὺς οὖν διυπνισθεὶς φησι· „βαβαί, πῶς
 5 ἡδέως κεκοίμημαι· ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον ἰδεῖν
 ἔδοξα. καὶ ἰδού, ἀκωλύτως λαλῶ· βοῦς, ὄνος, δί-
 κελλα. νῆ τοὺς θεοὺς, συνῆκα πόθεν μοι τάραδὸν
 προσεγένετο τοῦτο· εὐσεβήσας γὰρ εἰς τοὺς ξένους,
 ἀντιλαμβανομένου τοῦ κρείττονος ἔτυχον. ἄρ' οὖν
 10 τὸ εὖ ποιεῖν ἀγαθῶν ἐστὶ πλήρης ἐλπίδων.“

III Οὕτω μὲν οὖν Αἰσωπος ὑπερησθεὶς τῷ πράγματι,
 πάλιν ἤρξατο σκάπτειν. τοῦ δ' ἐφεστηκότος τῷ ἀγρῷ
 — Ζηνᾶς ἣν αὐτῷ τοῦνομα — πρὸς τοὺς ἐργαζομένους
 ἐλθόντος καὶ τούτων ἓνα, ἐπειδὴ μικρὸν ἐσφάλῃ τοῦ
 15 ἔργου, τῇ ῥάβδῳ πατάξαντος, Αἰσωπος παραχρῆμα
 p. 12^b ἀνέκραγεν· „ἄνθρωπε, τοῦ χάριν τὸν μηδὲν ἡδικοῦτα
 οὕτως αἰκίζῃ καὶ πᾶσιν εἰκὴ πληγὰς ἐμφορεῖς δι' ἡμέ-
 ρας; πάντως ἀναγγελῶ ταῦτα τῷ κεκτημένῳ.“ Ζηνᾶς
 δὲ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου ἀκούσας, ἐξεπλάγῃ τε οὐ μέ-
 20 σως, καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἶπεν· „Αἰσωπος λαλεῖν ἀρξά-

1 συνεχοῦσων P 2 τύχειν P ἐπιστᾶσαν Q, α add.
 Q 2 λύσιν] ἐκλυσιν *deleto qui in ῡ erat accentu* Z κλύσιν
 1. κ *deleta puncto* J 3 χαριζομένων P 4 εὐθιεύς P

5 εἰδέως κεκοίμησαι P εἰδεῖν P Z 6 ἀκωλύτως R m. pr.
 δίκελα Φ (A ex corr.) 7 τὸ ἀγαθὸν P 9 ἀντιλα-
 βομένου *ed. Basil. 1547* τοῦ] μου τοῦ Q τοῦ κρείττο-

νος] i. e. dei. κρείττονος F, τ F 2 ἄρ' M V D R F J Z K v
 10 ἀγαθὸν Φ ἀγαθῶν in *rasura* m. pr. Q ἐπιπλήρης H
 12 ἤρξατο σκάπτειν om. A, *supplet* A 2 13 ζηνᾶς P
plerumque ἣν om. Φ 14 τοῦτον V Q 15 τῇ ῥάβδῳ
 om. Φ 16 τὸν om. A 1, add. A 2 17 οὕτω R ἐμφορεῖς P
 καὶ πᾶσι (uel εἰκὴ δὲ) πληγὰς ἐμφορεῖς δι' ἡμέρας *uersus*
fuerit 18 πάντως] πάντα A 19 ἐσώπων P ut *saepe* ἀκού-
 σας τοῦ αἰσώπου E τε M Q D A R E H J F K Z ut *saepe*

μενος οὐδὲν ἐμοὶ ὄφελος ἔσται. φθάσας τοίνυν αὐτοῦ
κατηγορήσω αὐτὸς ἐπὶ τοῦ δεσπότου, πρὶν αὐτὸς
τοῦτ' αὐτὸ δράσῃ, καὶ με ὁ δεσπότης τῆς ἐπιτροπῆς
παραλύσῃ. “ταῦτ' εἰπὼν εὐθὺ τῆς πόλεως πρὸς τὸν
δεσπότην ἤλαννε. καὶ δὴ σὺν θορυβῷ προσελθὼν,⁵
,,χαῖρε“ φησί, „δέσποτα“. ὁ δέ „τί τεθορυβημένος πά-
ρει;“ φησί· καὶ ὁ Ζηνᾶς· „χρῆμά τι τερατῶδες ἐν τῷ
ἀγρῷ συνέβη“. καὶ ὁ δεσπότης· „ἦ πού τι δένδρον παρὰ
καιρὸν [καρπὸν] ἤνεγκεν; ἢ τῶν κτηνῶν τι παρὰ φύσιν
ἐγέννησεν“; καὶ ὅς· „οὐχ οὕτως, ἀλλ' Αἰσωπος ἄναν-
δος τὸ πρότερον ὦν νυνὶ λαλεῖν ἤρξατο.“ καὶ ὁ δεσπό-
της· „οὕτω σοι μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γένοιτο, τοῦτο νομί-
ζοντι τέρας εἶναι.“ ὁ δέ „καὶ μάλα.“ φησὶν „ἂ μὲν γὰρ
εἰς ἐμὲ περιύβρισεν, ἐκὼν παρίημι, δέσποτα· εἰς δὲ
σὲ καὶ θεοὺς οὐ φορητὰ βλασφημεῖ.“ ἐπὶ τούτοις ὀργῇ¹⁵
ληφθεὶς ὁ δεσπότης τῷ Ζηνᾷ φησιν· „ἰδοὺ σοι παρα-
δέδοται Αἰσωπος· ἀπόδου, δώρησαι, ὃ βούλει ἐπ'
αὐτῷ ποιήσον.“ τοῦ δὲ Ζηνᾶ ἐπ' αὐτῷ γενόμενον παρα-

1 ἐμοὶ scripsi: ἐμὸν libri, nisi quod P m. pr. habet ἐμὴν,
mutatum in ἐμὸν manu altera φθάσω Q D Φ R αὐτοῦ] αὐτὸς
F J K Z v 2 κατηγορήσας M V Q D Φ R E H πρὶν ἂν?
αὐτὸς] prius αὐτοῦ F J K Z v 3 τοῦτο Φ δράσει Φ E H
καὶ με] κέμε P 4 παραλύσει D Φ E H F J K, Z (sed

mutavit in η Z 2) α ταῦτα R P ταῦθ' A εἰπὼν Q
εὐθὺς R A 2 (εὐθὺν A 1) τῆς om. D 5 ἤλαννε Φ
6 δεσπότης D, A primo τίτε θορυβομένος ed. Neuvel.
7 ζημᾶς A ἀγρῷ] ἀγρῷ φησί Φ 8 ἦπον τὰ δένδρα Q
R Φ (ἦπον ταδ. P), D (sed mut. in τι δένδρον D 2) ἦπον τί

E H 9 καρπὸν om. V Q ἢ τι τῶν κτηνῶν D κτηνῶν Q,
η add. Q 2 10 ἐγέννησε Q R F J K Z v οὐχ' M Q D
καιὸς ὁ χούτος P τὸ πρ. ἂν. ὦν V τοπρ. α 11 ἄναν-
δος P, postea corr. ἄνανδος νῦν D λαβεῖν α λαλήν P
14 ἐμὲ] ἡμᾶς R εἰς δὲ θεοὺς καὶ σὲ R 16 φησί, Φ
ἰδοὺ E H παραδίδοται R 17 βούλει ὑπ' D 18 ἐπ'
αὐτοῦ γενόμεν. Q αὐτῷ om. F γενομένου E

λαβόντος τὸν Αἴσωπον καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ δεσπο-
 τείαν αὐτῷ ἀναγγέλλαντος, ἐκεῖνος „ὅ τι δήποτε βου-
 λομένῳ σοὶ ἐστὶ“ φησὶν „ἐργασαί“.

- IV Κατὰ δὲ δὴ τινὰ τύχην ἀνδρὸς τινος κτήνη ξη-
 5 τοῦντος πρίασθαι καὶ διὰ ταῦτα τὸν ἀγρὸν διόν-
 τος ἐκείνον καὶ τὸν Ζηνᾶν ἐρομένου, ἐκεῖνος „θρέμμα
 μὲν οὐκ ἔστι μοί“ φησὶν „ἀποδόσθαι, σωματίον δὲ
 ἄρρεν· ὅπερ εἰ θέλεις ἀνήσασθαι, πάρεστί“ τοῦ δ'
 p. 14 b. ἐμπορίου φήσαντος ὑποδειχθῆναι αὐτῷ τὸ σωματίον,
 10 καὶ τοῦ Ζηνᾶ τὸν Αἴσωπον μεταπεμψαμένου, ὁ
 ἔμπορος ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀνακαγγάσας, „πόθεν
 σοι“ φησὶ πρὸς τὸν Ζηνᾶν „ἦδε ἡ χύτρα; πότερον
 στέλεχος ἐστὶ δένδρου ἢ ἄνθρωπος; οὗτος εἰ μὴ
 φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει μὴ οὐχὶ δοκεῖν ἀσκο-
 15 κήλη. ἵνα τί μοι τὴν πορείαν διέκοψας τουτουὶ τοῦ
 καθάρματος ἔνεκα;“ ταῦτ' εἰπὼν ἀπῆει τὴν ἑαυτοῦ.
 ὁ δ' Αἴσωπος μεταδιώξας αὐτόν, „μείνον“ φησὶν.
 ὁ δὲ μεταστραφείς, „ἄπιθι“ φησὶν „ἀπ' ἐμοῦ, ὄν-
 παρώτατε κύον“. καὶ ὁ Αἴσωπος „εἰπέ μοι, τίνος
 20 ἔνεκεν δεῦρο ἐλήλυθας“; καὶ ὁ ἔμπορος „κάθαρμα,

19 καὶ *abscissum periit in M* 2 ἀναγγέλλαντος P
 ἐκεῖνος *priore loco praetermissum pro u. ἐστὶ substituit Q*
 4 δέ (δὲ R) τινὰ (*omissa p. δὴ*) R-K τινὸς *om. R*
 5 διαταῦτα M R D E *ut saepe* a u. ἐκεῖνος *incipit cod.*
 Lugd. Vulcan. 93 (U) f. 116 7 φηφῆσιν V φησὶ F
 8 εἰθ.] ἐθέλεις D, *corr. D* 2 πάρεστιν M δὲ F U Z K v
 9 ἀποδειχθῆναι R αὐτὸ D, *corr. αὐτῷ D* 2 11 ἀνα-
 γκαχάσας M ἀνακαγγάσας R 12 πότε R 13 στέλεχος P
 ἐστὶ *erasa l. v Q* 14 φωνεῖν P οὐχ] οὐ D
 15 ἰνατί E J Q ἰνατί H *ut saepe* πορίαν V τουτουὶ
corr. ex τουτον Q m. pr. 16 ἔνεκα V: ἔνεκεν *ceteri* τὰντα U
 ἀπεῖλ E ἑαυτοῦ] ἑαυτοῦ ὁδὸν K U Z F J v 17 δὲ U
 18 ὁδε, Z ὁ δ'.. M *fenestrā una uel duae litterae uidentur*
periisse φησι A ὄνπαρώτατον κύον (κύον m. pr. *in ras.*)
 A κύων *libri praeter A* 19 εἰπέ μοι *post τίνος ἔνεκεν U*
 20 ἔνεκα E, ..εν ex ..α *fecit Q m. pr.*

ἵνα τι χρηστὸν πρίωμαι· σοῦ δὲ ὄντος ἀχρήστου καὶ
 σαπροῦ οὐ χρήξω“. καὶ ὁ Αἰσωπος „ᾧησαί με, καὶ
 εἰ τίς ἐστι πίστις, πολλά σε ὠφελῆσαι οἴός τ’ εἰμί“. 5
 καὶ ὅς· „τί δ’ ἂν σοῦ ὀναίμην, στυγῆματος ὄντος
 αὐτόχρημα“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „οὐ πάρεστί σοι παιδία
 οἴκοι ἀτακτοῦντα καὶ κλαίοντα; τούτοις ἐπίστησόν
 με παιδαγωγόν, καὶ πάντως αὐτοῖς ἀντὶ μορμοῦς
 ἔσομαι.“ γελάσας οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ ἔμπορός φησι
 τῷ Ζηνᾷ· „πόσου τὸ κακὸν τόδε πωλεῖς ἀγγεῖον“;
 ὃ δὲ „τριῶν“ φησὶν „ὀβολῶν“. ὁ δ’ ἔμπορος αὐτίκα 10
 τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς κατεβάλετο, λέγων „οὐδὲν κατε-
 θέμην, καὶ οὐδὲν ἐπριάμην“. ὁ δὲ δευσάντων τοιγαροῦν
 καὶ ἀφικομένων αὐτῶν οἴκαδε, παιδάρια δύο ὑπὸ
 μητρὶ ἔτι τελοῦντα, τὸν Αἰσωπον ἰδόντα καὶ συγχυ-
 θέντα ἀνέκραξε. καὶ ὁ Αἰσωπος εὐθύς τῷ ἐμπόρῳ 15
 φησὶν· „ἔχεις μου τῆς ἐπαγγελίας ἀπόδειξιν“. ὃ δὲ
 γελάσας, „εἰσελθὼν“ φησὶν „ἐνδοτέρῳ, ἄσπασαι τοὺς
 συνδούλους σου“. τὸν δὲ εἰσελθόντα καὶ ἀσπασά-
 μενον ἰδόντες ἐκεῖνοι, „τί ποτε ἄρα κακὸν τῷ ἡμῶν
 δεσπότῃ“ φασὶ „συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰσχρὸν 20

1 ὄντος ἀχρ. V: ὄντος post σαπροῦ conlocant ceteri
 2 ᾧησέ με V D ᾧησαί μαι P 3 πολλάσαι P οἴός τέ U
 4 σοῦ om. Z v; σου M V Q Φ R E H U J a, ed. Nenei.
 ὀναίμην V στυγῆματος P U συστήματος E 5 αὐτό-
 χρημα A φ add. A 2: qualia plerumque praetermitto 6 κλέ-
 οντα U 7 πάντας U αὐτεῖς P ἀντιμορμοῦς F H
 8 τούτοις] τούτῳ F J K b τούτῳ U (Z?) 9 τόδε] τὸ
 δὲ R τοῦτο E H J F U Z v πολεῖς Z 10 δὲ E H U Z b
 11 κατεβάλλετο E H J F Z U v 14 ἔτι conlocant ante
 ὑπὸ μ. F J K U Z v ἔσωπον E 15 ἀνέκραξε R ἔσω-
 πος E 16 φησὶ Φ E H μοι P τῆς in A add. A 2
 ἐπαγγελίας A ἐμπαγγ. P τὴν ἀπόδειξιν? .] ; Q
 17 γελάσας in lacuna fere totum periit in M ἐνδοτέρῳ om.
 E H F J K Z U v 18 σου om. D ^{σε} εἰσελθόντα A σε A 2
 19 ἄρα H ἄρα E sed ἄ mut. in ἄ ἡμῶν] ἐμῶ R 20 δε-
 σπότην P φασὶν Q φησὶ E H συνέβη Φ

p. 16 b. οὕτως ἐπρίατο; ἀλλ' ὥς ἔοικεν, ἀντὶ βασκανίου τοῦτο
τῆς οἰκίας ὠνήσατο“.

V Μετὰ δ' οὐ πολὺ καὶ ὁ ἔμπορος εἰσελθὼν, τὰ
πρὸς ὁδὸν εὐτρεπισθῆναι τοῖς δούλοις ἐπέσκηψε·
5 μέλλειν γὰρ τὴν ἐπιούσαν εἰς Ἀσίαν πορεύεσθαι. οἱ
μὲν οὖν αὐτίκα τὰ σκεύη διεμερίζοντο. ὁ δ' Αἰσω-
πος ἐδεῖτο τοῦ κουφοτάτου τῶν φορτίων αὐτῷ παρα-
χωρεῖν, ἅτε δὴ νεωνήτωρ καὶ μῆπω πρὸς τὰς τοιαύ-
τας ὑπουργίας γεγυμνασμένω. τῶν δέ, καὶ εἰ μηδὲν
10 ἄραι βούλεται, συγγνώμην παρεχομένων, ἐκεῖνος
οὐ δεῖν ἔλεγε πάντων κοπιόντων αὐτὸν μόνον ἄσυν-
τελῇ τυγχάνειν. τῶν δὲ ὅπερ ἂν ἄραι βούληται ἐπι-
τρεπόντων, δεῦρο κακείσε περιβλεψάμενος, καὶ σκεύη
ἀθρήσας διάφορα, σάκκους καὶ στρώματα καὶ γυρ-
15 γάθους, ἓνα γύργαθον ἄρτων πεπληρωμένον, ὃν καὶ
δύο βαστάζειν ἔμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθῆναι κελεύει.

1 ἀντιβασκανίου H 2 in ὠνήσατο desinit U 3 εἰσελ-
θὼν] abscissum perit in M. εἰ A 2 in rasura; etiam a m. pr.

scriptum uidetur fuisse εἰ 4 ὁδῶν P ἐντεπ. A q A 2
5 μέλλει A; μέλλων eraso quod in sequebatur u. γὰρ Q ἐπι-

ουσαν A 6 διςμερίζοντο Z διάμερίζοντο P αἰδεῖτο H
7 τοῦ] τὸ erasa l. ὃ Q κουφοτάτου R κουφοτέρῳ A κουφοτέ-
τατου

ρου P κουφοτέρου E κουφοντάτου H κουφότατον Q παρα-
σχεῖν Q 9 ὑπηρεσίας Q καὶ supra uersum Z μῆδεν H,
eraso accentu η E 10 ἄραι V ἄρα P ἄρα J F Z K βούλαιτε P
βούληται E H J F K Z b ἐκεῖνος] αὐτός V. post ἐκεῖνος
erasa p. δέ, A 11 οὐ δεῖν] οὐδὲν Q Φ ἔλεγεν Q
κοπιόντων V Q R E H; o corr. in ω K Z κωπιώντων J
12 ὅπερ ἂν ἄρα βούλονται Q ὅπερ ἂν ἄραι βούλοιτο A ὅπερ

ἂν ἄραι (m. pr.) βούλοι, τὸ P ὅπερ ἄρα βούλεται V ἐπι-
τροπόντων A 13 κακείσε H ut saepe καὶ σκεῦη in D add.
manus rec. 14 ἀθρήσας ut conteceram M Q: ἀθροίσας libri
ceteri. περιβλεψάμενος W στρώματα R 15 ἄρτον P
ὃν καὶ scripsi: ἐν ἧ V ὃν ceteri 16 αὐτῷ M V Q D R Φ b
ἐπιτεθεῖναι H E J F K Z v ἐπιθεῖναι R

οὐ δὲ γελάσαντες καὶ μηδὲν εἶναι μωρότερον τοῦ
 χυδαίου τούτου καθάρματος φάμενοι, ὃς μικρῷ μὲν
 ἔμπροσθεν τὸ κουφότατον ἄραι τῶν φορτίων ἐδεῖτο,
 νῦν δὲ τὸ πάντων βαρύτερον εἴλετο· χρῆναι μέντοι
 τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πληρῶσαι· ὑπολαβόντες τὸν 5
 γύργαθον ἐπιτιθέασι τῷ Αἰσώπῳ. ὃ δὲ κατὰ τῶν
 ὤμων τὸ φορτίον ἐπηχθισμένος, δεῦρο κἀκεῖσε διε-
 κλονεῖτο. τὸν δὲ ἰδὼν ὁ ἔμπορος ἀπεθαύμασε καί
 φησιν· „Αἰσωπος εἰς τὸ πονεῖν πρόθυμος ὢν ἤδη
 τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν ἐξέτισε· κτήνους γὰρ φόρτον 10
 ἦρατο“. ἐπεὶ δὲ ὥρας οὔσης ἀρίστου κατέλυσαν,
 Αἰσωπος κελευσθεὶς ἀρτοδοτῆσαι, ἡμιδεῖα τὸν γύρ-
 γαθον πολλῶν φαρόντων ἐποίησεν. ὅθεν καὶ μετὰ
 τὸ ἄριστον κουφοτέρου τοῦ φορτίου γεγονότος, προ-
 θυμότερον ὤδευε. καὶ δὴ καὶ ἐσπέρας οὗ κατήχθη- 15
 σαν πάλιν ἀρτοδοτῆσας, τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κενὸν
 παντάπασιν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνέχων τὸν γύργαθον,
 πρῶτος ἀπάντων ἦει, ὡς καὶ τοῖς συνδούλοις, προ- p. 18 b.
 τρέχοντα τοῦτον ὁρῶσιν, ἀμφίβολα γίνεσθαι, πότερον
 ὁ σαπρὸς ἐστὶν Αἰσωπος ἢ τις ἕτερος· καὶ κατα- 20

- 1 μὴδὲν H, in E η *eraso accentu* 2 μικρὸν V
 3 κουφότερον Q ἄραι V E H ἐδεῖτο *ante* ἄραι
conlocant J F Z K v αἰδεῖτο V 4 νῦνδε H τὸ π.] τῶν
 π. A βαρύτερον Q 5 πληροῦσθαι? ἐπιλαβόντες Φ
 6 γύργαθον D: *supra quoque aliquotiens erasa l. v* ἐπὶ
 τῇ θέασι P ὁδαί P 7 ἐπιχθισμένος P ἀπηχθισμένος
fecit ex ἐπ. D m. pr. ἀπηχθισμένος F J K Z v 7 ἀπεθαύ-
 μασεν F J Z K v 9 φησὶ E 10 ἐξέτισε Z l. η *facta ex ι*
 φορτίον Q 11 δὲ *corr. ex δὴ D m. pr.* ἀρίστον *om.* R
κατέλυσαν om. Φ 12 ἡμὶ δὲ α τογ. P 14 κουφ. γεγ.
 τοῦ φορτίου Q τοῦ *om.* A, *bis exhibet* H προθυμότερον
 R, b 1547 προθυμότερος D, v *add.* D 2; A ο *ex corr.*
 15 ὤδευε R H E *ut saepe* καὶ δὴ καὶ] καὶ δὴ (δὲ P) Φ
 ἔσπ. P οὐ] οὗς P 18 ἦει] εἴη M V; εἴη *mutavit in*
 ἦει D m. pr. 19 τοῦτον *om.* A ἀμφίβολον Φ πρότερον P
 20 ὁ σαπρὸς] πρὸς K, in *marg.* ὁ σα ἐστίν] οὗτος

μαθοῦσιν ἐκείνον εἶναι, θαυμάζειν ὅπως τὸ μεμελα-
 νωμένον ἀνθρώπιον νουνεχέστερα πάντων ἐπραξε,
 τοὺς ῥαδίως δαπανωμένους ἄρτους ἀράμενον, ἐκεί-
 νων τὰ στρώματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἐπιφορ-
 5 τισαμένων, ἃ μὴ φύσιν ἐλαχεν οὕτως δαπανᾶσθαι.
 ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐπὶ τῇ Ἐφέσῳ γενόμενος, τὰ μὲν
 ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν κέρδει ἀπέδοτο, ὑπελεί-
 φθη δ' αὐτῷ τρία, γραμματικός, ψάλτης καὶ ὁ Αἰσω-
 πος. τῶν δέ τις αὐτῷ συνήθων συμβουλευσας εἰς
 10 Σάμον ἀπάραι, ὡς ἐκεῖ δὴ σὺν μεῖζονι κέρδει ἀπεμ-
 VIπολήσονται τὰ σώματα, πείθει. καὶ ὁ ἔμπορος ἐπιβὰς
 τῆς Σάμου, τὸν μὲν γραμματικὸν σὺν τῷ ψάλτῃ
 καινὰς στολὰς ἀμφιέσας, ἵστησιν ἄμφω ἐπὶ τοῦ πρα-
 τηρίου. τὸν δ' Αἰσωπον ἐπεὶ μηδαμόθεν εἶχε κοσμη-
 15 σαι, ὅλος γὰρ ἦν ἀμάρτημα, ἐσθῆτα σάκκου τούτῳ
 περικαθάψας, μέσον ἀμφοῖν ἕστησεν, ὡς καὶ τοὺς
 ὀρῶντας ἐξίστασθαι λέγοντας „πόθεν τοῦτο τὸ βδέ-
 λυγμα, τὸ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφανίζει;“ Αἰσωπος δὲ
 καίπερ ὑπὸ πολλῶν σκωπτόμενος, ἵστατο μέντοι
 20 τολμηρὰ πρὸς αὐτοὺς ἀτενίζων. Ξάνθος δὲ ὁ φιλό-

ἐστίν Ε ἢ τις] ἢ τίς Q εἴ τις Φ ἦ τις H. τις om. b 1547

1 ἐκείνον om. R τὸ om. A μεμελανομένον P Z, in Q ω
 ex corr. pro ο; μελανωμένον, in marg. με K 2 ἀνθρώπιον]
 on in P add. m. alia in rasura: primo uidetur scripta fuisse
 forma barbara ἀνθρώπιν νουνεχέστερον R 3 δαπανο-
 μένους P Z ἄρτους om. R 4 τὰ στρ.] τὰ in A add. A 2
 στρώματα Q sed ω ex corr., στρώματα altera l. μ deleta R
 πεφορτισαμένων a 6 μεν omissio accentu Z saepe

7 ὑπελήφθη P, Q (sed supra scr. ει Q 2) 8 ὁ supra uer-
 sum A 1 9 αὐτῶ] αὐτῶν V P 10 ἀπάραι A E H δὴ
 corr. ex δὲ D m. pr. ἀπεμωλήσονται V R Z b ἀπεμολή-
 σαντι Φ 11 σώματα V σώματα E 12 ψ in A exaravit
 A 2 13 ἀμφιάσας E ἵστησαν Z 14 post εἶχε erasa l. ν
 15 ὅλος Φ, ὅλος corr. ex ὅλος V Q m. pr. 16 περικα-
 λύψας D ἕστησεν H 19 ὑπὸ ex ἐπὶ in D m. alia fecit
 ἵσαντο P ἵστατο E μέντοι bis R 20 τολμηρῶς A
 Q D R τολμηρὸς P

σοφος, εἰς τῶν ἐνοικούντων ὦν τηνικαῦτα τῇ Σάμῳ,
 προελθὼν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν καὶ θεασάμενος τοὺς μὲν
 δύο παῖδας σὺν εὐπρεπείᾳ παρισταμένους, μέσον δὲ
 τούτων τὸν Αἰσωπον, ἡγάσατο τὴν τοῦ ἐμπορίου
 ἐπίνοιαν, ὅπως τὸν αἰσχροὺς ἐν τῷ μεταξὺ τέταχεν,⁵
 ὥς τῇ παραθέσει τοῦ δυσειδοῦς καλλίους ἑαυτῶν
 τοὺς νεανίσκους φανῆναι. ἐγγυτέρω δ' ἐπιστάς,
 ἐπύθετο τὸν ψάλτην, πόθεν ἂν εἴη. καὶ ὅς· „Καπ-
 παδόκης“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τί οὖν οἶδας ποιεῖν“; ὁ δέ·
 „πάντα“. καὶ ἐπὶ τούτοις Αἰσωπος ἐξεγέλασε. τῶν¹⁰
 δὲ σχολαστικῶν, οἱ τῷ Ξάνθῳ συνῆσαν, ὥς εἶδον^{p. 20 b.}
 αὐτὸν γελάσαντα καὶ παραφήναντα τοὺς ὀδόντας
 ἐξαίφνης, καὶ τι τέρας ὄραν δοξάντων, καὶ τοῦ μὲν
 „ἦ που κῆλη ἐστὶν ὀδόντας ἔχουσα“ λέγοντος, τοῦ δέ
 „τί ποτε ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε;“ τοῦ δὲ ὥς „οὐκ ἐγέ-¹⁵
 λασεν, ἀλλ' ἐρρίγωσεν“, πάντων δὲ βουλομένων
 γνῶναι τίς ποτε ἦν ὁ γέλως, εἰς τις αὐτῶν προσελ-
 θὼν τῷ Αἰσώπῳ φησὶν· „ὅτου χάριν ἐγέλασας“; καὶ
 ὅς· „ἀποχώρει, θαλάττιον πρόβατον“. τοῦ δὲ ἀμη-
 χανήσαντος τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῷ λόγῳ, καὶ τοῦ εὐθέος²⁰

1 ἐνοικούντων V τηνικαῦτους P 2 προσελθὼν AK
 προέξελθων P 3 εὐπρεπεία V 4 ἡγήσατο V ἡγάσατο P
 ἡγάσατο A quod in ἡγήσατο mutauit A 2 5 τέταχεν corr.
 ex τέταγεν Q m. pr. 7 νεανίσκους V: νεανίας ceteri

7 ἐγγυτέρω v ἐγγιτέρω Z ἐγγιτέρω K δὲ Z 8 τὸν ψάλτην^{οὐ}
 (οὐ et ου m. rec.) D τοῦ ψάλτου FK Z v καπαδόκης Q;
 ο in A add. m. rec. 9 εἶδας ποιῆν P 10 ἐξεγέλασεν Φ
 11 Ξάνθει V 12 αὐτὸν in A add. A 2 ὀδόντας R
 P H ut saepe; in Q ὁ. mutatum in ὁ. 13 καὶ τοῦ μὲν in A
 bis scriptum semel erasum est 15 ποτ' Q ἄρα H, E (ex
 corr.) ἐγέλασεν M δὲ ὥς V R: δ' ὥς ceteri 16 ἐρί-

γωσεν V ἐρίγωσεν D ρ add. D 2 ἐρρίγωσε Q (sed deleta l. v),
 R Q Z v ἐρίγωσε A P (deleta l. v), E H 17 προελθὼν V
 18 cf. Syntipam p. 188, 12 19 θάλ. πρόβ. in margine
 suppleuit Z mpr. 20 κακτοῦ a κακτοῦ b κακ τούτου E
 20 εὐθέος M: εὐθέως D supra scr. ο, εὐθέως ceteri

ἀναχωρήσαντος, ὁ Ξάνθος τῷ ἐμπόρῳ φησί· „πόσου τιμήματος ὁ ψάλτης“; τοῦ δέ „χιλίων ὀβολῶν“ ἀποκριναμένου, πρὸς τὸν ἕτερον ἦλθεν, ὑπερβάλλον ἀκούσας τὸ τίμημα. καὶ μέντοι καὶ τοῦτον ἐρομένου
 5 τοῦ φιλοσόφου, πόθεν ἂν εἴη, καὶ ἀκούσαντος ὅτι Λυδός, καὶ ἐпанερομένου „τί οὖν οἶδας ποιεῖν“; καὶ κείνου φαιμένου „πάντα“, πάλιν ἐγέλασεν Αἰσωπος. τῶν σχολαστικῶν δέ τινος διαπορουμένου „τί δὴ ποτε οὗτος πρὸς πάντα γελᾷ“; ἕτερος πρὸς αὐτὸν
 10 εἶπεν· „εἰ βούλει καὶ σὺ θαλάσσιος τράγος ἀκοῦσαι, ἐρώτησον“. ὁ δὲ Ξάνθος καὶ αὐτῷ ἤρετο τὸν ἐμπορον· „πόσου τιμήματος ὁ γραμματικός“; καὶ κείνου „τρισχιλίων ὀβολῶν“ ἀποκριναμένου, δυσφόρως ὁ φιλόσοφος ἤνεγκε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ τιμήματος καὶ
 15 στραφείς ἀπήει. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐρομένων, εἰ μὴ ἤρεσεν αὐτῷ τὰ σωματία, „ναί“, φησὶν „ἀλλὰ δόγμα κεῖται, μὴ ἀνδράποδον ὠνεῖσθαι τῶν πολυτίμων“. ἐνδὲς δὲ τούτων φαιμένου „ἀλλ’ εἰ τοῦθ’ οὕτως ἔχει, τὸν γοῦν αἰσχροὺς τοῦτον οὐδεὶς νόμος
 20 ἐμποδὼν ἴσταται μὴ ὠνήσασθαι· τὴν αὐτὴν γὰρ καὶ

1 πόσου corr. ex πόσον P 3 ἀποκρινομένου A
 4 ἀκούσας] ἀκηδιάσας? cf. W τούτων P ἐρωμένου E H
 5 ἀκούσαντος] ἀκούσας Φ 6 λιδός Z ἐпанερωμένου H εἶδας E b 7 ἐγέλασε A, ν add. A 2; αἰσώπος ἐγέλασε R 8 διαπορουμένον (l. ν finale substituit m. pr. in locum erasi ων) Q, ἀπορουμένον E H K Z ν, ἐпанερωμένου Φ
 9 πρὸς πάντα scripsi et sic Q: πρὸς πάντας V M D Φ E H K Z ν πάντας (om. praepositione) R 10 θαλάττιος Q D E H K Z ν 11 ἐμπορον] αἰσώπον V 12 ὁ ante γρ. om. P γραμματικός A καὶ κείνου Z 13 ὅβ. corr. ex ὅκ. P ἀποκριναμένου P δυσφόρος P δυσφόρως Z ἐδυσφόρει ὁ φ. καὶ τὴν ὅ. οὐκ ἤνεγκε τοῦ τιμ. Q 15 ἀπέειπε E ἐρωμένου H ἐρωμένου P 16 ἤρεσε A ν add. A 2 17 ἀνδράποδον corr. ex ἀνδραπόδων R m. pr. τῶν in D add. D 2 πολιτῶν in R ante πολιτίμων statim deletum 18 εἰθ’ οὕτως Φ, D (ταῦ add. D 2), εἰ ταῦθ’ οὕτως D 2, K Z ν 19 ἔχει, erasa l. ν Q 20 καὶ οὗτος] καὶ om. V

οὗτος λειτουργίαν εἰσοίσει· καὶ ἡμεῖς τὸ τίμημα
 τούτου καταθησόμεθα“, Ξάνθος ἔφη· „ἀλλὰ γελοῖον p. 22 b.
 ἂν εἴη ὑμᾶς μὲν ἐκτίσαι τὸ τίμημα, ἐμὲ δὲ τὸν δευ-
 λον ἀνήσασθαι· ἄλλως τε καὶ τὸ γύναιόν μου καθά-
 ρειον ὄν, οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὑπ’ αἰσχροῦ σωματίου 5
 ὑπηρετεῖσθαι“. τῶν δὲ σχολαστικῶν αὐτίς εἰπόντων
 „ἀλλ’ ἐγγὺς ἡ γνώμη, καθηγητά, τοῦ μὴ πεῖθεσθαι
 γυναικί“, ὁ φιλόσοφος εἶπε· „λάβωμεν πρότερον
 πείραν εἰ οἶδέ τι, μὴ ποτε καὶ τὸ τίμημα μάτην ἀπό-
 ληται“. προσελθὼν γοῦν τῷ Αἰσώπῳ „χαῖρε“ φησί. 10
 καὶ ὅς· „μὴ γὰρ ἐλυπούμην“; καὶ ὁ Ξάνθος· „ἀσπάζομαι σε“. κάκεινος· „κἀγὼ σε“. καὶ ὁ Ξάνθος
 ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῷ παραλόγῳ καὶ ἐτοίμῳ τῆς
 ἀποκρίσεως ἐκπλαγείς, ἤρετο· „ποταπὸς εἶ“; ὁ δὲ
 „μέλας“ φησί. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ τοῦτό φημι, ἀλλὰ 15
 πόθεν γεγέννησαι“; καὶ ὅς· „ἐκ τῆς γαστροῦς τῆς
 μητρός μου“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλ’
 ἐν ποίῳ τόπῳ γεγέννησαι;“ κάκεινος· „οὐκ ἀνήγγειλέ
 μοι ἡ μήτηρ μου, πότερον ἐν ἀνώγειῳ ἢ κατώγειῳ“.

2 τοῦτο A τούτο P ὁ ξάνθος v 3 ἂν εἴη] μὲν ἂν
 εἴη Q μὲν om. E H F K Z v ἐκτίσαι M V Q D Φ R E H v
 4 μου] μὲν Q καθάριον D F K Z v, in Q ei m. pr.
 sed ut uidetur corr. ex i 5 ἂν om. Z σώματος Φ
 7 καθηγητά, τοῦ scripsi: καθηγητά τὸ Q D R, cf. W. κα...
 τὰ τὸ cum spatio trium litterarum M κατὰ τὸ V E H F K Z v
 τοῦ solum Φ πῖθεσθαι Z 8 γυναικὸς R εἶπε V
 sed e uidetur corr. ex en, εἶπεν M λάβωμεν P E H
 πρῶτον M 9 πείραν om. Q ἀπόλληται Φ ἀπόλυται V D
 ἀπόλειται E 10 οὖν K φησὶν E 11 ἀσπάζομαι Z
 12 κακ. καγὼ σε D, κ. κἀγὼ σε Q 13 τῆς ἀποκρίσεως
 om. R 15 φησὶν E ὁ ξ., φησὶν, οὐ τ. φ. R 16 γεγέ-
 νησαι D Φ E H F K Z v ..v.. R καὶ ὁ ξ. — μου (17) om. Z
 17 καὶ ὅς] καὶ ὁ ὁ P, κάκεινος V τούτω Z 18 γε-
 γέννησαι Q D K F v, in R prius v add. m. pr. ἀνήγγειλέν P
 19 μου om. M Q D R H, E (sed in hoc libro erasum est)
 πρότερον P ἐν om. R E ἀνώγειῳ ἢ κατώγειῳ M V
 Q R P E H ἀνωγαίω, ἢ κατωγαίω D

καὶ ὁ φιλόσοφος· „τί δὲ πράττειν ἐπίστασαι“; καὶ κεῖ-
 νος· „οὐδέν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τίνα τρόπον“; ὃ δέ-
 „ἐπειδήπερ οὗτοι πάντα ἐπίστασθαι ἐπηγγείλαντο,
 ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδὲ ἓν“. καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ σχο-
 5 λαστικοὶ ὑπερφυῶς ἀγάμενοι, „νὴ τὴν θείαν πρό-
 νοιαν“, ἔφασαν, „πάννυ καλῶς ἀπεκρίνατο· οὐδὲ γὰρ
 εἰς ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ἅπαντα εἰδείη. διὰ γὰρ
 ταῦτα δηλαδὴ καὶ ἐγέλα“. αὐτοῖς οὖν ὁ Ξάνθος φησί·
 „βούλει πρίωμαί σε“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἐμοῦ πρὸς
 10 τοῦτο συμβούλου δέη; ὁπότερόν σοι δοκεῖ βέλτιον,
 ἦτοι πρίασθαι ἢ μή, ποίει· οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν πρὸς
 βίαν ποιεῖ· τοῦτο παρὰ τῇ σῇ κεῖται γνώμῃ. κἄν
 μὲν βούλῃ, βαλαντίου θύραν ἀνοιξας ἀργύριον
 ἀρίθμει· εἰ δὲ μή, μὴ σκῶπτε“. πάλιν οὖν οἱ σχο-
 15 λαστικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν· „νὴ τοὺς θεούς,
 p. 24 b. νενίκηκε τὸν καθηγητήν“. τοῦ δὲ Ξάνθου φήσαντος
 „ἔάν πρίωμαί σε, δραπετεῦσαι βουλήσῃ“; γελάσας
 ὁ Αἰσωπος ἔφη· „τοῦτο εἰ βουλήσομαι πράξαι, οὐ
 πάντως χρήσομαί σοι συμβούλῳ, ὥς δὴ καὶ σὺ μικρῶ

2 καὶ ὁ ξάνθος in D add. D 2 in margine 3 ἐπίσταν-
 ται R 4 ἐμοὶ δε E H ante κατέλιπον in D trium fere
 litterarum rasura οὐδεὲν (ἐν factum ex ἐν) R οὐδεῖν M H
 E οὐδεὲν P 7 ἄνωσ Z ὃς ἅπαντα εἰδείη V D: ὃς ἄν
 πάντα εἰδείη ceteri. cf. Krügeri Gr. Gr. 54, 14, 4 Madvigii
 Synt. Gr. p. 143 n. διὰ γὰρ ταῦτα postea addita in Z
 8 post ἐγέλα in Q erasum σε 10 τούτου R 11 ἦτοι]
 ἦτοι E ἦτη P ἦ F K Z v 12 κἄν μὲν Z ut saepe 13 βούλῃ,
 η ex ei factum m. pr. M βούλει Q D Φ E H post βούλει
 in Q in extrema p. 19 erasum βα: qualia fere semper praeterii
 14 ἀρίθμει Z alterum μὴ om. E H F K Z a, b 1530
 σκῶπτε, in margine κόπτε K 14 οὖν om. A 17 δραπε-
 τεύσῃ^{αι} D αι add. D 2 βουλήσῃ corr. ex βουλευσῇ D, βου-
 λήσει P 17 inter γελάσας ὁ add. τοίνυν E, τοί deletum E
 18 τοῦτο] ταῦτα Φ πράξαι Q R P b 19 πάντα P
 ὥς] ὃς b 1530, ὃς 1534 μικ in A corr. ex μοι

πρόσθεν ἐμοί“. καὶ ὁ Ξάνθος· „καλῶς μὲν λέγεις, ἀλλ’ αἰσχροὺς εἶ“. καὶ κείνος· „εἰς τὸν νοῦν ἀφορᾶν δεῖ, φιλόσοφε, καὶ μὴ εἰς τὴν ὄψιν“. τότε τῷ ἐμπόρῳ προσελθὼν ὁ Ξάνθος φησί· „πόσου τοῦτον πωλεῖς;“ καὶ ὅς· „κερτομῆσαί μου πάρει τὴν ἐμπορίαν, ὅτι 5 τοὺς ἀξιόους σου παῖδας ἀφείς, τὸν αἰσχρὸν τοῦτον εἴλου; θάτερον τῶν λοιπῶν ὦνησαι, τοῦτον δὲ πρόσδομα λάβε“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ δῆτα, ἀλλὰ τοῦτον“. καὶ ὁ ἐμπορος· „ἐξήκοντα ὀβολῶν ὦνησαι“. καὶ οἱ μὲν σχολαστικοὶ παραχρῆμα τὸ τίμημα συνει- 10 σενεγκόντες κατέθεντο, ὁ δὲ Ξάνθος ἐκτήσατο. οἱ τοίνυν τελῶναι τὴν πρᾶσιν μεμαθηκότες παρῆσαν ἀνακρίνοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπολήσας, τίς δ’ ὁ πριάμενος. αἰσχυνομένων δ’ ἀμφοτέρων ἑαυτοὺς ἀνείπειν διὰ τὸ πενιχρὸν τοῦ τιμήματος, Αἰσωπος σταῖς 15 εἰς τὸ μέσον ἀνέκραξεν· „ὁ μὲν πρᾶθεις, ἐγὼ ὁ πριάμενος δ’ οὐτοσί, καὶ ὁ πωλήσας ἐκεινοσί. εἰ δ’ αὐτοὶ σιωπῶσιν, ἐγὼ ἄρα ἐλεύθερός εἰμι“. οἱ δὲ τελῶναι διαχυθέντες, ἐχαρίσαντό τε τῷ Ξάνθῳ τὸ τέλος καὶ ἀπηλλάγησαν. 20

Ὁ μὲν οὖν Αἰσωπος ἠκολούθει πρὸς τὴν οἰκίαν VII

1 καλῶς (καλὸς P) μὲν λέγεις M Q D Φ E H F K Z v: μὲν om. V R ἀλ’ Q 2 δεῖ] χρὴ Φ 4 ὁ om. P πόσου τιμήματος τοῦτον E, H sed in hoc τιμήματος deletum πωλεῖς Z, in Q πωλεῖς corr. ex πολλεῖς 5 κερτομῆσαι M πάρει in Q fecit ex περι m. pr. 6 σου om. R 10 τὸ τι. ἡμα om. F K Z v 11 ενεγ in A ex corr. ἐκτήσαντο R 12 πρᾶσιν Φ F (Z) v 13 μὲν^τ A ἀπεμπολήσας V R E H Z, pars edd. 14 δὲ ἀμφ. Z δ’ ἀ. in H corr. ex δὲ ἀν εἰπεῖν P 15 ὁ αἰσωπος F K Z v 16 πριάθεις E 17 δ’ om. R, δὲ Z; ὁ δὲ πρ. ο. Q ὁ μὲν πωλήσας Z ἐκεινοσιν M E ἐκείνος εἶ P εἰ δὲ Z 18 σιωπῶσι, A ἄρα E H P οἱ δὲ] οἶδα P 19 ἐχαρίσαν τότε V Q R τὸ] τῷ Z 20 ἀπηλλάγησαν] διαχύθησαν A διεχύθησαν P; librarius Φ uidetur uoluisse διελύθησαν 21 αἰσ. corr. ex ἔσ. Q m. pr. ἀκολούθει K

ἀπιόντι τῷ Ξάνθῳ. μεσημβρινοῦ δὲ καύματος ὄντος,
 ὁ Ξάνθος ἐν τῷ περιπατεῖν τὸν χιτῶνα ἀνασυρ-
 μένος οὐρεῖ. ὅπερ ἰδὼν Αἴσωπος καὶ τῶν ἱματίων
 ἐκείνου δραξάμενος ὀπισθεν, πρὸς ἑαυτὸν εἰλκυσσε
 5 καὶ φησι· „τὴν ταχίστην με πώλησον, ἐπεὶ δραπε-
 τεύσω“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἀνθ' ὅτου“; „ὅτι“ φησὶν
 „οὐκ ἂν δυναίμην τοιούτῳ ὑπηρετεῖσθαι δεσπότη.
 p. 26 b. εἰ γὰρ σὺ δεσπότης ὢν καὶ μηδένα φοβούμενος, ὅμως
 ἄνεσιν οὐ παρέσχες τῇ φύσει, ἀλλὰ βαδίζων οὐρεῖς,
 10 εἰ τύχοι τὸν δοῦλον ἐμὲ πρὸς τινα σταλῆναι διακο-
 νίαν κἂν τῷ μεταξὺ τῆς πορείας τοιόνδε τι ἀπαι-
 τῆσαι τὴν φύσιν, ἀνάγκη πᾶσα πετιόμενόν με ἀπο-
 πατεῖν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τοῦτό σε θορυβεῖ; τρία
 κακὰ βουλόμενος διαδρᾶναι βαδίζων οὐρῶ.“ καὶ ὅς·
 15 „ποῖα“; κἀκεῖνος· „ἐστῶτί μοι τὴν μὲν κεφαλὴν κατέ-
 καυσεν ἂν ὁ ἥλιος, τοὺς δὲ πόδας τὸ τῆς γῆς ἔδαφος
 ὃν ἐκπεπυρωμένον, ἡ δὲ τοῦ οὐρου δορυμύτης τὴν
 ὄσφρησιν ἂν ἐλυμήνατο“. καὶ ὁ Αἴσωπος· „βάδιξε,
 πέπεικάς με“.

20 VIII Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ οἰκίᾳ ἐπέστησαν, ὁ Ξάνθος πα-

1 ἀπιόντι] ντι in Z add. m. rec. μεσημβρ. R μεσημβρ. Z
 μεσημβρ. a 2 χιτῶνα Z v ἀνασυρόμενος A ἀνασυρῶ-
 μένος P 3 εἰδὼν P ὁ αἴσωπος E καὶ saepe melius abesset
 4 πρὸς αὐτὸν M 5 φησὶν E τηνταχ. A. (accentu
 graui eraso) Q K a 6 ὅτε b 1530 φησι Q ὑπηρετή-
 σθαι P K ὑπηρετεῖσαι Q 8 μηδένα H 9 παρέχεις R
 10 τύχει E 11 κἂν V R A, D 2 κἂν P Z πορείας Φ
 τοιόνδε τι MDQAREHJFZ v τοιονδέ τι P ἀπὲ 12 ἴτῃσαι Q
 12 ἀνάγκη] ἂν m. rec. Z ἀπὸ πατεῖν H 13 θο-
 ρυβῇ M 14 διαδρᾶναι ante τρία κακὰ βουλ. Z; διαδρᾶ-
 σαι R διαδρᾶναι Φ καὶ om. D 15 ποῖα V P ἐστ.
 factum ex ἐστ. E μὲν om. Q R ἂν κατέκαυσεν Q
 17 ὃν] ἂν Φ ἐκπυρωμένον D, in Q πε supra uersum m. pr.
 ὄρου M corr. M 2 δορυμύτης V, E H, sed hi ex corr. in
 Q i m. pr. ex v radendo fecit 19 πεπηκάς P 20 ἐπεῖ]
 πεῖ D καὶ] ἐν Φ, om. Q οἰκία in R corr. ex οἰκίαν
 m. pr. παραγκ. P ut saepe

ραγγείλας τῷ Αἰσώπῳ μένειν πρὸ τοῦ πυλῶνος,
 ἐπειδὴ καθάρειον ὃν αὐτῷ τὸ γύναιον ἦδει καὶ οὐκ
 ἐχρῆν ἐξαπίνης τοιοῦτον αἰσχος αὐτῇ φανῆναι, πρὶν
 τινα καὶ πρὸς αὐτὴν ἀστείσηται. αὐτὸς δ' εἰσελθὼν
 λέγει· „κυρία, οὐκέτι με τούντεῦθεν ὀνειδίσεις τῆς 5
 θεραπέας, ἥς πρὸς τῶν θεραπαινίδων τῶν σῶν ἀπο-
 λαύω. ἦδη γὰρ καὶ γὰρ παῖδά σοι ἐπριάμην, ἐν ᾧ καὶ
 ὄψει κάλλος, οἶον οὐπω τεθέασαι· ὅς καὶ ἦδη πρὸ
 τοῦ πυλῶνος ἔστηκε“. κάκεινος μὲν ταῦτα· αἱ δέ γε
 θεραπαινίδες ἀληθῆ νομίσασαι τὰ λεχθέντα, πρὸς 10
 ἀλλήλας οὐκ ἀγεννῶς ἡμφισβήτουν περὶ τοῦ τίνι
 τούτων νυμφίος ὁ νεώνητος ἔσται. τῆς δὲ τοῦ
 Ξάνθου γυναικὸς εἰσω κληθῆναι τὸν νεώνητον κε-
 λευσάσης, μίᾳ τῶν ἄλλων μᾶλλον ὀργῶσα, καὶ ὡς
 ἀρραβῶνα τὴν κλῆσιν ἀρπάσασα, τὸν νεώνητον ἐκ- 15
 δραμοῦσα ἐκάλει. κάκεινον φαμένον „ἰδοῦ ἐγὼ
 πάρεμι“, ἐκπλαγεῖσα „σύ“ φησὶν „εἰ;“ καὶ ὅς·

1 ποιλῶνος P 2 καθάριον F K Z v αὐτῷ post γύ-
 ναιον Q; αὐτῷ v ἦδη E εἶδι P 3 αἰσχος Z 1 corr.
 m. rec. αὐτῇ] αὐτῷ R 4 ἐαυτὸν D in αὐτόν mutauit D 2
 ἀστείσηται P , αὐτὸς Q δ'] δὲ R, om. Q 5 οὐκ
 ἔτι H ut saepe τόεντ. V τοεντ. M A, Q (sed to in ras. et
 in ε spiritus erasus) το εντ. D τὸ ἐντ. R P μετούντ. v με
 τουντ. H ὀνειδίσσης D ὀνειδιεῖς F K Z v 6 post θερα-
 πέας ui. αἰσχος... καὶ πρὸς (3. 4) iterum scripta et deleta

sunt in A τῶν ante θεραπ. om. A θεραπαινίδων Q H. .αι. . E
 ἀπολαύσω E 7 παῖδας F 7. 8 ἦδει P 8 οὐτῷ
 Z, corr. m. rec., in Q οὐπω factum ex οὐπω m. pr., οὐπω D
 οὐπω A 9 ἔστηκεν M ἔστηκε Φ b, in R ἔ. corr. ex ἔ. m.
 pr. 10 θεραπαινίδες Q R A E, in D E ε rubro supra αι
 scriptum ἀληθεῖ E ut uidetur mutatum in ἦ, πρὸς ἀλλή-
 λας om. K 11 ἀγεννῶς V R E J F K Z v ; οὐγκαγεννῶς ὡς P
 ἀμφισβήτουν E H 12 ὁ νύμφιος K, νύμφιος A τοῦ
 ξ. δὲ τῆς γυν. τὸν νεών. εἰσω κλ. κελ. Φ 14 μᾶλλον om. A
 15 ἀραβῶνα V Φ F K Z a, pars edd. 16 κάκεινη...
 πρόσωπον 246, 4 om. A, in marg. inferiore adiecit m. pr.; καὶ
 δεῦρο εἰσελθε infra erasum est. φαμένον P ἰδοῦ P

„ναί“. *κἀκείνη*· „ἀβάσκαντα, μὴ εἰσέλθῃς εἰσω, καὶ
 p. 28 b. πάντες φύγωσι“. καὶ μέντοι καὶ ἄλλης ἐξελεύσεως,
 καὶ ὡς εἶδεν αὐτόν, „παταχθεῖν σου“ φαμένης „τὸ
 πρόσωπον“, καὶ „δεῦρο εἰσελθε, ἀλλὰ μὴ προσεγγί-
 5 σης μοί“, εἰσελθὼν ἔστι ἀντικρὺ τῆς δεσποίνης.
 ἥ δὲ τοῦτον θεασαμένη, τὰς ὄψεις ἀπέστρεψε πρὸς
 τὸν ἄνδρα, φαμένη· „πόθεν μοι τοῦτο τὸ τέρας ἦνε-
 γκας; ἔκβαλε αὐτόν τοῦ προσώπου μου“. *κἀκείνος*·
 „ἄλῃς σοι, κυρία, μὴ οὕτω σκῶπτέ μου τὸν νεώνη-
 10 του“. ἥ δέ· „δῆλος εἶ, Ξάνθε, μισήσας με· ἑτέραν
 γὰρ ἀγαγέσθαι βουλόμενος καὶ ἴσως αἰδούμενος
 φράσαι μοι, ὡς τῆς σῆς οἰκίας ἀναχωρήσω, τὸν κυνο-
 κέφαλόν μοι τοῦτον κεκόμικας, ὡς ἂν τὴν αὐτοῦ
 δυσανασχετοῦσα λατρεῖαν φύγω. δός μοι τὴν προῖκά
 15 μου καὶ πορευέσομαι“. πρὸς ταῦτα τοῦ Ξάνθου
 μεμψαμένου τὸν Αἰσωπον, ὡς κατὰ μὲν τὴν ὁδὸν
 ἀστεῖά τινα φθιγεῖαμένου περὶ τῆς ἐν τῷ βαδίζειν
 οὐρήσεως, νυνὶ δὲ πρὸς τὴν γυναικα μὴδὲν λέγον-
 τος, Αἰσωπος ἔφη· „βάλε αὐτὴν εἰς τὸ βάραθρον.“
 20 καὶ ὁ Ξάνθος· „παῦε, κάθαρμα· ἥ οὐκ οἶσθ’ ὅτι ταύ-

1 ἀβάσκαντε K b 1530. 1534. ἀβάσκαντους P 3 καὶ
 ὡς] καὶ om. Φ σου P φαμένη E 4 post εἰσελθε
 erasa l. v Q 5 μοι, καὶ εἰσελθὼν Q ἔστι E H ἔστι
 in ἔστι mutavit Q 2 6 ἀπέστρεψεν Φ; in D ψ ex corr.
 m. pr. 7 ἦνεγκας H 8 ἐκβαλλε E H ἐκβαλαι P

9 ἄλῃς σοι Q, s et accentum in ras. add. Q 2; ἄλῃς in D factum
 ex ἄλῃς ὑπόσκηπτέ F Z K v μου om. R 10 μισήσας
 Z, μισ. corr. ex μυσ. Q m. pr. 11 γὰρ om. Q D E F Z K v
 ἀγέσθαι Z ἀγάγεσθαι R A 12 φράσαι (ai in rasura
 Q 2) Q σῆς om. Φ b 13 κεκόμικας P b ὡς αὖν Q
 14 post δυσανασχετοῦσα in D extrita l. v δός μοι V ut
 infra: δός αὖ μοι M E H F Z δός οὖν μοι Q D Φ R K v, W.
 (δός D, Z 1) 16 μὲν om. Q 18 νυνὶδε E H μὴδὲν H
 μὴδὲ P οὐδὲν R 19 βάλλε A τὸν β. b παῦε D
 ἥ M R E H: ἥ V Q D A F K Z v οἶ P οὐκ οἶσθα R A
 οὐκείσθα, P

την ὡς ἔμαντὸν στέργω“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἐρᾷς τοῦ γυναιίου“; κάκεινος· „πάνν μὲν οὖν, δραπέτα“. καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Αἰσωπος κροτήσας εἰς τὸ μέσον τὸν πόδα, μεγάλως ἔκραξε· „Ξάνθος ὁ φιλόσοφος γυναιικοκρατεῖται“. καὶ, στραφεὶς πρὸς τὴν αὐτοῦ 5 δέσποιναν ἔφη· „σύ, ὦ δέσποινα, ἐβούλου τὸν φιλόσοφον ὠνήσασθαι σοι δοῦλον νέον, εὖσωματοῦντα, σφριγῶντα, ὃν ἔδει γυμνῇν σε κὰν τῷ βαλανείῳ θεᾶσθαι, καὶ σοι προσπαῖζειν τὰ εἰς αἰσχύνην τοῦ φιλοσόφου; Εὐριπίδῃ, χρυσοῦν ἐγὼ σου φημί τὸ 10 στόμα, τοιαῦτα λέγον·

πολλὰ μὲν ὄργαι κυμάτων θαλαττίων,
πολλὰ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
πλὴν οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὥς γυνὴ κακὴ.

15

σὺ δ' ὦ δέσποινα, φιλοσόφου γυνὴ οὖσα, ὑπὸ καλῶν νεα- p. 30 b.
νίσκων ὑπηρετεῖσθαι μὴ θέλε, μὴ πως ὕβριν τῷ ἀνδρί σου προστρίψῃς“. ἡ δὲ ταῦτα ἀκούσασα καὶ πρὸς μηδὲν ἀντειπεῖν δυνηθεῖσα, „πόθεν, ἄνερ“, φησί „τὸ κάλ-

1 ἔμαντῶ P 2 κάκεινος *supra lineam* A m. pr.

3 *post* τοῦτο *rasura* in D ὁ V: *om. ceteri post* ὁ αἰς. in A *deleta* u. ἔφη βάλε αὐτὴν τὸ] τὸν *deleta* l. v Z μέσον Q on in *ras*. 4 ἀνέκραξε E H F K Z v; ἔκραξε (ξ *mut. in* ξ) R

5 γυναιικοκρατεῖται K, Z m. pr. (Z 2 *add. κ*); in Q ..ται *restitutum pro* ..τε, *ut saepissime* 5 αὐτοῦ A D: αὐτοῦ *ceteri* 6 ὦ] τῷ P βούλου Φ ἐβούλου ... σφριγῶντα in *ras*. Z m. pr. 8 κὰν M κὰν ἐν Φ, κὰν in κὰν *mut.* R, κὰν Z 9 θεᾶσασθαι Φ πρὸς παῖζειν M H E εἰς]

πρὸς Q R 11 λέγων P 12 *cf.* Nauckii Fr. trag. 1045 p. 540; *uersus indicantur* in D (*inde a u. χρυσοῦν*) et Z 13 κ. φ. π. πνεία L *ante* θερμοῦ in Q *erasum* καὶ 14 δεινὸν δὲ πενία *suppleuit* in *marginē* A m. pr. δεινὴ μὲν πενεία L

δεινὰ] δεινὸν Φ 15 γυναικὴ κ. R π. οὐδὲν χεῖρον γυναικὸς γλωσσώδους καὶ ὀργίλης L 16 ὑποκαλῶν H *ut saepe* 17 ὑπηρετεῖσθαι Z 18 πρὸς ποίψῃς H μὴδὲν H

19 ἀντι·πεῖν P ἀντιπεῖν H ἄνερ] ἄν D *er add.* D 2 κάλλος] κάλος P K

λος τοῦτο τεθήρακας; ἀλλὰ καὶ λάλος ὁ σαπρὸς οὗτος φαίνεται καὶ εὐτράπελος. διαλλαγῆσθαι τοίνυν αὐτῷ. καὶ ὁ Ξάνθος „Αἰσωπε, διήλλακταί σοι ἡ σὴ δέσποινα“. καὶ ὁ Αἰσωπος εἰρωνευσάμενος
 5 „μέγα τι χρῆμα“ φησί „τὸ πραῦναι γυναῖκα“. καὶ ὁ Ξάνθος „σιώπα τὸν τεῦθεν· ὠνησάμην γάρ σε εἰς δουλείαν, οὐκ εἰς ἀντιλογίαν“.

IX Τῇ δ' ὑστεραία ὁ Ξάνθος ἔπεσθαι τῷ Αἰσώπῳ κελεύσας, πρὸς τινὰ τῶν κήπων ἦκεν ὠνησόμενος
 10 λάχανα. τοῦ δὲ κηπωροῦ δέσμην λαχάνων θερίσαντος, ἀνείληφεν Αἰσωπος. τοῦ δὲ Ξάνθου μέλλοντος ἦδη τῷ κηπωρῷ καταβάλλειν τὸ κέρμα, ὁ κηωρός „ἔα κύριε“, φησὶν „ἐνὸς προβλήματος παρὰ σοῦ δέομαι“. καὶ ὁ Ξάνθος „τίνος“; καὶ ὁς „τί δὴ
 15 ποτε τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ φυτευόμενα τῶν λαχάνων, καίπερ ἐπιμελῶς σκαλιζόμενά τε καὶ ἀρδευόμενα, βραδεῖαν ὅμως ποιεῖται τὴν αὔξησιν· οἷς δ' αὐτομάτῃ ἐκ γῆς ἢ ἀνάδοσις, καίτοι μηδεμιᾶς ἐπιμελείας ἀξιουμένοις, τούτοις ὀξύτερα ἢ βλάστησις“; ὁ μὲν
 20 οὖν Ξάνθος, καίτοι φιλοσόφου τῆς ζητήσεως οὔσης,

3 διήλακται P K .. λ. D 4 εἰρωνευσάμενος om. V
 5 μέγα τι M Q D Φ R E μεγάτι H χρῆμα om. D add. D 2
 φησί om. V 6 τὸ ἐντ. P, τὸεντ. A accentu postea ad-
 iecto 7 δουλίαν R 8 ὁ V: om. ceteri ἔπαισθαι P
 9 τῶν corr. ex τον K κήπων] κηπωρῶν F Z K ὠνησά-
 μενος R 10 κηπουροῦ Φ E H λαγγάνων P 11 ἀνεί-
 ληχεν Φ δὲ om. A 12 κηπουρῷ Φ E H καταβάλλειν
 Q D καταβαλεῖν (εἰ corr. ex λ) A καταβαλήν P κατάβάλλειν
 H ut saepe κηωρός Z κηπουρός Φ 13 φησί A φησὶν,
 ut uidetur, P περὶ D, corr. παρὰ D 2 παρὰ σου V
 16 τε in A add. A 2 ἀρδ. Z 2, ἀδρ. Z m. pr. ἀρδ. H
 17 ποιεῖ A ποιεῖτε P δ' αὐτομάτην R δ' αὐτομάτως A
 δαυτομάτος P 18 ἢ ante ἀνάδ. om. A καίπερ Φ καὶ τι
 μὴ δεμιᾶς H 19 ἀξιουμένοις A unde .. μένης fecit A 2
 ὀξύτερα A 20 τῆς] τοῖς P

μηδὲν ἕτερον συννοήσας εἰπεῖν, τῇ θείᾳ προνοίᾳ
καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις διοικεῖσθαι φησιν. ὁ
δὲ Αἰσωπος, παρῆν γάρ, ἐγέλασε. καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ
φιλόσοφος· „πότερον γελᾷς ἢ καταγελαῖς“; καὶ ὁ
Αἰσωπος „καταγελαῶ“, φησὶν „ἀλλ’ οὐ σοῦ, τοῦ δὲ 5
διδάξαντός σε. ἃ γὰρ ὑπὸ θείας προνοίας γίνεται,
ταῦθ’ ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τυγχάνει τῆς λύσεως.
προβαλοῦ τοίνυν ἐμέ; κἀγὼ λύσω τὸ πρόβλημα“. p. 32 b.
ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ξάνθος ἐπιστραφεὶς λέγει τῷ
κηπωρῷ· „ἥκιστα πάντων εὐπρεπές ἐστίν, ὦ τᾶν, 10
ἐμὲ τὸν ἐν τοσούτοις ἀκροατηρίοις διαλεχθέντα τὰ
νῦν ἐν κήπῳ λύειν σοφίσματα. παῖς δέ μοι οὐτοσὶ
πολλῶν πείραν ἔχων ἀκολουθεῖ· τούτῳ προσαναθέ-
μενος, τῆς λύσεως τεύξῃ τοῦ ζητουμένου“. καὶ ὁ
κηπωρὸς· „οὗτος ὁ αἰσχρὸς γράμματα οἶδεν; οἴμοι 15
τῆς δυστυχίας. ἀλλὰ φράσον, ὦ λῶστε, εἰ τοῦ ζη-
τουμένου τὴν διασάφησιν ἐγνώκας“. καὶ ὁ Αἰσωπος
„ἦ γυνή“ φησὶν „ἐπειδὴν πρὸς δεύτερον γάμον
ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἔχουσα, εἴπερ
εὗροι καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς τεκνο- 20

1 μὴδὲν H, in E η *radendo factum ex η* συννοήσας V
Q P; in A *statim* corr. 2 φησί Q φησί· A 3 δ’ Φ F K
Z v παρῆν] πλὴν P ἐγέλασεν M 4 πότερον ex πρὸτ.
corr. Q 6 γίνεται A 7 ταῦτα Q 8 προβαλλοῦ Q
προβαλλὸν P προβάλου A 9 λέγει] λέγω P 10 κηπουρῷ Φ
ὦ τᾶν P ὦ τ’ ἂν E H 11 τὸν] τῶν P ἀκροάτη-
ρίας P διαλέγοντα A τανῦν V M Q Φ H 12 σοφί-
σματα Z μοι] μου b οὐτοσὶ ex οὕτωσι corr. M 1 οὐ-
τωσὶ E H, οὐτο-σὶ Q *littera aliqua erasa* 13 ἀκολουθεῖαν
E H ἀκολουθίας F K Z v 14 τῆς λύσεως τεύξει P
15 κηπουρὸς Φ αἰσχρῶς P οἶδεν ex εἶδεν corr. M εἶ-
δεν P b 16 ὦ λῶστε] in margine Y ὦ φίλε V 2. 17 τὴν
om. K ἐγνώκας R m. pr. 18 ἦ] εἰ Φ φησι Φ
ἐπειδὴν om. Φ γάμον δεύτερον Φ 19 πρώτου V: προ-
τέρου *ceteri* 20 εὗρη V Φ K Z F ἐκ] τέκνα ἐκ F K Z v
πρωτ.] ο in ras. Q m. pr. γυναικὸς om. A τεκνο-
ποησάμενον Q ἀνδροτεκνοποιησάμενον Φ

ποιησάμενον, ἃ μὲν αὐτὴ ἐπηγάγετο, τούτων μήτηρ
 ἐστίν, ἃ δ' εὗρεν ἐν τῷ ἀνδρὶ, τούτων ἐστὶ μητρυνιά.
 πολλὴν οὖν ἐν ἑκατέροις ἐνδείκνυται τὴν διαφοράν.
 τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς φιλοσόφως καὶ ἐπιμελῶς
 5 τρέφουσα διαγίνεται, τὰ δ' ἐξ ἄλλοτριων ὠδίνων
 μισεῖ, καὶ ζηλοτυπία χρωμένη, τὴν ἐκείνων τροφὴν
 περικόπτουσα, τοῖς ἑαυτῆς προστίθεται τέκνοις. τὰ
 μὲν γὰρ φύσει ὡς οἰκεῖα φιλεῖ, ἀποστέρει δὲ τὰ
 τοῦ ἀνδρός ὡς ἄλλοτρια. τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡ γῆ τρώ-
 10 πον τῶν μὲν αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φανομένων μήτηρ
 ἐστίν· ἃ δ' αὐτὸς ἐμφυτεύει, τούτων γίνεται μη-
 τρυιᾶ. οὗ χάριν καὶ μᾶλλον ὡς γνήσια τὰ οἰκεῖα
 τρέφει καὶ θάλπει, τοῖς δὲ παρὰ σοῦ φυτευομένοις οὐ
 τοσαύτην ὡς νόθοις τὴν τροφὴν νέμει“. ἐπὶ τού-
 15 τοις ἡσθεῖς ὁ κηπουρὸς „πιστεύσαις ἂν μοι“, φησὶν
 „ὅτι με ἀμηχάνου λύπης καὶ ἀδολεσχίας ἐκούφισας.

1 μὲν] μὴ F K Z a: *sed in editionis Aldinae exemplis quibusdam uiliū sublatum est* αὐτῇ] αὐτῇ R P αὐτῇ H, in Q αὐτῇ radendo factum ex αὐτῇ αὐτῇ V: αὐτῇ τέκνα celeri ἐπηγάγετο corr. ex ἀπ. Z 2 δὲ V Z ἐν i. e. παρὰ cf. indicem. nolī igitur reponere ἀνδρός μητρυνιά A, q add. A 2, μητρυνιά P 3 δείκνυται V; in Q ἐνδείκνυται corr. ται ex τε 4 ἐξ αὐτῆς Z ἐξ αὐτοῖς P ἐξ αὐτῆς H hic et 10 φιλοσόφως Φ 5 διαγίνεται P 5 τὰ δὲ ἐξ Z τὰ δὲ ἐξ K, τοὺς δ' ἐξ A τοὺς δὲ P τὰ δ' ἐξ αλλ. H 6 ζηλοτυπία E ζυλοτ. H 7 τοῖς] τῆς F ἐαυτῆς ex ἑαυτοῖς corr. M 1 ἑαυτοῖς V R P E H προστίθεται M V R, P (προτιθέ.), E H, Q (*erasa aliqua littera super o*) προστίθεσθαι A τὰ μὲν γὰρ H 8 οἰκεῖως φ. R οἰκεῖα φιλεῖ P, l. φ fecit ex ὡς m. pr. 9 ἀνδρός ὡς] ὡς om. D ἴσον v δὲ] δὲ R F 10 αὐτομάτως om. Φ 11 δὲ Z ἐμφυτεύει Z μητρυνιά D 12 οὐχάριν P τὰ οἰκεῖα om. Φ 13 τρέφει P 14 τὴν τροφὴν ὡς νόθοις Φ νέμοι P νέμειν deleta l. v extrema D 15 ἡσθεῖς om. Φ κηπουρὸς Φ πιστεύσης P πιστεύσας Q; in A uidetur fuisse ..σας uel ..σης, sed iam scriptura fere omnino euauit; ..σαις corr. ex ..σαῦς H 16 λύπης om. Φ ἀδολεσχίας] ἀμφοβολίας, ἀμηχανίας, μερίμνης. cf. Schleusn. L. V. T. 1, 61 m. Bk. An. 1, 21, 30. Suid.

ἄπιθι προῖκα φέρων τὰ λάχανα, καὶ ὁσάκις σοι τούτων δεῖ, ὥς εἰς οἰκεῖον κῆπον βαδίζων λάμβανε“.

Μεθ’ ἡμέρας πάλιν εἰς τὸ βαλανεῖον ἐλθόντος X τοῦ Ξάνθου καὶ τισιν ἐντυχόντος ἐκεῖ τῶν φίλων, p. 34 b.
καὶ πρὸς τὸν Αἰσωπον εἰρηκότος εἰς τε τὴν οἰκίαν ⁵ προδραμεῖν καὶ φακῇν εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλόντα ἐψῆσαι, ἐκείνος ἀπελθὼν κόκκον ἓνα φακῆς εἰς τὴν χύτραν ἔψει βαλὼν. ὁ δὲ δὴ Ξάνθος ἅμα τοῖς φίλοις λουσάμενος, ἐκάλει τούτους συναριστήσοντας. προεῖπε μέντοι καὶ ὥς λιτῶς, ἐπὶ φακῇ γὰρ ἔσται τὸ ¹⁰ δεῖπνον, καὶ ὥς μὴ δεῖ τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἐδεσμάτων τοὺς φίλους κρίνειν, ἀλλὰ δοκιμάζειν τὴν προθυμίαν. τῶν δὲ εἰζάντων καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφικομένων, ὁ Ξάνθος φησί· „δὸς ἡμῖν ἀπὸ λουτροῦ πιεῖν, Αἰσωπε“. τοῦ δ’ ἐκ τῆς ἀπορροίας τοῦ λουτροῦ λαβόν- ¹⁵τος καὶ ἐπιδεδωκότος, ὁ Ξάνθος τῆς δυσωδίας ἀναπλησθεῖς, „φεῦ, τί τοῦτο“, φησὶν „Αἰσωπε“; καὶ ὅς· „ἀπὸ λουτροῦ, ὥς ἐκέλευσας“. τοῦ δὲ Ξάνθου τῇ παρουσίᾳ τῶν φίλων τὴν ὀργὴν ἐπισχόντος καὶ λεκάνην αὐτῷ παρατεθῆναι κελεύσαντος, Αἰσωπος ²⁰ τὴν λεκάνην θεὶς ἵστατο. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ νίπτεις“; ἀκείνος· „ἐντέταλταί μοι ταῦτα μόνα ποι-

1 φέρων προῖκα D 2 ὥς εἰς] εἰς om. V D Φ R E H
F K Z βαδίζειν P 3 μεθ’ ἡμέρας Q δὲ πάλιν E H
F K Z v 4 τοῦ om. Φ. τῶν] τὸν P 6 προσδραμεῖν V
Q E A H F K Z v φακῇν M V Q D R Φ E H F ἐμβά-
λοντα Φ 7 ἐψ. Q A ἀπ., εἰς τὴν χ. ἓνα κόκκον ἔψει
βαλὼν (βαλλὼν P λαβὼν A) Φ omisso u. φακῆς 8 ἔψει
libri, nisi quod ἔψει A, Q quod m. pr. fecit ex ἔ. 9 τούτοις P
συναριστήσονται P 11 ὥς] ὅς P ut saepe δεῖ scripsi:
δεῖν libri τῇ in A supplevit m. pr. 13 εἰξ. A 14 αἰσω-
πος P 15 δὲ Z 16 ὁ ξάνθος om. Φ ἀναπληθεῖς b
17 τι Z τι R ut saepissime τί τοῦτο] τοιοῦτο P ἔσωπε E
18 ὅς Z 19 ἐπίσχοντος A, σ ex corr. 20 αὐτῷ] i. e.
αὐτῷ 22 μόνα om. F K Z v, μόνον R, μόνα ταῦτα Q Φ

εἶν, ὅσα ἂν ἐπιτάξῃς. σὺ δὲ νῦν οὐκ εἶπας· Βάλε
 ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην καὶ νίψον τοὺς πόδας μου,
 καὶ θές τὰς ἐμβάδας, καὶ ὅσα ἐφεξῆς“. πρὸς δὴ
 ταῦτα τοῖς φίλοις ὁ Ξάνθος ἔφη· „μὴ γὰρ δοῦλον
 5 ἐπριάμην; οὐκ ἔστιν ὅπως· ἀλλὰ διδάσκαλον“. ἀνα-
 κλιθέντων τοίνυν αὐτῶν καὶ τοῦ Ξάνθου τὸν Αἰσω-
 που ἐρωτήσαντος, εἰ ἔφηται ἡ φακῇ, δοῖδναι λαβὼν
 ἐκεῖνος τὸν τῆς φακῆς κόκκον ἀνέδωκεν. ὁ δὲ Ξάν-
 θος λαβὼν καὶ οἰηθεὶς ἔνεκεν τοῦ πείραν λαβεῖν τῆς
 10 ἐψήσεως τὴν φακὴν δέξασθαι, τοῖς δακτύλοις διατρί-
 ψας ἔφη· „καλῶς ἔφηται· κόμισον“. τοῦ δὲ μόνον
 τὸ ὕδωρ κενώσαντος ἐν τοῖς τρυβλίοις καὶ παραθέν-
 p. 36 b. τος, ὁ Ξάνθος „ποῦ ἔστιν ἡ φακῇ“; φησί. καὶ ὅς·
 „ἔλαβες αὐτήν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἕνα κόκκον ἔψησας“;
 15 καὶ ὁ Αἰσωπος· „μάλιστα. φακὴν γὰρ ἐνικῶς εἶπας,
 ἀλλ’ οὐ φακᾶς, ὃ δὴ πληθυντικῶς λέγεται“. ὁ μὲν
 οὖν Ξάνθος ἀπορήσας τοῖς ὅλοις, „ἄνδρες ἑταῖροί“,
 φησὶν „οὗτος εἰς μανίαν με περιτρέψει“. εἴτα στρα-

1 ἂν προστάξῃς V ἂν ἐπιτάξεις RP 2 νίψων P
 μου τοὺς πόδας Q 3 τὰς] τὰ R ἐξῆς Φ (ἐ. P) 4 φί-
 λης P ἔφη] φησί· Q γὰρ om. Z 5 ἀνακλιθέντων RP
 6 αἰσωπον A 7 εἰ Z 7 10 11 ἔψ. AH 7 13 φακῇ
 (-ῇ P) et paulo post φακὴν φακᾶς MVQDΦREH, ed. Neucl.
 (sed haec φακᾶς, et V semel φακῇν) δοῖδναι Φ δοῖδναι R
 δίδναι Q 8 ἐκεῖνος.... λαβὼν om. Q; δοῖδναι λαβὼν (καὶ)
 οἰηθεὶς ἔ., sed καὶ erasum: in cuius locum in margine ascriptis
 Q 2: παρῑέθηκεν ἐπὶ τράπεζαν αἰσωπος· ξάνθος δὲ, . prae-
 terea supra scriptum est ἔψω ἀπέδωκεν Φ 9 τοῦ om.
 Q DR λαβὴν P 10 ἔψ. AH, Q, qui 11 ἔψ. corr. ex ἔψ.
 δειξάσθαι? δακτύλης P 11 ante κόμισον in A de-
 letum κόκκον κόμισον PH, E (sed corr.) μόνον P
 12 κενώσαντος] κόμισαντος Φ τριβλίοις Φ E H F K Z
 13 ὁ om. b 1530. 1534 π. ἔστι (l. v. erasa) φησὶν ἡ φ. (φησί)
 [hoc uocabulum erasum est] καὶ ὅς Q φησὶν E 14 ἔψ. Q
 15 ὁ αἰς.] ὁ om. A add. A 2 μάλιστα] is loco erasae l. α Q
 εἶπας post ἀλλ’ conlocat b 1530, post φακᾶς b 1534
 16 οὐ K ὁ...λέγεται om. Q πληθυντικῶς P 18 φησὶν]
 ἔφη F Z K v εἰς] εἰ A s add. A 2 περιτρέψει P

φεις πρὸς τὸν Αἴσωπον, εἶπεν· „ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω, κακὲ δοῦλε, τοῖς φίλοις ἐνυβρίζειν, ἀπελθὼν ὠνησάι πόδας χοιρείους τέτταρας, καὶ διὰ ταχέων ἐψήσας παράθεις“. τοῦ δὲ σπουδῇ τοῦτο ποιήσαντος καὶ τῶν XI ποδῶν ἐφομένων, ὁ Ξάνθος εὐλόγως θέλων τύψαι 5 τὸν Αἴσωπον, αὐτοῦ περὶ τι τῶν εἰς χρεῖαν ἀσχολουμένου, ἔνα τῶν ποδῶν ἐκ τῆς χύτρας λαθραίως ἀνελόμενος ἔκρυψε. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ Αἴσωπος ἔλθων καὶ τὴν χύτραν ἐπισκεψάμενος, ὡς τοὺς τρεῖς μόνον πόδας εἴώρακε, συνῆκεν ἐπιβουλήν αὐτῷ τινα 10 γεγонуῖαν. καὶ δὴ καταδραμὼν ἐπὶ τὴν αὐλήν καὶ τοῦ σιτευομένου χοίρου τὸν ἕνα τῶν ποδῶν τῇ μαχαίρᾳ περιελὼν καὶ τῶν τριχῶν ψιλώσας, εἰς τὴν χύτραν ἔρριψε καὶ συνέψει τοῖς ἄλλοις. Ξάνθος δὲ δείσας, μὴ πως Αἴσωπος τὸν ὑφαιρεθέντα τῶν ποδῶν 15 οὐχ εὐρὼν ἀποδράσῃ, αὐθις εἰς τὴν χύτραν αὐτὸν ἐνέβαλε. τοῦ δ' Αἰσώπου τοὺς πόδας εἰς τὸ τρυβλίον κενώσαντος καὶ πέντε τούτων ἀναφανέντων, ὁ Ξάνθος „τί τοῦτο“, φησὶν „Αἴσωπε; πῶς πέντε“; ἀκείνους· „τὼ δύο χοίρω πόσους ἔχετον πόδας“; 20

1 ἄλλεῖνα P 3 χοιρίους Q D Z E, H (*sed e corr.*) χοιροίους P διαταχέων M Q D R δια ταχέων A διαταχέων P διαταχέως V 3. 5 ἐψ. Q 4 σπουδῇ H 5 ἐψημένων Φ 6 ἔσωπον E εἰς in A add. A 2 ἀσχολουμένων Φ ἀσχολου-
 μένον (l. v *facta ex v*) Z 8 ἀνελόμενος P ἀνεψόμενος D, λ add. D 2 ἔκρυψεν M μικρῶν P μεταμικρὸν δὲ E μετὰ μικρόνδε H καὶ ὁ αἰς.] καὶ om. E 10 μόνον V: μόνους *ceteri* εἴώρακεν M b (*praetered. Neucl.*) συνῆκε (Z) b τινα αὐτῷ Q 12 τὸν] τῶν M 13 ψιλώσας V ψιλός σας P 15 δύοσας P αἰσώπος] σω suppl. Q 2; ἔσωπος E ὁ αἰσώπος Φ 16 οὐχ' M, Q 2, H E οὐχ εὐρὼν om. Q D, add. Q 2 D 2 ἀποδράσει Φ 17 τριβλίον F Z τρίβλιον K b τρύβλιον A a, b 1547 19 τοῦτο] τούτων R 20 δύο M Q v (*praeter b 1534*) χοίρω Q Z *sed in utroque corr.* ο ex ε, in Q *praeterea ω in ras.* τῶν δύο χοίρων E H ἔχει V

καὶ ὁ Ξάνθος· „ὀκτώ“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „εἰσὶν οὖν
 ἔνταυθι πέντε, καὶ ὁ σιτενόμενος χοῖρος νέμεται
 κάτω τρίπους“. καὶ ὁ Ξάνθος πάνυ βαρέως σχὼν
 πρὸς τοὺς φίλους φησὶν· „οὐχὶ μικρῷ πρόσθεν εἰ-
 5 πον, ὥς τάχιστα με πρὸς μανίαν οὗτος δὴ περιτρέ-
 ψει“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „δέσποτα, οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ ἐκ
 p. 38 b. προσθέσεως τε καὶ ἀφαιρέσεως εἰς τὸ κατὰ λόγον
 ποσὸν συγκεφαλαιούμενον, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα“;
 ὁ μὲν οὖν Ξάνθος μηδεμίαν εὐπρόσωπον αἰτίαν
 10 εὗρηκώς μαστιγῶσαι τὸν Αἰσωπον, ἡσύχασε.

XII Τῇ δ' ὑστεραία τῶν σχολαστικῶν τις πολυτελὲς
 εὐτρεπίσας δειπνον, σὺν ἄλλοις σχολαστικοῖς καὶ τὸν
 Ξάνθον κέκληκεν. εὐώχουμένων τοίνυν, ὁ Ξάνθος
 μερίδας ἐκ τῶν παρακειμένων ἀνελόμενος ἐπιλέκτους
 15 καὶ τῷ Αἰσώπῳ ὅπισθεν ἐφεστῶτι δούς, „τῇ εὐνο-
 ούσῃ μοι“ φησὶ πρὸς αὐτόν „ταῦτα ἐπίδος ἀπελ-
 θών“. ὁ δ' ἀπὼν καθ' ἑαυτὸν ἐνενοεῖ· „νῦν καιρὸς
 τίσασθαί μου τὴν δέσποιναν, ἀνθ' ὧν με ἡνίκα νεώ-
 νητος ἦλθον ἔσκωπτεν. ὅψεται τοίνυν τίς τῷ δε-

2 ἔνταυθι V: ἔνταυθοῖ ceteri ὁ σιτ.] ὁ om. Z
 3 κάτω om. Z; κάτω νέμεται Q βραχέως V 4 φησὶ b

μικρὸν K 5 μοι D, ε add. D 2 με δὴ A μεδὴ P
 5 οὗτος δὴ] δὴ om. Φ; περιτρέψει δὴ οὗτος Q περι-
 τρέψει E 6 οὐκ om. a (in exemplis quibusdam additum est)
 7 προσθέσεως R E H, D postea correctus m. pr. τε om. Φ
 καταλόγου R κατὰ λόγων P 8 ποσῶν P 9 μὴ δὲ
 μίαν D, Q extrito qui in η erat accentu μηδὲ) μηδεμίαν H

αἰτίαν εὐπρόσωπον Φ F Z K v 11 ὑστεραία K πολυ-
 τελαῖς P 12 εὐπρεπίσας R εὐτρεπήσας E σχολαστικοὶ a
 13 κέκληκε M κέκλησεν Z ἐνωχουμένων P 15 αἰ-
 σῶπο, P ὅπισθεν ἐφεστῶτι in rasura Z m. pr. εὐνοούση
 Z, corr. Z 2. nolui autem in tali scriptore seiungere εὐ cum
 omnes ubique libri in formam εὐνοεῖν conspirent 16 φησὶν R,
 φησιν post u. ταῦτα conlocatur in Φ αὐτὴν K ταῦτ' Q D R
 ἐπίδως E, in H os factum ex ως 17 ἐννοεῖ D
 18 με om. Φ νεώνητον E 20 τίς scripsi: εἰ libri

σπότῃ μου εὐνοεῖ.“ ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ καθίσας ἐν τῷ προδόμῳ καὶ τὴν δέσποιναν ἐκκα-
λέσας, τὴν σπυρίδα τῶν μερίδων ἐπίπροσθεν αὐτῆς
τέθεικε καὶ φησι· „δέσποινα, ταῦτα πάντα ὁ δεσπότης
πέπομφεν οὐ σοί, ἀλλὰ τῇ εὐνοούσῃ“. καὶ τὴν 5
κύνα καλέσας καὶ εἰπὼν „ἐλθέ, λύκαινα, φάγε, σοὶ
γὰρ ὁ δεσπότης δοθῆναι ταῦτα ἐπέταξεν“, ἀνὰ μέρος
τῇ κυνὶ πάντα παρέβαλε. μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς τὸν
δεσπότην πάλιν ἐλθὼν καὶ ἐρωτηθεὶς εἰ τῇ εὐνο-
ούσῃ δέδωκε πάντα, „πάντα“, φησί, „καὶ ἐνώπιον 10
ἐμοῦ πάντα κατέφαγε“. τοῦ δὲ ἐπανερομένου „καὶ
τί ποτε ἄρα ἐσθίουσα ἔλεγεν“; ἐκεῖνος· „ἐμοὶ μὲν“
φησὶν „οὐδ’ ὅτι οὖν εἴρηκε, καθ’ ἑαυτὴν δέ σοι χάρι-
τας ἦδει“. ἡ μέντοι γυνὴ τοῦ Ξάνθου συμφορὰν
τὸ πρᾶγμα ποιησαμένη ἄτε δὴ δευτέρα τῆς κυνὸς 15
ἐλεγχθεῖσα τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίᾳ, καὶ ἐπειποῦσα
ἧ μὴν μηκέτι τοῦ λοιποῦ συνοικήσειν αὐτῷ, εἴσω
παρελθοῦσα τοῦ κοιτῶνος ἐθρήνη. τοῦ δὲ πότου
προκόπτοντος καὶ ζητημάτων πρὸς ἀλλήλους προ- p. 40 b.

ἡ
1 εὐνοεῖ R εὐνοῇ P 2 καθήσας Q προδόμῳ P
b 1547. ἐν τῷ πρ. κ. τ. δ. ἐκκαλέσας om. Z: a quibus uerbis
in a nouus incipit uersus 4 τέθεικεν M E τέθηκε V τέθ.
καὶ] θέμενος Φ 5 πέμποφεν Q τὴν] τὸν Φ 6 litterae
λύκαι in rasura Q m. pr. σοί] σὺ E H 7 ταῦτα ἐπέ-
ταξεν δοθῆναι K Z v, δ. ταῦτα παρέβαλε ἐπ. delete u. παρέ-
βαλε R, δ. ταῦτα πάντα ἐπ. D 8 πάντα] ταῦτα R
πρὸς] εἰς V 10 πάντως φησί Φ ἐνώπιόν μου R
11 ἐπανερομένου Z ἐπανερωμένου E H καὶ τιποτ’ Q
13 οὐδοτιοῦν M V K E H b οὐδότι οὖν P οὐδ’ ὅτι οὖν eraso
qui in ū erat spiritu Q εἴρηκεν M Φ (εἴρικεν P) σοὶ Q,
in locum erasi σου? 14 μὲν τοι v saepe 15 οἴσησαμένη
(Z) b, λογισαμένη (l. i. radendo facta ex η) Q δῆ] καὶ Φ
τὸν κυνὸς Φ (τουκυνὸς P) 16 ἐλεγχθεῖσα R E H Q primo,
sed supra scr. γ τὸν om. P 17 ἡ μὴν R ἡμην E H b

μηκέτι H συνοικήσῃ D, εἰν add. D 2 18 κιτῶνος a
19 προτινομένων A προτεινουμένων a

τεινομένων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν ἀπορήσαντος πηνίκα
 ἂν γένοιτο μεγάλη ἐν ἀνθρώποις ἀνάγκη, Αἷσωπος
 ὀπισθεν ἐστὼς εἶπεν· „ἥνίκα ἂν οἱ νεκροὶ ἀνιστά-
 5 μενοι τὰ ἐαυτῶν ἀπαιτήσωσι κτήματα“. καὶ οἱ σχο-
 λαστικοὶ γελάσαντες ἔφασαν· „νοήμων ἐστὶν ὁ νεώ-
 νητος“. ἐτέρου δὲ πάλιν τοιόνδε τι προθέντος, ὅτου
 χάριν τὸ μὲν πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενον οὐ
 βοᾷ, ὁ δὲ χοῖρος ὅτι μάλιστα κράζει, Αἷσωπος αὐτὸς
 ἔφη ὅτι „τὸ μὲν πρόβατον κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀμελγό-
 10 μενον ἢ τὸ τοῦ πόκου βάρος ἀποτιθέμενον, σιγῇ
 ἔπεται· διὸ καὶ ὑποσκελιζόμενον καὶ τὸν σίδηρον
 ὀρῶν, οὐδὲν δεινὸν ὑποπτεύει, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ συνήθη
 καὶ μόνα δοκεῖ πείσεσθαι. ὁ δὲ χοῖρος ἅτε δὴ μῆτ'
 ἀμελγόμενος μῆτε κειρόμενος μηδὲ συνειδὼς ἐαυτῷ
 15 πρὸς τι τῶν τοιούτων ἐλκόμενος, ἀλλ' ὅτι τῶν σαρ-
 κῶν αὐτοῦ μόνον ἐστὶ χρεία, εἰκότως βοᾷ“. τούτων
 οὕτω ῥηθέντων, οἱ σχολαστικοὶ πάλιν ἐπήνεσαν
 αὐτόν, τραπέντες εἰς γέλωτα. παυσαμένου μέντοι
 τοῦ πότου καὶ τοῦ Ξάνθου πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπονο-

1 ἀπορήσαντος V

2 ἀνάγκη] ταραχὴ ν μεγ. ἀνάγκη

ἐν ἄ. Q

4 ἐαυτὸν P

ἀπαιτήσωσί κτ. R

κτὴ
χρήματα V

κτὴ

σώματα M D, omnia m. pr.

5 ἔφησαν Q: post hoc u. era-
sum νο

6 τοιόνδε τι (libri τοιόνδε τι) om. E H Z K v

προστιθέντος Φ ^επροτιθέντος Q 7 εἰς σφαγὴν P εἰς φάγων

A, σφαγὴν restituit A 2 8 ὅτι] ἔτι Φ κράζει R 9 μὲν

om. Φ ἀναμελγόμενον E 10 ἢ καὶ τὸ α. καὶ τὸ (om.

ἦ) Φ 11 ἐπ. corr. ex ἐπ. Q; ἔπεται διὸ Z δι' ἃ A διὰ P

inter ὑποσκελι et ζόμενον in Q littera erasa 12 οὐδέι-

νόν Q 13 πείθεσθαι R ἅτε δὴ in D add. D 2 μὴ

μετ' ἀμελγ. Z μεταμελγ. K 14 μηδὲ Q P: μὴ δὲ ceteri

συνειδὼς Φ ἐαυτῷ] ὧ corr. ex ὃν Q 16 αὐτὰ P

μόνου A μόνων M Q D E H P K Z v ἔστι Q χρεία α

εἰκότος P 17 οὕτως Q R Φ (οὕτος P) 18 τραπένταις P

γέλωτας Q μέντοι] τοίνυν V D 19 πότου corr. ex

πόθου P πρὸς] εἰς D ἀπον in rasura Q m. pr.

στήσαντος, καὶ τῇ γυναικὶ συνήθως ὀρμήσαντος
 προσλαλεῖν, ἐκείνη τοῦτον ἀποστραφεῖσά φησι· „μή
 μου πλησίον γένη. δός μοι τὴν προῖκα καὶ ἀπελεύ-
 σομαι. οὐδὲ γὰρ ἂν μείναιμι σὺν σοὶ τούντεῦθεν.
 σὺ δ' ἀπελθὼν τὴν κύνα κολάκευε, ἣ πέπομφας τὰς 5
 μερίδας“. καὶ ὁ Ξάνθος ἐκπλαγείς λέγει· „οὐκ ἔστιν
 ὅπως οὐκ ἤρτυσέ μοι τι κακὸν πάλιν Αἰσωπος“. καὶ
 πρὸς τὴν γυναῖκά φησι· „κυρία, ἐμοῦ πεπωκό-
 τος σὺ μεθύεις; τίني τὰς μερίδας πέπομφα, οὐχὶ
 σοί“; „μὰ Δί', ἐμοὶ μὲν οὐ“, φησὶν ἐκείνη „τῇ δὲ 10
 κυνί“. καὶ ὁ Ξάνθος τῷ Αἰσώπῳ κληθέντι φησί·
 „τίني δέδωκας τὰς μερίδας“; κακείνος· „τῇ εὐνοούσῃ
 σοί“. καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ὁ Ξάνθος· „οὐδὲν ἔλα- p. 42 b.
 βες“; κακείνη· „οὐδέν“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „τίني γὰρ
 ἐκέλευσας τὰς μερίδας δοθῆναι, ὧς δέσποτα“; κακεῖ- 15
 νος· „τῇ εὐνοούσῃ μοι“. καὶ ὁ Αἰσωπος τὴν κύνα
 φωνήσας, „αὖτις σοί“ φησὶν „εὐνοεῖ. ἡ γὰρ γυνὴ κὰν
 εὐνοεῖν λέγῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐλαχίστῳ ἀλγῆσασα ἀντιλέγει,
 λοιδορεῖται, ἀναχωρεῖ τὴν μέντοι κύνα τύπον, ἀπέ-

1 ὀρμήσαντος b 1530. 1547 2 προσλαλεῖν l. λ altera
 mutata in β Z πρὸς τὸ λαλεῖν Φ φησι] ἔφη R 3 προῖκα
 μου καὶ Q R K v πρ. μοι καὶ Z 4 οὐδὲν b (praefer ed.
 Neucl.) μείναι (l. i finati) μι M μείναι μοι D μείναι με E
 μείναι με H; in Q μείναιμι sed i radendo factum ex oi
 τοεντ. V M A D τοέντ. P τὸ έντ. Q R 5 ἡ καὶ? 6 οὐ-
 κέστην P 7 ἤρτησε R πάλιν om. D ὁ αἰσ. Φ R
 8 κυρία post σὺ (9) conlocat Φ πεπωκότος V 9 οὐχι-
 σοί; a οὐχι σοί Z 10 μα δέ V μὰ δία Q μα δι P μα δι
 K Z 11 κυνὶ corr. ex κυνὴ Q αἰσώπο P ut saepe
 κληθέντι om. P 13 σοι factum ex σου Q σοί b σὺ ed.
 Neucl. 14 καὶ ὁ αἰσωπος in margine add. V m. pr. 15 ὧ
 δέσποτα hoc loco V: ceteri libri δέσποτα, Q ὧ δέσποτα, post
 ἐκέλευσας (15) 17 σοι om. V φησὶν om. D 18 λέγει E,

γ
 A (corr. A 2) λέ H λέγεται K Z v ἐπὶ λαχίστῳ R ἐπιλαχί-
 στῳ D m. pr. (ἐπ' ἐλ. restituit D 2), ὑπ' ἐλ. a ἐπελ. H
 19 λοιδορεῖται H

λασον, καὶ οὐκ ἀναχωρήσειεν ἄν, ἀλλ' ἐπιλαθομένη
 πάντων, αὐτίκα φιλοφρόνως σαίνει καὶ σὺν χάριτι
 τὸν δεσπότην. ἔδει σε οὖν εἰπεῖν, δέσποτα, τῇ γυ-
 ναικὶ τὰς μερίδας κομίσαι, καὶ μὴ τῇ εὐνοούσῃ.“
 5 καὶ ὁ Ξάνθος· „ὄρᾳς, ὦ κυρία, ὥς οὐκ ἐμὸν τὸ
 ἁμάρτημα, ἀλλὰ τοῦ κομίσαντος; ἀνάσχου τοιγαροῦν,
 καὶ οὐκ ἀπορήσω προφάσεως, δι' ἣν αὐτὸν μαστι-
 γώσω“. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἀλλὰ λάθρα πρὸς
 τοὺς ἐαυτῆς γονεῖς ἀποχωρησάσης, Αἰσωπος εἶπεν·
 10 „οὐκ ὀρθῶς εἶπον, ὦ δέσποτα, ὥς ἡ κύων σοι μᾶλ-
 λον εὐνοεῖ, καὶ οὐχ ἡ ἐμὴ δέσποινα;“ ἡμερῶν δέ τι-
 νων παρωχηκνιῶν, καὶ τῆς γυναικὸς ἀδιαλλάκτου
 μενούσης, καὶ τοῦ Ξάνθου τῶν προσηκόντων τινὰς
 ὥς αὐτὴν ὥς ἂν ὑποστρέψειεν οἴκαδε πέμψαντος,
 15 τῆς δὲ μὴ ὑπείκειν θελούσης, καὶ τοῦ Ξάνθου δι'
 αὐτὴν εἰς ἀδυμίαν πεσόντος, Αἰσωπος αὐτῷ προ-
 σελθὼν φησι· „μὴ ἀνιῶ, δέσποτα. ἐγὼ γὰρ αὐτὴν
 αὔριον ἦκειν αὐθαίρετον καὶ ἀπαράκλητον δράσω
 πρὸς σέ.“ καὶ λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγορὰν ἦλθε,

1 ἀναχωρήσοι ἐν ἄν P 2 φιλοφρόνος P errore fre-
 quenti post αὐτίκα distinguit Q σὺν χάριτι τρέχει πρὸς
 τὸν δ. E 4 κόμισον Z K v, κομίσαι Q μὴ] οὐχί P
 5 ὦ V: om. ceteri 6 τοιγαροῦν Z H τοιγὰρ οὖν P, Q primo,
 sed iam accentu et spiritu erasis 7 αὐτῷ μαστιγῶ σω P
 8 λάθρα a 9 τοὺς infra lineas supplendi Q 2 ἐαυτούς H
 10 ὦ] σοι Φ 11 καὶ corr. ex καὶ P m. pr. οὐχί ἡ ἐμοὶ Q
 οὐχὶ ἐμῇ P. (οὐχ' E H) 12 παρωχηκνιῶν V παρωχη-
 κνίων E H ἀδιαλλάκτου V Q D 13 τοξάνθου P προσ-
 οικόντων b 1530 14 ὥς] K in margine πρὸς ὥς ἂν om.
 D; structuram in hoc scriptore noli emendare ὑποστρέφοιεν
 E H ὑποστρέψει ἐνόκαδε P 15 ὑπεικὴν P ὑπήκειν E H
 ordo uu. μὴ ὕ. θελ. non est sollicitandus 16 αὐτὴν
 corr. ex αὐτῆς Q m. pr. προσελθὼν αὐτῷ H E K Z v

18 ἀνιῶ E H αὐτὴν] τὴν D εἰς τὴν Φ 18 αὐθαίρετον Q
 ἀπαράλλακτον E H Z K v 19 ἦλθεν Q R Z K v

καὶ ὠνησάμενος χῆνας καὶ ὄρνιθας καὶ ἄλλ' ἅττα
 τῶν πρὸς εὐωχίαν ἐπιτηδείων, βαδίζων τὰς οἰκίας
 περιενόστει. παρῆει τοίνυν καὶ τὴν τῶν τῆς αὐτοῦ
 δεσποίνης γεννητόρων οἰκίαν, μήτε ταύτην εἰδέναι
 προσποιούμενος ἐκείνων τυγχάνουσαν, μήτε μὴν ἐν 5
 αὐτῇ τὴν δέσποιναν μένουσαν. καὶ δὴ τινι τῶν τῆς
 οἰκίας ἐκείνης ἐντυχὼν ἠρώτα εἰ τί που τῶν εἰς γά- p. 44 b.
 μους χρησίμων οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν ἔχοιεν αὐτῷ πω-
 λῆσαι. τοῦ δὲ „καὶ τίς τούτων ἔχει τὴν χρεῖαν;“
 πυνθανομένου, „Ξάνθος“ φησὶν „ὁ φιλόσοφος· αὐ- 10
 ριον γὰρ γυναικὶ μέλλει συνάπτεσθαι.“ τοῦ δὲ ἀνα-
 βάντος καὶ τῇ γυναικὶ ταῦτα τοῦ Ξάνθου ὥς ἤκου-
 σεν ἀναγγεῖλαντος, ἐκείνη σὺν δρόμῳ καὶ σπουδῇ
 πρὸς τὸν Ξάνθον ἦλθεν αὐτίκα, καὶ αὐτοῦ κατεβόα
 λέγουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα, ὥς „οὐκ ἂν 15
 ἐμοῦ ζώσης, ὦ Ξάνθε, ἑτέρα γυναικὶ δυνηθείης
 συναρμοσθῆναι.“ καὶ οὕτως ἔμεινεν ἐπὶ τῆς οἰκίας
 δι' Αἰσώπου, ὥς καὶ δι' ἐκείνον ἀπῆρε.

Μετὰ δ' ἡμέρας πάλιν τινὰς καλέσας ὁ Ξάνθος XIII
 σχολαστικούς εἰς ἄριστον, τῷ Αἰσώπῳ φησὶν „ὁψώ- 20

1 χῆνας Q ἄλλᾶττα M Q ἄλλᾶτα V E H ἄλλα τα A,
 τ add. A 2, ἄλλαττα P ἄλλᾶττα R 2 ἐπὶ τῇ δειῶν P

οἰκίας mutavit in ἰας E, οἰκίας^v K 3 τὴν corr. ex τὸν et
 6 τῆς ex τοῦ Q m. pr. αὐτοῦ a 4 γεννητήρων b

ταύτην] μὴν αὐτὴν Φ 5 πρὸς πιοῦμενος P ἐκείνω et
 6 δέσποινα Q m. pr.: ll. v postea additae 7 ἐντυχῶν P

εἰ τι που M Q E H 8 οἱ] εἰ P, ei D corr. οἱ D 3
 ἔχοι ἐν P 9 delendumne τὴν? 10 πυνθανομένου V: πυ-

θομένου M Q D R A K Z v πυρομένου P πυθουμένου E H
 11 ..σθαι corr. ex σθε Q 2 12 τοῦ ξάνθου om. E

13 ἀναγγεῖλαντος P ἐκύνη P ut sapere 14 ἑαυτοῦ Q
 κατεβόα P 16 ζώσης ἐμοῦ D ὦ om. Q, in Z corr. ex ὥς

ξάνθε ξ. corr. ex ξάνθος P δυνηθήσῃ K Z v δυνη-
 θέσης H 17 συναρμ. P 18 gen. noli mutare. δι' ἐκεί-

ων Q ἀπῆρεν M R ἀπείρεν P ἀπῆρη A 19 μετὰδ' H
 20 in V ante εἰς punctis deletum est τινὰς φησὶ H E Z K
 ὁψώνισον V. Q, ὁψώνησον mutatum in ὁψ. Z

νησον ἀπελθὼν πᾶν ὃ τι χρηστότατόν τε καὶ βέλτιστον.“ ὁ δὲ ἀπὼν καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἐγὼ διδάξω τὸν δεσπότην μὴ μωρὰ διατάττεσθαι“. γλώττας οὖν μόνας ὑείους περιάμενος καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι
 5 γλώτταν ὁπτὴν ἐκάστῳ σὺν ὀξυγάρῳ παρέθηκε. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐπαινεσάντων ὡς φιλόσοφον τὸ πρῶτον ἔδεσμα διὰ τὴν τῆς γλώττης πρὸς τὸν λόγον ὑπηρεσίαν, πάλιν Αἴσωπος ἐφθὰς γλώττας παρέθηκε. καὶ αὖθις αὖ βρώματος αἰτηθέντος ἄλλου καὶ
 10 ἄλλου, ὁ δ' οὐδὲν ἕτερον ὅτι μὴ γλώττας προὔτίθει. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐπὶ τῷ ταύτῳ τῆς τροφῆς ἀγανακτησάντων καὶ „μέχρι τίνος γλώττας;“ εἰπόντων, καὶ ὡς „ἡμεῖς δι' ἡμέρας γλώττας ἐσθίοντες τὰς ἡμετέρας ἡλγήσαμεν“, ὁ Ξάνθος φησὶ πρὸς
 15 ὀργήν· „οὐδὲν σοι πάρεστιν ἕτερον, Αἴσωπε;“ καὶ ὅς· „οὐ δῆτα“. κἀκεῖνος· „οὐκ οὖν ἐντειλάμην σοι, κατάρατον ἀνθρώπιον, πᾶν ὃ τι χρηστότατόν τε καὶ ἄριστον ὀψωνῆσαι“; καὶ ὁ Αἴσωπος· „πολλὰς ὁμολογῶ
 p. 46 b. σοι τὰς χάριτας μεμφομένῳ με φιλοσόφων ἀνδρῶν

2 ἔλεγε M 3 μὴ corr. ex μο R m. pr. διατάττειν W
 γλώσσας R 4 ὑείας Q ὑείον b 1534 ἐτοιμάσας]
 ἀγοράσας punctis subscriptis deletum in D, ἐτοιμάσας in margine
 adiecit D 3 ἀνακληθεῖσι P ἀνακλιθεῖσι Z K v 5 ἐκά-
 στῳ in A add. A 2 συνοξειγάρῳ P παρέθηκεν R
 6 ὡς] καὶ Q, D sed deleuit et ὡς supra scripsit D 3 φιλο-
 σόφον b 1530. 1534 τὸ] τὸν b 1530 8 ὑπηρεσίαν λεξάν-
 των, πάλιν Q αἴσωπος om. R ἐφθὰς R Z b (praeter

Neuel.) εὐθὰς P γλώττας E γλώττας H παρέθυκε P
 9 ἐτηθέντος ἄλου P 10 προὔτιθει M Q D Φ E H K Z v
 11 δὲ in A suppl. A 2 τῷ in D adiecit m. pr. ταυτῷ
 libri 12 καὶ Q D Φ R: om. V M E H Z K v τινός R
 ὑπόντων P 13 διημέρας H ut saepe 14 τὰς ἡμέρας P
 ἡλγήσαμεν P 15 παρ' ἔστιν Z αἴσωπε ἕτερον R
 16 οὐ Z ἐν ἐτοίλ. P 17 τε] δὲ Z 18 ἄρηστον P
 ὀψωνίσαι Q 19 με] om. Z, μοι Q ἀνδρῶν om. D Φ a
 (in P φιλοσόφων ultimum est f 11^r uocabulum).

παρόντων· τί οὖν ἂν γένοιτο γλώττης χρηστότερόν
 τε καὶ βέλτιον ἐν τῷ βίῳ; πᾶσα γὰρ παιδεία καὶ
 φιλοσοφία δι' αὐτῆς παιδεύεται καὶ διδάσκεται· δι'
 αὐτῆς δόσεις, λήψεις, ἀγοραί, ἀσπασμοί, εὐφημῖαι,
 μοῦσα πᾶσα· δι' αὐτῆς συγκροτοῦνται γάμοι, πόλεις ⁵
 ἀνορθοῦνται, ἄνθρωποι διασώζονται. καὶ συνελόντι
 φάναι, δι' αὐτῆς ἅπας ὁ βίος ἡμῶν συνέστηκεν.
 οὐδὲν ἄρα τῆς γλώττης ἄμεινον“. ἐπὶ τούτοις οἱ
 σχολαστικοὶ τὸν μὲν Αἰσωπον ὀρθῶς λέγειν φάμενοι,
 ἡμαρτηκέναι δὲ τὸν διδάσκαλον, διελύθησαν ἕκαστος ¹⁰
 ἐπ' οἶκον. τῇ δ' ὕστεραία πάλιν αἰτιωμένων αὐτῶν
 τὸν Ξάνθον, ἐκεῖνος ἀπελογεῖτο μὴ κατὰ γνώμην
 αὐτοῦ ταῦτα γεγονέναι, ἀλλὰ τοῦ ἀχρείου δούλου
 τῇ κακουργίᾳ. σήμερον δὲ ἀλλ' ἀμείψει τὸ δεῖπνον·
 „κῆγὼ δὴ παρόντων ὑμῶν αὐτῷ διαλεξομαι“. καὶ ¹⁵
 καλέσας αὐτόν, πᾶν ὃ τι φανυλότατόν τε καὶ χείρι-
 στον ὀψωνῆσαι κελεύει, ὥς τῶν σχολαστικῶν σὺν
 αὐτῷ δειπνησόντων. ὃ δὲ μῆδὲν διατραπείς πάλιν

1 τί οὖν αν V R: τί ἂν οὖν ceteri 2 βέλτιστον R
 παιδία P 3 διὰ Z αὐτῆς P post διδάσκεται in Q
 octo fere litterae erasae; uersus qui insequitur incipit a l. l. ται
 deletis non ante sed post δι' αὐτῆς distinxit R 4 εὐφη-
 μῖαι in D suppl. D 3 5 αὐτῆς P γὰρ post u. αὐτῆς add.
 E H (γὰρ), K Z, D 2, v γάμοι πόλεμοι Q πόλις P saepe
 7 φάναι M R D H K Z v πᾶς Φ 8 οὐδὲν ἄ. τ. γ.
 ἄμεινον om. P 9 ὀρθός P 10 διεληλύθεισαν R διελη-
 λύθασιν E H Z K v 11 δὲ Z ὕστερ^a K 12 ἀπολο-
 γεῖτο (Z K), v praeter Neucl. γνώμην A 13 αὐτῷ R
 ταῦτα in D supra lineam adiecit m. pr. γενέσθαι Φ

14 κακουργία P ἀλλὰ μείψει P ἀλλ' ἀμείψει D, ἀλλ'
 punctis deleuit et δια supra scripsit D 3, διαμείψει (om. p.
 ἀλλά) Z K v; de p. ἀλλά u. Krüger Gr. Gr. 69, 4, 5. Bäumlein.
 Part. Gr. p. 12. ceterum nescio an scribendum sit ἀνταμείψιν.

15 δὴ scripsit: δὲ libri, om. Q ἡμῶν P 16 ἀχέρι-
 στον P 17 ὀψωνῆσαι D, ὀψων. inde fecit D 2; ὀψωνίσαι Q
 τὸν σχολαστικὸν P σὺν om. Q 18 μῆδὲν H

γλώσσας ἐπρίατο, καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι παρέ-
 θηκεν. οἷ δὲ πρὸς ἀλλήλους ὑπεφώνουν· „χοίρειαι
 πάλιν γλώτται“; καὶ μετὰ μικρὸν αὐθις γλώττας
 παρέθηκε καὶ μάλα αὐθις καὶ αὐθις. τοῦ Ξάνθου
 5 δὲ δυσανασχετήσαντος καὶ „τί τοῦτο, Αἴσωπε“; εἰρη-
 κότος, „μὴ πάλιν ἐνετειλάμην σοι πᾶν ὃ τι χρηστό-
 τατόν τε καὶ βέλτιστον ὀψωνῆσαι; οὐχὲ πᾶν ὃ τι
 φανυλότατόν τε καὶ χεῖριστον“; ὃ δὲ· „καὶ τί ποτε
 χεῖρον τῆς γλώττης, ὧ δέσποτα; οὐ πόλεις δι’ αὐτῆς
 10 καταπίπτουσιν; οὐκ ἄνθρωποι δι’ αὐτῆς ἀναιροῦν-
 ται; οὐ ψεύδη πάντα καὶ βλασφημίαι καὶ ἐπιιορκίαι
 διὰ ταύτης περαίνονται; οὐ γάμοι καὶ ἀρχαὶ καὶ βα-
 p. 48 b. σιλεῖται δι’ αὐτῆς ἀνατρέπονται; οὐχ ὥς κεφάλαιον
 εἶπεῖν, ὁ βίος δι’ αὐτῆς ἅπας μυριῶν πλημμελημά-
 15 των γέμει;“ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου φαμένου, τῶν τις
 συνανακειμένων τῷ Ξάνθῳ φησίν· „οὗτος, εἰ μὴ
 πάνν σεαυτὸν ἀσφαλίση, οὐκ ἂν ἄπορος εἴη μανίας
 ἀφορμὴ σοὶ γίνεσθαι. οἷα γὰρ ἡ μορφή, τοιάδε καὶ
 ἡ ψυχὴ“. καὶ ὁ Αἴσωπος πρὸς αὐτόν· „σύ μοι

1 γλώσσας E ἀνακλινθεῖσι Z K v ἀνακληθεῖσι R P
 παρ' ἐθ. Z 2 ἐπεφώνουν V χοίρειαι R E H 3 γλώσ-
 sai E H Z K v μεταμικρὸν M καὶ κατὰ μ. αὐτοῖς, αὐ-
 θις Φ 4 παρέθηκεν R καὶ αὐθις om. Φ 5 δυσχα-
 νασχ. M αἴσω.; εἰρ.] εἰπόντος αἴσωπε Q 6 ἐνετειλάμην P
 7 βέλτ. καὶ χρηστ. (om. p. τε) Φ ὀψωνίσει Q
 8 φανυλότατόν δε (uel τε) καὶ Z post χεῖριστον R add.
 ὀψωνῆσαι καὶ τίποτε *suppleuit in margine* A m. pr., A 2
 δὲ et χεῖριστον 9 χεῖρον] χυρίστον P πόλεις P οὐ —
 ἄνθρ. R 12 περὶνονται P οὐ γάμοι..... ἀνατρέπονται
 om. Q γαμοὶ R, D *sed in D accentus extritus* 13 ἀνα-
 τρέπονται P οὐχ ὥς M Q saepe 14 ὁ βίος om. Φ
 ἅπας ὁ κόσμος μ. Φ *uersus fuerit ὁ βίος δι' αὐτῆς* πλημ-
 μελημάτων γέμει 15 τῶν τις τῶν σ. E 16 ἀνακειμέ-
 νων R φησί· E 17 σε αὐτόν P D (D 2 *extrito spiritu*
uocabula coniungit) σε αὐτόν Q σεαυτὸν A σεαυτὸν Z *sed σεα*
ex corr. 18 ἀφορμῇ E, H *ex corr.* m. pr. γίνεσθαι V:
 γενέσθαι M Q D R Φ E H K Z v οἷα V P E H

δοκεῖς, ἄνθρωπε, κακεντρεχῆς τις καὶ περίεργος εἶναι, δεσπότην κατὰ οἰκέτου παροξύνων.“ καὶ ὁ Ξάνθος πρὸς ταῦτα, προφάσεως ἐφιέμενος μαστιγῶσαι τὸν Αἴσωπον, „δραπέτα“ φησὶν „ἐπεὶ περίεργον εἶπας τὸν φίλον, δεῖξόν μοι ἀγαγὼν ἀπερίεργον ἄνθρωπον“. 5 ἐξελθὼν τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἐπὶ τῆς λεωφόρου ὁ XIV Αἴσωπος καὶ τοὺς παριόντας περισκοπῶν, ὁρᾷ τινα ἐφ' ἐνὸς τόπου ἱκανὸν χρόνον καθίσαντα, ὃν καὶ δοκιμάσας καθ' αὐτὸν ἀπράγμονά τινα καὶ ἀπλοῦν εἶναι, προσελθὼν φησιν· „ὁ δεσπότης σε καλεῖ σὺν 10 αὐτῷ ἀριστῆσαι.“ καὶ ὁ ἄγροικος ἐκεῖνος μηδὲν περιεργασάμενος, μηδὲ τίς ὢν ὑπὸ τίνος καλεῖται, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑποδήμασι φάυλοις οὗσιν ἀνέπεσεν. ἐρομένου δὲ τοῦ Ξάνθου „τίς οὗτος“, Αἴσωπος εἶπεν· „ἀπερίεργος ἄνθρωπος“. 15 καὶ ὁ Ξάνθος εἰς οὓς εἰπὼν τῇ γυναικὶ συννυποκριθῆναι αὐτῷ καὶ ὅπερ ἂν αὐτὸς ἐπιτάτῃ, ποιεῖν, ὥς ἂν εὐπροσώπῳ λόγῳ πληγὰς τῷ Αἰσώπῳ ἐντείνειεν, εἴτα ἐν ἐπηκόῳ πάντων φησί· „κυρία, ὕδωρ ἐπὶ τῆς λεκάνης βαλοῦσα, τοὺς πόδας τοῦ ξένου 20

1 κατατρέχειν Q τις] τε V 2 παροξύνων (παροξύνῃ P) κατὰ οἰκέτου M R Q D Φ E H K Z v 4 αἴσωπον V M R Q D E: ἄνθρωπον Φ K Z v, om. H εἶπες Φ 5 φίλων P ἀπερ. ἄνθρ. ἀγαγὼν E H K Z v 6 τῇ ἐπιούσῃ E λεωφόρου R 7 παριόντας Q ἐπισκοπῶν R ὁράτινα H 9 καθ' ἑαυτὸν Q R A καθε αὐτὸν P ut fere semper ἄπλους P 10 δεσπότης A καλεῖ καὶ σὺν A 11 ἀριστῆσαι P ἄγροϊκος E ἄνθρωπος Φ μηθὲν R Q D μηδὲν H περιεργάμενος R 12 μηδὲ τίς scripsi: μὴ τέ τις Q cum rasura in ι, μὴ τέ τίς D μήτε τίς ceteri ων add. Q 2 in ras. 13 αὐτοῖς] τοῖς R Q D Φ ὑποδείμασιν. (littera v quae erat post η in φ mutata) φάυλης οὕσιν P ἐρομένου H, in E l. o facta ex ω 15 οὗτος] εἴη Q αἴσωπος A 16 τῇ γυναικὶ om. Φ 17 ἐπιτάττει R P E H 18 ὥσ' ἂν Q ut saepe. cf. 258, 14 19 ἐπικώω V; in Q η corr. ex ι Q 1 φησὶν R Q D Φ κυρία om. Q D 1 (add. D 2) R Φ 20 post βαλοῦσα add. γύναι Φ

νίψον. “ διανοεῖτο γὰρ καθ’ αὐτόν, ὥς πάντως ὁ μὲν
 ξένος εὐλαβηθήσεται, ὁ δ’ Αἰσωπος, ὥς ἐκείνου περι-
 ἔργου φανέντος, πληγὰς λήψεται. ἡ μὲν οὖν βα-
 λούσα τὸ ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην, ἦι τοὺς πόδας τοῦ
 5 ξένου νίψουσα· ὁ δ’ ἐπιγνούς ταύτην οὔσαν τὴν
 p. 50 b. τοῦ οἴκου δεσπότην, καθ’ ἑαυτὸν εἶπε· „τιμῆσαί με
 πάντως βούλεται, καὶ τούτου δὴ χάριν αὐτοχειρία
 τοὺς πόδας μου βούλεται νίψαι, ἐπεὶ θεραπαινίσιν
 εἶχεν ἂν τοῦτ’ ἐπιτάξαι. “ προτείνας οὖν τοὺς πόδας,
 10 „νίψον, κυρία “ φησί. καὶ νιψάμενος ἀνεκλίθη.
 τοῦ δὲ Ξάνθου κελεύσαντος οἶνον τῷ ξένῳ δοθῆναι
 πιεῖν, πάλιν ἐκείνος διελογίσατο καθ’ αὐτόν ὥς
 „αὐτοὺς μὲν πρότερον ἔδει πιεῖν, ἐπεὶ δ’ οὕτως
 αὐτοῖς ἔδοξεν, οὐδὲν ἔργον ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα ἐρευνᾶν “ ,
 15 καὶ λαβὼν ἔπιεν. ἀριστῶντων δὲ καὶ τινος ἐδέσ-
 σματος τῷ ξένῳ παρατεθέντος κακείνου ἡδέως ἐσθί-
 οντος, ὁ Ξάνθος τῷ μαγείρῳ ὥς κακῶς τοῦτο ἀρτύ-
 σαντι ἐνεκάλει καὶ μέντοι καὶ ἀποδυσθέντι πληγὰς
 ἐνεφώρα. ὁ δ’ ἀγρότης καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγε· „τὸ μὲν

1 νίψον τοῦ ξ. Φ γὰρ om. D 1 add. D 2 καθ’ ἑαν-
 τὸν R Z καθ’ αὐτόν H καθ’ αὐτόν P saepe, om. D μὲν
 om. D 1 add. D 2 3 λήγεται R βάλλουσα R 4 εἶη R
 5 νίψασα R, in D νίψουσα corr. ex νίψωσα δ’ ἐπι-
 γνούς V M R Q D Φ: ὁ δ’ ἐγνούς H in pagina extrema, δὲ
 γνούς E (δὲ corr. ex δέ), K Z v 6 δεσπότην V δέσποτιν D
 (ι ex corr.) δεσπότην P εἶπεν M με om. Φ 7 δὴ]
 δὲ Φ E H K Z v 8 ποδάσμου α ποδάς μου b θεραπαι-
 νίσιν V E H θεραπαινίσων P 9 ἂν εἶχε Q erasa l. v
 τοῦτο Φ 10 καὶ om. A 1 add. A 2 ἀνεκλίθη K Z b
 12 ἑαυτὸν R 13 μὲν τὸ πρ. E H K Z v ἐπεὶ δ’ ὥς A
 ἐπειδῶς P 14 τὰ τοιαῦτ’ ἐ. M Φ ἐρ. τὰ τοιαῦτα Q
 15 ἀριστῶντων scripsi: ἀριστούντων libri 16 παρατιθ. P
 17 τοῦτω P ἀρτύσαντος V ἀρτίσαντι Q P 18 μέντι P
 ἀποδοθέντι R 19 ἐνεφώρα b 1534. 1547. δὲ R Z
 ἀγροιώτης b 1530. 1534. Neu. ἀγροιώτης b 1547 καθ’ αὐ-
 τὸν A H K Z v καθ’ αὐτόν P ἔλεγεν M E P

ἔδεσμα ἄριστα ἔψηται καὶ οὐδενὸς αὐτῷ δεῖ πρὸς
 τὸ καλῶς ἔχειν· εἰ δὲ καὶ δίχα προφάσεως βούλεται
 τὸν αὐτοῦ δοῦλον μαστιγοῦν ὁ οἰκοδεσπότης, τί
 πρὸς ἐμέ¹; τοῦ δὲ Ξάνθου ἀσχάλλοντος καὶ οὐχ
 ἡδέως διακειμένου, ἐπεὶ μηδὲν ὁ ξένος περιειργάζετο, ⁵
 τέλος πλακοῦντες ἠνέχθησαν. ὁ δὲ ξένος, ἄτε δὴ
 μήπω πλακοῦντος γευσάμενος, σωρεύων καὶ συνει-
 λῶν αὐτοὺς ὡς ψωμοὺς ἤσθιε. τοῦ δὲ Ξάνθου τὸν
 ἀρτοποιὸν αἰτίασαμένον καὶ „τί δὴ ποτε, ὦ κατὰ-
 ρατε“, φαμένου „καὶ μέλιτος δίχα καὶ πεπέρεως ¹⁰
 τοὺς πλακοῦντας ἐσκεύασας“; ἐκεῖνος ἔφη· „εἰ μὲν
 ὦμός ἐστιν, ὦ δέσποτα, ὁ πλακοῦς, ἐμὲ τύπτε, εἰ δ'
 οὐχ ὡς ἔδει ἐσκεύασται, μὴ ἐμὲ ἀλλὰ τὴν δέσποιναν
 αἰτιῶ.“ καὶ ὁ Ξάνθος· „εἰ πρὸς τῆς ἐμῆς τοῦτο
 γέγονε γυναικός, ζῶσαν αὐτὴν ἀρτίως κατακαύσω.“ ¹⁵
 καὶ πάλιν τῇ γυναικὶ νεύει αὐτῷ συνυποκριθῆναι
 δι' Αἰσωπον. κελεύσας οὖν κληματίδας εἰς τὸ μέ- ^{p. 52 b.}
 σον ἀχθῆναι, πυρὰν ἀνῆψε. καὶ λαβόμενος τῆς
 γυναικός, ἐγγὺς τῆς πυρᾶς ἤγαγε, προσδοκήσιμος
 ὢν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ ἐπαφεῖναι. διέτριβε δέ πως ²⁰

1 ἄριστον P ἔψηται Q H 2 εἰ] ὁ Q 3 ἐαυτοῦ A
 ἐαυτοῦ P αὐτοῦ M Q D R E H K Z v ὁ οἰκ. μαστ. Φ

4 τοῦ ξ. δὲ Φ ἀσχάλλοντος V D E H ἀσχάλλοντος Q m. pr.

ἀσχάλοτος^{ον} R m. pr. οὐχ' E H οὐχως εἰδέως P εἰδ. m. pr.
 in ras. 5 μὴδὲν H περιειργάζετο A 6 7 πλακοῦντες]
 κ A 2 bis fecit ex v ὅτε b 1530 7 μὴδέπω P συνε-
 λῶν R 8 ὡς ψωμοὺς in marg. add. V m. pr. 9 ἀρτο-
 ποιῶν P αἰτήσαμένον V αἰτίασαμένον A αἰτίασαμένους P
 αἰκισαμένον D τί om. Z 11 ἔφη] sic libri; differt pars
 exemplorum ed. Ald. 12 δὲ οὐχ R δ' οὐχως P (supra ω
 rasura) δ' οὐχ' ὡς Q 14 πρὸ R 15 γυνεκός A κατα-
 σκενάσω a (sed in nonnullis exemplis exstat κατακαύσω)
 16 αὐτῷ libri συνειποκρ. P 17 δι'] δ' Z εἰς τὸ μ.
 κλημ. ἀχθ. Q 18 πῦρ R Q D ἀνῆψαι V 19 post
 ἤγαγε erasa l. v Q προσδοκ. A 1. σ add. A 2 προσδοκίσιμος
 b 1530 20 ἐπαφῆναι V, D 1, corr. D 2

καὶ περιεβλέπετο τὸν ἄγροικον, εἴ πως ἀναστὰς τοῦ
 τοιοῦδε τολμήματος εἶρξαι αὐτὸν ἐγχειρήσειεν. ὁ δὲ
 καθ' ἑαυτὸν αὐτίς διεσκοπεῖτο ὡς „αἰτίας μὴ παρού-
 σης, τί δὴ ποτε οὕτως ὀργίζεται“; εἰτά φησιν· „οἴκο-
 5 δεσπότα, εἰ τοῦτο κέκρικας δεῖν γενέσθαι, ὑπόμεινόν
 με μικρὸν μέχρις ἂν ἀπελθὼν ἐνέγκω μου καὶ αὐτὸς
 ἐξ ἄγρου τὴν γυναικα, ὡς ἂν ἄμφω κατὰ τὸ αὐτὸ
 κατακαύσης“. ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς ὁ Ξάνθος ἀκούσας
 καὶ τὸ τούτου ἀκέραιον καὶ γενναῖον θαυμάσας, τῷ
 10 Αἰσώπῳ φησὶν· „ἴδε ἀληθῶς ἄνθρωπος ἀπερίεργος.
 ἔχεις τὰ νικητήρια λαβών, Αἰσώπε. ἄλλος ἔχει σοι τοῦ
 λοιποῦ. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐλευθερίας τῆς σῆς ἐπιτεύξη“.
 XV Τῆς δ' ἐπιούσης ὁ Ξάνθος ἐπέταξε τῷ Αἰσώπῳ
 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπελθεῖν καὶ σκέψασθαι, εἰ μὴ
 15 πολὺς πάρεστιν ὄχλος, βούλεσθαι γὰρ αὐτὸν λου-
 θῆναι. ἀπιδόντι δὲ ὁ στρατηγὸς συναντήσας καὶ τοῦ
 Ξάνθου γνούς αὐτὸν ὄντα, ἤρετο ποῖ πορεύοιτο. τοῦ
 δὲ „οὐκ οἶδα“ φαμένου, νομίσας ὁ στρατηγὸς τὴν
 ἐρώτησιν αὐτοῦ παρ' οὐδὲν λογισθῆναι, εἰς εἰρκτὴν

1 περιεβλέπετο in R corr. ex περιέβλεπετο ἄγροικον P
 ἄγροϊκον E τοῦ τοιοῦ δὲ Z τουτοιοῦ-τον δὲ P; in Q
 syllaba δε in rasura, in R l. v u. τοῦ et l. i u. τοι cor-
 rectae sunt 2 εἶρξας Q (accentus in rasura), εἶξαι A
 εἶξαι P ἐγχειρήσειεν Z 3 αὐτὸν K Z γ 4 δήπεται Q
 οὗτος V in serie uerhorum (in marg. οὕτως m. pr.) A οὔ-
 τος P οἰκοδέσποτα R K Z γ, om. Φ 6 με in Q add. in
 linea extrema m. pr., μοι V R, δήμε Φ ἂν in A add. A 2
 7 ὥσάν H κατατοαντὸ V, P (sed eraso accentu qui erat
 in κατὰ), κατὰ τοαντὸ M, D (ex corr.) 8 ἀκ. ὁ ξ. R
 9 θαῆμα, P 10 αἰσώπο P ἀπ. ἀνθρ. Φ D (etiam Q
 ἀνθρ. ἀπ.) 11 ἄλλος P ἔχει] ἔχοις V (l. o detrita), ἔχω
 Q (ω in ras.) σοι] σου M τοῦ] του M, acc. del.
 12 τὸ δὲ A τοδὲ P εὐτεῦθεν H ἐπιτέξη A 15 αὐ-
 τὸν b 16 καὶ] τῆς b 1534 17 ξάντου Z ἦ. ποῦ A D Q
 ἤρετό που P ἦ. πῇ M E H πορεύετο 19 οὐτοῦ a
 παρουνδὲν H E εἰρκτὴν V Q ἐρρεκτὴν P

αὐτὸν ἀπαχθῆναι κελεύει. ἀπαγόμενος τοίνυν ὁ Αἰσωπος ἔκραξεν· „ὄρᾳς, ὦ στρατηγέ, ὅπως ὀρθῶς ἀπεκρίθην; ἃ γὰρ μὴ προσεδόκησα, καὶ συνήντησά σοι, καὶ εἰς εἰρκτὴν ἤδη ἀπάγομαι.“ καὶ ὁ στρατηγὸς ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῷ τῆς ἀπολογίας ἐτοίμῳ, ἀφῆ- 5 κεν ἀπιέναι· Αἰσωπος δὲ παραγινόμενος εἰς τὸ βαλανεῖον καὶ πλήθος ἐν αὐτῷ θεασάμενος ὄχλου, καὶ λίθον ὄρᾳ κατὰ τὸ τῆς εἰσόδου μεσαίτατον κεί- p. 54 b. μενον, ἐφ' ὃν ἕκαστος τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόντων τὸν πόδα προσέπτει. τοῦτον δὲ εἰς τις εἰσιῶν ἐφ' ᾧ λούσασθαι, ἄρας μετέθηκεν. ὑποστρέψας οὖν πρὸς τὸν δεσπότην, „εἰ κελεύεις“ φησί „δέσποτα, λούσασθαι, ἕνα ἄνθρωπον ἐν τῷ βαλανεῖῳ τεθέαμαι“. καὶ τοῦ Ξάνθου ἐλθόντος καὶ τὸ πλήθος τῶν λουομένων ἰδόντος καὶ „τί τοῦτο,“ εἰπόντος „Αἰ- 15 σωπε; οὐχ ἕνα ἄνθρωπον ἔφης ἑωρακέναι;“ ὁ Αἰσωπος „ναί.“ φησί „τὸν γὰρ λίθον ἐκεῖνον“, τῇ χειρὶ δείξας, „πρὸ τῆς εἰσόδου κείμενον εὖρον, ἐφ' ὃν οἱ εἰσιόντες πάντες καὶ ἐξιόντες προσέπτειον. εἰς δέ τις πρὶν ἢ προσπταῖσαι ἄρας μετέθηκεν. ἐκεῖ- 20 νον οὖν ἕνα ἄνθρωπον εἶπον ἑωρακέναι, προτιμήσας

1 *inter τοίνυν et ὁ in Q littera erasa* 4 εἰρκτὴν V Q
Z H εἰρκτὴν P 5 ἐκπλαγεὶς in K in marg. suppl. τῷ]
τὸ Q 8 μεσάτατον E μεσάστατον H 9 τῶν-ει-σιόν τον
P, *qualia plerumque praelermisi* 10 προσέπτειται a εἰς om. R
δ' εἰς Z 11 ἐφ' ᾧ D K, ἐφῷ M Q R H, P (*erasa l. ν*), a,
ἐφῷ b (Z) μετέθηκεν corr. A m. pr. ex μεθῆκεν οὖν]
δὲ K 13 βαλανίῳ A τεθέαμε Z 15 ἰδόντες^{ος} Q m. pr.

αἰσωπ^ε Q, *post π rasura* 16 οὐχ' E H 17 καὶ ὁ
αἰσωπος V, om. Φ Q φησιν E K Z v 18 δείξας τῇ χειρὶ
Q; in D *post ἐκεῖνον lacuna est septem fere litterarum*
19 οἱ om. Q εἰσιόντες Z καὶ οἱ ἐξ. D πρὸς πταῖσαι
(uel ..σας) P 20 μετέθηκε R 21 ἕνα ὄντα ἄνθρ. Q
ἕνα ἄτον P

τῶν ἄλλων“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐδὲν παρὰ τῷ Αἰσώπῳ ἀργὸν πρὸς ἀπολογία.“

XVI "Ἄλλοτε ποτε τοῦ Ξάνθου ἐξ ἀφένδρου ἐπανιόντος, καὶ πυθομένου τὸν Αἰσώπον, τί δὴ ποτε οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀπόπατον τὰ τῆς γαστροῦς ἐκκρίματα βλέπουσιν, ἐκείνος ἔφη· „κατὰ τοὺς πάλαι χρόνους ἀνῆρ τις τῶν τρυφερώτερον ζώντων πολὺν χρόνον ὑπὸ σκατάλης ἐν τῇ ἀφόδῳ ἐκάθητο, ὡς καὶ τὰς οἰκείας ἐκεῖ διατρίβων ἀποπατῆσαι φρένας. ἐξ ἐκείνου τοίνυν δεδοικότες οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ τῆς γαστροῦς ἑαυτῶν ἀφορῶσι λύματα, μήπως καὶ αὐτοὶ τοῦτο πεπόνθασιν. ἀλλὰ σύ, δέσποτα, μὴ φοβοῦ· οὐ γὰρ ἔχεις φρένας.“

XVII Ἐν ἡμέρᾳ δέ τιμι συμποσίου συγκροτηθέντος καὶ τοῦ Ξάνθου σὺν τοῖς ἄλλοις τῶν φιλοσόφων ἀνακλιθέντος, καὶ τοῦ πότου ἤδη ἐπικρατήσαντος, συχνὰ προβλήματα μετὰ τούτων ἐκαλινδεῖτο. καὶ τοῦ Ξάνθου ἀρξαμένου ταράττεσθαι, Αἰσώπος παρεστὼς ἔφη· „δέσποτα, ὁ Διόνυσος τρεῖς κέκτεται κράσεις· τὴν μὲν πρῶτην ἡδονῆς, τὴν δὲ δευτέραν μέθης, τὴν δὲ τρίτην ὕβρεως. καὶ ὑμεῖς οὖν πεπωκότες ἤδη καὶ ἡσθέντες,

1 *post αἰσώπῳ add. φησὶν Φ* 2 πρὸς] εἰς Φ (D) E H

K Z v 3 ἄλλο τε ποτὲ K ἑξαφένδρου R m. pr. ἐξ ἀφένδρας Q ἐξαφένδρου H 5 μετὰ πόπατον P ἐκκρίματα V

ἐκκρίματα R m. pr. ἐκρίματα E H ἐκρίματα b 1530

6 παλαιούς P K Z v, παλεούς A 7 τρυφερώτερον R A τρυφερώτερων K *inter ζώντων et πολὺν in Q erasum πο*

8 τῇ *scripsi*: τῷ V, *om. ceteri* καὶ *om. Φ* οἰκείας P

9 ἐξεκείνου H 10 τὰ] τὰς K 11 ἑαυτῶν *om.* E H K Z v *σι lv et 13 ἐν in ras. M 2* 12 ἀλλὰ σὺ Q *sed v loco*

l. l. ol erasum m. pr. ἄλλασθ P ἄλλὰ σὺ b 1534 ἄλλὰ σοὶ Z

ἀλλά σοι a, b 1530 (E?) 15 τῶν φιλοσόφων] φίλοις Φ

ἀνακλινθέντος D K Z v 18 δεσπότης P 19 μὲν *his Z*

20 μέθης P 21 καὶ ὑμεῖς] ὑμεῖς Q οὖν] μὲν οὖν Φ

ἡσθέντες P

τὰ ἐφεξῆς καταλίπετε.“ καὶ ὁ Ξάνθος ἤδη μεθύων
 φησί· „σιώπα, τοῖς ἐν ᾿Αιδου συμβούλευε“. καὶ ὁ
 Αἰσωπος· „οὐκοῦν καὶ εἰς ᾿Αιδου κατασπασθήσῃ“. 5
 τῶν δὲ σχολαστικῶν τις ὑποβεβρεγμένον ἤδη τῇ
 μέθῃ τὸν Ξάνθον ἰδὼν καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν οἶνο-
 πλῆγα, „καθηγητά“, φησί „δύνатаί τις ἐκπιεῖν τὴν
 θάλατταν ἄνθρωπος“; καὶ ὅς· „πάνυ μὲν οὖν. ἐγὼ
 γὰρ αὐτὸς ταύτην ἐκπίομαι“. καὶ ὁ σχολαστικός·
 „εἰ δ' οὐ δυνήσῃ, τί ποτέ σοι τίμημα ἐπιγράψω“;
 καὶ ὁ Ξάνθος· „τὴν οἰκίαν μου τίθημι πᾶσαν. καὶ 10
 ἐπὶ τούτοις καταθέμενοι τοὺς δακτυλίους, τὰς συν-
 θήκας ἐκύρωσαν. τότε μὲν οὖν διελύθησαν· τῇ δ'
 ὕστεραία πρωίας ἐξεγεροθέντος τοῦ Ξάνθου, καὶ τὴν
 τε ὄψιν νιψαμένου καὶ τὸν δακτύλιον ἐν τῷ νίπτε-
 σθαι μὴ ἰδόντος, καὶ τὸν Αἰσωπον περὶ αὐτοῦ πυ- 15
 θομένου, ἐκεῖνος „οὐκ οἶδα“, φησί „τί ποτε γέγονεν.
 ἐν δ' οἶδα μόνον, ὅτι τῆς οἰκίας σαντοῦ ἀλλότριος
 γέγονας“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ὅτι τί δή“; καὶ ὁ Αἰσωπος·
 „ὅτι τὴν χθὲς μεθύων συνέθου τὴν θάλατταν ἐκπιεῖν“.

1 τὰ] τοὺς V κατελίπετε V R καταλίπετε, α loco era-
 sae l. ε Q, καταλίπεται D καταλίπατε Φ E H 2 ἄδη E H K
 Z v 3 οὐκ οὖν Z εἰσάδου P ut 2 ἐνάδου κατασπα-
 σθείση Φ E, κατασπαθήση D 4 ὑπὸ βεβραγμένον P, ὑπο-

βεβρεγμένος D, v add. D 2 τῆς μέθης V 5 τὸ om. E
 H K Z v 6 φησιν E δύνатаί] αἰ Q 2 pro ε 7 θάλα-
 τταν priore l. λ deleta R, θάλασσαν V 8 ἐκπιέμαι R
 9 ἡδοῦ P δυνήθη R σοι τὸ τίμ. (τήμ. P) Φ
 10 τὴν] τὴν P τίθη μοι P 11 τοὺς δακτ. καταθ. Q

θη

12 διελύσαν Q (m. pr.?), διελεύθησαν b 1530 13 ἐξεγε-
 ρθέντος Z ἐξεγεροθέντος D 13 τὴν τε R τὴν δὲ Z 14 νι-
 ψάμενος R τὸν] τὸ Φ τῷ om. A 15 ἰδόντος] εἰδό-
 τος Φ 16 ἐκείνος om. A 17 ἐν δ' M Q b ἐν A (om. δ')
 ἐν δ' corr. ex ἐν δ' R. ἐνδοῖδα P σαντοῦ] αὐτοῦ D
 18 καὶ ὁ Ξ. om. Φ inter ξ. et ὅτι in D deletum καὶ
 19 ἰχθὲς A θάλασσαν A πιεῖν Q

καὶ τὰς ὁμολογίας κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον.
 καὶ κεῖνος· „καὶ πῶς ἄρ' ἐγὼ μείζον πίστεως ἔργον
 δυνήσομαι; ἀλλὰ σοῦ νῦν δέομαι, εἴ τις ξύνεσις,
 εἴ τις δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπαρίστασο καὶ
 5 βοήθειαν ὄρεγε, ὥς περιγενέσθαι ἢ τὰς γε συνθήκας
 λῦσαι.“ καὶ ὁ Αἰσώπος· „περιγενέσθαι μὲν οὐκ ἐνι,
 λυθῆναι δὲ τὰς ὁμολογίας ποιήσω. ἐπειδὰν γὰρ αὐ-
 θις τήμερον εἰς ταῦτὸ συνέλθῃτε, μὴδ' ὅτιοῦν φα-
 νῆς δειλιάσας, ἀλλ' ἅπερ ὁμολόγησας παροινῶν,
 10 ταῦτα καὶ νήφων λέγε. κέλευσον μέντοι στρώματα
 p. 58 b. καὶ τράπεζαν παρὰ τὴν ἡίονα τεθῆναι καὶ παῖδας
 ἐτοιμούς σὺν ἐκπώμασιν ὀρέγειν σοι τὸ θαλάττιον
 ὕδωρ. ἐπειδὰν δὲ σύμπαντα θεάσῃ τὸν ὄχλον συν-
 δεδραμηκότα ἐπὶ τὴν θείαν, αὐτὸς ἀναπεσὼν κέλευ-
 15 σον ἐκ τῆς θαλάττης πλησθῆναι τὸ ἐκπωμα. καὶ
 τοῦτο λαβὼν ἐν ἐπηκόῳ πάντων εἶπε τῷ συνθηκο-
 φύλακι· „τίνας παρ' ὑμῖν πεποιήκαμεν τὰς συνθή-
 κας“; καὶ ὃς ἀποκρινεῖται σοι, ὥς ὁμολόγησας τὴν
 θάλατταν ἐκπιεῖν. στραφεῖς οὖν σὺ πρὸς ἅπαντας,

1 κατέθου] μετέθου V 2 ἄρ' A ἄρ P πίστεος b
 1530. 1534 3 ἀλλὰ σου M Q D A K E H Z ἀλλάσσειν P
 νῦν om. R Φ σύνεσις M R Q D Φ σύνεσις corr. e σὺν-
 θεσις Z σύνθεσις H E K v 4 ξυμπαρύστασο P 5 ὥσπερ
 γενέσθαι R γε om. Φ 7 δέ] μὲν D ὁμ. Q corr. ex
 ὁμ. ποιή D 8 τὰντὸ E H ταυτὸ ceteri libri praeter V
 μὴ δ' ὅτιοῦν R Q μηδοτιοῦν M D Z H E K μὴδε τιοῦν
 A μὴ δὲ τι οὖν P φανελς V, b 1534 9 ἀλλάπερ P, D 1
 (corr. D 3) παροινῶν (K Z) v: παρ' οἶνον V M R Φ Q D
 E H (Q οἶν, v m. pr. in ras.) 10 μὲν τὰ Q. μ. καὶ τρά-
 παιζαν καὶ στρ. P, μ. τρ. καὶ στρ. A 11 παῖδα R παλ-
 δας Q 13 θεάσει P συνδεδρ. τὸν ὄχλον Q 14 ἐπει P
 θεᾶν A 16 ἐπικώω H 17 ὑμῖν corr. ex ἡμῖν Q
 m. pr. πεποιήμεθα Φ 18 ἀποκρίνεται R D, ἀποκρίνε-
 ται P; (in Q ..ται corr. m. pr. ex ..τε) ὁμολ. A D K
 οὐμολ. P 19 θάλασσαν K Z v, E (sed τι supra lin.)

οὕτω φράσον· „ἄνδρες Σάμιοι, ἴστε καὶ ὑμεῖς πάν-
 τως πλείστους ὅσους ποταμούς ἐκβάλλοντας εἰς τὴν
 θάλατταν. ἐγὼ δὲ συνεθέμην μόνην τὴν θάλατταν
 ἐκπιεῖν, οὐ μὴν καὶ τοὺς ἐξιόντας εἰς αὐτὴν ποτα-
 μούς. οὗτος οὖν ὁ σχολαστικὸς ἀπελθὼν πρότερον ⁵
 ἐπισχέτω τοὺς ποταμούς ἅπαντας, εἴτα δ' εὐθύς
 ἐγὼ τὴν θάλατταν μόνην ἐκπίομαι.“ ὁ δὲ Ξάνθος
 τὴν μέλλουσαν ἐκ τούτου τῆς συνθήκης διάλυσιν
 ἔσεσθαι γνούς, ὑπερήσθη. τοῦ δήπου τοίνυν παρὰ
 τὸν αἰγιαλὸν συρρεύσαντος ἐπὶ θέαν τοῦ πραχθῆ- ¹⁰
 σεσθαι μέλλοντος, καὶ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὰ διδαχ-
 θέντα πρὸς τοῦ Αἰσώπου δράσαντος καὶ εἰπόντος,
 οἱ Σάμιοι ἀνεβόησαν εὐφημοῦντες αὐτὸν καὶ θαυ-
 μάζοντες. ὁ δὲ σχολαστικὸς προσπεσὼν τηρικαῦτα
 τῷ Ξάνθῳ, νενικῆσθαι τε ὠμολόγει καὶ τὰς συνθή- ¹⁵
 κας ἐδεῖτο λύσαι· ὃ καὶ πεποίηκε Ξάνθος δυσωποῦν-
 τος τοῦ δήμου. Ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς τὴν οἰ- ^{XVIII}
 κίαν, Αἰσώπος προσελθὼν τῷ Ξάνθῳ φησὶν· „ὁ

1 οὕτως φρ. Q φρ. οὕτως Φ (οὕτως P, ω *fecit* m. pr.
ex o) πάντων⁵ D, s *add.* D 2 2 ἐκβάλλοντας Φ, Q (*sed*
μ m. pr. *pro erasa l. κ*) 3 θάλασσαν V Φ K Z ν μόνον
D (μό)^ν 4 ἐξ. A 2 *fecit ex* ἄξ. A; εἰσιόντας R, Q 2 *in marg.*, E
⁵ οὕτως P 5—6 *uu.* οὗτος... ἅπαντας *intra lineas et*
in marg. add. Q m. pr. 7 ἐκπίομαι Q 8 μέλλον P
τούτης τῆς E 9 παρὰ] περὶ V 10 αἰγιαλὸν R συ-
ρρεύσαντος P συρρεύσ. Q m. pr. ἐπὶ θέα R πραχθ.] *inter*
α *et* χ *erasa l. γ* Q 11 διδαχθέντα] *di in ras.* Z; διατα-
χθέντα R διαχθέντα P m. pr. 12 πρὸς τοῦ Αἰσ. *om.* Φ
δράσαντος] πράξαντος P 13 ἀνεβόησαν P εὐφη-
μοῦνταις P 14 σχολαστικῶς P προσπεσὼν Q τι νι
καῦτα P 15 ὁμολῶγει P; ὠμ. *ex* ὁμ. *corr.* D 16 λύ-
σαι Q πεποίηκε ὁ ξ. A 17 αὐτῶν P 18 προσελθὼν Φ

πάντα σοι τὸν βίον χαρισάμενος ἐγὼ οὐκ οὐκ ἄξιός
 εἰμι[, δέσποτα,] τυχεῖν ἐλευθερίας“; καὶ ὁ Ξάνθος λοι-
 δορήσας αὐτὸν ἀπήλασε λέγων· „μὴ γὰρ οὐ βουλο-
 p. 60 b. μένω μοι ἦν τοῦτο πράξει; ἀλλ’ ἐξέλθε πρὸ τοῦ
 5 πυλῶνος καὶ σκέψαι. κἂν ἰδῇς δύο κορώνας, ἀνάγ-
 γειλὸν μοι· ἀγαθὸς γὰρ οἰωνὸς οὗτος· ἐπεὶ εἰ μίαν
 ἰδοῖς, τοῦτο πονηρὸν.“ προσελθὼν οὖν ὁ Αἰσωπος
 καὶ συμβὰν οὕτω δύο κορώνας ἐπὶ τινος ἰδὼν δέν-
 δρου καθεζομένης, εἰσελθὼν τῷ Ξάνθῳ ἀνήγγειλεν.
 10 ἐξιώντι δὲ τῷ Ξάνθῳ ἡ ἑτέρα τούτων ἀπέπτυ. καὶ
 ὁ Ξάνθος θατέραν μόνην ἰδὼν ἔφη· „οὐκ εἰπᾶς
 μοι, κατάρατε, δύο ἑώρακέναι“; καὶ ὅς· „οὕτως·
 ἀλλ’ ἡ ἑτέρα ἀπέπτυ“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἐπέλιπέ σοι,
 δραπέτα, τὸ χλευάζειν με“; καὶ κελεύει αὐτὸν γυ-
 15 μνωθέντα τύπτεσθαι. τοῦ δ’ Αἰσώπου μαστιζομέ-
 νου, προσελθὼν τις ἐκάλει ἐπὶ δειπνον τὸν Ξάνθον.
 καὶ ὁ Αἰσωπος [ἔτι] τυπτόμενος ἀνεβόησεν· „οἷμοι
 τῷ δυστήνῳ· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ τὸ δικόρωνον ἰδὼν

1 χ., ἐγώ· a οὐκ in serie uerborum, γρ. οὐκ οὐκ in mar-
 gine E οὐκ ἀνάξιός P 2 δέσποτα om. V: habent ceteri
 λοιδορησάμενος Q 3 ἀπέλασε V βολομένω M

λο 10 βουμένω Q, 10 Q 2 4 ἦν K in marg., D intra lineas m. pr.
 πράξει R P ἐξέλθε Z 5 σκέψαι] αι Q m. pr. ex ε
 ἰδῇς Q κωρώνας P, κορ. factum ex κωρ. Q, κόρ. D

ἀναγκ. A 6 ἐπεὶ] πλήν? 7 ἰδῇς^{οἷς} E ἰδῇς V K Z v
 πονηρῶν P προσελθὼν M R Φ: προσελθὼν ceteri
 ὁ om. M R Q D H E 8 οὕτω om. Φ ἰδὼν ἐ. τ. δ. Q,
 ἰδὼν in D om. adiecit intra uersus D 2 9 προσελθὼν E H
 K Z v 11 οἰκας H E 12 δύο καταρ. ἐ. Q οὗτος P
 13 ἑτέρῃ D σοι] Sintenis ad Plut. Cat. 13, 23. Wyt-
 tenb. t. VIII, 1 p. 655. Interpr. ad Thom. Mag. p. 349 Bern.
 14 χλευάζειν R 15 αἰσώπου A μαστιζομένον V
 μαστιγομένον A μαστιγομένον R P E H μαστιγομένου M Q
 D K Z v 16 ἐπὶ τὸ δ. E H K Z v, ἐπεὶ δ. P 17 τυπτό-
 μενος V: ἔτι (ἔτι P) τυπτόμενος M R Q D Φ E H K Z v ἀνε-
 βόησεν P 18 τῷ om. A ὁ τὸ] ὁ in A add. m. pr.; ὅτι
 Q D δίκωρον R ἰδὼν] εἰδὼς Φ

τύπτομαι, σὺ δ' ὁ μίαν ἰδὼν μόνην εἰς εὐωχίαν ἄπει.
 ξωλος ἄρ' ἦν ἡ οἰωνοσκοπία.“ καὶ ὁ Ξάνθος τὸ ἀγγί-
 νουν αὐτοῦ θαυμάσας, παύσασθαι κελεύει τυπτόμενον.

Μετὰ δ' οὐ πολλὰς ἡμέρας φιλοσόφους. καὶ XIX
 ῥήτορας καλέσας ὁ Ξάνθος, ἐκέλευσε τῷ Αἰσώπῳ 5
 πρὸ τοῦ πυλῶνος στῆναι καὶ μηδένα τῶν ἰδιω-
 τῶν εἰσελθεῖν συγχωρῆσαι, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφοὺς
 μόνους. τῇ δὲ ὥρᾳ τοῦ ἀρίστου κλείσας Αἰσώπος
 τὸν πυλῶνα, ἐντὸς ἐκαθέσθη. τῶν κεκλημένων δέ
 τινος ἐλθόντος καὶ τὴν θύραν κόπτοντος, Αἰσώπος 10
 ἐνδοθεν ἔφη· „τί σελεῖ ὁ κύων;“ ὃ δὲ νομίσας κύων
 κληθῆναι, ὀργισθεὶς ἀνεχώρησεν. οὕτως οὖν ἕκαστος
 ἀφικνούμενος, αὐτῆς ἀπῆει σὺν ὀργῇ, νομίζων ὑβρί-
 ζεσθαι, τοῦ Αἰσώπου ταῦτά πάντα ἐνδοθεν ἐρω-
 τῶντος. ἐνὸς δ' αὐτῶν κόψαντος καὶ „τί σελεῖ ὁ 15
 κύων“; ἀκούσαντος, καὶ „τὴν τε κέρκον καὶ τὰ
 ὦτα“ ἀποκριθέντος, Αἰσώπος αὐτὸν ὀρθῶς δοκιμά- p. 62 b.
 σας ἀποκεκρίσθαι, ἀνοίξας πρὸς τὸν δεσπότην ἤγαγε
 καὶ φησὶν· „οὐδεὶς τῶν φιλοσόφων συνεστιαθῆναί
 σοι ἦλθεν, ὦ δέσποτα, πλὴν οὗτος μόνος“. καὶ ὁ 20
 Ξάνθος σφόδρα ἡθύμησε, παραλελογίσθαι οἰηθεὶς
 ὑπὸ τῶν κληθέντων. τῇ δ' ὑστεραία συνελθόντες

1 σὺ δ' M 2 ξωλος Q P Z b οἰνωσκοπία D οἰνωσκο-
 πία R 3 ἀγγαίνον D κελεύει παύεσθαι Q (αι corr. ex e)
 4 δ' οὐ] δὲ Q 6 στῆσαι R μηδένα H 7 εἰσελθεῖν
 M pr. ex corr. ἢ om. Φ 10 inter κόπτον et τος in Q qual-
 tuor litterae ab initio uersus erasae 11 ἐνδον Q τίσει ει ὁ P
 ὁ] ὁ δὲ b 1530 12 ὀργισθεὶς in A add. A 2 οὗτος A
 οὗτος P 13 ἀπείη E ὑβρίσθαι A 14 ταῦτα M V R,
 Q (eraso spiritu) E Z γ ταῦτα A ταῦτα P ἐρωτόντος E
 15 αὐτῶν P Z τί σὺ εἰ ὁ P 16 τε in M supra uer-
 sum add. M 2 ut uidetur 17 δοκ. ὀρθ. ἀπ. Q 18 ἡγα-
 γεν M 19 συνεστιαθῆναι V συνεστιασθῆναι D 20 οὐ-
 τος καὶ μ. E 21 ἡθύμησε erasa l. γ Q ἡθύμησεν M

22 ὑπὸ] ὑπὸ παρὰ R m. pr. τῆς δ' ὑστεραίας MRQ D Φ E H K Z γ

οἱ κληθέντες ἐπὶ τὴν διατριβήν, ἐνεκάλουν τῷ
 Ξάνθῳ, φάσκοντες· „ὥς ἔοικας, ὦ καθηγητά, ἐπε-
 θύμεις μὲν αὐτὸς ἐξουθενῶσαι ἡμᾶς, αἰδούμενος
 δέ, τὸν σαπρὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος ἔστησας Αἰσωπον,
 5 ὥς προπηλακίσαι καὶ κύνας ἡμᾶς ἀποκαλέσαι.“ καὶ
 ὁ Ξάνθος· „ὄναρ τοῦτ' ἔστιν, ἢ ὕπαρ;“ καὶ κεῖνοι· „εἰ
 μὴ ῥέγχομεν, ὕπαρ.“ καὶ δὴ τάχος μετακληθεὶς Αἰ-
 σωπος καὶ ἐρωτηθεὶς σὺν ὀργῇ, τοῦ χάριν ἀτίμως
 τοὺς φίλους ἀπέστρεψεν, ἔφη· „οὐχὶ σύ μοι, δέσποτα,
 10 ἐνετελλῶ, μὴ τινα τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀμαθῶν ἀνδρῶν
 ἑᾶσαι πρὸς τὴν σὴν συνεισελθεῖν εὐωχίαν, ἀλλ' ἢ
 τοὺς σοφοὺς μόνους;“ καὶ ὁ Ξάνθος· „καὶ τίνες
 οὗτοι; οὐ τῶν σοφῶν;“ καὶ ὁ Αἰσωπος· „οὐδεμιᾶ
 μηχανῇ· αὐτῶν γὰρ κοπιόντων τὴν θύραν, κάμου
 15 ἐνδοθεν ἐρωτῶντος „τί ποτε σελεῖ ὁ κύων“, οὐδ' ὅστι-
 σοῦν αὐτῶν συνῆκε τὸν λόγον. ἐγὼ γοῦν ὥς ἀμα-
 θῶν πάντων φανέντων, οὐδένα τούτων εἰσήγαγον,
 πλὴν τὸν σοφῶς τοῦτον ἀποκριθέντα μόνον.“ οὕτως
 οὖν τοῦ Αἰσωποῦ ἀπολελογημένου, ὁρθῶς ἅπαντες
 20 λέγειν αὐτὸν ἐψηφίσαντο.

2 φάσκοτες a, λέγοντες D Φ ἔοικεν R 5 προπιλα-
 κίσαι V προπηλακίσαι Q, λα Q2 καύνας Φ ἐπιναλέσαι P
 6 ἔστιν H: ἔστι A, *ceteri libri* ἔστιν ὕπαρξ· P κακεῖ-
 νος V M E H 7 ῥέγχομεν D τάχα R 8 ἀτ. τ. φ.
 V M R D: τ. φ. ἀτ. Q E H K Z v, τ. φιλοσόφους (in A corr.
 m. pr. ex φίλους) ἀτίμους Φ 9 ἀπέστρεψας Q σὺ in K
 corr. e σοι μοι] με Q 10 ἀμαθῶν in A *fecit ex* ἀγα-
 θῶν m. pr. 11 *inter* σὴν et σ. in R *deletum* εἰσελθόντων
 συνελθεῖν Q D E H K Z v ἢ] ἡ P 12 σ. καὶ
 μόνους Φ, σ. καὶ λογίους D 13 οὐδὲ μιᾶ Q 14 μ. α·
 καὶ γὰρ R μ.: α. καὶ γὰρ M Q D E H K Z v μ.: α. γὰρ καὶ Φ
 15 ποτε om. R σύει E οὐδ' ὁ. Q *erat* qui in ὁ
erat accentu, οὐδόστ. Z 16 λόγων P μαθῶν (in *versus*
initio) P 18 σοφῶν A σοφῶν P μόνον *scripsi*: μοι libri
 οὔτος P 19 ἅπαντες] οἱ πάντες Q

ἀποβάς· β, βήματα· δ, τέτταρα· ο, ὀρύξας· ε, εὐρή-
 σεις· θ, θησαυρόν· χ, χρυσίου.“ καὶ ὁ Ξάνθος, „ἐπει-
 δήπερ οὕτως ἐπήβολος εἶ καὶ πανοῦργος, οὐ λήψη
 σου τὴν ἐλευθερίαν“. καὶ ὁ Αἰσωπος, „ἀναγγελαῖ
 5 δοθῆναι, ὧ δέσποτα, τὸ χρυσίον τῷ βασιλεῖ Βυξαν-
 τίων. ἐκείνῳ γὰρ τεταμεινται“. καὶ ὁ Ξάνθος·
 „πόθεν τοῦτ' οἶσθα“; ἀκείνους· „ἐκ τῶν στοιχείων.
 τοῦτο γὰρ φησιν· α, ἀπόδος· β, βασιλεῖ· δ, Διονυ-
 σίῳ· ο, ὄν· ε, εὐρες· θ, θησαυρόν· χ, χρυσίου.“
 10 καὶ ὁ Ξάνθος τοῦ βασιλέως ἀκούσας εἶναι τὸ χρυ-
 σίον, τῷ Αἰσώπῳ ἔφη· „λαβὼν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐρ-
 μαίου, ἡσύχασον“. ἀνεῖνος· „οὐ σύ μοι νῦν τοῦτο
 παρέχεις, ἀλλ' ὁ τὸ χρυσίον ἐνταυθὶ κατορύξας. καὶ
 ὅπως, ἄκουσον. τοῦτο γὰρ λέγει τὰ γράμματα· α,
 15 ἀνελόμενοι· β, βαδίσαντες· δ, διέλεσθε· ο, ὄν· ε,

1 τέσσαρα V R Φ K Z v ὀρύξας] ὀξέως Φ (ὀξ. P)
 εὐρήσας b (*praeter* Neuelet.) 2 καὶ ὁ ξάνθος bis K
 ἐπείπερ A ἐπήπερ P ἐπιδήπερ H 3 οὗτος D ἐπίβολος
 b 1530. 1534, ἐπήβουλος E H ἐπίβουλος V, b 1547, ed. Neuelet.
 λήψει E 4 καὶ ὁ αἰς. om. Φ 5 δοθῆναι φησιν ὧ Φ
 τὸ χρυσίον om. Φ Q 7 τοῦτ' οἶσθα M D Q R A E, Z
 (*post α littera erasa*), K v: τοῦτο οἶσθα P τοῦτο οἶδας V
 ἀκείνους om. Φ 8 τοῦτο *factum ex* τούτῳ in D, τούτῳ P
 σι

φην Q, σι Q 2; φασίν A E φασὴν P 9 ἔ *intra lineas*
in M supplevit M 1, in A A 2, om. E H Z K a θ *in K postea*
add. m. pr. 10 ἀκούσας *post* τοῦ β. *conlocant* V M R Q D,
ante τ. β. H E K Z v, *post* τὸ χρυσίον Φ (τ. β. ε. τὸ χ. ακ.);
 εἶναι om. Q 11 ἔφη τῷ αἰς. Q, τῷ αἰς. om. Φ

12 ἀκείνους om. Q 1 add. Q 2 νῦν μοι V τούτῳ P
 13 περὶ χεις A ὅ R τὸ om. Z v χρυσίον a ἐν-
 ταυθὶ V 1 *mutavit in* ἐνταυθοῖ; ἐνταῦθα Φ; *ceteri ἐνταυθοῖ,*
in E H factum ex ἐνταῦθα 14 γὰρ] καὶ b 15 ἀνελό-
 μενοι K βαδίσαντες] σ *ex ζ in A fecit* A 2 δι ἐλεσθαι P
 ἔ M Q D Φ, Z (*ex corr.?*) b: om. V R E H K a

εὔρετε θ, θησαυρόν χ, χρυσίου.“ καὶ ὁ Ξάνθος
 „δεῦρο“ φησὶν „εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς ἂν καὶ τὸν θη- p. 66b.
 σαυρόν διελώμεθα, καὶ σὺ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολά-
 βης“. ἐλθόντων οὖν, ὁ Ξάνθος φοβούμενος τὸ τοῦ
 Αἰσώπου λόλον, εἰς εἰρκτὴν αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐμβλη- 5
 θῆναι. καὶ ὁ Αἰσώπος ἀπαγόμενος „τοιαῦται“ φησὶν
 „εἰσὶν αἱ ὑποσχέσεις τῶν φιλοσόφων; οὐχ ὅτι γὰρ
 οὐκ ἀπολαμβάνω μου τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς
 δεσποτήριον κελεύεις βληθῆναί με.“ ὁ μὲν οὖν Ξάν-
 θος ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπολυθῆναι, καὶ πρὸς αὐτὸν 10
 ἔφη „πάνυ καλῶς φῆς, ἵν' ἐλευθερίας τυχῶν, σφο-
 δρότερός μου γένη κατήγορος“. ὁ δὲ Αἰσώπος εἶπεν·
 „ὅτι ποτέ με κακὸν ἔχεις ποιεῖν, ποίει. πάντως καὶ
 ἄκων ἐλευθερώσεις με.“

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνέπεσέ τι τοι-¹⁵
 οῦτον ἐν Σάμῳ. πανδήμου ἐορτῆς ἀγομένης αἰφνης ^{XXI}
 αἰτὸς καταπτὰς καὶ τὸν δημόσιον ἀρπάσας δακτύ-
 λιον, εἰς δούλου κόλπον ἀφῆκεν. οἱ μὲν οὖν Σά-
 μιοι θροηθέντες καὶ εἰς πλείστην περὶ τοῦδε τοῦ
 σημείου πεσόντες τὴν ἀγωνίαν, κατὰ ταύτὸν ἄθροι- 20
 σθέντες, ἤρξαντο δεῖσθαι τοῦ Ξάνθου, ὅτε πρώτου

1 θ om. K 2 ὡς ἂν H E καὶ τὸν] τὸν A 4 ἐλ-
 θόντων Z καὶ ὁ ξ. A, sed καὶ punctis deletum φοβ. τοῦ
 αἰσ. τὸ λ. Q 5 εἰρκτὴν V P, Q (ex corr.), Z 6 τοιαῦται
 Q m. pr. fecit ex τοιαῦτα, ταῦτα φησὶν· αὐταὶ ε. Φ
 7 εἰσὶν om. Q οὐχ' Q E H οὐκ in marg. suppl. D 3
 8 μου in A add. m. pr., om. Z 9 με ex μὴ fecit A m. pr.
 με; V Q 10 καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη om. Φ 11 φῆς] φῆς V
 φῆς D ἵν' P 12 δ' Z 13 ὁ τί (ὅτι Q H) ποτέ με
 M Q D H K γ' ὁ τί ποτέ με R κακῶς ἔχεις R κακὸν ἔχοις
 P ἔχεις κακὸν K γ, Z (sed post με hoc est signum i) ante
 πάντως littera erasa in Q 14 ἐλευθερώσης V 17 δημό-
 σον A δημόσιον P 18 κόλπων Q P οὖν intra uersus M
 Q m. pr. 19 θροηθέντες α θρουβηθέντες Z b πλε-
 στην corr. ex πλείστον R m. pr. πλήστην H τοῦδε] τού-
 του R 20 κατὰ ταυτὸν libri praeter Q H E qui καταταυτὸν

τῶν πολιτῶν ὄντος καὶ φιλοσόφου, σφίσι τὴν κρίσιν
 τοῦ σημείου διασαφῆσαι. ὃ δὲ τοῖς ὅλοις ἐπαπορῶν,
 χρόνον ἤτησε. καὶ ἀφικόμενος οἴκαδε, πολὺς ἦν
 ἀθυμῶν καὶ τῇ λύπῃ βαπτίζόμενος, οἷα δὴ μηδὲν
 5 κρῖναι δυνάμενος. ὁ δ' Αἰσωπος τὴν ἀθυμίαν συν-
 νοήσας τοῦ Ξάνθου, προσελθὼν λέγει· „τοῦ χάριν,
 ὦ δέσποτα, οὕτω διατελεῖς ἀθυμῶν; ἐμοὶ προσανά-
 θου, χαίρειν εἰπὼν τῷ λυπεῖσθαι· αὔριον δ' εἰς ἀγο-
 ρὰν προελθὼν, εἰπὲ τοῖς Σάμιοις ὡς „Ἐγὼ μὲν οὐτε
 10 σημειολυτεῖν ἐπαυδεύθην οὐτ' οἰωνοσκοπεῖν, παῖς
 δέ μοι πρόσσεστι πολλῶν πείραν εἰδώς· αὐτὸς ὑμῖν
 τὸ ζητούμενον λύσει.“ καὶ μὲν αὐτὸς ἐπιτύχῳ τῆς
 p. 68 b. λύσεως, δέσποτα, σὺ τὴν δόξαν ἀποίση τοιούτῳ χρω-
 μένος δούλω· ἂν δ' ἀποτύχῳ, ἐμοὶ μόνῳ ἢ ἐντεῦ-
 15θεν προστριβήσεται ὕβρις.“ πεισθεὶς οὖν ὁ Ξάνθος
 καὶ τῇ ὑστεραία εἰς τὸ θέατρον ἀπαντήσας καὶ κα-
 ταστάς εἰς τὸ μέσον, κατὰ τὰς ὑποθήκας Αἰσώπου
 διελέχθη τοῖς συνελθοῦσιν. οἱ δ' εὐθέως ἡξίου
 κληθῆναι τὸν Αἰσωπον. τοῦ δ' ἀφικομένου καὶ
 20 στάντος ἐπὶ τὸ μέσον, οἱ Σάμιοι τὴν ὄψιν αὐτοῦ
 2 ὅλοις R 3 χρόνων P οἴκα-δὲ *eraso accentu graui* R
 4 τῇ Q *in ras. m. pr.*, τι P μηδὲν Q *eraso qui in η*
erat accentu, μηδὲν H 5 κρῖναι V ὃδ' ^{συ} ν ἐνοήσας V
m. pr. συννοήσας P, A *et* D *m. pr.* (*ν add.* A 2 D 2), b 1530
 ὑπονοῆσαι P ὑπνοῆσαι A 8 τῷ τὸ V 9 προελθὼν, ε
corr. e g P προσελθὼν R Q D E H K Z ν εἶπε A ὑπὲ P
 σαμίας S 10 σημειολυτεῖν Q οὐτ' οἰόνσκ. R οὐτοι ὠνόνσκ. P
 11 εἰδώς *mire dictum pro* ἔχων, ἐλλήφως αὐτὸς] οὗτος?
 ὑμῖν
 ὑμῶν R *m. pr.* ἡμῖν M 12 τὸ λυτούμενον R ^{σει} λν D,
 σει D 2 καὶ εἰ Q 13 ἀποίσει D 14 δ' *om.* b
 ἡ] ἡ P 16 τῇ ὑστεραία V: τῆς ὑστεραίας *ceteri*; *in* A
 ὕστερ. *corr.* *ex* ὕστηρ. καταστάς] στάς Φ 17 Αἰσ.] τοῦ
 αἰσ. Φ διελέχθη M, R (*corr.* *ex* δειελ.), Q A διηλέχθη V
 19 τὸν αἰσ. κληθ. H E K Z ν (ἔσωπον E) ἀφικνουμέ-
 νου V 20 ἐπὶ τὸ μέσον V, Q (τὸ *m. pr.* *corr.* *ex* τοῦ): ἐπὶ
 τοῦ μέσου *ceteri*

κατανοήσαντες, ἐρεσχελοῦντες ἐφώνουν· „αὕτη ἡ ὄψις σημεῖον λύσει; ἐκ τοῦ αἰσχροῦ τούτου τί ποτε καλὸν ἀκουσόμεθα;“ καὶ γελᾶν ἤρξαντο. καὶ ὁ Αἰσωπος κατασείσας τῇ χειρὶ καὶ ἡσυχίαν αἰτήσας γενέσθαι, φησὶν· „ἄνδρες Σάμιοι, τί μου τὴν ὄψιν 5 σκώπτετε; οὐκ εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλ’ εἰς τὸν νοῦν ἀποβλέπειν χρὴ. πολλάκις γὰρ καὶ τῇ φαύλῃ μορφῇ χρηστὸν νοῦν ἡ φύσις ἐνέδθηκεν. ἡ τὴν ἔξωθεν τῶν κεραμίων μορφὴν σκωπεῖτε ὑμεῖς, ἀλλ’ οὐ τὴν ἐντὸς γεῦσιν τοῦ οἴνου;“ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου πάντες 10 ἀκούσαντες, ἔλεγον· „Αἰσωπε, εἴ τι δύνασαι, λέγε τῇ πόλει“. καὶ ὃς μετὰ παρρησίας ἔφη· „ἄνδρες Σάμιοι, ἐπειδήπερ ἡ τύχη φιλόνηκος οὔσα δόξης ἀγῶνα τέθεικε δεσπότη καὶ δούλῳ, κἂν μὲν ὁ δοῦλος ἦττων τοῦ δεσπότητος φανῇ, διὰ μαστίγων ἐλευ- 15 σεται, εἰ δ’ ἀμείνων, οὐδὲν ἔλαττον καὶ οὕτω πληγαῖς ξανθήσεται, εἰ ὑμεῖς διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευθερίας παρρησίαν χαρίσοισθέ μοι, ἐγὼ νῦν ὑμῖν ἀδεῶς τὸ ζητούμενον φράσω.“ τότε ὁ δῆμος ἀπὸ μιᾶς γλώττης πρὸς τὸν Ξάνθον ἐβόων· „ἐλευθέρω- 20 σον Αἰσωπον, ὑπάκουσον Σαμίους. χάρισαι τὴν ἐλευ-

1 κατανοήσαντες] θεασάμενοι R 2 λύσει] ει corr. ex η D 3 ὁ om. A 1 add. A 2 4 κατασιγήσας E. cf. 280, 8 5 γενέσθαι om. Φ 8 ἐπέδθηκεν V ἐνέδθηκε Φ ἀνέδθηκεν E H 9 ἔ. μορφὴν τῶν κεραμίων Q κεραμίων R Q οὐ τὴν ἐντὸς γεῦσιν] οὐκ εἰς τὴν γεῦσιν Φ 11 ἀκ.π.? εἴ τι] ὅτι V; in Q ει in ras. m. pr. δύναται ed. Neuel., δύνασαι corr. ex δην. P 13 φιλόνηκος] *debebat scr. aut φιλόνηκος (ut est in H) aut φιλονεικός: quorum hoc praestat* 13 δόξ’ ἀγῶνα R 14 τέθηκε V P H ed. Neuel. δεσπ.] καὶ δεσπ. Φ, in A καὶ *punctis deletum* κἂν] ἂν Z 15 ἡ. φανῇ τοῦ δ. H E K Z γ τοῦ δεσπότητος om. D 16 ἀμείνων Z οὐδὲν] οὐδ’ ἂν A οὐδ’ ἂν P οὕτως V 17 ἐμῆς om. b; τῆς ἐν ἐμῆς, sed ἐμῆς corr. ex ἐμολ, A; τῆς ἐμῆς ἐμῆς P 18 παρρησίαν om. Φ χαρίσθησθε V χαρίσασθε R χαρίσαισθε? νῦν in A add. A 1 20 εὐόων Q P 21 ὑπάκουσον P σαμίους] συ μίης P

θερίαν αὐτοῦ τῇ πόλει.“ ὁ δὲ Ξάνθος οὐκ ἐπένευε.
 καὶ ὁ πρύτανις ἔφη· „Ξάνθε, εἰ μὴ σοι δοκεῖ ὑπα-
 p. 70 b. κοῦσαι τῷ δήμῳ, ἐγὼ τῆσδε τῆς ὥρας Αἰσωπον ἀπε-
 λεύθερον ἂν ποιήσαιμι, καὶ τότε σοι ὁμότιμος ἔσται.“
 5 τηνικαῦτα τοίνυν ὁ Ξάνθος ἀνάγκη τὴν ἐλευθερίαν
 ἐπέδωκε. καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα· „Ξάνθος ὁ φιλό-
 σοφος ἐλευθεροῖ Σαμίους Αἰσωπον.“ κὰν τούτῳ
 πέρας ὁ τοῦ Αἰσώπου λόγος εἰλήφει, φαμένου
 πρὸς τὸν Ξάνθον ὡς „καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις
 10 με.“ Αἰσωπος οὖν ἐλευθερίας τυγχών, στας εἰς τὸ
 μέσον ἔφη· „ἄνδρες Σάμιοι, ὁ μὲν αἰτός, ὡς ἴστε,
 βασιλεὺς τῶν ὀρνίθων ἐστίν. ὅτι δὲ τὸν στρατηγι-
 κὸν δακτύλιον οὗτος ἀρπάσας ἀφῆκεν εἰς δούλου
 κόλπον, τοῦτο σημαίνει δῆλον; ὅτι τῶν νυνὶ βασι-
 15 λέων τις βούλεται ὑμῶν τὴν ἐλευθερίαν δουλω-
 σαι, καὶ τοὺς κυρίους νόμους ἀκύρους δεῖξαι.
 ταῦτα οἱ μὲν Σάμιοι ἀκούσαντες, κατηφείας

1 ἐπένευεν M 3 τῆς δὲ Z; in R τῆσδε corr. ex τῆς δὲ
 ὥρας] cf. alteram recensioem αἰσωπον om. Φ ἐλευ-
 θερον H E Z K v 4 ποιῆσαι μοι P ποιῆσαι μι E 5 ἐλευ-
 τερίαν Z 6 ἀπέδωκε R Φ E K Z v εὐόα P 7 σαμίας P
 κὰν

Αἰσωπον] τὸν αἰσωπον E K Z v κὰν Rm. pr., κὰν
 deletum. κὰν b κὰν P 8 τούτῳ factum ex τούτο Z
 λόγος εἰλήφει om. Φ redolet sermonem Noui Foederis
 9 ὡς καὶ] ὡς Φ inter με et Αἰσωπος in A unus uersus in serie
 orationis et tres in margine erasi, unus (qui erat κακὸν εἰπεῖν
 ποίει. πάντως καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις με) detritus 10 οὖν]
 τοίνυν Q τὸ] τὸν pars edd. 11 μέσων P ὡς in mar-
 gine suppleuit K ἴσθε R K 12 στρατηκὸν A στρατη cum
 compendio quo significatur κὸν P 13 οὗτος ἀρπάσας Q
 ἀρπάσας οὗτος Φ ἀρπ. mut. in ἀρπ. M δούλον Z δού-
 λον. P δούλου a 14 σημαίνει (σημένειν P) δ.] σημείον
 δῆλον Q. σημειώσιν βούλεται K Z v τῶν om. A 1, add.
 A 2 βασιλέων A 15 τίς R Q D P Z v, τίς K ὑμῶν]
 ὑμῖν Q ἡμῶν P 16 μνηστῆς D, κ supra l. μ D 2 δεῖξαι
 non oportet mutari in ἀποδείξαι 17 ταῦτα om. Φ μὲν]
 μὲν οὖν Φ κατηφείας P

ἐπλήσθησαν. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον καὶ γράμ- XXII
 ματα παρὰ Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἦκει Σα-
 μίοις κελεύοντα τὸ ἀπὸ τοῦδε φόρους αὐτῷ πα-
 ρέχειν· εἰ δὲ μὴ πείθονται, πρὸς μάχην ἐτοιμοὺς εἶναι.
 ἐβουλευσάντο μὲν οὖν ἅπαντες — ἔδεισαν γάρ 5
 ὑπήκοοι γενέσθαι τῷ Κροίσῳ — συνοῖσον εἶναι
 μέντοι καὶ Αἰσωπον ἐρωτῆσαι. κακείνος ἐρωτηθεὶς
 εἶπε· „τῶν ἀρχόντων ὑμῶν γνώμην δεδωκότων εἰς
 φόρου ἀπαγωγὴν ὑπακούειν τῷ βασιλεῖ, συμβου-
 λὴν μὲν οὐδ' ὥς, λόγον δὲ ἐρῶ ὑμῖν, καὶ εἰσεσθε 10
 τὸ συμφέρον. ἡ τύχη δύο ὁδοὺς ἔδειξεν ἐν τῷ
 βίῳ, θατέραν μὲν ἐλευθερίας, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ
 δύσβατος, τὸ δὲ τέλος ὁμαλόν· θατέραν δὲ δου-
 λείας, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ εὐπετής τε καὶ βάσιμος, τὸ
 δὲ τέλος ἐπώδυνον.“ ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Σά- 15
 μιοι, ἀνεβόησαν· „ἡμεῖς ἐλεύθεροι ὄντες ἐκόντες
 οὐ γινόμεθα δοῦλοι“, καὶ τὸν πρεσβευτὴν οὐ σὺν
 εἰρήνῃ ἀπέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν Κροῖσος ταῦτα μα-
 θὼν, ἐβούλετο πόλεμον κατὰ Σαμίων κινεῖν, ὁ δὲ p. 72 b.

1 πολλὸν D χρόνων P καὶ om. Φ 2 κροίσων P
 τοῦ] τῶν Q ἦκει P 3 τοαποτοῦδε V M, τοαπο-
 τοῦδε D ei τοαποτοῦδε Q *erasis accentibus et spiritibus*
 4 πύθονται Q πείθονται E H πείθονται P ἐτοιμος A, corr.
 A 2 5 οὖν] γάρ Φ, om. E H post ἅπαντες add. in mar-
 gine φόρους δοῦναι τῷ βασιλεῖ Q 2 ἔδεισαν P γάρ]
 δ' Φ 6 μέντοι εἶναι K Z v; εἶναι om. Q 7 καὶ] καὶ
 τὸν Q εἶπεν M 8 in Q ὑμῶν m. pr. fecit ex ἡμῶν.
 ἡμῶν (D K) Z v φόρων Q φόρον R 9 μὲν in A add. A 2
 10 οὐδ' ὥς,] *fortasse οὐδαμῶς.* — οὐδῶς P (δ corr. ex v)
 οὐ δίδωμι Q δὲ om. Φ εἰσεσθε Z, l. ε *extrema e corr.*
 τὸ] τὸν A 12 θατέρας Φ 14 τε om. Q 15 ἀκου-
 σαντες Q ε Q 2 17 οὐγγινόμεθα P 18 ante ἀπέπ. in R
 deletum ἀπέψ^μ 19 ἐβούλετο V: ἐβουλεύετο M R Q Φ (ἐβου-
 σα
 λέβετο P); ἐβουλεύετο D, σα D 2; ἐβουλεύετο H E K Z v
 κινῆσαι Φ

πρεσβευτῆς ἀνήνεγκεν, ὥς οὐκ ἂν δυνηθείη Σα-
 μίους ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν, Αἰσώπου παρ' αὐτοῖς
 ὄντος, καὶ γνώμας ὑποτιθέντος. „δύνη δὲ μᾶλλον,“
 εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, πρέσβεις ἀποστείλας ἐξαιτῆσαι
 5 παρ' αὐτῶν Αἰσώπον, ὑποσχόμενος αὐτοῖς ἀντ'
 αὐτοῦ χάριτας ἄλλας τε δώσειν, καὶ λύσειν τῶν
 ἐπιταττομένων φόρων. καὶ τότε τάχα οἷός τε
 ἔση τούτων περιγενέσθαι.“ καὶ ὁ μὲν Κροῖσος
 κατὰ ταῦτα πρεσβευτὴν ἀποστείλας, ἐκδοτον ἤτει
 10 τὸν Αἰσώπον. Σάμιοι δὲ τοῦτον ἐκδόσθαι γνώμης
 ἐγένοντο. Αἰσώπος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐν μέσῳ τε
 τῆς ἀγορᾶς ἔστη καὶ φησὶν· „ἄνδρες Σάμιοι, κἀγὼ
 μὲν περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι παρὰ τοὺς πόδας ἀφικέ-
 σθαι τοῦ βασιλέως· ἐθέλω δὲ ὑμῖν ἓνα μῦθον εἰπεῖν.
 15 καθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ζῶα, πόλεμον οἱ
 λύκοι τοῖς προβάτοις συνῆψαν. τῶν δὲ κυνῶν συμ-
 μαχούντων τοῖς θρέμμασι καὶ τοὺς λύκους ἀποσο-
 βούντων, οἱ λύκοι πρεσβευτὴν ἀποστείλαντες, ἔφα-
 σαν τοῖς πρόβασις, εἰ βούλονται βιοῦν ἐν εἰρήνῃ

1 ἀνήγγελεν Q σαμίους om. Φ 3 γνώμοις P
 ὑποτιθέντες Φ δύνη] εἰ δύνη Q 4 ὦ βασιλεῦ εἶπε Φ,
 Q (erasa l. ν); ἀποστείλας in Z factum ex ἀποστείλας
 ἐξαιτῆσαι Q, eraso qui in η erat accentu circumflexo 5 αὐ-
 τοῖς post δώσειν conlocat Φ 6 ἄλλας τε R P λύσειν M

7 ἐπιταττομένων Q ἐπιταττομένων R m. pr. οἷός τε M
 R Z H E οἷός τε K οἷός τ' Q D 8 περιγενεῖσθαι P
 9 ταῦτα P τὰ αὐτὰ A πρέσβεις Φ ἤτει P 10 ἐκ-

δόσθε P 11 ἐγέντο (τ pro erasa l. ε) m. pr. Q, ἐγένοντο R
 τοῦτο] τούτον P τε] δὲ K Z a b 1530 (om. b 1534,
 1543, Neuel.) τὲ M E H Q 12 φησὶ Φ E φησιν (corr. ex
 φηση) ταῦτα Z σάμιοι P κἀγὼ] μᾶλλον Φ 13 περι-
 πολλοῦ RP, D (extrito acc. graui) 14 θέλω V 15 ὁμό-
 φωνα ἤγονν ὁμόφωνα Q 16 λύκοι D 18 λύκοι corr.
 ex λύκοι P 18 ἔφησαν Φ, ἔφασαν H sed α in ras.
 19 πρόβατοις Φ βούλονται P

καὶ μηδένα πόλεμον ὑποπτεύειν, τοὺς κύνας αὐτοῖς
 ἐκδοῦναι. τῶν δὲ προβάτων ὑπ' ἀνοίας πεισθέν-
 των καὶ τοὺς κύνας ἐκδεδωκότων, οἱ λύκοι τοὺς τε
 κύνας διεσπάραξαν καὶ τὰ πρόβατα θᾶστα διέφθει-
 ραν.“ οἱ Σάμιοι τοίνυν τὸ τοῦ μύθου βούλημα ⁵
 συννοήσαντες, ὥρμησαν μὲν παρ' ἑαυτοῖς κατασχεῖν
 τὸν Αἰσωπον. ὃ δὲ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ τῷ πρεσβευτῇ
 συναποπλεύσας, πρὸς Κροῖσον ἀπήει. ἀφικομένων
 δ' αὐτῶν εἰς Λυδίαν, ὁ βασιλεὺς ἐπίπροσθεν αὐτοῦ
 στάντα τὸν Αἰσωπον θεασάμενος, ἡγανάκτησε λέγων ¹⁰
 „ἶδε ποταπὸν ἀνθρώπιον ἐμποδὼν μοι γέγονε νῆσον
 ὑποτάξαι τοσαύτην;“ καὶ ὁ Αἰσωπος· „μέγιστε βα- ^{p. 74 b.}
 σιλεῦ, οὐ βία οὐδ' ἀνάγκη πρὸς σὲ παραγενόμην,
 ἀλλ' αὐθαίρετος πάρεμι. ἀνάσχου δέ μου μικρὸν
 ἀκοῦσαι. ἀνὴρ τις ἀκριδὰς συλλέγων καὶ ἀποκτιν- ¹⁵
 νύς, εἶλε καὶ τέττιγα. ἐπεὶ δὲ κάκεινον ἡβούλετο
 κτείνειν, φησὶν ὁ τέττιξ· „ἄνθρωπε, μὴ με μάτην
 ἀνέλῃς. ἐγὼ γὰρ οὔτε στάχυν βλάπτω, οὐτ' ἄλλο τι

1 μηδένα H 2 ὑπ' ἀνοίας om. R 3 τοὺς τε corr.
 D ex τοὺς 4 τὰ πρόβ. ... τοίνυν in marg. suppl. Z
 διέφθηναν P 6 συννοήσαντες V R P, pars edd. μὲν]
 μὴ E H 8 συναποπλεύσας Φ 10 ἡγανάκτηει V 11 πο-
 ταπὸν] πον in ras. Q; ποταπῶν P ποταμὸν a, ποταπὸν μοι
 Q (altero pr. μοι 11 non omisso) ἀνθρώπιον D inter
 μοι et γέγονε in Z λέγεται est deletum νῆσον om. A 1,
 suppl. A 2 inter νῆς et ον in Q littera erasa 12 ὑπο-
 τάξαι R μέγισται P 13 οὐδ' V: οὐδὲ ceteri προσὲ P
 πρὸς σε Z πρὸς σε uel πρὸς σε edd. παραγενόμην E H παρα-
 γενόμενον· ἀλυνθαίρετος P 14 αὐθαίρετος K πάρεμι V
 ἀνέσχον A, ἀνάσχον M sed a ut uidetur e corr. μου om. V

15 ἀποκτιννύς MDHΦFZa: ἀποκτείνεις V m. pr. ἀποκτινύς
 l. i facia ex ei E ἀποκτιννύς K ἀποκτειννύς Q b, ἀποκτα-
 νύς R 16 τέττιγα] P in marg. γο. τινά ἡβούλετο V
 m. pr. in marg., in serie uerborum εἶλετο. ἐβούλετο Q 18 στά-
 χυς V βλάπτω erasa l. v D ἄλλο τι M D E H, Q V R J
 (coniunctis uu.), ἄλλοτι P ἄλλοτι F Z v

τῶν ἀπάντων σε ἀδικῶ, τῇ κινήσει δὲ τῶν ἐν ἐμοὶ
 ὑμένων ἡδὺ φθέγγομαι, τέρπων τοὺς ὁδοιπόρους.
 φωνῆς οὖν παρ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν εὐρήσεις.“ κάκει-
 νος ταῦτα ἀκούσας, ἀφῆκεν ἀπιέναι. καὶ γὰρ γοῦν,
 5 ὦ βασιλεῦ, τῶν σῶν ποδῶν ἄπτομαι, μή με εἰκῇ φο-
 νεύσης. οὐδὲ γὰρ οἷός τ' εἰμὶ ἀδικῆσαί τινα, ἐν
 εὐτελείᾳ δὲ σώματος γενναῖον φθέγγομαι λόγον.“
 ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάσας ἅμα καὶ οἰκτείρας αὐτόν,
 ἔφη· „Αἰσῶπε, οὐκ οὖν ἐγὼ σοι δίδωμι τὸ ζῆν, ἀλλ'
 10 ἡ μοῖρα. ὃ γοῦν θέλεις, αἶτει καὶ λήψῃ.“ καὶ ὅς·
 „δέομαί σου, βασιλεῦ, διαλλάγηθι Σαμίους“. τοῦ δὲ
 βασιλέως εἰπόντος „διήλλαγμαί“, πεσὼν ἐκείνος ἐπὶ
 τὴν γῆν, χάριτάς τε αὐτῷ ὤμολόγει, καὶ μετὰ τοῦτο
 τοὺς οἰκείους συγγραψάμενος μύθους, τοὺς καὶ
 15 μέχρι νῦν φερομένους, παρὰ τῷ βασιλεῖ κατέλιπε.
 δεξάμενος δὲ παρ' αὐτοῦ γράμματα πρὸς Σαμίους,
 ὡς ἔνεκεν Αἰσώπου τούτοις διήλλακται, καὶ δῶρα
 πολλά, πλεύσας ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον. οἱ μὲν οὖν
 Σάμιοι τοῦτον ἰδόντες, στέμματα τε αὐτῷ προσή-
 20 νεγκαν καὶ χοροὺς ἐπ' αὐτῷ συνεστήσαντο. ὃ δ'

- 1 σε om. Q, σὲ K ἐν μοι P H a; in D ἐν add. D 2
 3 παρεμοὶ Q uī saepe οὐδὲν πλέον Q εὐρήσης P
 4 γοῦν] οὖν R 5 τῶν ποδῶν ὧν J ἄπτ. ποδῶν R
 φωνεούσης F 6 γὰρ om. A οἷόςτ' Q R Z οἱ ὅς τι μὲ P
 τίνα A in marg. γρ. τί, τί P 7 εὐτελεία P 8 οἰκτεί-
 ρας F αὐτόν] αὐτοῦ E H 9 οὐκ οὖν Z 10 μοῖρα V
 ὃ P θέλεις P λήψῃ D K 12 βασιλεῖώς P
 διήλλαγμαί] αι Q 2 in rasura 13 τῆς γῆς Q ὤμολόγει
 factum in D ex om., in K ex om.; ὀμολογεῖ E μετατοῦ-
 το M 14 οἰκείους Z συγκρ. P καὶ μέχρι νῦν M V,
 R (νυν), Φ D καὶ μέχρι καὶ νῦν E H (ante μέχρι in H dele-
 tum νῦν) μέχρι καὶ νῦν F J K Z ν μέχρι νῦν (om. u. καὶ) Q
 16 δεξάμενος Z δὲ om. R 17 διήλλακται D διήλ-
 λεκται R 18 οὖν om. Z 19 ἰδόντες] ες Z in ras. ma-
 iore; ἰδόντες R D τε om. A Z

αὐτοῖς τὰ τε τοῦ βασιλέως ἀνέγνω γράμματα, καὶ ἀπέδειξεν ὡς τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην παρὰ τοῦ δήμου ἐλευθερίαν ἐλευθερίᾳ πάλιν ἡμέψατο.

Μετὰ δὲ τοῦτο τῆς νήσου ἀπάρας, περιήει τὴν XXIII οἰκουμένην, τοῖς ἀπανταχοῦ τῶν φιλοσόφων διαλεγόμενος. ἀφικόμενος δὲ καὶ πρὸς Βαβυλῶνα καὶ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπιδειξάμενος, μέγας παρὰ τῷ βασιλεὶ Λυκῆρῳ ἐγένετο. κατ' ἐκείνους γὰρ τοὺς χρόνους οἱ βασιλεῖς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην ἔχοντες, καὶ τέρψεως χάριν προβλήματα τῶν σοφιστικῶν πρὸς 10 ἀλλήλους γράφοντες ἐπεμπον. ἅπερ οἱ μὲν ἐπιλυόμενοι φόρους ἐπὶ ῥητοῖς πρὸς τῶν πεμπόντων ἐλάμβανον· εἰ δὲ μὴ, τοὺς ἴσους παρεῖχον. ὁ τοίνυν Αἰσωπος τὰ πεμπόμενα τῶν προβλημάτων Λυκῆρῳ συνῶν ἐπέλυε, καὶ εὐδοκιμεῖν ἐποίει τὸν βασιλέα. 15 καὶ αὐτὸς δὲ διὰ Λυκῆρου ἕτερα τοῖς βασιλεῦσιν ἀντέπεμπεν, ὧν ἀλύτων μενόντων, φόρους ὁ βασιλεὺς ὅτι πλείστους εἰσέπραττεν.

Αἰσωπος δὲ μὴ παιδοποιησάμενος, ἕνα τινὰ τῶν εὐγενῶν, Ἐννον τὴν κλῆσιν, εἰσεποιήσατό τε καὶ ὡς γνήσιον παῖδα τῷ βασιλεὶ προσενέγκας συνέστησε. μετὰ δ' 20

1 τάτε] τὰ Φ ἀνέγνω om. Φ 2 ὡς εἰς τὴν αὐτῶν Φ ὡς εἰς τὴν αὐτὸν (accentus grauis corr. e circumflexo) Q γενομενεῖν P γεναμένην E H 3 ἐλευθερίᾳ] ἐλευθερίους Φ 4 ἀπάρας P περιήει Q D 5 φιλολόγων M Q D φιλοσῶπων P 6 δὲ καὶ] δὲ Z 7 ἐπιδεικνύμενος Φ (ἐπι-

δυνκν. P) 8 κῆρῳ R m. pr. κατεκύνους P ut saepe γὰρ in A fecit ex οὖν A 2. inter γὰρ et τοὺς in Q duodecim fere litterae erasae. χρόνους] καιροὺς D 10 τέρψας P σοφιστικὸν P σοφιστῶν A 12 ἐρητοῖς P τῶν] τὸν P 13 εἰ V Φ K, ed. Neuelet.: οἱ M Q D R H E Z v 15 ἐπέλυεν M 17 ἀντέπεμψεν Z, ψ ex corr. in ras. 19 ἕνα τινὰ M D R H E Z K ἔννατην P 20 Ἐννον] id est Αἴνον τε om. P ὡς] ὅς P 21 συνέστησεν D μεταδ' οὐ E H ut saepe

οὐ πολὺν χρόνον τοῦ Ἐννου τῇ τοῦ θεμένου παλ-
 λακῇ συμφθαρέντος, Αἰσωπος τοῦτο γνούς, ἀπελαύ-
 νειν ἔμελλε τῆς οἰκίας. ὃ δὲ τῇ κατ' ἐκείνου ὀργῇ
 ληφθεὶς, ἐπιστολὴν τε πλασάμενος παρ' Αἰσώπου
 5 δῆθεν πρὸς τοὺς ἀντισοφισμένους Λυκῆρω, ὡς αὐ-
 τοῖς ἔτοιμός ἐστι προστίθεσθαι μᾶλλον ἢ τῷ Λυ-
 κῆρω, τῷ βασιλεῖ ἐνεχείρισε, τῷ τοῦ Αἰσώπου ταύ-
 την σφραγισάμενος δακτυλίῳ. ὃ δὲ βασιλεὺς τῇ [τε]
 σφραγίδι πεισθεὶς καὶ ἀπαραιτήτῳ ὀργῇ χρησάμε-
 10 νος, παραχρῆμα τῷ Ἑρμίπῳ κελεύει, μῆδεν ἔξετά-
 σαντα οἶα δὴ προδότην διαχειρίσασθαι Αἰσωπον.
 ὃ δὲ Ἑρμιππος φίλος τε ἦν τῷ Αἰσώπῳ καὶ τότε
 δὴ τὸν φίλον ἐπέδειξεν. ἔν τινι γὰρ τῶν τάφων
 p. 78 b. μηδενὸς εἰδότος κρύψας τὸν ἄνθρωπον, ἐν ἀπορρή-
 15 τοις ἔτρεφεν. Ἐννος δέ, τοῦ βασιλέως κελεύσαντος,
 XXV πᾶσαν τὴν διοίκησιν Αἰσώπου παρέλαβε. Μετὰ δέ
 τινα χρόνον Νεκτεναβῶ βασιλεὺς Αἰγυπτίων πυθό-

1 πολλὸν P αἶννον V ἔννον R ἔννον in A add. m. pr.
 τῇ τοῦ] τοῦ τῆ K θεμίον (ea lineola qua nomina per-
 sonarum significari solent supra scripta θεμίον) V M

παλακῇ Q m. pr., παλακῇ Φ 2 συμφθαρέντος K συμπα-
 ρέντος H 3 ἔμελλε Q ἔμελε P 4 ἐπιστολὴν omisso τε K
 πλασάμενος Q m. pr., sed alterum σ supra scriptū Q 2.
 πλασάμενος v 5 ἀντισοφισμένους A (sed postea add. σο), P;
 σοφισομένους in serie uerborum, ἀντι in marg. K ὡς ...
 λυκῆρω in D bis scripta erant 6 ἔστιν α Λυκῆρω] λυ-
 κῆρω τῷ βασιλεῖ R, H sed in hoc uu. τῷ β. deleta 7 ἐνε-
 χείρισεν K Z 8 σφραγισάμενος a, ed. 1547 τῇ V: τῇ τε
 ceteri 9 σφραγίδι M Q: σφραγίδι ceteri 10 παραχρῆμα]
 παρὰ χρῆμα H παραντίκα erasis qui in α erant accentu et
 spiritu Q Ἑρμίπῳ narrationis scriptor pro magistratu uide-
 tur habuisse μῆδεν H ἔξετάξαντα Φ 12 δ' Z
 Ἑρμιππος P 13 τὸν αἰσωπον φίλον Q τὸν φίλον P τῶν
 φίλων D ἔν] ἔν D 14 μῆδενὸς H κρύψας ex κρύ-
 ψαντος fecit P m. pr. κρύψαντος R E H ἄνθρωπον] αἰσω-
 πον Q 15 Ἐννος] Ε in rasura m. pr. V 16 παρέλαβεν M,
 in P ex v statim facta est l. μ uocabuli μετὰ 17 χρόνων P
 Νεκτεναβῶ] κτε corr. ex κτα R m. pr., νεκτεναβῶ P Q semper

μενος Αἴσωπον τεθνηκέναι, πέμπει Λυκήρῳ παρα-
 χρῆμα ἐπιστολήν, οἰκοδόμους αὐτῷ ἀποστεῖλαι κελεύ-
 ουσαν, οἷ πύργον οἰκοδομήσουσι μήτ' οὐρανοῦ
 μήτε γῆς ἀπτόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον
 ἀεὶ πρὸς πάνθ' ὅσα ἂν ἐρωτῶ. καὶ τοῦτο ποιή- 5
 σαντα, φόρους εἰσπράττειν, εἰ δὲ μή, κατατίθεσθαι.
 ταῦτα τῷ Λυκήρῳ ἀναγνωσθέντα εἰς ἀθυμίαν ἐνέ-
 βαλε, μηδενὸς τῶν φίλων δυναμένου τὸ πρόβλημα
 τὸ περὶ τοῦ πύργου συνεῖναι. ὁ μέντοι βασιλεὺς
 καὶ κίονα τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἔλεγεν ἀπολωλεκέναι 10
 τὸν Αἴσωπον. Ἑρμιππος δὲ τὴν τοῦ βασιλέως δι'
 Αἴσωπον λύπην μαθὼν, προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ
 ζῆν ἐκείνον εὐηγγελίσατο, προσθεὶς ὡς τοῦδε χάριν
 αὐτὸν οὐκ ἀνείλεν, εἰδὼς ὡς μεταμελήσει ποτὲ τῷ
 βασιλεῖ τῆς ἀποφάσεως. τοῦ δὲ βασιλέως διαφερόν- 15
 τως ἐπὶ τούτοις ἦσθέντος, Αἴσωπος ῥυπῶν καὶ
 αὐχμῶν ὅλος προσηνέχθη, καὶ τοῦ βασιλέως, ὡς εἶδεν
 αὐτὸν, δακρύσαντος καὶ λούσασθαι τε καὶ τῆς ἄλ-

1 παραχρῆμα λυκ. Q 2 οἰκοδόμους P ἐπιστεῖλαι Φ
 κελεύουσα P 3 πύργον V R D E H μήτ' οὐρανὸν K
 μήτον οὐρανὸν (sic: οὐνόν) P 4 ἀλλὰ καὶ (καὶ intra uer-
 sus m. pr.) V, (καὶ intra uersus Q 2) Q: ἀλλὰ M in folio ex-
 tremo, D Q 1, R Φ E H; καὶ K Z v ἀποκρινόμενον D

5 ἐρωτῶ *deletis litteris i quae infra scriptae sunt D.* (ἐρωτῶ
 M, non aliter). ἐρωτῶσι K Z v 6 εἰς πρ. D (Q ut uidetur)
 R v 7 εἰς om. R E H K Z v ἀθυμί V ἐνέβαλεν M
 ἐνέβαλλε Q 8 μήδεος Z μῆδεός H δυναμένων Q
 9 συνῆναι V 10 κίονα V τῆς αὐτοῦ A τοῖς αὐτοῦ P
 ἀπολωλέναι Q ἀπωλολεκέναι P ἀπολωλεκέναι corr. ex
 ἀπολολ. Z 11 δι' αἴσωπον om. Φ 12 τῷ V: te τῷ ceteri
 13 ἐκείνος P εὐηγγελίσατο (alteram l. l add. m. pr.) P
 ὡς τοῦδε] αὐτοῦ δὲ Z K αὐτοῦ δὴ v 14 ἀνείλεν b
 μεταμελήση V, R (uolebat primo σης), E (ση factum ex σει),

σ
 H K Z μελήση v τῷ βασιλεῖ om. V 15 ἀποφάσεως A
 διαφερόντος Φ διαφέροντος R 17 ὅλως V 18 καὶ λού-
 σασθαι] καὶ om. v

λης ἐπιμελείας ἀξιοθῆναι κελεύσαντος, Αἰσωπος
μετὰ τοῦτο καὶ ὑπὲρ ὧν κατηγορήθη τὰς αἰτίας ἀπε-
σκενύασατο· ἐφ' οἷς καὶ τοῦ βασιλέως τὸν Ἐννον ἀναι-
ρεῖν μέλλοντος, Αἰσωπος αὐτῷ συγγνώμην ἤτήσατο.

5 ἐπομένως δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ Αἰγυπτίου
ἐπιστολὴν τῷ Αἰσώπῳ ἐπέδωκεν ἀναγνῶναι. ὁ δ'
αὐτίκα τὴν λύσιν συνεῖς τοῦ προβλήματος, ἐγέλασέ
τε καὶ ἀντιγράφειν ἐκέλευσεν, ὡς ξεπειδὰν χειμῶν
παρέλθῃ, πεμφθῆναι τοὺς τε τὸν πύργον οἰκοδομή-
10 σοντας καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα.
p. 80 b. ὁ βασιλεὺς οὖν τοὺς μὲν Αἰγυπτίους πρέσβεις ἀπέ-
στειλεν, Αἰσώπῳ δὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς διοίκησιν ἐνεχείρι-
σεν ἅπασαν, ἐκδοτοῦ αὐτῷ παραδοὺς καὶ τὸν Ἐννον.
ὁ δὲ Αἰσωπος παραλαβὼν τὸν Ἐννον, οὐδὲν ἀηδὲς
15 αὐτὸν ἔδρασεν, ἀλλ' ὡς νῦν πάλιν προσσχών, ἄλλους
τε καὶ τούτους ὑπετίθει τοὺς λόγους.

XXVI „Τέκνον, πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον, τὸν βασι-
λέα δὲ τίμα· καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς σου δεινὸν σεαυ-
τὸν παρασκεύαζε, ἵνα μὴ καταφρονῶσί σου· τοῖς δὲ

1 ἀξιοθῆναι V αἰσωπος ... μέλλοντος 4 in margine
inferiore supplevit A m. pr. 2 μετατοῦτο M D, om. Φ

ἀπεσκενύασατο P 3 τὸν Ἐννον intra lineas supplevit D m. pr.

4 συγγνώμην V 5 ἐπομενείς P ἐπομένω E ὁ ex
corr. Z τὴν] καὶ τὴν Q 8 χειμῶν] ὁ χειμῶν Q D, W,

nescio an rectius 9 πεμφθῆναι] (πεμφθῆναι H) debebat πέμ-

ψει uel certe πέμψειεν ἄν. u. 251, 11 τοὺς τε] τούτοις τοὺς

τε Q αὐτούς τε REH πύργον V D R H E οἰκοδομήσαντας

D P K 10 καὶ bis Z ἀποκρινόμενον D ἀποκρινόμενον

sed ποικρ e corr. Z πρὸς τὰ P ἐρωτώμενα V Q E: ἐπε-

ρωτώμενα M Φ D, R (...μένα), H K Z v 11 οὖν] ὅν P spa-

tio unius litterae uacuo τοὺς μὲν] τοὺς μὲν τοὺς A (uole-

batne μέντοι?) 12 ἐξ ἀρχῆς M Q E: ἐξ ἀρχῆς ceteri

14 δ' Φ Z ἀηδὲς Z 15 αὐτὸν] αὐτῷ V E νῦν]

νῦν Φ πάλιν P προσχών libri 16 ὑπετίθει P

17 παραινέσις αἰσώπον P rubro. uide commentationem 18 δὲ

τίμα om. A, δὲ om. P τοῖς ex τοὺς corr. D μὲν om. R

σου om. Φ σεαυτὸν P σαντὸν A 19 παρασκεύαζε V

παρασκεύασαι Φ καταφρονῶσί D

φίλοις πρᾶον καὶ εὐμετάδοτον, ὥς εὐνουστέφους σοι
 μᾶλλον γίνεσθαι. ἔτι τε τοὺς μὲν ἐχθροὺς νοσεῖν
 εὖχου καὶ πένεσθαι, ὥς μὴ οἴους τε εἶναι λυπεῖν σε·
 τοὺς δὲ φίλους κατὰ πάντα εὖ πράττειν βούλου.
 αἰεὶ τῇ γυναικί σου χρηστῶς ὀμίλει, ὅπως ἑτέρου 5
 ἀνδρὸς πείραν μὴ ζητήσῃ λαβεῖν. κοῦφον γὰρ τὸ
 τῶν γυναικῶν ἔστι φῦλον καὶ κολακευόμενον ἐλάττω
 φρονεῖ κακά. ὀξεῖαν μὲν πρὸς λόγον κτῆσαι τὴν
 ἀκοήν, τῆς δὲ γλώττης ἐγκρατὴς ἔσο. τοῖς εὖ πράτ-
 τουσι μὴ φθόνει, ἀλλὰ σύγχαιρε. φθονῶν γὰρ σεαυ- 10
 τὸν μᾶλλον βλάψεις. τῶν οἰκετῶν σου ἐπιμελοῦ,
 ἵνα μὴ μόνον ὥς δεσπότην σε φοβῶνται, ἀλλὰ καὶ
 ὥς εὐεργέτην αἰδῶνται. μὴ αἰσχύνου μανθάνειν αἰεὶ
 τὰ κρείττω. τῇ γυναικὶ μηδέποτε πιστεύσῃς ἀπόρ-
 ρητα, αἰεὶ γὰρ ὀπλίζεται, πῶς σου κυριεύσει. καθ' 15
 ἡμέραν καὶ εἰς τὴν αὔριον ἀποταμιεύου. βέλτιον
 γὰρ τελευτῶντα ἐχθροῖς καταλεῖψαι, ἢ ζῶντα τῶν
 φίλων ἐπιδεῖσθαι. εὐπροσήγορος ἔσο τοῖς συ-
 ναντῶσιν, εἰδὼς ὥς καὶ τῷ κυναρίῳ ἄρτον ἢ οὐρὰ
 προσπορίζει. ἀγαθὸς γενόμενος μὴ μετανόει. 20

1 πρᾶον Z 2 τε *supra lineam add.* M, *om.* Φ Ε Κ Ζ v
 3 εὖχον P πένεσθαι] *ε* ex αι *factum* Q οἴους τε P
 λυπεῖν] καὶ λυπεῖν Φ Q D 4 βούλει P 5 αἰεὶ H,
et fortasse E l. i postea adiecta, αἰεὶ Φ Q D; *illud retinui quia*
uersus in his uerbis latet χρηστὸς M χρηστὰ Φ Q D
 6 μὴ *post* ὅπως *conlocat* Q ἀνδρῶς V 7 ἔστι *om.* V;
 τὸ τῆς γυναικὸς ἔστι φῦλον Φ φῦλον ex φύλλον *fecit* Q
 m. pr. 8 μὲν] μὴ H E K Z v (*om. ed. 1534*) λόγους *fecit*
 ex λόγων Q m. pr. 9 ἐγκρατὴς P ἔσω D 11 σου]
om. V; σου μᾶλλον Q 12 φοβούνται P 13 αἰδοῦνται A
 αἰδοῦνται P 14 μὴ δέ ποτε D H E 15 σοῦ K κυρι-
 εῖσθαι P καθῆναι. Q D R P 17 ἐχθροῖς] τοῖς ἐχθροῖς Φ
 καταλήψαι P 20 προσκομίζει D ἀγαθὸς γενόμενος
 K Z v: ἀγαθὸς γινόμενος V ἀγαθὸς δυνάμενος M R E H
 ἀγαθοποιεῖν δυνάμενος W Φ, Q (ἀγαθο-π.); D m. pr. *sed*
 D 2 s *et accentum adiecit litterasque* ποι δυνάμ punctis *infra*
scriptis deletas uoluit (ἀγαθοποιεῖν δυνάμενος) δυνάμενος

p. 82 b. ψιθυρον ἄνδρα ἐκβαλε σῆς οἰκίας, τὰ γὰρ ὑπὸ σου
 λεγόμενα καὶ πραττόμενα ἑτέροις φέρων ἀναθήσει.
 πρᾶττε μὲν τὰ μὴ λυπήσονται σε, ἐπὶ δὲ τοῖς συμ-
 βαίνουσι μὴ λυποῦ. μήτε πονηρὰ βουλευσῇ ποτὲ
 5 μήτε τρόπους κακῶν μιμήσῃ.“ Τούτοις τοῦ Αἰσώ-
 που τὸν Ἐννον νουθετήσαντος, ἐκεῖνος τοῖς τε λόγοις
 καὶ τῇ οἰκείᾳ συνειδήσει οἷά τιτι βέλει πληγείς τὴν
 ψυχὴν, μετ’ οὐ πολλὰς ἡμέρας τὸν βίον μετήλλαξεν.

XXVII Αἰσώπος δὲ τοὺς ἱξευτὰς πάντας προσκαλεσά-
 10 μενος, ἀετῶν νεοττοὺς τέτταρας συλληφθῆναι κε-
 λεύει. συλληφθέντας οὖν οὕτως ἔθρεψεν, ὥς λέγε-
 ται, καὶ ἐπαίδευσεν, ὅπερ οὐ πᾶν τί με παιδόμενον
 ἔχει, ὥς παῖδας διὰ θυλάκων αὐτοῖς προσηρτημένων
 βασιτάζοντας εἰς ὕψος αἰρεσθαι, καὶ οὕτως ὑπηκόους
 15 τοῖς παισὶν εἶναι, ὥς ὅποιπερ ἂν ἐκεῖνοι βούλοιντο
 ἵπτασθαι ἂν τε εἰς ὕψος, ἂν τε εἰς γῆν χαμάξει. τῆς
 δὲ χειμερινῆς ὥρας παραδραμούσης καὶ ἥρος διαγε-
 λάσαντος, ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν συσκευασάμενος
 Αἰσώπος, καὶ τοὺς τε παῖδας λαβὼν καὶ τοὺς ἀετούς,

ἀγαθοποιεῖν μὴ ἀπαναίνου L Mo 1 ψιθυρόν? ψυθεῖρον P
 2 καὶ πραττόμενα om. Φ φέρον P 3 πρᾶττε M: πρᾶττε
 ceteri μὲν τὰ μὴ] μὴ τὰ R E H K Z v λυπήσαντά Q (τα-
 μηλυπέισωντάσαι P) συμβένουσιν μιληποῦ P 5 μιμήσῃ]
 ση corr. ex σει D, μημείσει P τούτα P 6 ἐκύνος τις
 τε λ. κ: τι εἰκία σηνειδήση P 7 οἰκία K τινα βέλη V
 πληγῆς P 8 πολὰς Q 1, corr. Q 2 μετήλαξεν P
 κατήλλαξεν R διήλλαξεν V 9 πάντας om. D 10 τέ-
 τταρες P καὶ λεύει P 11 post οὕτως distinxit a, ante
 οὕτως Q D Φ E H 12 ἐπέδενσεν P τι] τοι A 13 ἔχη P
 προσηρτημένων A πρὸς ἡρτιμένον P προσηρτημένον R
 προσηρτισμένων E H 14 οὗτος P 15 τις π. ἦναι P
 ὅπη περ Q D ὅπερ R ὅτιπερ E H ὅπουπερ K Z v ἐκύνην
 βούληντο ἦπτ. P 16 ἵπτασθαι] αι corr. ex ε Z χαμά-
 ζαι P χαμάξει M H v χάμαξει Z; ceterum non dubito quin utrum-
 que et εἰς γῆν et χαμάξει a scriptore sit profectum τῆς]
 τις P 17 ὥρας P 18 ἅπαντα] καὶ ἅπαντα P ὁδῶν P
 σκευασάμενος Q 19 τοὺς τε D, τε om. M Q ἀετούς]
 νεοττοὺς τῶν ἀετῶν Φ

ἀπῆρεν' εἰς Αἴγυπτον, πολλῇ φαντασίᾳ καὶ δόξῃ
 πρὸς κατάπληξιν τῶν ἐκεῖ κεκρημένος. Νεκτεναβῶ
 δ' ἀκούσας παραγεγονέναι τὸν Αἴσωπον, „ἐνῆδρευ-
 μαί“, φησὶ τοῖς φίλοις, „μεμαθηκὼς Αἴσωπον τε-
 θνηκέναι“. τῇ δ' ἐπιούσῃ κελεύσας ὁ βασιλεὺς πάν-
 τας τοὺς ἐν τέλει λευκάς περιβαλέσθαι στολάς, αὐτὸς⁵ XXVIII
 κισρὰν ἐνεδύσατο καὶ διάδημα καὶ διάλιθον κί-
 ταριν. καὶ καθεσθίεις ἐφ' ὑψηλοῦ δίφρου, καὶ τὸν
 Αἴσωπον εἰσαχθῆναι κελεύσας, „τίνι με εἰκάξεις“, 10
 καὶ ὅς· „σὲ μὲν ἡλίῳ ἔαρινῳ, τοὺς δὲ περὶ σὲ τού-
 τους ὠραίοις στάχυσι.“ καὶ ὁ βασιλεὺς θαυμάσας
 αὐτὸν καὶ δώροις ἐδεξιώσατο. τῇ δὲ μετ' ἐκείνην
 ἡμέρᾳ πάλιν ὁ μὲν βασιλεὺς στολὴν λευκοτάτην ἐν- p. 84 b.
 σκευασάμενος, τοῖς δὲ φίλοις φοινικᾶς κελεύσας λα- 15
 βεῖν, εἰσελθόντα τὸν Αἴσωπον τὴν προτέραν αὐτίς
 πεῦσιν ἐπύθετο. καὶ ὁ Αἴσωπος „σὲ μὲν“ εἶπεν
 „εἰκάξω ἡλίῳ, τοὺς δὲ περὶ σὲ τούτους ἀκτίσι“. καὶ

1 ἀπῆρε A ἀπείρεν P δόξα] splendor 2 νεκτεναβῶ
 P semper, κτεναβῶ E 4 φησὶ τοῖς φίλοις coniungenda esse
 cum sententia tum W docent: μετακαλεσάμενος τοὺς φίλους
 μα

εἶπεν. τοῖς φίλοις φησὶ Φ μεθηκὼς V 6 λ. περιβαλ-
 λέσθαι σ. V E λ. στολάς περιβαλέσθαι V; περιβ. στολάς
 om. P 7 κισρὰν scripsi: ἐρίαν Q; ἐρέαν ceteri libri, quod
 scriptum oportuit ἐρεᾶν; ἐρεᾶν W ἐνδύσατο A καὶ διά-
 δημα om. Φ διὰ λίθου Φ (διὰ P) κίδαριν Q Φ
 9 τίνι (τίνει P) με εἰσελθόντα εἰκ. φησὶν Φ 10 συνεμοί
 καὶ ὅς P 11 περὶ σε D Z περισὲ P 12 στάχισι A στά-
 χει P ἀστάχυσι Q 13 ἐδεξιώσατο Z ut uidetur 14 ὁ
 βασιλ. πάλιν λευκ. στολὴν ἐνσκ. (om. p. μὲν) Φ στολὴν om.
 R E H Z K v 15 φοινικᾶς V R b; in Q acc. acutus radendo
 factus e circumflexo λαβεῖν] βαλεῖν V D ἐνδυνῆναι Φ
 16 εἰσελθόντα Z τὸν αἴσω... αὐτίς in rasura P m. pr.
 17 πεῦσιν fecit ex πεύσις R m. pr. πεύσιν P εἶπεν om. K
 18 σε in rasura trium litterarum D ἀκτίσιν V l. v
 puncto infra scripto deleta, ἀκτίσι extrita l. v D ἀκτίσιν M
 ἀκτίσι R Q, P (ἀ.)

ὁ Νεκτεναβὼ „οἶμαι μηδὲν εἶναι Λυκήρον πρὸς γε
 τὴν ἐμὴν βασιλείαν“. καὶ ὁ Αἰσωπος μειδιάσας
 ἔφη „μὴ εὐχερῶς οὕτω περὶ ἐκείνου, ὃ βασιλεῦ,
 λογίζου· πρὸς μὲν γὰρ τὸ ὑμέτερον ἔθνος ἢ ὑμῶν
 5 ἐπιδεικνυμένη βασιλεία δίκην ἡλίου σελαγεῖ· εἰ δὲ
 Λυκήρῳ παραβληθεῖη, οὐδὲν ἂν δέοι μὴ τὸ φῶς
 τοῦτο ζόφον ἀποδειχθῆναι“. καὶ ὁ Νεκτεναβὼ τὴν
 τῶν λόγων εὐστοχίαν ἐκπλαγείς, „ἤνεγκας ἡμῖν“
 ἔφη „τοὺς μέλλοντας τὸν πύργον οἰκοδομεῖν;“ καὶ
 10 ὅς· „ἔτοιμοί εἰσιν, εἰ μόνον ὑποδείξεις τὸν τόπον“.
 XXVIII μετὰ τοῦτο ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 τὸ πεδίον, ὑπέδειξε διαμετρήσας τὸν χῶρον. ἀγαγὼν
 τοῖνυν Αἰσωπος ἐπὶ τὰς ὑποδειχθείσας τοῦ τόπου
 γωνίας τέτταρας τοὺς τέτταρας τῶν ἀετῶν ἅμα τοῖς
 15 παισὶ διὰ τῶν θυλάκων ἀπηρτημένοις, καὶ οἰκοδό-
 μων τοῖς παισὶ μετὰ χειρὰς δοὺς ἐργαλεῖα, ἐκέλευσεν
 ἀναπτῆναι. οὐδὲ πρὸς ὕψος γενόμενοι „δότε ἡμῖν“
 ἐφώνουν „λίθους, δότε κονίαν, δότε ξύλα, καὶ τᾶλλα

1 Νεκτεναβὼ] βασιλεὺς Q λυκήρῳ V, λυκήρον Q. λυ-
 κήρῳ mutavit in λυκήρον D 2 cf. W γε om. R E K Z v, in H
 erasa est 2 μηδείας E 3 ἔφη V: om. ceteri οὕτω Q,
 σ add. Q 2 ἐκείνον Q ὃ β. λογίζου V: λέγε ὃ β. ceteri
 (in D λέγε fecit ex λέγειν m. pr.) 4 μὲν om. V τὸ]
 τὸν A ἢ om. R A H ἡμῶν A, ed. Neuel. 5 ἐπιδει-
 κνύμενοι P δεικνυμένη M εἰ] οἱ P 7 τοῦτον ut vide-
 tur M ἀποδιχθ. P 8 ἡμῖν P ὑμῖν b 1530, 1534
 9 πύργον V R D E post οἰκοδομήν in P deletum ἔφη
 10 ὑποδείξης V P 11 μετατοῦτο M D E 12 ὑπέδειξε
 in margine suppl. K διαμετρήσας A (er in rasura) 13 τοί-
 νυν] οὖν ὁ Φ ὑποδειχθείσας Q 14 τέτταρας A τοὺς
 τέσσαρας R 15 τῶν in A add. A 2 ἀπηρτισμένοις E
 οἰκοδομεῖν A οἰκοδομήν P 16 τοῖς bis Z, alterum ex-
 tritum χειρὰ Q χειρὰς Z μεταχειρὰς H 17 ὕψος om. R,
 in Z ψ factum ex π ὑμῖν P ὑμῖν b 1530, 1547 18 ἐφώ-
 νουν] ω corr. ex ο Z K κονίαν P κονίαν ξύλα (om. u.
 δότε) K τ' ἄλλα V Q E H R τ' ἄλλα Z τᾶλλα P τᾶλλα M v

τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων. ὁ δὲ Νεκτεναβὼ
 τοὺς παῖδας θεασάμενος εἰς ὕψος ὑπὸ τῶν αἰτῶν
 ἀναφερομένους, ἔφη· „πόθεν ἐμοὶ πτηνοὶ ἄνθρω-
 ποι;“ καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἀλλὰ Λυκῆρος ἔχει. σὺ δὲ
 θέλεις ἄνθρωπος ὦν ἰσοθέῳ ἐρίζειν βασιλεῖ;“ καὶ ὁ 5
 Νεκτεναβὼ· „Αἰσωπε, ἤττημαι. ἐρήσομαι δέ σε, σὺ
 δέ μοι ἀπόκριναί.“ καὶ φησὶν· „εἰσί μοι θήλειαι XXX
 ὧδε ἵπποι, αἵπερ ἐπειδὴν ἀκούσωσι τῶν ἐν Βαβυ-
 λῶνι ἵππων χρεμετιζόντων, εὐθὺς συλλαμβάνουσιν. p. 86 b.
 εἴ σοι πρὸς τοῦτο πάρεστι σοφία, ἐπίδειξαι.“ καὶ ὁ 10
 Αἰσωπος· „αὔριον ἀποκρινοῦμαί σοι, βασιλεῦ.“ ἐλθὼν
 δ' οὗ κατήγετο, αἵλουρον τοῖς παισὶν ἐκέλευσε συλ-
 λαβεῖν, καὶ συλληφθέντα δημοσίᾳ περιάγεσθαι μα-
 στιζόμενον. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι τὸ ζῶον σεβόμενοι,
 οὕτω κακῶς πάσχον αὐτὸ θεασάμενοι, συνέδραμον, 15
 καὶ τὸν αἵλουρον τῆς χειρὸς τῶν μαστιγούντων
 ἐκσπᾶσαντες, ἀναγγέλλουσιν ὥς τάχος τῷ βασιλεῖ
 τὸ πάθος. ὁ δὲ καλέσας τὸν Αἰσωπον, „οὐκ ἤδεις“

1 ἐπιτηδείων P Z K 2 παῖδας om. Z παῖδας Q
 εἰς ὕ. ὑπὸ τ. α. ἄν. A bis; ὑπὸ τ. α. εἰς ὕ. ἄν. K Z v
 3 ἀναφερομένους P ἐμοί] μοι Φ; tres lineae quae ante-
 cedunt bis scriptae punctis deletae sunt 4 λυκοῦργος a cf. W.
 6 νεκτεν. fecit ex νεκταν. R m. pr.; ναικτεναβὼ P
 ἤττ. E δέ σε] σε Φ 7 δέ μοι] δέ με Φ ἀποκρίνε E
 φησὶ E 8 ὧ δε R; in Q ὧδε factum ex ὧδε; ὧδε M
 οἵπποι αἵπερ ἐπειδὴν ἀκούσω σοι τὸν ἐ. β. ἵππων P
 9 χρεμετιζόντων om. Φ συλλαμβανούσιν D 10 εἴ σοι.]
 οἷσι P παρέστι σο A σοφίας Q; nescio an librarius
 πάρεστί τι scriptum esse putaverit 11 αὔριον post σοι conlo-
 can! K Z v, om. D 12 δ' οὐ] δ' οὖν A, δ' add. A 2;
 δού P δ' οὐ H αἵλουρον V 13 δημόσια V μαστιζ.
 περιηγ.* Q 14 οἱ δ' Q τὸ] τῷ P σεβόμενοι V a;
 β
 σεβόμενοι K σεβ., sed εβ in rasura Z; τιμώμενοι Φ
 15 οὕτως Q πάσχων P 16 τῶν αἵλουρων P μαστι-
 γέντων P 17 ἀναγγέλλουσιν V D E H ὡσάχως P
 18 οὐ* D εἶδεις Q

φησίν „Αἰσωπε, ὡς θεὸς σεβόμενος παρ' ἡμῖν ἔστιν
 αἰλουρος; ἵνα τί γοῦν τοῦτο πεποίηκας;“ καὶ ὅς
 „Ανκῆρον τὸν βασιλέα ἡδίκησεν, ὃ βασιλεῦ, τῆς
 παρελθούσης νυκτὸς οὗτος ὁ αἰλουρος· ἀλεκτρούνα
 5 γὰρ αὐτοῦ πεφόνευκε μάχιμον καὶ γενναῖον, προ-
 σέτι μὴν καὶ τὰς ὄρας αὐτῷ τῆς νυκτὸς σημαίνοντα.“
 καὶ ὁ βασιλεὺς· „οὐκ αἰσχύνῃ ψευδόμενος, Αἰσωπε;
 πῶς γὰρ ἐν μιᾷ νυκτὶ αἰλουρος ἀπ' Αἰγύπτου ἦλθεν
 εἰς Βαβυλῶνα“; κακεῖνος μειδιάσας φησί· „καὶ πῶς,
 10 ὃ βασιλεῦ, ἐν Βαβυλῶνι τῶν ἵππων χρεμετιζόντων,
 αἱ ἐνθάδε θήλειαι ἵπποι συλλαμβάνουσιν;“ ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ταῦτα ἀκούσας, τὴν αὐτοῦ φρόνησιν ἐμακάρισε.
 XXXI μετὰ δὲ ταῦτα μεταπεμπάμενος τῶν ἀφ' Ἡλίου πό-
 λεως ἄνδρας ζητημάτων σοφιστικῶν ἐπιστήμονας,
 15 καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου διαλεχθεὶς αὐτοῖς, ἐκάλεσεν
 ἅμα τῷ Αἰσώπῳ ἐπ' εὐωχίαν. ἀνακλιθέντων οὖν
 αὐτῶν, τῶν Ἡλίου πολιτῶν τίς φησι πρὸς τὸν Αἰσω-

1 Φ. π. ἡ. ἐστὶ σεβόμενος αἰλ. Φ. ἔστιν] ἐστὶν ὁ Q
 2 ἵνατί Q ἵνα τί D ἵνα τί K ὅς factum ex ὡς K
 3 βασιλεὺς Z 4 ἀλεκτρούνα R 5 προσετίθει μὴν Φ. προσέτι
 γε μὴν K Z v rectius. 6 τῆς νυκτὸς post σημαίνοντα (ση-
 μένον τὰ P) conlocat Φ σημαίνοντος V 8 αἰλουρος om. Φ.
 αἰλουρον K 9 φησίν R H E K Z v 10 ἵππων ex ἵππων
 corr. Z χρεμετιζόντων factum ex χρημητη. P χρῆμμετ.
 A, supra scripsit ε A 2, χρεμετιζόντων K χρεματιζόντων J
 in marg. (ἡ) D 11 συλ^{λυ}αβ. M συλ^{λυ}αβάνουσιν Q
 12 τὴν φρ. αὐτοῦ F K Z v ἐμακάρισεν M Q Φ E 13 μετα-
 πεμπάμενος Q, πεμπάμενος Φ τῶν ἀφ' ἡ. V: ἀφ' ἡ. ceteri
 ἡλίου πόλεως deleto qui in i erat accentu D ἡλιουπόλεως
 M Q E J 14 σοφιστῶν R ἐπιστημόνας D 16 ἀνα-
 κλιθέντων F J v, in K l. i supra lineam adiecta (. . κλιθ^ν.),
 ἀνακλιθέντων factum ex ἀνακλιθέντων in Z.; ἀνακληθέν-
 των P 17 ἡλίου πολιτῶν R, P (sed coniunctis uocabulis),
 A F K Z v: ἡλιουπολιτῶν V M Q H E J ἡλιουπολιτων D cf.
 Löbeck Pathol. elem. I, 565

πον· „ἀπεστάλην παρὰ τοῦ θεοῦ μου πεῦσίν τινα
 πυθέσθαι σου, ὡς ἂν αὐτὴν ἐπιλύσης.“ καὶ ὁ Αἰ-
 σωπος· „ψεύδῃ· θεὸς γὰρ παρὰ ἀνθρώπου οὐδὲν δεῖ-
 ται μαθεῖν. σὺ δ' οὐ μόνον σαυτοῦ κατηγορεῖς, p. 88 b.
 ἀλλὰ καὶ τοῦ θεοῦ σου.“ ἕτερος πάλιν εἶπεν· „ἔστι 5
 ναὸς μέγας καὶ ἐν αὐτῷ στῦλος, δώδεκα πόλεις ἔχων,
 ὧν ἐκάστη τριάκοντα δοκαῖς ἐστέγασται. τούτους δὲ
 περιίασι δύο γυναῖκες.“ καὶ ὁ Αἰσωπος ἔφη· „τοῦτο
 τὸ πρόβλημα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιλύσονται παῖδες·
 ναὸς μὲν γὰρ ἔστιν οὗτος ὁ κόσμος, στῦλος δὲ ὁ 10
 ἐνιαυτός, αἱ δὲ πόλεις οἱ μῆνες, καὶ δοκοὶ αἱ τού-
 των ἡμέραι, ἡμέρα δὲ καὶ νύξ αἱ δύο γυναῖκες, αἱ
 παραλλὰξ ἀλλήλας διαδέχονται.“ τῇ δὲ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ XXXII
 συγκαλέσας τοὺς φίλους ἅπαντας ὁ Νεκτεναβὼ φησι·
 „διὰ τὸν Αἰσωπον τοῦτον ὀφλήσομεν φόρους τῷ βα- 15
 σιλεῖ Λυκήρῳ.“ εἰς δέ τις αὐτῶν εἶπε· „κελεύσωμεν
 αὐτῷ προβλήματα φράσαι ἡμῖν, περὶ ὧν οὗτ' εἶδο-

2 ὡσάν Q ὡ σάν P (ὡς ἂν b 1534) ἐπιλύσης (ης
 m. pr. in locum erasi ειν) Q, ἐπιλύσης b (διαλύσης W): ἐπι-
 λύση ceteri libri 3 Q in margine: Homericum dictum θεοὶ δέ
 τε πάντα ἴσασι 4 σὺ δ' M 5 ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ Φ
 σοῦ Z πάλιν] δὲ πάλιν D 6 ναὸς Z στῦλος Q ex
 corr.: στῦλος ceteri 7 ὧν P (saepe) a ἐκάστη a
 δοκαῖς P ἐστέγασθαι D ἐστέγασθαι Z ταύτας (ας
 fecit ex ους m. pr.) Q 8 ἔφη om. Φ 9 περιβλήμα R E H
 10 ἔστην P στῦλος Q: στῦλος ceteri δ' ὁ M Q D
 Φ E K F v 11 αἱ δὲ πόλεις] πόλεις δὲ? πόλεις P 12 αἱ
 δύο] δύο Q αἱ] αἱ Z, pars edd. αἱ P 13 παραλλὰξ V
 ἀλλ. παραξ Q δέχονται Z F v, διέρχονται K τῇδε Q τῇ δ' Z
 ἐφεξῆς V R E H K Z v: ἐξῆς M D Φ ἐξῆς Q 14 τοὺς]
 οὓς P νεκταβὼ R φησὶν l. v deleta E 16 λυκήτρῳ A
 λυκήτῳ K εἶπεν M, εἶπε erasa l. v Q κελεύσωμεν F
 K Z v 17 φράσαι V H εἰδομεν D εἰδωμεν P, οἰδομεν F
 (sed corr. F 2) Z K a, pars edd. οἰδαμεν ed. 1534. 1547.
 Neucl.

μεν, οὐτ' ἠκούσαμεν“. ἀρεστὸν οὖν τοῦτο τῷ Νεκτε-
 ναβῷ δόξαν, καλέσας τὸν Αἴσωπον ἔφη· „φράσον
 ἡμῖν, Αἴσωπε, πρόβλημα περὶ οὗ οὐτ' εἶδομεν οὐτ'
 ἠκούσαμεν.“ καὶ ὅς· „αὔριον περὶ τούτου ὑμῖν ἀπο-
 5 κρινοῦμαι“. ἀπελθὼν οὖν καὶ συνταξάμενος γραμ-
 ματεῖον, ἐν ᾧ περιείχετο Νεκτεναβὼ ὁμολογῶν χίλια
 τάλαντα τῷ Λυκῆρῳ ὀφείλειν, πρῶτας ἐπανελθὼν τῷ
 βασιλεῖ τὸ γραμματεῖον ἐπέδωκεν. οἱ δὲ τοῦ βασι-
 λέως φίλοι πρὶν ἀνοιχθῆναι τὸ γραμματεῖον, πάντες
 10 ἔλεγον· „καὶ εἶδομεν τοῦτο καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐπιστάμεθα.“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „χάριν ὑμῖν
 οἶδα τῆς ἀποδόσεως ἔνεκεν“. ὁ δὲ Νεκτεναβὼ τὴν
 ὁμολογίαν τῆς ὀφειλῆς ἀναγνούς, εἶπεν· „ἐμοῦ Λυ-
 κῆρῳ μὴδὲν ὀφείλοντος πάντες ὑμεῖς μαρτυρεῖτε;“
 15 κἀκεῖνοι μεταβαλόντες εἶπον· „οὐτ' εἶδομεν οὐτ'
 ἠκούσαμεν“. καὶ ὁ Αἴσωπος· „καὶ εἰ ταῦθ' οὕτως
 ἔχει, λέλυται τὸ ζητούμενον“. καὶ ὁ Νεκτεναβὼ πρὸς
 ταῦτα· „μακάριός ἐστι Λυκῆρος τοιαύτην σοφίαν ἐν
 τῇ βασιλείᾳ ἑαυτοῦ κεκτημένος“. τοὺς οὖν συμφω-

1 οὐτ' εἰσακούσαμεν R οὐτ' ἦκ. Z (*sed ἡ factum ex εἰ*),
 οὔτεικον-μεν P οὐτ' ἀκούσαμεν A, οὐτ' εἰκούσαμεν H
 u. ἀρεστὸν οὖν... ἠκούσαμεν *propter eundem exitum* (περὶ
 οὗ... ἠκούσαμεν) *exciderunt in librorum V R E H F J K Z v*
codice archetypo, servati sunt in solis M, A P, Q D et in altera
recensione ἀρεστὸν M Q D: ἀρεστὸν A ἀρετῶν P (ἀρε-
 σθεις W) νεκτεναβὼ M 4 ἠκούσαμεν] η *in rasura* D
 περὶ] ἐπὶ b τούτων Q ἡμην P 6 περιείχετο K Z

νεκτεν. *fecit ex νεκταν.* R m. pr. *μεκτεν.* K ὁμολογῶ V
 ὁμολογῶν in A add. A 2 . 7 ὀφείλην P 8 τὸ γραμματεῖ V
 in *linea extrema*, γραμματεῖον *factum ex ἰον* P ἐπέδωκεν
 om. R 9 γραμματόιον P 10 οἶδομεν P 12 ἀποδῶ-
 σεως E H ἔνεκεν] *en factum ex α Q* δὲ om. F 14 μὴ-
 δὲν H F μαρτυρεῖται P 15 μεταβαλλόντες P E μετα-
 βάλλοντες A 19 εἰκούσαμεν R H καὶ ὁ αἴσωπος om. Q;
sed inter καὶ et εἰ in margine supplevit Q 2 ὁ αἴσωπος εἶπεν
 17 καὶ ὁ Νεκτ... κεκτημένος (19) om. Φ πρὸς ταῦτα
 om. K 19 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ R E

νηθέντας φόρους παραδούς τῷ Αἰσώπῳ, ἐν εἰρήνῃ p. 90 b.
 ἀπέστειλεν. Αἰσωπος δ' εἰς Βαβυλῶνα παραγενόμενος, διεξῆλθέ τε Λυκίῳ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ παραχθέντα πάντα καὶ τοὺς φόρους ἀπέδωκε. Λυκῆρος δ' ἐκέλευσεν ἀνδριάντα χρυσοῦν τῷ Αἰσώπῳ ἀνα-
 τεθῆναι. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον Αἰσωπος εἰς Ἑλ-xxxiii
 λάδα ἐβουλεύσατο πλεῦσαι. καὶ δὴ τῷ βασιλεῖ συνταξάμενος ἀπεδήμησεν, ὄρκον δούς αὐτῷ πρότερον, ἥ μὴν ἐπανήξειν εἰς Βαβυλῶνα κἀκεῖ τοῦ λοιποῦ διαβιώσειν. περιῶν δὲ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ 10
 τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπιδεικνύμενος, ἦλθε καὶ εἰς Δελφούς. οἱ δὲ Δελφοὶ διαλεγόμενον μὲν ἡκροῶντο ἠδέως, τιμῆς δὲ καὶ θεραπείας εἰς αὐτὸν οὐδ' ὅτι-
 οῦν ἔδρασαν. ὃ δὲ πρὸς αὐτοὺς ὑπολαβὼν ἔφη·
 „ἄνδρες Δελφοί, ἔπεισέ μοι ξύλῳ ὑμᾶς εἰκάξειν τῷ 15
 ἐν θαλάσῃ φερομένῳ· κἀκεῖνο γὰρ ὀρῶντες ἐκ πολ-
 λοῦ διαστήματος ὑπὸ κυμάτων φερόμενον, πολλοῦ
 τινος ὕξιον εἶναι οἰόμεθα, ἐπειδὰν δ' ἐγγυτάτω
 προσέλθῃ, εὐτελέστατον φαίνεται. καὶ γὰρ γοῦν πόρ-

1 φόρους *post* αἰσώπω *conlocat* Φ 2 δὲ V D 3 διε-
 ξῆλθεν Q τε] τῷ Φ Q D τε *bis* H 4 ἀπέδωκεν M
 5 δὲ κέλευσεν P ἀνατιθέναι K 6 μετὰ δὲ οὐ Z μετ'
 οὐ R ἑλλάδα Q λ *add.* Q 2 ἑλλάδα A 7 ἐβουλεύσαντο P
 8 ὄρκον V R Q D E H ὄρκω A ὄρκω P αὐτῷ *fecit ex*
 αὐτὸν R m. pr. πρὸτ. in Q *correctum ex* πρῶτ. 9 ἥ μὴν
 om. Φ 10 διαβιώῃ Q διαβιώῃν D (*σειν et puncta quibus*
deletur ην D 2); διαβιώσας A διαβιώσῃν P; διαβιώσειν *fa-*
ctum ex διαβιώσαι Z περιῶν Q D Φ δὲ in A *add.* A 2
 πόλις P *hic illic* 11 ἦλθεν R P ἦλθε *erasa l. v* Q
 12 μὲν in A *add.* A 2 13 οὐδ' ὅτιοῦν A οὐδ' ὅτιοῦν P
 οὐδὲ-τιοῦν *eraso qui in o erat accentu* R οὐδοτιοῦν *ceteri*
 14 ἔδρασαν οὐδοτιοῦν F J K Z v ἔδρασεν P ὑπαλα-
 βῶν R 15 Δελφοί] δέλφοι A ἀδελφοί R ἔπεισέ P E H
 ἔπεισέ Z εἰκάξειν ὑμᾶς Q 16 θαλάττῃ K Z v κἀ-
 κείνο] *post o littera erasa* Q 18 ἐπειδὰν A 19 πόρῳ-
 θεν P

ρωθεν τῆς ὑμῶν πόλεως ὧν, ὧς τινας τῶν ἀξίων
 λόγου ὑμᾶς ἐθαύμαζον· νυνὶ δ' ἐλθὼν ὡς ὑμᾶς,
 πάντων ὡς εἰπεῖν ἀνθρώπων εὖρον ἀχρειοτέρους·
 οὕτω πεπλάνημαι.“ ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Δελφοὶ
 5 καὶ δειδόντες μήπως Αἰσωπος καὶ πρὸς τὰς ἄλλας
 πόλεις βαδίζων κακῶς αὐτοὺς λέγῃ, βουλὴν ἐβουλεύ-
 σαντο δόλῳ τὸν ἄνθρωπον ἀνελεῖν. καὶ δῆτα χρυσὴν
 φιάλην ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνε-
 λόμενοι, λάθρα τοῖς Αἰσώπου κατέκρυψαν στρώμασι.
 10 τοῦ δ' Αἰσώπου τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοοῦντος σκαιω-
 ρηθέντα, ἐξελθὼν ἐπορεύετο εἰς Φωκίδα. οἱ Δελ-
 φοὶ δ' ἐπιδραμόντες καὶ κατασχόντες αὐτόν, ἀνέ-
 p. 92 b. κρινον ὡς ἱεροσυληκότα. τοῦ δ' ἀρνούμενου μηδὲν
 πεπραχέναι τοιοῦτον, ἐκείνοι πρὸς βίαν τὰ στρώματα
 15 ἀναπτύξαντες τὴν χρυσὴν εὖρον φιάλην. ἦν καὶ
 ἀναλαβόντες, τοῖς ἐν τῇ πόλει πᾶσιν ἐπεδείκνυσαν
 οὐ σὺν ὀλίγῳ θορύβῳ. ὁ μὲν οὖν Αἰσωπος τὴν
 ἐκείνων συννοήσας ἐπιβουλήν, ἐδεῖτο αὐτῶν ἀπολυ-

1 ἀξίων λόγον. *sed* λόγον *factum* ex λόγων D; ἀξιολό-
 γων Q 2 νῦν A δὲ ἐλθὼν P ὑμᾶς A [μᾶς P
 3 ἀχρειοτέρους] o *corr.* ex ω D 4 ἀδελφοὶ P 5 δύσαν-
 τες P μή πως v 6 *ante* βαδίζων in R *deletum* βα^σδιζο

λέγῃ. *sed* η ex *corr.* D E; λέγει Φ λεγεί^η K 7 δόλῳ
 om. Q, δόλον R H ἀνελήν P χρυσὴν E H 9 λάθρα α
 ἐγκατέκρυψαν? ἐνέκρυψαν *para librorum alterius recen-*
sitionis στρώματι A 10 ὑπὸ Z 11 εἰς V W: πρὸς *ceteri*,
sed in H *ante* πρὸς *deletum* εἰς· φωκίδα P οἱ δὲ δελ-
 φοὶ ἐ. *erasa inter* οἱ et ε l. δ Q οἱ δὲ δελφοὶ δ' ἐ. Z
 13 ἱεροσυληκότα E H τοῦδ' α τοῦ δὲ Z ἀρνούμενου R
 μηδὲ *accentus l. è in rasura* Q, μῖδεν P μῆδεν H
 14 *inter* πεπραχ et ἐναι *erasa l. δ* Q τοιοῦτο F K Z v,
 τοιοῦτων P προςβίαν Q στρώματα R 15 χρυσὴν
 A E H, in Q ἦν *corr.* ex ἦν. κεφαλὴν K, *ne punctis de-*
letum 16 ἐπεδύκνυσαν P ἐπεδείκνυνον R 18 συννοήσας V
 συν ο ἥσας P αὐτῶν om. Φ, αὐτόν Z

θῆναι. οἱ δ' οὐ μόνον οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὡς ἱερο-
 συλήσαντα καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐνέβαλον, θάνα-
 τον αὐτοῦ καταψηφισάμενοι. Αἰσωπος δὲ μηδεμιᾶ
 μηχανῇ τῆς πονηρᾶς τῆσδε τύχης σωθῆναι δυνάμε-
 νος, ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ἐθρήνει καθήμενος. τῶν 5
 συνήθων δέ τις αὐτῷ, Δημᾶς τοῦνομα, πρὸς αὐτὸν
 εἰσελθὼν καὶ ἰδὼν οὕτως ὀλοφυρόμενον, τὴν αἰτίαν
 τοῦ πάθους ἤρετο. καὶ ὃς ἔφη· „γυνή τις προσφά-
 τως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα, καθ' ἡμέραν ἀπιοῦσα
 πρὸς τὸ μνημεῖον ἐθρήνει. ἀροτριῶν δέ τις οὐ πόρρω 10
 τοῦ μνήματος, εἰς ἐπιθυμίαν ἦκε τῆς γυναικός. καὶ
 καταλιπὼν τοὺς βόας, ἦλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ μνημα
 καὶ καθίσας συνεθρήνει τῇ γυναικί. τῆς δὲ πυθομέ-
 νης τί δήποτε καὶ αὐτὸς οὕτως ὀδύρεται, „ὅτι κἀγώ“
 φησὶν „εὐπρεπῇ γυναικὶ κατώρουξα. καὶ ἐπειδὰν 15
 κλαύσω, τῆς λύπης κουφίζομαι.“ ἢ δέ· „κἀμοὶ τοῦτ'
 αὐτὸ προσγίνεται“. κἀκεῖνος· „εἰ τοίνυν τοῖς αὐτοῖς
 περιπεπτώκαμεν πάθεισι, τί δήποτε ἀλλήλοις μὴ
 σύνιμεν; ἐγὼ τε γὰρ φιλήσω σὲ ὡς ἐκείνην, κἀμὲ σὺ

1 οἱ δέ Z μόνων P· ἀλλ' ἀλλὰ καὶ Φ ὡς Z
 ἱεροσυλήσαντα E H ἱεροσύλητα F 2 καὶ εἰς] εἰς Φ

78
 ἔβαλον A 3 καὶ δὲ μιᾶ Q D P H μηδὲ μιᾶ A 4 μηχανῇ
 E H τῆς δὲ R Z P (τῆς) τῆς δὲ *pars edd.* 5 εἰρκτῆς V
 εἰρκτῆς M P, in D εἰρκτῆς *corr.* ex εἰρκτῆς, εἰρκτὸς A
 6 δημᾶς E δημᾶς P δαμᾶς v ὄνομα in τούν. *mutavit* D
 7 εἰσελθὼν] ἐλθὼν A ἐλθὼν P (*ab initio folii*) 8 καὶ.
 γυνή τις in Z *bis scripta, semel deleta* 9 θάψασα E?
 καθῆμ. M Q D 10 ἀροτριῶν] ὦν ex *corr.* A 11 ἦκε]
 ἦκε E H ἦλθε Φ 12 πρὸς in A *add.* A 2 13 πυθομέ-
 νοις P 14 τί δήποτε Z τί δή ποτε E H K v *ubique* τί δή
 ποτε R τίδήποτε a καγὼ D H καγῶ P, ut *saepe* ω
 15 φησι P εὐπρεπῇ a κατώρουξαι P 16 κλαύσας D
 ω *add.* D 2 τῆς] τις P 17 τὴν αὐτήν b 1530 18 πά-

θεισιν Q 19 σύνιμεν D ^{ει} D 2 σύνιμεν R E H F J K Z v
 ἐγὼ τε R K Z σε M Q E H D Z F J v ἐκείνων P
 κἀμέγε σὺ Q κἀμέ σὺ D

πάλιν ὥς τὸν σαντῆς ἄνδρα.“ ταῦτα ἔπεισε τὴν
 γυναικα, καὶ δὴ συνῆλθον. ἐν τούτῳ δὲ κλέπτῃς
 ἐλθὼν καὶ τοὺς βόας λύσας ἀπήλασεν. ὃ δ' ἐπανελ-
 θὼν καὶ τοὺς βόας μὴ εὐρηκῶς, κόπτεσθαι τε καὶ
 5 οἰμῶζειν ἰσχυρῶς ἐνεστήσατο. ἐλθοῦσα δὲ καὶ ἡ
 p. 94 b. γυνὴ καὶ ὀλοφυρόμενον εὐροῦσα, φησί· „πάλιν
 κλαίεις“; καὶ κείνος „νῦν“ εἶπεν „ἐπ' ἀληθείας κλαίω“.
 καὶ γὰρ γοῦν πολλοὺς διαδράς κινδύνους, νῦν τῷ ὄντι
 θορηνῶ, λύσιν τοῦ κακοῦ μηδαμόθεν εὐρίσκων.“
 10 μετὰ ταῦτα παρῆσαν καὶ οἱ Δελφοὶ καὶ ἐκβαλόντες
 αὐτὸν τῆς εἰρκτῆς ἐλλκον βιαίως ἐπὶ τοῦ κρημνοῦ.
 ὃ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν· „ὅτε ἦν ὁμόφωνα τὰ ζῶα,
 μῦς βατράχῳ φιλιωθείς, εἰς δεῖπνον αὐτὸν ἐκάλεσε.
 καὶ ἀγαγὼν εἰς ταμιεῖον πλουσίον, ἐνθα πλείστα τῶν
 15 ἐδωδίων ἦν, „εὐωχοῦ“ φησί „φίλε βάτραχε“. μετὰ
 δὲ τὴν ἐστίασιν καὶ ὁ βάτραχος τὸν μῦν ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἐκάλεσε δίαταν. „ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποκάμῃς“

1 σαντοῖς V P, in A σαντῆς corr. ex σαντοῦ 2 ἐν
 τούτῳ... ἐνεστήσατο (5) in A in margine suppl. m. pr.
 3 λύσας... τοὺς βόας in margine suppl. Z ὁδεπ. P ὃ δὲ
 ἐ. A, Coraes Aesop. f. 343, 13 ὁδε ἐ. Z 4 βόας] βο P
 εὐρηκῶς accentus grauis factus e circumflexo R εὐρηκῶς P
 κόπτεσθαι] μὴ κόπτετε K, μὴ punctis deletum, in marg. εῖσαι
 5 οἰμῶζειν Z ἀνεστήσατο V δὲ R δε Z, om. D
 δὲ καὶ] καὶ om. Φ 6 ὀλοφ. R P 7 κλαίοις P 8 νῦν
 τῶνόντι A Q Z J v, νυντῶνόντι EF νυντῶνόντι H 9 λύσειν
 R m. pr. λύσειν H λύσιν P μηδαμόθεν] in η erasus ac-
 centus Q 10 μεταταῦτα M ἐκβαλόντες V 11 εἰρ-
 κτῆς Φ εἰλκον corr. ex ἡ. Q βεβαίως Q κριμνοῦ P
 13 μῦς Z ἐκάλεσεν M Q Φ 14 ἀγαγὼν V: ἀπαγα-
 γὼν ceteri et W ταμιεῖον V m. pr. τὰ μιεῖον P ταμιεῖον
 F Z b τῶν supra uersum Z 15 ἐδωδίων V ἐδωδήμω P
 16 ἐσθίασιν V K, in Q ἐστ. corr. ex ἐσθ., ἐστίασιν P
 ἐστίασιν pars edd. μὺν A ante τὴν in Q erasum τὴν
 17 οἰκίαν R Φ H, in Q l. i mutata in εἰ ἐκάλεσεν Q
 διαίταν P ἵνα om. Coraes Fab. Aes. 245 p. 162

φησί „νηχόμενος, μηρίνθῳ λεπτῇ τὸν σὸν πόδα τῷ
 ἑμαυτοῦ προσαρτήσω“. καὶ τοῦτο πράξας, ἤλατο εἰς
 τὴν λίμνην. αὐτοῦ δὲ καταδύντος εἰς βάθος, ὁ μῦς
 ἀπεπνίγετο, καὶ θνήσκων εἶπεν· „ἐγὼ μὲν ὑπὸ σοῦ
 θνήσκω· ἐκδικηθήσομαι δὲ ὑπὸ μελζονος.“ ἐπιπλέοντος 5
 τοίνυν τοῦ μύδος ἐν τῇ λίμνῃ νεκροῦ, καταπτάς ἀε-
 τός, τοῦτον ἀφῆρπασε, σὺν αὐτῷ δὲ προσηρτημένον
 ὁμοῦ καὶ τὸν βάτραχον. καὶ οὕτως ἄμφω κατεθι-
 νήσατο. καὶ γὰρ τοίνυν βία πρὸς ὑμῶν ἀποθνήσκων,
 ἔξω τὸν ἀμυνοῦντα. Βαβυλῶν γὰρ καὶ Ἑλλάς πᾶσα 10
 τὸν ἐμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτήσουσι θάνατον.“ οἱ μὲν
 οὖν Δελφοὶ οὐδ' ὥς ἐφείδοντο τοῦ Αἰσώπου. ὁ δ'
 ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατέφυγεν ἱερόν. οἱ δὲ κάκει-
 θεν ἀποσπάσαντες μετ' ὀργῆς, ἐπὶ τὸν κρημνὸν αὐ-
 θις εἵλκον. ὁ δ' ἀπαγόμενος ἔλεγεν· „ἀκούσατέ μου, 15
 Δελφοὶ· λαγῶδς ὑπ' αἵτου διωκόμενος, πρὸς κοίτην
 κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι.
 ὁ δὲ κἀνθάρος ἡξίου τὸν αἵτον μὴ ἀνελεῖν τὸν ἰκέ-

p. 96 b.

1 φησὴν ἡχ. P λῆπτη pars edd. 2 προσαρτύσω Φ
 προσαρτήσω Q ἤλατο A 3 λίμνην R H E κατα-
 δύναντος R E H F J K Z v 4 ante ὑπὸ add. alterum εἶπεν A
 ὑπεν P 5 ἐκδικηθήσομαι Q δ' ὑπὸ Z ἐπιπλέ-
 ωντος P 6 τοίνυν] οὖν F K Z v ἐν om. Coraëes
 λίμνη R E H 7 προσηρτ.] προ in rasura D 8 ὁμοῦ]
 αὐτῷ Φ τὸν] τῶν P κατεθινήσατο P 9 ὑμᾶς Φ
 ἀποθνήσκω D v add. D 2 10 ἔξω sed ἔ. corr. ex ἔ. Q
 ἔξω R P E H τὸν ἀμυνοῦντα K, in margine τὸν ἀμυνοῦντα
 ἔλας M E H ἑλλάς factum ex ἑλλᾶς R 12 οὐδ' ὥς Q Z
 οὐδ' ὥς P οὐδ' ὥς b ὁ δὲ Z 13 ἀππόλλωνος A
 14 τὸν] τινα Φ αὐθις om. Φ; an scribendum εὐθὺς?
 15 εἵλκον factum ex εἴ. in Q, ex ἡ. in E δ' ex corr. Z
 ἐπαγόμενος A 16 ἀδελφοὶ P 17 κατέφυγε... καὶ ὑμεῖς
 (303, 11) Z eis quae in medio sunt prae-termisiss; τὰ λοιπὰ τού-
 του τοῦ μύθου ἐν δευτέρῳ φύλλῳ τῶν μύθων εὐρήσεις. inde
 scripturam discrepantem adnoto κατέφευγε A κατέφυγεν M E
 αὐτοῦ ut uidetur Q 18 αἵτων P τὸν αἵτον ἡξίου E
 τὸν οἰκέτην V αὐτοῦ τὸν ἰκέτην E

την, ὀρκίζων αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἥ
 μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὃ δὲ
 μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι ραπίσας τὸν κάνθαρον, τὸν
 λαγῶν ἀρπάσας κατέφαγεν. ὃ δὲ κάνθαρος τῷ τε
 3 ἀετῷ συναπέπτυ, ὥς τὴν καλιὰν τούτου καταμαθεῖν.
 καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὡὰ τούτου κατακυλίσας διέ-
 φθερε. τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένῳ, εἴ τις τοῦτο
 τολμήσειε, κάπῃ μετεωροτέρου τόπου τὸ δεύτερον
 νεοττοποιησαμένου, κάκει πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα
 10 τοῦτον διέθηκεν. ὃ δ' ἀετὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις,
 ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία, τούτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται,
 τοῖς αὐτοῦ γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ὠῶν ἐπέ-
 θηκε, τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος, καὶ ἱκετεύσας
 φυλάττειν. ὁ κάνθαρος δὲ κόπρον σφαῖραν ποιήσας,
 15 καὶ ἀναβὰς, ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθή-
 κευ ὃ δὲ Ζεὺς ἀνασταῖς ἐφ' ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινά-

1 ὀρκίζων V R Φ E H; in Q ὁ. *mutatum in ὁ.* αὐτῶν P
 καὶ κατὰ] κατὰ R Φ E D F J K Z v δυνός P 2 κατα-
 φρονήσιν? τῆς σμικρότητος P τῆς μικρότητος *corr. ex*
μακρ. m. pr., μικρ. in rasura A uu. τῇ πτέρυγι bis scripta,
semel deleta in Z 4 ἀρπ. in Q *mutatum in ἀρπ.* τῷ τε]
 τε om. Φ 6 ὡὰ] α in H *add. m. rec.* τούτου *ex* τούτο
corr. Q κατακυλίσας] κατακρημνίσας A κατὰ κρημνήσας P
 διέφθειρεν M 8 τολμήσειεν V M E H, *en mutatum in*
 ε P κάπῃ κάπῃ K κάπῃ *cum uoc. μετ. coniunctum R*
 μετεωροτέρου τ. V μετεωροτέρου τόπου R E J F, H (... ὅτερον)
 μετεωροτέρου τόπον K μετεωρον τόπου Q, μετεωροτέρου τ.
sed corr. ex μετεωρον D τοδεύτερον F K Z v, om. P
 9 νεοττοποιησάμενον A; *inter νεοττο et ποιησαμένου erasa*
l. i Q ἴσα R E H K Z v 10 τούτῳ Φ τούτων K ὃ δὲ Z
 11 εἶναι ἱερὸς Q 12 ἐπέθηκε *scripsi: ἔθηκεν Φ ἔθηκε*
ceteri libri; quod debebat saltem esse ἐνέθηκε uel ἐνῆκε. ἔθη-
κεν αὐτὰ ἐπὶ τοῖς τοῦ διὸς γόνασιν W 12. 13 *post ὠῶν et*
ταῦτα distinguunt E H 14 φυλάττειν A κόπρον D ποιη-
 σάμενος Φ 15 ἀναβὰς ἐπὶ τὸν κόλπον τ. δ., Q κατέθη-
 κεν Φ 16 ἐφῷ M Q D Φ R H J F K Z ἂ ἐφῷ b 1530
 ὄνθον *corr. ex ὄρφ. R ἀποτινάξασθαι R E H F Z v;*
ἀποτιν. eraso qui in o ut saepe positus erat accentu graui Q

ξασθαι, καὶ τὰ ὧὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος· ἃ καὶ
 συνετρίβη περόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ κανθάρου,
 ὅτι ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἄετον ἀμυνόμενος, οὐ γὰρ δὴ
 τὸν κἀνθάρου ἐκείνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 Δία αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἄετον εἶπεν ἐλθόντα, 5
 κἀνθάρου εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως
 λυπεῖν. μὴ βουλόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἄετῶν
 σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ κανθάρῳ διαλλαγὰς
 πρὸς τὸν ἄετον θέσθαι· τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκεῖ- 10
 νος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἄετῶν μετέθηκε τοκε-
 τόν, ἥνίκα ἂν μὴ φαίνωνται κἀνθαροί. καὶ ὑμεῖς
 οὖν, ὧ ἄνδρες Δελφοί, μὴ ἀτιμάσητε τοῦτον δὴ τὸν
 θεόν, εἰς ὃν κατέφυγον, εἰ καὶ μικροῦ τετύχηκεν
 ἱεροῦ. οὐδὲ γὰρ ἀσεβηθεὶς περιόψεται.“ οἱ δὲ Δελ- 15
 φοὶ τούτων ὀλίγα φροντίζοντες, τὴν ἐπὶ τὸν θάνατον
 ὁμοίως ἤγον. Αἰσώπος δὲ μηδενὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ p. 98 b.
 λεγόμενων ὁρῶν καμπτομένους, πάλιν φησὶν· „ἄν-
 δρες ἀνήμεροι καὶ φονῶντες, ἀκούσατε· γεωργός τις
 ἐπ' ἀγροῦ γεγηρακώς, ἐπεὶ μηδέποτε εἰσῆλθεν εἰς
 ἄστν, παρεκάλει τοὺς οἰκείους τοῦτο θεάσασθαι. οἱ 20

- 1 ἃ καὶ] καὶ om. D 2 μαθὼν P 3 ταῦτ' ἔδρασεν
 (ταύτέδρ. P) ὁ τὸν ἄ. Φ 3. 5 τὸν ἄετῶν P 4 ἐκεῖνος
 om. Φ, in marg. suppl. E ἠδίκησεν] l. i. ex ἡ facta in Z
 τὸν] εἰς τὸν F K Z v 5 διὰν Q αὐτὸν om. Φ D ἠσέ-
 βησεν M 6 λυποῦντα] ἀδικοῦντα Φ καὶ δὴ (corr. ex
 δὲ Z) καὶ] καὶ δὴ b 7 οὖν om. Φ τὸ τῶν] τῶν Q D
 ἄετον in marg. suppl. E; πρὸς τὸν ἄετον om. Φ
 9 μὴ πειθ.] μὴ om. P a 10 τὸ κέτον P 11 φαίνονται
 P E H ἡμεῖς marg. edd. 12 οὖν qm. E H ὧ om. Q
 ἀτιμάσετε P τοῦτον δὴ om. Φ 13 εἰκαὶ μικροῦ P
 14 οὐ δὲ γὰρ b οὐ γὰρ Q ἀσεβῆς R E H ἀσεβεῖς F J K Z v
 15 φροντίσαντες, in margine φροντίζοντες V 16 ὁμοίως]
 ὅμως? μηδενὶ] in η erasus accentus grauis Q. μηδενὶ H
 18 φονῶντες P φωνῶντες H 19 ὑπ' ἀγροῦ Φ K
 μὴ δὲ ποτε R H μεδέποτε a εἰσῆλθεν Q εἰς om. Q
 20 οἰκείους Φ τοῦτο om. Φ

δὲ ζεύξαντες ὀνάρια καὶ ἐπὶ τῆς ἀπῆνης αὐτὸν ἀνα-
 βιβασάμενοι, μόνον ἐκέλευσαν ἐλαύνειν. ὁδεύοντι δὲ
 χαιμῶνος καὶ θυέλλης τὸν αἶρα καταλαβόντων καὶ
 ζόφου γενομένου, τὰ ὀνάρια τῆς ὁδοῦ πλανηθέντα,
 5 εἰς τινα κρημνὸν ἐξετόπισαν τὸν πρεσβύτερον. ὃ δὲ
 μέλλων ἤδη κατακρημνίζεσθαι, ὦ Ζεῦ' εἶπε, τί ποτέ
 σε ἠδίκησα, ὅτι οὕτω παρὰ λόγον ἀπόλλυμαι, καὶ
 ταῦτα οὐθ' ὑφ' ἱππων γενναίων οὐθ' ἡμιόνων ἀγα-
 θῶν, ἀλλ' ὀναρίων εὐτελεστάτων; κἀγὼ τοίνυν
 10 ἐπὶ τοῖς ἴσοις νῦν δυσχεραίνω, ὅτι μὴ ὑπ' ἐντίμων
 ἀνδρῶν ἢ ἐλλογίμων, ἀλλ' ὑπ' ἀχρείων καὶ κακί-
 στων ἀπόλλυμαι. μέλλων δὲ ἤδη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
 ἀφίσσεται, τοιοῦτον εἶρηκε πάλιν μῦθον· „ἀνὴρ τις
 τῆς οἰκείας ἐρασθεὶς θυγατρὸς, εἰς ἀγρὸν ἀπέστειλε
 15 τὴν γυναικα, μόνην δὲ τὴν θυγατέρα ἀπολαβὼν
 ἐβιάζετο. ἡ δὲ 'πάτερ', εἶπεν, 'ἀνόσια πράττεις·
 ἡνυχόμην μέντοι ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν αἰσχυνθῆναι,
 ἡ ὑπὸ σοῦ τοῦ γεννησαμένου.' τοῦτο τοίνυν καὶ

1 ζ.τὰ ὀνάρια Φ 2 ὁδέβοντι P, εν ex corr. in Z;
 ὁδεύοντι H E 6 κατὰκρημνίζεσθαι P ζεῦ erasa l. σ A
 εἶπεν M D P 7 παραλόγον D, Q eraso qui in α erat
 accentu gravi. eisdem uerbis quibus incipit codicis P f. 25 incipit
 inter fabulas Aesopeas denuo f. 31 (quaternionis ε) = P II
 ἀπολλυ|μαι μέλλων δ' ἤδη (μέλλον δῆδη P I) κατὰ κρη-
 μνίζεσθαι (κρημν. P II) εἶπεν (εἶπεν P I) ἀδίκως φθεῖρομαι·
 καὶ ταῦθ' οὐθ'υφ' (sic uferque) ἱππων γενομένων οὐθ' ἡμιό-
 νων ἀγαθῶν (ἀγαθόν P I) κ. τ. λ. P καὶ ταῦτα..εὐτελε-
 στάτων 9 om. A 9 ὀναρίων F 11 ἡ] καὶ P I. II
 ἐλλογίμων P I 12 μέλλον P II δ' Φ τοῦ om. Q
 13 εἶρηκε Q, εἰ in rasura Q 2 μῦθον V 14 τῆς in marg.

supplet F οἰκείας P I Z θυγατρὸς ἐρασθεὶς Φ (ἐρσθεὶς
 A, α A 2 15 μόνων P I τὴν P II θυγατέρα Q
 16 πατρὸς A πρὸς P II τρεῖς P I (itaque πρὸς i. e. πατρὸς Φ)
 ἀνόσια P I. II, ἀνώσια mutatum in ἀνόσια K 17 ἡνυχο-
 μένην (litterae ἐν punctis deletae) A εὐχόμην F K Z ν
 μέντοι Z, (ἐ mutauit in ἐ et οι in rasura adiecti Z 2); μὲν (om.
 p. τοι) Q 18 γεννησαμένου με. V, γενεσαμένου P I τοῦ-

ἐφ' ὑμῶν, ὧ παράνομοι Δελφοί, λέγω· ὥς ἡρού-
 μην Σκύλλη καὶ Χαρύβδει περιπεσεῖν καὶ ταῖς ἐν
 Ἀφρικῇ Σύρτεσιν, ἣ παρ' ὑμῶν ἀδίκως καὶ ἀναξίως
 ἀποθανεῖν. καταρῶμαι γοῦν ὑμῶν τῇ πατρίδι, καὶ
 θεοὺς μαρτύρομαι, ὥς ἔξω πάσης δίκης ἀπόλλυμαι,⁵
 οἷ μοι τιμωρήσουσιν εἰσακούσαντες.“ ἔρριψαν μὲν
 οὖν αὐτὸν οἱ Δελφοὶ κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ ἀπέ-
 θανεν. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον λοιμῷ συσχεθέντες,^{p.100b.}
 χρησμὸν ἔλαβον ἐξιλάσκεσθαι τὸν Αἰσώπου θάνατον.
 ᾧ καὶ ὥς συνειδότες [ἑαυτοῖς] ἀδίκως φονευθέντι,¹⁰
 καὶ στήλην ἀνέστησαν. οἱ δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι πρωτεύ-
 οντες καὶ ὅσοι τῶν σοφωτέρων, καὶ αὐτοὶ τὰ εἰς
 Αἰσῶπον πεπραγμένα μαθόντες, εἰς τε Δελφοὺς
 παρεγένοντο καὶ σὺν ἐκείνοις σκεψάμενοι, τιμωροὶ
 καὶ αὐτοὶ τῷ Αἰσώπου θανάτῳ γεγόνασιν.

15

τον Q τούτο P I. II 1 ὑμᾶς Q D ἡμῶν P II ἡρούμην
 D R E H 2 χαρύβδει Φ χάρυβδι J K, Z (ι corr. ex ει), ν
 χαρύβδι F, corr. ex χάρ. περιπεσῆν P I ταῖς] τοῖς Φ
 ἐναφρικῇ A 3 σύρτεσιν a σύρτεσην P I ἣ παρ']

ὑπαρ' P I 4 καταρῶμαι Q ρ add. Q 2 in rasura πα-
 τρίδῃ H P II, Z (sed l. η mutata in ι) 5 θεοὺς] θεοῖς K Z ν
 6 οἷ μοι] οἶμοι D F J οἶμοι R, Q (sed correxit Q 2);
 οἶμοι E H οἷ με A οἶμε P I. II (itaque οἶμε Φ) τιμωρή-
 σουσι A, τιμ. corr. ex τυμ. H μενοῦν Z 7 ἀπέθανε D

8 δύστερον P I συσχεθέντες a 9 ἐξιλάσκεσθαι A,
 x add. A 2 αἰσῶπον A αἰσώπον P I 10 ὥς om. Φ
 ἑαυτοῖς om. V: habent ceteri 11 ἀνέστησαν Z ἑλλάδι D
 προτεῦντες R E H προτεῦντες Z (in Q .οντες, sed o Q 2
 in ras.) πρωτεύοντες P II 12 σοφωτέρων Φ R E H
 τὰ] τὰς K 14 παραγένοντο Φ (l. o finalis ex corr. A)
 15 θανάτου D τέλος τοῦ βίου τοῦ αἰσώπου Q τέλος
 βίου αἰσώπου τοῦ μυθοποιού. τέλος. R. τέλος τῷ θεῷ τῷ
 ἀγίῳ χάρις Τέλος τοῦ βίου αἰσώπου τοῦ μυθοποιού. K. τέλος
 τοῦ αἰσώπου βίου ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Πλανούδου συγγρα-
 φέντος b. subscriptione carent M A P I. II D E H F J Z a

Vitae Aesopi

II

Vita Aesopi quae in editionibus fertur ab Aphthonio conscripta.

- 5 *Αἰσώπος ὁ λογοποιὸς Ἀνδρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, τύχῃ δὲ ἐδούλευεν ἐν Ἀθήναις Ζημάρχῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ Κερασίᾳ. σφόδρα δὲ εὐγενὴς γενόμενος τοῖς τρόποις καὶ φιλοδεσπότης θεράπων, τῆς μουσικῆς ἐπιπνεούσης αὐτοῦ τῇ γλώττῃ, ποικίλοις τοῖς*
 10 *Ἑλληνας εἰσιτᾷτο μύθοις. μάλιστα οὐκ ἀνεπιτηδεῖ- οὺς πρὸς βιωτικὴν παιδείαν καὶ νέων ἀγωγὴν, νο- θετικοὺς δὲ καὶ ὠφελιμωτάτους λόγους συνταξά- μενος, προσενήνοχεν εἰς τὸν βίον, προπλέξας ἀλό- γων ζώων κοινωνίαν, ἐν οἷς ἀνθρώπων σκολιὰ ἔργα*
 15 *καὶ ἦθη ἀθέμιτα καὶ τρόπους παμποικίλους προσει-*

A: Ambr. L. 43 sup. L: Laur. Abbat. 2728. V: Vindob. philos. 178 f. 311.

5 † *Αἰσώπον* μῦθοι κατὰ στοιχεῖον ἀπὸ τοῦ *αἰ* μέχρι τοῦ *ω* add. L, *αἰσώπον* τοῦ λογοποιου μῦθοι κατὰ στοιχεῖον V *αἰς* ... *ἐδ.* L *bis* | *μυθοποιὸς* et τ. δὲ δούλος L *priore* *oco* | τὸ γένος, (A: τῷ γένει V v) ἐδούλευε δὲ ἐν ἀθή- ναις *ζημάρχῳ* τῷ ἐπικαλουμένῳ *κερασίᾳ* (A: *καρασίᾳ* V v) A V v: *τύχῃ* δὲ ἐδούλευσεν *ἀθηναίῳ* *τιμάρχῳ* τῷ καλούμένῳ *κουρσίᾳ* L. *quae putavi. Demarcho* Hadamarius 8 τοῖς τρώ- ποις om. L 10 *εἰσιτᾷτο*] *ἡτιᾷτο* L. *εἰσιτία* τοῖς? μῦ- θοις V μ., μ. *uolgo.* δ' οὐκ? *ἀνεπιτηδεῖοις* A V *ἀν ἐπιτηδεῖ-* οὺς v 12 *ὠφελιμωτάτους* λόγους A V v: *ὠφελίμους* L 13 *προπλέξας* scripsi: *προσπλέξας* L A V v 10 *ἐν* om. V 15 *ἀθέμιτα*] *αὐθαίρετα* A V v

κάσας ἐν τοῖς ἐπιμυθίοις ἐδήλωσε. κατὰ δὲ τὸν τῆς παιδείας νόμον τυχὼν φύσεως ἀρίστης, ἡξιώθη βιβλιοθήκης· ὅθεν τοῖς πολιτευομένοις καὶ τοῖς λέγειν προαιρουμένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὖξεται. εἰσὶν οἱ μὲν οὖν ἐκ τῶν τραγωδιῶν τὰ κεφάλαια συναγαγόντες εἰς τὸ μέσον αὐτοῖς τεθεῖκασιν, ἡγούμενοι δεῖν ταῖς τῶν ιδίων ἐπιστήμαις τὰς τῶν ποιητῶν γνωμολογίας μάρτυρας παρέξειν καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν θεῖσθαι πιστοτέρους διὰ τοῦτο. ἄλλοι τινὲς τῶν εἰς τὸν βίον καλῶς εἰρημένων συνενηνόχασιν πολὺ πλῆθος ἀποφθεγμάτων, νομίζοντες ἡμᾶς τοὺς τούτων ἐπιμιμνησκομένους μεγάλα πλεονεκτῆσειν ἐν τοῖς λόγοις. ἐπικειρήκασι δὲ τινες τὰς ἐκ τῶν λόγων ἐναντιώσεις καὶ γνώμας ὁμοίως παραβολαῖς συνάπτοντες καθ' ἕκαστον εἶδος παραδοῦναι τοῖς πολιτευομένοις, ὅπως ἐξ ἐκείνου πολλὰς ἔχωσιν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων χρείας καὶ κατισχύειν διὰ τούτων δύνωνται τοὺς ἀντιλέγοντας. τοῦτον οὖν τὸν τρόπον Αἰσώπος εὗρεν, ὁρῶν χρήσιμον οὔσαν δούλοις καὶ ἐλευθέροις ἐν ταῖς δημηγορίαις τὴν τῶν μύθων δῆλωσιν τοῖς

1 μυθ V 2 in ras. ἐδήλωσεν A δὲ om. L τῆς om. A V v 2. 3 haec obscura sunt. num i. e. a. ἀντάξιός ἐστι? 5 εἰσὶν οἱ scripti: ὅσοι L A V v 7 δεῖν] δεινὸν L 8 ἐπιστήμαις τὰς Westermann: ἐπιστήμαις εἰς το L, ἀπιστεῖν εἰς τὰς A V, ἀπιστεῖν εἰς τὰς v 9 μαρτυρίας A V v παρέχειν? 10 διὰ τοῦτο cum eis quae insequuntur iungunt A V: sed tum scriptum oportuit τὸ αὐτὸ post τινὲς propter siglam facile poterat excidere δὲ 11 καλῶν L συνενηνόχασιν V 12 ἡμᾶς] πάντως? ἐπιμνησκομένους V 13 μεγάλας πλεονεκτῆσεις L ἐν noli delere 15 παραβολαῖς] προβολὰς A V v 17 ἐκείνων A ἔχωσιν] om. A, ...σιν V 18 χρείας scripti: ἄγειν L A V v δύνανται C 20 εὗρεν αἰσώπος A V v ὁρον C χρησίμην A V v

πρόσθεν εἰρημένοις· τῶν γὰρ λεόντων καὶ τῶν
 λύκων καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τὸ
 ἐπιβάλλον καὶ θαυμασιότητος μετέχον ἕξ αὐτῶν πρὸ
 ὀφθαλμῶν τιθέμενος ψυχαγωγεῖν εἰώθει τοὺς ἀκού-
 5 οντας. εὐρίσκομεν γὰρ παραπλησίας αὐτοῦ τὰς
 διηγῆσεις ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν ποιημάτων γνωμολογίαις,
 περιπεφρασμένας μὲν καὶ προσομοιούσας ταύταις
 καὶ προκεχειρισμένας ὑπ' αὐτῶν, ἔτι καὶ τῶν κεφα-
 λαίων παράλληλα θέντες ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας
 10 τὰ ἐν ἐκάστῳ μύθῳ λεγόμενα.

1 τοῖς 'für'.. τῶν γὰρ] τὴν γὰρ τῶν A V v, καὶ γὰρ
 τῶν Hadamarius καὶ τῶν λύκων om. L καὶ λύκων καὶ
 ἐλάφων V v 3 μέτοχον A 4 εἰώθει A V v 5 παρα-
 πλησίως recensio 3, 310, 5 rectius αὐτοῦ τὰς om. A V v
 6 ἀπὸ scripsi: ὑπὸ L A V v 7 πεφρασμένας A V v
 καὶ προσομοιούσας ταύταις om. A V v προσομοίους οὐσας uel
 προσομοιαζούσας coniecit Westermann 8 προσκεχειρισμένας
 L προσκεχωρημένας A V v. an καὶ πρὸς (dazu) κεχωρισμένας
 ἀπ' αὐτῶν? ἔτι] ἐπεὶ A V v 9 qui haec scripsit, uidetur θέν-
 τες aptasse uerbo εὐρίσκομεν et τῶν κ. u. λεγόμενα, ut sint
 τὰ λ. τῶν κ. i. q. τὰ λ. κεφάλαια. an scr. ἐπὶ κεφαλαίων
 uel ἐν κεφαλαίῳ i. e. summatim?

III

Βιβλίον μυθικὸν τοῦ Αἰσώπου, εἰκονίζον ἀπὸ τῶν
ἀλόγων ζώων πρὸς τὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
πράξεις.

Αἰσωπος ὁ μυθοποιὸς Φρύξ μὲν ἦν τὸ γένος, ⁵
τῇ τύχῃ δὲ δοῦλος, μέλας ὑπάρχων καὶ κακοειδὴς
εἰς ὑπερβολὴν σφόδρα. τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ σαφῶς
εἰς τὸ τέλος εὑρήσεις τοῦ βιβλίου. οὗτος ὑπὸ ἀγα-
θοποιίας εὐπορήσας, ἐχαρίσατο αὐτῷ ἡ τύχῃ λόγον
σοφίας, καὶ γέγονε τῷ νοῦ ἐπιτήδειος. ποικίλους γὰρ ¹⁰
μύθους πρὸς συνοπτικὴν παιδείαν καὶ νοουθεσίαν
ὠφελίμους καὶ νοουθετικούς συνταξάμενος, εἰσενή-
νοχεν εἰς τὸν βίον, προπλέξας ἀλόγων ζώων κοινῶ-
νίαν ἀνθρώπους, ἥθη ἀθέμιτα καὶ ἔργα καὶ τρόπους
ποικίλους προσεικάσας, ἐν τοῖς μύθοις ἐδήλωσεν, ¹⁵

M: Monac. 551. B: Laur. 57, 30. U: Lugd. Vulcan. 93.

2. 3. 4 *om.* B U 2 εἰκονίζων M 5 ἄσωπος M Φρύξ
B, U 2: Φρύξ M, U 1 6 καὶ *om.* B U 7 τὰ δὲ..βιβλίου
om. B U 8 ὑπὸ *om.* B U ἀγ. εὐπ.] ἀγαθοποιήσας B ἀγα-
θοποιίας U 9 σοφίαν B ἐχαρήσατο M ἐπιστάσα (...
B) αὐτῷ ἡ τύχῃ ἐχαρ. αὐτῷ λ. σ. U B τῶνοῖ M τῷ νοῦ U
τὸν οἷ B ἐπιτήδειος M U B ποικίλοις γὰρ μύθοις U
11 παιδίαν B 12 ὠφελήμους M συντ. U 13 προσ-
πλέξας U B 14 ἀνθρώποις, ἥθη ἀθέμιτα καὶ ἔργα *scripsi*.
ἐν ἀνθρώποις ἔργα καὶ ἥθη ἀθέατα U B ἥθεσί τε καὶ
ἔργα M *ceteris praetermissis* 15 προσεικάσας B U ἐπιμυ-
θίοις 307, 1 ἐδήλωσε M, U 1

ὅθεν τοῖς πολιτευομένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας
 φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὖξεται· τῶν γὰρ λεόν-
 των καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τῆς
 θαυμασιότητος πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεμένης, ψυχαγω-
 5 γεῖν οἶδε τοὺς ἀκούοντας. εὐρίσκομεν δὲ παραπλη-
 σίως αὐτοῦ τὰς διηγήσεις ἐν ταῖς τῶν ποιημάτων
 γνωμολογίαις περιπεφρασμένας καὶ προσομοιοῦν ταύ-
 τας· ἔτι καὶ θεάς τὰ ἐν ἐκάστῳ μύθῳ λεγόμενα,
 ἅπερ εἰσὶ ταῦτα.

2 εὐπορεία U B λεόντων U B 4 θαυμασιώτης M
 τιθεμένης *scripsi*: τιθέμενος M U B 5 οἶδε i. e. solet
scripsi: οἶα M U B δὲ om. U B 7 γνωμολογίαις *scripsi*:
 γλωττομολογίας M U ἐτοιμολογίας B περιπεφρασμένας
scripsi ex altera rec.: περιπεφραγμένας M U B προσομοι-
 ούσας (..οίους οὔσας) ταύταις? *cf.* 308, 7. ταύτας M
 8 θεάς M θείας U B: θεάσαι *malim quam* θεάς ἄξια. *cf.*
 308, 9 μυθολεγόμενα U B 9 ἅπερ M

3 2044 058 173 543

APR 30 1897

MAY 1 1897

DEC 11 1927

JUL 15 1938

CANCELLED

WIDENER
MAY 10 2002
BOOK DUE
CANCELLED

WIDENER
MAY 01 2002
BOOK DUE
CANCELLED

**STALL-STUDY
CHARGE**

WIDENER
MAY 21 70 2001
BOOK DUE
CANCELLED

